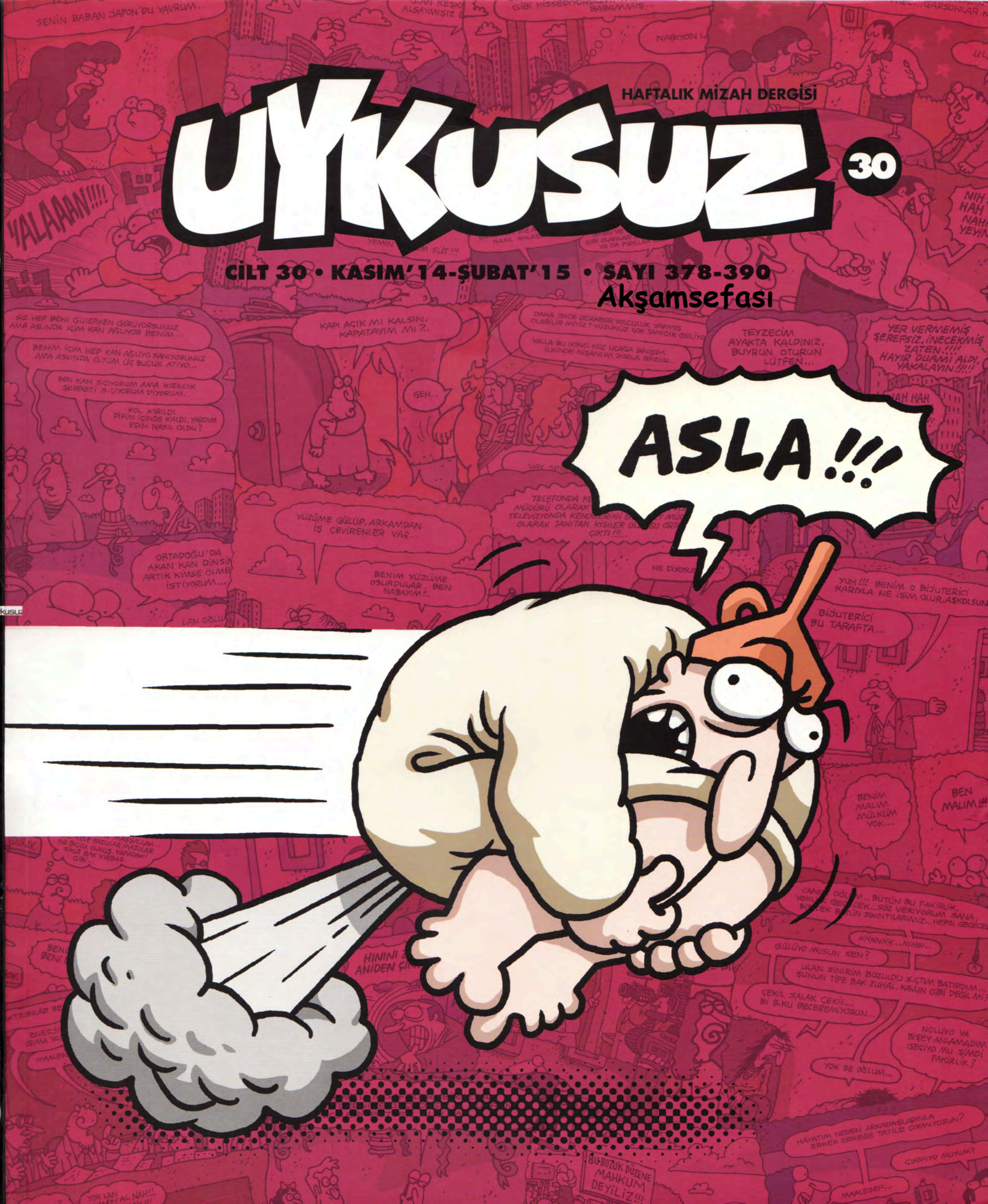
UYKUSUZ

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

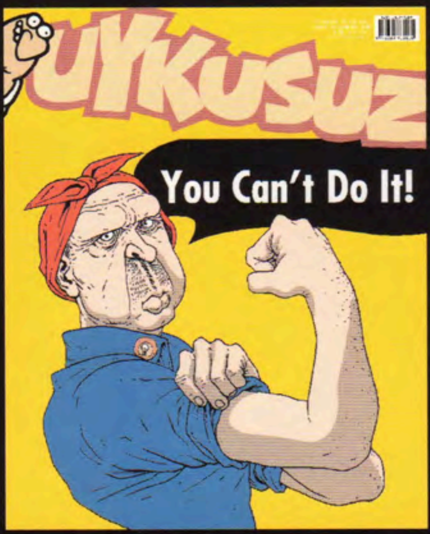
30

CİLT 30 • KASIM'14-ŞUBAT'15 • SAYI 378-390

Akşamsefası

UYKUSUZ
CİLT 30 • KASIM'14-ŞUBAT'15 • SAYI 378-390
30

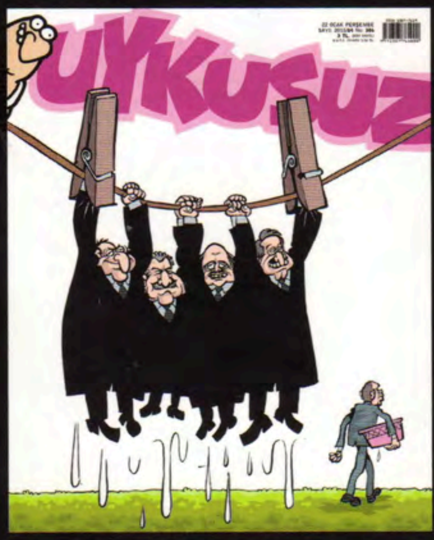

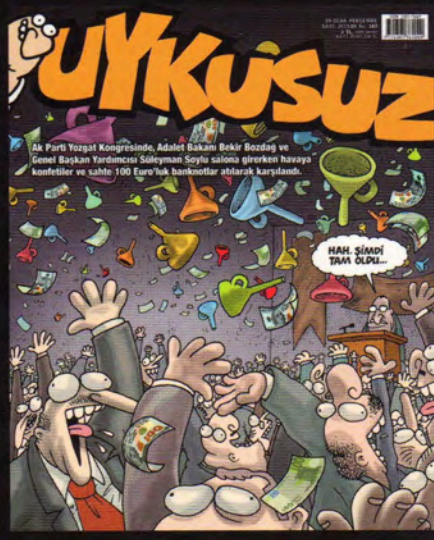

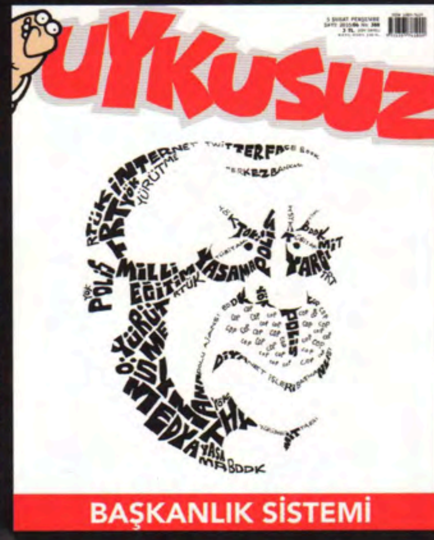

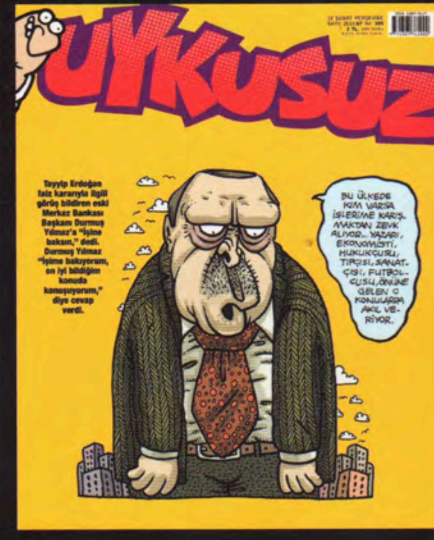

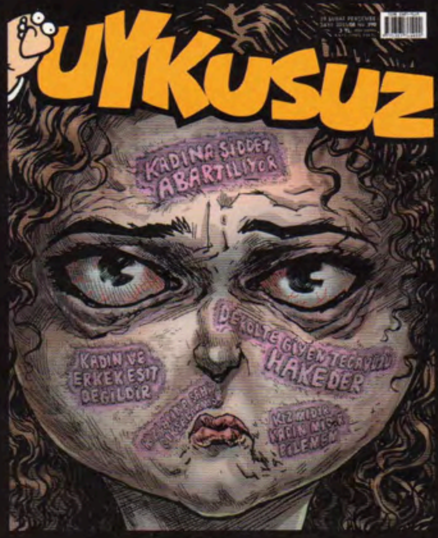

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

Akşamsefası

UYKUSUZ
30 CİLT 30 • KASIM'14-ŞUBAT'15 • SAYI 378-390

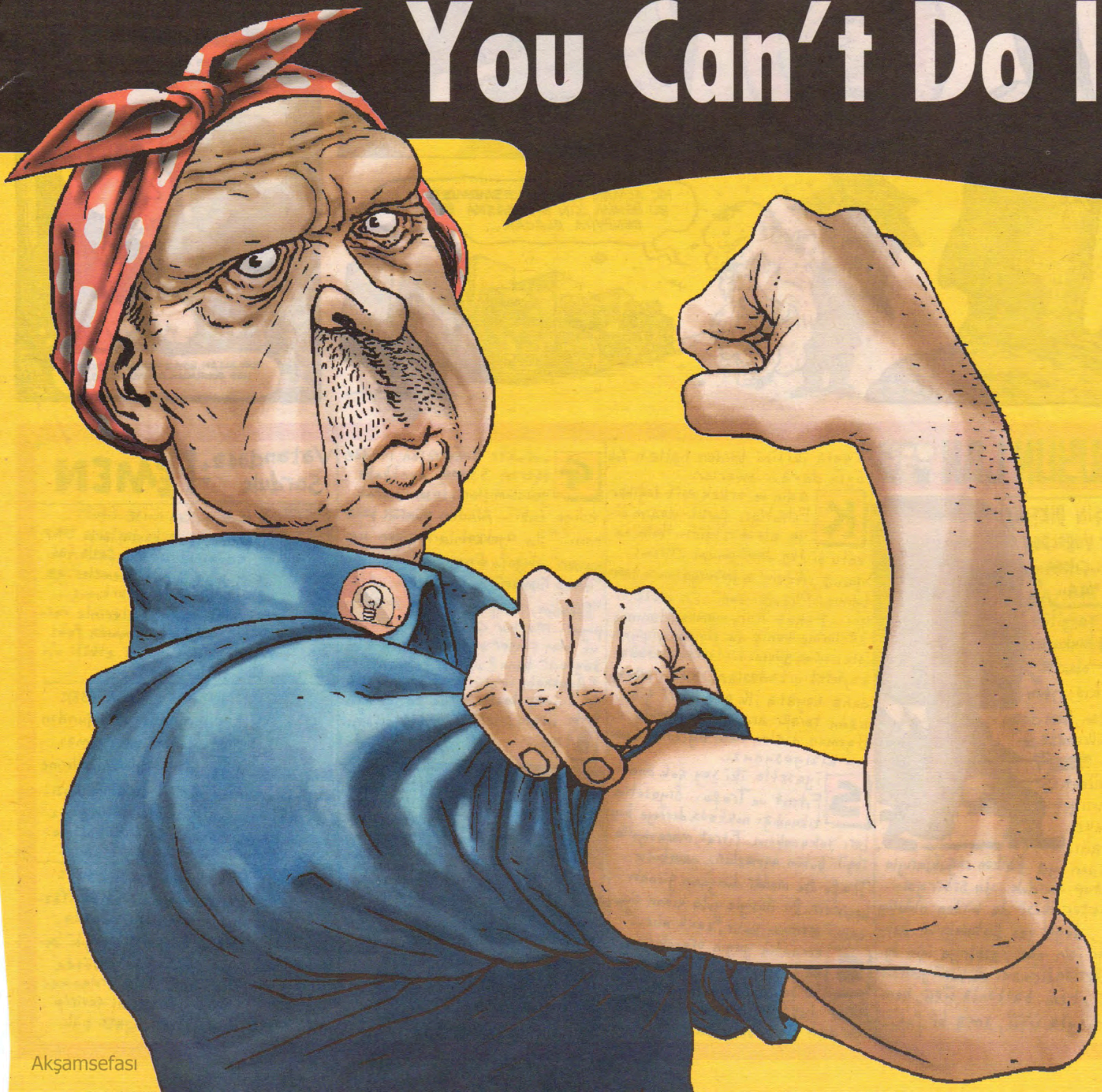
Akşamsefası

27 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2014/48 No: 378
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3,50 TL.

Uykusuz

RTE şimdi de feminizme taktı.

You Can't Do It!

Akşamsefası

Akşamsefası

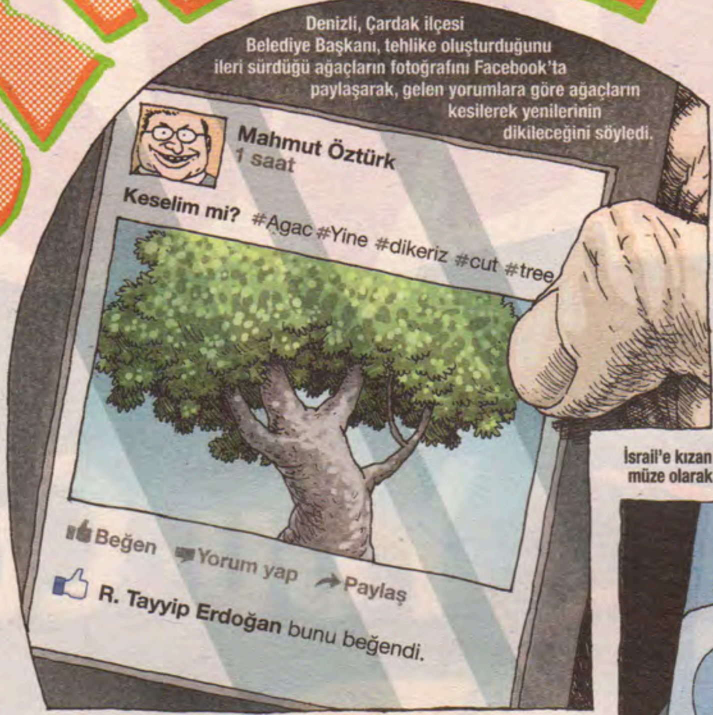
Tayyip Erdoğan'ın 1000 odalı sarayı için Almanya'dan 280 TIR ağaç getirildiği ortaya çıktı.

Yönetimi AKP'ye yakın isimlerle doldurulan Turkcell, 25 milyon liralık reklam bütçesini yandaş basına aktarıyor.

Denizli, Çardak ilçesi Belediye Başkanı, tehlike oluşturduğunu ileri sürdüğü ağaçların fotoğrafını Facebook'ta paylaşarak, gelen yorumlara göre ağaçların kesilerek yenilerinin dikileceğini söyledi.

"Kadın ve erkeğin eşit olması fıtrata ters," diyen Tayyip Erdoğan, feminizme de savaş açtı.

İsrail'e kızan Edirne valisi, kentteki sinagogu ibadete kapatarak sadece müze olarak hizmete açacağını söyledi, tepkiler üzerine geri adım attı.

UYUYUN LAN

Sevgilim uykusuz okurlarım. İşte kış, hem Batıdan, hem doğudan ülkemize girerek vücutlarımızı titretmeye başladı.. Eskiden ya Balkan soğuklarıyla muhatap olurduk, ya sibirya... Bu sefer ikisi de birden olduğundan, doğal gaz faturalarını Balkanlar için ayrı, sibirya için ayrı yapılandırmayı düşünüyoruz.. Yani, hem balkanla üşü, hem Sibiryayla üşü, ama bi faturayla ikisini birden hallet.. Yok öyle dava...s*erler...

Kadın ve erkek eşit değildir. Fıtratları farklı dedim diye eleştirildim.. Halbüsü kötü bi şey demiyorum.. Misal, Havva; Adem'in kaburgasından yaratılmış.. Pirzola yani.. En lezzetli yer... Fakat Kara mamba Yılanının sözlerine kanıp da elmayı yiyiyor.. İşte kadına güveni biz tam bu noktada kaybettik arkadaşlar... Kadın erkek daha hayata ilk geldikleri gibi, kadın tarafı arızaya bağlamış.. Egemen dinler bunu öğretir.. Bana ne kızıyosunuz..

Siyasette iki şey çok önemli. Fıtrat ve Trafo... Siyasetin tıkandığı noktada devreye bunları sokacaksın.. Fıtrat, maneviyatla ilgili bütün açmazların cevabıdır.. Trafo ise maddi dünyanın günah keçisidir.. Bu ikisiyle yola çıkan siyasetçi memnun kalır, zevk alır..

Cemaatin yayın organlarına el koyuyoruz.. Paralel hiç bir şey kalmayacak Türkiye'de. Arap taklitti yapmayı biz onlardan iyi biliriz...

Gümrükte kansorejen madde içeren 33000 ayakkabı yakalamışlar.. İnsan merak ediyo tabii.. Aradım gümrük bakanını.. "Bu ayakkabıları giyen ne kanseri oluyo?" diye sordum.. "Çorap Kanseri" dedi ve devam etti "Efendim, çorapsız giyince koku yapıyor.. Mecbur çorapla giyiyorlar ve olan oluyor" dedi.. "Sana kim söyledi bunu?" diye sordum.. "Ayakkabı üreticisi bi arkadaş" dedi... Çorap kanserini de en iyi ayakkabı üreticilerine soracakmışsın..

Bye..

Vatandaşa Sorduk: FEMEN

Hidriyullah KÜSE (40): Femeni arkadaşlarla takip ediyoruz amma fazla tadı yok.. Çünküm memeler ya çok ufak, ya sarkmış... Yani sen protestonu memelerinle vurgulayacaksan, rahmetli samanta Foks gibi karıları koyacaksın ki etkili olsun... Bkz: Ak Saray.

Mahinur FEVZİBOL (33): Karılar gavur olduğundan protestolar anlaşılmaz diye alt yazıları üstlerine yazmışlar.. Ama gerizekalılar altyazıları da gavurca yazdıkları için, biz burda neye 31 çektiğimizi bilmeden çabalıyoruz.. Belki küfür var...

Abbas TALİBANCI (30): Karıların derdi başka.. Yazmışlar yazıları vücuda, "Bak" diyo "Kitap gibi karıyım" diyo.. Ama sözde entel çevreler hala daha ordanmana çıkarma peşinde... Arkasını çevirip arka kapağı oku yeter... G*te bak..

Akşamsefası

Akşamsefası

"Alevi açılımı" nedeniyle Dersim'e giden Başbakan Davutoğlu'nu protesto edenler gaz bombasıyla dağıtıldı, kente dışarıdan 1500 polis getirildi.

Feyk

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

İbrahim Tatlıses'in yan odasında yatan hasta Twitter'da neler yazdı?

● İbrahim Tatlıses'in vurulmasının ardından, hastanede Tatlıses'in yan odasında kaldığını iddia eden bir şahıs, **"son dakika haberi"** haline dönüşen sallama tivitlerle haber sitelerini peşinden sürükleyeli **3 yıl,**

● Victoria's Secret defilesine çıkacağı, Tarkan'ın yeni klibinde oynacağı, Adriana Lima'nın arkadaşı olduğu açıklamaları muhatapları tarafından tek tek yalanlanan 21 yaşındaki manken Lara Sürol, 24 yaşında çıkalı **4 yıl,**

● Anayasa oylamaları sırasında, son sırada oy kullanan AKP'li İbrahim Yiğit, Bakan Binali Yıldırım'ın henüz salona gelip oy kullanmadığını fark edince, fire vermemek için sakat numarası yaparak vakit geçireli **4 yıl,**

● CHP Silivri Belediye Meclis Üyesi adayı Yılmaz Kandemir, Kibariye'yi fotomontajla yanına yerleştirdiği seçim afişleriyle oy isteyeli **5 yıl,**

● Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı, Rize'de 30 tane Mesut Yılmaz olduğu, bunların 4-5 tanesinin aday olarak hakiki Mesut Yılmaz'ın karşısına çıkarılırsa seçmenin kafasının karışacağı ve böylelikle AKP'nin aradan sıyrılabileceği fikrini ortaya atalı **7 yıl,**

● Yazdığı kitaplar yayınevleri tarafından sürekli geri çevrilen David Lassman, sorunun yazdıklarında olmadığını kanıtlamak amacıyla üzerlerinde ufak değişiklikler yaparak 18 büyük yayınevine gönderdiği Jane Austen romanları için 17 yayınevinden ret cevabı alalı **7 yıl,**

● Kavramsal sanatçı Kendall Bruns'un sergilediği işleri sanatçı Michael Maldiberg'den aşırdığı, Michael Maldiberg'in aynı işleri 1979'da sergi açan Shirrie Levine'den aşırdığı ve Shirrie Levine'nin de yine aynı işleri Walker Evans'ın 1936'daki sergisinden aşırdığı ortaya çıkalı **13 yıl,**

● **"Un-Break My Heart"** şarkısının klibinde Toni Braxton bir motosiklet kazasında sevgilisini kaybedince, Sibel Can da **"Kanasın"** şarkısının klibinde bire bir aynı sahneyle sevgilisini kaybedeli **14 yıl,**

● Grammy ödülü alan Milli Vanilli grubunun sürekli playback yaptığı ve üstelik seslerinin de başkalarına ait olduğu ortaya çıkalı **24 yıl,**

● Ortaoyuncular'ın Nazi kostümleriyle **"Kimlik bitte!"** diyerek Taksim'de yaptıkları kimlik kontrolüne sadece bir kişi itiraz edeli **28 yıl** olmuş.

Tayyip Erdoğan, fok balıklarının avlanmasına üzülenlerin, Suriye ve Filistin'deki ölümlere duyarlılık göstermediğini iddia etti.

TOKİ inşaatında yaralanan işçi Hüsnü Allak, ambulansa iş makinesinin kepçesinde taşındı, hastanede öldü.

Akşamsefası

Akşamsefası

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

KAMU SPOTU

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

barisuygur@gmail.com

■ Şu kitap kokusu kitap kokusu diye kâğıt küfünden bahsetmiyorlar değil mi? Valla başıma bir şey gelmeyecekse ben almayayım.

■ Kitap kokusu demişken. Şimdi biliyorsunuz artık her şeyi bilgisayarda yazıyoruz ama eskiden örneğin Pişmiş Kelle'deyken, yazımı her hafta daktiloda yazar, sonra da derginin küçümen bilgisayarında dizer ve matbaaya götürmek üzere diskete kaydederdim. Ha zaten dizgici de ben olduğum için doğrudan bilgisayarda da yazabilirdim ama neticede henüz küçüğüm; "*Daktilo tıkırtılarını, klavyenin çıtırtılarına değişmem,*" falan diyorum. Bilgisayarda da yazılır yazılmasına ama hani o daktilo şeridinin mürekkep kokusu? Hani o harflere vurdukça ilerleyen şaryonun sesi? Hani o satır sonunda çalan gong ve silindiri geri alırken çıkan tırrrt sesi? Evet ben de farkındayım biraz tırt. Ulan o zaman bile gereksizdi, ne diyeyim.

■ Ha ama bakın kalemle yazmak ayrı. Hâlâ okuduğum şeylerle ilgili not alırken falan sadece kalemle yazınca verim alıyorum ve neticede düşünecek olursak çivilerle kil tabletlere şekiller yaptığımızdan bu yana üç aşağı beş yukarı aynı şekilde not alıyoruz. Daktilo da bunu değiştiremedi bilgisayar da. Tabletin de değiştireceğini sanmam. Bir kere o kurşun kalemi açarken çıkan koku, kalemin kağıt üzerinde çıkarttığı hışırtı falan... (Gerçi ben yine tam da bu yüzden kurşunkaleme gıcığım, hayatta kurşunkalemle yazamam ama neyse) Yok yok, kalemle yazmak asla bitmez.

■ Ama elbette şu yukarıdaki paragrafı kesip saklayıp zamanı geldiğinde "Teknoloji hakkında aptalca öngörüler!" diye sunmak isteyecek olanlar çıkabilir, işte onlara laflar hazırladım. (Zaten paragrafı da onun için yazdım, o kadar da sinsi bir insanım)

■ Arkadaş sürekli okuyorum; yok zamanında biri gramafon için "Bu ne saçma sapan bir alet, kimse bunu kullanmaz," demiş, bir diğeri sinema için "Yahu kim tiyatroda canlı izlemek varken buna para verir ki?" demiş, ne de salaklarmış diye adamların arkasından kah kah kih kih gülenleri görüyorum. Hayır ilk başta komik gibi ama misal Bill Gates zamanında "640KB herkese yeter," demiş diye onunla dalga geçen var. Onun neyiyle dalga geçiyorsak artık? Sanki böyle demiş de sonra o yüzden batmış, piyasadan silinmiş.

■ Şimdi bir yanda artık niyeyse bilgisayar teknoloji konusunda yanılmış Bill Gates var, diğer yanda bu Bill Gates'le dalga geçen ben. Bill arkadaşımız bu bilgisayar ve yazılım işinden milyarlarca dolar kazanmış, hâlâ saniyede yüz dolar kazanıyor, paralarını bizimkiler bile sıfırlayamaz. Diğer tarafta ben, bu bilgisayar ve yazılım işinden her yıl yeni bilgisayar, yazılım, donanım falan alıp yüzlerce dolar kaybetmeye devam ediyorum. Ama neymiş, Bill Gates bilgisayar konusunda zamanında yanılmış. Keşke ben yanılsaydım anasını satayım.

■ Buradan asıl varmak istediğim nokta şu. (Ulan nasıl noktaysa dört paragrafta varamadım) Tarihte "Böyle saçma şey olmaz," diyerek reddedilmiş icatların sayısı bugün kullandığımız icatlardan çok daha fazla. Yani evet, telefonun işe yaramayacağını, kimsenin evine bilgisayar almayacağını zanneden adamlar yanılmış ama bu icat edilen cihazların çoğunun çöpe gitmeyeceği anlamına gelmiyor. Allahaşkına, gece yarısı televizyon seyretmiş bir nesiliz, sırf yeni zayıflama aletlerinin her biri kendini çöpte bulmuyor mu? Misal ben dergide basılı linkleri tarayıp bilgisayarda açan mause hatırlıyorum. Onu icad edene de "Arkadaşım bu olmaz," diyen oldu, karşı çıkıp "Zamanında telefona da karşı çıkmışlardı," diyen de. O yüzden ben "Sinema gelip geçici bir moda, yakında batar," diyen adama da sempatiyle bakıyorum. Zaten o adam Charlie Chaplin, niye sempatiyle bakmayayım.

■ Diğer yandan, misal kuntizin biri olsam ve yeni kurulan sinema şirketlerinin hisselerinden almaya başlasam, ben de sağda solda "Bu sinema işi yalan olur ya," diye dolanır hisse senetlerini ucuzdan toplamaya çalışırdım. Aslında düşününce mantıklı gibi. Gidip biri bir baksın bakalım "Bu telefon işi tutmaz," diyen adam telefon şirketinin hisselerini ucuza kapattıysa bu konuda bildiğimiz her şey değişebilir. Ha değişir de ne olur? Hiç.

■ Her neyse, eskiden daktiloyla yazıyordum falan da tıkır tıkır yazmaya başlayınca da aralıksız yazıyordum. Ama şimdi bilgisayarın başına oturuyorum, yazıda lâzım olan bir bilgi için internete giriyorum, oradan oraya, o linkten buraya derken ben de Arif'in Manchester'a attığı golün videosuyla kala kalıyorum. Ha tabii onu da bulamayan var, o ayrı.

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde bir belediye otobüsüne bindim. Koşuyolu köprüsünden Kadıköy'e doğru gidiyorum. Ayaktayım. Demire yaslandım öyle. Kapının önünde de bir kadın var. Durakta kapı açıldı. Kadın "ben inmeyeceğim burada" dedi sürücüye. Sürücü, la havle der gibi kafasını salladı, kapıyı kapattı, yola devam etti. Kadın kapının önünden ayrıldı, bir adam geldi kapının önüne. Diğer durakta da aynı şey oldu. Sürücü delirir gibi oldu ama tam delirmedi. Diğer durakta da aynı şey olunca, "yahu kim basıyor bu düğmeye, ineceğiniz yeri mi bilmiyorsunuz" diye resmen delirme geldi sürücüye. Bu arada şoför yerine sürücü'yü kullanmayı daha çok seviyorum. Sürücü kesinlikle çok daha güzel bir kelime. Neyse, kimse cevap vermedi sürücüye. Her durak öncesi biri düğmeye basıyor, sürücü duraklarda duruyor, kapıyı açıyor, kimse inmiyor. Hep de benim demire yaslandığım yerdeki kapı açılıyor. Sürücü sağlam delirdi. Sonra bir kadın son duraktan bir durak önce gerçekten düğmeye bastı. Sürücü bayağı kadını sorguya çekti, "sen mi bastın hep düğmelere" diye sordu. Kadın "bu defa ben bastım ama öncekilere ben basmadım" diye net hesap verdi. Sürücü ayağa kalktı, "kim basıyorsa söylesin" dedi. Kimse de "ben basıyorum" demedi. Kadın indi, son durağa doğru artık toparlanayım diye yaslandığım demirden doğru bir doğruldum, hass.ktir, ben basıyormuşum ya lan düğmeye hep sırtımla. Orada düğme varmış. Ben nereden bileyim. Durmaksızın ben basıyormuşum düğmeye. Sürücü delirmekte haklıymış. Yalnız bir şey söyleyeyim mi, herr-kess-ten, ama herkesten şüphelendi, bir benden şüphelenmedi. Bana bir gülme geldi. Renk vermemek için zor tutuyorum kendimi. Kopmak üzereyim ama koparsam da sürücüden çok korkuyorum. Bir ara, ulan dedim, yanlışlıkla ben basmışım diye söylesem de şöyle bir kahramanlık mı yapsam. Daha sonra da, "a-maan ya, tohumuna para mı saydım, bilerek mi yaptım sanki" diyerek kendi kendimi rahatlattım, son durağa da varınca indim öyle otobüsten. Bu da böyle bir anımdır.

KAMİL SEVEN ADAM

æ **Köfteli karnıyarık** ile **öfkeli kalabalık** aynı şey.

æ **Klasik olur** ile **El Clasico** aynı şey.

æ Bir keresinde de Koşuyolu'nda bir gece caddeden parka doğru bitemeyen merdivenleri kullanarak öyle bir ineyim dedim. Gece, nasıl da ıssız, nasıl da sessiz, iniyorum öyle ağağı doğru, aşağıdan bir adamın yukarı doğru geldiğini gördüm. Önce pek önemsedim. Adam işte dedim. Senden ne farkı var. Sen aşağı iniyorsun, o yukarı çıkıyor. Daha sonra adama yaklaştıkça adamın zombi gibi hareket ettiğini fark ettim. Hastadır zahir diye düşündüm. Sonra adama iyice yaklaştıkça, gözlerinin kan dolu olduğunu gördüm. Net söylüyorum, altıma kaçıracak gibi oldum korkudan. Kaçsam kaçamam da, ölü noktadayım. Kaçmaya harcayacağım enerjiyle adamın yanından geçmeye harcayacağım enerjinin eşitlendiği bir noktadayım. Dişleri yeşildi mesela. Ben sarıya da razıydım. Allah'ım hayatımda ben hiçbir şeyden bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum. Toprağın yüzlerce metre altından geliyor gibiydi. Kıyafeti de öyleydi. Üstelik kötü bir adamdı da. Kaşları çok çatıktı. Beni öldürmesi an meselesiydi. Yanından geçerken **yaakşamlar** dedim ama benden çıkan o titrek sese ben inanamadım. Bu kadar korktuğumu belli etmemem gerekiyordu ama başaramadım. Dizlerimin bağı çözüldü çözülecek. Geçeyim şu adamın yanından be. Geçeyim de gideyim. Benim de sevdiklerim var. Beni de seven insanlar var. Kuşlarım. Ah kuşlarımdan ayrı mı düşeceğim. Peki ya kedi Venüs. Can kedi Venüs. Menfaatleri söz konusu olduğunda babasını tanımayan kedi Venüs. Doyamadım ki ben daha kedi Venüs'e. Özlemi'me karşı ise hiç yüzüm yok. Çünkü çıkma dediydi bana sokağa. Ben şimdi ona nasıl derim. Öldüm ama bir dinle bak nasıl öldüm diye nasıl izah ederim. Çıkma dediydi bana sokağa. Bende de öyle pis bir huy var ki, ben sokağa çıkacağım dediğim zaman çıkarım. Bu içten gelen bir hadise. Sokak çağırdı mı ben sokaktayım. Hem ben nereden bileyim Koşuyolu'nda zombi olduğunu. Bana demediler ki, Koşuyolu'nda zombi var demediler. Velhasılıkelam, geçtim zombinin yanından, sırtımı duvara sürttüre sürttüre, ardıma bile bakmadan hayata koştum. Parka hiç uğramadan ters yoldan eve kaçtım. Bu da böyle bir anımdır.

æ Teoman'ın şarkısında geçen **bir bar taburesi üstünde**'yi ben nasıl yıllar yılı **bir barda kulisin üstünde** olarak bildim, yeri geldi öyle söyledim, akıl alır gibi değil. Hayır içten içe manasız da geliyordu. Kulisin üstü ne lan diyordum. Ama bir yandan da manalı geliyordu. Şarkıcı ya, sahneye çıkmadan önce kuliste bekliyor, o yüzden demek ki öyle diye düşününce bir yandan da manalı geliyordu ama tam da manalı gelmiyordu. Gerçeği birkaç gün önce öğrendim. Öyle şarkıyı mırıldanırken, insanların eğlencesi olunca öğrendim. Yıllar sonra.

æ Merdivende resim çizen çocuk nasıl bir korku öğesidir, gerçekten yani, dünya sinemasında ne bileyim öyle yani.

æ Bir keresinde de bir yerde bir bisiklet yarışına katılmıştım. Babayı almıştım tabii o ayrı da, yarış öncesi hareket bisikletçileri gösteri yapmışlardı. Belediye başkanı, "yabancı televizyonlarda görüp hep özeniyorduk, artık bizim çocuklarımız da hareketin kralını yapıyorlar, özenmemize gerek kalmadı artık" diye konuşma yapmıştı.

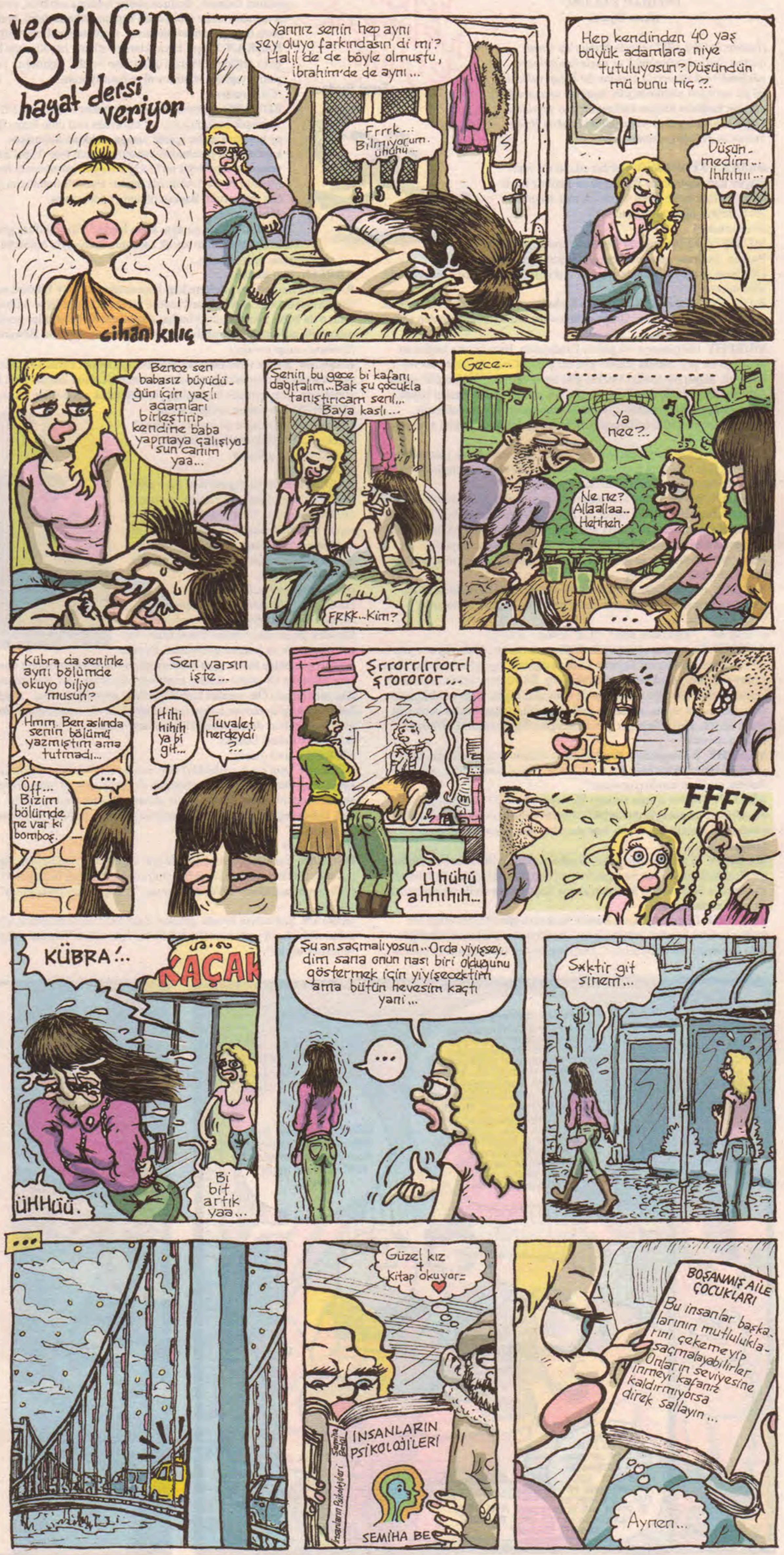

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
29 Kasım, 6 Aralık Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)
9 Aralık Salı / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

Akşamsefası

Akşamsefası

İNTİHAR KULÜBÜ
(Kısa Oyun)

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

(İntihar kulübü 1937 yılında Dublin'de kurulmuştur. İntiharı yüceltmek ve üyelerini intihara yönlendirmek amacıyla kurulan bu kulüp yaklaşık iki yıl varlığını sürdürmüştür. Aşağıda okuyacağınız olaylar, kulübün olağan toplantılarının yapıldığı, Liffey nehrinin güney yakasındaki Başkan Brian Stoker'ın evinde geçmektedir.)

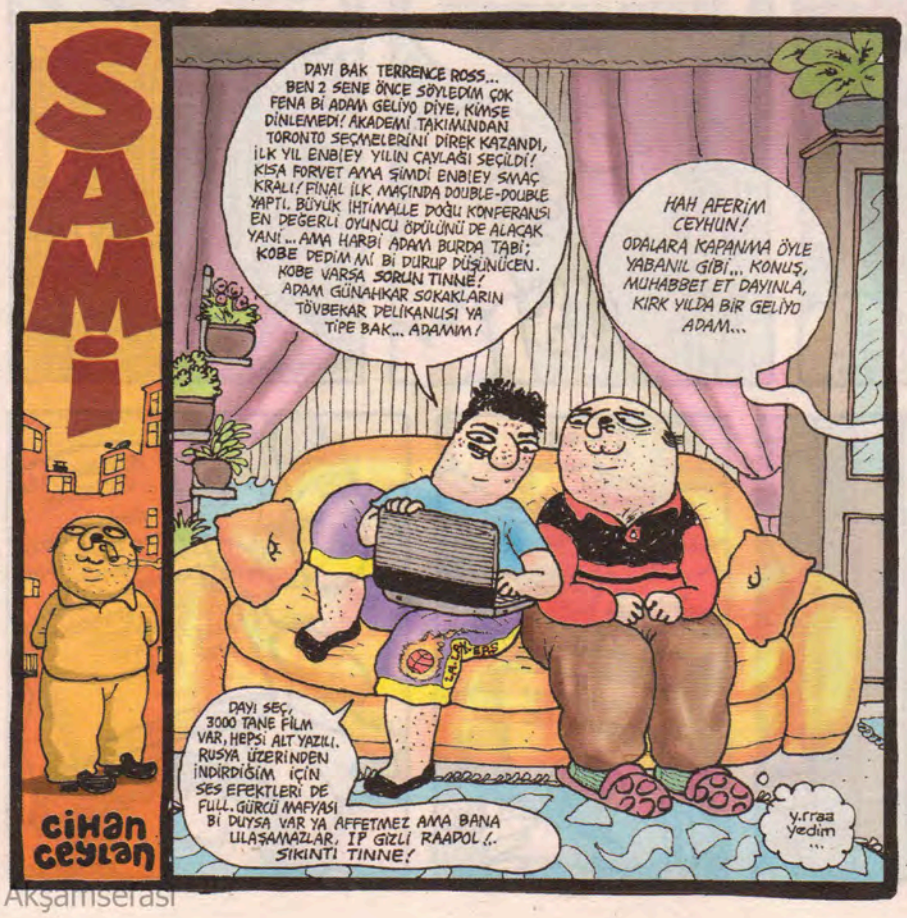
BAŞKAN STOKER Beyler bir sıkıntı mı var? Bugün kuruluşumuzun ikinci yılı ve hepiniz hayattasınız. Söylemeye dilim varmıyor ama hayattan zevk almaya falan mı başladınız?
(Homurtular)
MURPHY Kulübümüzün kurucusu olarak sen söyle Başkan. Doğrusu günden güne gençleştiğinizi görüyorum. Dün Neal'in meyhanesinde art arda viskileri devirirken pek bir şendiniz.
(Homurtular)
BAŞKAN "Bitmemiş Bir Şiir İçin Kadanslar" isimli şiirimi bitirmiştim. Biraz kafa dağıtıyordum. Orada olduğunuzu bilmiyordum. Neden selam vermediniz?
MURPHY *(Küçümseyerek güler)* Oradaydım. Beni hayata bağlayan herhangi bir şey, mesela sizinki gibi bir şiir... *(Grup üyelerine tek tek bakarak, alaycı bir tonda)* Declan gibi bir sevgilim... Adrian gibi şefkat dolu bir ailem ya da Bay Edward gibi bol param olmadığından büyük bir boşluğun tam ortasında içiyordum. Sizi temin ederim intiharın kıyısındaydım. Sizi o halde görüp öfkeden ayılmasam, bugün aranızda olmayabilirdim.
EDWARD *(Alıngan)* Paranın konuyla ne ilgisi var, aksine mutsuzluktur para, hele hele beni hayata bağlayanın para olduğunu düşünmeniz düpedüz hakarettir, rica ederim haddinizi bilin.
BAŞKAN Beyler, lütfen aranızda tartışmayın, zira gündemimiz çok yoğun. *(Önündeki kağıda bakarak)* Evet... Bay Adrian grubun bütün üyelerinin intihar düşüncesinin nimetlerini yediğini fakat hiç bir üyenin intihara götünün yemediğini iddia eden bir deklarasyon yayınladı. Bu arada "göt" dediğim için özür dilerim, Bay Adrian'ın deklarasyonunda aynen bu ifade kullanılmış.
ADRİAN *(Ayağa kalkarak)* Evet, göt dedim. Çünkü o deklarasyonu yazarken gerçekten öfkeliydim, hatta intiharın eşiğinde olduğumu söyleyebilirim.
("Hadi be", "Kim tutar seni", "Göt sensin" sesleri)
ADRİAN Size yalan söyleyecek değilim. Amacım, deklarasyonu yazdıktan sonra bileklerimi kesmek ya da ceplerime taş doldurarak kendimi Liffey nehrinin soğuk sularına bırakmaktı. İki yöntem arasında kararsız kaldım, karar vermeye çalışırken de uyuyakalmışım. Eğer bu deklarasyonu yazdıktan sonra, o öfkeyle intihar edebilseydim, bugün hepinizin utanç içinde, afedersiniz göt gibi kalacağını düşünmüştüm. *(Oturur)* Kısmet olmadı.
MURPHY Bu hayatımda duyduğum en rezil intihar düşüncesi, uyuyakaldığı için intihar edemeyen bir adam... Karşınızda çocuk yok Bay Adrian, siz kimi kandırıyorsunuz?
ADRİAN *(Tekrar ayağa kalkar)* Ya size ne demeli? Şakağınıza dayadığınız tabancayla duvardaki rahmetli babanızın fotoğrafını nasıl vurdunuz? Zavallı Bay Seán, tam alnından vurmuşsunuz adamı.
(gülüşmeler)
MURPHY O olaylar öyle değil! Bunlar tamamen iftira, intihar düşüncemi alçaltmak istemeyen bazı güçlerin uydurduğu safsatalar. Kulübümüzün kurucu başkanı bile âlemden âleme koşarken benimle uğraşılmasında kasıt görüyorum.
EDWARD: Doğru söylüyor, kurucu başkanın gününü gün ettiği bir intihar kulübü kendini feshetmiş sayılır. Böyle bir başkanın liderliğindeki üyelerden ne beklenebilir? Doğrusu, benim bu başkana ve kulübe güvenim kalmadı. Bunu söyleme hakkına sahibim, çünkü en azından sizler gibi kapalı kapılar ardında değil, herkesin gözü önünde intiharı denemiş, rüştünü ispatlamış biriyim.
BAŞKAN Yalçın kayalıklardan atlama hayalleriyle bizlere hava atarken, evinizin çatısından üstelik yağmurun yumuşattığı toprağa atladınız diye hatırlıyorum.
(Gülüşmeler)
EDWARD Yağmurun yağması benim suçum mu? O yumuşak dediğiniz toprak bir ayağa mal oldu bana. Bir ay boyunca acılar içinde yatağa mahkum kalmışken kaybettiğim paralardan bahsetmiyorum bile. Topal kalmak yeterince ağır değil mi? *(Sağ bacağını göstererek)* Bu bir nişandır baylar! Aranızda intihar teşebbüsünün izini bir tek ben taşıyorum. Başkan olmamı öneriyorum.
(Homurtular)
BAŞKAN Yine mi aynı konu baylar! Tüzüğümüze göre başkanlık seçiminin ancak başkanın intiharıyla mümkün olduğunu biliyorsunuz...
ADRİAN Et o zaman!
BAŞKAN Ben intihar edersem kim başkan olacak? Bay Edward mı? Güldürmeyin beni, Bay Edward sadece servetini kaybederse intihar edebilir, o da belki... Kafasındaki intihar düşüncesi derin tahliller gerektiren psikolojik alt yapıdan tamamiyle yoksundur. Öyle değil mi Edward?
(Edward cevap vermez)
BAŞKAN Sizlere daha önce de defaatle açıkladım, kurucu başkan olarak kulübün devamlılığı açısından aranızda en son intihar eden ben olmalıyım. Zira içinizde başkanlığı yürütebilecek yetkinlikte kimse yok.
MURPHY Biz intihar ettikten sonra keyfine bakmayacağın ne malum başkan? Doğrusu, "Oh be kurtuldum şu işten," dediğini duyar gibiyim.
(Gülüşmeler)
BAŞKAN *(Konuyu değiştirmek ister gibi)* Bugüne kadar intihara hiç teşebbüs etmeyen Declan konuşsun. Evet Bay Declan, biliyorsunuz ki kulübümüzün kuralları gereği, en son katılan üye olarak altı ay daha intihar teşebbüsünde bulunmazsınız siz azletmek zorunda kalacağız.
(Bütün kafalar Declan'a döner)
DECLAN *(Bir süre sessiz kaldıktan sonra, kafasını öne eğerek ağır ağır konuşur)* Elimden geleni yapıyorum. Fakat işten eve çok geç saatte ve yorgun geliyorum. Bırakın intiharı gerçekten hiçbir şeye takatım kalmıyor. Fakat düşerih olun, kısa zamanda bir şeyler olacak, bunu hissediyorum. *(Bir süre konuşmadan yere bakar)* Öte yandan hayatımda bazı gelişmeler oldu... *(Kafasını kaldırıp kulüp üyelerine bakar, tedirgindir, kısa bir sessizliğin ardından iç çekerek tekrar önüne döner)* Neyse boş verin...

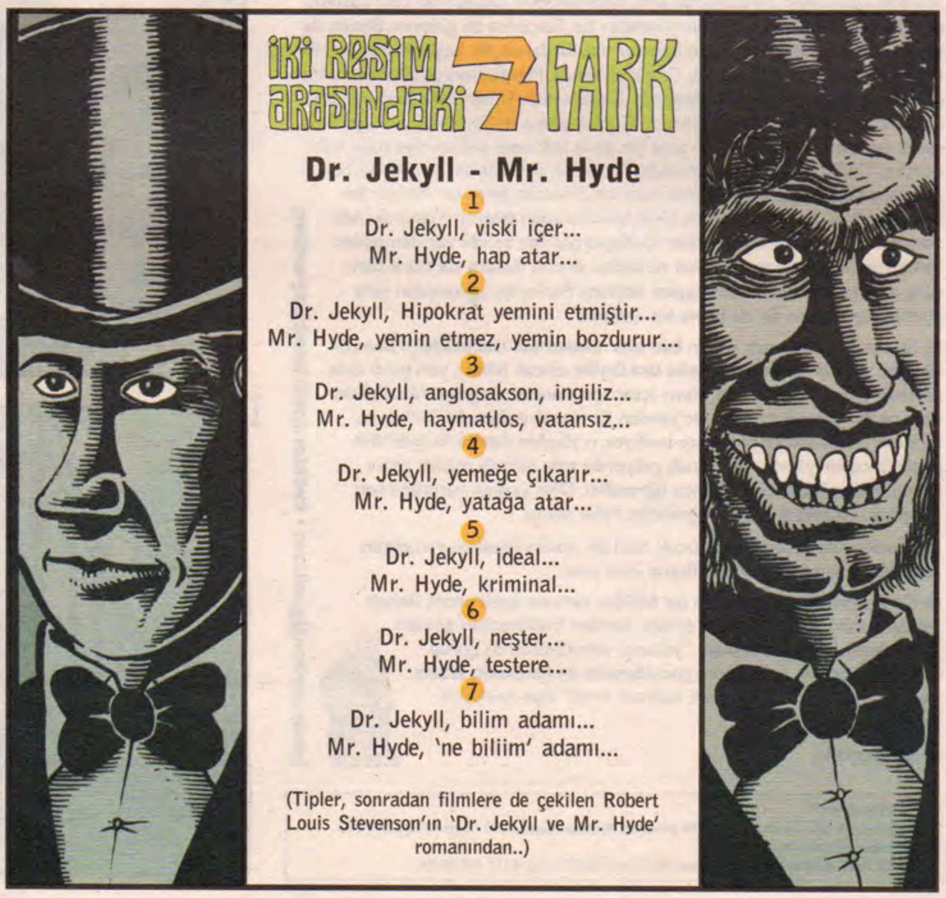

Kulüp üyeleri:
Soldan sağa ayaktakiler: Declan, Murphy ve Adrian
Oturanlar: William, Başkan Stoker ve Edward

BAŞKAN Konuş Declan.
MURPHY Evet konuş!
DECLAN *(Ani bir kararlılıkla)* Ben vazgeçtim! Yani hayat çok kısa zaten. Size dürüst olacağım, çalıştığım şirketten terfi ve maaş artırımı aldım. Müdürüm Bay Shaun, böyle giderse kısa zamanda yeni bir terfi alabileceğimi söyledi. Şans yüzüme gülmeye başladı. Beklemek istiyorum.
(Homurtular)
DECLAN Yani ne bileyim, aslında çok saçma değil mi intihar? İnsan, hayatını sonlandırdıktan sonra hayatını sonlandırdığını bilmiyor ki...
("Ooo yabancılaşmış", "Ne alakası var", "Hiçbir şey anlamamış" sesleri)
ADRİAN Şirketlerin zavallı gençleri daha fazla sömürebilmek için onlara daha fazla yetki vermesi büyük bir oyun. Terfi ve statü çağımızın vebasıdır beyler!
BAŞKAN Hata yapıyorsun Declan. Yakında fikirlerin değişecektir. Sana sunulanların bir yanılgı olduğunu anlaman çok uzun sürmez.
DECLAN Hiç sanmıyorum, benim için korkak demeyeceğinizi bilsem şu dakika kulüpten ayrılırım. İnsanların bizimle dalga geçtiğini görmüyor musunuz? Her ay burada toplanıp intiharı öven, ama bir türlü intihar edemeyen zavallılar topluluğuyuz. Artık hayatta olmayan tek üyemiz Willliam'ın kalpten gitmesini bile insanlara intihar diye yutturan sahtekârlar kulübüyüz...
ADRİAN *(Öfkeyle ayağa fırlar)* Asıl sahtekâr sizsiniz Declan! Terfi söz konusu olunca resmen götünüz başınız oynamaya başladı. Sizin gibilerin William'ı ağzına almaya hakkı yok!
DECLAN Laflarınıza dikkat edin Adrian. William'ın ne mal olduğu ortada, intiharın en ateşli savunucusu bir fahişenin koynunda zevk içinde öldü. Büyük nihilistin hedonist sonu...
EDWARD Bu akşam ne çok göt dendi.
BAŞKAN Beyler hepinizi sükunete davet ediyorum. Bu şekilde bir yere varamayacağımız ortada. Bizler, bu kadar bayağı tartışmalara girecek insanlar değiliz. Bu şekilde davranmakla uzaklaşmaya çalıştığımız sıradan hayatın birer kölesine dönüşüyoruz.
MURPHY Bravo!
BAŞKAN *(MURPHY'nin verdiği gazla devam eder)* Dostlarım! Bizler, sıradan insanlara göre hayatı daha derinlerde yaşayan, derinlere indikçe yaşam ışığının zayıfladığı yerlerden dersler çıkaran, hayat denen bu büyük boşluğun içinde tutunacak hiçbir şey olmadığını herkesten önce fark eden bireyler değil miyiz? Sıradanların zevk çığlıkları attığı, ömürlerinin uzun olması için Tanrı'ya yakardığı, her gün, her saat mide bulandırıcı yaşamlarını tekrar etmekte en ufak bir beis görmedikleri şu dünyayı reddetmek üzere bu kulübü kurmadık mı?
(Bravo sesleri ve alkışlar)
BAŞKAN *(İyice coşmuştur, ayağa kalkar)* Öyleyse neden duruyorsunuz? Nedir sizi bir gün daha yaşamaya bağlayan? Yaşadıkça peşinizi bırakmayacak mutsuzluğun derin bir huzura dönüşmesi için ne bekliyorsunuz? Dostlarım! Niçin yaşayalım? Yaşamak gibi beyhude bir çabaya neden girelim? Her an önünüze çıkan yalancı, bencil, samimiyetsiz, çıkarcı, sinsi muhterisler için mi? Çarkların döndürmekten başka amacı olmayan, gerekirse o çarkların içinde kendisine karşı duranı öğütmekten çekinmeyen, ahlaktan yoksun ticarethaneler için mi? İstediklerini elde etmek için bizleri öpücüklere boğan, sonra vakti geldiğinde bir kap sıcak yemeği önümüze koymaktan tiksinti duyan kadınlar için mi? Hayır dostlarım! Hiçbir bağ, hiçbir ilişki, hiçbir zevk bizi yaşamaya zorlayamaz. Yaşam diye önümüze sunulanlar, bizleri kokuşmuş birer paçavraya çevirmekten başka işe yaramayacak.
(Art arda patlayan bravo sesleri)
BAŞKAN *(Coşkuyla kollarını iki yana açar)* Öyleyse ne duruyoruz baylar? Kendimize bir çeki düzen vermenin vakti geldi. Kendi onurunuzu düşünmüyorsanız kulübümünüzün onurunu düşünün. Bu akşam hepinizi intihara davet ediyorum. Şunu bilin ki yaşadığımız her gün ölüyoruz. Haydi!
(Sessizlik... Alkış ve katılım bekleyen Başkan'la sessizliklerini koruyan üyeler uzun uzun bakışırlar, bakışma biraz fazla uzayınca Murphy kafasını önüne eğip tırnaklarını kontrol etmeye başlar, Adrian sırt ağrısı olduğunu belli eden hareketler yapar, Edward sanki bir sorun varmış gibi sağ bacağına bakar, Declan saatini kontrol edip ceketindeki hayali kepeği silkeler. Başkanın kolları hâlâ havadadır. Sonunda sessizliği bozan yine o olur.)
BAŞKAN Noldu?

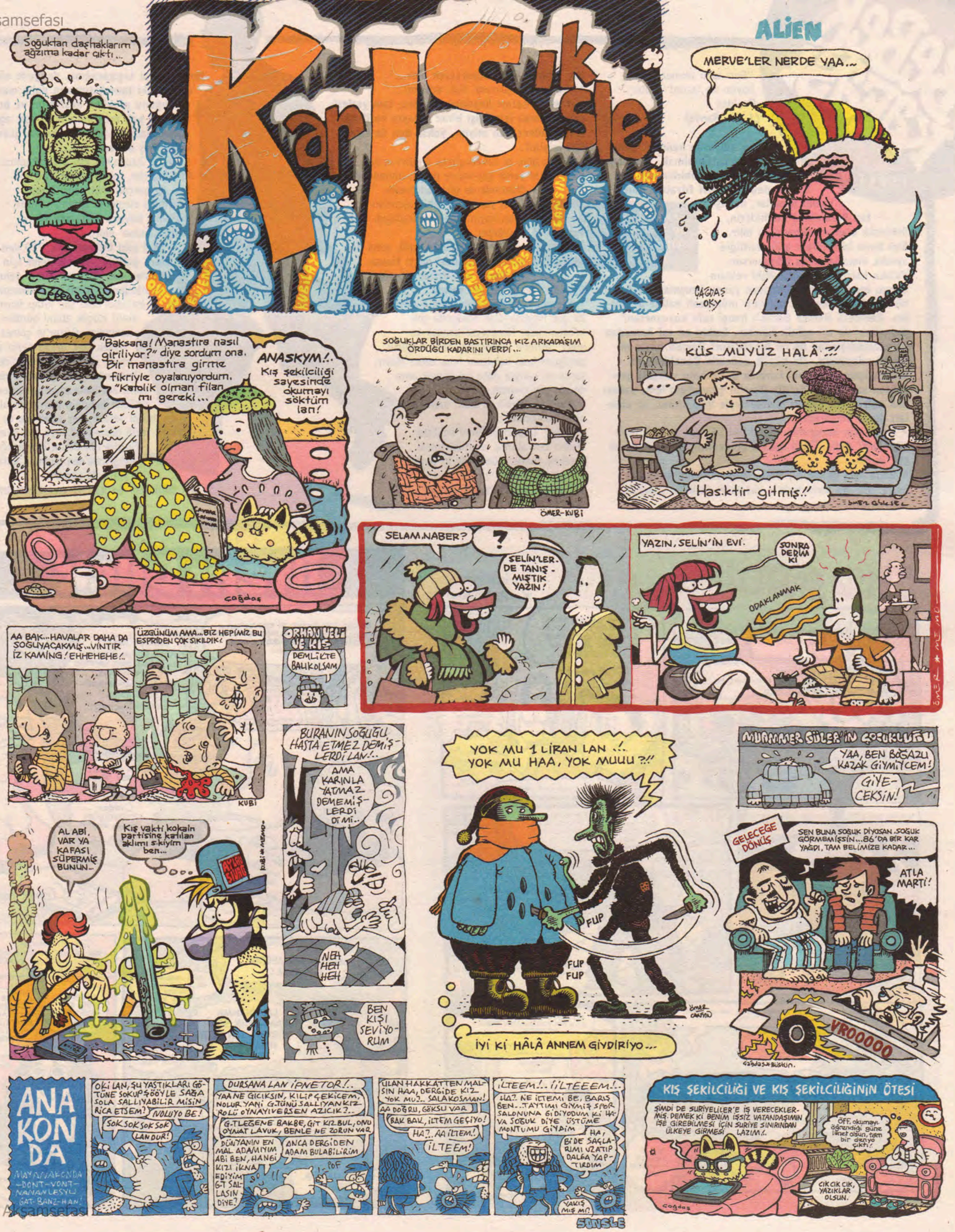
Not: Bu oyun Max Frisch'in "Günlükler"indeki bazı bölümlerden esinlenilerek yazılmıştır.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Peri tozu yetmez, kumaş boyası da lazım!" Peter Pan'dan
(J. M. Barrie)

• Sen biliyosun kendini. Senin fıtratında üstün olmak, tepeden bakmak, vahşice kibirlenmek. Bu BİZİM değil, SENİN fıtratın! Akıl sahibi insanlar, doğuştan kazanılmış özelliklerin, üstünlük alameti olmadığını bilir. Sen bunu bilmediğin gibi, eşitliğin aynılık olmadığını da bilmiyorsun. Yalaka kalemlere, sahte dahi reklamcılara, memur temkini taşıyan yancı danışmanlara öyle bir müptela olmuşsun ki, kibir müptezeli haline gelmişsin. Rahmetli Behice Boran'ı hangi rafa koyuyorsun? Safi namuslu bir eşitlik fikrinin, kalbin en saf kanından pompalandığından da mı bihabersin? Devleti böyle mi temsil edeceksin, -iki büyük dedemin Çanakkale'de şehit düşme pahasına- kurulan devletimin simgesi gerçekten sen misin? Eşitlik ilkesini çiğnediğin için, davayı hak ediyorsun. Benim mahkemeyle işim olmaz, işi olanları davet ediyorum!..

• Hem okudum hemi de yazdım, yalan dünya senden bezdim: Halk işi organik nihilist...

• Geçen gün fotoğrafımı çeken biri "Eyvah, aynada görünüyodum" dedi... "Asıl aynada görünmediğin zaman eyvah de" dedim...

• Bana öyle geliyo ki, kuşlar sadece bizim kafamıza değil, ara ara birbirlerinin kafasına da kaka yapıyolar. Ha, bilerek olur, bilmeyerek olur...

• Militaristin şükranı: Tsk. ederim!..

• Yastığa kafayı koyduktan sonra, tam yerleşimi sağlamak için başı biraz sallayıp hafif titreten sadece ben miyim, yoksa ben de sizden biri miyim?..

• Geçen gün, bi arkadaşımla oradan oraya takıldık, bi yerde çay-kahve parası almadılar, diğerinde de giriş ödemedik. "Ne güzel ya, Hintli gibi yaşıyosun mına koyim!" dedi arkadaşım Elif Özüdoğru...

• "Her şey seksle ilgili, seks dışında.." cümlesi geçti House of Cards adlı dizide. Kevin Spacey varsa, ben de varım!..

• Bir alanda az başarılı olan, o alanda çok başarılı olan hakkında çok konuşur hep. Neredeyse konuşa konuşa, 'aslında' kendisinin daha başarılı olduğuna bari kendisini ikna eder! Hayır, sussa da çalışsa daha iyi olacak ama ne zor şey susmak...

• Aslolan Barbie... Ken, sadece onun aksesuarı!..

• Erkek kolpasının zirve noktalarından biri olarak, unutulmaması gereken cümle: "Gelip de bi tanem olmaya ne hakkın var!!"

• Tek bir çanta, poşet, sepet, torba, bavul taşıyacağına, dengede olacak şekilde iki tane taşımanın daha mantıklı olduğunu ufakken keşfettim ve bu keşfimden pek memnunum. O eşit ağırlık, insanı daha az yoruyo. Ha, en güzeli, e kolun boş olması, ayrı...

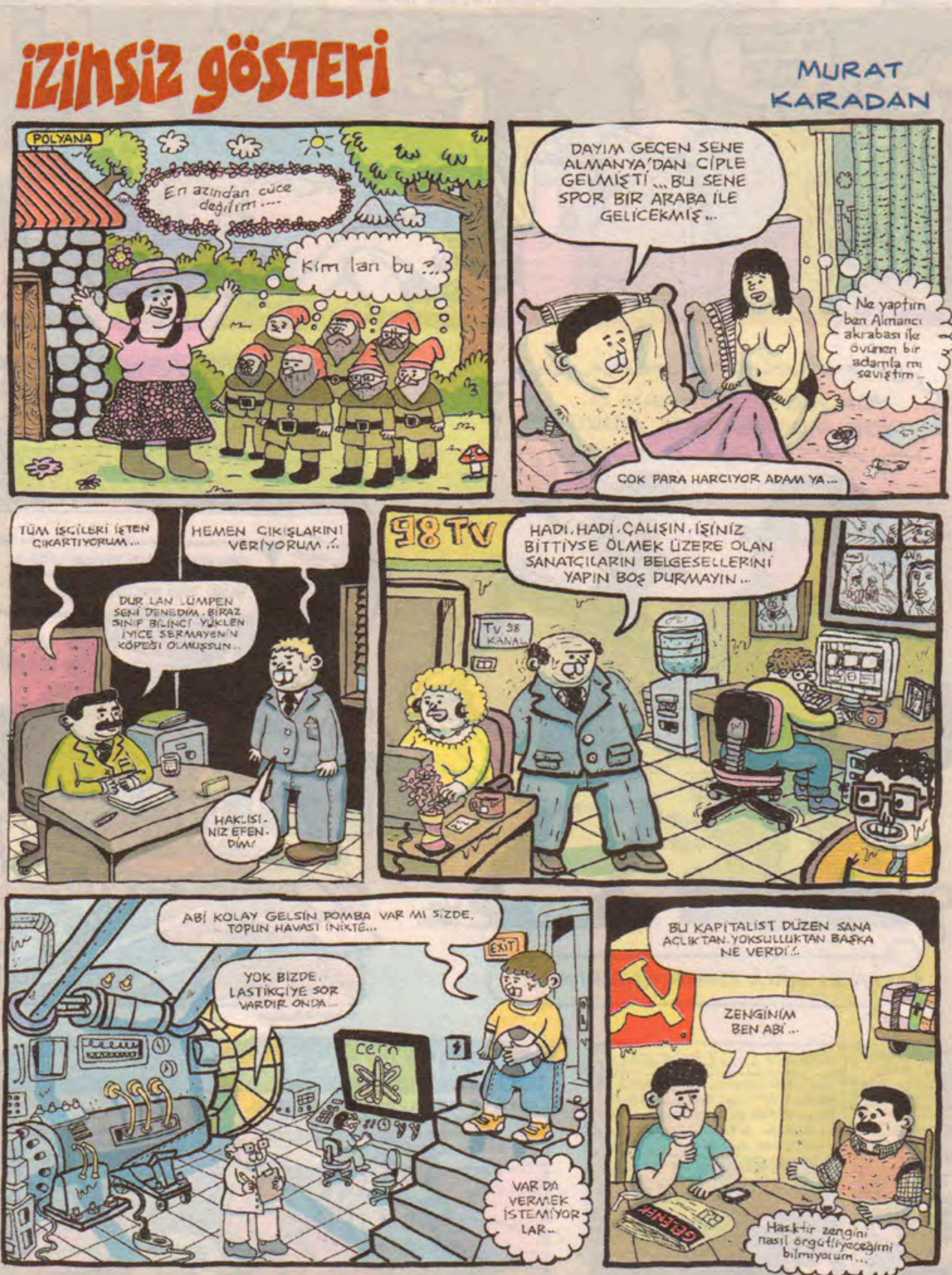

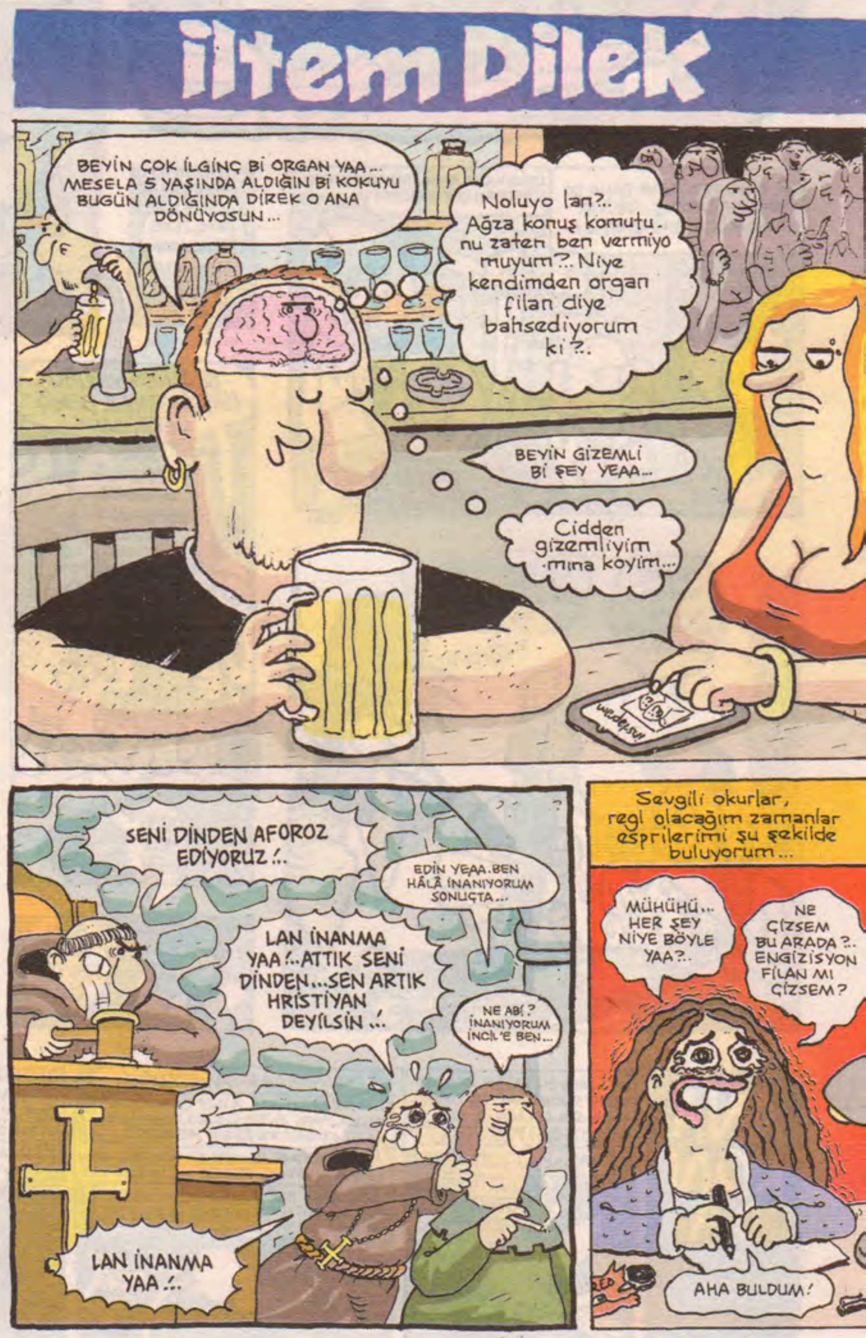
• Frank Zappa'nın kızı olur. Yapımcı Arif Mardin, bebeği görür, "Maşallah, ay parçası gibi" der. Zappa, Mardin'e cümlenin anlamını sorar, öğrenir. Böylece kızın adı 'Moon Unite Zappa' olur...

• "3-4 gibi buluşuruz", "10'dan sonra gelirim" vb cümleler için Avru ülkelerinde 'Turkish Time' tanımını yapıldığını söyledi bi arkadaşım...

• İstanbul'daki son kitap fuarında, Halil Küçük abimi gördüm, çok sevindim. Gırgır'ın çömez yaza rıyken ben, orada sayfa sekre riydi, şimdi başka dergide. Ba Perşembe günü giderdim dergiy Halil abi bana piyasaya ertesi gü çıkacak derginin prova sayfaların birini verirdi, her seferinde de "Am fazla gösterme" diye çok uyarırdı. Türkiye'nin Cuma okuyacağı der Perşembe'den okumak kafa yap dı. Hala da yapar!..

• Dilimizin en kallavi onaylama ünlemi

Akşamsefası

Akşamsefası

AMA NE!..

• Beni notlar, kırpık fotoğraflar, kağıtlar, uhu, bant, makas, kalem, kağıt yığını içinde çalışırken gören Alper Aray'ın yorumu şu oldu: "Bu da senin internetin Vedadabi!.."

• **Karaköy Olimpiyat Birahanesi'nde bi adamı gar-sona "Avustralya'dan geliyorum yavrum, yorma beni, hemen ver biramı" derken duymuş arka-daşım...**

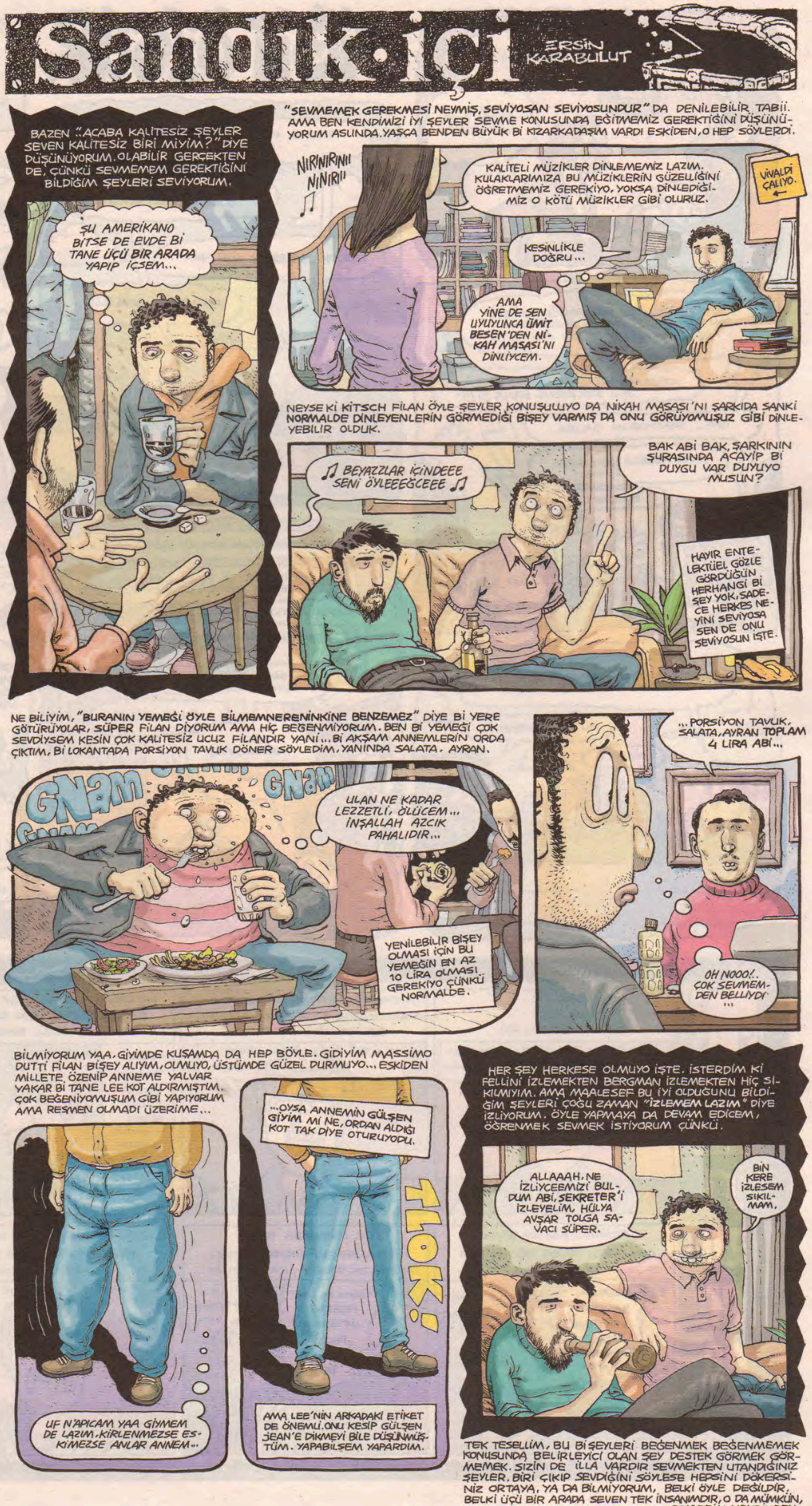
...lar'da 'Tenha Tepeler' ...er olduğunu daha önce ...ştum ama Amazon'un ...uzun'dan geldiği savını ...kez duydum valla...

• Bora Çekiç, bir güzel dostum. Bi gün cebine mesaj gelmiş durduk yerde, Giresun'da Engin adlı bi dershane öğrencisinin velisi ilan edilmiş. Notları gayet kötü olan, tahminen çakal Engin'in bilerek yanlış numara verdiği açık. Gerçek velisi görse parlayacak elbette. İşin en saçma-sı, Bora'nın da tribe girip "Çalışmıyo abi bu çocuk, sınavda 62. olmuş!" falan diye şikayet etmesi. Ara-dım, "Yazim mi senin sahte velilik durumunu" diye "Yaz abi, bu arada çocukta hafif toparlanma var" dedi!..

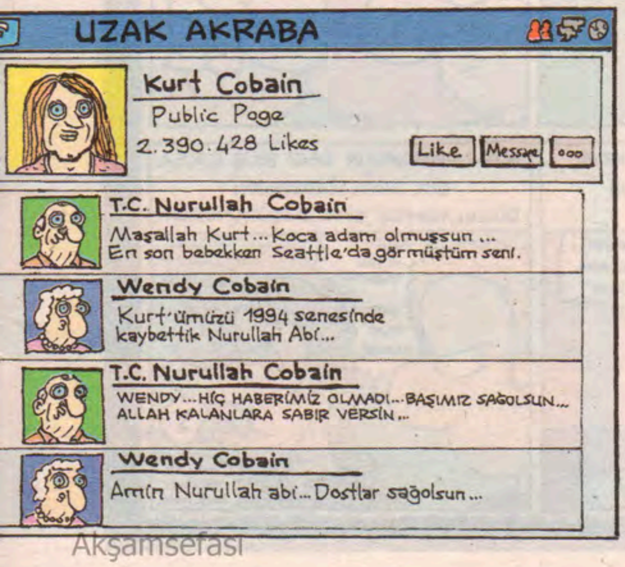
• **Zihnimi en iyi anlatan ne filozof ne de yazar, sağolsun Gülden Karaböcek: "Bir hayal tufanı eser başımda.."**

• Yuh artık ya, bir kanalda "Hz. İsa evli miydi?" alt başlığı vardı, konuşmacılar da bu medeni hali harlandırıyolardı. Paparazziyi biliyoduk, 'Teorazzi'yi de kavramış bulunuyoruz böylece...

vedatozdemiro@gmail.com

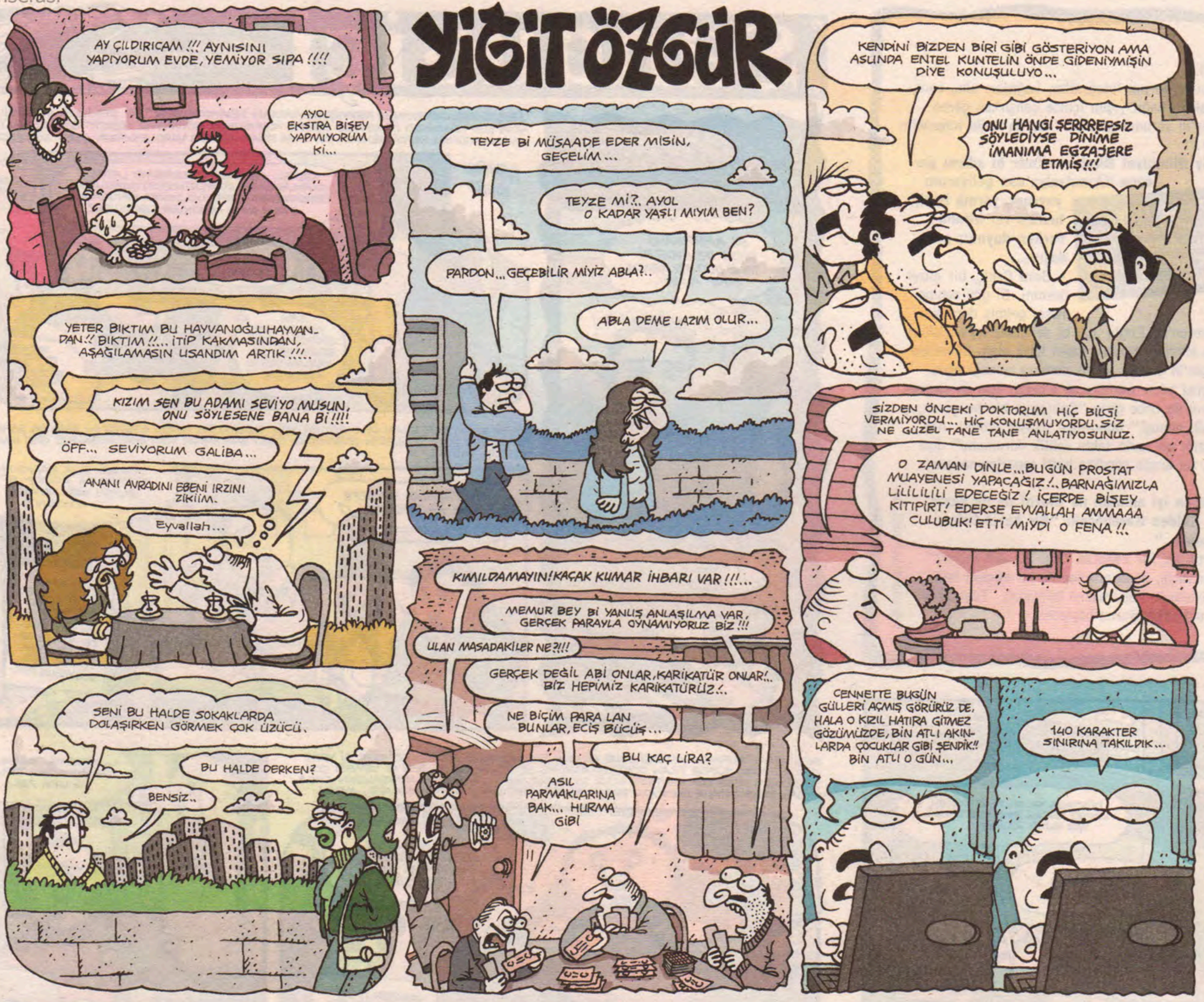

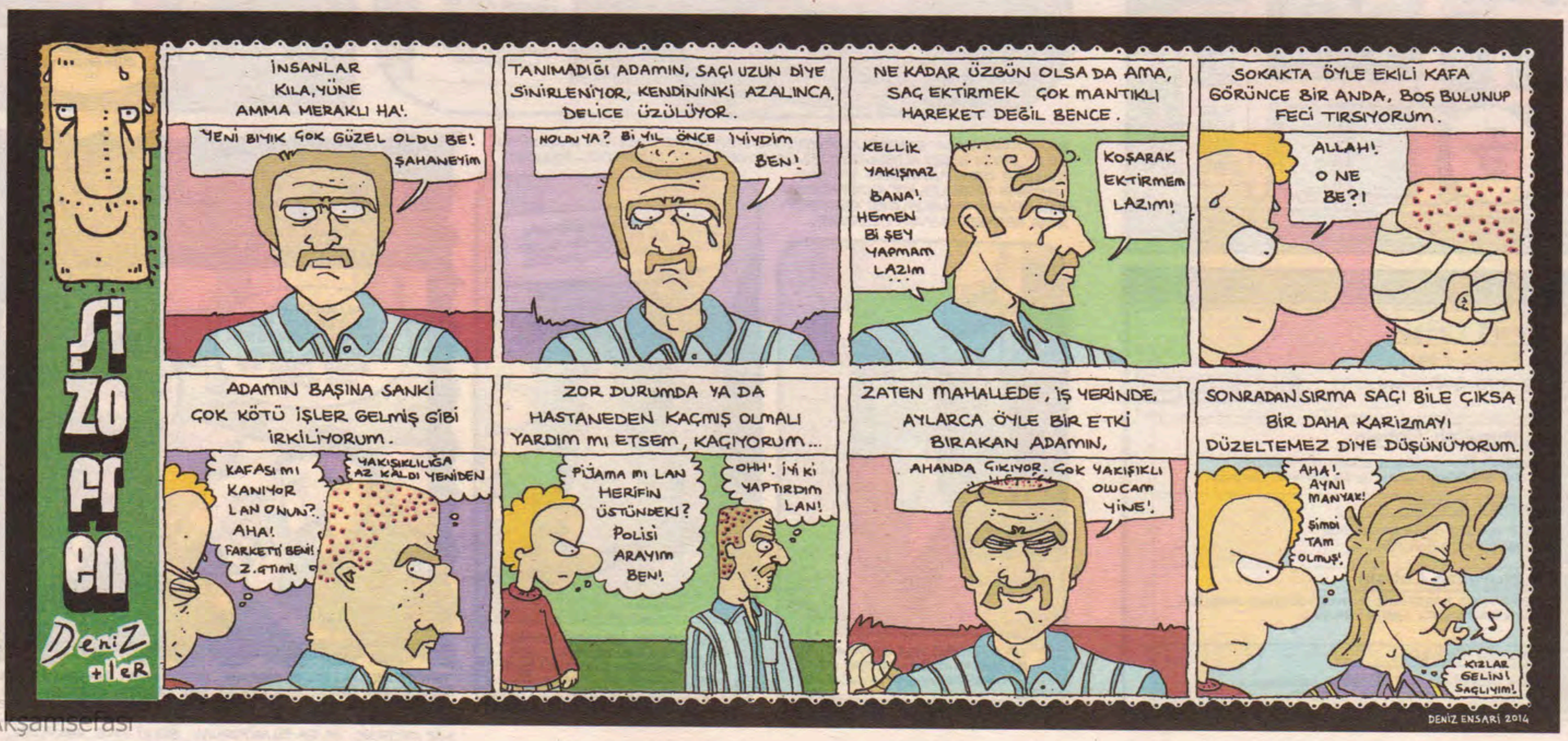

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış UYGUR

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, reklam ve tanıtım harcamaları, firmaların ürünlerini tanıtmak, yeni müşteriler kazanmak ve kurumsal imajlarını benimsetmek amacıyla yapılır. **Yeni Türkiye'deyse** reklam harcaması yandaş gazetelerin maaşlarını ödeyebilmesi için kullanılan bir fon aktarma yönteminden ibarettir. **Yeni Türkiye'de** markaların medya planlaması tirajlara ve izlenme oranlarına göre değil hükümete çekilen yağ oranına göre yapılır.

Normal şartlar altında, bir insanın neye üzülüp neye üzülmeyeceği ve hayattaki öncelikleri tamamen kendisinin bileceği iştir. **Yeni Türkiye'deyse** neye üzülüp neye üzülmemesi gerektiğine bizzat cumhurbaşkanı karar verir. Yine **Yeni Türkiye'de** bir insanın aynı anda iki farklı şeye üzülmesi mümkün değildir ve bir iç savaşın mağdurlarına ya da fok balıklarına üzülmek arasında tercih yapmak durumundadır.

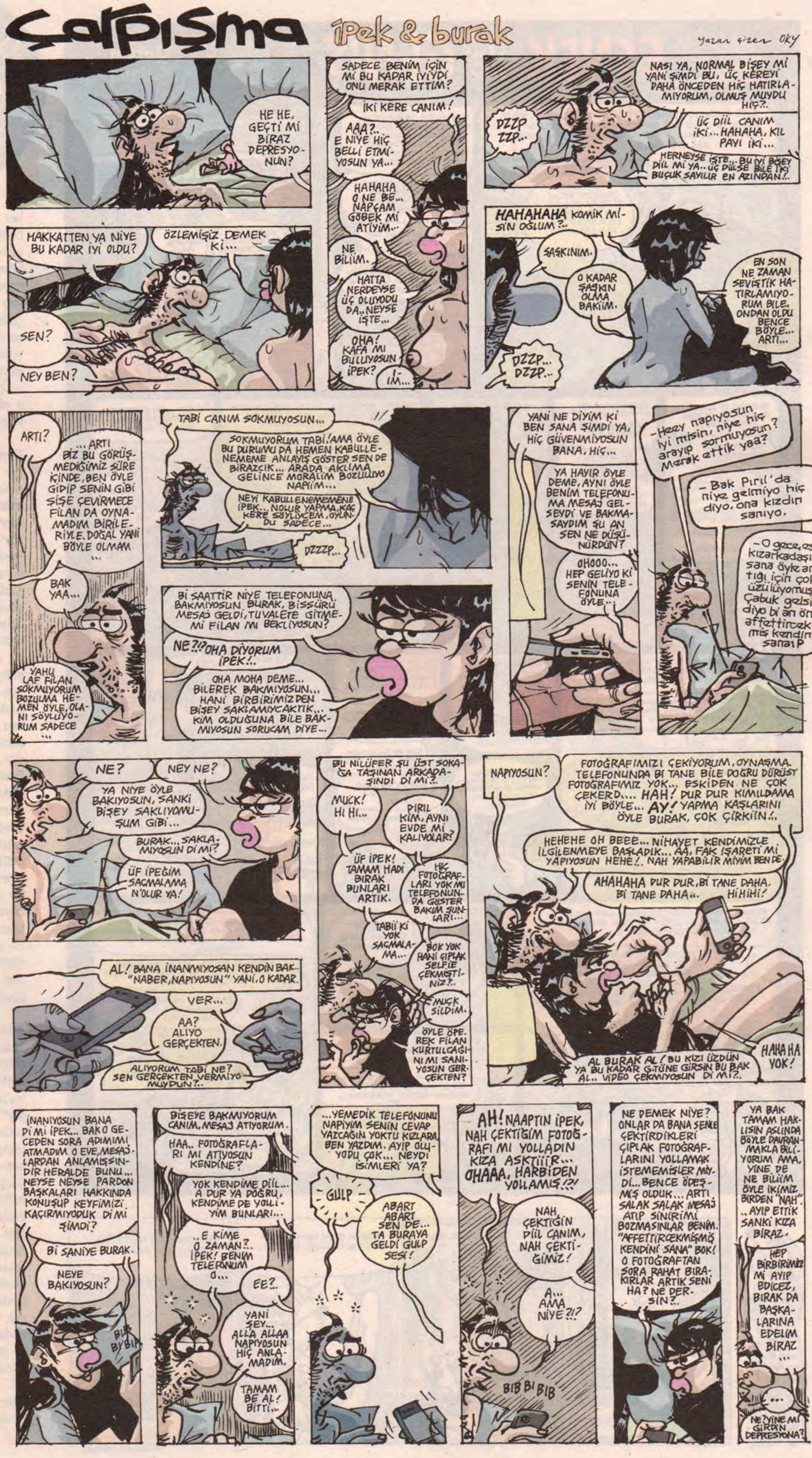

Normal şartlar altında, ama haklı ama haksız, bir ülkeyi protesto etmek için ambargodan boykota bir sürü yöntem vardır. **Yeni Türkiye'deyse** valiler, bir ülkeye kızıp, kendi ülkesinin vatandaşlarının ibadet hakkını engellemeye kalkabilir. İsrail'e kızıp kendi musevi vatandaşlarından, Esad'a kızıp kendi alevi vatandaşlarından öc almaya kalkan bir zihnin akıl hastanesinde değil mülki amirlik makamında bulunduğu yere **Yeni Türkiye** denir.

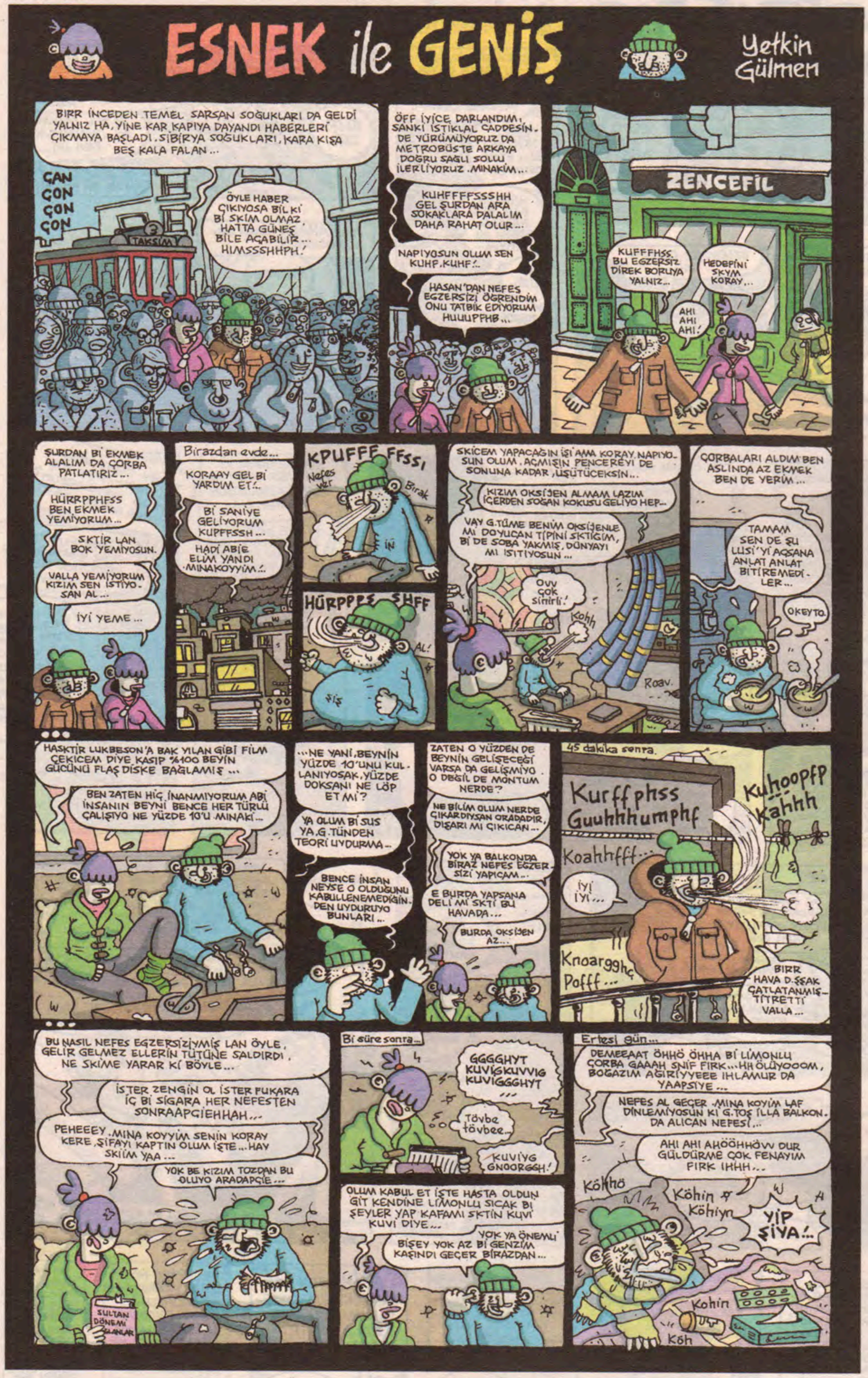
Normal şartlar altında, belediye çalışanları hukuksuz taşeronlaştırmaya karşı yargıya başvurabilir. **Eski Türkiye'de** usulsüz taşeronlaştıran patron, işçileri bastırmak için polisi arayabilirken **Yeni Türkiye'deyse** polis müdürü bizzat patronu arayıp, "Merak etme, ben gerekirse her işçinin başına bir polis dikerim," der.

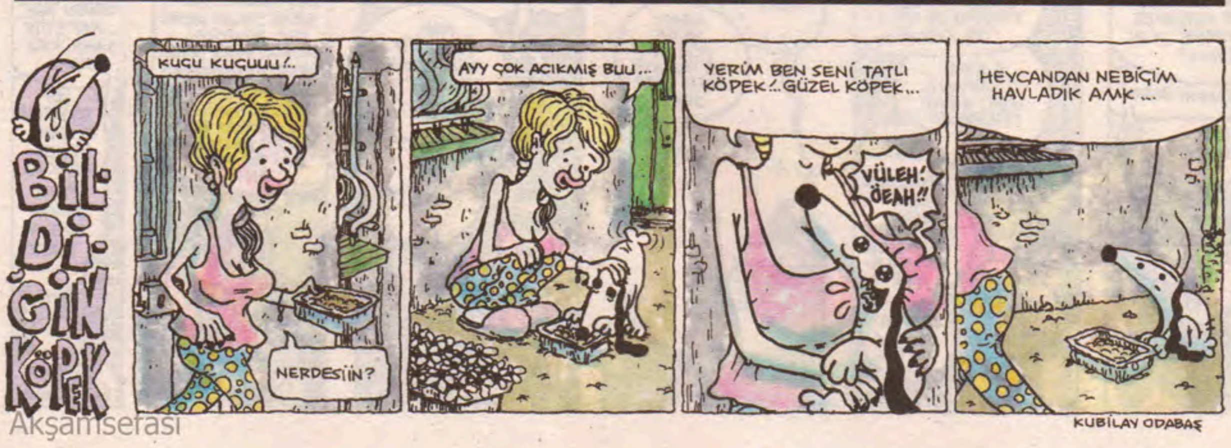
Normal şartlar altında, cumhurbaşkanının görevi, devlet organlarının uyumlu çalışmasını gözetmektir. **Yeni Türkiye'deyse** devlet organlarının uyumlu çalışmasını gözetmek; ihale takipçiliği anlamına gelebilir.

Normal şartlar altında, ciddi bir yönetimde mülki idarenin yaptığı yardımlar yardım alanları utandırmamak adına usturuplu bir şekilde yapılır. **Yeni Türkiye'deyse** mülki idareler yardıma muhtaçlara verdikleri kara lastikten, ayakkabı boyacı sandığına kadar tüm yardımlarını yardımlardan masraflı tantanalarla duyurabilir. En yetkili isimlerin muhallebici, pastane, taksi durağı açılışı yaptığı **Yeni Türkiye'de** daha alt seviyedeki yöneticilerin değil boyacı sandığı, kahve makinesi açılışı yapması bile beklenebilir.

Akşamsefası

Beni başka minibüse verme minibüsçü. Bazen düşünüyorum, eğer yazar değil rap sanatçısı olsaydım gerçekten bu dertlerle, bu sıkıntılarla mı rap müzik yapmaya çalışacaktım? Bilgisayar oyunu değil bu gerçek hayat / göztepe minibüs yolunda her gün başka bir sıkıntı / bazen bindiğim minibüs beni yarı yolda başka bir minibüse veriyor / sanki ben memleketten gelen bir koliymişim gibi /neden bilmiyorum ama onurum kırılıyor. Olmuyor gibi. Rap camiasında arkamdan "mc sütoğlan" diye bahsederlermiş gibi geliyor. Türkçe rap müziğine bakıyorum, bir çoğu kız arkadaşından ayrılmış, bazısının babası evde çocuğa ters bir şey söylemiş, onurunu zedelemiş. Bazısının mahallesinde uyuşturucu satılıyor ve çok kavga çıkıyor, o yüzden rap müziğe yönelmiş.

Kadıköy'e gidebiliriz.

Bilmeyene anlatmak zor ama, eğer İstanbul'da Kadıköy'e giden minibüslere binerseniz bazen minibüsün şöförü yarı yolda Kadıköy'e gitmekten vazgeçebiliyor. "Evet Kadıköy'e gidiyordum, o yüzden sizi de yoldan topladım, bir takım paralarınızı da almış olabilirim, ama sonra düşününce Kadıköy'e gitmek çok saçma gelmeye başladı. Kendime şunu sordum: Ben gerçekten Kadıköy'e gitmek istiyor muyum? Yoksa sadece Kartal – Kadıköy arası minibüs işlettiğim için ve minibüse Kadıköy'e giden bir sürü insan aldığım ve bana para verdikleri için mi gidiyorum Kadıköy'e? O an fark ettim ki yine aynı hatayı yapıyorum, yine başka insanların isteklerini kendi isteklerimin önüne koyuyorum. Ortaokulda da mesela, ben endüstri meslek lisesine gitmek istemiştim çünkü bütün arkadaşlarım oradaydı ama babamlar benim düz liseye gitmemi istediği için düz liseye yazıldım. Endüstri Meslekteki elemanlar ne güzel apartmana elektrik döşemeyi öğrenirken bize zorla matematik falan okuttular. O yüzden ben sizi şimdi sizi burada bırakayım, arkadan gelen başka bir minibüse binin, zaten hepsi Kadıköy'e gidiyor. Biz öndeki minibüsten indik deyin, para almasınlar sizden. Ben de belki eve giderim, bilmiyorum, belki sahile falan giderim, şimdi bir plan yapıp anın büyüsünü bozmak istemiyorum" diyor. Ya da Kadıköy'de minibüs durağına girip sıra beklememek için böyle yapıyor.

Endüstri Meslek

Benim bu olaya tepkim genelde olay çıkartsınlar diye minibüsteki diğer insanlara çok dikkatli bakmak şeklinde oluyor. Olay çıkartmaya müsait teyze falan varsa minibüste biraz "cık cık hayret bir şey" gibi sesler çıkartarak harlıyorum, onları baştan çıkartıyorum. Genelde şöförün "ya tamam teyze, ne tatava yaptınız, iki adım yürüyüp arkadaki minibüse bineceksiniz işte, uzatmayın" demesiyle ve iki tarafın karşılıklı olarak birbirlerine "terbiyesiz" demesiyle halloluyor olay. Efendi gibi inip arkadaki minibüse biniyoruz. Ya ben boş minibüs beklemiştim, oturacağım yeri çok güzel seçmiştim, kafamdaki boş minibüsü bulana kadar yanımda duran, kapısını açan, korna çalan bir sürü minibüsü yoluna gönderdim. Belki bu bindiğim minibüs de binmeyi reddettiğim o minibüslerden biri? Belki de minibüsün şöförü bana önceden çok uyuz oldu, şimdi onun minibüsüne binince ".mına koduum" dercesine bakacak? Ne kadar çok nefret ve göz yaşı var dünyada? Yavaş yavaş türkçe rap zihniyetine girmeye başlıyorum.

Not: Siteye yine yıllık olarak belli bir para yatırdım, dolar bazında. Groagh.com.

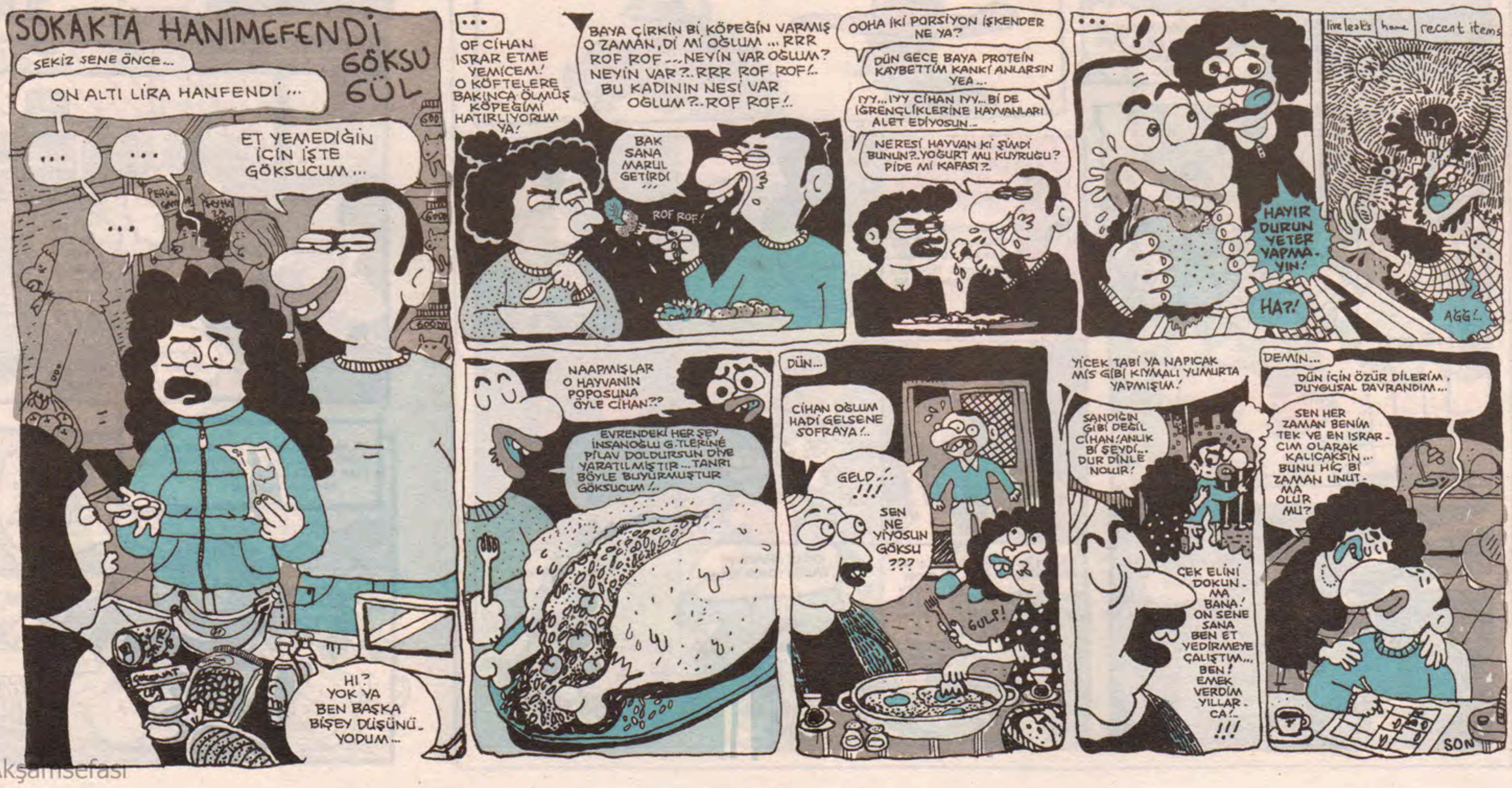
groagh@gmail.com

Akşamsefası

Akşamsefası

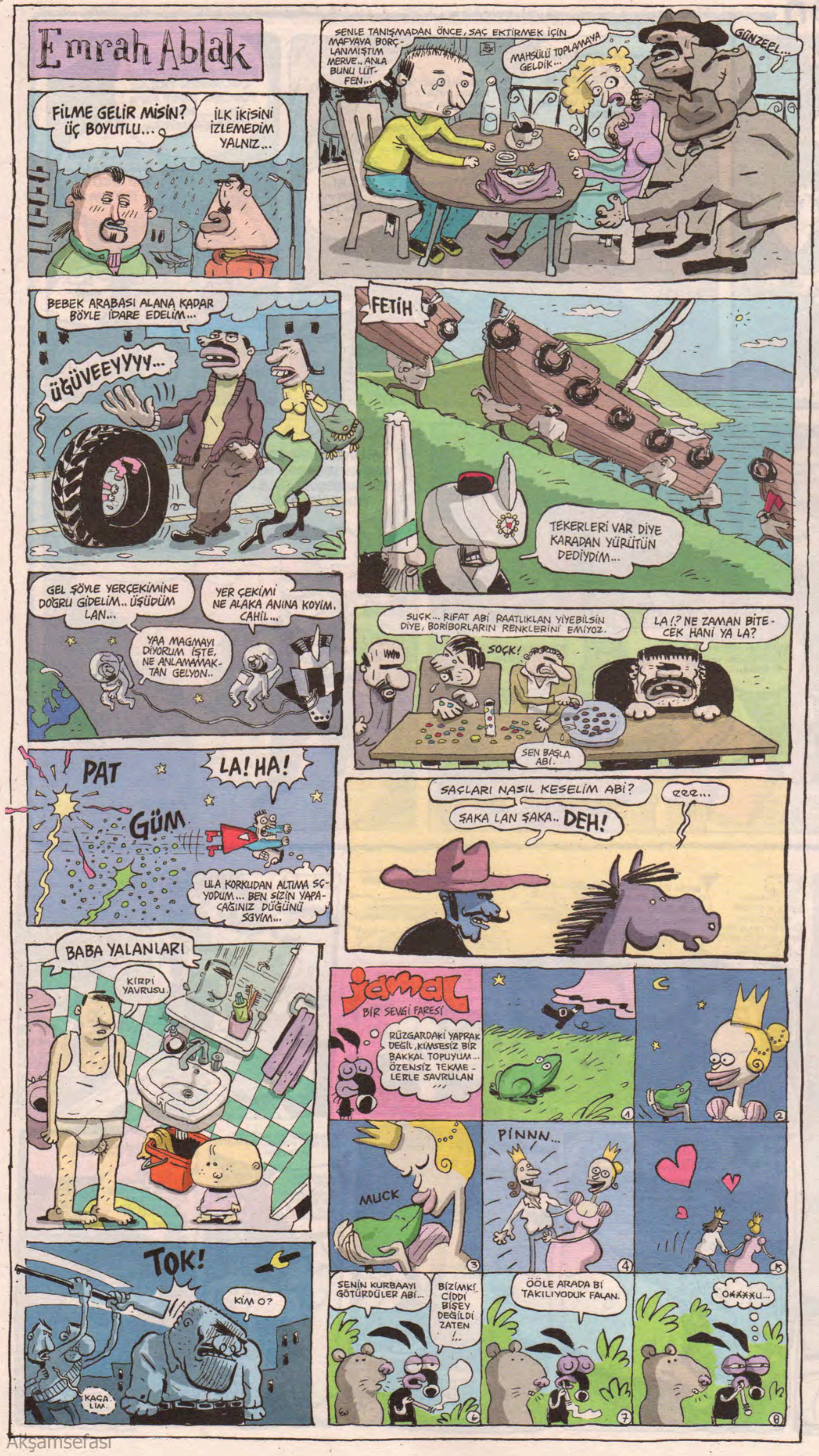
cihan ceylan

Akşamsefası

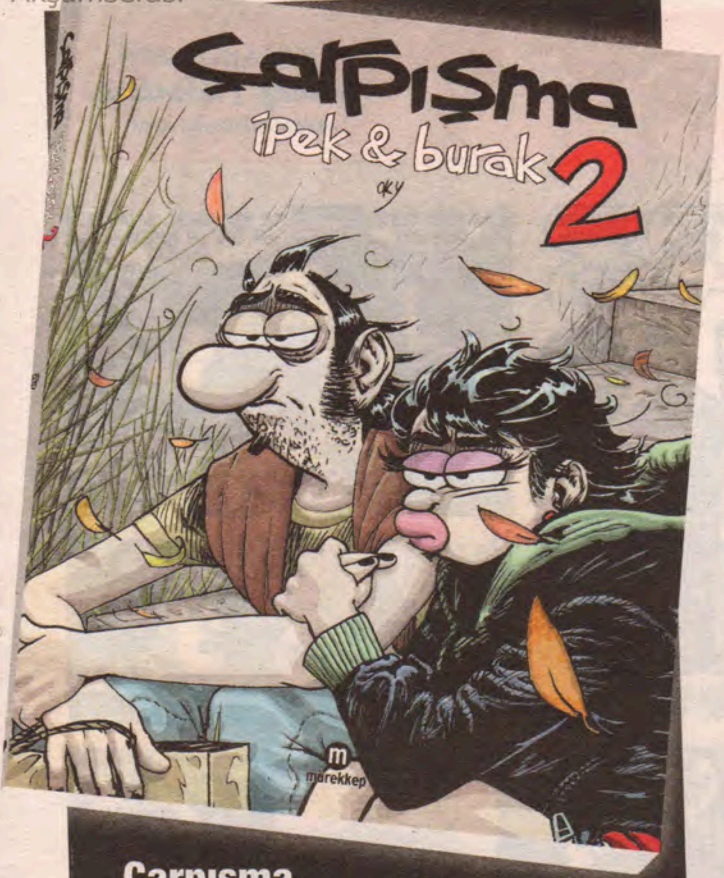
Akşamsefası

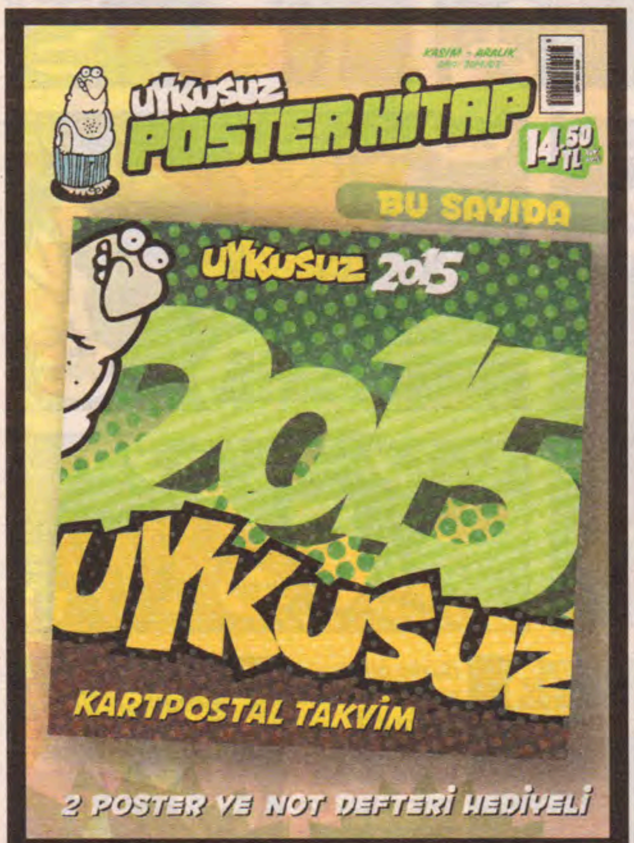

Akşamsefası

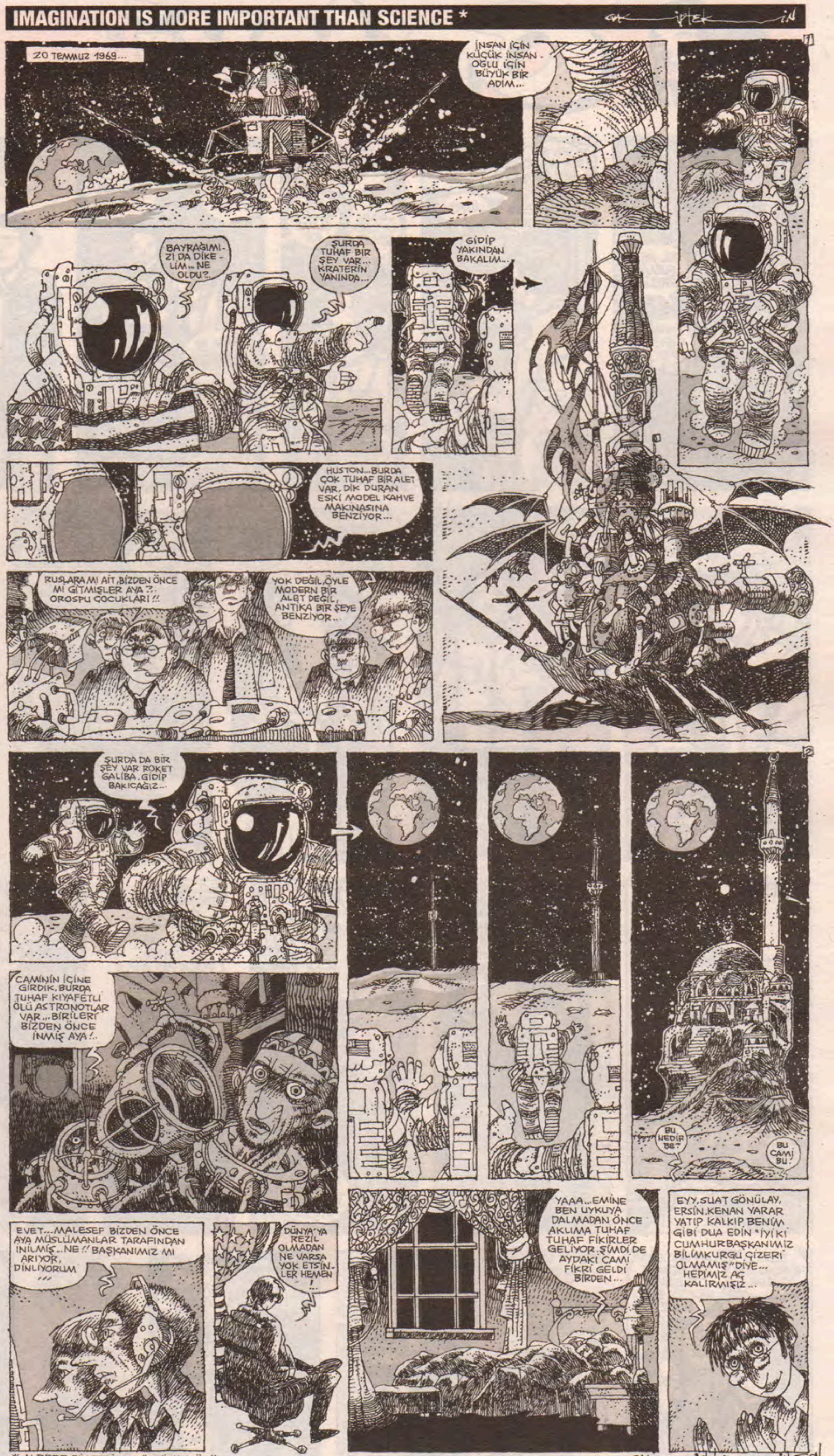
Akşamsefası

Çarpışma
İpek & Burak
2. Kitap ÇIKTI
bütün kitapçılarda

MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

* ALBERT EİNSTEİN'IN ÜNLÜ ATASÖZÜ

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Kasım 2014 | Sayı: 378
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

4 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2014/49 No: 379
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.

Bedelli çıktı.

Akşamsefası

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

● Tayyip Erdoğan, sezaryen ve kürtaj tartışmalarına, **"Sezaryenin de amacı başka. Dert money money..."** diye katılalı **2 yıl,**

● Tayyip Erdoğan, **"Gemilere Gazze'ye gidersen alnından öperim,"** diyen Kemal Kılıçdaroğlu'na, **"Tertemiz alnımı senin o lekeli dudaklarına sürdürmem,"** cevabını vererek siyasete iffet getireli **3 yıl,**

● Enerji Bakanı Taner Yıldız, **"Evde kazak giyilirse klimalar 1 derece az çalışır,"** önerisinde bulunalı **1 yıl,**

● Gaziantep İbrahimşehir köyünde referandum öncesi köy meydanına boşaltılan 300 kamyon mucur, referandumda köyden 'hayır' çıkması üzerine belediye tarafından geri alınalı **4 yıl,**

● Stoke City-Hull City karşılaşmasında, 81. Dakikada oyuna giren Tuncay Şanlı, 7 dakika sonra

● Davut Güloğlu, **"Vak vak suda yüzen ördek gibi kadınlar bana seksi gelmiyor. Patlar diye korkarım, yapışamam dudaklarına... Olursa da, çıkarırsa sevinirim,"** diyerek biraz ağır başladığı açıklamasını son anda nezakete bağlayalı **4 yıl,**

● Takvim gazetesi yazarı Hakkı Yalçın, **"Yatak odana sineklik taktır. Bebeklerin topuklarını yanağında gezdir. Basket at. Karpuz kabuğuna ismini yaz..."** diye seslenerek okuyucusuna mutluluğun formülünü açıklayalı **7 yıl,**

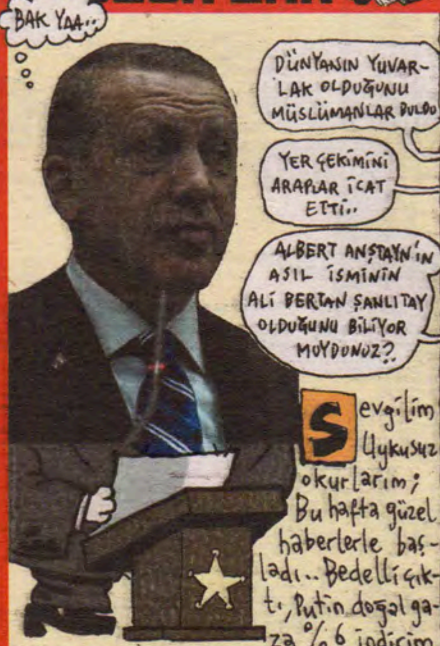

● Konya 1907 takımında oynayan futbolcu İhsan Dağıdan profesyonel olmak arzusuyla kendini GittiGidiyor'da taksitle satışa çıkaralı **6 yıl,**

● Hülya Avşar, Sarıyer Büyükdere'deki 4 katlı ahşap köşkünün bahçesinde bulunan 13 ağacı kestirerek manzarayı açalı **12 yıl** olmuş.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Bu hafta güzel haberlerle başladı.. Bedelli çıktı, Putin doğalgaza %6 indirim yapacağını söyledi ve dünyanın en güzel kadını yengemiz oldu..

Öncelikle "yenge" olayına girmek istiyorum.. Şovvarvırcı acun, adriyana Lima'ya çıkma teklif etmiş. Adriyana (Adriye) önceleri "git be", "salak", "Uzun kafalı" "Aptal" gibi atarlansa da, sonunda ikna olmuş.. Ve Acun Adriye'yi almış.. Bunun benzeri, bi de Fatih'in uefa'yı alması var.

Bir diğer konu; Putin geldi.. 3 tane nükleer tesis yaptırıyoruz.. Dediler ki "Bir jest olarak doğal gaza %6 indirim yapalım".. Yani indirim yapacaksanız nükleerleri boşuna hiç kurdurmayalım, dedim.. Bizim millet doğal gazı sevdi çünkü... Ağaç kesemiyosun, kömür çıkaramıyosun, nükleer deyince ayrı tiripler.. Doğal gazda sorun yok.. Kuru fasülyeden çıkıyo sanıyolar..

"Rus"un ingilizcesi "Raşın"... Ruşen yani

Ve bedelli askerlik çıktı.. 18 bin lira yaptık.. Taksit de oluyo.. Komşumuz ortadoğu ülkelerinde de var bedelli askerlik.. İlk taksit kafayı alıyolar.. Orada yaş sınırı yok...

17 aralıktan soruşturuluyo bizimkiler.. Egemen "Çikolata, gömlek, kravat aldım" demiş.. Savunması bana eski bi kamu spotunu hatırlattı... Erol bakkala girer.. Çikolata, kalem, pergel alır ve tam çıkarken, bakkal "Erol Erol evladım, Fişini almayacak mısın?", der.. Millete "Fiş"i öğretmeye çalışırlarken neleri öğretmişler... O tarihte..

Ak sarayın bi koltuğuna 75 bin lira ödedik.. Araba fiyatı... "Kaç vitesli?" diye soran oldu.. Otomotik vitesli şaşkın... O kadar para vermişiz, bi de manuel mi alacaz.. Ful + Ful... sarruf var...

O çok beğendiğiniz CHP, çatır çatır kesti asırlık çınarları.. Evrim sürecinin artık neresindeysek, içimizdeki maymun hatırlıyo uyuz oluyo ağaçlara demek ki.. Çok net..

Başbakan da ormana helikopter pisti yaptırmış.. Evrimden intikam alırcasına... "Müsait ormanda inecek var"...

Dedim ki "Esnaf aynı zamanda askerdir, polistir, alperendir, yargıçtır". Yani, "Erol Erol evladım, odunu vurmayacak mısın?"... "Erol Erol evladım, pergelle olmaz, biz sana zırh verelim, pala verelim".. "Erol biz Işid'e Bokoharam'a neler verdik, sana da bi şeyler verelim Erol".. "Tut Erol" "kıs kıs"..

Vatandaşa Sorduk: BU TARZ BENİM

Ülbiyer MAVİCİNS (32): Kadına şiddetin arttığı şu günlerde "Bu karılar zaten birbirlerinin yeterince ağzına *çıyolar, bir de siz yük olmayın" temalı bir yarışma programı.. Çoluumuz çocuumuz kadından tiksinecek lan.. Eşcimsel olacak... Halbuki, ilmiyet peçinde koşsan.. Bu şarz benim... nokya.

Pollur GÜMÜŞİŞİMŞEK (28): Amcamın oğlu çok seyrediyo.. "Bu karıları niye bağırtıyolar" diye sordum.. "Kıyafet yarışması" dedi.. Böyle olacağını bilselerdi kıyafet devrimini yapmazlardı lan.. İki karış kıyafet giyiyo, 2 saat konuşuyo... Sanırsın kıyafeti çenesiyle dokuyo... Bi savaş çıksa bunlar mermi filan taşımaz... Yok..

Avni DEREKENARLIOĞLU (23): "Bu tarz" insanın kendine yakışanı giymesidir... Senelerce Dilimizde tüy bitti... Ha, Ama yakıştıramadın mı da, şişmanın diline düşersin... Yarışmada müdür gibi bi kadın var, şişman.. Bildiğin avatar.. Son dudak bükücü... O dudakları büktüğü zaman g*te laflar giriyo..

Akşamsefası

Akşam Sefası

RTE esnafı överken hızını alamadı:
"Esnaf gerektiğinde polistir!"

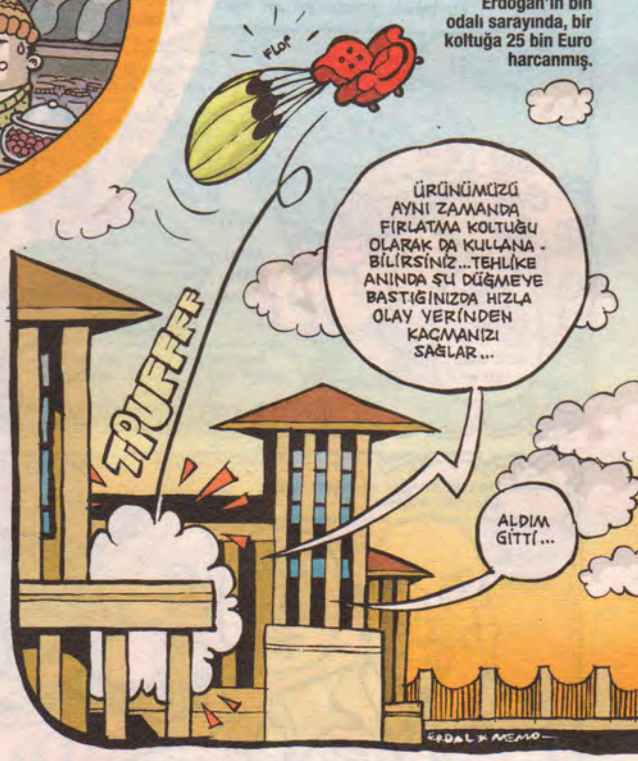

Şişli İnci Sineması arazisinin hafriyatında ortaya çıkan tarihi sarnıcın, iş makinalarıyla yok edilerek toprağa gömülmesi son anda engellendi.

Erdoğan'ın bin odalı sarayında, bir koltuğa 25 bin Euro harcanmış.

Dört eski bakan hakkındaki yolsuzluk ve rüşvet soruşturmasına yayın yasağı getirildi.

RTE'nin yeni sarayını özel bir komando birliği koruyacak.

"Herkes Kolay Para Peşinde" adlı şarkının klibinde bikiniyle rol alan THY hostesi işten atıldı.

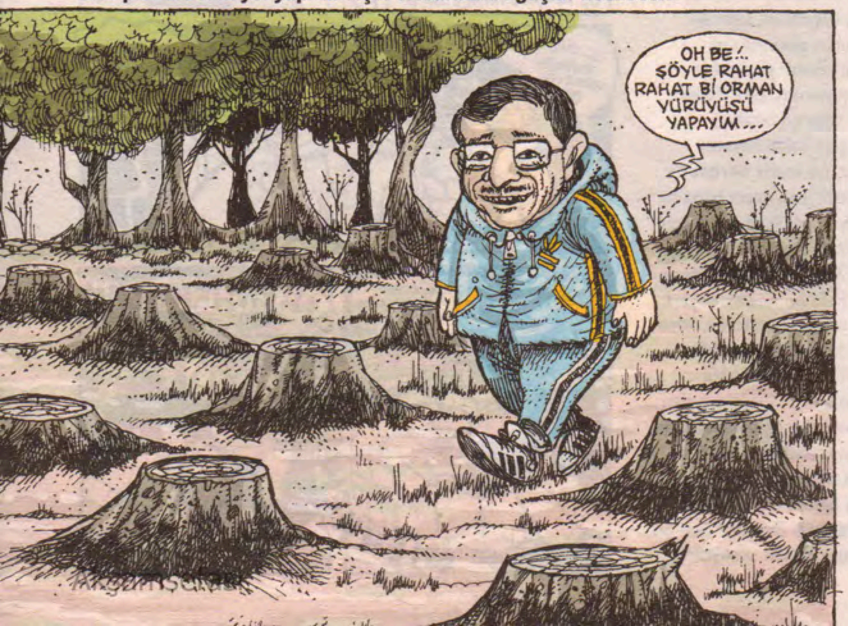
Tayyip Erdoğan'ın bin odalı yeni sarayının ilk konuğu Papa oldu.

Soma'da 2800 madencinin işine SMS ile son verildi.

Davutoğlu'nun İstanbul'daki evinin yakınındaki ormana helikopter pisti yapıldı. Evle pist arasına yol yapmak için ormandaki ağaçlar kesilecek.

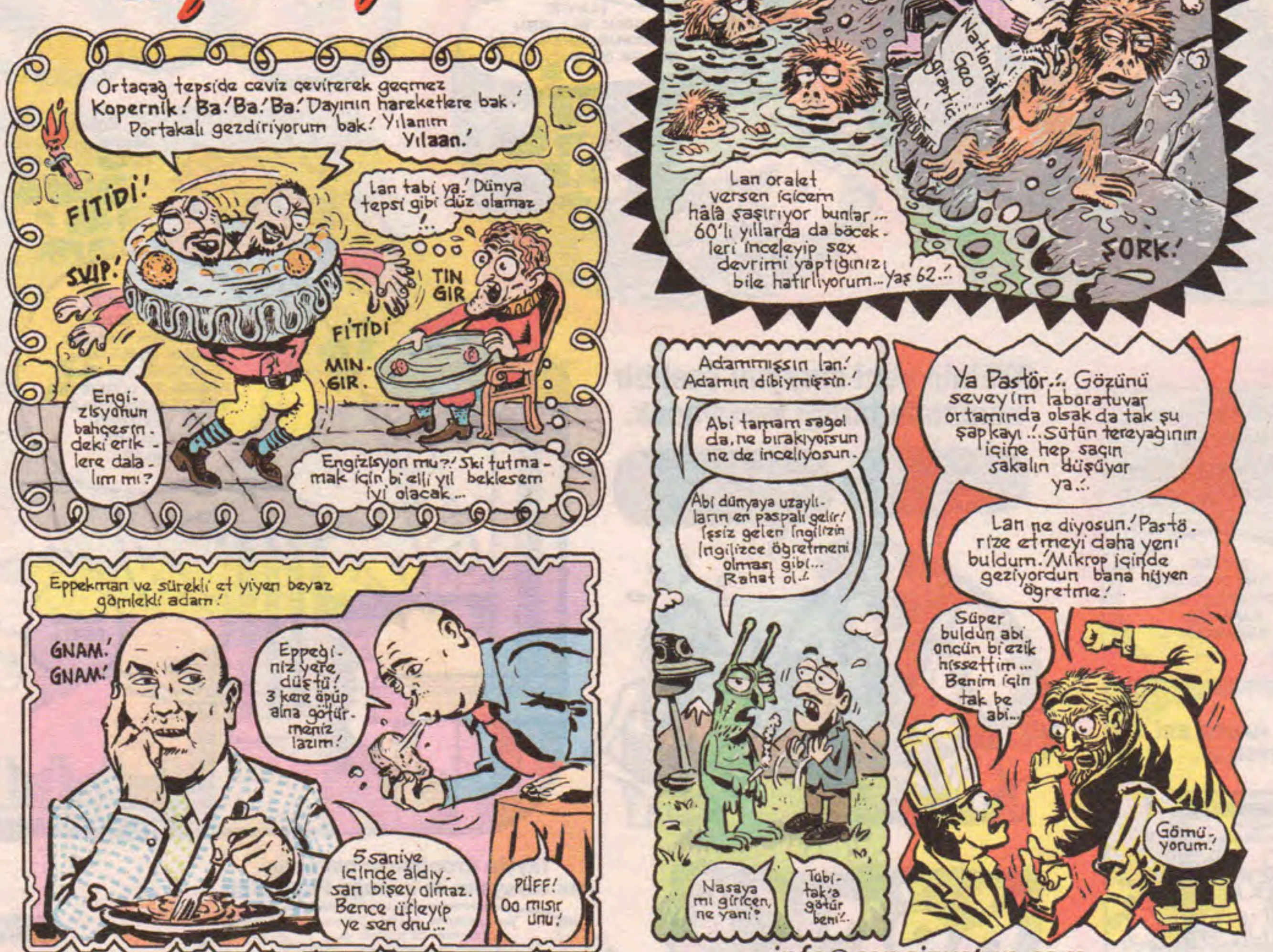

Akşamsefası

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

Barış UYGUR

barisuygur@gmail.com

■ Eskişehirspor'u tutmanın güzel yanı şu: İstanbul takımlarına yenildiğinizde kimse sizi makaraya almıyor ama yendiğinizde yendiğiniz takım dışındaki tüm takımları arkanıza alıp makara yapabiliyorsunuz. Ha tabii her nasılsa hiç yenemiyor; hep berabere kalıyorsunuz ama o kadarı da olur artık. Neticede bizim başkan hakem odasını bassa "Buyur birader, birine mi bakmıştın?" der gönderirler herhalde. Tuttuğu büyük takımdan sıkılanlara tavsiye ederim. Başarı o kadar önemli değil. Hem inanmak başarmanın yarısı değil mi? Yarım yarım başaralım ne olacak?

■ Ha elbette bir şey olmayacak. "İnanmak" "başarmanın" hangi yarısıdır o kısmı önemli değil çünkü yarım başarı olmuyor, maratonu yarım bırakan bir şey başarmış olmuyor; 50 metre koşana 100 metre madalyası takmıyorlar.

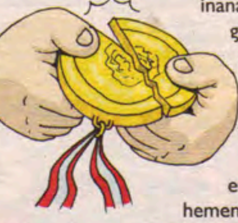
■ Zaten bu "İnanmak başarmanın yarısıdır," "Hepimiz her şeyi yapabiliriz," 1980'lerden beri dünyayı kasıp kavuran, bütün bir dünyada kendilerinden ve yayıncılarından başka kimseye faydası olmamış kişisel gelişimcilerin değişmez zırvası. Hatta bu kitaplarından birinde "Şimdi hiç yapamayacağınız bir şeyi düşünün ve o şeyi yapmadan bu kitabı okumaya devam etmeyin. İnanırsanız başaracaksınız!" gibi bir cümle bile görmüştüm. Ayıya bak, kendi kendini imha eden kitap yazmış. "Önce yapabileceğinize inanın!" Evet, inanmak başarmanın yarısı diyebilirsin ama yarım başarmak da başarmak olmuyor, keriz gibi inanma kısmı halledilmiş başarılarla ömür geçmiyor.

■ Tabii ister istemez aklı yarım gram çalışan her insan evladı, Leonardo gibi çizemeyeceğini, Bach gibi besteleyemeceğini de görebiliyor. E bu durumda devreye bambaşka bir ruh hastalığı devreye giriyor: "Leonardo Da Vinci uzaylılarla görüşüyordu! Zaten bunları normal bir insan yapmış olamaz." E zaten normal bir insandan değil, Leonardo'dan bahsediyorsun be gebeş. "Kesin çok ağır uyuşturucu kullanıyor, bu roman normal kafanın işi değil!" E iyi de Perec'ten bahsediyoruz burada, tekel bayi yancısı Muzaffer'den değil. İşte bunlar hep kendinde olmayan ve olamayacak olanı gözünde büyütmekten.

■ Yani hiç yapamadığınız ama aslında becerebilen için basit bile olabilen bir şey bu insanlara hep açıklanması mümkün olmayan güçlere bağlı bir yetenek gibi görünür. Galip Tekin'in çizdiklerine akıl sır erdiremeyenlerin bazıları (ki neticede çoğumuz erdiremiyoruz) bunu Galip Abi'nin yeteneğine değil de "Abi adam uçmuş, kim bilir ne kullanıyor," diyerek kendi yarattığı hayâli bir üst etkene bağlar. Artık kendisinde eksik olan neyse, o şeyi başkalarında gördüğünde bu şekilde gözünde büyütür. Aklı kıtsa, her akıl ona üst akıl oluverir.

■ Tabii benim aklım da bana bile zor yetiyor, siz bakmayın, müşterinin ayağı alışsın diye akıl fikir ofisi dedik ama emin olun benden alacağınız akılla Apple değil Amstrad; Sony değil Telefunken; Bayern München değil 1860 München olursunuz. Benim ipimle de kuyuya inilmez yani açık konuşuyorum. Zaten kuyuda ne işiniz var, sizi de anlayabilmiş değilim.

■ İpiyle kuyuya inilmezliğim bir yana, bir türlü sigarayı bırakamamış bir insanım. Sigarayı bırakacağıma kesinkes inanıyorum ama işte bu da başarmanın sadece yarısı ettiği için şimdiye kadar bir işe yaramıyor. E ben inanarak üzerime düşeni yaptığıma göre, gerçekleşmeyen yarısının sorumlusu olarak da kimse kusura bakmasın, sigarayı bırakanları görüyorum. Valla sırf onlar yüzünden bırakamıyorum. Zira dikkat ettiyseniz sigarayı bırakan hemen herkes geri kalan hayatını sigaranın ne kadar iğrenç, ne kadar berbat bir şey olduğunu anlatarak geçiriyor, hepsi bana bir Ubeyd Korbey bir Orhan Kural kesiliyor. Ki siz de takdir edersiniz ki Orhan Kural, sempati güzeli unvanını az farkla İdi Amin'e kaptırabilecek tıynette bir arkadaşımız. Peki bu neden böyle? Yani bakıyorum alkolü bırakan alkoliklere, adsız alkolikler toplantılarında konuşulanlara falan, eskiden içki içtikleri günleri anlatıyor ama alkolü değil, daha çok kendilerini eleştiriyorlar. Ha alkolü kötüleyen de var yok değil ama insan sigarayı bırakmaya görsün. Kendine yeni düşman bulmuş diktatör gibi her iki lafından biri sigaraya hakaret, sigaraya nefret oluyor. Yahu sigaraya söveceğine sigarasızlığı övsene? Ben bu işte bir vefasızlık seziyorum, canım sıkılıyor.

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Don't tell him** ile **donatalım** aynı şey. **–H. B. Özcan-**

æ **Renee Zellweger** ile **Zerrin Egeliler** aynı şey. **–Egecan Yalçın-**

æ "biraz önce bu haftaki yazını okudum alpay ağabey, teoman'ın şarkısıyla ilgili yazmış olduğun yazıyı okudum, ben de yanlış biliyormuşum, ben **bir banka kulesi üstünde** diye biliyormuşum, sayende artık doğru biliyorum, paylaşmak istedim, sevgilerimle" **–Bahadır Kılıç-**

æ Geçenlerde İngiliz tarzı ev eşyaları satan bir dükkanda şahane bir askılık gördüm. O kadar şahaneydi ki askılık kavramını yeniden yorumlamış adamlar. Yemin ediyorum. Hey yavrum hey. Hele hele hele hele hele, bak ya sen. Ne diyordum. Ben işte zaman zaman böyle gerçekten de hiçbir şey de diyemiyorum. Hiçbir şey demeyerek, az biraz da olsa para kazanıyorum, inanılır gibi değil. İstesem var ya, tüm köşeyi hiçbir şey demeyerek bitiririm. Ve bir şey söyleyeyim mi, hastası olma ihtimalin var. Ama yine de ben konuya dönmek istiyorum. Çekşane bir askılık. Demirden ve beyaz. Ben aslında demirlerin kalınlığına vuruldum. Çap olarak yarım santim. Altı milimetre olsaydı kabul etmezdim, dört milimetre olsaydı sevmezdim. Beş milimetreden demirlerle vur Allah vur kaynağı, ortaya böyle bir şaheser çıkar, göz sahibi bir insanın aklının çıkmaması mümkün değil. Zaten göz sahibi olmasaydım görür görmez beş milimetreyi göremezdim. Göz sahibi olmak önemli bir şeydir. Girdim dükkana, dedim yahu bu ne kadar muhteşem bir şey, ben bunu satın almak istiyorum. Yalnız dedim şimdi sinemaya gireceğim, çıkışta geleyim ben bunu öyle alayım dedim. Satmayın kimseye sakın dedim. Beni tanımıyorsunuz ve beni tanımanızı gerçekten hiç istemem, satarsanız beni tanırsınız, şimdi de sinemaya ben bunu sokamam, ha gerçi inceledim, üç parçaya ayrılıyor, ama yine de sorun olur, geliyorum iki saat sonra dedim. Film üç saat sürdü. Çıktığımda dükkan kapanmıştı. Neyse dedim, yarın sabahtan gelir alırım. Satmazlar herhalde, o kadar sağ üst göz kapak seyirmeli tehdit ettim dedim. Sabah koşa koşa dükkana gittim. Askılık duruyor, yalnız ben böyle bir kalabalık da görmedim. Koskoca İngiliz tarzı dükkanı teyzeler basmış. Pazar yerine dönmüş dükkan.

KAMİL SEVEN ADAM

Tehdit ettiğim kız beni tanıdı. Bana doğru davranırken dedim durun. Evet ben bu askılığı almak için geldim ama bu nasıl bir kalabalıktır dedim ya. Bu nasıl bir kalabalıktır, dahası bu nasıl bir gürültüdür, hani dedim siz İngilizdiniz, hani dedim sizin o meşhur soğukkanlılığınız, hani nerede dedim. Sormayın beyefendi, bu gün indirim günü, facebook'tan örgütlenip gelmişler, biz de mağduruz dedi. Dedim bu kasanın önündeki kuyruk bir saatten önce boşalmaz, ben dedim bir kahve içeyim, öyle geleyim. Çünkü ben bazen bir kahveyi bir saatte içerim. Satmayın yalnız dedim. Merak etmeyin beyefendi, içerideki insanlar indirim insanları, askılık indirimde olmadığı için ilgilerini çekmeyecektir dedi. Dedim öyle olmasını ümit ediyorum. Hayatta en korktuğum şey bir teyzeyle karşı karşıya gelmektir, bir de üstelik milyonlarca teyze var, bana neler ederler, siz biliyor musunuz dedim. Anlıyorum sizi dedi. Ayrıldım oradan. Kahvemi içtim, dükkana doğru yürüdüm. Kasanın önündeki sıra aynı sıra, hengame aynı hengame. Ayol yok mu beni s.ken diye bağıracağım şimdi o olacak, açılın ayol, darlandım ayol diye infial gösteren teyzeler var. Allahım çok teyze vardı ama ya. Gözümü kapattım, askılığı aldım, sıraya girdim. Bu arada mekan gerçekten pazar yeri. Bu çarşaflar an itibarıyla indirime girmiştir, deseni de çok güzel, gel vatandaş gel al kıvamında. Çekirge sürüsü gibi saldırıyorlar çarşaflara. Ben böyle bir kendinden geçme hali görmedim. Binlerce teyze içindeyim. Ve kasa bir türlü ilerlemiyor. Çünkü teyzeler kasada da yapıyorlar teyzeliklerini. Bir ara, şimdi düşüp bayılacağım dediğimi hatırlıyorum. Kötü baktı teyzeler bana. Bir buçuk saatin sonunda nihayet elimde askılık çıkabildim dükkandan. Eve gittim askılığı kurdum. Aradan bir hafta geçti, üzerine ilaç niyetine bir hırka bile asmadım. Evet dünyanın en güzel askılığı ama insan ne bileyim, soğuyunca da soğuyor. Çok büyük travma yaşattı bana bu askılık. Lanet gelsin. O günden beri kendimi kirli, ne bileyim, iyi değilim yani ben. Mutsuzum. Bu askılığın bana iyi gelmesi gerekiyordu ama mutsuzum.

æ Eve yedek kulübesi alayım diyorum. Salona. Oturururm öyle yedek kulübesinde, salonu izlerim. Güzel olur bence böyle bir şey. Yedek Kamil gibi takılırım öyle. Nerede hata yaptığımı düşünürüm. Neden bir türlü olmadığını, ama yine de her şeye rağmen ümit etmekten vazgeçmediğimi öyle bakar bakar düşünürüm. Battaniye de atarım üzerime.

æ Masa başı işi bilhassa 1992'de çok övüldü.

æ Dalış hocası bir arkadaşım var, ve dalış hocalığını şu şekilde tanımlıyor, **"dünya üzerinde müşteriye karşı işeyebildiğin tek meslek"**. Bu bayağı böyle anlatırken anlatırken, zaman içinde renk vermemeyi de öğrenmiş, ustalaşmış iyice, hem de kimlere kimlere karşı, bana bir isimler verdi, şaşarsınız. Bana karşı da işedin mi lan diye sordum, herıld yani dedi. Dedim senin çükün sağ olsun, zaten bir sıcaklık hissettiydim, ama ona yormak istemediydim.

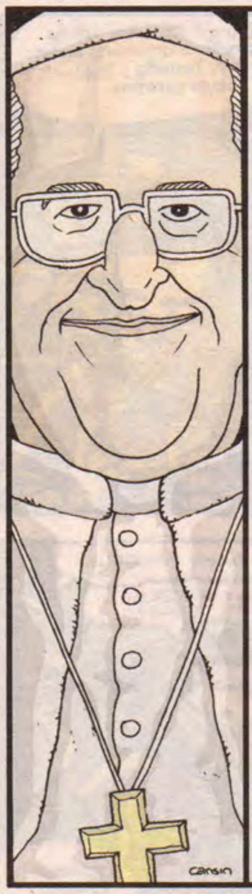
æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
6, 13 Aralık Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)
9 Aralık Salı / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Papa - Patrik

1

Papa, Vatikan'ın başında, ülkenin...
Patrik, Fener'in başında, semtin...

2

Papa, beyaz giyer, toz olur...
Patrik, siyah giyer, söz olur...

3

Papa, Roma'nın çocuğu...
Patrik, İstanbul'un evladı...

4

Papa, pırıl pırıl, sakalsız...
Patrik, koymuş vermiş sakalı...

5

Papa, dünya markası...
Patrik, yerel marka...

6

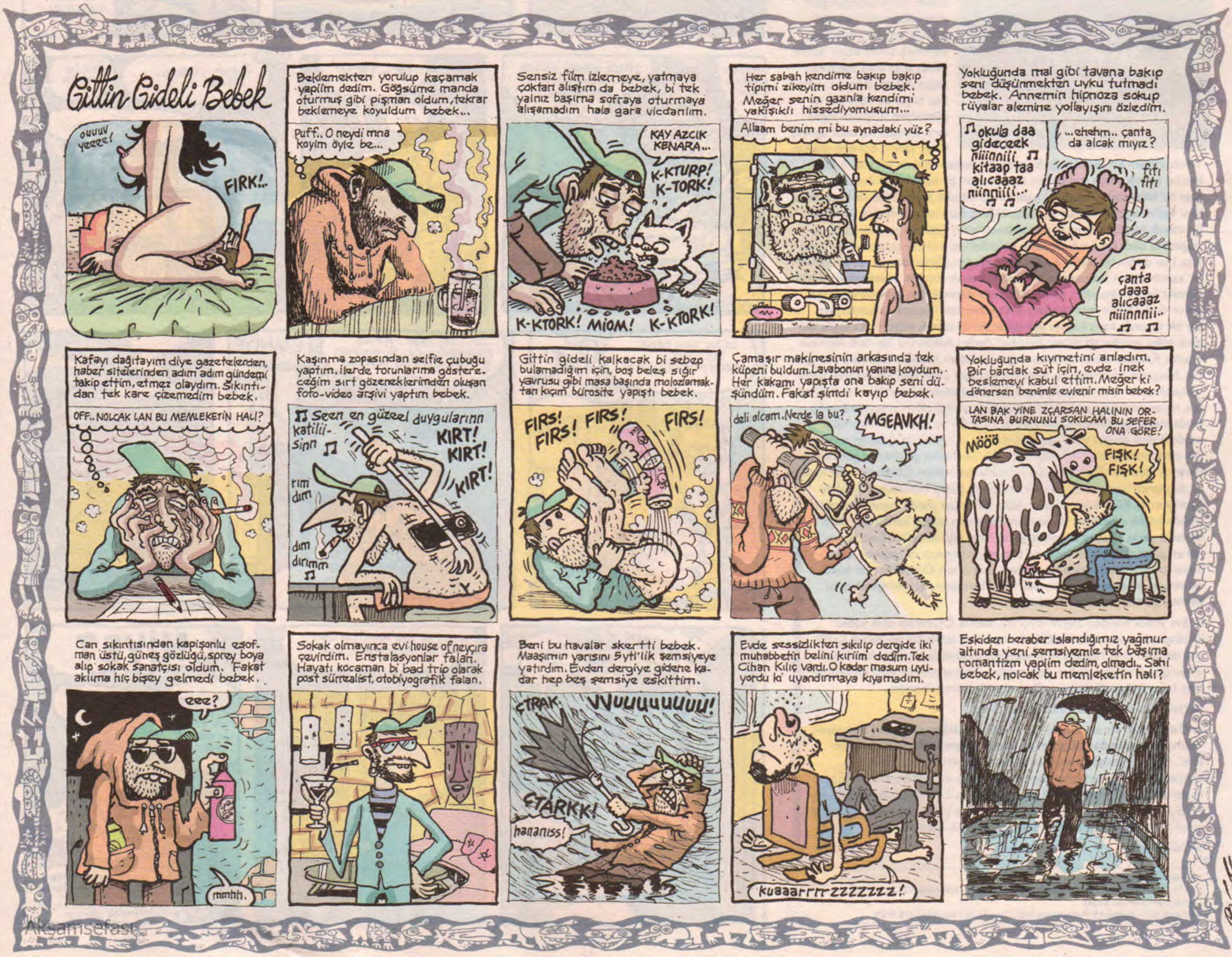
Papa, tahminen Madonna'ya gıcık...
Patrik, tahminen Hande Yener'e gıcık...

7

Papa, 'Baba' diye ünvan olur...
Patrik, 'Patrick' diye isim olur...

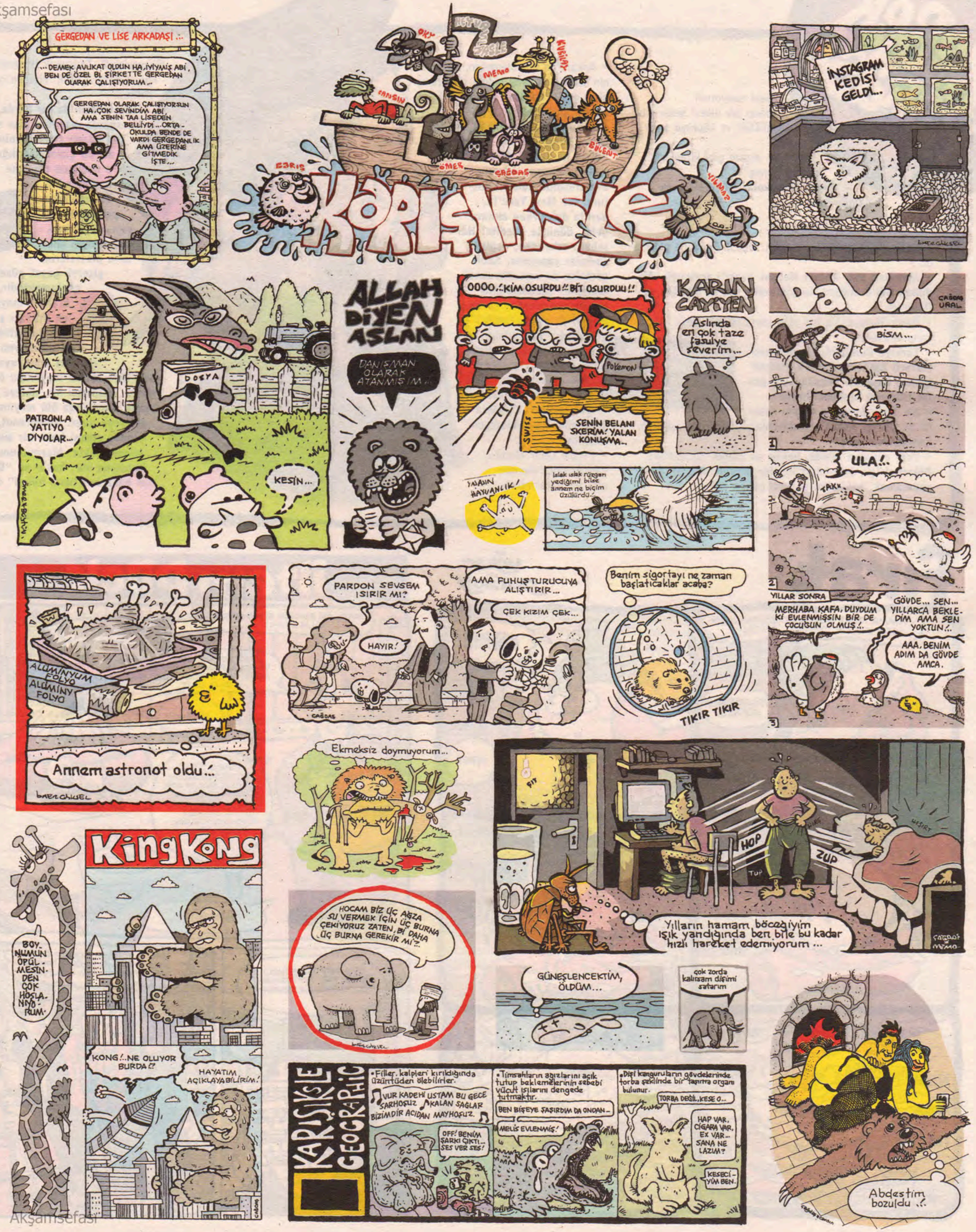

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Seni seviyorum
yabancı bir ülkeyi sever gibi
kayalıkları ve köprüyü sever
gibi
ıssız bir akşam gibi kitapların
kokusu sinmiş"
Pentti Saarikoski - *Gerçekten Ne Oluyor'dan*

• Bahçeli'nin gittiği yer Tunceli. Henüz Dersim'e gidemedi...

• **Abdullah Gül, Ahmet Necdet Sezer'i aratmıştı. Abdullah Gül'ü aratanı da gösterdin, var bi bildiğin ya Rabb'im...**

• Batılı Türkiye: Ya işçi olup sömürülürsün veya işsiz kalıp ölürsün!

• **Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi (favori) başkenti Ankara, paralel (plase) başkenti Pensilvanya, pratik (sürpriz) başkenti İmralı!..**

• Topbaş'ı da sevmiyorum. Ama asla bir Gökçek değil!..

• Ne Deniz Gezmiş'e sevgim azalır, ne de Che'ye. Ama ben yaşayanlar içinde kime aşıksam, kahramanım da o!

• **Yedi günahın içinde, bence en günahı tembellik! Diğerleri için öyle-böyle bi efor gerekli. Hiç bi şey yapmamak, hakkaten sopalık günah he!..**

• Ankara'da hiç istemeden, birilerinin selfie'sine dahil oldum. Mahreme girer gibi. "Pardon" dedim, "Hiç mühim diil" dediler...

• **Şahin Esnaf Lokantası, on numara, Tünel'de. Her seferinde "Sizin ne vardı" diye sorarlar, sayarsın, ödersin. Bi keresinde kolayı unuttum, tee New York'ta, parkta dolaşırken aklıma geldi, dönüşte ödedim! Her sabah, erkenden, değişik çorbalar yapıyolar. Sabit çorbalar da var: mercimek, ezogelin. Sabahladığım bi gün eve istedim çorba, birileri de vardı, getirdi eleman "Abi, n'olur bi daha istemeyin, Galata uzakmış bize meğerse" dedi. Tokalaştım, "İşte bu!" dedim uykusuzluğun gazıyla! Bilhassa öğrenciler için muhteşem lokanta...**

• Efsane Uğur Mumcu, gazeteciliğin yanında usta bir kara mizah hikayecisiydi. Tanışmak isteyenler için 'Liberal Çiftlik' kitabını öneririm...

• **Amsterdam'da bir barda, kucağında maymun olan siyah adamı çizer Rembrandt, bu çizim karşılığında o maymun ressama hediye edilir. Maymununu pek sever ressam, eliyle besler. Zengin ailelerin portrelerini çizerek gayet güzel geçinmektedir, kralın himayesine ihtiyacı yoktur. Bu netlik, kral yancılarını rahatsız eder, uyarı olsun diye zavallı maymunu öldürürler. Hizmetçi kız, ağlaya ağlaya, kucağında ölü maymunla atölyeye girer. Rembrandt, o esnada ensesi kalın bir aileyi resmetmekte. Maymununu kucağına alır, bakar ve "Derhal bana boş tuval bulun" de**

fırat

uğur gürsoy

iltem Dilek

Akşamsefası

Akşamsefası

O keşmekeşte boş tuval bulunamaz. Hemen, zengin ailenin resminde boş kalan yere ölü maymunu çizmeye başlar Rembrandt, aile reisi "Böyle rezalet olmaz" diye itiraz eder, "Al ulan paranı" diye keseleri atar ressam. O an, o tuval parçası maymuna aittir. Rembrandt'ın maymununun resmi, tüm krallardan daha çok yaşayacaktır! (Ressamla adaş filmi izleyiniz.)

el, iyidir. aha iyisi ıtüel...

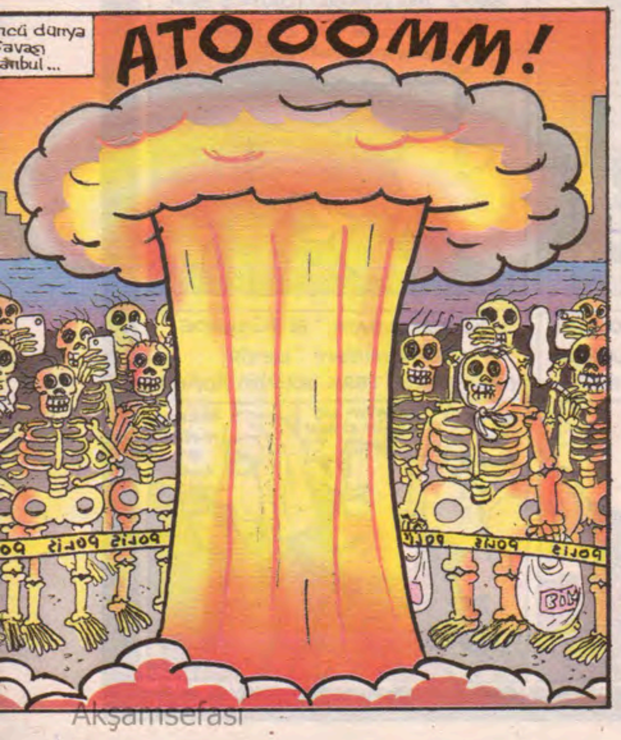
• Peki, yıllar önce, Karacaahmetspor oyuncularına şampiyonluk hediyesi olarak birer tane mezar verilmesi! Bence güzel hediye. "Deryada sonsuzluğu zikretmeye ne hacet / Al sana derya gibi sonsuz Karacaahmet" dizelerinin şairi Kısakürek'i coşkuyla anarım...

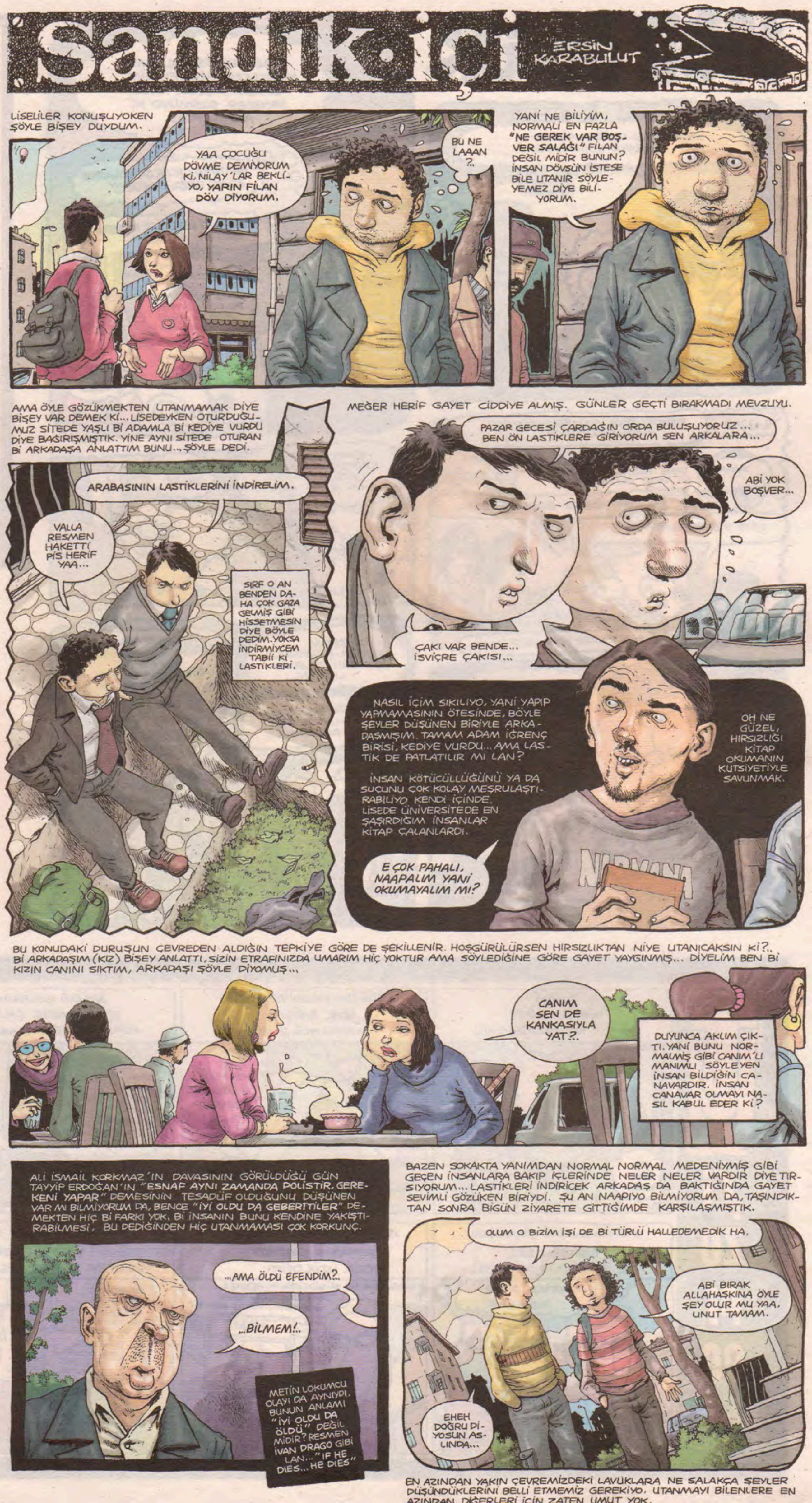
• Kayahan'la Özal'ın çöküşü aynı zamana denk geldi. Biri aniden karısından sıyrılıp vokalistine "Sarı şekerim, kalbine girerim" deyip bitti. Diğeri ceketi atıp frak giydi, vallahi alışamadık. Hadi ona alışamadık, bunu ceketliyken de sevemedik ki!..

• Azalarak Bitsin: "Rakı içen öldü de, su içen ölmedi mi?!"

vedatozdemiro@gmail.com

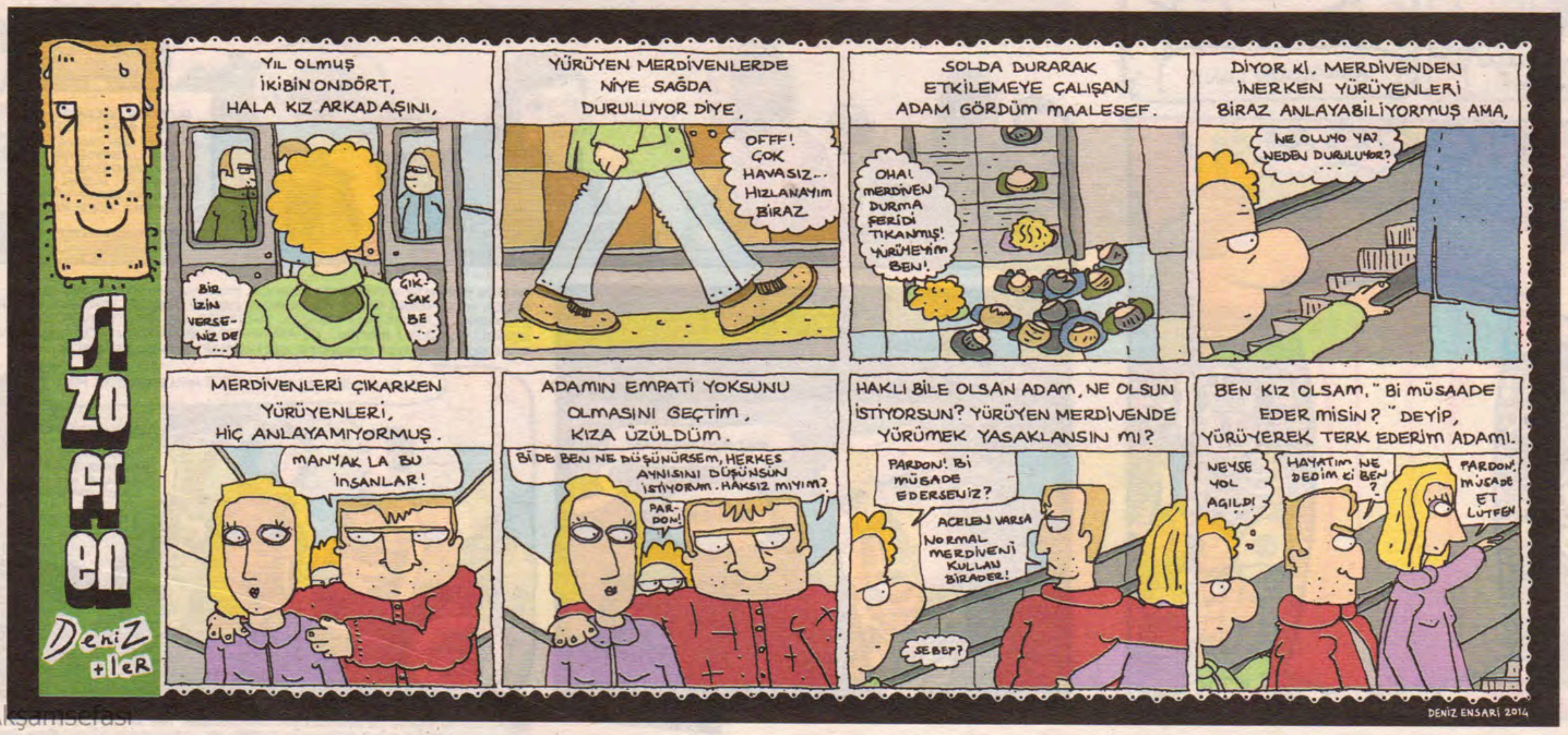
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bir hukuk devletinde her devlet organının yetki ve sorumlulukları bellidir. Asker hiçbir şekilde polisin görevini üstlenemez; polis hiçbir şekilde hâkimlik yapamaz, yaparsa ona ülke devlet değil "Judge Dredd" denir. **Yeni Türkiye'deyse** bizzat en yetkili ağızdan, daha önce bilinen herhangi bir siyasi sistemde herhangi bir rol üstlendiği görülmemiş "esnafa" askerlik, polislik ve hâkimlik görevlerinin bahşedildiğini görebilirsiniz. Şimdilik esnafokrasi kelimesini arattığınızda google size "Esnaf Karısı Binnaz mı demek istediniz?" diye sorsa da, yakın zamanda yepyeni bir kavram olarak dünyaya kazandırılması ancak bu ülkede yaşamayanları şaşırtacaktır.

Normal şartlar altında, şöhretine önem veren, kişilik haklarının zedelenmesinden çekinen insanlar rüşvet almaz, hırsızlık yapmaz, çalmaz, çırpmaz. **Yeni Türkiye'deyse** bunların yerine yayın yasağı getirtmenin yeterli olacağı zannedilebilir.

Normal şartlar altında, gelir dağılımı eşitsizliğinde şikâyet ederek günde bir kaç hurmayla açlığını bastıran peygamberle övünen adamın harcamalarında biraz olsun mutevazı olması beklenir. **Yeni Türkiye'deyse** insanlara sebat etmelerini salık verenlerin, halkın parasıyla tanesi 75 bin liralık koltuklar aldığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, buluşlar ve keşifler hâliyle onların sahiplerine atfedilir. Paratoneri püritenler değil Benjamin Franklin, alternatif akımı ortodokslar değil Tesla, ampulü ateistler değil Edison bulmuştur. Daha eski, sahipleri bilinmeyen başarılar da onların ortaya çıktığı medeniyete atfedilir. Barutu Konfüçyusçular değil Çinliler, tahta fıçıyı Tötonlar değil Cermenler, köprü değirmenini Müslümanlar değil Emeviler kullanmıştır der geçeriz. **Yeni Türkiye'deyse** nedeni bilinmeyen bir çılgınlıkla tarihteki tüm icat ve keşifler, mucit ve kaşiflerinin dinlerine göre kategorize edilmeye başlanmış ve bu yapılırken millattan altı yüz yıl önce varolan bilgiler de 1200 yıl sonrasına taşınmıştır. Anlaşılan o ki, **Yeni Türkiye'ye** yaraşır Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanına göre dünyanın yuvarlak olduğu bilgisini Antik Yunanlılar her nedense kaybetmiş, başka medeniyetler yeniden bulmuştur.

Normal şartlar altında, örneğin ayrılık gibi kararları yüzyüze konuşmak yerine SMS'le gönderenlere ayıoğluayı der, Yetkin Gülmen'e havale ederiz. Ama SMS'le işten kovmak **Yeni Türkiye'ye** lâyık bir işadamı davranışıdır.

Normal şartlar altında, yıllardır muhalefet görevinde bulunan bir parti, iktidardaki partinin eksiklerini, yanlışlarını saptar, bunları düzeltmeyi vaadederek iktidara talip olur. **Yeni Türkiye'deyse** muhalefet partili siyasetçilerin iktidar partisinin bütün kötü yönlerini saptayıp eleştirilere karşı üretilen bahanelere kadar aynen taklit ettiğini görebilirsiniz.

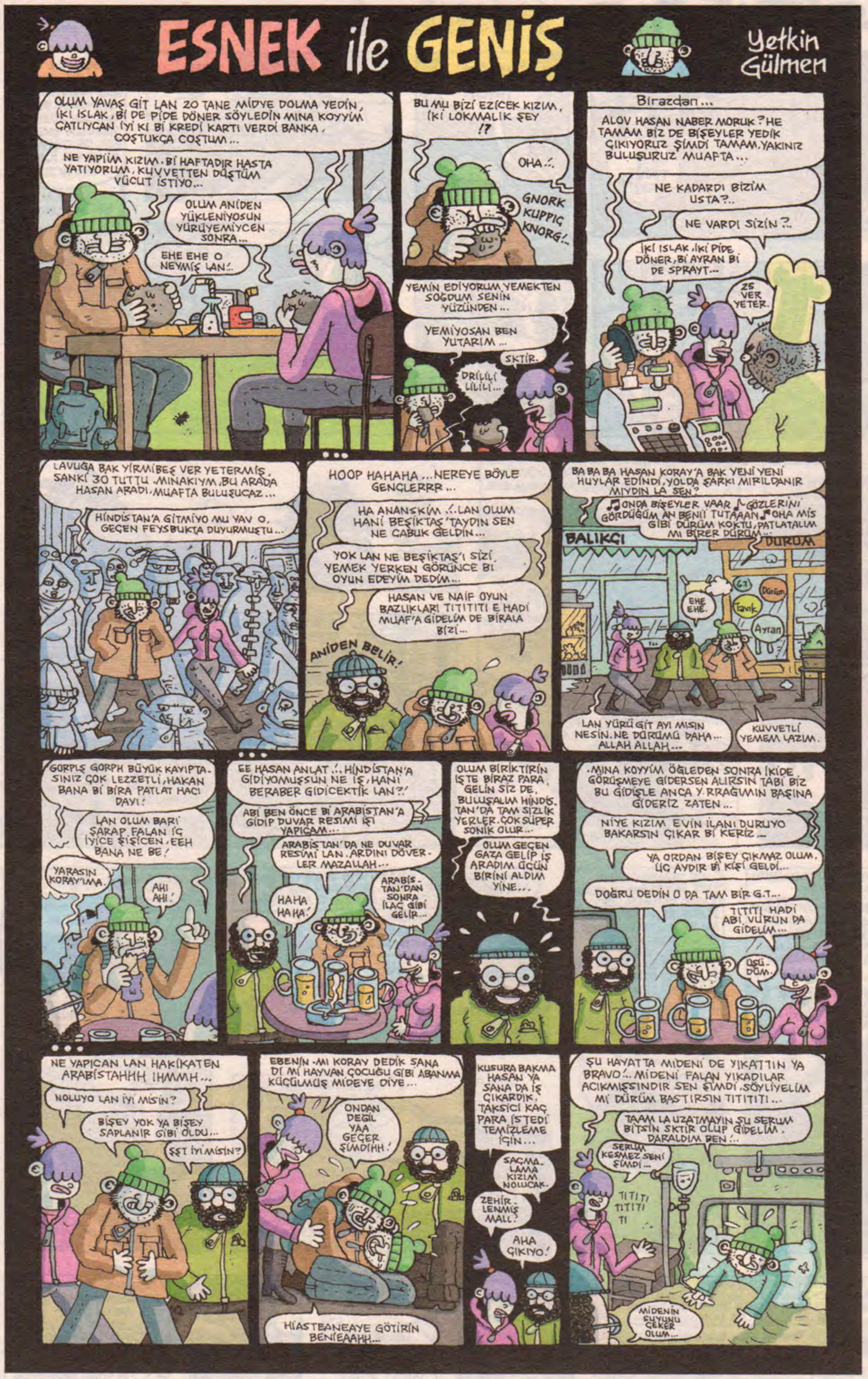
Çarpışma
ipek & burak

Yazan çizen OKY

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Kadınları anlamak ve onlarla sesli olarak (dışınızdan) konuşmak.

Üzerimde takım eşofman olmasına rağmen çiğ badem yiyip ayran içerek oturduğum odama hoş geldiniz. Öncelikle, çiğ bademle ayran içmek çok saçma bir hareketti, midemi beşinci dakikada bozdum, ama hemen vazgeçmek de istemedim. Şimdi değişik bir metod deniyorum, bademi yemiyorum ama ağzımın içinde emerek bitirmeye çalışıyorum, aralarda da çok az ayran içiyorum. Evet, bu haftamızın konusu kadınlar ve iletişim. İnanması güç ama gerçek.

Ona "merhaba" deyin.

Eğer birisi size gelip "merhaba" derse, ona zaten karşılık olarak "merhaba" demeniz lazım. Bu insan beğendiğiniz bir kadın arkadaşınız da olabilir. Bu hiç konuşmadan çok dikkatli kızın alnına bakmanız için geçerli bir sebep değil. Birisi size "merhaba" derse karşılık olarak "merhaba" deyin. Çok basit. En temel kurallardan biri.

Merhaba

Aynı gün içinde iki kere "merhaba" denilebilir mi?

Evet. Bunu biraz düşündüm, yazarak çalıştım. Mesela sabah işe vardığınızda tanıdığınız bir kadın arkadaşınıza "merhaba" dediniz. Onunla yarım saat sonra tekrar karşılaştığınızda tekrar "merhaba" dediniz, öğlen yemeği sırasında tekrar "merhaba" dediniz. Bu yanlış. Öyle yaparsanız sizi zihinsel engelli gibi bir şey zannedecektir. Sabah dediğiniz ilk "merhaba" iş yerinde geçirdiğiniz tüm süre için geçerli, iş yerinde tekrardan "merhaba" dememelisiniz. Ama mesela işten çıktınız, arkadaşlarınızla buluşup bira içmeye bir yere gittiniz, tanıdığınız bayan arkadaşınız da başka arkadaşlarıyla buluşup oraya gelmiş, işte o zaman yanına gidip tekrar "merhaba" diyebilirsiniz. Size "merhaba" diyecektir. Formulü şöyle: İlk merhaba + aşağı yukarı altı saat + değişik mekan = ikinci merhaba. Bir de böyle şeyleri başkalarına anlatmayın, insanlar geriliyor.

Tanımadığım ama hoşlandığım bir kadına gidip "merhaba" diyebilir miyim?

Hayır.

Sokakta değil tabii ki ama mesela iş yerinde ya da dışarıda bir barda otururken bir süredir hoşlandığım ama ortak arkadaşım olmadığı için bir türlü tanışamadığım kızı gördüm. Bir şekilde cesaretimi topladım, kafamda "merhaba" yı hazırladım... Öyle bir durumda "merhaba" diyebilir miyim?

Hayır.

Merhaba

Ya kız da benden hoşlanıyorsa?

Hayır. Yani büyük ihtimalle kafanda kuruyorsun sen böyle şeyleri, ya da coşkulu arkadaşların "git konuş" diye seni belli bir zihin yapısına sokuyorlar. Ne bileyim, istersen git konuş ya da banane. Benim bildiğim tanımadığın insana merhaba denmez.

Hangi durumlarda tanımadığımız insanlara "merhaba" diyebiliriz?

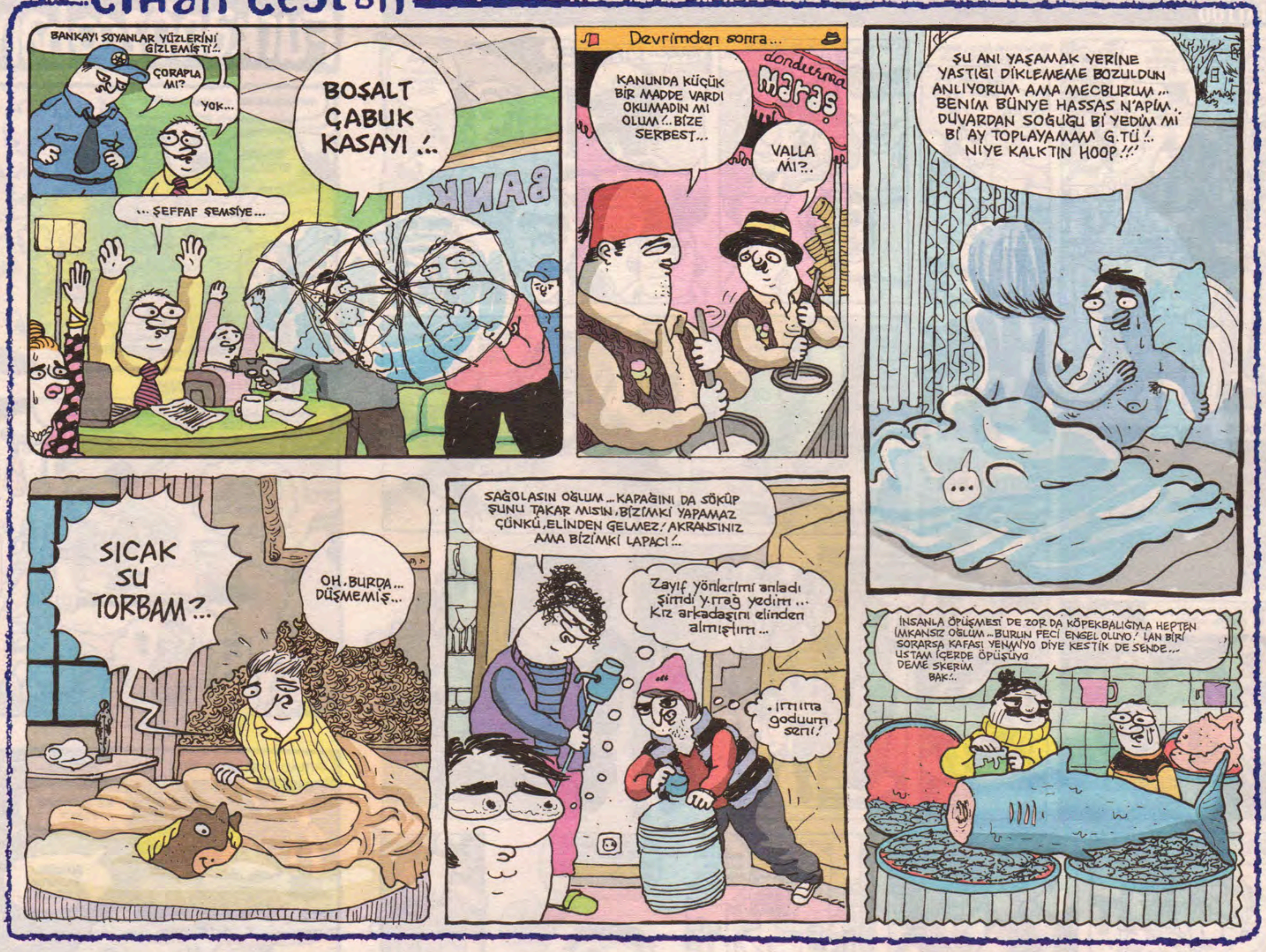
Bankadaki gişe görevlisine, devlet dairelerinde bankoların arkasında oturan insanlara ve öğrenci işlerinde oturan kazaklı insanlara tanımasak da "merhaba" diyebiliriz. Çünkü o gişe görevlisinin oturduğu yerin küçük bir kapısı, ufacık bir penceresi var, orası onların çok ufak bir evi gibi. Tanımadığınız birinin evine gittiğinizde "merhaba" dersiniz. Örneğin: *"Merhaba, ben Erman Çağlar, bir alt katınızda oturuyorum. Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Tam altı yıldır alt katınızda oturuyorum. Altı yıldır beni rahatsız eden bir şey var, benim evin banyosu çok şekilsiz. Altıgen gibi bir şekli var ama duvarları da eşit değil tam olarak. Dışarıdan banyonun içine doğru bakınca duvarlar uzayıp kısalıyormuş, devamlı boyut ve şekil değiltiriyorlarmış gibi gözüküyor. Kötü iç mimariyle lanetli ev arasında bir yapı. Sizin banyonuza bakmaya geldim. Altı yıldır diğer dairelerin banyoları nasıl diye düşünüyorum, bugün böyle bir karar aldım.*

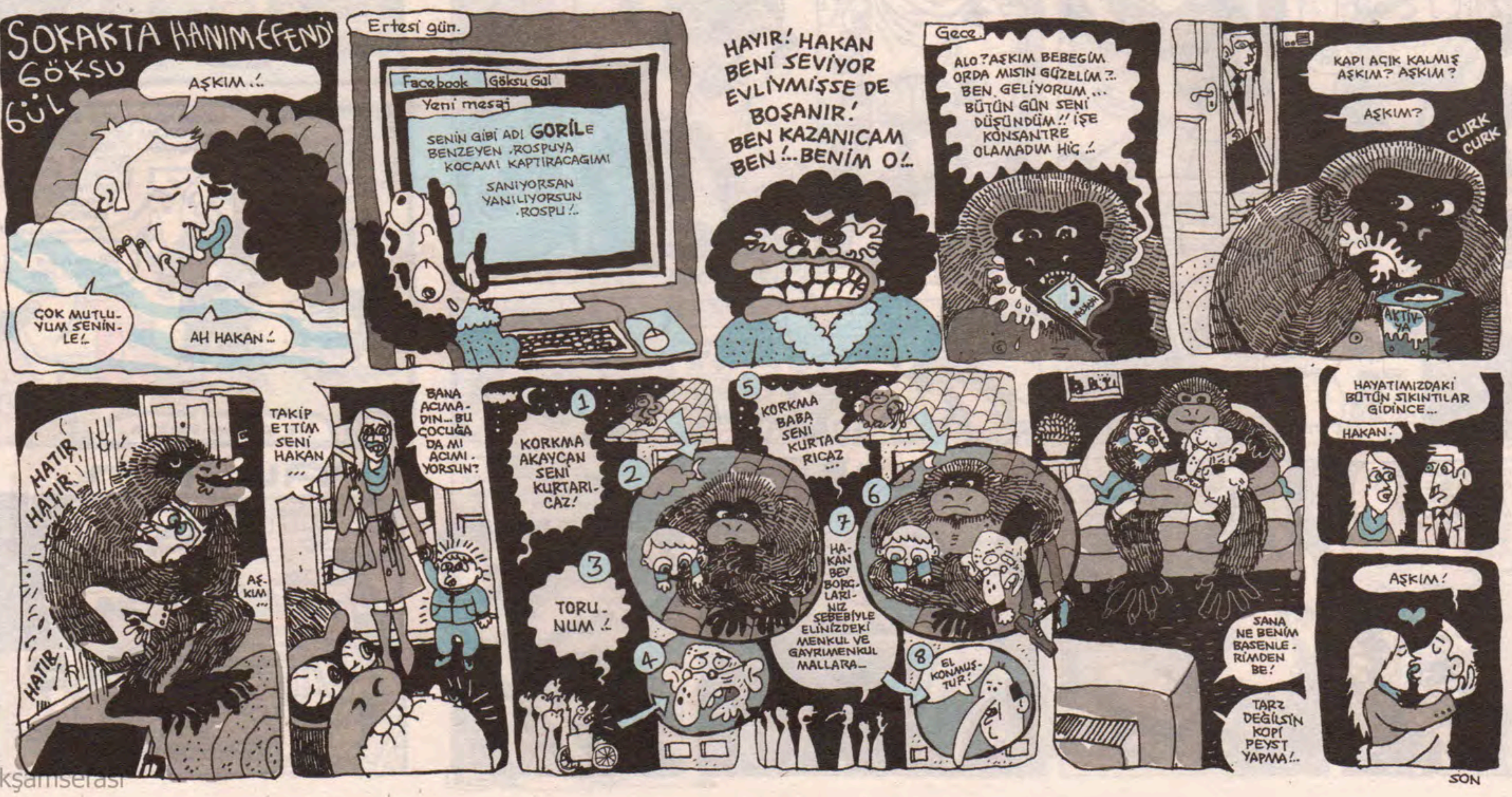
groagh@gmail.com

Akşamsefası

Akşamsefası

cihan ceylan

Akşamsefası

Akşamsefası

TATTOO

Furkanözçoban

TİESTO'NUN ANNESİ

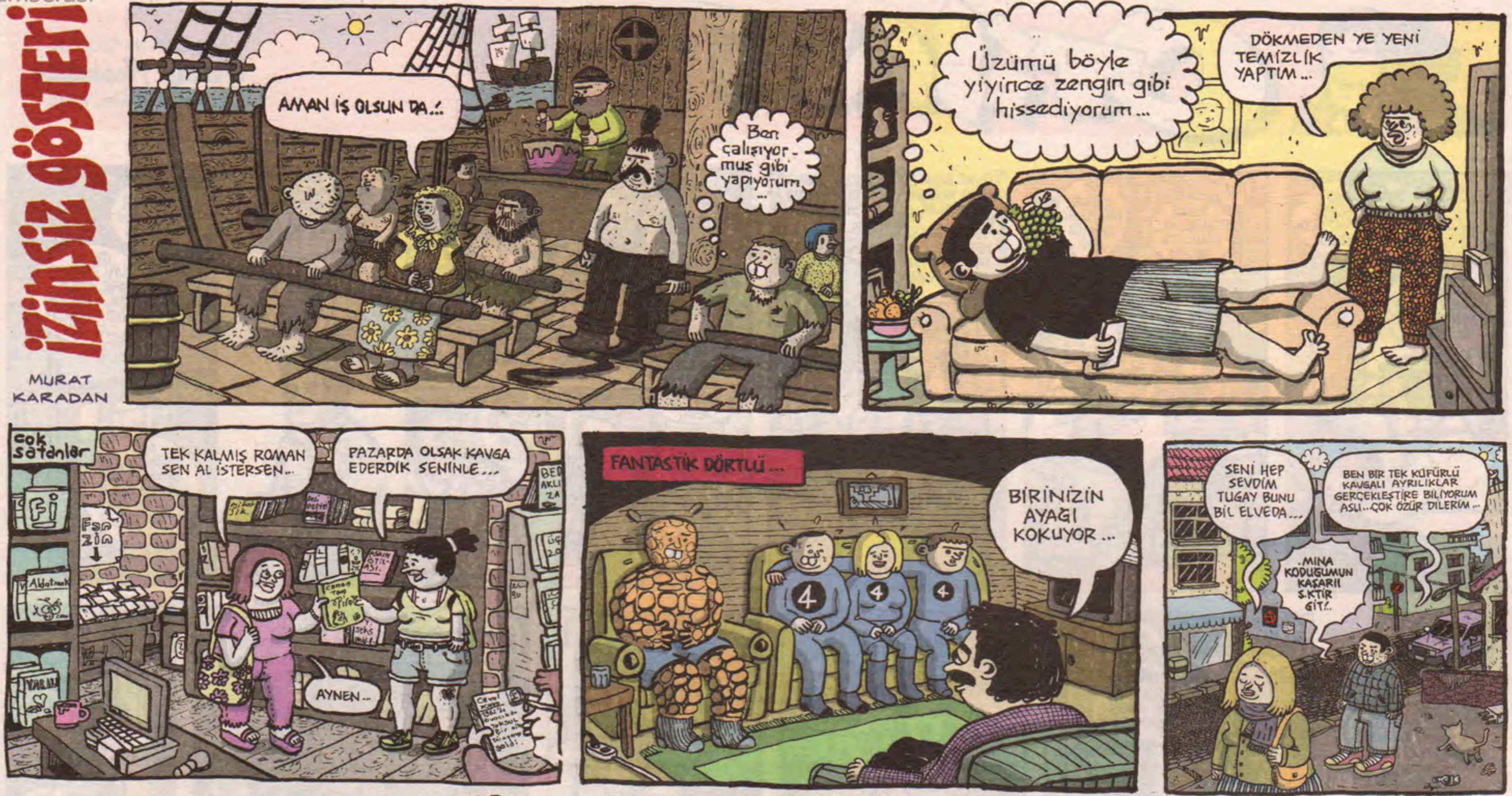

DHALSIM

Akşamsefası

Murat ARAS

Erhan GÜNEŞ

Emir KIZILTAN

Hakan KARADENİZ

Alper KABAKTEPE

Serdar KAR

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Aralık 2014 | Sayı: 379

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul **Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

11 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2014/50 No: 380
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

- Bakan Suat Kılıç'ın makam aracının çarptığı kişinin ölmesi üzerine ortaya çıkan Çorum Belediye Başkanı Muzaffer Külcü, ***"... Aracın önüne çıkmış, vefat etmesi belki yaşından kaynaklanan bir durum. Vefat eden kişi 78 yaşında..."*** açıklamasıyla 'tam eceli geldiği anda Bakan çarpmış' havası yakalayalı **3 yıl,**

- Derya Baykal'ın programında yemek tarifi veren bir aşçı, ***"Pirinç Yin enerjiyle, soğan ve havuç Yang enerjiyle çalışıyor, o yüzden bu yemek çok sağlıklı,"*** müjdesini vereli **7 yıl,**

- Serdar Ortaç, ***"Artık Nirvana oldum!"*** diyerek 'Nirvana'ya ulaşma' mertebesini direkt atlayalı **9 yıl,**

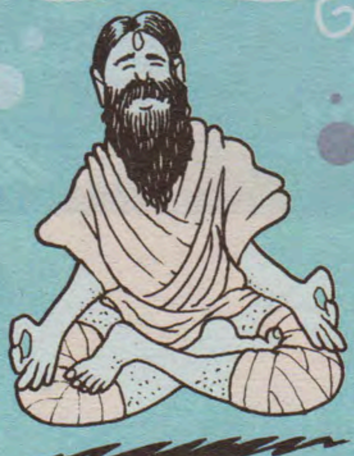
- Mahsun Kırmızıgül, *'Kürt sorununa'* değineceği ***"Güneşi Gördüm"*** filmini çekmeden önce fikrini almak için Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek'i göreli **5 yıl,**

- Semra Özal, Londra'daki "Muhteşem Süleyman Sergisi"nin açılışında yaptığı konuşmada, Kanuni için, "lawmaker" yerine ***"love maker"*** diyerek Lady Diana'yı güldüreli **26 yıl,**

- *"Sizin ses tonunuz ne?"* sorusuna, ***"Valla la ile mi arasında bir yerde, ama la'ya oturacak gibi gözüküyor"*** diye cevap veren Tuğba Özay'ın ses tonu bir türlü oturmayalı **10 yıl,**

- Tansu Çiller, iki eşli Salim Ensarioğlu'nu kadın ve aileden sorumlu bakan yapmak isteyeli **17 yıl,**

- Daily Telegraph Gazetesi, insanlara huzur dağıtan Hintli birçok yoga gurusunun dizlerinden ameliyat geçirdiğini açıklayalı **4 yıl,**

- SSCB yönetimindeki Azerbaycan'a konser vermek için giden Emel Sayın'ın, (sözlerinde "Allah" kelimesi geçen) "Çile Bülbülüm" şarkısını söylemesi din propandası gerekçesiyle yasaklanalı **40 yıl,**

- Yıldız dergisi tarafından düzenlenen Ayhan Işık'ın birinci olduğu artist yarışmasında, Cevher Özden (Banker Kastelli) ilk altıya gireli **63 yıl** olmuş.

U[illegible]N LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım;

Başlangıç ayarlarına dönmeye ne dersiniz? Hani o nüfus çoğunluğunun arap olduğu, okuma oranının %1'den az, yazmanın hiç olmadığı o dönemleri diyorum.. Arap alfabesine ne dersiniz? Gerçi gücünü araptan alan osmanlı değiliz artık ama araptan hala güzel nemalanıyoruz... Bunu bi düşünün..

Kim kimin anasına ne etmiş Yavus Bingölden öğreneceksin. Hepsini takip ediyo... Yavus işi biliyor.. Anasına bakıyor kızını alıyor...

Polisin yeni teleskobik copları dağıtıldı... Anten gibi açılıyor, cop gibi acıtıyor.. Güzel alet.. "Kollara vurun kafaya vurmayın" diye uyardık.. Kafaya vurursan aptal edersin.. Gerek yok.. Biz o işi, eğitim sistemini değiştirerek hallettik..

Fetocuları tasviye ettik sanıyo millet.. Alakası yok. Adamlar bize yardımcı oldular, işleri bitince gittiler.. Siyasetçi değilki onlar.. Kendi işleri tıkır tıkır yürüyo.. Allah razı olsun..

CHP'yi kötü siyaset yapıyo sanıyo millet..Alakası yok.. İktidar olsalar yiyemezler partinin parasını gö*oşlar... Herkes sakalına bakıyo yiyen...

Ak sarayın 1000 odası çok konuşuldu.. Ama geçen saydım 1150 küsür olmuş.. 1 ayda kaçakları çıkıvermişler.. Hangi ara yaptılar anlamadım..

Gelecekte zaman makinasının icat edilmediğine eminim.. Günkü İETT sporda oynarken maçlar boş geçiyodu.. Alet icat edilmiş olsa maçlarımı izlemeye kesin gelecekten gelirlerdi.. Amma hangi niyetle gelirlerdi, nasıl tezahürat ederlerdi, orasını yavuz bilir..

Eski bakanın saat davası sürüyo.. Millet konteynırlarla götürdü, bu garibim bi saat yüzünden yandı.. Zaten bu devirde ne saati. Aç, cep telefonundan bak.. Saat mi kaldı..

O saati Yavuz'a ver lan.. Kıçını yırtıyo çocuk.. Sevinsin biraz.. Mother saver..

Bi an önce arapça öğrenmekte fayda var.. Işidçiler geldiğinde g*tü kurtarmak için bi iki kelime bilginiz olsun bari..

Çok Orwelin ***** **** sana bi şey olmasın alev..

Vatandaşa Sorduk : 3. HAVA ALANI

Aydır YOU (38): Yani uçaklar bu yeni yapılan köprüye mi inecek?" diye sordum dayı oğluna.. "Ne köprüsü?" dedi. "3. köprü varya, Yavuz bingöl köprüsü" dedim.. "Yanlışın var" dedi... "Nasıl yani" diye sordum.. "Onun anasına küfür etmişler, o da o yüzden yuhalıyo" dedi.. Ne?

Bavul DİZBOY (40): 3. Hava alanını kuşların göç yoluna yapmışlar.. Kafa çalışıyo heriflerde.. Kuşların kullandığı hazır yolu kullanacaklar, bi daha yol yapmaya gerek kalmayacak, üstelik camdan bakınca yanında ufacık serçelerle beraber uçacan daha ne...

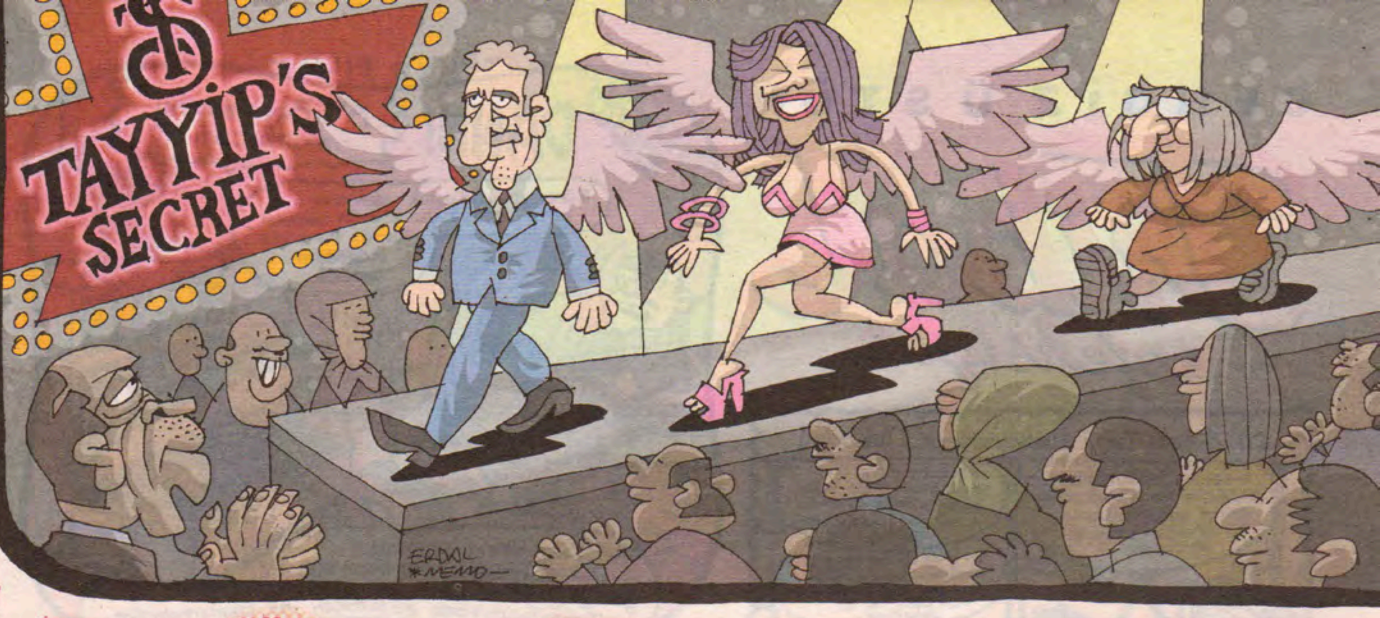

Birbiyul KUSRUCULU (25): Arap ülkelerinde ağaç yok.. Full çöl.. Acaba arap turistler kendilerini memleketlerinde hissetsinler diye mi bu kadar ağaç kesiliyo.. Orman bakanına bakıyosun, diktiğinden fazla kesmiş lan.. Ormanı satmaya gelmiş.. Ha ne alakası var diyeceksiniz.. YOK... ikeyim 3. hava alanını..

Akşamsefası

Akşamsefası

Tayyip Erdoğan'ın sanatçıları 1150 odalı Ak-Saray'ı aklama yarışına girdi.

Ak Parti'lilerin yakınları ve akrabalarından oluşan 85 kişinin hiçbir sınava girmeden üst düzey memuriyetlere getirildiği ortaya çıktı.

Zafer Çağlayan, Rıza Sarraf'ın hediye ettiği ddia edilen 700 bin liralık saati için "Vaktim olmadığı için yurtdışından işadamına getirttim," dedi

Şiddet gören kadına estetik ameliyat desteği verilecek!

Tayyip Erdoğan: "İsteseler de istemeseler de bu ülkede Osmanlıca öğrenilecek, öğretilecek!"

Milli Eğitim Şurasından, şuur açıcı bir karar daha: Anaokulu ve ilkokullarda okutulan masallar islami ve milli içerikte olacak.

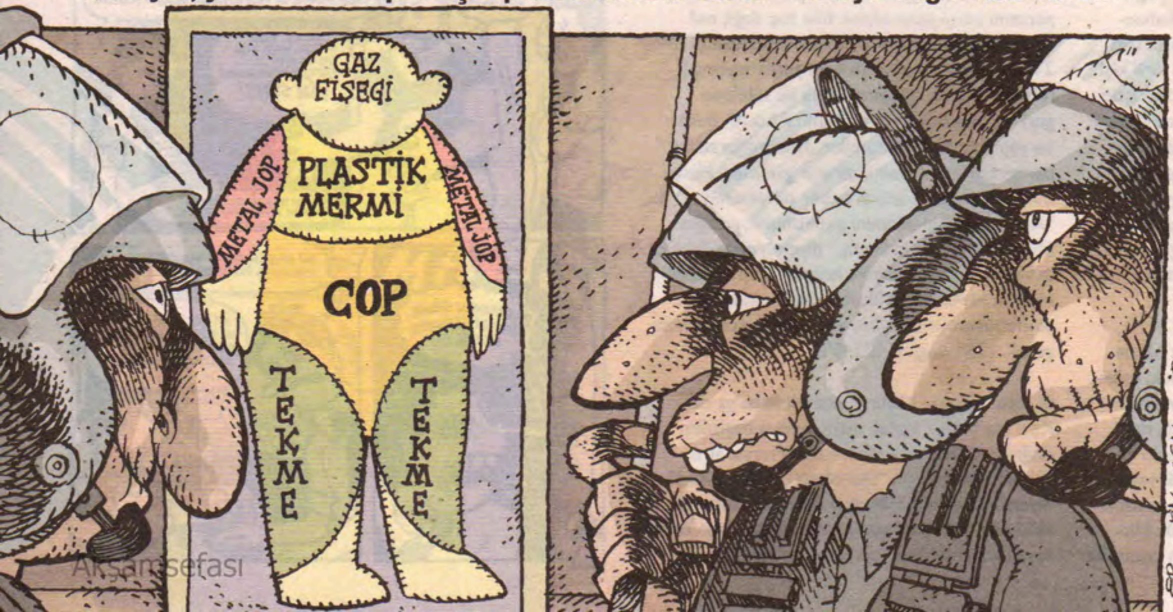
İbrahim Tatlıses, Ak-Saray için "Ne var yani Amerika'da da Beyaz Saray var, bizim neden sarayımız olmasın?" dedi.

Tayyip Erdoğan, şimdiye kadar 1000 odalı olduğu söylenen Ak-Saray'ın "1150 küsur" odası olduğunu söyledi.

Emniyet, yeni metal coplar için polise talimat verdi: "Kafaya değil kola vurun."

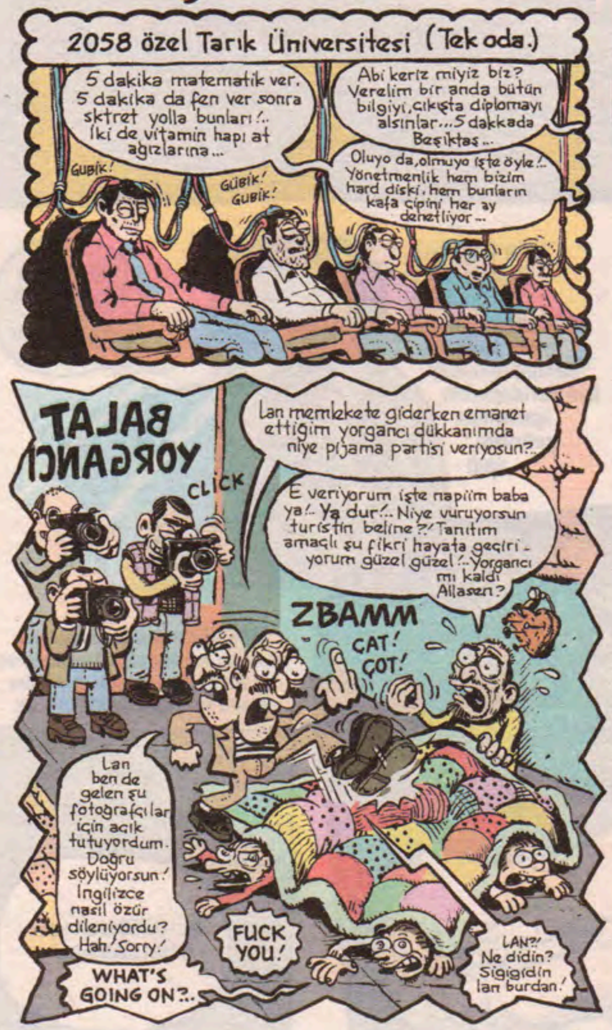

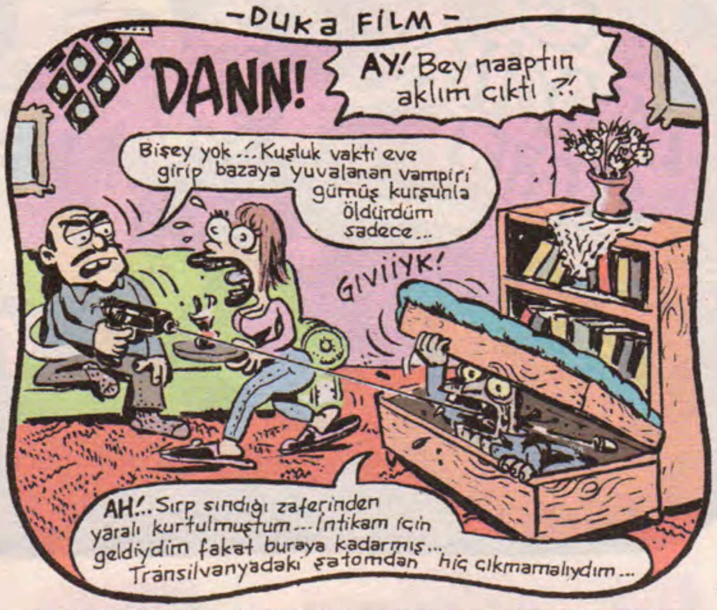
İzmir'de rüzgâr enerjisi santrali için 1300 ağaç kesilecek.

Akşamsefası

CENGİZ ÜSTÜN
Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ "Paylaştıkça çoğalır" lafını o hafta Spor Toto'da bin kişiyle beraber 15 bilip büyük ikramiyenin binde birini alan ya da altılı ganyanı bin kişiyle beraber tutturan adamın yanında söylemeyin bence.

■ Zaten paylaşmak gibi güzel bir hadiseyi bu şekilde "promote etmek" de sorunlu. Bir yandan yanlış tanıtıyorsun, pek öyle soyut düşünme konusundaki ünüyle tanınmayan bir milleti hayâl kırıklığına davet ediyorsun. Paylaşıyorlar, çoğalacak diye bekliyorlar ama matematiksel olarak çoğalmıyor. Hâlbuki sen "Paylaşın, varsın azalsın," desen, bakma bu millet kalenderdir, paylaşır da paylaşır.

■ Tamam tamam, o kadar kalender olmayabilir.

■ Paylaştıkça çoğaldığını net bir şekilde bildiğimiz tek şey bulaşıcı hastalıklar yalnız. Bir de çok çirkin facebook paylaşımları ama bu da zaten aynı kapıya çıkıyor olabilir. Evet, gitgide daha da uyuz olmaya başladım bu lafa.

■ Kırk Haramiler mesela, hiç paylaşmadan biriktirmişler, biriktire biriktire çoğaltmışlar. Ha ne olmuş, zamanında sıfırlayamadıkları için Ali Baba'ya yâr olmuş biriktirdikleri. Tabii şimdi Ali Baba ve Kırk Haramiler demişken, Ali Baba'nın yaptığı da yenilir yutulur şey değil, onu da belirtmeden geçmeyelim.

Her şeyden önce, Ali Baba da kırk değil ama bir (sayıyla 1) harami değil mi? Haraminin malını çalıyor olması, çalıntı mala sahip çıkması Ali Baba'yı aklar mı, Ali Baba'yı "iyi niyetli üçüncü şahıs" olarak gösterebilecek bir hukukçu bulmak mümkün mü? Burhan Kuzu hariç yalnız, hukukçu dedim.

Şimdi bildiğiniz üzere Kırk Haramiler, haramiliği meslek edinmiş; suç işlemek amacıyla örgüt kurmuş bir takım kimseler. Örgüt suçu için üç kişi yetiyor, biz burda kırk kişiden bahsediyoruz. İşledikleri suçlardan ayrı, örgüte üye olmaktan ayrı yargılanırlar. Bir de hep kırk kişi miydi bu örgüt? İlla ki ayrılan, katılan olmuştur. Ha ama kırk kişilik bir kotaları varsa, muhakkak bir de bekleme listeleri vardır, adını yazdırıp kabul edilince yedek harami oluyorsundur, kontenjan açılsın da haramiliğe atanayım diye bekliyorsundur. Ha tut ki bu esnada yakalandın hiç heveslenme, TCK 220'ye göre örgüte üye olmamakla birlikte örgüt üyesi olmaktan yargılanırsın, benden söylemesi.

Ayrıca suç işlemeyi alışkanlık hâline getirdikleri de "asmak kesmek, kellle uçurmak, hırsızlıktan altın vurmak" şeklinde söyledikleri marşla da ortada. Bu marşı söylemenin de TCK 220'nin sekizinci fıkrasına göre bir ila üç yıl arasında hapis cezası var, şarkıya bir de klip falan çekip yayınlarsan cezan da yüzde elli oranında artar onu da unutmayalım.

Her neyse, mevzu ortada, savcılık Kırk Haramiler hakkında derhal soruşturma açmalı, yakalandıklarında da çete suçuyla mahkemeye çıkarmalıdır. Bunda şaşırtıcı bir şey yok. Peki ya Ali Baba? Ali Baba "Efendim şifrelerini 12345 yapmışlar, ben de girdim aldım ganimeti," diyor da bilmiyor mu Kırk Haramiler'in hırsız olduğunu? Biliyor. Hırsızlık malını, parasını verip satın almak bile suç değil mi? Ya da hırsızlık malını bilmeden satın alan (TRT 2 Açıköğretim bilgilerim beni yanıltmıyorsa) hırsızlık ortaya çıktığında malı ilk sahibine geri vermek zorunda değil mi? Ama Ali Baba ne yapıyor? Kırk Haramiler daha mağaradaki parayı sıfırlayamadan indiriyor ganimeti. Haramiler birbirlerini arayıp haber de veremiyor, "Abi mağaranın şifresini patlatmışlar, gudiğin biri girip gaimeti indirmiş," diyemiyorlar. Tabii o zaman cep telefonu yok, kriptolu cep telefonu hiç yok ki velev ki oldu, bu salak haramilerin telefonunun kriptosunu çözmek de zor olmasa gerek. 1234 değilse 12345'tir.

■ Valla hikâyeyi düşündükçe Ali Baba'ya da Kırk Haramiler kadar uyuz olmaya başladım doğrusu. Kırk Haramiler, tamam hırsız ama Ali Baba da bildiğin "Sen olsan çalmaz mısın?" diyen ama çalmaya fırsat bulamayan dallama. Hikâyeyi dinlerken günün birinde Ali Baba olma hayali kuranlar beni aramasın arkadaş.

Akşamsefası
Akşamsefası

Akşamsefası

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Adam bildiğin köklü ve ünlü bir simit fırını, simidi kokulu siyah poşetle veriyor. Veriyormuş yani. Bir gün simit alayım dedim. Madem ki bu kadar ünlü, bir simit alayım, bakayım nasıl olacak dedim. Neymiş ki acaba dedim, neymiş ki. Yerin yedi kat dibine doğru eğildim, yerden doğru veriyorlar çünkü simidi. Mekan öyle bir yer ki, bodrum kata fırın işte. Fiziki şartlar yerlerde. Ama gel gör ki simidi ünlü. Deli çıkacağım. Neyse, iki simit istedim, eliyle aldı simitleri, kabulümdür, sorun değil, sonra simitleri kokulu siyah poşete koyarken, bir an aklım çıkacak gibi oldu. Yahu dedim siz koskoca ünlü bir simitçisiniz, yakışıyor mu yani şimdi size bu kokulu siyah poşet, ayıptır dedim. Anlık infial gösterdim. Dedim verme bana o poşeti. Kağıda sar, öyle olur dedim. Evet gerçekten de simitler şahaneydi yalnız. Ertesi gün tekrar simit almaya gittim. Gözümde ne siyah poşet vardı, ne kirli eller. Adam beni görür görmez, aa, siz osunuz dedi. Dedim ağabey simit almaya geldim. Poşetler hemen değişmiş, bir sevinir gibi oldum ama çok da sevinmedim. Bana iki simit verdi, simitler kaya gibi. Belli ki öç alıyor benden. Bir şey demedim, şahane poşetlerde simitlerimi aldım ama içim içimi yiyor. Resmen bir oyuna getiriliyorum. **Poşetleri düzelttik ama bundan sonra sana simit yok** demeye getiriyorlar. Nasıl yok ya, nasıl yok. Dünyanın en güzel simitleri nasıl yani şimdi bana yok mu yani. Nasıl olabilir böyle bir şey. Ben ki lezzetlerin hastası bir insanım. Nasıl olabilir böyle bir şey. Dükkanın köşesine döndüm, başladım ağlamaya. Daha önce de böyle bir köfteciyi küstürmüştüm. Bir şey de dememiştim ha, sadece **ağabey köfteler yeni atılsın ızgaraya** demiştim. Vay efendim ben altmış yıllık köfteciyim de, o ne demekmiş öyle de, bugüne kadar hep yeni atmadık mı ızgaraya zaten de. O gün de ağlamıştım. Tam bir sene önünden bile geçemedim dükkanın. Altmış yıllık kariyeri tek bir lafımla ezmeye kalktım ve haksızdım. Aslında öyle de demek istememiştim. Ne bileyim, bir sene sonra cesaretimi toplayıp tekrar gittim o köfteciye. Bana umduğumdan da iyi davrandı. Ama yine de biraz da olsa **hala** kırgın gibiydi. Bu arada nedenini bilemediğim bir şekilde **şapkalı a** yapamadım. Hep yaptığım şeydi, şimdi olmadı. Hep yaptığım şeyi defalarca yaptım ama bu kez olmadı. O yüzden hala'yı bold yaptım. Şapkalı a'lı düşünmek lazım. Ne diyordum köfteci. Kırgın bana **hala**. Gösterdiği biraz da olsa abartılı sevgiden anladım. Allah'ım ben bu insanları nasıl kırıyorum. Ben bunu nasıl yapıyorum. Bir insan köfteciyi, bir insan

simitçiyi nasıl üzer. Baktım olacak gibi değil, bu simitler asla yenmez. Döndüm tekrar simitçiye. Ağabey dedim bu simitler, nasıl desem, çok güzel ama, sizin için de bir mahsuru olmayacaksa ben bunları iade edip ekmek almak istiyorum. Çünkü dedim sizin simitleriniz ayrı, ekmekleriniz ayrı şahane. Biraz önce aklıma geldi, ben dün buradan simit yedim, şimdi de ekmek yiyeyim madem dedim. Simitçi, **ha şöyle, adam ol der** gibi yüzüme baktı. Simitleri aldı, bana bir ekmek verdi, tutamıyorum elimde. Öyle bir sıcak. Bir mutlu oldum anlatamam. Ateşi üzerinde. Hayatımda yediğim en güzel ekmeği yedim. Yanımda da zeytin ezmesi vardı. Esnaf bir ağabey halimi gördü, peynir de verdi bana, bakma esnaf seviyor aslında beni, sürdüm sürdüm yedim, sürdüm sürdüm yedim. Mutluluktan ağladım. Şimdi ne zaman gitsem simidin de ekmeğin de köftenin de kralını yiyorum. Ben de böyle mutluyum. Hem de çok mutluyum.

æ Geçenlerde kedi Venüs'ü aşıları için veteriner hekime götürmeye karar verdim. Koşuyolu'ndan otobüse bindik, Kadıköy'e doğru gidiyoruz. Kedi Venüs kafeste. Bir ara bir **MEAAUUVV** etti. Yan tarafta bir kadın, **ay kedi mi var orada, salmayın otobüste kediyi** dedi. "S.kim kafası, niye salayım kediyi otobüste aptal". İçimden aynen bunları geçirdim ama bir şey demedim. Kedi s.kmiş küçükken belli. Bu hayvan düşmanlığını asla anlayamayacağım. Bu sevgisiz insanlara asla saygı göstermeyeceğim. Korkuyorsunuz galiba diyenler oldu. Korkuyoruz evet, korkmasam söylemem herhalde dedi. La havle çekiyorum ama. Son durakta da, ay önce ben ineyim, kedi sonra insin diye g.tünü öne ata ata atladı otobüsten. Hayatımda gördüğüm en çirkin insandı. Akşam Özlem'ime anlattım, **keşke "yok hayır kedi değil bu, kedi sesi çıkaran y.rrak yapmışlar, onun sesi bu" deseydin keşke** diyerek hardcore yorum yaptı.

æ Boks hakemliği de deli işi. Yürek yemiş olmak lazım. Rakiplerden biri karara itiraz edip yumruğu bir patlatsa öldün işte. Bu riski göze almak nasıl bir çılgınlıktır.

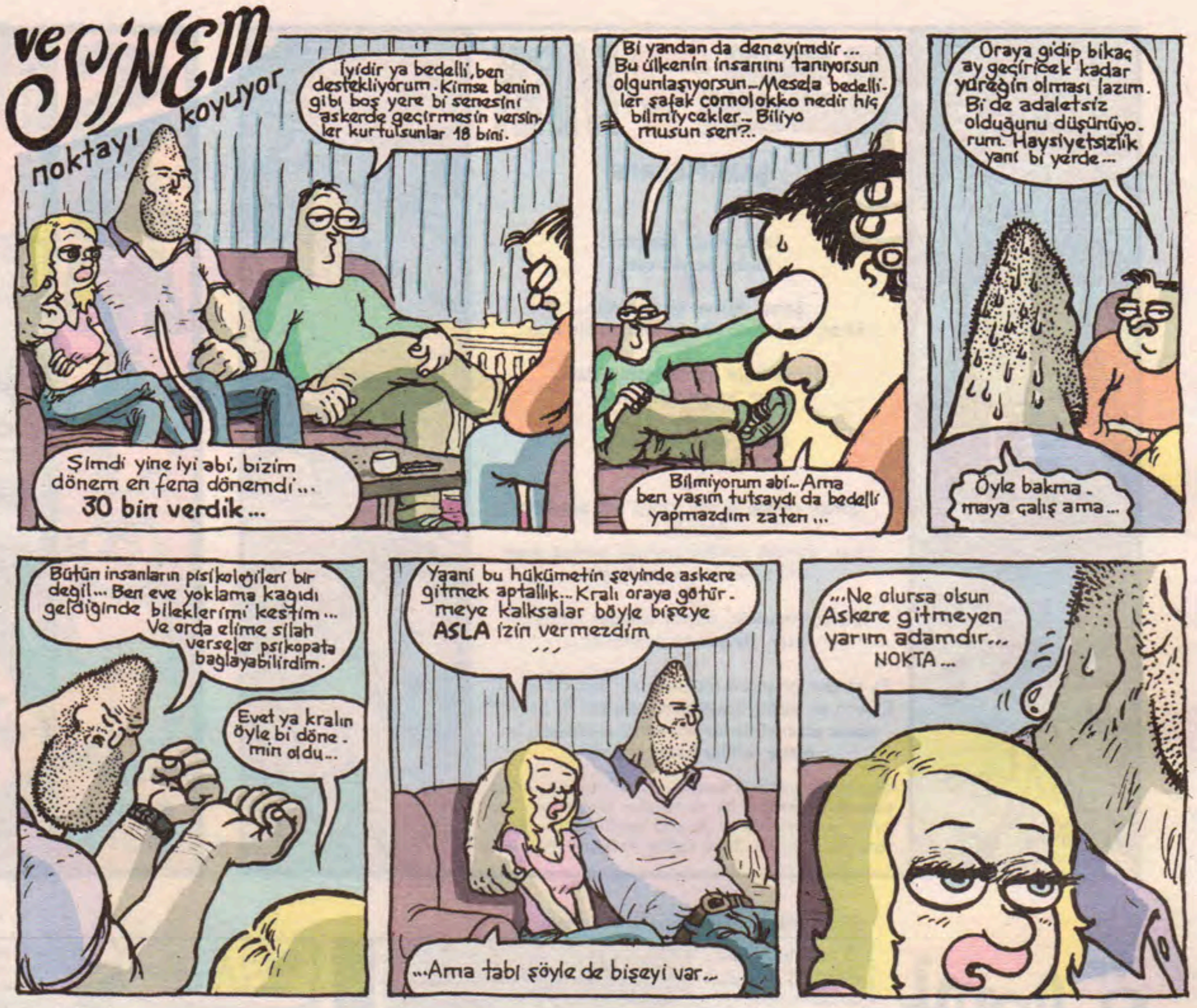
æ Güzel insanları tanımadım belki ama oğullarını tanıdım. **Oğuz Aral**'ı tanımadım belki ama **Seyit Ali Aral**'ı tanıdım. Kendisinden hep güzel sözler duydum, yeri geldi elleriyle yapıp dergiye getirdiği yemeklerden yedim. Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam'la ilgili, hep aramızda kalacak olan, koltuklarımı kabartan o yorumu da işittim. Ben de Seyit Ali Aral'ın yazılarını ve kişiliğini hep çok sevdim. **Kemal Sunal**'ı tanımadım belki ama **Ali Sunal**'ı tanıdım. Ara ara kaytarmalarımı saymazsak hemen hemen her hafta bendenizi BKM'de altı yüz kişiye takdim ediyor. Bu güzel insanları tanıdım.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
13, 20 Aralık Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

ŞARAP-ESRAR

1

Şarap, isteği kamçılar...
Esrar, ise yok eder...

2

Şarap, fiziksel bir destektir...
Esrar, ise intihar etmeye yarayan bir silah...

3

Şarap, kişiyi hoş ve sosyal kılar...
Esrar, ise yalnızlığa iter...

4

Şarap, içen çalışkandır...
Esrar, içen tembel...

5

Şarap, çalışan ve onu içmeyi hak edenlerin içkisidir...
Esrar, yalnızlık içindeki coşkular sınıfına girer; sefil aylaklar için yapılmıştır...

6

Şarap, yararlıdır, verimli sonuçlar yaratır...
Esrar, yararsız ve tehlikelidir...

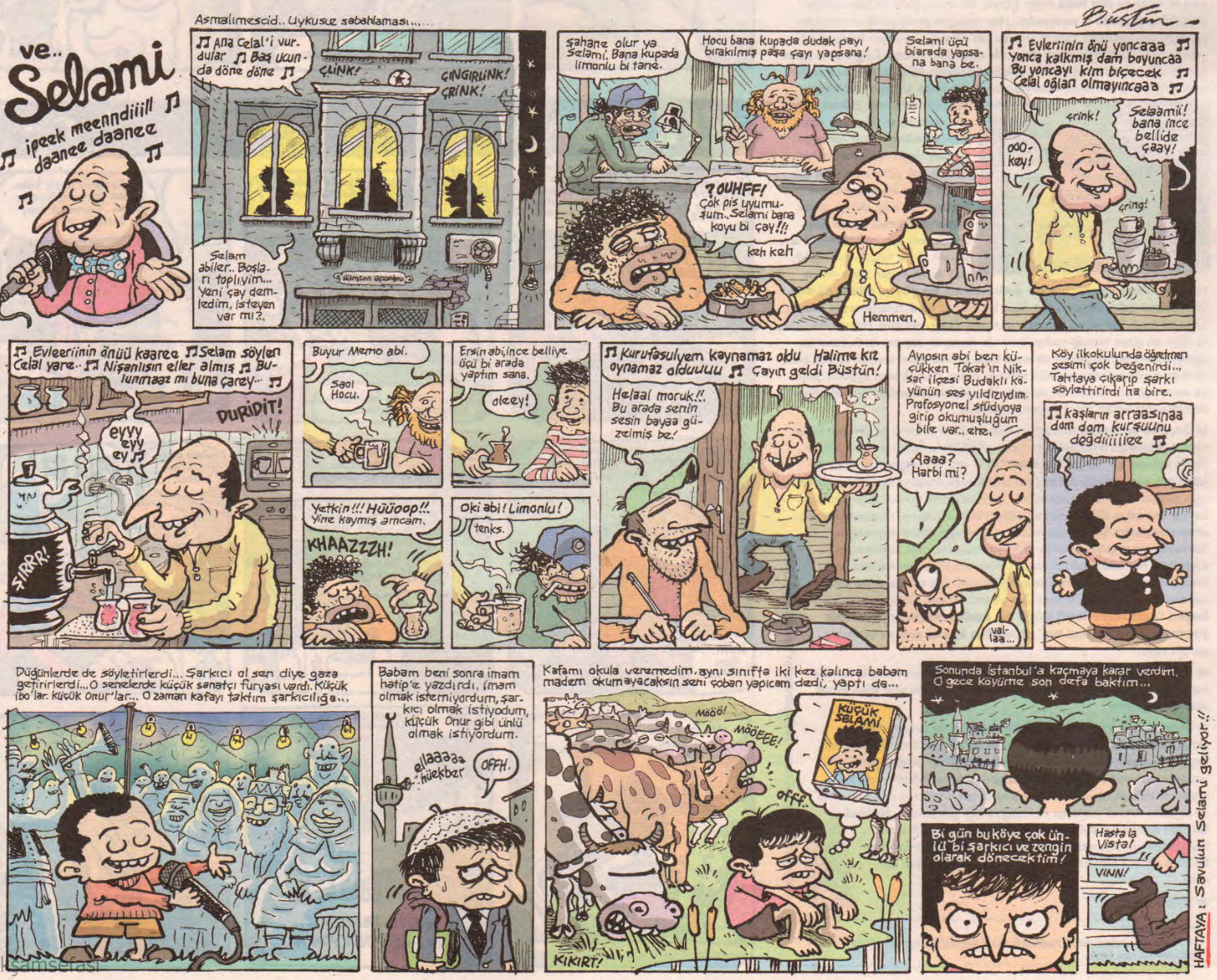
7

Ey şarabın en yoğun coşkuları, sizi kim bilmez ki? Esrarın en gülünç acayipliklerinden biri de her kim olursa olsun birilerine acı verme endişesidir; bu endişe deliliğe kadar gidebilir...

(Tüm cümleler, Charles Baudelaire'nin 'Şarap ve Esrar' adlı kitabından alınmıştır. Bu tip hususları bilmem ben. "Her şeyden önce yaşamak ve çalışmak gerekir" diyor aynı kitapta yazar. Çeviren: Canan Coşkan, Kafekültür Yayınları..)

Akşamsefası

BARIŞ UYGUR'DAN
TÜYLERİNİZİ DİKEN DİKEN EDECEK, GÖTÜNÜZÜ ATTIRIP ALTINIZA SIÇIRTTIRACAK, MİNİ HİKAYE!!!

Paranormal Olaylar İnceleme Bürosunda iki aydır işler kesattı. Küçük bir çocuk yazıhaneme geldiğinde şaşırdım. "Tek başına mı geldin küçük?" diye sordum. Başıyla onayladı. Küçük çocuklara yetişkin gibi davranırsanız onlar da yetişkin taklidi yaparlar. "Buyur geç otur, anlat bakalım derdini," dedim.

"Ben ölü insanlar görüyorum," dedi.

Arkama yaslanıp derin bir nefes aldım ve "Nerede görüyorsun?" diye sordum.

"Bizim evin yanında gasilhane var, orada görüyorum," dedi.

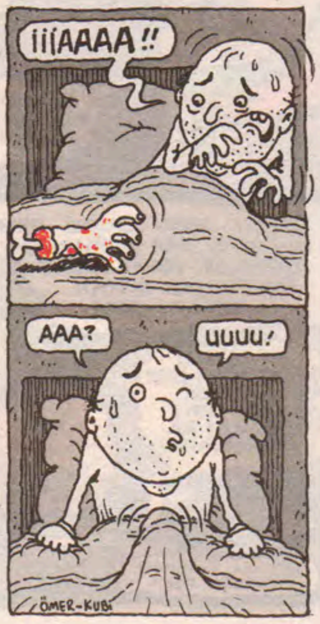
Ayağa kalkmamla kıkırdayarak kaçması bir oldu. Arkasından "Yeter ulan dalga geçtiğiniz eşek sıpaları! Kaç kaç sen, nasılsa yakalarım ben seni," diye bağırdım.

---SON---

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Benim için bir sonsuzluk sorunusun,
Sen beni sevmiyorsun,
Senin sevdiğin yeni yeşil ceketin onunla uyuyorsun. (...)"
Sirkka Turkka *(Geri Gel, Küçük Sheba'dan)*

Okuyabilsem bile, gençlerin mezar taşı olmasın artık!
Nasıl ülke olduk, dil üzerine bu kadar konuşulur mu? Hayır, kürtçe, osmanlıca, süryanice vs. öğrensek türkçemiz mi zayıflayacak? Osmanlıca elbette güzeldir, büyük Ahmet Haşim'in dilidir, Haşim'i okuyabilmek için hititçe bile öğrenilir!!

Galatasaray Liseli Göksel Özdikişçioğlu'nun lakabı lise yıllarından beri 'Çingen'. Bu lakabın etkisi oldu mu ne, yıllar sonra Paris'te halis çingenelerle dostluk kuruyor. Arkadaşlarının köpek yemek gibi tuhaf bir huyları var. Çingen, bir minik köpeği, ev sineması sistemini feda ederek, son anda yemekten kurtarıyor ve adını Gibsy koyarak İstanbul'a getiriyor. Gibsy, şimdi üç kediyle birlikte, mutlu mutlu yaşıyor. Çok yaşa Gibsy, bravo Çingen!..

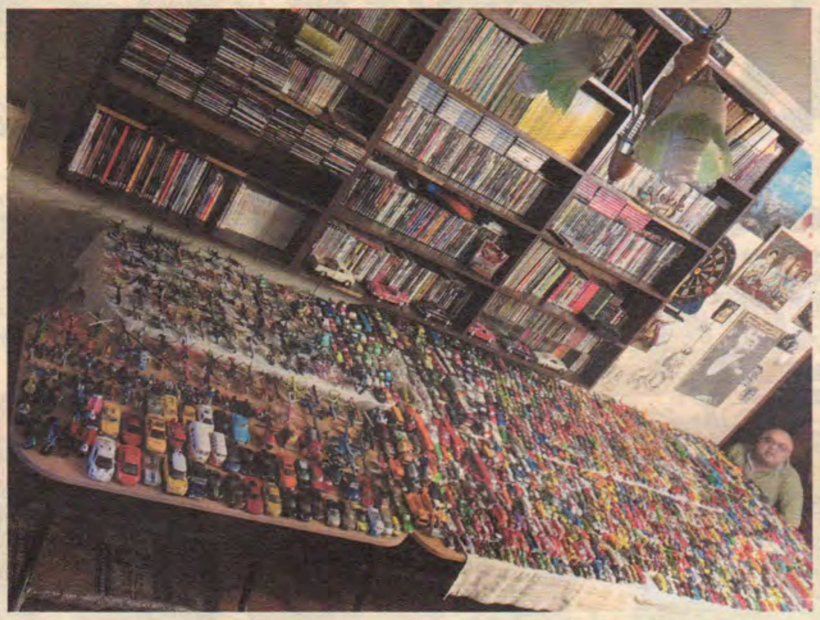
Annem yıllar yılı, askeri ortamlarda hayır işleri için düzenlenen etkinliklerde, gecelerde sunuculuk yaptı, fıkralar anlattı, şiirler okudu. Sunuculuk dışında, gene kadınlardan oluşan koroda da olurdu bazan. Bu korolardan birinin repertuarında "Yangın olur, biz yangına gideriz" şarkısı da vardı. Lojmanlardan bir teyze, şarkının adını, girişini hatırlamayarak ve sadece şarkının "Hurşit Reis, sandık sana emanet" cümlesi aklında kalarak, anneme şöyle sormuştu: "Mukaddes Hanım, hani sandıkları mı, kasaları mı, Hurşit diye birine bırakıp da gidiyolar mıydı ne, o şarkı neydi?!"

Bir de annemin yazmayı düşündüğü bir kitap vardı; rütbelerin komutan eşlerine yansımasını, özellikle müşkülpesent paşa eşlerini anlatmayı planladığı 'Emredin Hanımefendi' adında bir kitap. Konuşmaktan yıldım, buraya yazıyorum, ilgili yayıncılara duyurulur!..

• Adam olana değil ev, oda bile yeter... Büyük sarayla hava atan, küçük adam...

Minik yokuşta yanımızdan, kağıt topladığı el arabasıyla bir adam, son sürat geçti. Dört yaşındaki Temmuz Beşer "Yanımızdan HIZLICI geçti" dedi.

Çocukken 45'lik plağın 33'lükten küçük olmasına akıl sır erdiremezdim! Çocukken dinlediğim pikabı gene dinliyorum. Bence bütün numarası, şarkıdan önce o gönül dostu cızırtı, ondan sonra ne gelirse gelsin!

Adaş zıvanadan çıktı! Aziz arkadaşım Vedat Çağlar'ın minik arabalarından daha evvel bahsettiydim. Geçenlerde uğradım iki katına çıkmış minyon meşinler! İşi-gücü, sohbeti-muhabbeti bırakıp arabalarla oynadım. Sarıları bir araya getirip taksi bölümü yaptım, rahat bi kırk dakka çocik gibi oynadım! Ne kral arkadaşlarım var...

"Ne yapayım böyle beni / Tanrım beni baştan yarat" diyor şarkıda Emel Sayın. Tövbe yani, Tanrı açısından acaip, baştan yarat diyen kişi, ne yapayım böyle beni de diyor. Tümden gidik de olabilir, aşırı haklı da. Hayır, gene yaratıcan gene beğenmicek gibi...

Büyükelçiye vekalet eden Şili maslahatgüzarının telefonu

Akşamsefası
Akşamsefası

Akşamsefası

en çok iyi olurdu. Bu yüzden astayım...

çalar. "Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin telefonda" derler. Heyecanla, acaba ne diye "Buyrun" der adam, "Peru'da bi futbolcu var, Beşiktaş adına bi ilgilenin" der Çetin. Peru'ya Şili bakmaktadır.

E canım, ayı kış uykusuna yattı diye, yaz günü de şöyle hafiften kestirmesin mi bi, serin serin...

Son sevişme: Haz alarak bitsin!

Datça'da gitar eşliğinde şarkı söyleyen gruba bi çiftin yaklaşması ve çiftin kadın olanının "Ben sende kusursuz kaldım" şarkısını iletmesi. Bu nasıl bilinçaltı? Bilinçler altında yirmi bin özgüven.

"Latin kız var mı?" sorusuna mamanın verdiği cevap: "Kofi Annan mıyım ben lan!"

Bi arkadaşın profiline "Eski günleri iade ettik" yazması ve galiba da hala öyle sanması...

Bu kadar 'iskan' lafı, İskandinavya'da duyulmamıştır he...

Pornoz: Kimin giydiği belirsiz bornoz...

Bir usta oyuncu için psikiyatristin "Ben onu tedavi ederim ama orijinali bozulur, o olmaktan çıkar, hiç girmeyelim" demesi...

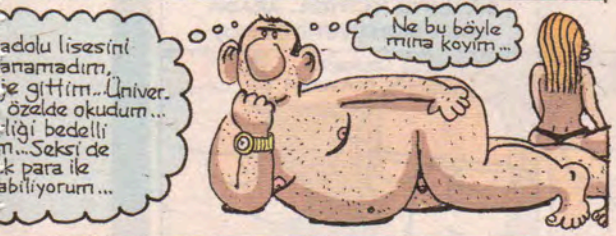
Hiçbir kuş yuvası, bir diğerine benzemezmiş. Toplu konut canlılarına duyurulur...

Beşiktaş maçlarını, Beyoğlu Halep Pasajı'ndaki Münhasır adlı mekanda seyrediyorum. Eric Clapton da dinlenebilen maç da izlenebilen şenlikli bir yer, kebap fiyatları da makul. Gönülden tavsiye ediyor, görüşmek, kitap imzalatmak isteyen (özellikle Beşiktaşlı) okuyucularıma duyuruyorum...

vedatozdemiro@gmail.com

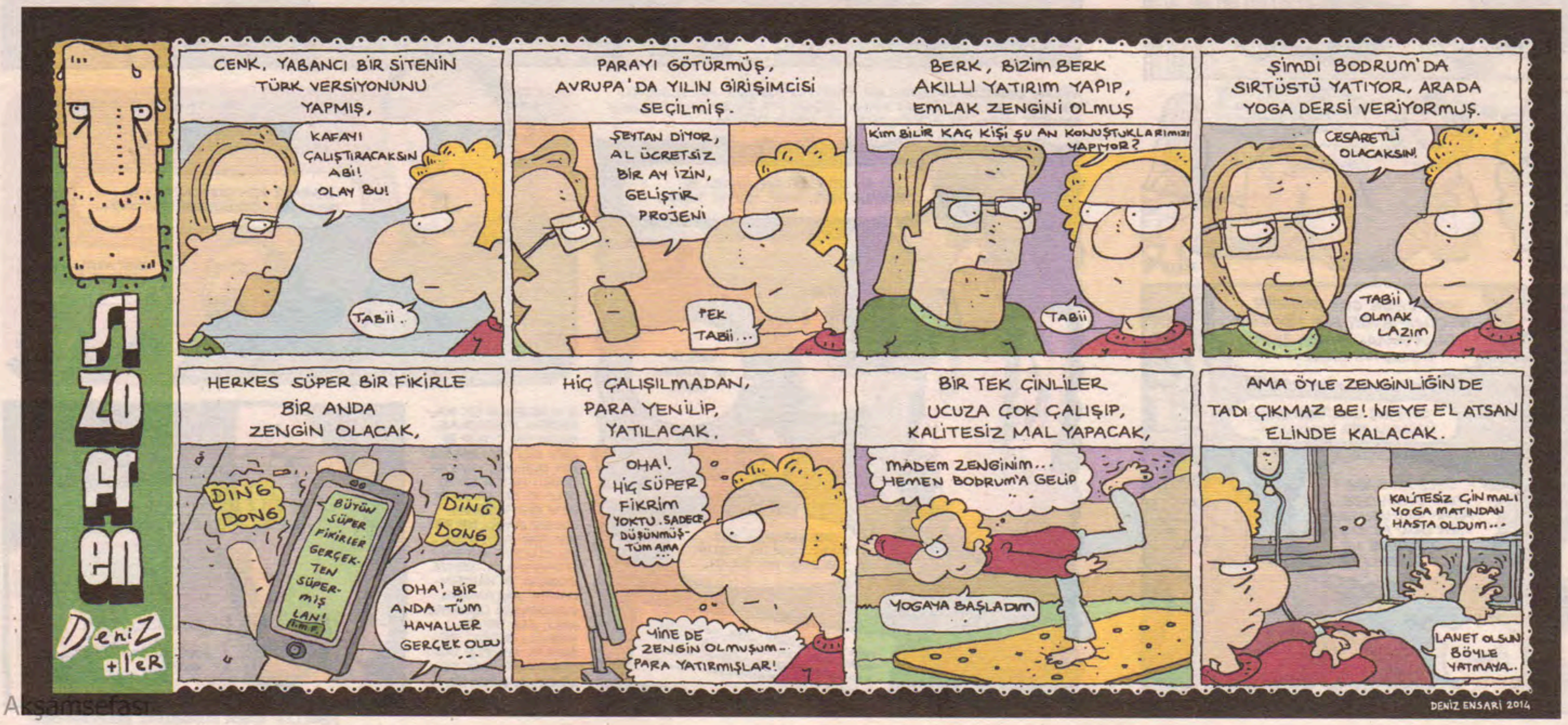

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

N.Ş.A
Normal Şartlar Altında

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, üst düzey bir devlet memuru olmak için girmeniz gereken sınavlar, temiz ve başarılarla dolu bir sicil ve sabır gerekir. **Yeni Türkiye'deyse** hükümet partisinden bir bakan ya da milletvekilinin yakını olmanız halinde vermeniz gereken tek sınav küçük bir vicdan sınavıdır ve KPSS'nin aksine bu sınavda başarısız olmanız, üst düzey devlet memuru olarak atanmanız için yeterlidir.

Normal şartlar altında, devlet başkanları, bilime ve sanata katkıları karşılığında bilim adamı ve sanatçıları onurlandırır. **Yeni Türkiye'deyse** bilim adamı ve sanatçılar; reklam anlaşması, dizi teklifi veya damadın ballı bir yöneticilik pozisyonuna atanması karşılığında devlet başkanlarını onurlandırır.

Normal şartlar altında, sınıfta kalma diye bir şey olmadığı için öğrencilerin ilkokuldan okuma yazma dahi öğrenmeden mezun olduğu, lise öğrencilerinin bile kör topal okuyup yazabildiği ve matematik konusundaki başarısı günden güne eriyen bir ülkenin eğitime ilgili atması gereken temel adım okuma yazma ve matematik eğitimine ağırlık vermektir. **Yeni Türkiye'deyse** hâli hazırda günümüz Türkçesini bile okuyup yazamayan çocuklara bir de "zorla" Osmanlı Türkçesi okutmaya kalkılır. Ve yine **normal şartlar altında** "İlim siyasetin emrinde olmaz," diyen bir adam beş dakika sonra "İsteseler de istemeseler de bu dersi herkes görecek," demez, diyemez, demeye yüzü elvermez. **Yeni Türkiye** mi? Ha orada der bak.

Normal şartlar altında, genç ve başarılı bir insanın ayda 30 bin dolar danışmanlık ücreti alması, eğer aileden miras kalmadıysa, evinde milyonlarca lira biriktirip paraya para dememesi için gerçekten parlak zekâsı ve girişimci ruhuyla elle tutulur bir iş yapıyor olması beklenir. **Yeni Türkiye'deyse** bir bakanın oğlu olmanız şaibeli işadamlarından ayda 30 bin dolar "gayriresmi" danışmanlık ücreti almanız için yeterlidir.

Normal şartlar altında, bir kol saati için verecek 700 bin liranız varsa, o saati almak için çok da vakit harcamanız gerekmez. 700 bin liralık kol saati satan firmalar, emin olun ki siz parasını yatırdığınızda o saati ayağınıza kadar getirmenin de bir yolunu bulur. Amazon'dan DVD almıyorsunuz neticede. Ama **Yeni Türkiye'nin** bakanları öylesine çalışkandır ki, beğendikleri bir saati almak için banka havalesi yapmaya bile fırsat bulamaz, onun yerine nedense şaibeli işadamlarından rica ederler.

Normal şartlar altında, mezun olduğunuz üniversiteyle ilişkiniz kesilir ve ancak mezunlar derneği bağlamında sürdürülür. **Yeni Türkiye'deyse** mezun olduğunuz üniversite katıldığınız bir eylem yüzünden sizi okuldan atmaya kalkabilir. **Yeni Türkiye,** bitirdiğiniz okuldan atılabileceğiniz bir ihtimaller cennettidir.

Akşamsefası

Çarpışma
ipek & burak

yazan çizen OKY

Akşamsefası

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Pazar günü televizyonda Trt 2'yi ararken çok ufak bir sinir krizi geçirdim. Elim falan titredi. Tam aramaktan vazgeçiyordum ki uydunun arkalarına doğru Trt 6'yı buldum, BAZIRGAN diye bir çin dizisi oynuyordu, çinliler özbekçe ya da zazaca ya da işte 20 – 30 kelimeden birini seçebildiğin rüya gibi bir dil konuşuyorlardı, sorgulamadım. "Trt 6 varsa mantık olarak Trt 2'de vardır, aradaki bütün rakamları atlayıp vicdansız gibi birden altıya geçmemişlerdir herhalde" diye düşündüm. Olumlu düşünce uzattı arama süremi. En son çok sıkılıp internetten baktım, Trt 2 yok, Trt 3 var ama adı trt 3 spor olmuş ama aynı zamanda trt 3 – tbmm tv diye bir şey de var. Trt int'i kaldırmışlar o iyi olmuş, çocukken çok geriyordu beni trt int.

Hasan'ı arayıp durumu anlattım.

"Trt ikiyi kapattılar oğlım, trt iki trt altı oldu, senin haberin yok mu?" dedi. Vallahi yok. Öyle saçma bir şey duysam hatırlarım çünkü. "Atilla İlhan ne oldu?" dedim. "Atilla İlhan öldü ya" dedi. "Sen neden arıyorsun trt ikiyi?" diye sordu. Ben aslında Atilla İlhan duruyor mu diye bakacaktım. Rahmetlinin çok sabit programı vardı Trt ikide; "merhaba – naber" demeden lafa girer, izleyende "Atilla İlhan'ı rahatsız mı ediyorum acaba şu an, özel bir şeyden mi bahsediyordu acaba?" gerginliği yaşatırdı. Çok yaşlı ama çok ülke gezmiş, çeşitli görevlerde bulunmuş yaşlı akraba simulasyonu gibi bir şey.

"Sen bira mı içiyorsun?" diye sordu, evde bira var gel istersen dedim. "Çalışıyorum olm ben, iş yerindeyim" dedi. Hasan bir televizyon şirketinde grafik üzerine çalışıyor. "Trt 2'deki o martılı, gün batımlı jenerikleri nasıl yapıyorlar?" diye sordum, "programı var, programla yapılıyor" dedi. Bereket Tv'deki jenerikler? "O da aynı, hepsi programla yapılıyor" dedi. Programın ismini verdi, "ben yapabilir miyim, kolay mı kullanması?" diye sordum, "yapamazsın, zor" dedi. Evde dört tane bira var, yapacak işim de yok, yaparım gibi geliyor.

Milyon dolarlık programı kaçak yollardan indireceğim diye internetin olmayacak yerlerine girdim, bilgisayarı virüs içinde bıraktım, forumlarda anneli küfürlü bir çok tartışma okumak durumunda kaldım. İki bira öyle gitti. Bir birayı güzel gün batımı, aniden açan gonca gül ve denizin çok az üstünden uçan martı videoları ararken içtim. Videoları programa attım ama programda gerçekten çok fazla düğme var. Gün batımıyla martıyı birleştirmeye çalışırken son birayı da içtim. Güneşe uçarak yok olan martı kompozisyonu. Evde bira bittiği için tekeli aradım, bira getiren ufak çocuğu okula vermişler, bir süre için servis yokmuş. Bir insanın bütün işleri mi ters gider ama?

Mecburen evden çıkıp tekele gittim. Dört tane daha bira aldım, dört tane daha içersem programı çok rahat çözerim gibi hissediyordum. Tekelin 37 ekran televizyonunda mavi karadeniz kanalının "yayladan" isimli programının jeneriği dönüyordu. İnanılmaz jenerikler yapıyorlar lan, aklım almıyor. Üç boyutlu efektler, uçarak gelen yazılar, yavaş çekim görüntüler falan. Hasan'ı tekrar aradım, "üç boyutlu dönerek gelen yazıları nasıl yapıyorlar?" diye sordum, "onun da ayrı programı var" dedi.

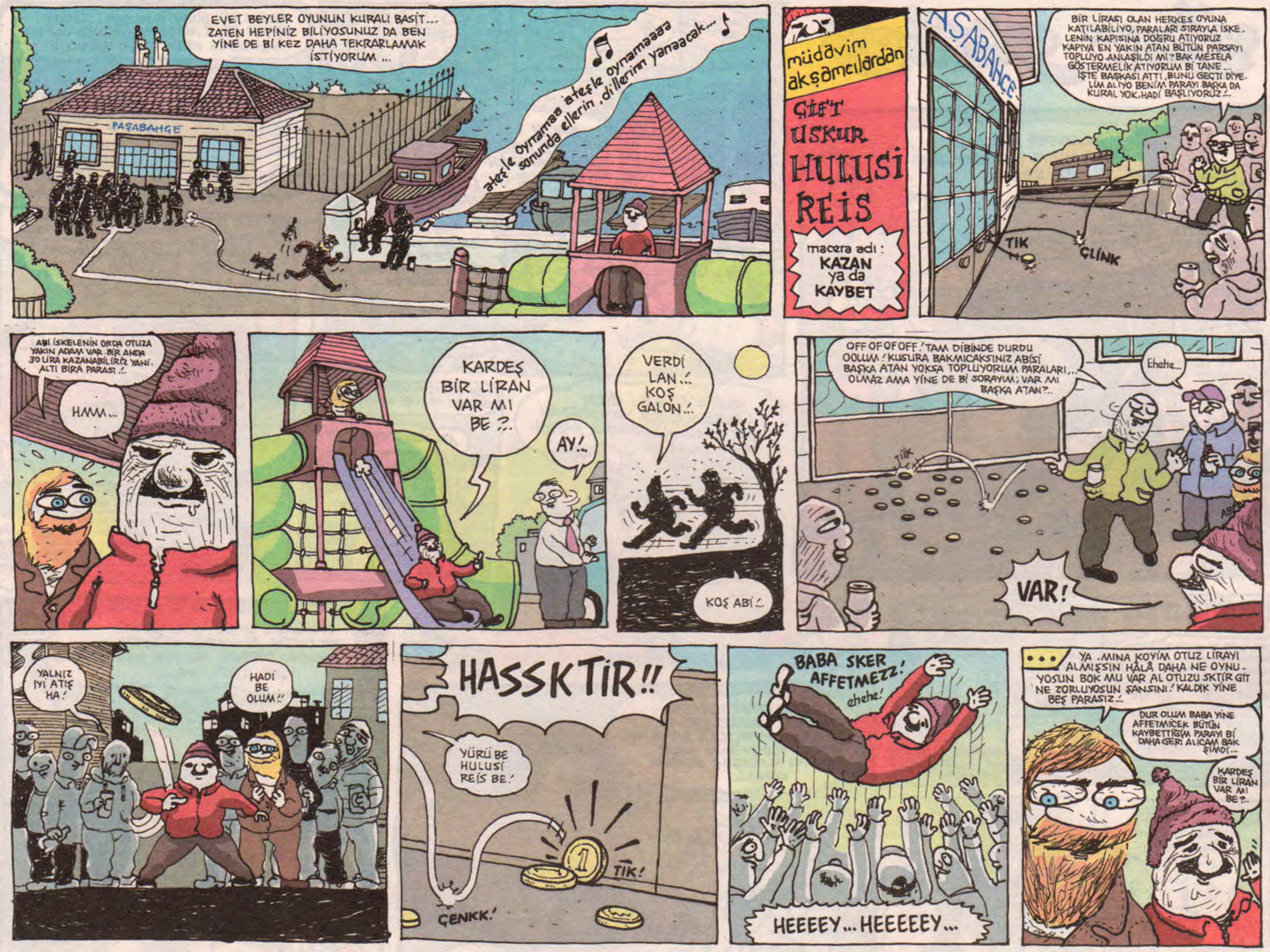
Altıncı biraya doğru martıyı karşı yönden gelen kendisine doğru uçurmayı buldum. Programın ismini "Martıya Doğru" koymaya karar verdim. Kuş gözlem üzerine bir program olacak, sunucu ve konukları bir yandan kuş gözlemleyerek sohbet edecekler, eğer programa şarkıcı geldiyse yeni albümünden bir şarkıyı canlı olarak söyleyecek falan. Bence güzel bir konsept. Konsept belli olunca daha rahat ilerlemeye başladım, daha fazla kuş görüntüsü buldum, onları yan yana dizmeye başladım. "Martıya Doğru" yazısını döndürerek martıların üstüne getirmeye çalışırken yanlış bir hareket yaptım, bütün görüntüler sildindi yanlışlıkla, çok sinirlendim. Tepki olarak kalan biraları da içtim.

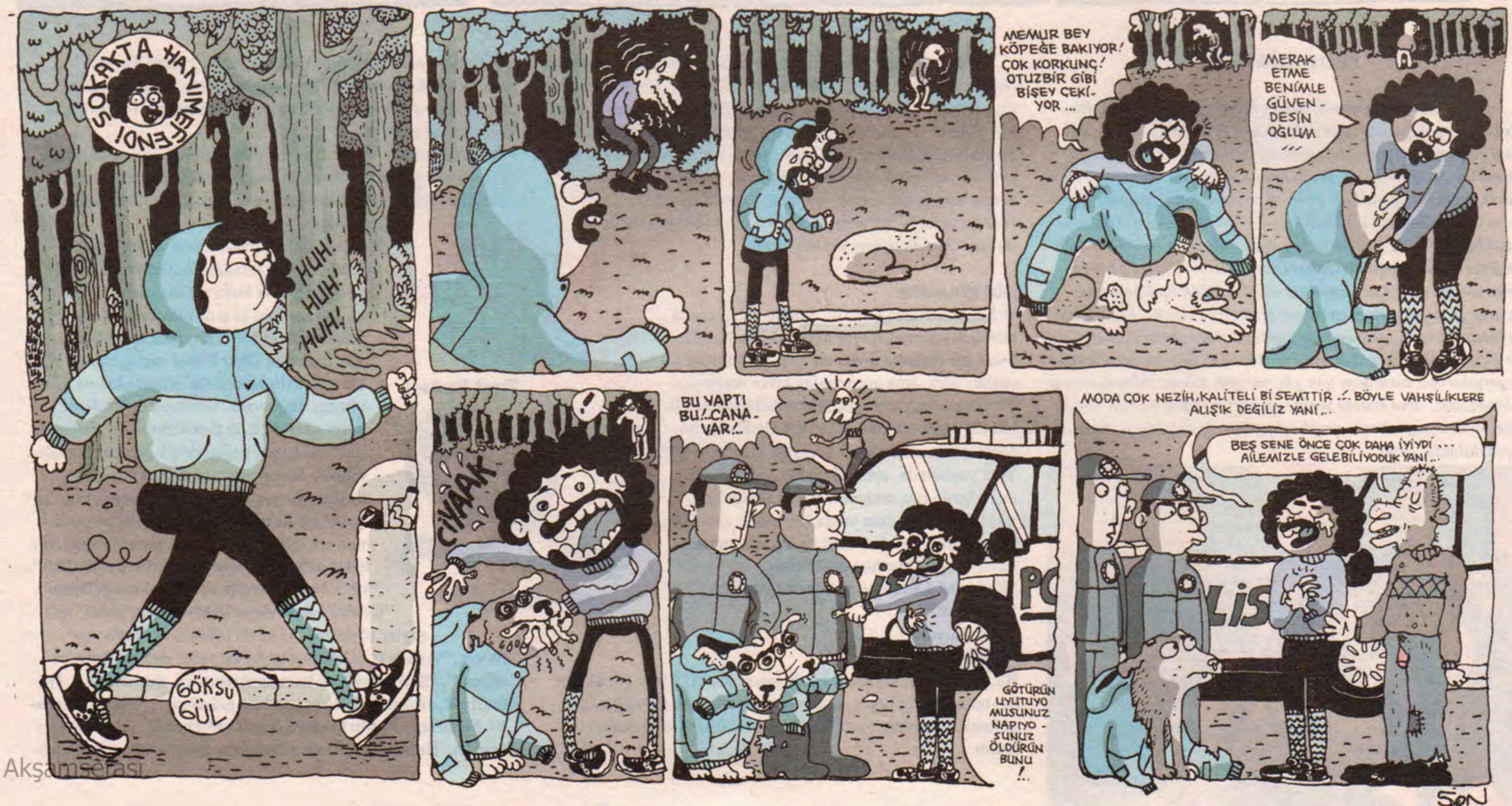
Tam pazar gününden ümidi kesecekken buzdolabının arkasından bir tane saklı bira çıktı. Onun neşesiyle oturdum daha güzelini yaptım. Youtube'da "dünyamız ve göztepe" diye aratırsanız çıkar. Kuş uçurma olayını yapamadım ama dönerek gelen yazılar var.

groagh@gmail.com

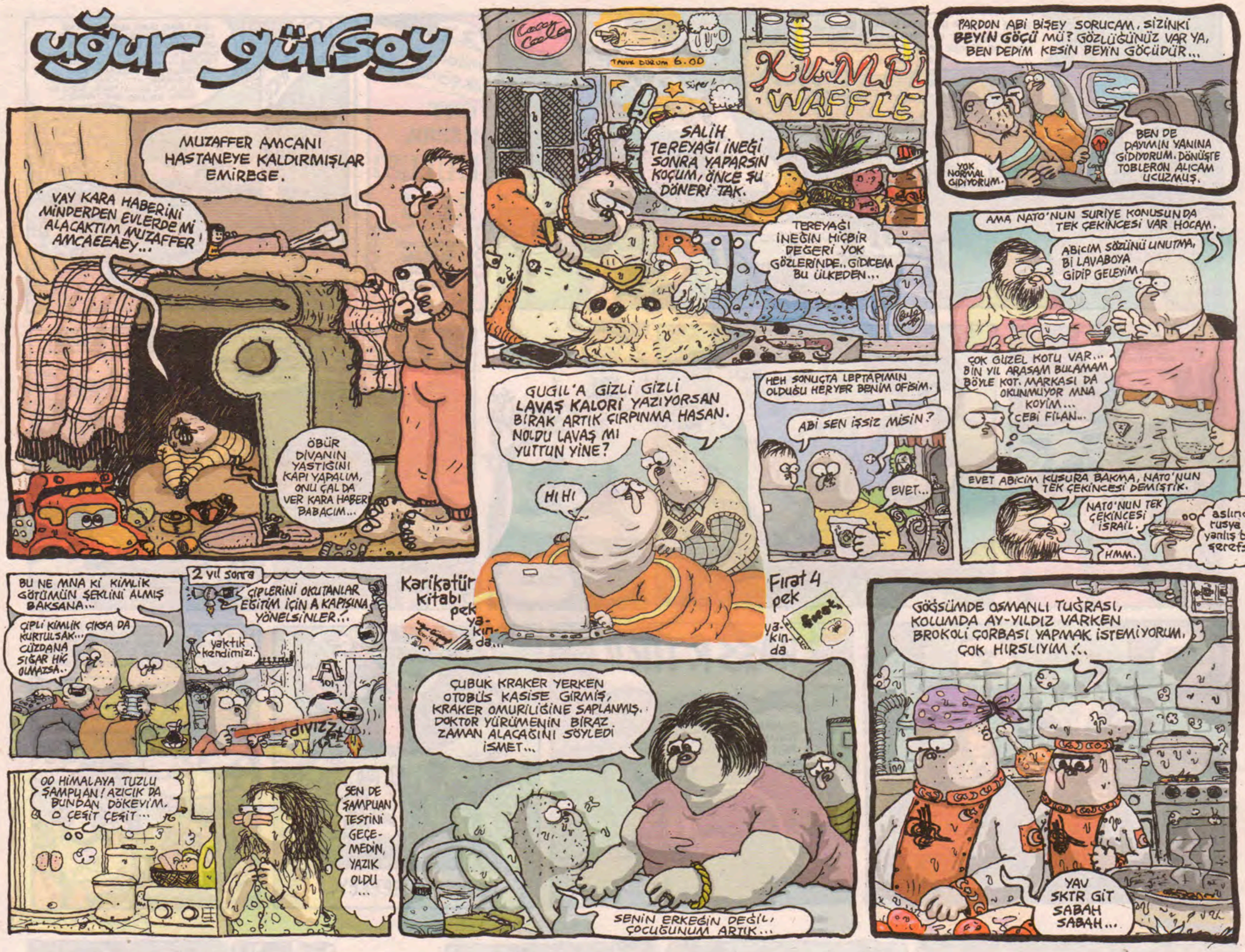
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

PROJE DEFTERİ

Proje, insanoğlunun arzuları, hayal gücü, varolma dürtüsüyle gerçek şartlar arasında sıkışıp kalan, hayata geçirilmesi çoğu zaman mümkün olmadığı halde peşinden koşulan, sayesinde hava atılan ve insana çöpe gidinceye kadar belli bir mevki sağlayan hayali bir kavram. Gördüğünüz fotoğraf, sanata meyilli insanların toplandığı bir mekânda çekildi. Dikkatle bakıldığında, bazı kafaların boş, bazı kafaların ise çok sayıda projeyle dolu olduğu hissedilebiliyor. Benimki sadece bir his, hatta terbiyesiz bir önyargı bile olabilir. Ama bu fotoğrafta önyargıya geçit vermeyen somut bir gerçek de var. Elinize bir büyüteç alırsanız, size en yakın adamın kravatının kravat değil, bir çiçek derlemesi olduğunu göreceksiniz. İşte bu gerçek bana önyargılarıma sarılmam için güç veriyor. Kimin aklında ne var bilemezsiniz, ama kravat yerine çiçekçiye yaptırılan bir aranjman takılmışsa, tahmin etmek için güçlenirsiniz. Gerçekten de çiçek dalında güzel.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Okla işaretlediğim şahsın çantasından günlüğünü çalmam kolay olmadı. Çantanın içindeki defterden bir film projesi çıkar diye tahmin ediyordum, ama maalesef dizi projesi çıktı. Sıcak bir mahalle dizisi. Defterine (birazdan okuyacağınız) parça parça notlar almış. Bu dağınık notlar, bir dizinin bütünü için pek fikir vermiyor ama inançla yazılmış. Defterin arasında, henüz temize çekmediği ve büyük ihtimalle yanında defteri yokken yazdığı "Doneler" başlıklı bir kağıt parçası da var. Onu da aynen yayınlıyorum:

Dizi için notlar

● Sitcomlar kısa ömürlü, dönem dizisi desen kostümüydü mekânıydı derken biraz pahalı. Sıcak bir mahalle dizisi en iyisi. Ekonomik sorunları olan, ama gururundan taviz vermeyen bir ailenin başından geçenlerin hâlâ gideri var. Dillere pelesenk olacak laflar bulmam lazım. Mesela tüm mahallenin sevgilisi küçük bir kız! Yedi yaşlarında, ama bilmediği yok. Bütün mahallenin ona seslenirken kullandığı bir lakabı var. Cimcime ya da Çitlembik arasında kararsızım. Mesela bu küçük kızın ortadan kaybolduğu bir sahne düşünelim:

"Babaaaa Cimcime ortalarda yok!"
"Nasıl yok?"
"Vallahi yok!"
"Yürüyün!"

Bu şekilde çok samimi olacak, seyirci sanki kendi çocukları kaybolmuş gibi heyecanlanırken, yaşanan bir sürü aksilikle gülmekten yerlere yatacak. Çeşitli aksilikler kurgulamak lazım…

● Dizinin adı, **"Çıkmaz Yokuşu"** ya da **"Ulan Hayat!"** olabilir. Çıkmaz Yokuşu'na daha yakınım, "Ulan Hayat"ta kafamdaki sıcak mahalle ruhuna aykırı bir çeşit İmirzalıoğlu sertliği var sanki…

● Mekan olarak Balat, Beykoz gibi yerlerden çok Güngören, Davutpaşa gibi mahalleleri kullanmayı düşünüyorum. Hem daha hesaplı hem de daha gerçek. Gidip görmek, tansiyonu ölçmek lazım.

● Aile, kendi yağında kavrulan bir lokanta işletebilir. Lokantada, aile fertleri dışında, iyi niyetli ama biraz saf bir garson düşünüyorum. Tabi ki o da aileden biri olmuş. Aileden, özelikle aile reisinden (reislik için kafamda Uğur Yücel var) gizlediği tek şey, evin görece saf ortanca kızına âşık olması. Bu durum, ilerleyen bölümlerde konu sıkıştıkça ön plana alınabilir. Sonuçta onlar da kendi yağlarında kavrulur. Finalde düğüne kadar yolu var (bi şekilde çifte düğün ayarlamak lazım, karakterler otursun bakarız). Ama dizinin başlarında bu garsonun tek işlevi, **"Yarın ola hayrola usta, biz neler atlattık, bunu da atlatırız evelallah"**, **"Usta benim bugün erken çıkmam lazım"**, **"Cemal'i hastaneye kaldırmışlar usta!"** gibi şeyler söylemek. Usta da (ailenin reisi) bu repliklere, **"Atlatırız atlatmasına da bu sefer durum fena be oğlum"**, **"Sen bi haltlar karıştırıyosun ya, du bakalım. İyi hadi git... Bana bak, sabah erken gel ama!"**, **"Bizim Cemali? Ne zaman kaldırmışlar? Yürü gidiyoruz!"** gibi cevaplar verecek. Hem dramatik, hem babacan, hem-telaşlı... Tamamen

Akşamsefası

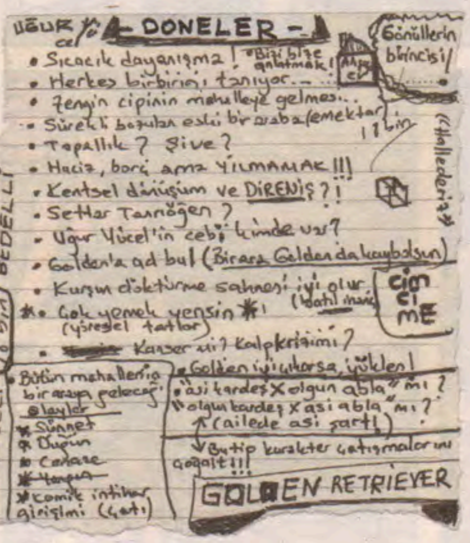
doğal, tamamen samimi, tamamen bizden...

● Acaba bi köpek mi soksam diziye? Mahalle dizilerinde evin içinde köpek kullanıldığını hiç hatırlamıyorum. Bu bir ilk olabilir. Sokak köpeği değil de, zengin evinden kaçmış bir Golden Retriever ilginç olabilir (A/B grubunu da yakalamak lazım!). Sahibini aramışlar, ama bulamayınca evin bir ferdi olmuş Golden. İyi fikir! Ektradan sıcaklık. Geçmiş hayatında köpek mamalarıyla beslendiğinden, başlarda ev yemeklerini yemeyi reddetmiş, ama sonra taze fasulyeye filan alışmış. Pilav bile yiyor:)) Bu durum, ailenin reisi (inşallah Uğur Yücel olur) tarafından makaraya alınıyor. Neşe üstüne neşe!

● Cimcime'nin kaybolmasından 8-9 bölüm sonra bu sefer Golden Retriever kaybolabilir ortalıktan. Cimcime'nin kayboluşundaki telaş komik olacaksa, Golden'ın kayboluşu komik başlar ama duygusal biter. Mesela uygun bir bölümde babaanneyi falan öldürürsem, aşağı yukarı 2-3 bölüm sonra kaybolan Golden'ı mezar başında buldurabilirim. Biraz zorlama ama iyi ağlatır. Uğur Yücel'i mezar başında köpeği severken düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor. **"Kızım benim,"** diyor mesela diz çöküp Golden'ın başını okşarken. **"Senin de, benim de eninde sonunda gideceğimiz işte bu toprak. Ha köpek ha insan, birbirimizden hiç farkımız yok!"** Fonda ailenin diğer üyeleri, mahalleli, esnaf herkes ağlıyor. Offfff!

● Golden dizi için bulunmaz bir cevher. Repliği yok ama hem neşe hem de hüzün kaynağı. Mutlaka uygun bir Golden bulmak lazım. Bir de Uğur Yücel işi olursa aklımda ikisi için inanılmaz sahneler var.

● Kanser! Birini kanser mi yapsam? Büyük bir duygu yoğunluğu yaşanır.

Ama çok uzatmamak lazım. Boğucu olabilir. Belki hafif bir kanser, deri kanseri falan gibi. Bir araştırayım.

● Saf garsonun dışında lokantada sadece aile bireyleri çalışıyor. Bu yüzden diyaloglar çok samimi olacak. Mesela, mutfağa **"Bi et sote, bir pilav, bir salata"** diyen karakter hemen ardından, alçak sesle ve kaşlarını devire devire, **"Söyledin mi babama, sen söylemezsen ben söylerim,"** diyebilecek. Mutfakta çalışan yine aileden biri olduğundan, **"Söylersen seni öldürürüm,"** dedikten hemen sonra, **"Al şu siparişini, işine bak sen!"** diyebilecek. Ne kadar doğal! Yalnız Golden'ı lokantaya soksam mı sokmasam mı tam karar veremedim. Sokarsam, köpeğin ortalıkta dolaşmasına tepki gösteren bir müşteri sahnesi yazabilirim: **"Yav yemek yiyoruz burda, lokantada köpeğin ne işi var!"** Ailenin en hınzır kızının cevabı hazır tabi, **"Yiceksen ye, yemiceksen güle güle, o köpek senden daha temizdir."** Ve tabi şamata!

● Bir arkadaş, "Dizilerde kanser işi sakat, yapma," diye uyardı. Zaten deri kanseri çok ölümcül olabiliyormuş, bilmiyordum. Şimdi kanserle karakter öldüreyim desem (zaten babaanneyi öldürüyoruz) bütün sevimlilik gider. Kanserden kurtarsam o da uzun sürer. En iyisi kalp krizi. Bölüm sonu krizi veririm, sonraki bölüm hastane, ardından telaş falan derken bir sonraki bölümün başında hastaneden çıkarırım karakteri. Bence Uğur Yücel, Münir Özkul'dan sonra en iyi kalp krizi geçiren oyuncu olur. Kriz sahnesinde yanında sadece bizim Golden olabilir. Golden koşarak durumu birilerine haber verebilir. Yalnız zor sahneler! Golden'ın baya iyisini bulmak lazım.

● Daha kafamda tam oturmadı, ama işler kötüye giderken lokanta birileri tarafından kundaklanabilir ya da prodüksiyon bütçesinin durumuna göre sadece camları indirilebilir. İlerleyen bölümlerde borç, senet, haciz falan derken lokanta elden gidebilir. Yalnız bu büyük bir baht dönüşü, iyi düşünmek lazım. Böyle bir durum olacaksa, ailenin (mahallenin de yardımıyla) yeniden ayağa kalkması lazım. Biraz kullanıldı ama eski bir minibüste köfte sattırmak bir çıkış olabilir. Çocukların borç harç aldıkları bu minibüsü pembe ya da benzeri sevimli bir renge boyamalarında fayda var. Acılar, yıkılış ve yeniden ayağa kalkarken pespembe bir tablo! Uğur Yücel'in başlarda pembe rengi yadırgaması (çatışma), ama köfte işleri iyiye gittikçe alışması, hatta sevmesi (uzlaşma) ve ortalıkta dolanan, bütün müşterilerin sevgilisi bir Golden (kucaklaşma). Harika!

Notlar burada kesiliyor. İnanılmaz! Başdöndürücü bir fikirsizlik! Karakterlere, olay akışına, kurgu düzenine dair hiçbir şey yok. Hepsi bu! Bir de en altta şöyle bir not var: "Aile reisi rolü için Uğur Yücel'i ikna etmem şart!!! Herşeyi ona ve Golden'a göre ayarladım."

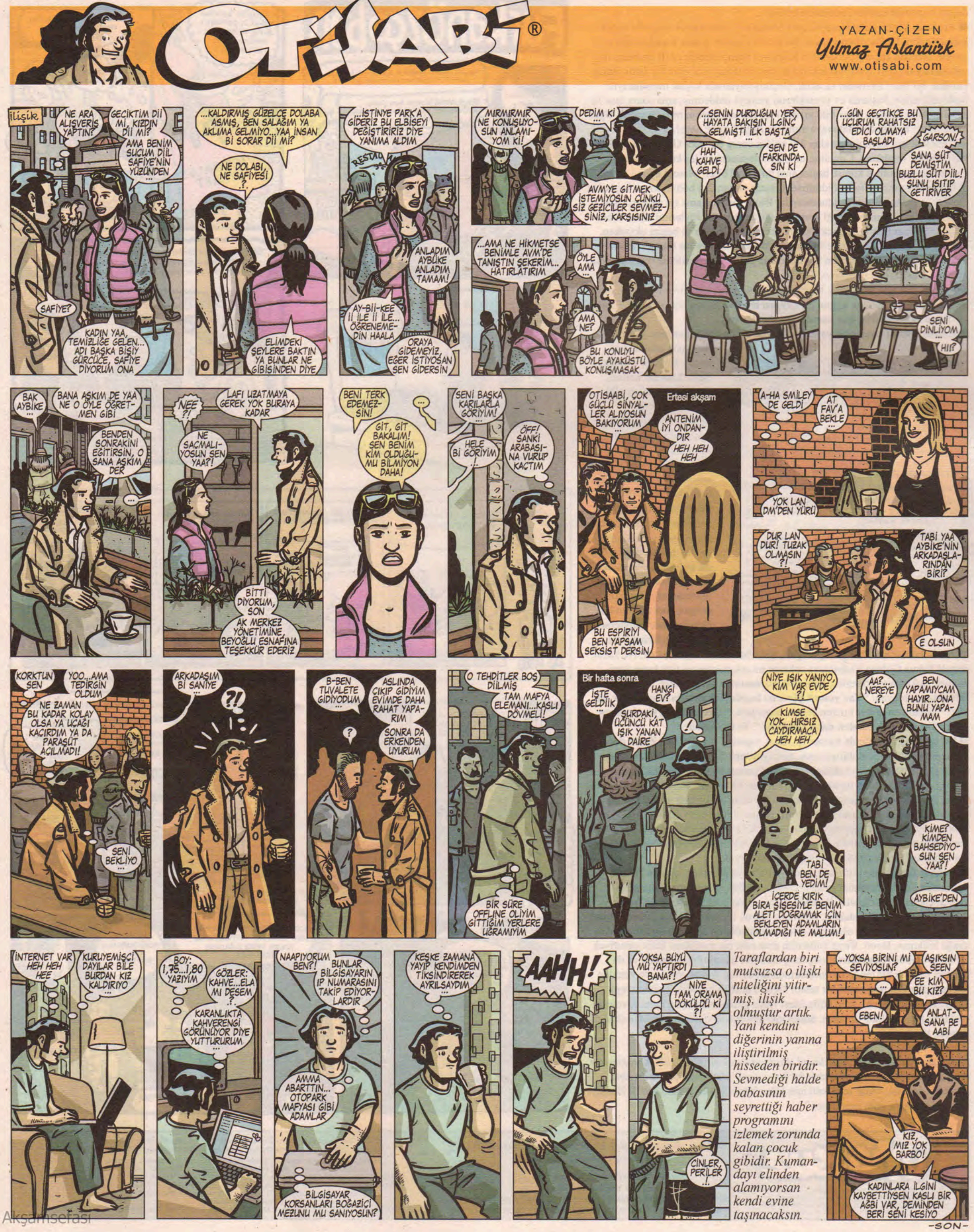

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 11 Aralık 2014 | Sayı: 380
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

18 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2014/51 No: 381
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.

- Sıfırlamaları...
- Ayakkabı kutuları...
- TIR'ları...
- Hapisteki gazetecileri...
- Maden faciaları ve madencileri tekmeleyen danışmanları...
- 1150 odalı kaçak sarayı...
- Ve yayın yasaklarıyla...

YENİ TÜRKİYE 1 YAŞINDA

Akşamsefası

Akşamsefası

YENİ TÜRKİYE KENDİ ÇOCUKLARINI YİYOR

Samanyolu TV'de yayınlanan Tek Türkiye ve Sungurlar dizilerinin senarist yapımcı ve yönetmenleri de gözaltına alındı.

Operasyonda 31 kişi gözaltına alınırken, 32. kişinin Fethullah Gülen olduğu ileri sürüldü.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım, Benim için "Yalancı" dendi, "iki yüzlü" dendi, "Bu ne biçim başkan, bi öyle konuşuyo, bi böyle" dendi....

...Dünyada bu olaya pragmatizm deniyo.. Ne kadar "yalancı" değil, ne kadar "Pragmatist" olduğumu konuşmaya başladığınız gün, yolculuğunuzun nihayet başladığı gün olacak..

Cemaatçilere operasyonu başlattık.. Tarihe "14 Aralık Operasyonu" olarak geçecek.. 17 Aralık'a yanıt... Ki benzer örneklerini 27 mayısta, 12 Eylülde, 28 Şubatta gördük..

Cumhuriyet daha 100 yaşına gelmedi, biz takvimi eskittik anasını satiim.. Manasız gün kalmadı maarifte..

Noldu!?.. Müslümanlar, memleketi dinsizlerden kurtardı.. Şimdi kendi içlerinde pazarlık kavgası başladı.. Arap müslümanlarla, Türk müslümanlar... Sıkıntı yok.. Araplar İstanbul'u tarihte ne zaman fethedebilmişlerki şimdi etsinler... Bırakınız kuşatsınlar.. Harekette bereket var...

Bakanlardan biri "Aksaraya harcanan parayla, anca 50 kilometre yol döşüyoruz" demiş.. Doğu karadeniz sahil yolundan bahsediyo... Deniz manzaralı diye mi öyle pahalı tuttu lan?.. Bu işin hesabı ortada, kitabı ortada..

Geçenlerde kameron buradaydı, İngiliz başkanı... İngilterenin sarayları meşur... ski sallasan şatoya, köşke çarpar.. "Kameron sizin oralarda yaygara yapıyolar mı" diye sordum, bu "Aksaray"ı kastederek... "Biz de öyle şey olmaz" dedi ......, UTANIN!... Elalemin vatandaşı, iktidarın sarayı için destek oluyor, canını dişine takıyor, siz, sırf köstek... Fransızın oğlu mimar olmuş, niye? Kralına daha iyi saray çizsin diye.. İngilizin oğlu, 4 yıl makina üzerine iki sene işletme üzerine okumuş; prensini en güzel otomobillere bindirmek için... Biz sizi yetiştirirken nerede yanlış yaptık ben anlamadım ki?.. En okumuşunuz gezi parkında bariyer inşa etti...

Dolar yürüdü gitti yine.. Kamyon gibi namuzsuz, önünde benim diyen iktidar duramaz, dağılır gider... Dolar kuru, iktidarın devir göstergesi gibi, kırmızıyı geçince motoru yakıyosun... O gaz pedalında duran ayağın sahibini sgiim..

Vatandaşa Sorduk: Krismıs

Selimittin KUNDAY (42): Hıristiyanların Kurban bayramına kirismıs denir.. Belediyenin belirlediği noel babalara geyikler kestirilir ve sakatat bacadan atılmak, çoraba doldurulmak suretiyle fakir fukaraya pay edilir.. Bu sevaba "Hepinuyir" denir...

Artemin YORGANCIHAN (38): Doğrusu "Meri Krismıs"tır. Yani "çok hristiyansınız" anlamında bir iltifattır.. Yılbaşına yakın, avrupalı birbirine bunu hatırlatır.. Koca senenin sadece 1 haftası.. Onun dışında namaza devam de eer mişim... Yok lan.. Allahsız bunlar.. mother meri'yi gözlemeci sanıyolar..

Füsun BAMYURT (29): Ayıoğlu ayılar, ufacık çamları kökünden nacakla kesip, evlerinin salonuna dikiyolar.. Krismıs için... Biz de olsa kamuoyu adamın nasınısger.. Nereye kesiyosun çamı.. Anca üçüncü köprü felan yapacan ki versinler sana çamı, git topla kozalakları...

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

1150 odalı Ak-Saray'ını savunan Tayyip Erdoğan İngiltere'deki Westminister Sarayı'nın restorasyonuna 3 milyon pound harcandığını belirterek bir anısını anlattı: **"Geçenlerde Cameron buradaydı. Sordum, orada yaygara var mı? O da 'Yok, normal şeyler bunlar,' dedi."**

Egemen Bağış'ı yolsuzluk ve rüşvet iddialarına karşı Kenan Evren'in avukatı savunacak.

Binali Yıldırım, Ak-Saray'ın 1 milyar 370 milyonluk maliyetini eleştirenlere Karadeniz otoyolunun 50 km'lik kısmının bu miktarın üç katına mal olduğunu söyledi.

Diyanet İşleri Başkanı'na 1 milyon liralık Mercedes makam aracı alındı.

Yeni Milletvekili Yasası teklifi kabul edilirse milletvekillerinin diş implantı paraları da meclis tarafından ödenecek.

Emniyet Genel Müdürlüğü sokakları polise zimmetliyor.

Takvim gazetesi'nin yayınladığı Şebnem Hablemitoğlu röportajı yalan çıktı. Hablemitoğlu, Orhan Pamuk hakkında suçlamalar da içeren röportajın hiç yapılmadığını belirtti.

Kültür Bakanlığı, son altı yıldır destek alan özel tiyatroları destekle-meyecek.

Akşamsefası

Akşamsefası

info@cengizustun.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

"Naziler komünistler için geldiğinde sesimi çıkartmadım, çünkü komünist değildim /
Sosyal demokratları içeri tıktıklarında sesimi çıkartmadım, çünkü sosyal demokrat değildim / Sonra sendikacılar için geldiler, bir şey söylemedim, çünkü sendikacı değildim /
Benim için geldiklerinde, sesini çıkaracak kimse kalmamıştı."

Evet yukarıdaki satırlar Türkiye'de son dönemde Can Yücel ve Orhan Veli'den daha çok alıntı yapılan bir şiirden. Şairi Martin Miemöller diye bir ayı. Ayı diyorum, çünkü içli içli okunacak nesi var onu tam da anlayamıyorum. Bu Martin denen ayı ve hatta ayı oğlu ayı, neredeyse bütün ülkenin canına okunurken "Bana bir şey olmuyor ki la la la. Hem vardır bir bildikleri, seni beni niye almıyorlar," diye gezinmiş durmuş, son anda aklı başına gelmiş. Hakikaten en sevmediğim insan tipi.

Ha tabii buradan ders çıkarmamız, Martin'in pozisyonuna düşmememiz gerekiyor diye paylaşıyor zaten paylaşanlar. Yalnız moralinizi bozmak istemem ama, şu yukarıdaki dizelerde bahsi geçen sendikacının ne yaptığını zannediyorsunuz? Atıyorum, onun adı da Wilhelm Leuschner olsun. İşte onun yazdıkları:

"Naziler komünistler için geldi komünist olmasam da bas bas bağırdım /
Sosyal demokratları içeri tıktıklar meydanlarda protesto ettim /
Sonra benim için geldiler, biri sesini çıkardı mı bilmiyorum, ben zamanında çıkardım da ne oldu anasını satayım."

Valla içinizi karartmak istemem ama durum bu. Tabii hep Niemöller şiiri üzerinden düşününce, sanki Naziler her adam almaya geldiğinde herkes suspus olmuş gibi anlaşılıyor ama bu kadarı da şimdi Scholl kardeşlere ayıp olur. Hayır Mehmet Scholl'dan bahsetmiyorum, bunlar başka Scholl.

Yani düşündükçe daha da sinirleniyorum arkadaş. Komünisti düşünsene, adamın şiir yazacak vakti bile olmamış, aha onun yazdığı şiir bu:

"Naziler beni tutukladı…"

Ee? Yani düşünün bir, piyango ilk ona vurmuş, en başta o alınmış ama sinsi sinsi son ana kadar bekleyen Niemöller kadar akılda kalmamış. Sosyal demokratı zaten neden almışlar onu hiç bilmiyorum. Yani ne bileyim, bizde olsa onu en sona bırakırlardı zira o bağırsa da çağırsa da bir şey değişmiyor. Ha belki Alman'ın sosyal demokratı da farklıdır. Ne bileyim biz de araba yaptık onlar da, bizimkini keçi yedi; biz de çamaşır makinesi yaptık onlar da, bizimki üstüne bir de evi gezdi. Bir miktar fark var aramızda o yüzden Alman sosyal demokratı da farklı olabilir. Bilemiyorum.

Ha nedir son günlerde birileri sürekli bu şiiri hatırlatıyor, "Susmayın, sustukça sıra size de gelir," diyor. Valla ben bakıyorum zaten en iyi ihtimalle kendileri birer Niemöller, zaten sıra en son onlara gelmiş. O da iyi ihtimalle çünkü duruma uyarlarsak canım şiir şu hale geliyor:

"Önce komünistleri aldım, kimse bir şey dedi mi bilmiyorum. Sonra ulusalcıları, laikleri falan içeri tıktım, değmeyin keyfime. Ardından gazetecisinden sendikacısına, kürdünden ulusalcısına evlerinden evlerinden aldım. Sonra gelip beni aldılar, bir şey desenize lan!"

Tabii böyle olunca şiir çok şık durmuyor orası ayrı ama durum da az çok böyle. Yani ne bileyim, şimdi bu adamlar kime "Yarın sizin de başınıza gelir," dese; neredeyse herkes "E geldi zaten bizim başımıza?" diyecek durumda. Ama tabii kıyamet herkes için anca sıra ona gelince kopuyor. Ama size hepsinden fecisini söyleyeyim, eğer bu şiiri Türkiye'deki basın yayın organlarının başına gelenlere uyarlarsanız, bu sefer o ilk dizedeki komünistler direkt Uzan'lar oluyor. Hâlâ içinize siniyorsa devam edin tabii şiiri paylaşmaya.

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ En saçma rötar da uçak içinde varılan yerde havalimanında bekletilmek galiba. Rötar gibi değil gibi ama rötar gibi. Futboldaki tartışmalı pozisyon gibi. Yani hakem penaltı verse kimse bir şey demez ama vermese de demez. Off, bilemiyorum. Uçak rötar yapmadı diye sevinirken uçağın rötar yapması. Çok saçma gerçekten. Bir de anlayışınız için teşekkür ederiz diyorlar. Anlamıyom ki ben, sen bana niye teşekkür ediyorsun. A kaptan pilot seni a. Hayır senin de işin zor be kaptan pilot. Yemin ediyorum.

æ Kuzgun, selvi ağacının ucunu eğmiş, kendine yer yapmış, öyle duruyordu selvi ağacının tepesinde. Muhteşem bir görüntüydü.

æ Sıfır plağın hiç çizik sesi çıkarmamasına inanamıyor insan.

æ Ediz Hun yaş aldıkça boy attı sanki.

æ Güldüren aynalar moral bozabiliyor. Bir keresinde luna parka gitmiştim. Güldüren aynaların da önünden geçiyorum. Tırt bir mizah anlayışı var güldüren aynaların. Ben gülmem, ama güleni çok. Yemin ediyorum. Bir çift geldi, evli bunlar zaar. Bir ayna kadını oldukça zayıf gösterdiyse demek ki, adam da işte bu dedi ya, işte bu, şapşahane oldun böyle dedi. Kadının suratı düştü, sonra da senin ağzını yüzünü s.kerim or.spu evladı dedi adama. Bir anda. Bir anda ortalık net karıştı. Karıcığım ben öyle demek istemedim falan filan derken, baktım kavga büyüyor, hızla kaçtım oradan. Bu da böyle bir anımdır.

æ Beşiktaş'tan Üsküdar'a veya Üsküdar'dan Beşiktaş'a geçerken, deniz motorlarına binecekken, kaçırmayayım diye turnikeden hızla geçecekken, para üstü alacağım diye, bu arada parayla geçiş yapan üç beş insandan biriyim herhalde, genelde de beş lira veriyorum, para üstü olarak bir lira alıyorum, o bir lirayı alacağım diye hop elimden kayıyor, bilet kutusuna hop düşüveriyor. Böyle böyle fakirleştim desem yeri. Yemin ediyorum belimi doğrultamıyorum. Yemin ediyorum.

æ Kendisine güvenen insanlar pos cihazı karşısında panik yapmıyorlar. Tuşlara sakin sakin basıp yeşil tuşa ayrı bir edayla basıyorlar. Benim gibi hızlı hızlı basmalıyım ki kimseyi bekletmemeliyim diye düşünmüyorlar. Yanlış basarsam bu bir felaket olur gibi bir düşünceyi asla akıllarından geçirmiyorlar. Asla. Dolma parmaklarımla aynı anda iki tuşa basarsam o zaman ne yaparım gibi bir düşünceyle asla ter içinde kalmıyorlar. Kendine güvenen insanları seviyorum. Kendimi sevmiyorum.

güvercin feriha

æ İçli köfte'yi ben hep ikram gibi düşündüm. Sanki böyle ayrıca parayla satılan bir şey hiç olmamış gibi. İçli köftemiz çıktı, ister misiniz diye bir şey var. Bu teklifte hep bir ikram duygusu var aslında. Yakın zamana kadar parayla satılan bir şey değilmiş gibi geliyordu bana. Dört liraymış. Beşiktaş'ta bir ciğercide öğrendim bunu. Arkadaşlarım söylediler. Nasıl olur ya dedim, a-a dedim, olabilir mi böyle bir şey dedim. Tabi olm, sen ucuz diye fark etmedin demek ki bugüne kadar dediler. Ne bileyim, yine de bilemedim dedim. Üzüldüm şimdi dedim. Ruhum bir yara daha aldı, gayrı iflah olmam ben dedim. Çok lezzetli sen de söyle dediler. Dedim söyleyeyim madem. Hayatımda ilk kez parasını ödediğimi bilerek bir içli köfte yedim, evet şahaneydi ama yani ne bileyim, bugüne kadar hep parasını ödediğim halde ikram zannederek yediklerim gibi değildi. Bedava sirke baldan tatlıydı ama aslında sirke de bedava değildi. Büyük bir yalanı yaşamışım. Vay be. Gel de hüzünlenme. Yemin ediyorum.

æ Size biraz Feriha'dan bahsedeceğim. Feriha bir güvercin. Bisiklet kullanırken viyadüğün altında, yol kenarında kaldırımda çıktı karşıma. Yuvadan düşmüş, yavruydu henüz. Bir iki kez yuvasına atmaya çalıştım ama ı-ıh, olacak gibi değildi. Bir de çok araba geçiyordu, daha fazla çabalamam anlamsızdı, yapacak bir şey yoktu, sahiplendim o gün Feriha'yı. Önce yolumun üzerinde bir güvercinciye danıştım. Ben bakarım dedi bakmayacağını anladım. Dedim sizde kalsın biraz öyleyse, dönüşte alayım, eve götüreyim. Dönüşte aldım eve götürdüm. Kendisine hemen uygun büyüklükte geniş sayılabilecek bir kafes ayarladım. O gün elimle besledim. Mısır taneleri can verdi kendisine. Twitter'dan fotoğrafını paylaştım, bir arkadaş Feriha olsun adı dedi. Feriha oldu adı. Daha sonra tam üç hafta boyunca günde üç öğün elimle besledim. Bu seanslar en az yarım saat sürdü. Bazen erken kalkmam gereken zamanlarda daha da erken kalkıp önce Feriha'yı besledim. Ceviz parçaları, fındık parçaları, çekirdek içleri, kabak çekirdeği içleri, buğday ve mısırla besledim. Vitamin manyağı yaptım. Üç hafta sonra uçmaya ve kendi başına yem yemeye başladı. Hep kafama kondu, hep omzuma kondu. Beni çok sevdi. Üç hafta da öyle kaldı bende. Fakat canının sıkıldığını görebiliyordum. Sürekli uçmak istiyordu. Salamazdım, çünkü kışı dışarıda gerçirmesi çok zordu. İnsana da çok alışmıştı. Sonra güvercinci arkadaşım Erol geldi aklıma. Getir bana dedi. Feriha'yı Erol'a götürdüm. Erol'un kümesi mükemmel. Kuşlar canları isterse kümesten çıkıp çatıda da takılabiliyorlar. Koca çatı tel örgüyle çevrili. Bazen tel örgüler de açılıyor. Velhasılıkelam, Feriha yabani bir güvercin olarak doğdu, sonra karşıma çıktı, hayatının geri kalanını evcil bir güvercin olarak güvende ve mutlu geçirecek. Yavruları da olacak.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
20,27 Aralık Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)
25 Aralık Perşembe / **Kadıköy** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 700 17 75

Akşamsefası

Akşamsefası

İki Resim Arasındaki 7 Fark

İNSAN - KUŞ

1
İnsan bi yere gitmek için duble yolları kullanır...
Kuş yol mol bilmez, uçar gider...

2
İnsan istediği zaman, istediği gibi bağıramaz...
Kuş her zaman her yerde gönlünce öter bağırır...

3
İnsan insanı çok değişik sebeplerle öldürür...
Kuş kuşu sadece yemek için öldürür...

4
İnsan kuşu arabayla, trenle, uçakla, hatta zevk için sapanla öldürür...
Kuş insana dokunmaz, kolay kolay zarar vermez...

5
İnsan bir ev sahibi olmak için yıllarca çalışır, sömürülür...
Kuş istediği yere yuvasını yapıverir...

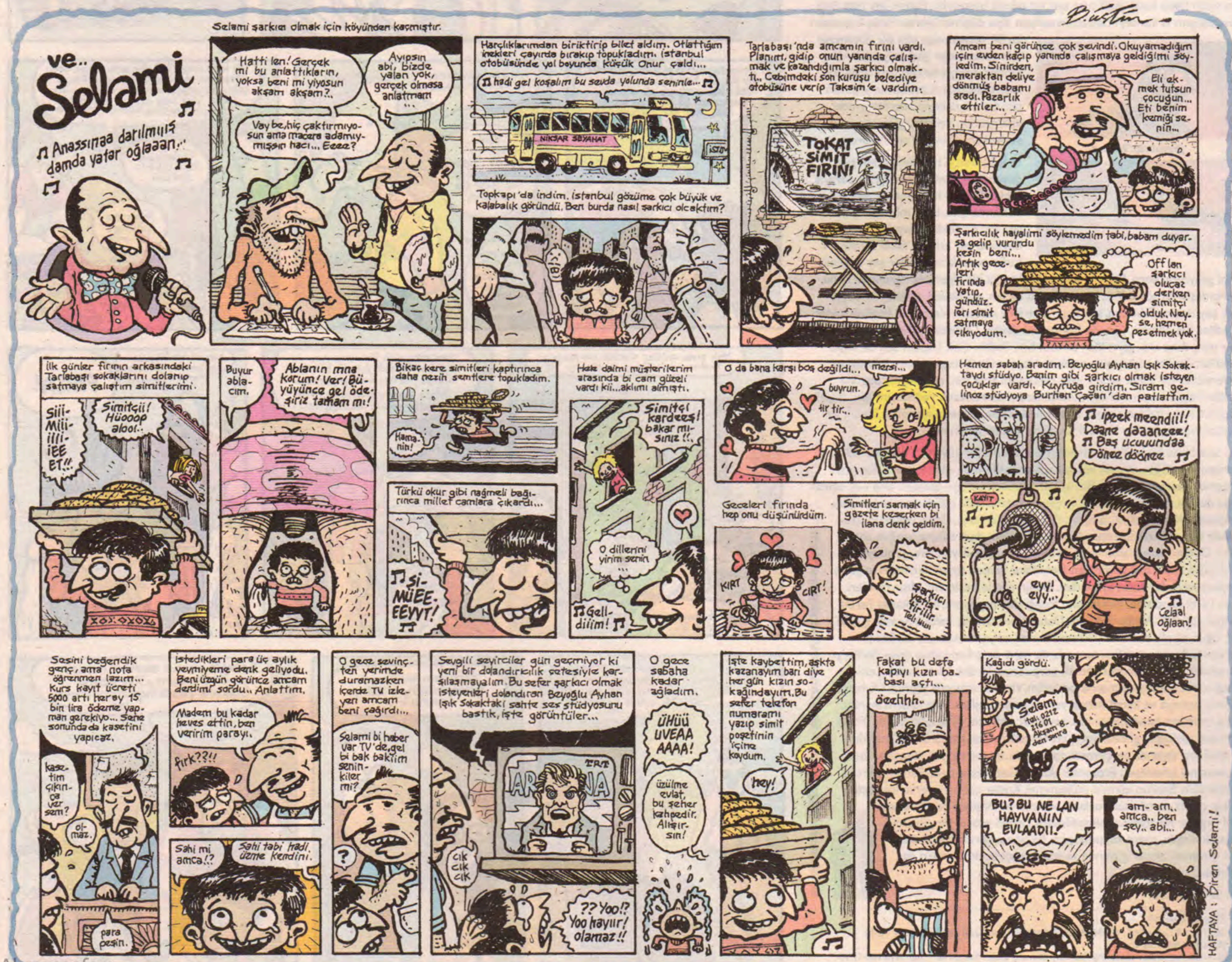
6
İnsan dünyada kuşsuz tek gün geçirmedi...
Kuş insan yokken de bu dünyadaydı...

7
"Kuşlar uçar,
ben koşarım.
Onların kanatları var,
benim kanadım kollarım.
Kuşlar kanadını çırpar,
ben de kolumu sallarım.
Uçun kuşlar, uçun kuşlar,
hepinizle yarışım var."

**Son madde, büyük Tevfik Fikret'in şiiri...*
Diğerlerine katkıları için Erdem Tekeli'ye teşekkürler...

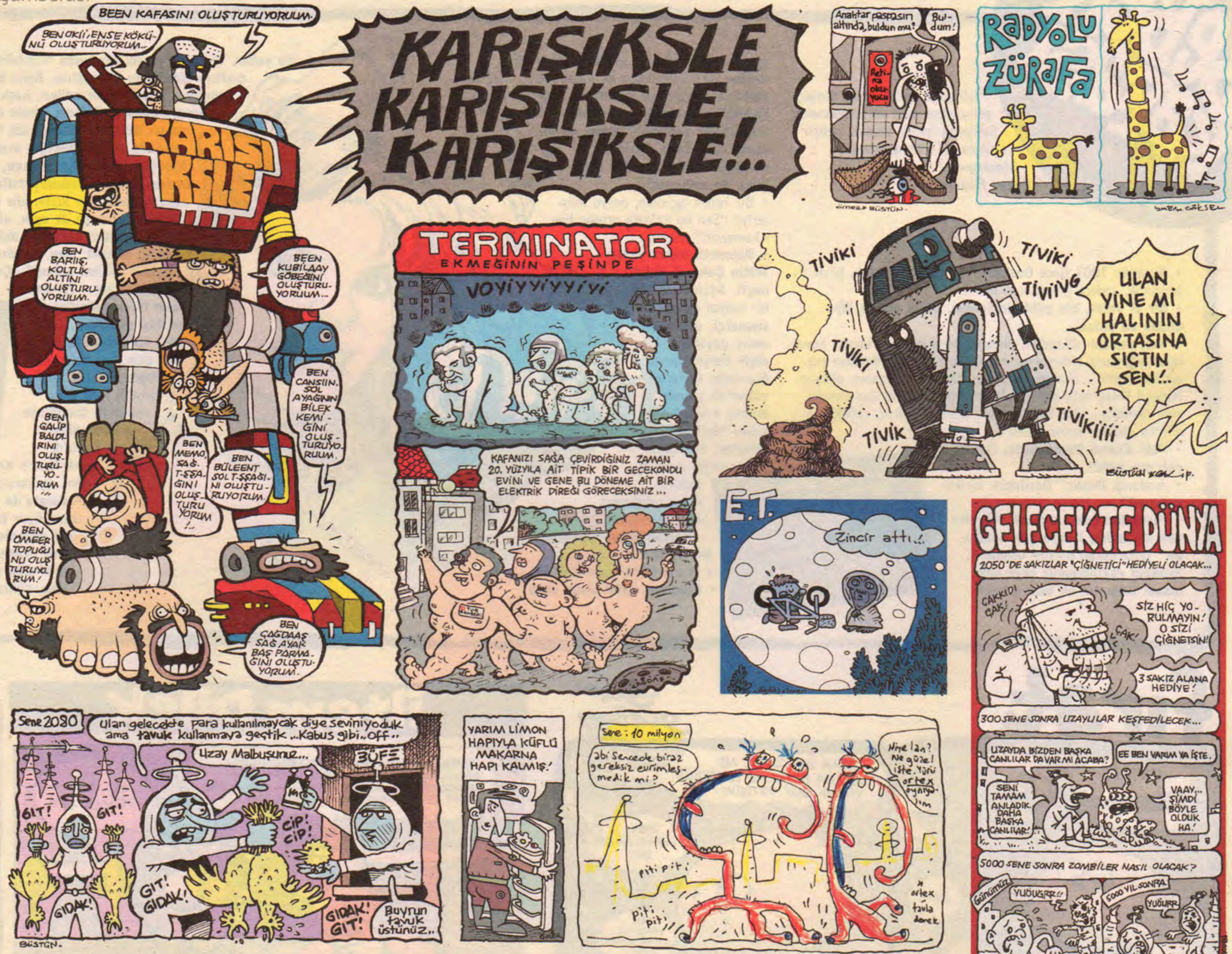

Akşamsefası

Akşamsefası

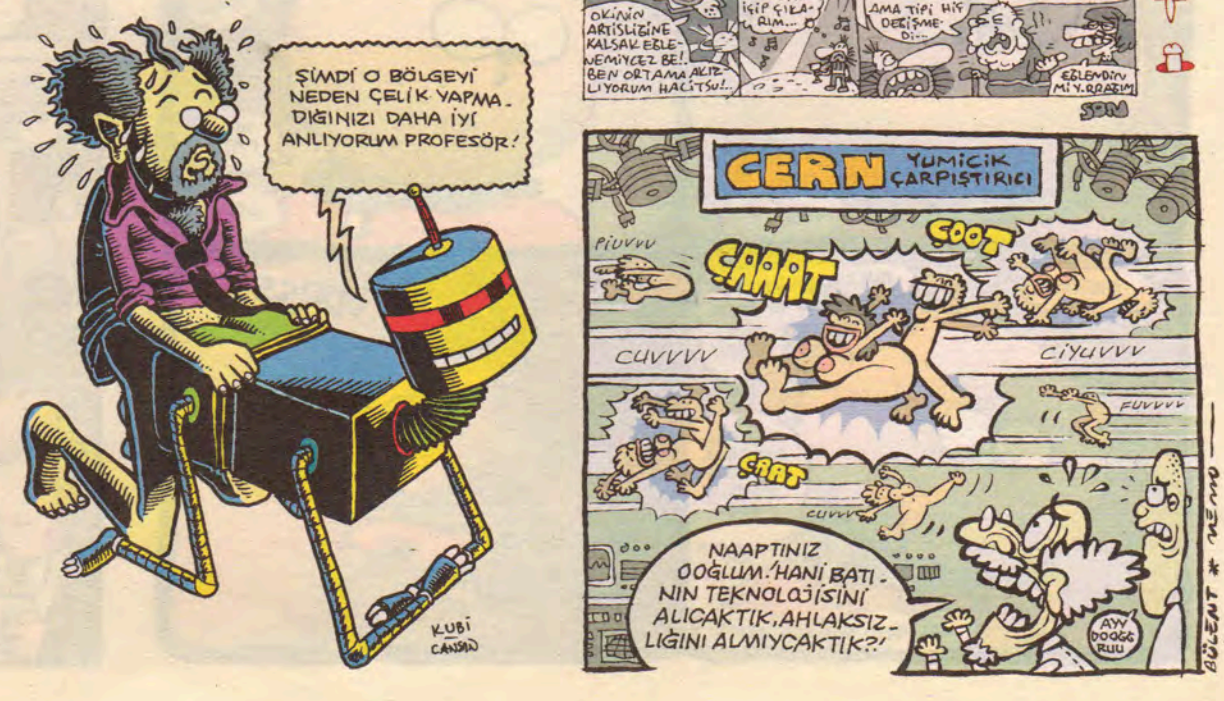
Barış UYGUR'dan ufkunuzu karartıp içinizi bulandıracak müthiş bir distopya: FEZA'NIN FETHİ

Mekiğimiz Furkan'ın, Yeni İstanbul yakınlarındaki Ali Kuşçu Uzay Üssünden havalanmasının üzerinden on sekiz ay geçmişti. Kaptanımız Memo Tembelvader garip davranışlar sergilemeye başlasa da durumdan şüphelenmedik.

Görevimiz, Yeni Türkiye'nin ihtiyacı olan doğal kaynaklara sahip gezegenler keşfetmekti. Ama Tembelvader, galaksi dışına çıkar çıkmaz Yeni Türkiye'yle bağlantımızın koptuğunu söyledi. Yeni İstanbul'a dönmemizin mümkün olmadığını belirterek bulacağımız yaşama elverişli ilk gezegende nasıl bir yaşam kuracağımızı anlatmaya koyuldu. "Bu bir darbe girişimi Kumandan Tembelvader!" diye bağırdı bilim subayı Ömer. Asayiş subayları Cansın, Çağdaş, Kubilay ve Murat; Tembelvader'ı hemen koruma altına aldılar. Tembelvader bir tablet çıkartıp "İşte bu, kuracağımız İkinci Yeni Türkiye'nin anayasasıdır," dedi ve kafasına bir şapka takarak "Bunun adına da şapka derler," diye ekledi. "Başka isim bulamadınız mı kumandan," der demez geminin droidleri tarafından tutuklandım. Tembelvader'ın kurmak istediği rejimin bir uzay faşizimi olduğu ortaya çıkmıştı

—SON—

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sömürge gelişen ülke demek,
gelişmekse gasp ve soygunculuk
Gelişmek iyi bir sözcük, gelişir
Gelişen bir ülke gerçekten
Sömürgedir."
Paavo Haavikko

• Aksaray: 1001 Gece Odaları... Bu kadar hırsızlık, böyle zenginlik, sadece masallarda olur...

• **Bir at vardı, bin yıllık dostumuz, batılı olucaz diye ondan da olduk...**

• Yarı zamanlı diktatöre, okyanus ötesi köfteye, konfor kovalayan uğursuza aldırmayın; islam, bu pislik güruhundan tenzih edilmiştir... Nur içinde yatsın, tarihin ilk ezanını okuyan Habeşli Bilal, asla elini çocuklara öptürmez, aksine onların elini öpermiş... Biz bu güzelliğin peşinde olalım, çocukların ellerini öpelim, temiz kalalım...

• **Peki Ekrem Dumanlı da, iktidar çok mu ayık?!**

• Azalarak Bitsin: "Dostluklar biriktiriyorum!"

• **"İstanbul çok kalabalık, Türkiye çok kalabalık, Dünya çok kalabalık" laflarından bıktım usandım. Sızlanıp yakındığımız şeye bak, insan! Kainatın en bize gerekli canlılarından şikayet etmek nankörlük değilse ne? Gerçekten de kalabalık varsa, o bahsedilen fazlaların, o şikayetçiler olmadığı ne malum? Kim o kalabalık yapanlar? Hangi insan, hangi canlı fazla, değersiz, gereksiz? Bilinemezciler hadi bunu da açıklasın!**

• Ulan Avrupa Birliği, alacaksan kapında 60 yıldır onursuzca bekleyenleri al, ben ruhsuz, tutkusuz değilim ki senlen işim olsun!

• Bir beden işçisinin, denyo müşteriye "Sen bu kafayla orospu bile s.kemezsin" demesi...

• **Rahmetli mizah yazarı Metin Çakmak anlatmıştı. Seçim zamanı, bir sosyal demokrat siyasetçi, geliri-durumu gayet iyi, bildiğin burjuvaların oturduğu Çiftehavuzlar'da yaptığı miting konuşmasında "İşçiler, çiftçiler, emekçiler" deyip durmuş habire...**

• Rota doğruysa, rötar teferruat...

• **Korsan kitap: Kasamda Bir Tuhaflık...**

• O son tahlili yapmıcaktık!..

• **Kibariye, helal olsun sana**

bu yollar. Uykusuz'un ilk sayısında 'Kimbilir'e meftun olduğumu yazmıştım. Gene ben aynıyım. 'Cover' tabir edilen, başkasının şarkısını söyleme işinde de en iyi Kibariye. Çünkü ses konusunda en iyi. Bildiğin masal, Keloğlan gelir, nice trango, ha beden mühim, boşbeleş dallama atlatır, padişahın kızını alır da gider. Kibariye de aynı, elalemin şarkısını onlardan daha okur. –Fakat ben, Londra'd müzik eğitimi aldım?! –Çeki Kibariye yer. –İyi ama ben bilmemkimden eğitim meğitim... –Çekil!! Kibariye alır. –Fakat ben... –Sus, çekil!! Çingene kızı bi söyler, ortalık ateş alır, rahmetli Ciguli'nin ruhuna gider...

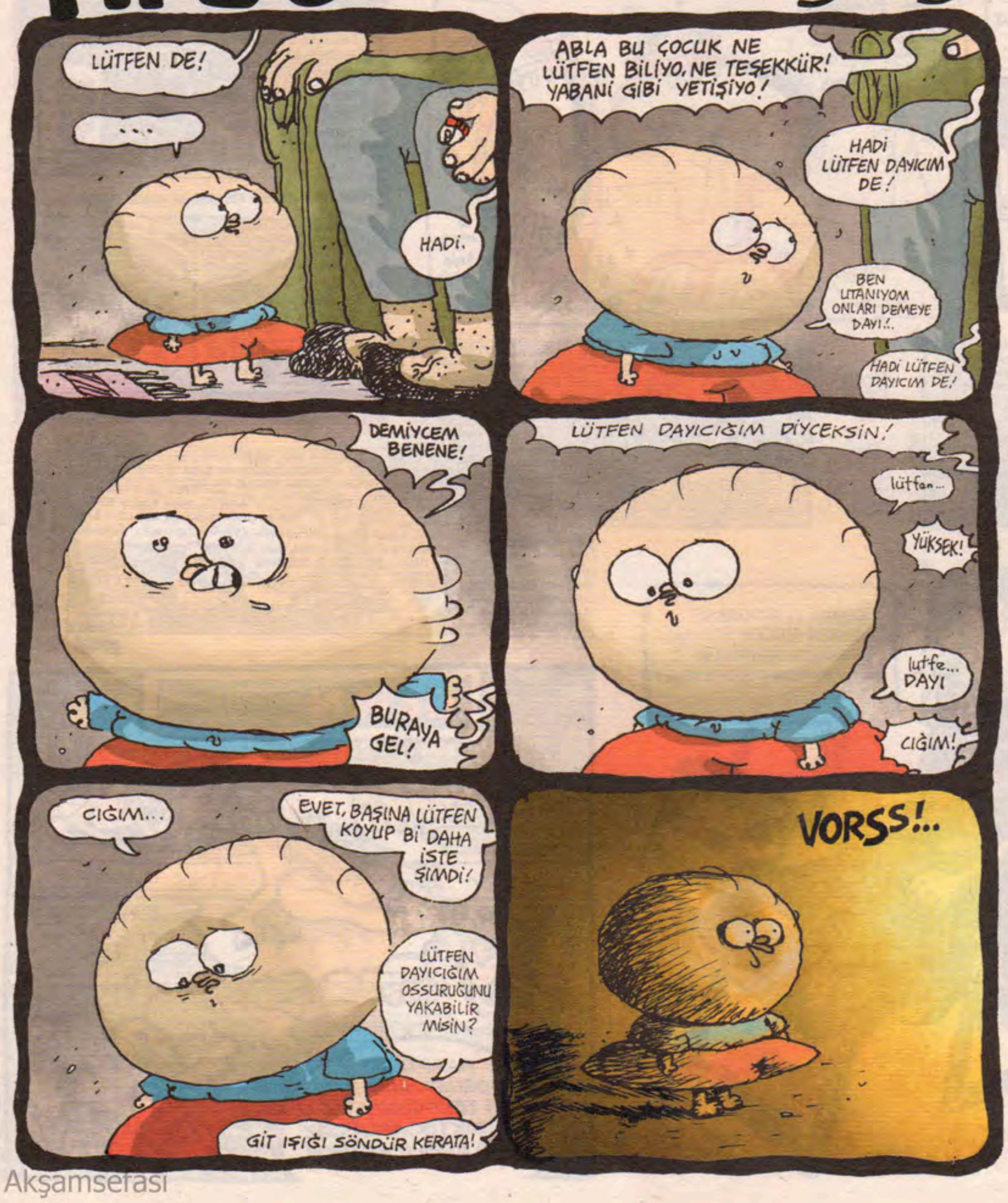
• İzmir'de Klark Kent'e Klora Kent diyolarmış...

• **Galata'da yürünmüyor fotoraf çekenlerd Kuş cenneti gibi oldu me dan, eğilip**

İsta
İ

fırat

uğur gürsoy

İltem Dilek

Akşamsefası

Akşamsefası

bükülüp, poz kovalayan güruh yüzünden. Acaba kaç karede göründüm gereksizce arkalarda hırt gibi?!

• Şu filmlerdeki, dizilerdeki 'Küçük insanları anlatma' kalıbından illallah geldi. Hayır, sen kimsin de o insanları küçük addettin? Cihangir'de, Tünel'de kafelere oturup tıkır tıkır notlar alınca büyük insan oldun mu sandın, ne? E, o zaman çak bi başyapıt? O da yok!

ün olur da
dan kovulursam,
ineceğim şey,
Caddesi'ndeki
Tayfur taklidi
dan kurtulmak
olacak...

• **Taksiye bindik, "Akatlar" dedik, adam bizi Akaretler'e götürdü iyi mi? Sonra bi de "Akatlar'la Akaratlar karıştı" demesi. Haklı çıkmak için Akaretler'i Akaratlar diye söylemek...**

• Voleybolun yıldız ismi Vestel, yetkili servisleriyle tanınıyor...

• **Geçenlerde bi gece, teras muhabbetinde adamın biri sustu ha sustu. Bi kere konuştu, onda da ev sahibesine "Annen niye o programı yapıyo ki" dedi. Kız "İşini yapıyo, hepimiz gibi" dedi. İçimden "Susarken ne güzelmişin meğer a çocuk" dedim...**

• Matematikten soğumaya sebep, bi OKEK'tir, bi de OBEB...

• **'Beybörek' diye isim var. İnsan mısın, mekan mısın, de bunu bize!..**

vedatozdemiro@gmail.com

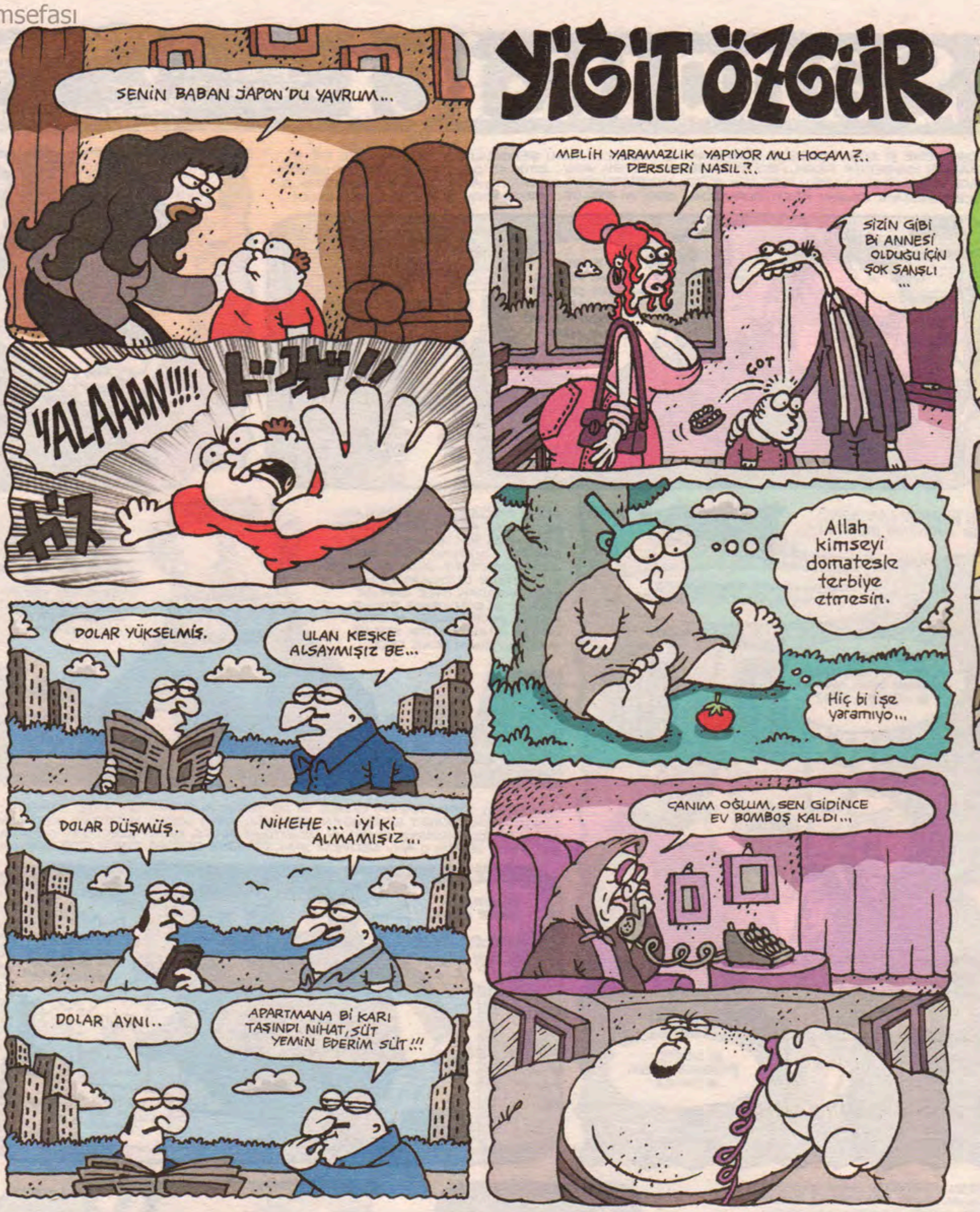

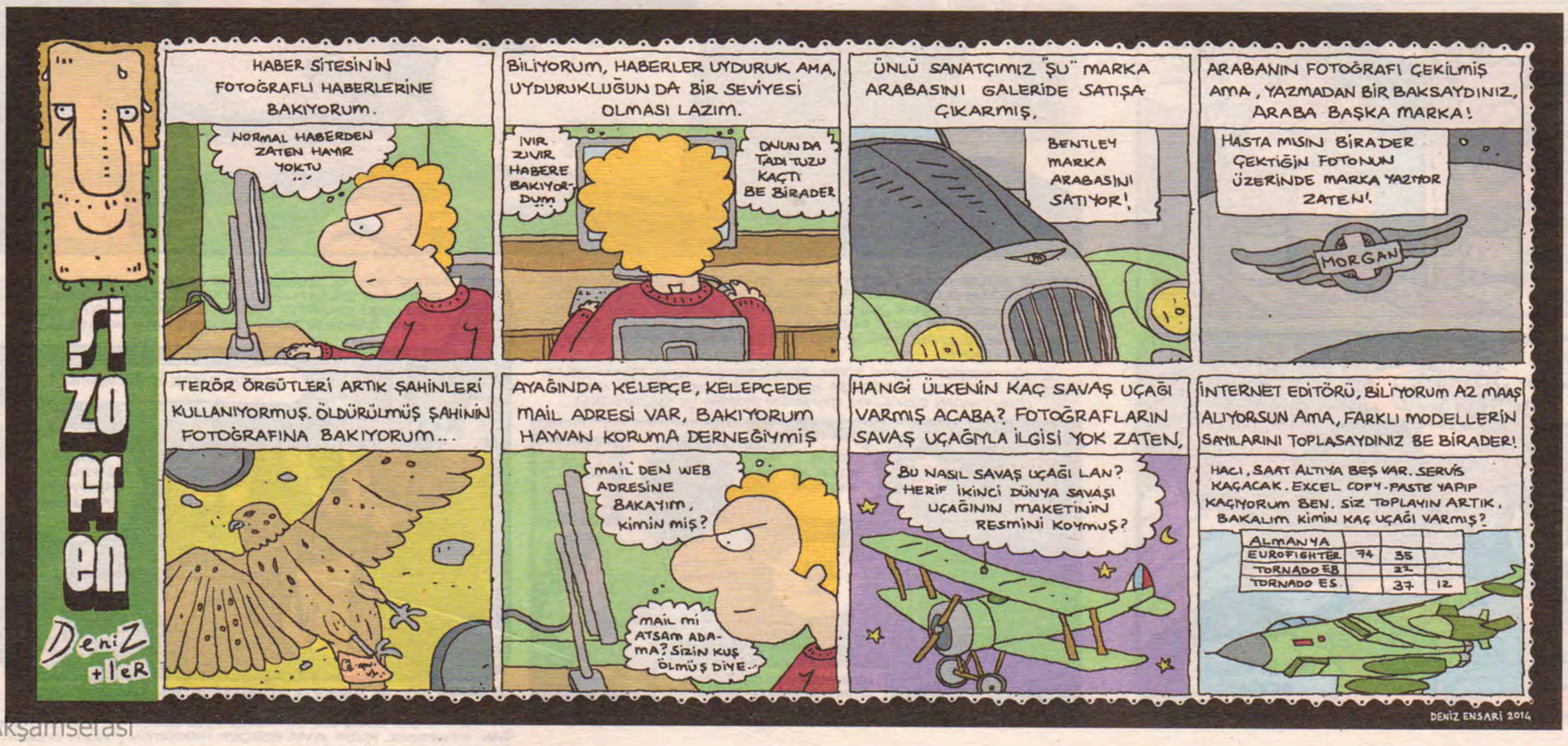
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış UYGUR

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, kötü yazılmış, berbat çekilmiş kıytırık bir televizyon dizisi eleştirmenlerden olumsuz yorumlar alır çok çok bir de altın ahududu ödülü kazanır. **Yeni Türkiye'deyse** yaptığınız kötü dizi nedeniyle apar topar tutuklanıp gözaltına alınabilirsiniz.

Normal şartlar altında, bir gün dediğiniz hemen ertesi gün yalanlanıyor, kesin bir dille inkar ettiğiniz ertesi gün gerçeleşiyorsa en fazla alay konusu olarak insanları eğlendirirsiniz. **Yeni Türkiye'deyse** zaten kafadan Bülent Arınç'sınız demektir.

Normal şartlar altında, adli operasyonlar kanunlara uygun düzenlenir. **Yeni Türkiye'deyse** kanunlar adli operasyonlara uygun bir şekilde hazırlanır..

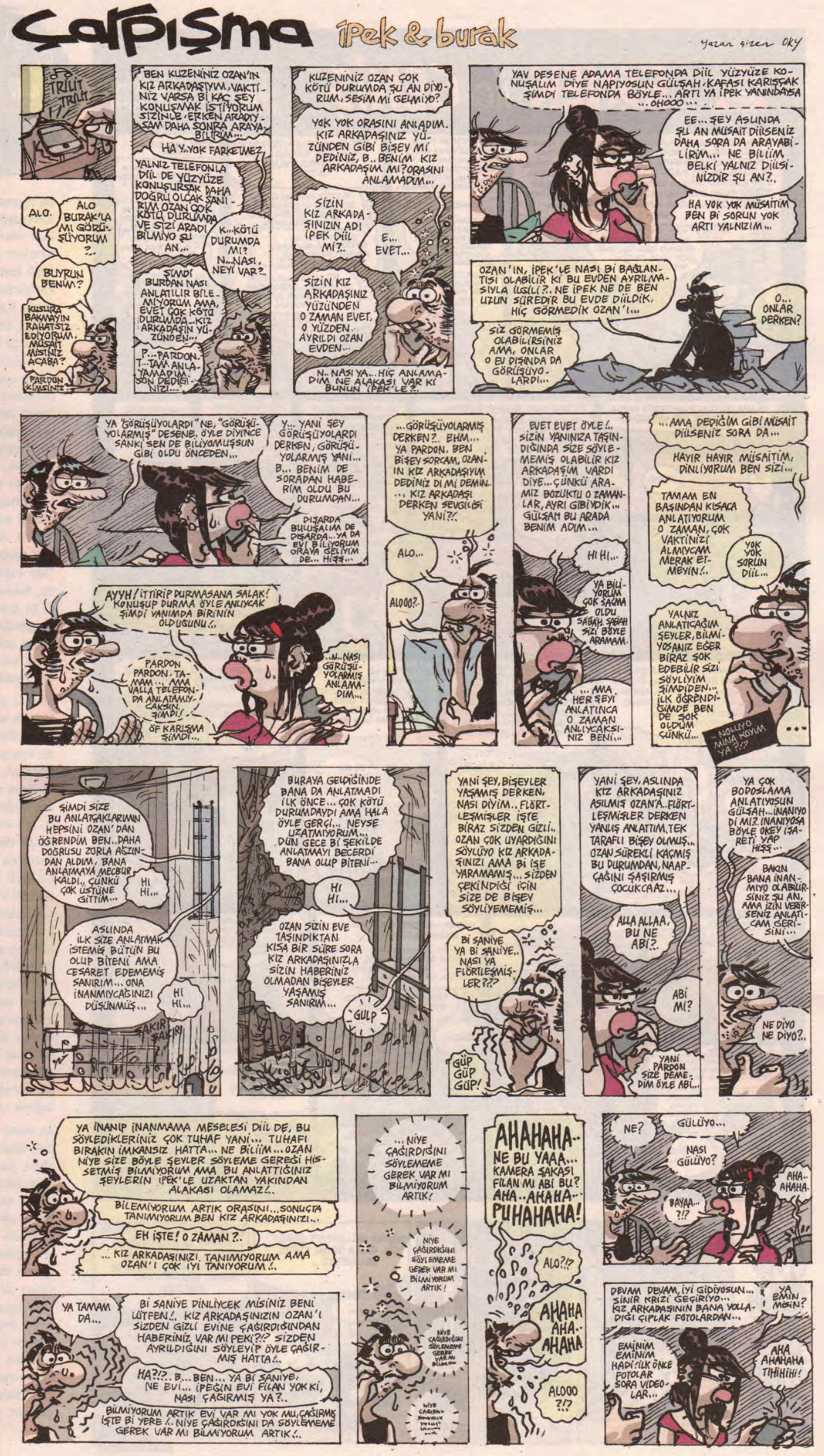
Ve yine **normal şartlar altında** hayatının son on yılını, düzenlenen onlarca şaibeli soruşturmaya destek olup şüpheleri dile getirenleri işbirlikçilikle suçlayarak; gazetecilerin gazetecilikten tutuklanmadığını, yargının ve polisin şahane çalıştığını savunup insanları "suçsuzluğunu ispat etmeye" zorlayarak geçirenlerin ansızın yıllardır kendi yürüttükleri kumpasa gelmeleri sadece her devrimin, kendi çocuklarını yediğini bilmeyenler için sürprizdir.

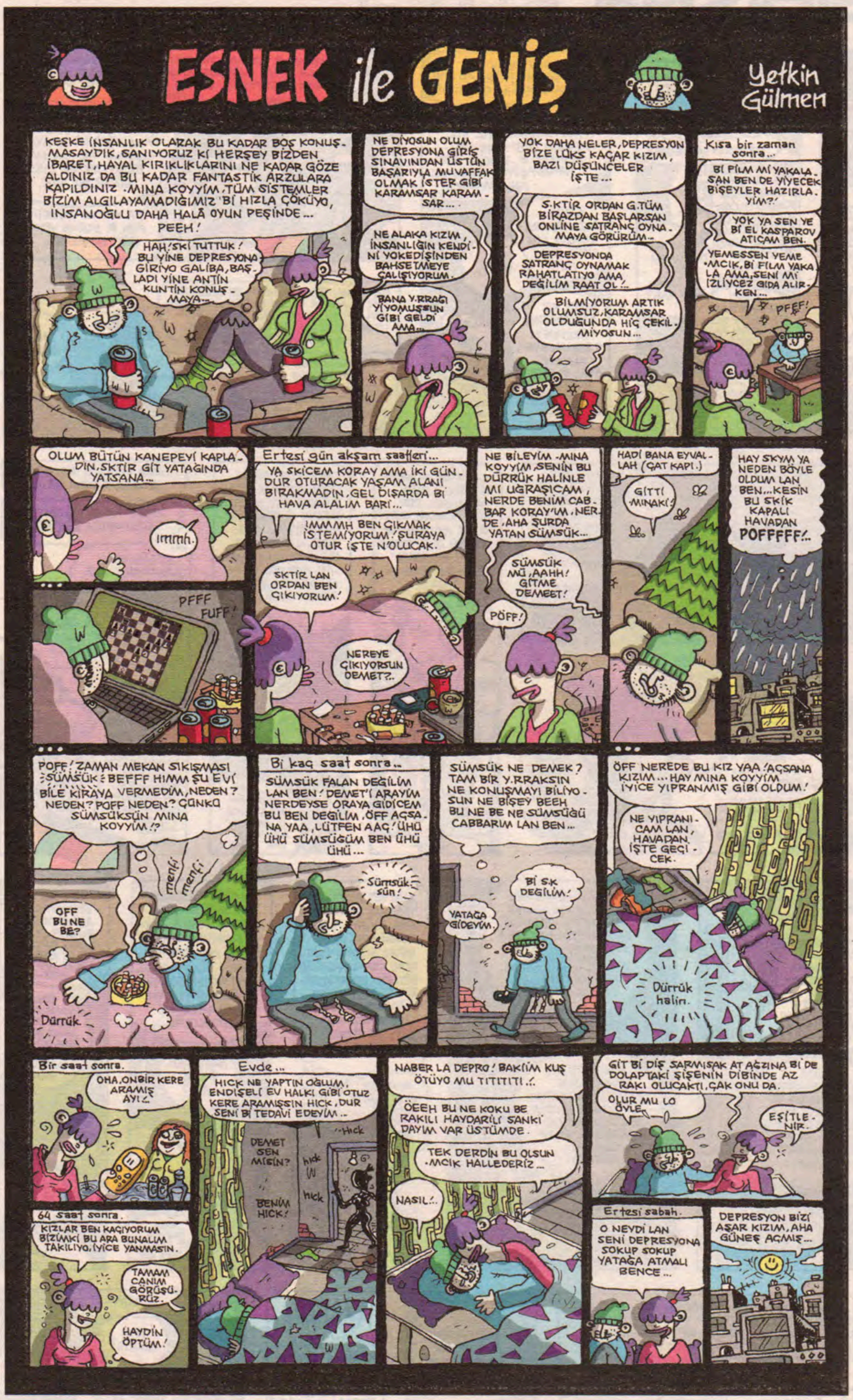
Normal şartlar altında, hâkimler, tarafsız olmalarıyla tanınan, sıradan bir değirmencinin, kendisine haksızlık yapmaya kalkan Prusya Kralına "Yapamazsın, Berlin'de hâkimler var!" demesini sağlayabilen insanlardır. Ama ne **Eski** ne de **Yeni Türkiye'de** Berlin yoktur. Zaten **normal şartlar altında** mahkeme kararlarını da hâkimler verir, ama buralarda devlet televizyonu, hükümet ve gazeteler sağolsun, davalar uzun süren duruşmalara gerek kalmadan bağlanıverir.

Normal şartlar altında, herhangi bir şeyin pahalı ya da ucuz olduğunu belirtmek için, benzerleriyle olan fiyat farkına bakılır. **Yeni Türkiye'deyse** maliyetinin kaç lira olduğunun açıklanması bile sakıncalı bulunan bir binanın, bir otobanla olan fiyat farkına.

Normal şartlar altında, bir gazeteci röportaj yapmak istediği kişiden önce randevu alır, daha sonra sorularını hazırlar, röportaj yapılacak kişi talep ederse duruma göre soracağı soruları gönderir, o kişiyle buluşur ve daha sonra gazeteye döndükten sonra yaptığı konuşmanın bandını deşifre eder. Ama **Yeni Türkiye** artık gazetecilerin röportaj yapmak için randevu almalarına, o kişiyle buluşmalarına ve bütün diğer zahmetlere katlanmalarına hiç gerek yoktur. **Yeni Türkiye'nin Yeni Gazetecisi**, birisiyle röportaj yapmak istiyorsa, zaten o kişinin hangi soruya ne cevap vereceğini bilecek kadar müneccim artığıyla beslendiğinden, oturur, soruları da cevapları da kendi yazar. Böylesi hiç şüphe yok ki hem gazeteci hem de röportaj veren için büyük kolaylıktır.

Akşamsefası

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

Onu çok çirkin yapacağım! – Eve Yatıya Gelen Misafiri Alt Eşortman ve Eski Tişörtle Giydirme Sanatı

Seni benim ellerime bırakan bu kader... Üzerinde benim sana verdiğim alt eşortman ve tişört olduğu halde; ve benim üçlü koltuğumda uyumaya çalışırken hep bunu düşün, olur mu bebeğim? Karşılaştığın bu acı kaderi düşün hep. Üçlü koltuğu –ister inan ister inanma– özel yaptırdım. İkea koltuğuna çok benziyor değil mi? Çünkü öyle olacak şekilde tasarlandı. Üçlü koltuğumu beğenen sabahlara kadar ikea kataloğu karıştırsın, bulamayınca da sinirleri bozulsun diye tasarlandı. Kadıköy'de sipariş üzerine üçlü koltuk yapan, üçlü koltuk üzerine yoğunlaşmış, üçlü koltukta uzmanlaşmış bir koltukçu var. Dört saate yakın sürdü üçlü koltuğun taslağını çıkartmamız. Kataloglar karıştırdık, ben onun kareli esnaf ajandasına bazı planlar çizdim, o benim çizdiklerimi karalayıp bazı şeyler çizdi (onun teknik çizimi daha iyi, benim ise duygularım daha yoğun). Ölçümler yaptık, rakamlar çıkardık, çay içtik. İçindeki süngerini ve kumaşını hususi olarak avrupa malı seçtim. Adam seçtiğim süngeri çok övdü, "abi uzay teknolojisi bu, NASA geliştirdi bu malzemeyi" dedi. Böyle küçük şımarıklıklarını da hoşgördüm, affettim. Biraz daha çay içtik, bana yediyüz liraya yakın bir fatura kesti ama üstüne yirmi lira koyup kredi kartına oniki taksit yapmayı kabul etti. Aramızda adı konulmamış bir sevgi bağı oluştu.

Size kalsa her şey uzay.

Misafir giydirmek; ne kadar zararsız bir vicdansızlık... Üstelik en yakınlarına, en sevdiklerine karşı yapıyorsun bunu. Ben sana bu alt eşortmanı layık gördüm. Onlarca alt eşortmanın arasından seçip verdim bunu. Nedense onlarca alt eşortmanım var. Alt eşortmanın ömrü uzun olur, nesilden nesile aktarılır. Hatırlıyor musun, bir keresinde aramızda siyasi bir meseleden ufak bir tartışma çıkmıştı, sen «rusyayıyla çin birleşse amerikaıyı çok pis s.kerler ancak dünyada bazı güçler amerikanın seks oyuncağı olmasına izin vermiyor ÇÜNKÜ İŞLERİNE GELMİYOR» fikrimi çok cahilce bulmuş ve bunu yeni tanıştığımız kızların yanında yüksek sesle dile getirmekten çekinmemiştin. Şimdi benim tasarladığım üçlü koltuğun üstünde, götüne dar gelen ve hatlarını ortaya çıkartan bir alt eşortmanla rahat etmeye çalışıyorsun. Acaba kim cahil? Şu halinle "o işler öyle değil, birleşmiş milletler var, avrupa birliği falan var, daha değişik işler oluyor" diye atıp tutmanı görmek isterdim.

Dostluk kazanacak.

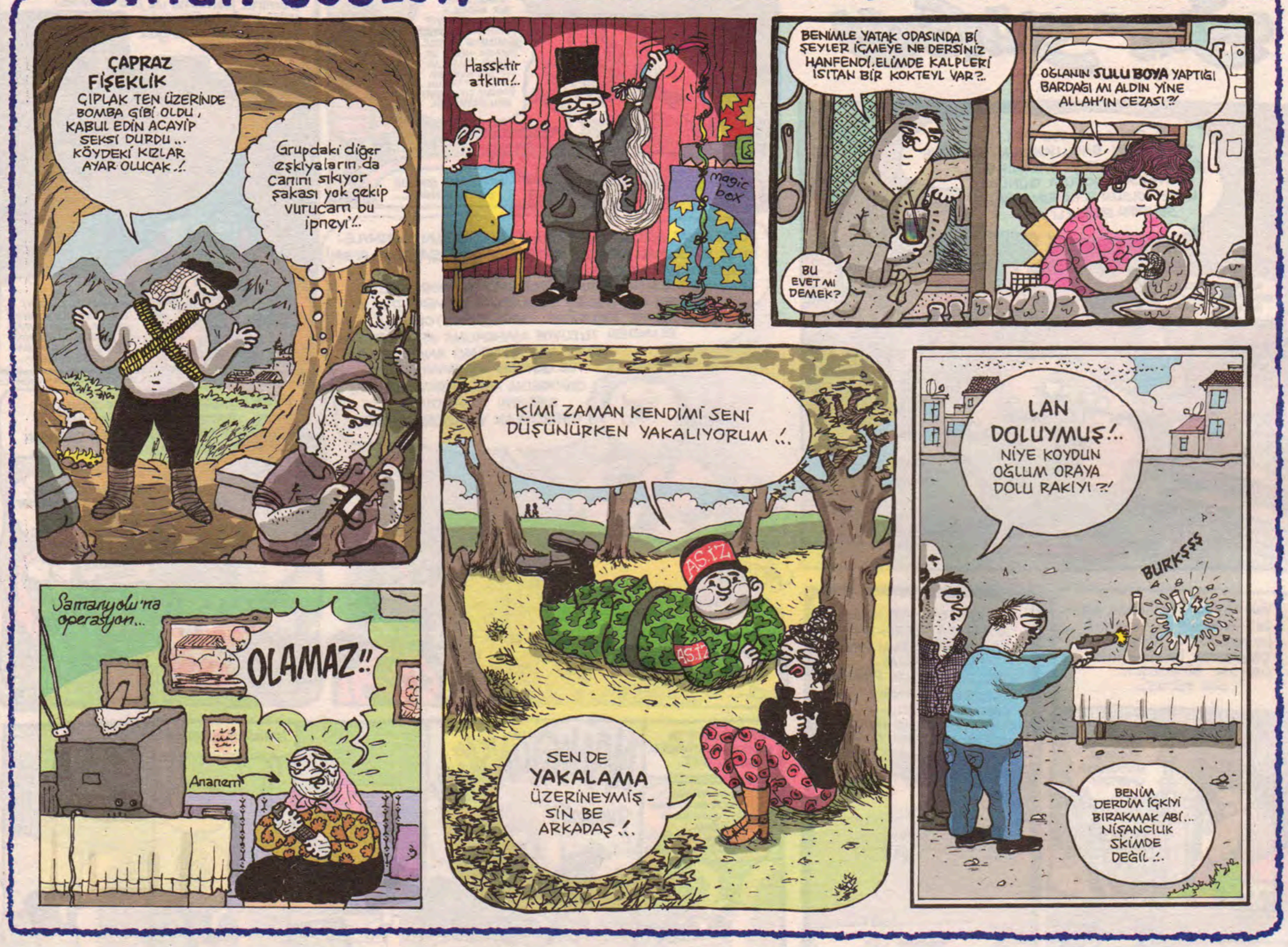
Aç mısın bebeğim? Açsan yedirebilirim de... En ilkel ihtiyaçlarına talibim. Soğuktan korunma olsun, barınma olsun, karnını doyurma olsun hepsini karşılayacağım. Benliğin vücudundan akıp gidecek, altına serdiğim tertemiz çarşaf takımına karışacak. Bu kadar da iddialıyım. Evin kedisi gibi olacaksın. Bu da misafir ağırlayan ev sahibinin en büyük zulmüdür insanlığa. İyilikle dövmek, güzelliklerle hırpalamak. En son üzerine verdiğim fantastik baskılı tişörtü de giyince evdeki iktidar arayışımın yürüyen, konuşan bir nesnesi oldu çocuk. Yüzüne söylemedim tabii ama bayağı arada gidip kafasını okşayasım geliyor. Yazık .mına koyayım. Gerçekten çok çirkin yaptım çocuğu. Ne bileyim lan, içimden gelmiyor iyi alt eşortmanları, güzel tişörtleri misafire vermek. Uyusun böyle işte sütoğlan. Güzel uyu tatlı prens... Bu gece kazanan ben oldum ama yarın kahvaltıda kıymalı patatesli karışık kol böreği ve çay var. O zaman kazanan dostluk olacak.

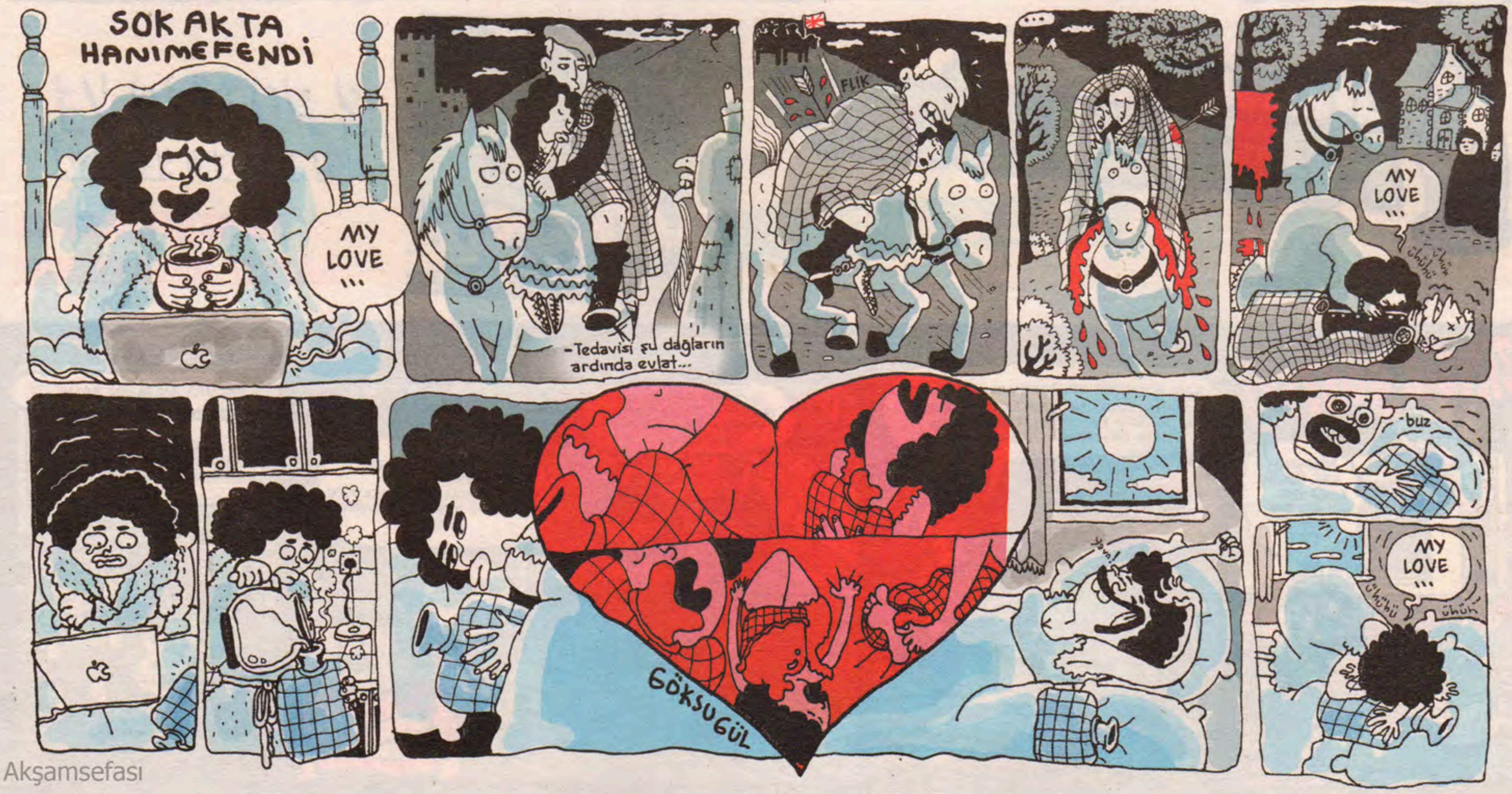
groagh@gmail.com

Akşamsefası

Akşamsefası

Cihan Ceylan

Akşamsefası

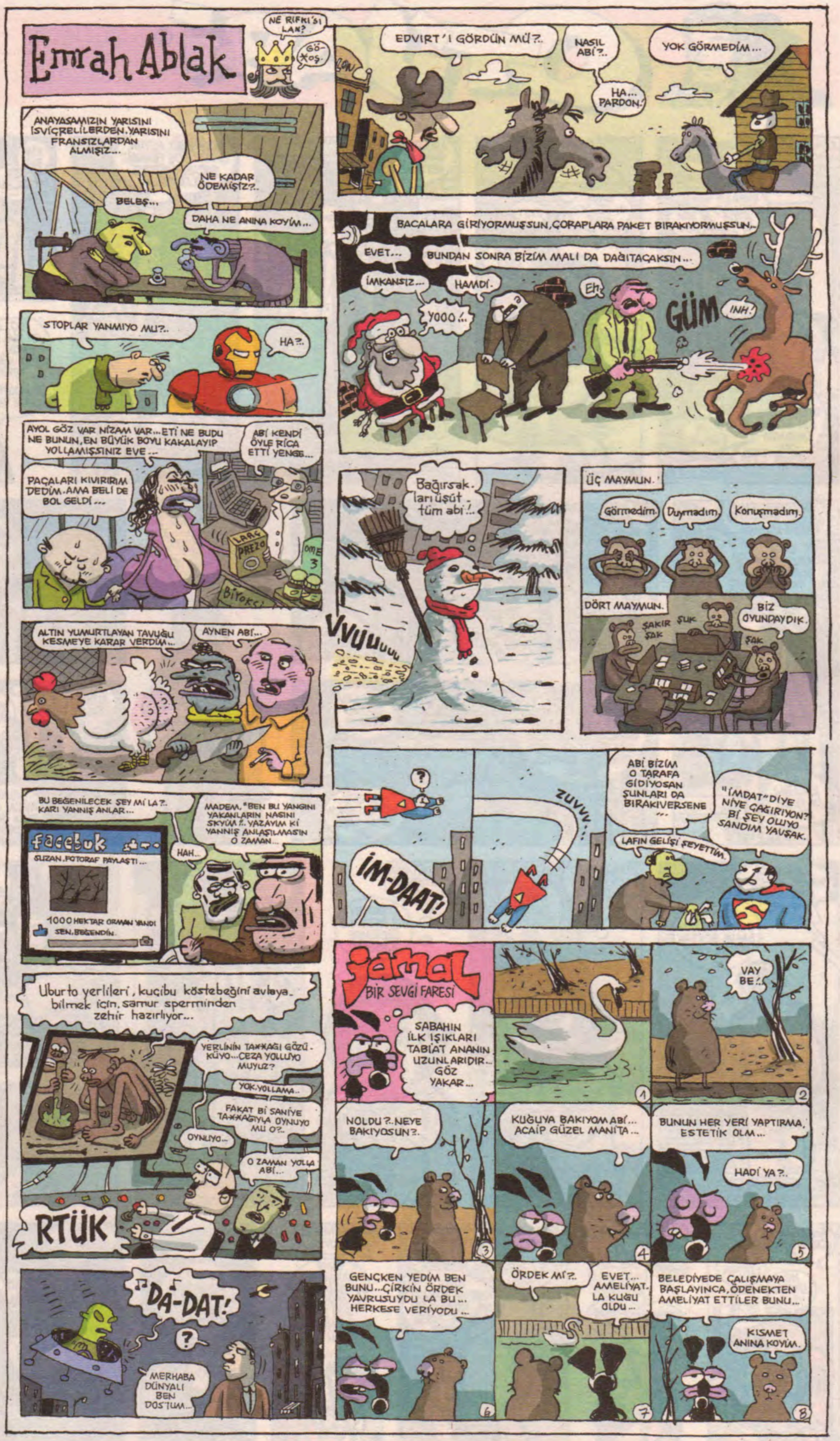

uğur gürsoy
YA DAHA İLK BALONU ŞİŞİRİRKEN BAYILIYORSUN. HER SENE HER SENE... BIRAK BALONSUZ OLUVERSİN DOĞUM GÜNÜM. LANET OLSUN BALONUNA DA, SENDEN DEĞERLİ Mİ?
KARAMA TEPEDEN BASTIR, HİÇ BIRAKMA İMREN KUTAY...
EVİNE GELEN BİR KADINLA HİÇ KONUŞMAYIP SAATLERCE DİJİTÜRK ŞÖMİNESİ SEYRETTİRMEK NEDİR YA. SEKSE DAVET Mİ NE BU, MİĞDEM BULANDI YEMİN EDERİM ÇITIR ÇITIR! BEN GİDİYORUM.
İNAN BANA ÇOK ZOR BİR KADINSIN...
Müzede Bir Gece: Isparta Süleyman Demirel Kakınma ve Demokrasi Müzesi'nde mahsur kalan kahramanımızı zor bir gece beklemektedir.
OFF NEYSE Kİ KAZAKİSTAN ZİYARETİ HEDİYELERİ İLE Bİ MİKTAR ISINDIM. AYDINLANMAK İÇİN DEMİREL'İN BALMUMU HEYKELİNİ KULLANSAM HAPSE GİRERİM...
KAHRAMANIMIZ DAHA SONRA UCUCA EKLEDİĞİ ONLARCA DOKTORA CÜBBESİYLE PENCEREDEN KAÇMAYI BAŞARIR. SON
DOSTLARIM SİZLER ŞAHİT OLUN/ŞAHİT OLSUN SKİNNYLERİNİZ VE SAKALLARINIZ / RETRO VE İNDİ ŞAHİDİM OLSUN/ ÇEKİLİYORUM YAKIŞIKLILIK SAVAŞINDAN, ŞEKİL CEPHESİNİ TERKEDİYORUM/ AH YORULDUM, ELDEN NE GELİR/ YORULDUM VE YENİLDİM/ BOZAYA VE PENYEYE GERİ DÖNÜYORUM/ ELİMDEN TUTUYOR MANDALİNA VE NEVRESİM/ DAVET VAR BENZİNCİ ANAHTARLIĞI VE GÖTCEBİ CÜZDANINDAN/ GİDİYORUM AMA KIRGIN DEĞİLİM/ ZIRHIMI ÇIKARDIM ÇIRILÇIPLAK YÜRÜYORUM IŞIĞA...
NE OLUR SUS ARTIK!
BÜYÜKANNECİK, PAMUKCUK, TANIŞTIRAYIM, ARKADAŞIM KAAN. KAAN KALP DAMAR CERRAHI ÜNİVERSİTEDE...
off, şu anda damarlarımı bir kalp-damar cerrahı öpüyor!.. Mutluluktan bayılabilirim.
HOŞGELDİN ÇOCUUM.
Yale Üniversitesi bilim adamları Amerika ve Asya kıtalarının Kuzey Kutbu'nda çarpışarak birbirlerinin üzerine bineceğini öne sürdü...
İNŞALLAH POLATLI NİVYORK'LA ÇARPIŞIR.
ŞU HAYATTA KADINLARA SÖYLEMEM GEREKEN CÜMLELERİN JELATİNİNİ HİÇ AÇMADIM... HEPSİ KUTUSUNDA PIRIL PIRIL DURUYOR. 30 SENEDİR HİÇ FIRSAT OLMADI... AŞAYIM MI SANA Bİ TANE, MERAK ETTİYSEN?
YOK ABİ.
BAYAA PİS VE AZDIRICI ŞEYLER VAR.
NİÇİN ALTAŞ'TA ÇALIŞMAK İSTİYORSUN, NEDEN BİZ?..
ALTAŞ ALUMİNYUM'UN SEKTÖRÜN EN DİNAMİK ŞİRKETİ OLDUĞUNA İNANIYORUM... ALUMİNYUM SEKTÖRÜNDE ÇALIŞMANIN BANA ....
NANIGTÜNSKİM!
TOKURT!
AMMAN!
SANDALYE KIRIK GALİBA
DÜŞÜYODUM.
İNGİLİZCE DURUMU?
ORTA, ÜSTÜ DİYEBİLİRİZ
TIKIRT

UYKUSUZ
POSTER KİTAP
BU SAYIDA
UYKUSUZ 2015
2015
UYKUSUZ
KARTPOSTAL TAKVİM
2 POSTER VE NOT DEFTERİ HEDİYELİ
MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

İzinsiz gösteri
MURAT KARADAN
NİŞANLIM VAR BENİM, ATMA OKU VALLAHA PARÇALARIM SENİ CÜCE...
VAN GOGH BİR ARKADAŞIMIN KUZENİ ÖZEL YETENEK SINAVINA GİRECEK KURS ARIYOR. SEN BİLİRSİN HANGİ KURSA GİTSİN YA DA GİTSİN Mİ, YARARI VAR MI?.
Kulağımı kesicem galiba...
ÖNCELİKLE SAYIN DEĞERLİ BELEDİYE BAŞKANIM İZZET ODABAŞ'A TEŞEKKÜRLERİMİ BORÇ BİLİRİM...
ABİ ŞEHRİN ANAHTARI SENİN HAKKINDI, KENDİ YANDAŞLARINA PEŞKEŞ ÇEKTİLER, SEN SOLCU SÜPER KAHRAMANSIN DİYE...
HESABINI SORACAĞIZ ...
BAZUKA MI ALDIN BANA ?!
İLK DEFA SEVGİLİM OLUYOR BENİM, NE HEDİYE ALINIR BİLMİYORUM... BEĞENMEDİN Mİ?.
ÇOK TATLI!..

Akşamsefası

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Aralık 2014 | Sayı: 381

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

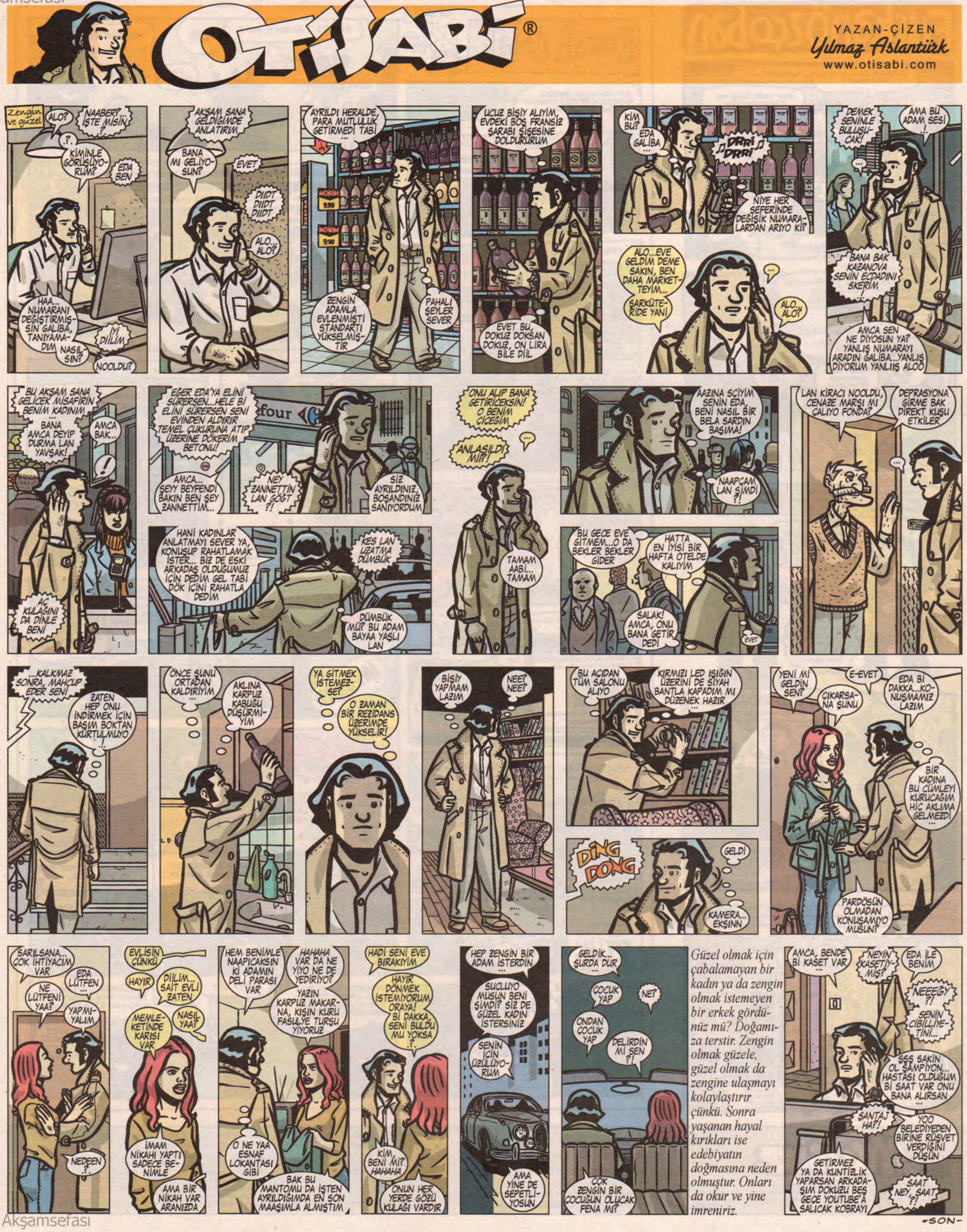
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul **Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN **Numaralarımız:**
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

25 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2014/52 No: 382
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan, doğum kontrolünün vatana ihanet olduğunu söyledi.

Akşamsefası

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

İngilizce

● Türkçe Olimpiyatlarında sahneye çıkan Ajda Pekkan İngilizce konuşmayı tercih ederek evrensel duruşundan fire vermeyeli **1 yıl,**

● Tayyip Erdoğan, Mersin'de yapılan 17. Akdeniz Oyunları'nda yaptığı konuşmada İngilizcesi "Mediterranean" olan Akdeniz için direkt **"White Sea"** diyeli **1 yıl,**

● İbrahim Tatlıses, *"Mustafa Kemal olmasaydı benim adım Abraham Sweetvoice olacaktı!"* sözleriyle Zafer Bayramı'nın anlam önemini ifade edeli **6 yıl,**

● İbo Şov'da İbrahim Tatlıses'in durup dururken İngilizce konuşmasının hemen ardından, Serdar Ortaç da Michael Jackson'dan Billie Jean'i söyleyince ekran başındakiler zor anlar yaşayalı **5 yıl,**

● Tayyip Erdoğan, cuma namazı çıkışında bir Arap turistin sevgi gösterisine *"I love you"* diye karşılık verdikten bir gün sonra, sezeryan tartışmasına **"Bunların derdi money money..."** diye katılarak üst üste İngilizcesini konuşturalı **2 yıl,**

● Siirt Valisi Ahmet Aydın, resmi Twitter hesabından Obama'ya durup dururken, "I'm from Turkey, I'm governor in Siirt, I like you.Your Life and President is very successful. I hope, I will be like you." diye sesleneli **2 yıl,**

● Grup Vitamin, MC Hammer'ın "You can't touch this"ini "Okan taş diz" olarak müzik dünyasına kazandıralı **24 yıl,**

● Bir televizyon programına konuk olan ilahiyat profesörü Bayraktar Bayraklı, telefonla programa katılan bir kadının söylediklerine, *"Oh my god!"* diye tepki vereli **1 yıl,**

● 10 yıl önce "Seven" isimli İngilizce bir albümle dünyaya açılmaya çalışan Mustafa Sandal, *"Dünyaya açılmak için İngilizce albüm yapmak yalakalıktır,"* diyeli **7 yıl,**

● Obama için "Welcome to Presidency" isimli bir şarkı yazan Mustafa Topaloğlu şarkının klibinde eliyle bir Patriot füzesini durduralı **5 yıl,**

● Dönemin İstanbul Belediye Başkanı Bedrettin Dalan 3 cm'lik kar yüzünden İstanbul'da ulaşım felce uğrayınca, *"I am sorry!"* diyeli **29 yıl** olmuş.

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz okurlarım; Dış güçler daha önceleri, doğum kontrolü ihanetiyle neslimizi kurutma yoluna gittiler. Gençlerimizi 31'le zehirlediler, mastürbasyonla kandırdılar, çavuşu tokatlattılar, tek kürek taa Yalovaya kadar yordular.. O etin suyunu sıkarken hiç mi vicdanın acımıyor, hiç mi pişman olmuyorsun?. Oluyorsun ama iş bittikten sonra.. O pişmanlık da 5-10 dakikadan fazla sürmez.. İnsan kendi bedenine tükürür mü yaa?. Soruyorum..

A.B. ye "Biz guguk devleti miyiz?" dedim.. Her b*kamaydanoz daly***klar.. Bi şey söyleyince hemen "Biz hukuk devletiyiz" diyolar... Biz de hukuk devletiyiz.. Zamanın da ergenekoncuları yargılayanlar gugukçulardı..

Başbakan "Kim herhangi bir şekilde harama bulaşırsa, kardeşimiz de olsa kolunu koparmaya kararlıyız" dedi.... 700 bin liralık saat var kolda.. Koparacaksın tabi..

Kuzey Suriye'de eyalet mi kuruyolar lan Kantonlar?.. Kuzey Suriye'de Kantonlar varsa, burada da R.T.E KİT var.. Akıllı olsunlar.. Ehehehehe.....ıhıhı...

Memleket kara battı.. Balkanlardan soğuk hava dalgası geldi.. Ama neyse ki rusya ve katardan da doğal gaz geldi.. Giren çıkan çok bu aralar..

Yeni HOBİT filmi gelmiş.. İzleyici rekoru kırmış... Böyle abuk sabuk şeylere özeniyo yeni nesil.. Hobite özenilir mi lan.. Kısa kalırsınız. Skiim hobiti... Bizim zamanımızda Kemıl sigarası meşurdu, misal... Uzun olduk hepimiz

Reza'nın parayı faiziyle geri verdik.. Parasını 44 numara ayakkabı kutusunda almıştık, geri 48 numara verdik.. Büyüyünce gryer.. Reza dediğin Noel babanın gençliği gibiydi.. İnsanların bacalarından girip, ayak kabı kutularıyla hediyeler bırakıyordu.. Hey gidi günler...

Eski bakanlar hakkındaki soruşturma 2015'e kaldı.. Bütün paralelciler tasfiye edilmesine rağmen hala ne sürüyo bu dava diyeceksiniz.... Türkiyedeki en büyük terör örgütü bürokrasi olm.. Bi kere dosya açılmaya görsün.. Sokak kapısı gibi ömrün boyunca ceyran yapar...

Gavurun kurban bayramı da "Meri Krismıs" işte.. Hindi kesiyolar.. O da bi can sonuçta..

Hepinizi muhabbetle öperim.. Bayy..

vatandaşa sorduk • Şaman Yolu TV

Hamdi BOGART (38): Ayna diye program vardı.. Adam o Afrika senin, bu uzak asya benim gezdi.. Sadece millet ne yiyo onunla ilgilendi lan.. Ama bi kere de tadına baktığını görmedik.. İshal olacam korkusuyla gezdi bütün dünyayı.. G*tünü düşünen kahraman olamaz..

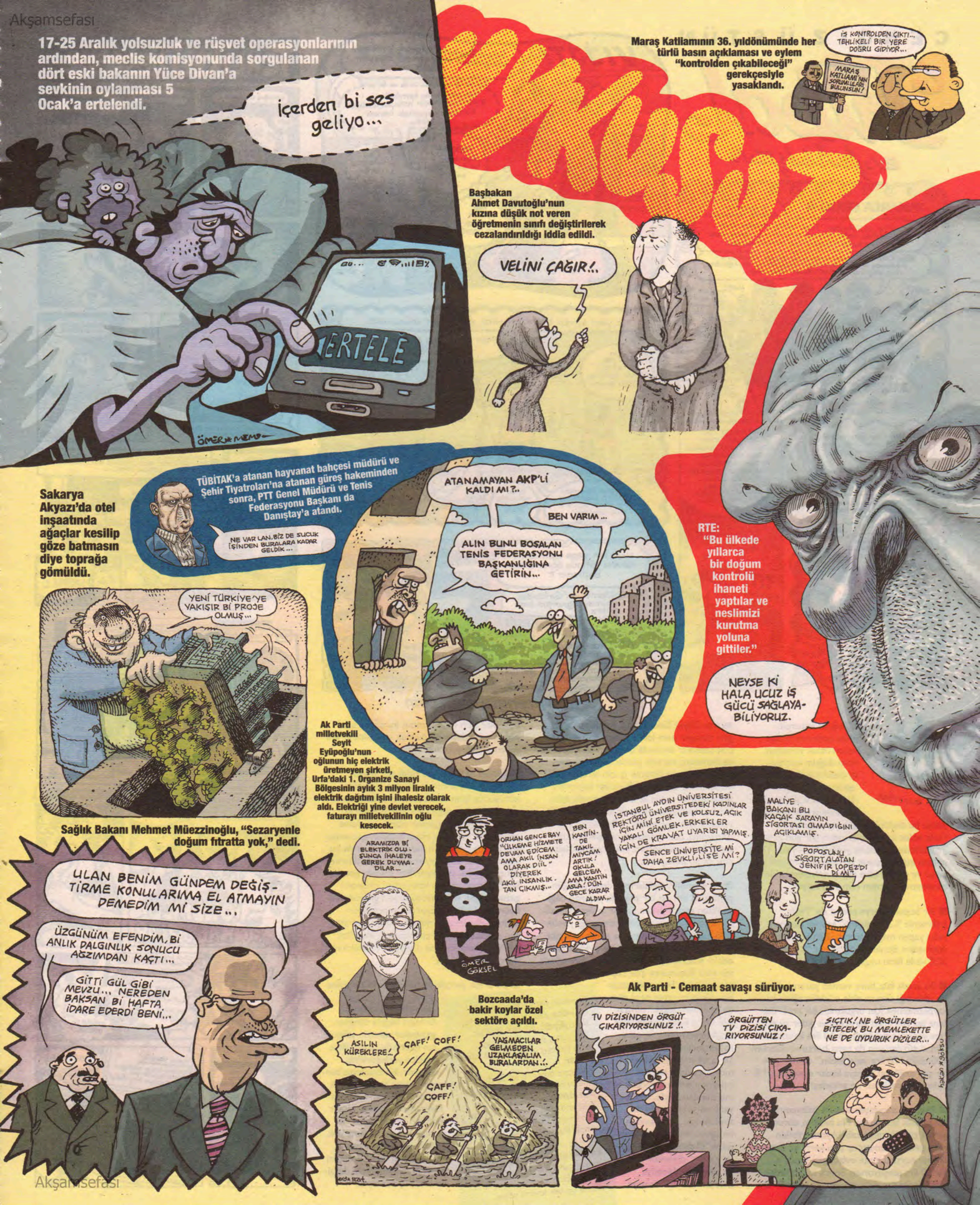
Kamuran NOLAN (26): "5. Boyut" programını ailecek senelerce takip ettik.. Sonunda hanım iki bilinmeyenli denklemleri çözer hale geldi... Ufak oğlum kristofır Nolan oldu "Yıldızlar Arası" diye film çekti... Büyük oğlum "6. Boyut" diye devam filmi bekliyo senelerdir. Bu programın adı "5.vakit" diye değiştirilsin lan..

Bülbül YUNUSÇU (40): Amfibi tugayının arkasında, askerlerin hergün, tam teçhizat iki kere koşup indiği bi tepe vardı.. Asker y***k Tepesi derdi oraya... Şimdi bakıyorum, dizi yapıyolar "Şefkat Tepe" diye.. Askeri dizi.. Yani ya diziyi yazanlar askerlik yapmamış ya da şefkatine isim takmış..

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

info@cengizustun.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Doğum kontrolü galiba isminden dolayı huzursuzluk yaratıyor. Hani doğum kontrolü denilince doğum esnasında bebeğin kafası geri sokuluyor gibi falan anlıyorlar herhâlde yoksa bu tepkinin başka bir anlamı yok. Fazla nüfus isteniyorsa zaten her gün gelen maillerinize bakmanız yeterli Nijerya'da 180 milyon insan yaşıyor, 20 milyonu prenslik yapıyor ve sizden ülke dışına milyonlarca dolar çıkarmasına yardım etmenizi istiyor.

■ Bir başka Nijerya prensi de "Peşin öderseniz %20 indirimli" başlıklı kampanyalar yapan mağazalarımız. Ben böyle yalan duymadım. Benim bildiğim ona "6 ay takside %20 vade farkı uyguluyoruz," denir.

■ Bu arada faiz, borç verilen paranın, elinizde olmadığı sürece elde edebileceğiniz kârını kaybetmemek için uygulanan; bir nevi "Ben sana bu 100 lirayı vereceğime gider şu yatırımı yapar karşılığında da 10 lira kazanabilirdim, o yüzden sen de bana borcunu öderken 100 değil 110 lira vereceksin," demek gibi bir şey değil mi? Buraya kadar okey miyiz? E öyleyse gecelik faiz ne arkadaş?

■ Finansçı arkadaşlar kusura bakmasınlar, gecelik faiz saçma. Ne bileyim, durum şunun gibi: Dergide sabahlıyoruz, Yetkin para çekmeyi unutmuş ama karnı aç. Ben de her normal insan evladı gibi Yetkin'e bir 50 lira ateşliyorum. Sonra sabah Yetkin gidip bankadan para çekiyor ve bana 51 lira veriyor. Niye? Gecelik faiz. Arkadaş, sabah geri alacağın para için ne faizi? Tamam daha çok bankalar arasında oluyor, o an için, artık ne demekse, karşılık göstermeleri gerekiyor ama sabaha bitecek iş için birbirinizi üzmenin ne alemi var? Buradan bankalara sesleniyorum; gelin bırakın şu gecelik faizi. Merkez bankasına gösterip sabaha geri verecek işte ulan adam…. Bakmayın atıp tuttuğuma, ben de ekonomi sayfalarından duyduğumu yazıyorum, yoksa gecelik faiz tam da bu olmayabilir.

■ Bu ekonomi sayfalarında denk geldiğim şeylerden biri de, bir şirkette yaşanan değişiklikten sonra şirketin artık "müşteri odaklı" yönetim anlayışını benimseyeceği yönündeki iddialı ifade. Okuyunca sorun yok gibi ve hatta "Aa ne güzel artık bu şirket müşteri odaklı olacakmış," diye sevinmek ihtimalimiz var ama düşününce çok saçma. Arkadaşım sen neticede bir şeyler satan bir şirketsin, zaten nasıl olur da "müşteri odaklı" olmazsın? Daha önce müşteriden değil başkasından mı para kazanıyordun? Herifçioğlu alt tarafı mobilya satıyor, müşteri odaklı hizmet anlayışını benimseyecekmiş bundan böyle. Nedir yani, sanat sanat için mi, toplum için mi türünden bir ayrım mı yaşadın; daha önce "Mobilya mobilya içindir," diyordun da şimdi mi "Mobilya müşteri içindir," demeye başladın? Ruh hastası mısın kardeşim sen? Neyin peşindesin de durduk yere sinirlerimi tepeme çıkartıyorsun?

■ Tamam bazen böyle ciddi gibi şeyler yazıyoruz, kaşlarımızı çata çata cümleler kuruyoruz falan da birbirimizi kandırmayalım, neticede geçen haftalarda Ersin'in de bahsettiği gibi ağırlıklı olarak tuvalette okunan bir dergiyiz. Hayır bundan gocunmuyoruz ama aranızdan bazılarının, şu anda bu satırları okurken sıçıyor olması, yazdıklarımızın ciddiyetini zedeliyor. Ben burada gecelik faiz hakkında ahkâm kesiyorum, ekonomi gazeteciliğini eleştiriyorum; yeri geliyor neo liberalizmi tefe koyuyorum, yeri geliyor tarihsel diyalektiğe meydan okuyorum ama sen orada afedersin çatır çatır… Kendimi ciddiye alsam rencide olacağım. Müshil miyiz dergi miyiz arkadaş?

■ Bu arada gerçekten tanıdığım kimin evine gitsem bizim dergiyi tuvalette görüyorum. O kuşe kağıda dergiler, gazeteler salonda sehpanın üzerinde, gazetelikte güzelce yerleştirilmiş duruyor; biz tuvalette banyoda yüzey temizleyiciyle tuvalet kâğıdının arasında. Hayır bari ben eve misafir gelirken zahmet edin de salona taşıyıverin. Ama yok. Haftasonu anneme gittim, salonda bana dair bir düğün fotoğrafı var, tuvalette derginin son beş altı sayısı.

Devletin üst kademelerinden, önünüze yatacak adam ayarlamak: **Ayda 30 bin dolar**
Tek kuruş vergi ödemeden altın ticareti yapmak: **300 bin dolar**
Babanıza devletin üst kademelerinden referans çıkartmak: **500 bin dolar**
Yakalandıktan sonra el konulan paralarınızı üstüne faiziyle geri almak: **Paha biçilmez.**

Paranın satın alamayacağı şeyler vardır, geri kalan her şey için ceketin cebine, çikolata tepsisinin dibine üç beş kıvırın yeter.

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kedi, memleket insanına çok benziyor. Korktuğu şeye vuruyor. Hem ne vurma. Dakikada otuz vuruş. Ruh hastası hayvan yemin ediyorum.

æ Beşiktaş'ta bir köftecide Coşkun Aral'a benzeyen bir adam gördüm, montu Sadettin Teksoy'a benziyordu.

æ **Pos cihazı**'na **posceezi** diyen de var.

æ Geçenlerde bir üniversitede ödül törenine katıldım. Öğrenciler mizah yazarlığımı ödüle layık görmüşler, gittim ödülümü aldım, öğrencilerle kaynaştım. Her şey çok güzeldi. Ben normalde aslında artık ödül törenlerine temkinli yaklaşıyorum. Her ödüle de atlanmaz. Her ödüle de gidilmez. Stand-up'a ilk başladığım yıllarda, bir üniversite, şimdi ben buradan isim verip hiçbir üniversite de hiçbir zaman için öyle olsun istemiyorum, beni yılın komedyeni seçmiş. Fakat bu bana ödül töreninden bir gün önce söyleniyor. Aslında yine iyi. Ödül töreninin sabahı da söylenebilirdi. Bir de İstanbul dışı. Yine iyi aslında. Büyük ihtimalle süreç şu şekilde gelişti. Cem Yılmaz'a ulaşmaya çalıştılar, ulaşamadılar, ulaştılarsa bile Cem ağabey meşguldü, olmadı o. Ata Demirer de aynı. İşi vardı gücü vardı. Olmadı o. Sonra akıllarına ben geldim. Yahu bir de Alpay Erdem var, o da yapıyor stand-up, gitmesek de duyuyoruz, yazıyor falan köşesinde, hem onun işi gücü de yoktur, onu çağıralım, koşa koşa gelir bizce dediler. Bir şey söyleyeyim mi, koşa koşa gittim. Allaaah diye. Bir de gittim ayı gibi de ödül konuşması yaptım. Şöyle hak ettim, böyle hak ettim diye. Off, ne gerzeklikmiş. Tabii daha sonra yılın komedyeni falan olmadığımı anladım. Öyle bir şey yok, onu hissediyorsun. Ben yılın komedyeniyim hesapta, beni kimse tanımıyor. Büyük oyuna getirildim. Hiç anlamadım bazı şeyleri. Hiç. Zaten o ödül de düştü kırıldı. Ben zaten düşüp kırılan ödüller için hiç üzülmüyorum. Hak etmemişim demek ki diyorum. Böyle şeyler işte.

KAMİL SEVEN ADAM

æ İstanbul boğazında kadınların yüzdüğünü gördüm ben çocukken. Negzeldi ama. Bir de unutamadığım ayranı da o noktada bir seyyar satıcıdan içmiştim. Yoğurduyla, suyuyla, tuzuyla, tam bir oran şovdu. Tam ama.

æ Maçın sonucunun belirlendiği anda maç özetine denk gelmek, işte gerçek hüzün bu bence.

æ İnşaata girmek tehlikeli ve yassah hemşerim yassah.

æ 2 Teker 1 Yer'in, bu arada ne 2 Teker 1 Yer'miş be, ama öyle, Kapadokya çekimlerinde, çömlek yapmam icap etti, çamurdan çömlek yapacağım. Usta gösterdi önce bir. Usta tabii o, .mına bile koydu çok affedersiniz. Sonra da ben geçtim tezgahın başına. Çamur ortada. Ayaklarınla döndürüyorsun tezgahı. O en kolay kısmı. Başladım çamura şekil vermeye hesapta. Allah'ım zapt edemiyorum. Kontrolden hemen çıktı. İğrenç bir şeye dönüştü hemen. Çömlek yapıyorum ama, follofoş oldu çömlek. Ağzı yüzü ayrı yönlere dağıldı. Terler dökmeye başladım. Olmuyor. Kameraman, yönetmen, editör, birbirlerini çimdikliyorlar gülmemek için. Çok kötü oldu çömlek. Bir de sanki süper çömlek yapmışım gibi, **ya siz de bunu bir de boyuyordunuz** diye aldım fırçayı elime, daldırdım boyaya, son bir kez döndürdüm öyle tezgahı, vurdum boyayı. Bir boyası eksik kalmış gibi. Bu arada da editörümüz artık, yönetmenimizin sırtını ısırıyor gülmemek için. Ama o son hareketim kayışın kopmasına neden oldu, kahkahalar dev patladı. Televizyonda da o kahkahalar duyuldu. Yeryüzünün en çirkin çömleğini yaptım. Usta bile şaşırdı. **Ben buna yorum yapamam** dedi, gitti. Belki binlerce öğrenci yetiştirmiştir, gözleri pörtledi yaptığım çömlek karşısında. Halbuki samimiydim. Sadece beceremedim.

æ Bir arkadaşım anlattı. Karadeniz'de bir adam kalaylanmamış bakır kaptan yoğurt yiyor, zehirleniyor. Bakır kaptan zehirlenince de insanın nabzı durma noktasına gelirmiş. Öldü zannedip gömüyorlar. Gözünü bir açıyor ki, toprağın altında kefenlere sarılmış. Şoku atlatıp bir şekilde çıkıyor mezardan. Eve gidiyor. Gece. Kapıyı çalıyor ama içeri girmiyor. **Ben geldim, sakın korkmayın** diyor. Ama başına gelecekleri anlamış gibi de arkasına bakmadan kaçmaya başlıyor. Dışarı çıkıp bir de bunu sırtından vuruyorlar. Can çekişirken hastaneye götürüyorlar, hastanede ölüyor. Başlıyorlar ağlamaya. Adamı önce gömdük, sonra öldürdük diye. İki dakika sonra canlanıyor. Aha canlandı diye seviniyorlar. Üç dakika sonra ölüyor. Bu defa kesin gitti diyorlar. Üç dakika sonra yine canlanıyor. Yine çok seviniyorlar, şaka yapıyorlar. **Birader ölüyorsan öl, yaşıyorsan yaşa** diye. Tık ölüyor. Keşke şaka yapmasaydık, bak küstü öldü diyorlar. İki dakika sonra yine canlanıyor, bir daha da ölmüyor. Yani bir adam düşünün ki, bir kez öldü sanılıp gömülüyor, üç kez de gerçekten ölüyor ama hala yaşıyor.

æ Geçenlerde vapurda sevgili arkadaşım **Doğu Yücel**'in yeni kitabı **Güneş Hırsızları**'nı okuyorum öyle. Bir öyküde de uzaylılar kediye yün yumak hediye ediyorlar. Bir anda aklıma karikatürist ağabeyimiz **Musa Kart** geldi. Meşhur kedi ve yün yumaklı karikatürü geldi aklıma. Öykü bitti, vapur yanaştı, kafamı kaldırdım, bir başka karikatürist ağabeyimiz **Hakan Çelik**'le göz göze geldim. Hakan ağabeyle yıllar önce mesaimiz olmuştu. Güzel bir ağabeyimizdir. Yanında ise **Musa Kart**. Musa ağabeyle daha önce tanışmamıştım. Kısa süreli bir şok geçirdim. Sonra biraz sohbet ettik, sonra da ayrıldık. Hayat gerçekten çok acayip.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
25 Aralık Perşembe / **Kadıköy** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 700 17 75
27 Aralık, 3 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

ABBAS - ŞAKİR

1
Abbas seven, Allah'ı var.
Şakir zalim, zulmü var.

2
Abbas'ın minibüsü 'miras değil alınteri'.
Şakir'inki babadan kalma.

3
Abbas sevdiği kıza kavuşmak için senetlere imza atar.
Şakir, kızı 'seviyorum' diye kandırıp minibüse atar.

4
Abbas fakir ama gururlu.
Şakir zengin bile değil ama kibirli.

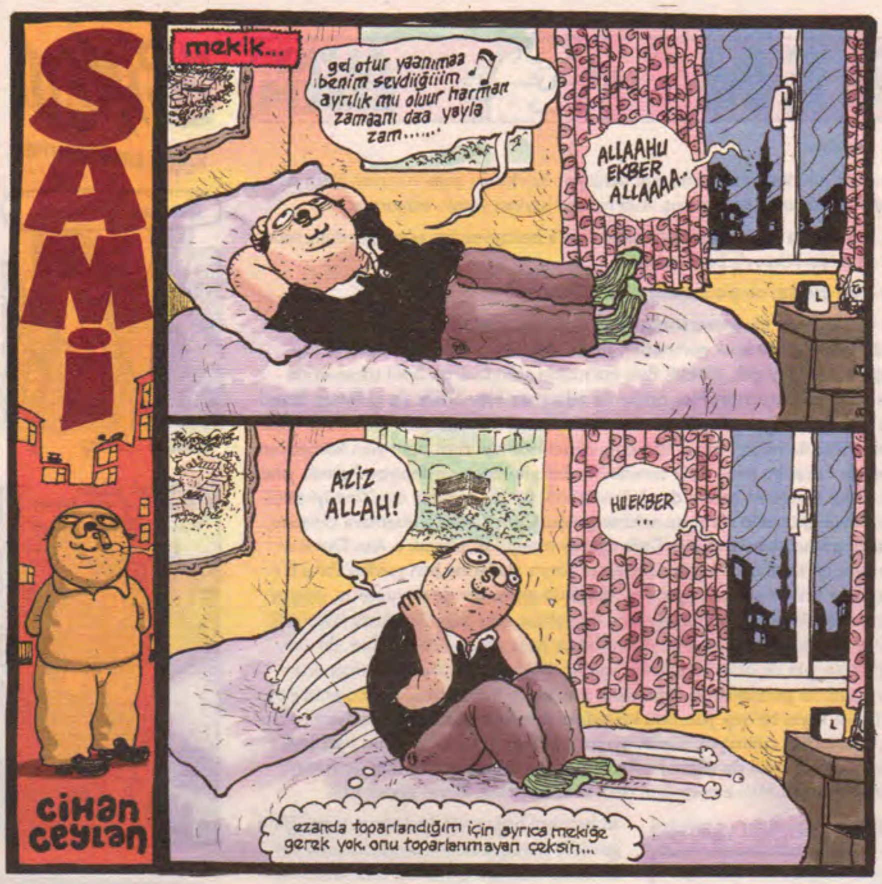
5
Abbas doğu, tek derdi yaşamak
Şakir batı, niyeti yaşatmamak.

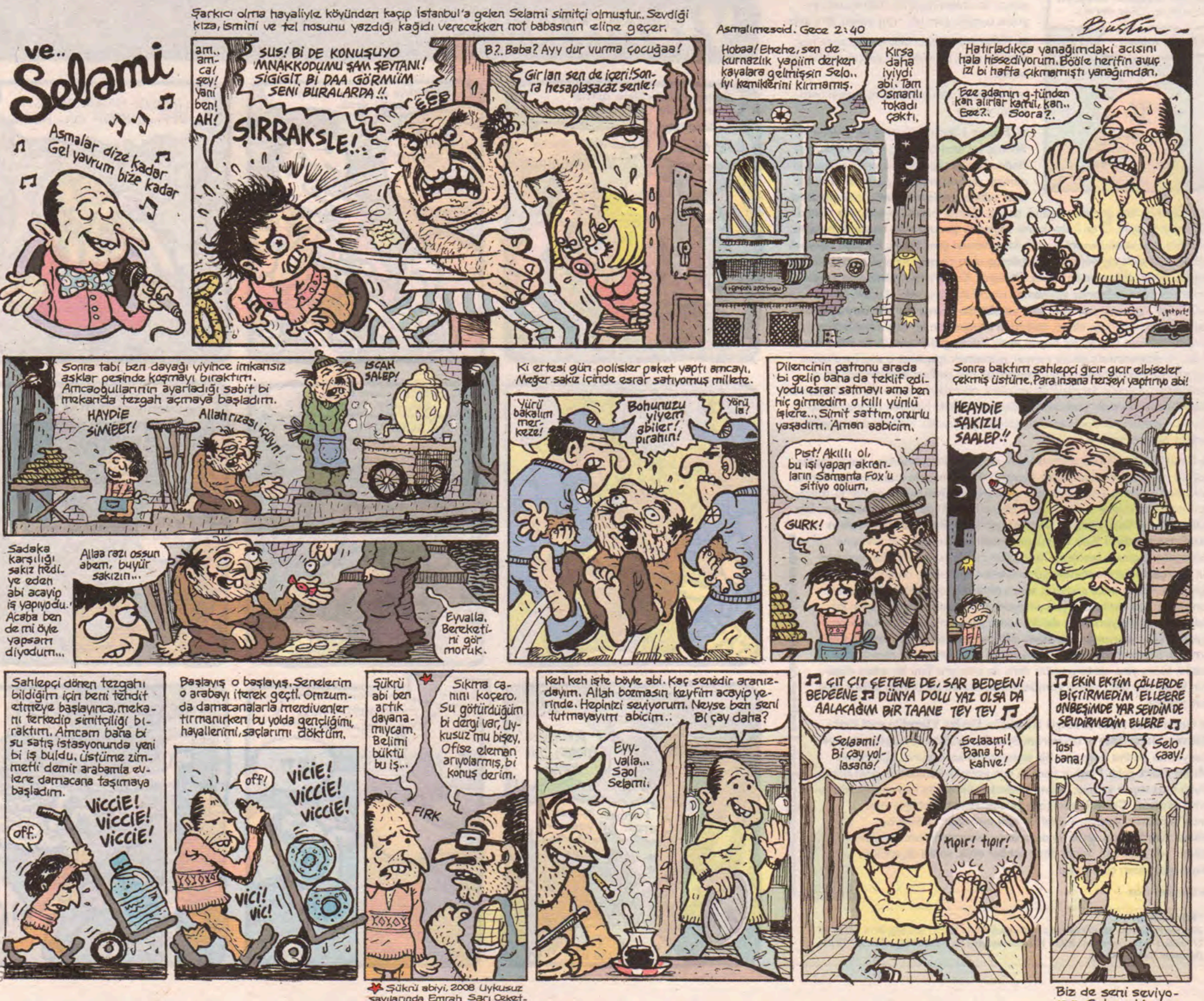
6
Abbas güneş.
Şakir balçık.

7
Abbas Yavuz Turgul.
Şakir Sinan Çetin.

Not: Tipler, Çiçek Abbas filminden, yönetmeni Sinan Çetin, senaristi Yavuz Turgul. Filmin şık kartpostılını Onur Çağlar bana hediye etmişti. Onur'a "Hadi yaz bunların farklarını dedim, sağolsun tamamını yazdı, teşekkürler...)

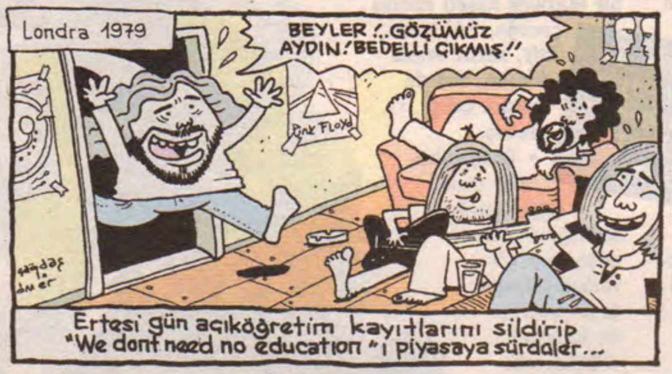

Akşamsefası

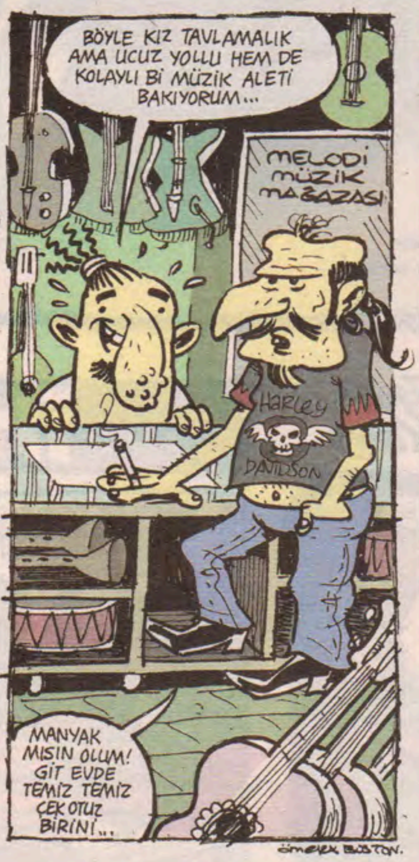

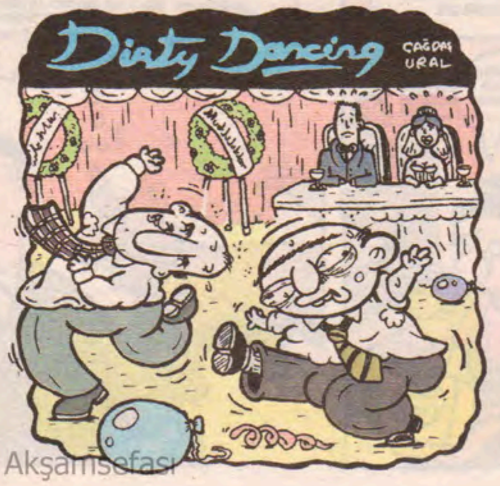

Barış UYGUR'dan albüm tanıtımı:

MEMO'NUN SON ÇIKAN KASETİ (ve ihanet dosyası)

Memo Tembelçizer'in aynı adlı ilk albümü masama geldiğinde, her şeyden önce "Bu albümün niye adı yok?" diye düşündüm. Bu ne tembelliktir, bu ne gaflettir. Oldu olacak şarkılara da isim koymayaydın, dedim ve gördüm ki gerçekten şarkılara da isim koymamış ampul. Albümün açılış şarkısı tahmin edebileceğiniz üzere A-1. Zaten şarkılar A-2, A-3, B-1, B-2 diye gidiyor, rezilliğin dik alası. Memo albümde bütün şarkıları kendi seslendirmiş ama tonmaister dayanamayıp girişince ikna olarak vokali Selami'ye devretmiş. Yani albümde şarkıları söyleyen kişi aslında Selami ve bu da Memo'yu tek başına bir Milli Vanilli yapmıyor da ne yapıyor sorarım size? Her neyse, vokalları Selami'ye yaptıran Memo Tembelmillivanilli, albümdeki tüm enstrümanları da kendi çalmış. E hâliyle berbat bir şey ortaya çıkınca onları silmiş, gitarları Bülent'e, basları Fatih Kaan'a, davulları da bana çaldırmış. Lan bir dakika? Bana ne ara davul çaldırmış bu iblis? Evet değerli müzikseverler, gördüğünüz gibi bu Memo Tembelçizer'den her şey beklenir. Neyse albüm aslında çok da kötü olmamış. Özellikle ritm partistonlarına dikkat.

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ruhlar her yerde.
Ağacı kesersen ruhunu evsiz bırakırsın."
Eeva - Liisa Manner

• Batı'nın tekmil roket, uçak, füzelerinin alayına satmam Doğu'nun bir tek uçan halısını...

• **Davutoğlu, yolsuzluğa bu kadar karşıysan, yolsuzlar başının dedesini değil, rahmetli Uğur Mumcu'yu ziyaret et...**

• ABD'li Cerrahiler'in şeyhi Tosun Baba, New York Üniversitesi Sanat Bölümü'nde ders veriyor, amerikalılar tarafından oldukça tanınıyor ve çok sayıda amerikalı müridi var. Çünkü Vietnam Savaşı sırasında, protesto için bir askeri aracın arkasına kasap çengelleriyle morgdan aldığı ceset parçalarını asmış. Her yerdeki onurlu ruhlara kalpten selam olsun...

• **Aynı okulda 25 yıllık müdire: Müdüriçe...**

• Cihan Ceylan, bi akşamüstü heykeltraş Kaan Küley'in atölyesine uğrar. Biralar açılır. Sonra Kaan, papağanı Kül için havuç, muz falan doğramaya başlar. Kuştan bihaber Cihan, gıdaları meze sanır ve de OTURDUĞU SANDALYAYI MASAYI HAFİFÇE ÇEKER. Sonra dank eder kuşun rızkı olduğunu.

• **Madem hakem de insandır, hata yapabilir, o zaman takım kaptanlarına da birer kart verilsin. Hakemin hışırlık yaptığına kanaat getiren kaptan, bassın kartı. Yok, sahadan çıkma falan değil, sadece istatistik sicil işlemi olsun. Böylece kart görmeyen hakemin kalitesi ortaya çıkar. Ayarlayın bunları, kart mor olsun!!**

• Azalarak Bitsin: "Okeydir!.."

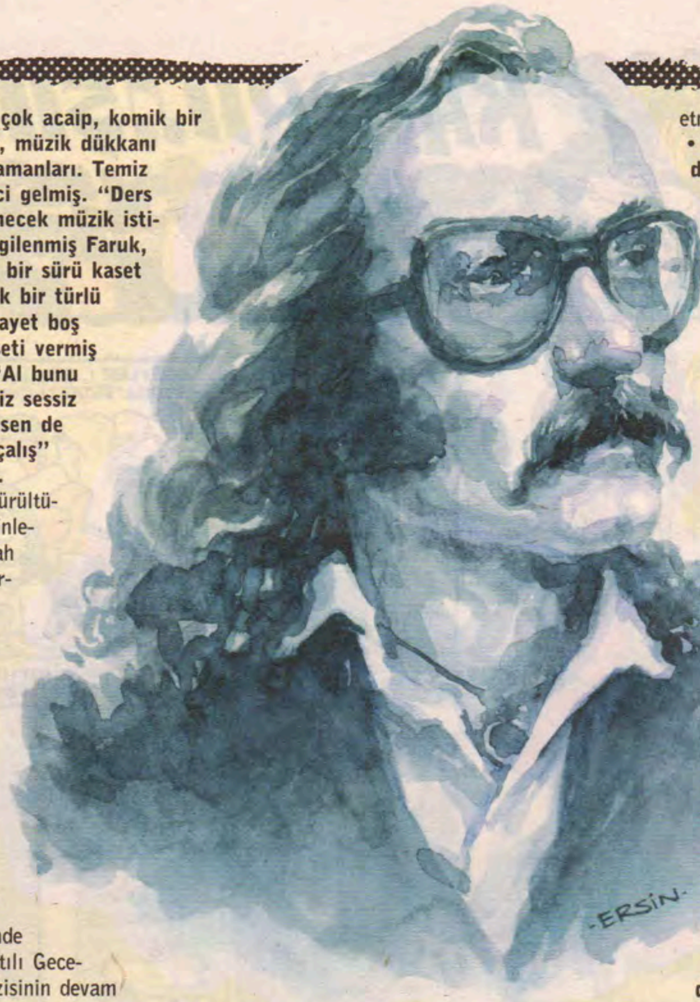
• 'Kibir' ile 'kubur' aynı kökten gelme, aynı boktan haller...

• **Faruk Altun, çok acaip, komik bir adam. Bir vakit, müzik dükkanı varmış, kaset zamanları. Temiz yüzlü bir öğrenci gelmiş. "Ders çalışırken dinlenecek müzik istiyorum" diye. İlgilenmiş Faruk, klasikten soul'a bir sürü kaset göstermiş, çocuk bir türlü seçememiş. Nihayet boş bir Maxwell kaseti vermiş çocuğa, "Al bunu koy, sessiz sessiz dönsün, sen de dersini çalış" demiş...**

• Gökgürültüsünü dinlemeye, sabah serinliğinde ürpermeye, mor gökyüzüne bakmaya doyamıyorum. Ve kalanlara...

• **Gelin, oturalım, yüzyüze konuşalım. Adamın vatsabını bozmayın!..**

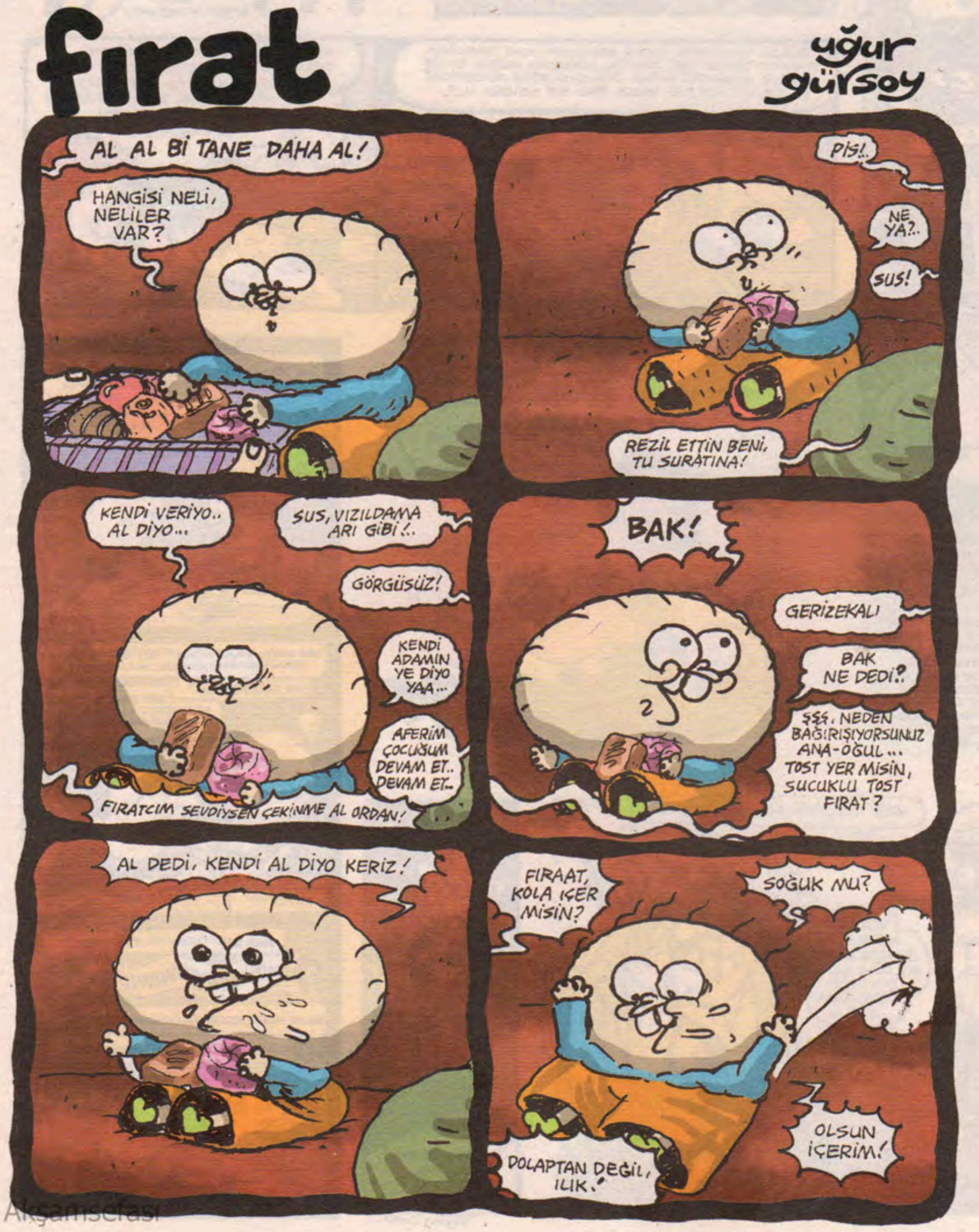
• Peki memlekette toz duman coşum yaparken Takvim gazetesinde "Ukrayna'da Işıltılı Geceler" adlı yazı dizisinin devam etmesi...

• **12 Eylül sonrası, Trabzon... Bir devrimci tutuklanmış, resmi araçta götürülüyor... Stadyumun yanında geçerken dev bir uğultu... Trabzonspor gol atmış... Polis "Bak, kurtarmaya çabaladığın halk bu" demiş devrimciye... Adam o gün bırakmış o işleri...**

• Milliyet üstünlüğüne dayalı tüm söylemler, uyruklu yalan...

• **Büyük Cem Karaca'nın sert ünsüzleri sevdiği gibi sevelim hayatı. 'Felek beni nazlı yardan ayırdı'daki "Kumaş olsam arşın arşın yırtıls / Köle olsam çarşılarda pazarla satılsam" kısmı, ç'ler ş'ler, patla ha patla. Doyamıyoru Valla yeni yeni dinledim 'Delikanlı Sevdası' adlı başka şarkı nı, sanırım 80 başında Alma ya'da bestele miş. "Kız öy basma, ince gezme, adın dan söz edil / Sendeki işv ananda olsa bam geri dirilir diyo. "Amanın" dedi "Seni bana Mevlam değil, ken dim kendime yazdım / Ben eskiden u**

Akşamsefası

idim, seni gördüm de azdım" diyo. Karacaoğlan mı, kim yazmış diye baktık, Cem karaca yazmış! Yüzyıllar öncesinin sesini, sözünü bulduğuna göre yüzyıllar sonra da coşkular saçacak, moraller verecek. Kulaklarımız yaratıldıysa, sebeplerinden biri de Cem Karaca'yı dinlemek çünkü... (Meraklısına Yavuz Selim - Şah İsmail karışımı çalışmasını da tavsiye ederim)

• Pırasa: Türkün en bariz şımarıklığı...

• **Sevişirken çok fazla hakaret eden adama kızın "Hoop, fırfır yok!" demesi...**

...k Floyd ...e ama ...arçasını ... zor...

• Gümüşsuyu'nda görkemli, kallavi Alman Konsolosluğu binasının hemen yanında, apartman katında Makedonya Konsolosluğu var. Güç hevesinin global orantısı, bizim sokağa da yansımış! Ben gene de Alman'ı geçip, Makedonya bayrağını her gördüğümde seviniyorum.

• **"Dergiler niye böyle çok ayrılıyo" diye sordu biri, "Ne biliim, Güney Amerika'yla Afrika niye ayrıldıysa ondan" dedim...**

• Aşırı dövmeliyle yatmak: Sevişiyo musun, halı mı çırpıyosun belli değil!

• **Rahmetli mizahçı Celalettin Benzer anlatmıştı, çocukken parktaki çocuklar bir olup kovalamışlar Celo'yu. O da köpeğini almış, dönmüş parka. Köpek havladığınan çocuklar toz olmuş. Parkta kazandığı zaferin tadını çıkaran Celo, biraz sonra tahterevalliye oturmuş. "O an anladım ki, başka çocuk olmayınca parkın tadı yokmuş, tahterevallide çok yalnız kaldım" diye anlatmıştı. Nur içinde yatsın...**

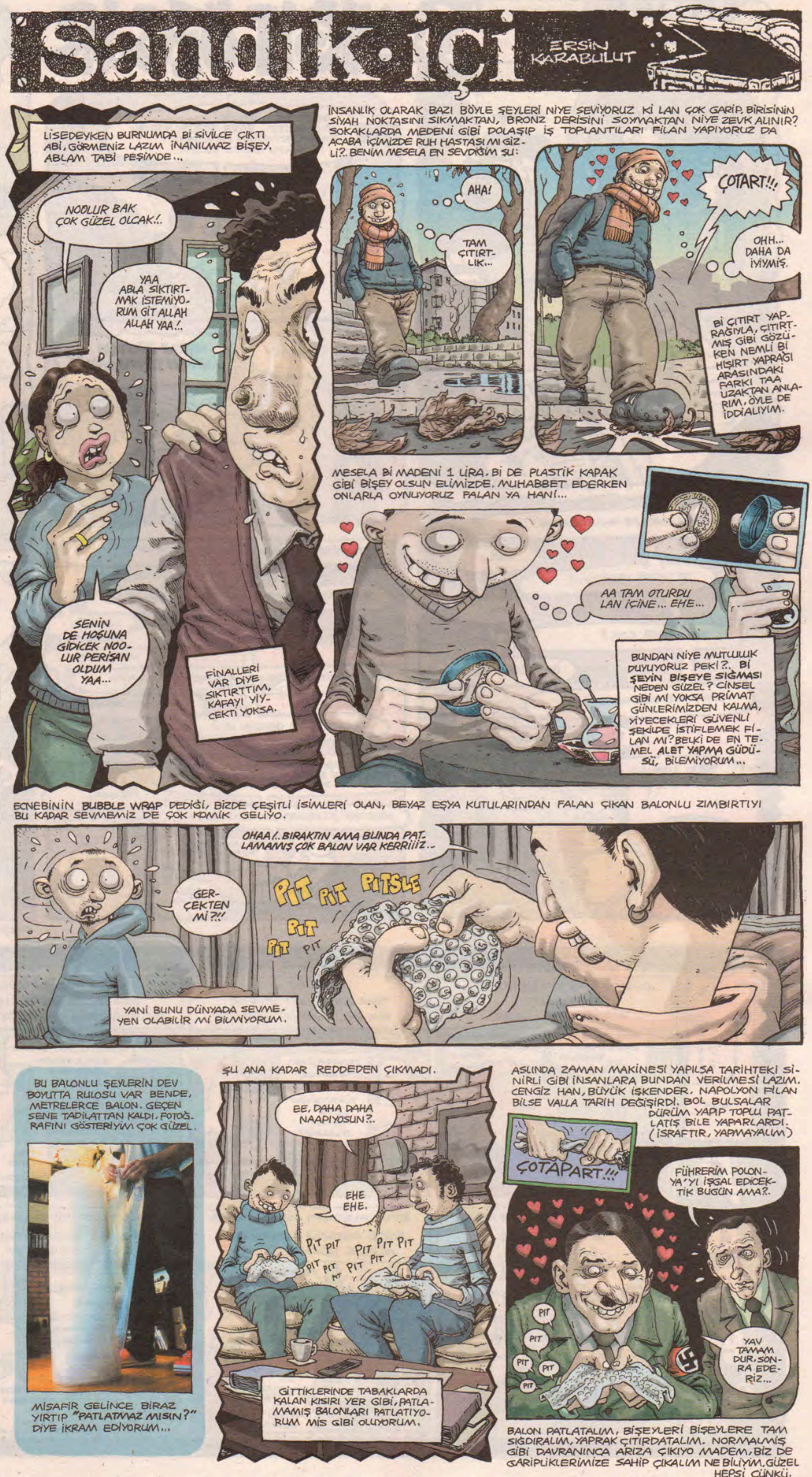
• Komşumuz bi teyze, anneme damadından dert yanıyodu, adamdan "Diktor... Çok diktor..." diye bahsediyodu... Diktatör demek istiyodu...

• **'Sempatizan' nedir ama yahu? Dur, bi inceden ideolojim var gibi durayım, öte yandan başım belaya girmesin. Vay seni kurnaz sempatik seni!..**

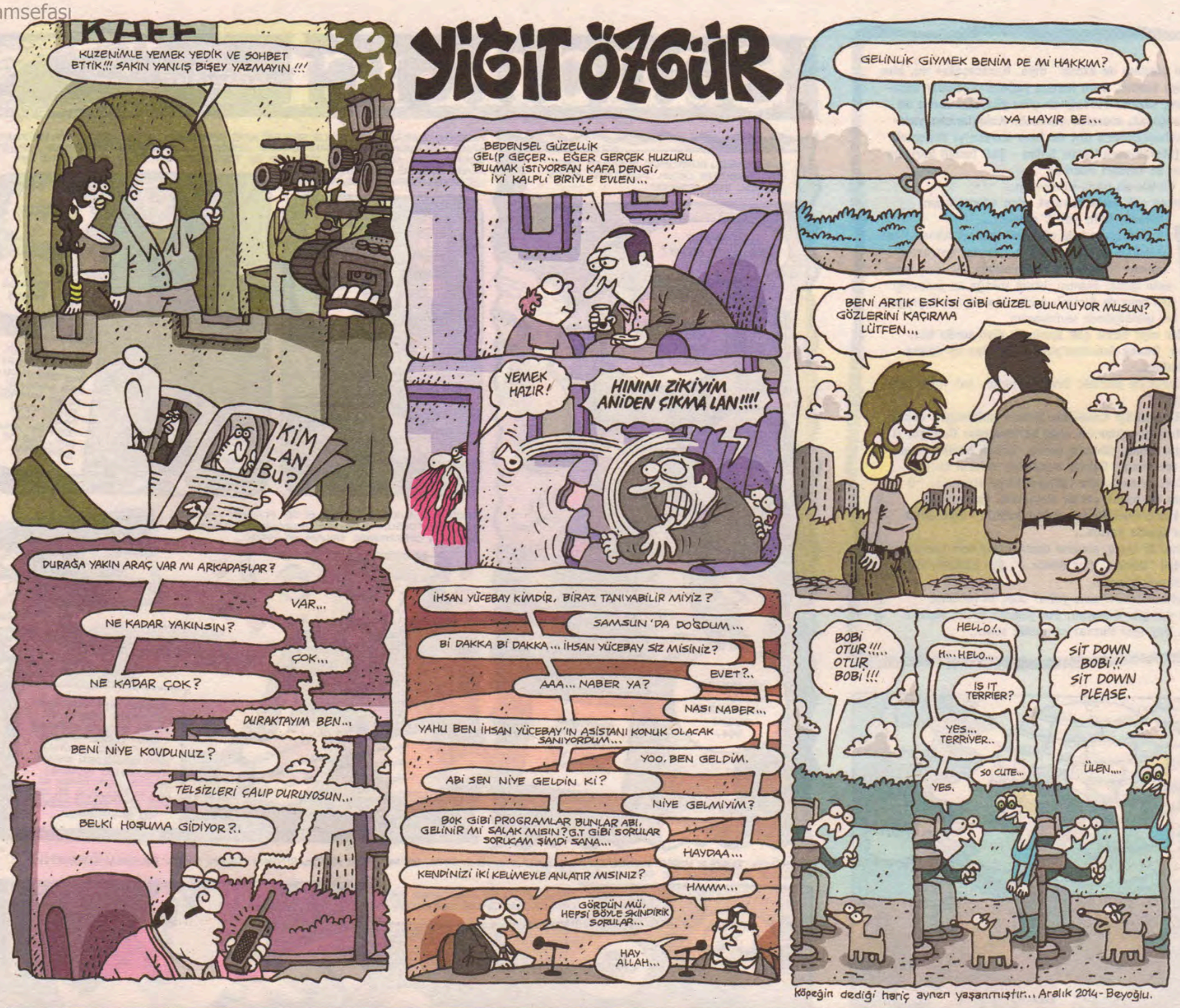
vedatozdemiro@gmail.com

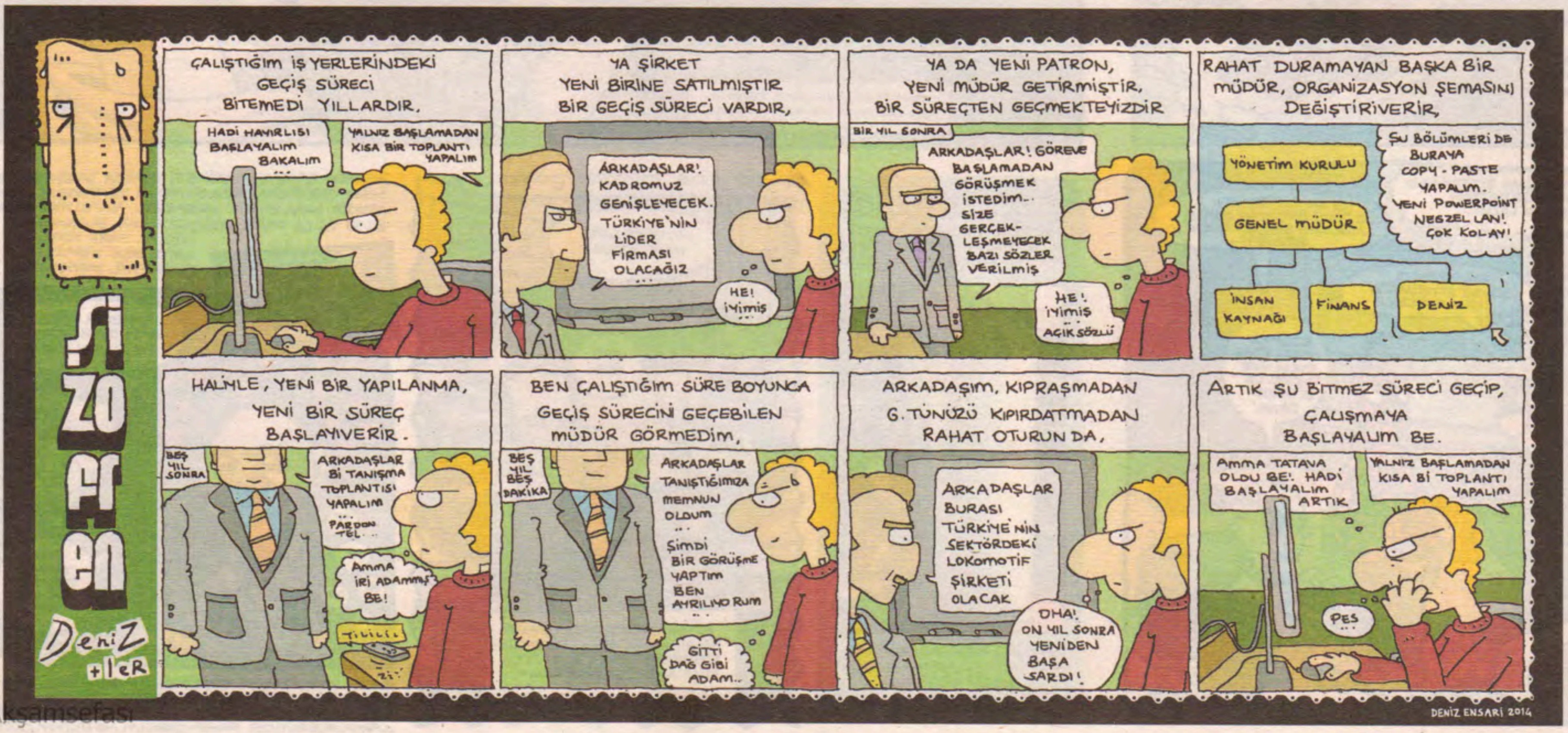

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Barış UYGUR

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, bir insan, kendisine yönelik gerizekalı, aptal, beyinsiz gibi zekasına hakaret eden ifadeler yüzünden bir gazeteciye hakaret davası açabilir. **Yeni Türkiye'deyse** kendisine "üstün zekâlı" diyen bir gazeteciye derhâl hakaret davası açan bir şehzadeyle karşılaşmanız olasıdır.

Normal şartlar altında, ekonomik tedbirler almaya niyetlenen bir hükümet, işe öncelikle bütçesinde ilk bakışta göze çarpan milyonlarca liralık makam otomobilleri ya da sadece bir kaç yandaş şirkete yapılan yüzlerce milyon liralık haksız vergi indirimleri gibi konulardan başlar. **Yeni Türkiye'deyse** kararlı bir şekilde açıklanan tasarruf tedbirleri paketinden bundan böyle "ödül plaketi" verilmemesine karar verildiğini görebilirsiniz. Ya her yıl, devlet kurumları verdikleri dandik ödül plaketlerine milyarlarca lira harcamaktadır ya da **Yeni Türkiye** henüz plaket imalatçısı bir yandaş bulamamıştır.

Normal şartlar altında, bilimsel kurumlarda görev alan yöneticilerin özgeçmişleri bitirdikleri okullar ve bugüne değin yayınladıkları belli başlı akademik yayınlardan ibarettir zira zaten sayfalarca bilimsel yayının yer aldığı öz geçmişte, kişinin bulunduğu konumla ilgisi olmayan medeni hâli, kaç çocuğu olduğu, hobileri, tuttuğu takım gibi bilgilere hem yer hem de gerek yoktur.. **Yeni Türkiye'deyse** bilimsel kurumların tepe yöneticiliklerinde BBG evine katılır gibi özgeçmiş hazırlayan ve yine normal şartlar altında en iyi ihtimalle iş takipçiliği yapabilecek adamların görev aldığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** özgeçmişlerindeki sihirli kelime ne makâlenizin yayınlandığı uluslararası yayınların adı ne de doktora yaptığınız alandır. **Yeni Türkiye** özgeçmişinizde ilk olarak bitirdiğiniz liseye bakılan yerdir.

Normal şartlar altında, klasikleşmiş bir tiyatro oyunu elbette döneme göre yeniden uyarlanabilir, dili değindiği konular dönemden döneme oyun yönetmeninin inisiyatifi dahilinde değişiklik gösterebilir. **Yeni Türkiye'deyse** oynanan tiyatro oyunlarındaki değişiklikler bizzat seyircinin şikayetiyle gerçekleştirilir. Bu yüzden altmış yıldır oynanan tiyatro oyunundan bırakın bazı replikleri, bazı karakterlerin bile seyircinin şikayetiyle atıldığı ülkeye **Yeni Türkiye** denir. Yakın bir gelecekte Yeni Türkiye'nin tüm tiyatro oyunları bilet alan seyirciler sırasından oyun esnasında sipariş edilerek oynanacak kıvama gelebilir.

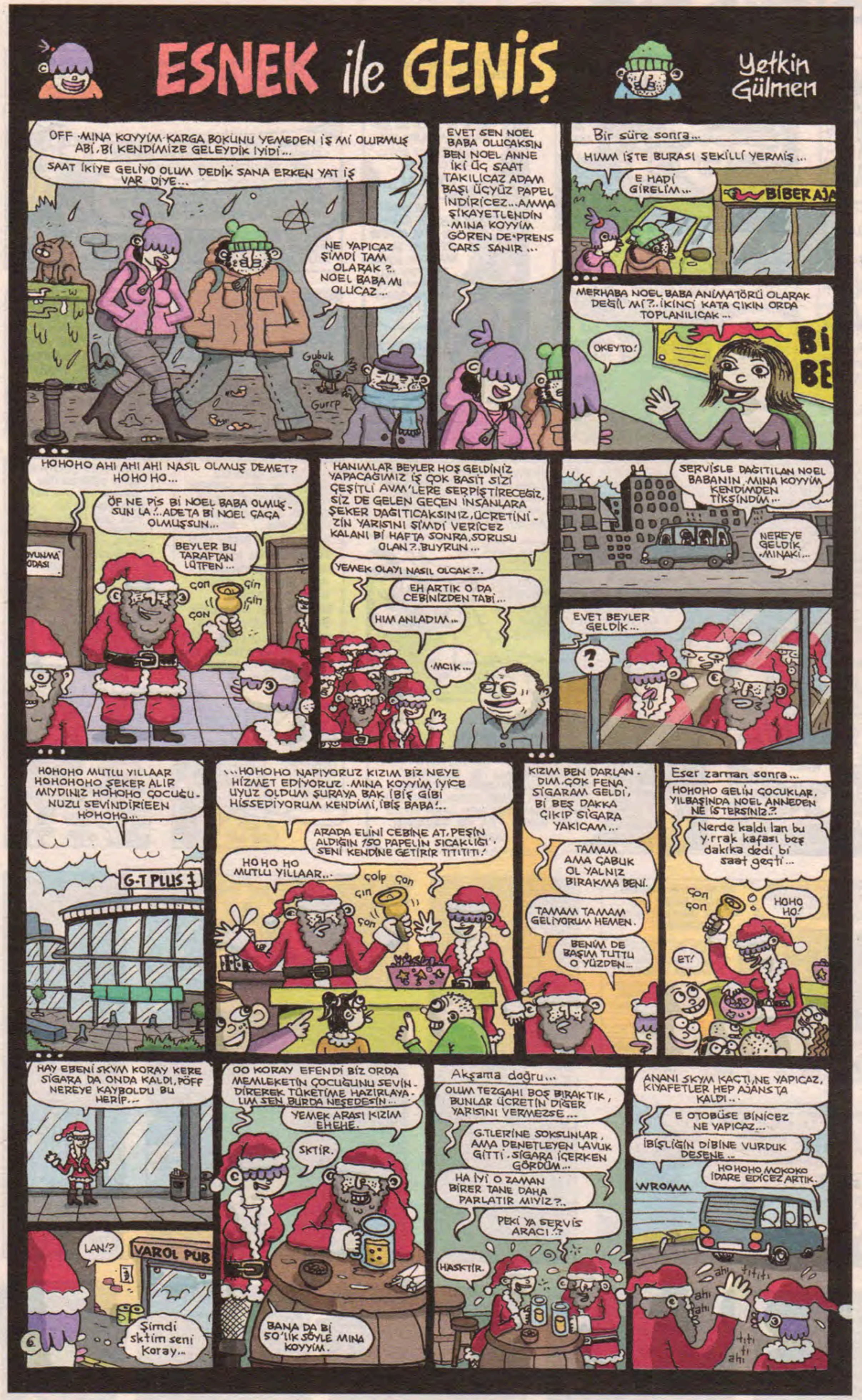
Normal şartlar altında özellikle turistik bir otel inşaatında, yapının doğaya uyumlu olması için inşaat unsurları gizlenir. **Yeni Türkiye'deyse** beton çirkinlik daha da kolay gözüksün diye, göze batıyor gerekçesiyle ağaçlar kesilip toprağa gömülür.

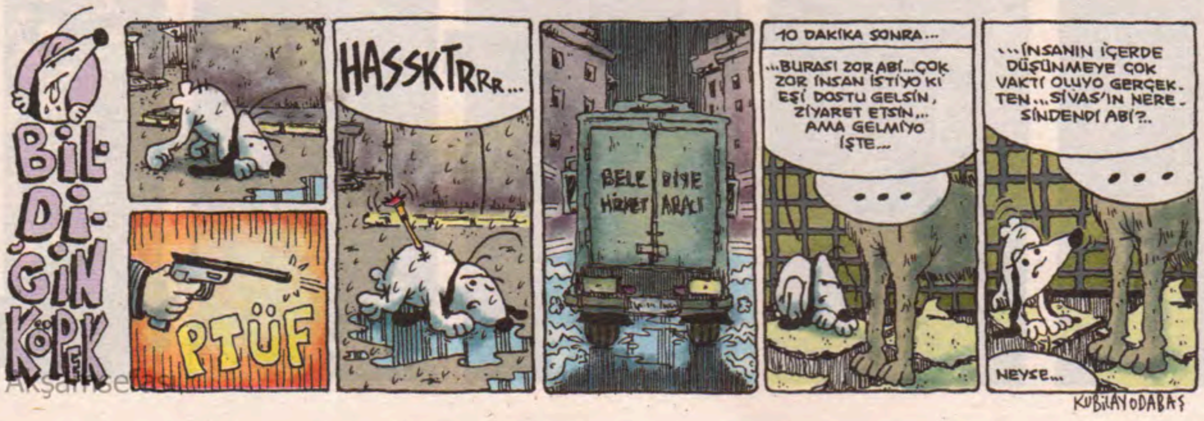
Normal şartlar altında devlet bazı işletmeleri, daha verimli işletecekleri gerekçesiyle özelleştirebilir. Bu şirketleri devralan özel sektör de yatırım yaparak işletmeyi daha verimli hâle getirir. **Yeni Türkiye'deyse** devletin hâli hazırda tıkır tıkır çalışan ve ayda 3 milyon lira kazanan bir elektrik dağıtım şebekesini, ihale ihale yapmadan bir milletvekilinin çocuğuna hediye ettiğini ve milletvekili çocuğunun oturduğu yerden hiçbir üretim ve yatırım yapmadan, daha önce devletin tahsil ettiği para üzerinden komisyon almaya başladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir insan, hakkındaki soruşturmanın tamamlanması amacıyla gözaltına alınır. Yeni Türkiye'deyse bazı insanların, "Başbakan geliyor, siz protesto mrotesto edersiniz şimdi," diye gözaltında alındığını görebilirsiniz.

Akşamsefası

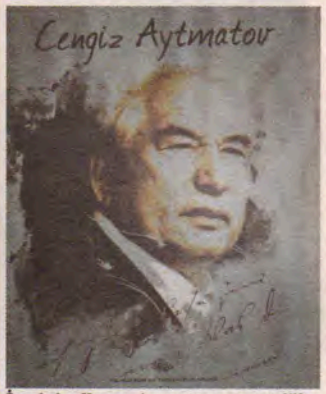

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Gençtim ve eve sanayi tipi trifaz elektrik çektirmeye çalışıyordum.

Bu ve bunun gibi başlıklarla dünya edebiyat literatürüne çok zor girerim, hayatta almazlar, kapıdan çevirirler. Kapı otomatiğinin kamerasından bakıp geldiğimi gören dünya literatürü "s.ktir git, rahatsız etme ikide bir, bir daha gelirsen seni jandarmaya şikayet ederiz" der. Arkadan biri (mesela Cengiz Aytmatov falan) "kimmiş, kim gelmiş?" diye sorarsa "devamlı tavuk döner yazan o g.t gelmiş yine" derler, Aytmatov çok sinirlenebilir, otomatiğin hoparlöründen bana "bekle orada lan, hiçbir yere ayrılma, iniyorum aşağıya" diyebilir. Korkunca kilitlendiğim için kaçamam, Kırgız edebiyatının babası rahmetli Cengiz Aytmatov beni çok kötü dövebilir, burnum kanar, dişlerim elime gelir. Cengiz Aytmatov tam sinirini almışken, tam arkasını dönüp gidecekken altta kalmamak için sessizce "seni de türkçe derslerinde zorla okutuyorlar" derim; heybetli çınar "NE DEDİN SEN?" diye kükreyip yerde hareketsiz yatan bedenimi biraz daha tekmelemek için saldırır. İşte o zaman "özrdilermÖZÜRDİLERİM YÜZÜME VURMA!" diye bağırırım, yerini sabahın ilk ışıklarına bırakan geceye doğru.

İsmini yıllarca Aymatov zannettiğim için özür dilerim.

Evine neden sanayi tipi trifaz elektrik çektirmeye çalışıyorsun erman? Diye sordu apartman yöneticisi oyuncu bir tavırla.

Lazım. Evde sanayi tipi trifaz elektriğe ihtiyacım var. İnan ben de şaşırıyorum olayların geldiği bu noktaya, ama durum bu. Banyonun işlerini yapan elektrikçi "bu şofbeni takalım ama buraya sanayi tipi trifaz elektrik çekmemiz lazım, başka türlü çalışmaz, apartmanın elektriklerini attırır, arıza çıkartır" dediğinde olmayacak bir yola girdik. Sadece ufacık banyomda biraz yaşam alanı yaratmak istedim. O dönem çok fazla ikea kataloğu okuduğum bir dönemdi. Sıçarken elli litrelik kazanlı şofbenle göz göze gelmediğim bir banyo istedim. İkea kataloğunda elli litrelik kazanlı şofbenle omuz omuza sıçmaya çalışan bir insan göremezsin. İkea kataloğunu elektrikçiye gösterince "işte onlarda da elektrikli şofben var büyük ihtimalle, dolabın arkasına falan saklamışlar. Onlarda tabii devlet kendi takıyor trifaz elektriği evlere" dedi. Bir elektrikçinin insanların duygularıyla bu kadar alenen oynaması bana insanlık suçu gibi geliyor.

Tabii ki olmadı o iş. En başta ben "olmaz" dedim elektrikçiye, "abi ben aşağıdan baktım, sizin apartmanın girişinde var trifaz elektrik, sadece eve çekeceğiz" dedi. İstediği üniversiteye puanı yetmeyen ama rehberlik hocasından "son anda taban puanlar düşerse yedek listeden girebilirsin aslında sen o üniversiteye, geçen sene çok öğrencimiz girdi öyle çünkü" lafını duymuş lise öğrencisi durumuna soktu beni. "Tamam o zaman, öyle yapalım" deyince de "yalnız kabloyu asansör boşluğundan geçirmemiz lazım, sen apartman yöneticisiyle konuş, yarın asansörü iptal etsinler, kapıcı bizi asansör boşluğuna soksun, oradan hallederiz" dedi. "Sende renkli printer varsa sahte para işine girelim, o işte çok para var" deseydi de aynı şey. Trifaz elektrik, apartman yöneticisi, asansör boşluğu... Hayatıma yarım günde bu kadar çok mutsuzluğu aynı anda sokan insan bir kadın olsaydı belki onunla ilgili yürek parçalayan bir roman yazardım, oradan bir şekilde dünya literatürüne girerdim.

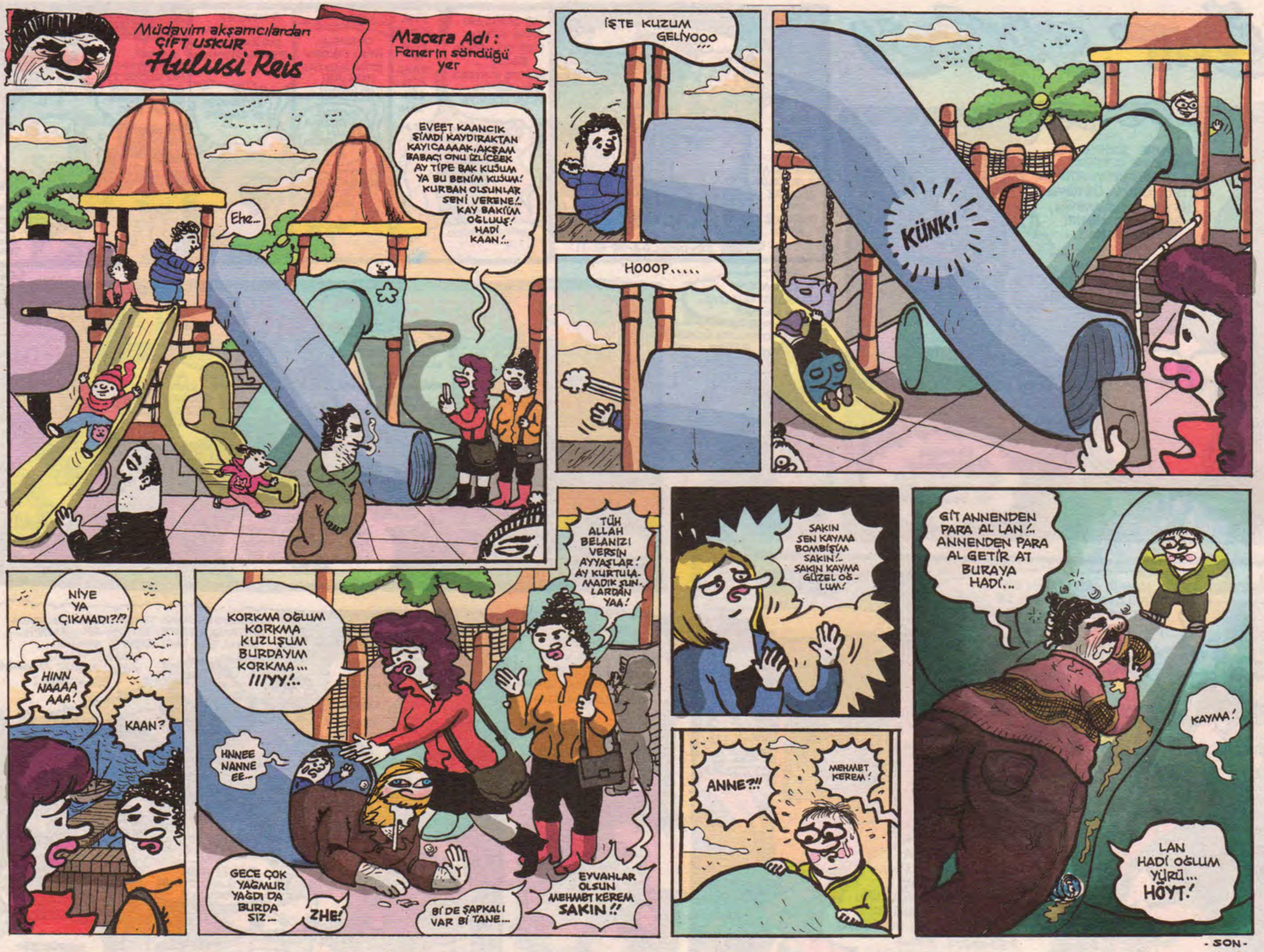

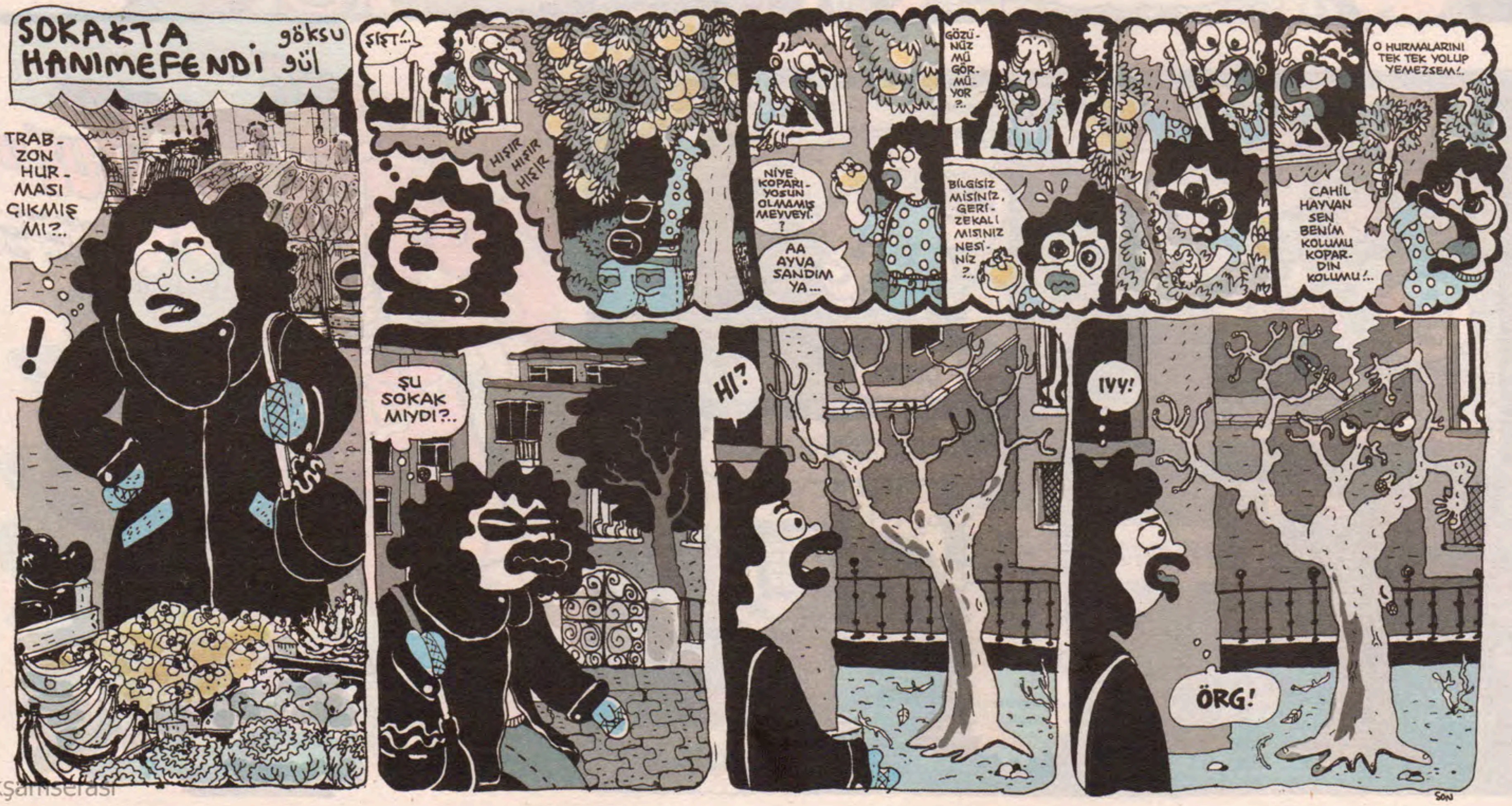
Trifaz elektrikli şofben.

Sadece apartman yöneticisinin yüzündeki neşeyi görmek için gittim konuştum kadınla. Gerçekten çok ilgilendi, çok da mutlu oldu. Elini önce yanağımda gezdirdi, sonra biraz kafamı okşadı. "Çok mu istiyorsun evine sanayi tipi trifaz elektrik çekmeyi erman?" dedi, "evet" dedim. "Ama?" diye sordu, "ama olmaz" dedim. Bana sarıldı, "aslında çok iyi çocuksun, ama kafan çok az çalışıyor" dedi. Teşekkür ettim, merdivenlere yöneldim, arkamdan "Erman!" diye seslendi. Artık saklamaya lüzum görmediğim gözyaşlarım yanaklarımı ıslattığı halde arkamı döndüm. "Aidatların her ayın onbeşine kadar yatması gerekiyor, lütfen biraz daha dikkat edelim, aidatlar aksayınca bütün apartmanın işleri aksıyor" dedi. Sesinde şefkatten başka hiçbir şey yoktu.

groaghi@gmail.com

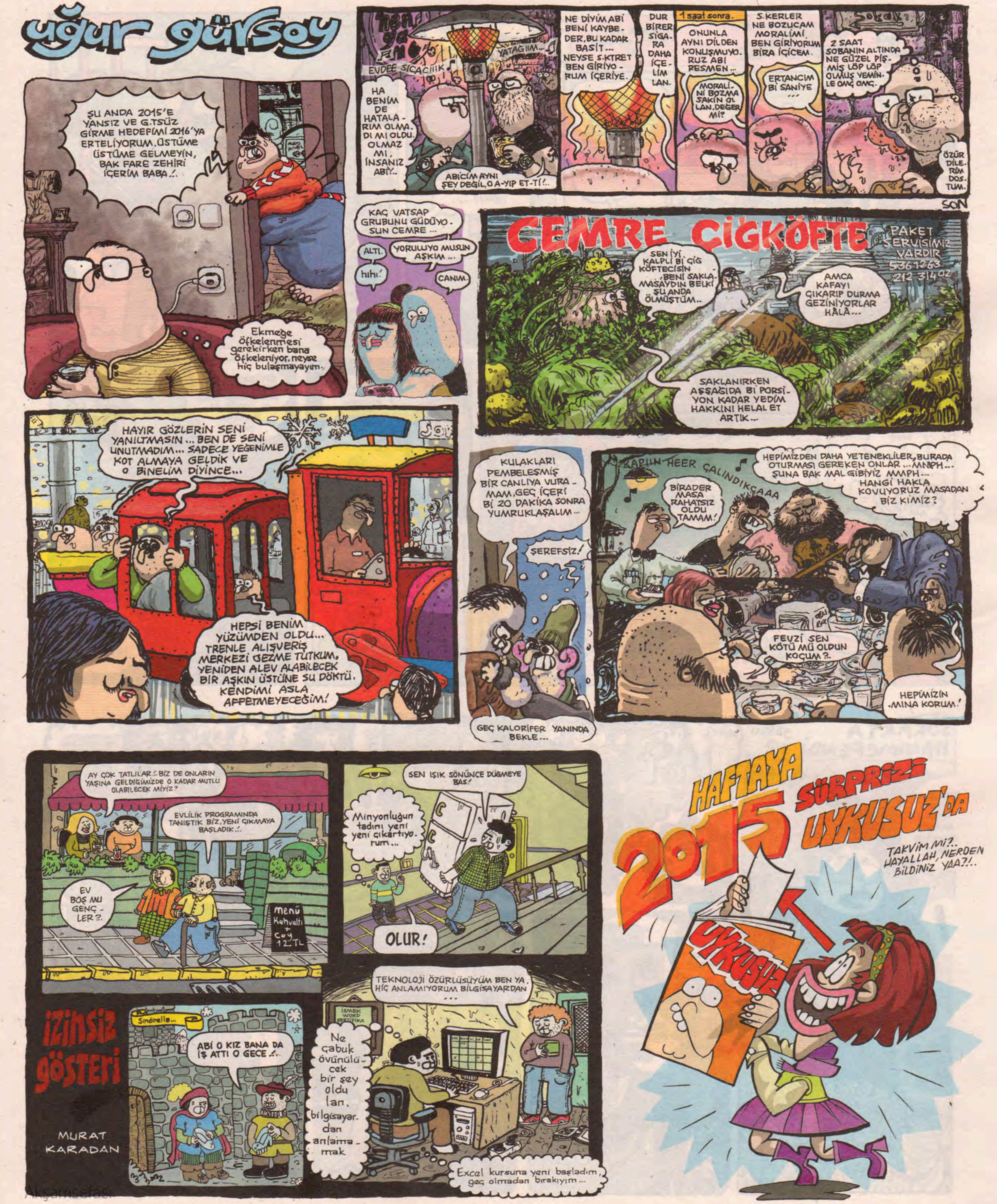
Akşamsefası

Akşamsefası

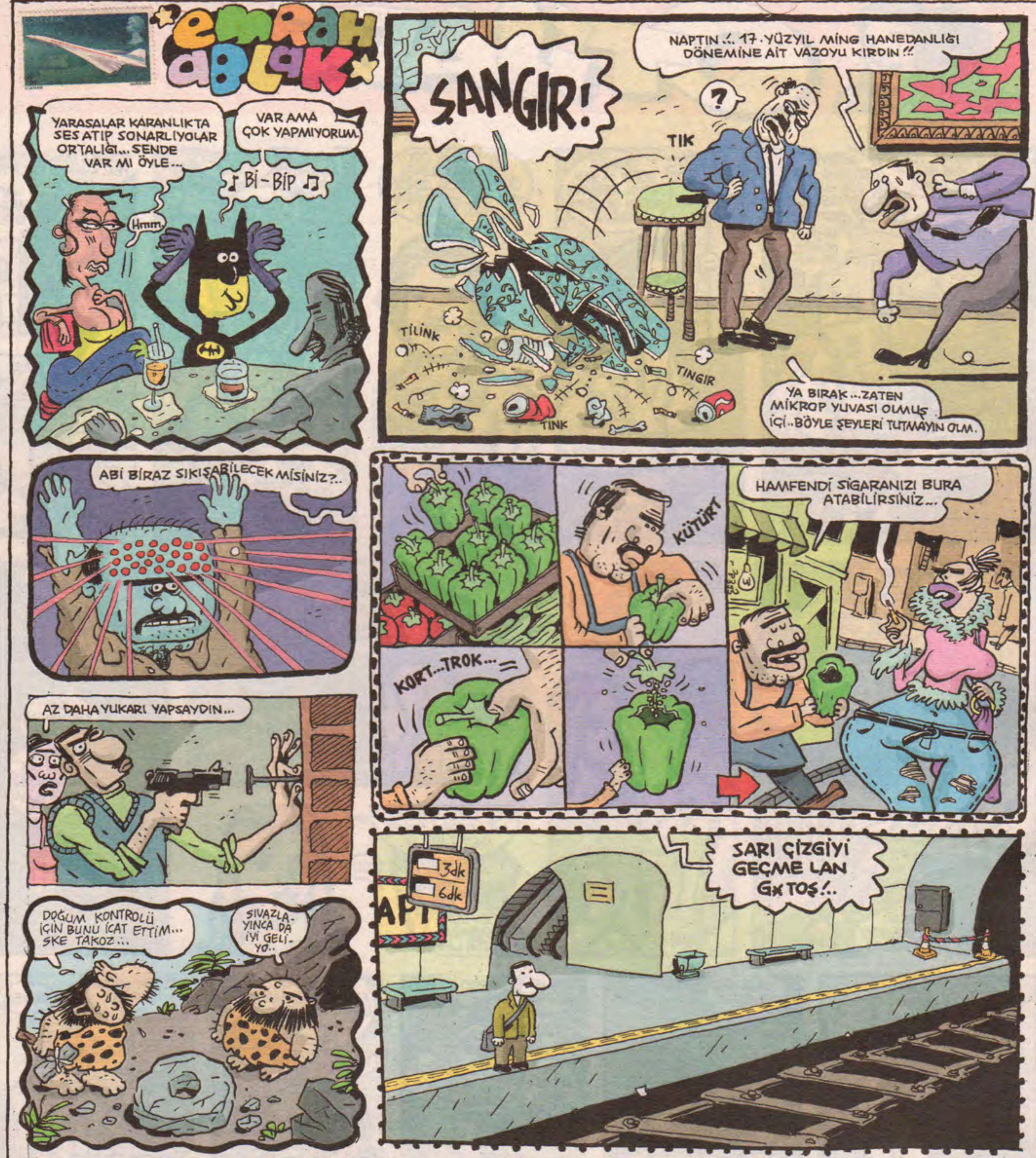
Akşamsefası

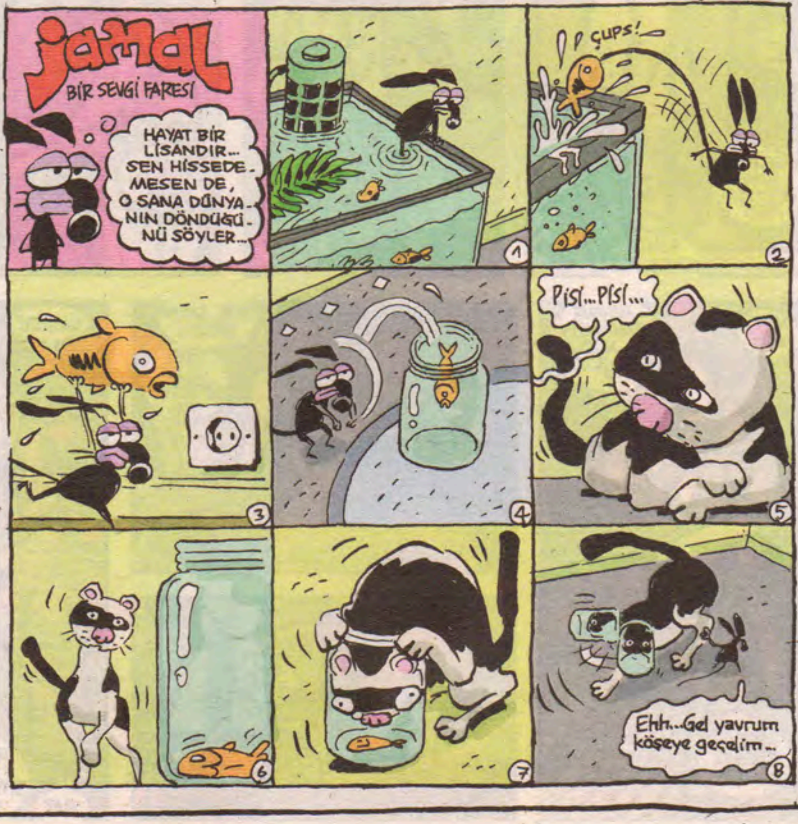
Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Aralık 2014 | Sayı: 382

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş, Utku Coşkun, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres:
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39
Fax: 0 (212) 245 63 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı:
A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul
Genel Dağıtım:
DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik:
Yurtiçi: 160 TL **Amerika:** 120$
Avrupa: 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73
EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Akşamsefası

2015 TAKVİMLE[RI]
DERGİNİZİN İÇİND[E]

UYKUSUZ

1 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2015/01 No: 383
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-761[?]

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

"Tivitır mivitır ile olmaz. Tezek kokusunu hissedeceksiniz."

Recep Tayyip Erdoğan

Tweet

580 bin takipçisi olduğunu söyleyen Egemen Bağış, ***"Her tweet'i adeta bir miting gibi düşünüyorum"*** diyeli **2 yıl,**

● İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu resmi Twitter hesabından Dünya Star Wars gününü kutlayalı **1 yıl,**

Murat Mutlu ve Ben Perman adlı iki mucit, suyu kaynattığı zaman Twitter'a mesaj gönderen bir kettle üreterek, alete "Tweetle" ismini vereli **5 yıl,**

● Nihat Doğan, ***"İtler istiyor diye atlar ölmez"*** özlü sözüyle ilk tivitini atalı **4 yıl,**

● Hacı Sabancı, ABD'li ünlü iş adamı Warren Buffett'a attığı, ***"Nasıl zengin olunacağına dair tavsiyeler verir misiniz?"*** tivitine cevap alamayalı **2 yıl,**

19 Eylül Gaziler gününü kutlamak isteyen Demet Akalın, ***"Tüm gazilerimiz nur içinde yatsın"*** tivitiyle olağanüstü bir duyarlılık sergileyeli **1 yıl,**

Egemen Bağış, ***"Başbakanımızı milyarlarca insanının duaları koruyor"*** tivitiyle coşalı **2 yıl,**

● "Starlığını azalttığı" gerekçesiyle Twitter hesabını kapatan Demet Akalın 10 gün sonra geri dönerek starlığı gözden çıkaralı **5 yıl,**

● Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, yeni öğretim yılıyla ilgili Twitter'da yayınladığı bir mesaja gelen, "Berkin Elvan'ı uyandırır mısınız? Okula geç kalacak" tivitine, "Eminim Berkin Elvan artık uyanmıştır :-) Güzel bir eğitim yılı ve başarılar diliyorum. Bahtı açık olsun," yanıtını vereli **2 yıl,**

● Anayasa Mahkemesinin kararıyla ilgili girdiği iddiayı kaybeden Mehmet Ali Ilıcak, anırma sesini kaydedip Twitter kullanıcılarıyla paylaşalı **5 yıl,**

● "www.devletbahceli.com.tr" adresine ziyaret edenler "Bozkurt" işareti yapan bir Twitter kuşuna rastlayalı **3 yıl,**

Devlet Bahçeli'nin Twitter hesabı açtığına inanamayan ve hesabı sahte sanan ülkücü camiadan 'Bu ne cüret!' mesajları geleli **5 yıl,**

● Egemen Bağış, "Ouokl" tivitinin ardından "Rö" diye bir tivit daha atalı **2 yıl,**

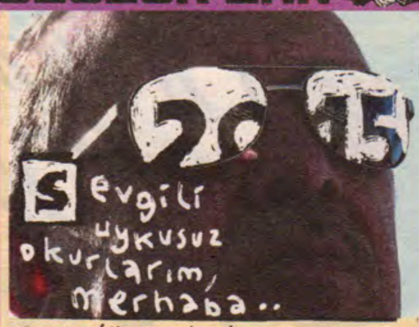
Tayyip Erdoğan, "Siyasetin ilk limanı ahlaktır" özlü sözüyle ilk tivitini atalı **5 yıl** olmuş.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, aldığı tasarruf önlemleri kapsamında elli liralık masraf kalemlerini bile kısmaya çalışan bir hükümet yeni bütçe yılında elindeki makam araçlarının bir kısmını da elden çıkarır ya da hiç olmazsa daha fazla araç almaz. **Yeni Türkiye'deyse** bütçe tasarrufunun önceki yılın 12 katı fazla araç alarak yapıldığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** sadece iktisat, tarih ve sosyolojiye değil temel matematiğe dahi meydan okuyan, temel matematiğin vesayetinden kurtulmuş bir ülkedir.

UYUYUN LAN

2014'ün son haftasında da, ortama osmanlıca ile ilgili gaygay yapmaya devam ettim.. "Bizim bilime son derece müsait dilimiz varken, bir gece yattık, sabah kalktık baktık ki o dil yok" dedim. "Türkçe ile felsefe yapılmaz" dedim... Şimdi bunları biraz açmak istiyorum.. Bi sabah uyandığımızda dilimizin olmamasını Kafka'nın "Dönüşüm" kitabına benzetebilirsiniz. Gregor Samsa bi sabah uyandığında kendini dev bir karafatmaya dönüşmüş bulur.. (Konu dışı bi'şey söyliicem.. Karafatma ne biçim isim abi yaa.. Türkçe bilime işte bu yüzden müsait değil... Gavur Latinceden bulup TENEBRIONINAE filan diye fiyakalı isimler koyuyo, bizim bilim adamları mahalleden arkadaşına isim takar gibi buluyo isimleri.. Karafatma, sarı ömer, Ayşa gadun fasulya, Vaşington portakal, rıfkı vb...) Neyse.. Yani demek istediğim Karafatma sendromu yaşadı bu millet ↗ Tamam Latin harfleri kolay da kelime nasıldı? Onu bulamıyoruz artık.. Misal "Egzost .. Ekzoz, Egsoz, Ekzos, vb..

Bir diğer konu, Türkçeyle felsefe yapılamayacağı.. Çünkü duygusal bir diliz ve insanla ilgili konularda ana avrat dümdüz gidip virajları alamayabiliriz.. Ben türkçe felsefe kitabı yazsam, ismini "AMAAN STİRET" koyarım.. İçine de sayfa koymam.. Sırf kapak.. Zaten kapağına bakıp alıyolar.. ayrı konu...

Ali İsmail davasında, "Polisin düşünme yetisi yoktur" diye savunma geldi... Yani milyonlarca yıl sürmüş evrim, iki gün uyumayınca eski haline mi dönüyo... Hesapta uykusuzluktan düşünemiyolar.. OLm "bunların eline silahı niye veriyoruz o zaman?" demezler mi?

Başbakanla aramızda "bakanlar kurulunu sen mi toplayacaksın, ben mi toplayacaksın" gerginliği oldu.. Sarayı boşuna mı yaptırdım lan.. Papayı yatıya çağırmak için mi yaptırdım, galatasaraylı futbolcular türk vatandaşlığına geçmek istesinler diye mi yaptırdım. (Hem insan bi binayı görüp niye vatandaşlık değiştirmek ister onu da anlamadım. Vatandaş olana oda vermiyoruz burdan) Uzun lafın kısası, bende toplanacaz.. Bi sürü boş oda var.. isteyen duşunu alır, uyur.. Vatandaş dur..

Peki Fuat Avni meclis çaycısı olabilir mi? Odaya o kadar çok girip çıkıyor ki, insanın gözü alışıyor, hareketli demirbaş... Yanında hiç çekinmeden konuşuyosun.. Herr şeyden haberleri var... Odanın kokusundan akşam ne içtiğini söyler, tuvaletin kokusundan ne yediğini söyler... Aksarayda çaycı yok.. Bardaklar altın olduğu için kimseye güvenemedik.. Herkes kendi içtiğini yıkayıp yerine koyuyo...

Fetocuların tasfiyesi 2014 boyunca sürdü.. Zamanında bunların Türkçe olimpiyatlarına kandık.. Sonra sabah bi kalktık, muammerin oğlunu almışlar.

Evet uykusuzcular.. Yazıma burada son verirken, hepinizin Meri Yiğirlarını kutlar, 2015'in çok açıkmet geçmesini dilerim.... Beraber yürüdük biz bu yollarda.........di mi?

vatandaşa sorduk: 2014

Usrullah FAYTON (40): 2014'te ortadoğu da kafalar kesildi... Hem de çok.. 10 bin 100 bin kafa falandan çok.. Yani önümüzdeki 40-50 sene hatta 60 kurban bayramı kutlamasalar olur.. Kabul olur yani... Şeker bayramından da yırtmak istiyolarsa, açlıktan öldürsünler birbirlerini...

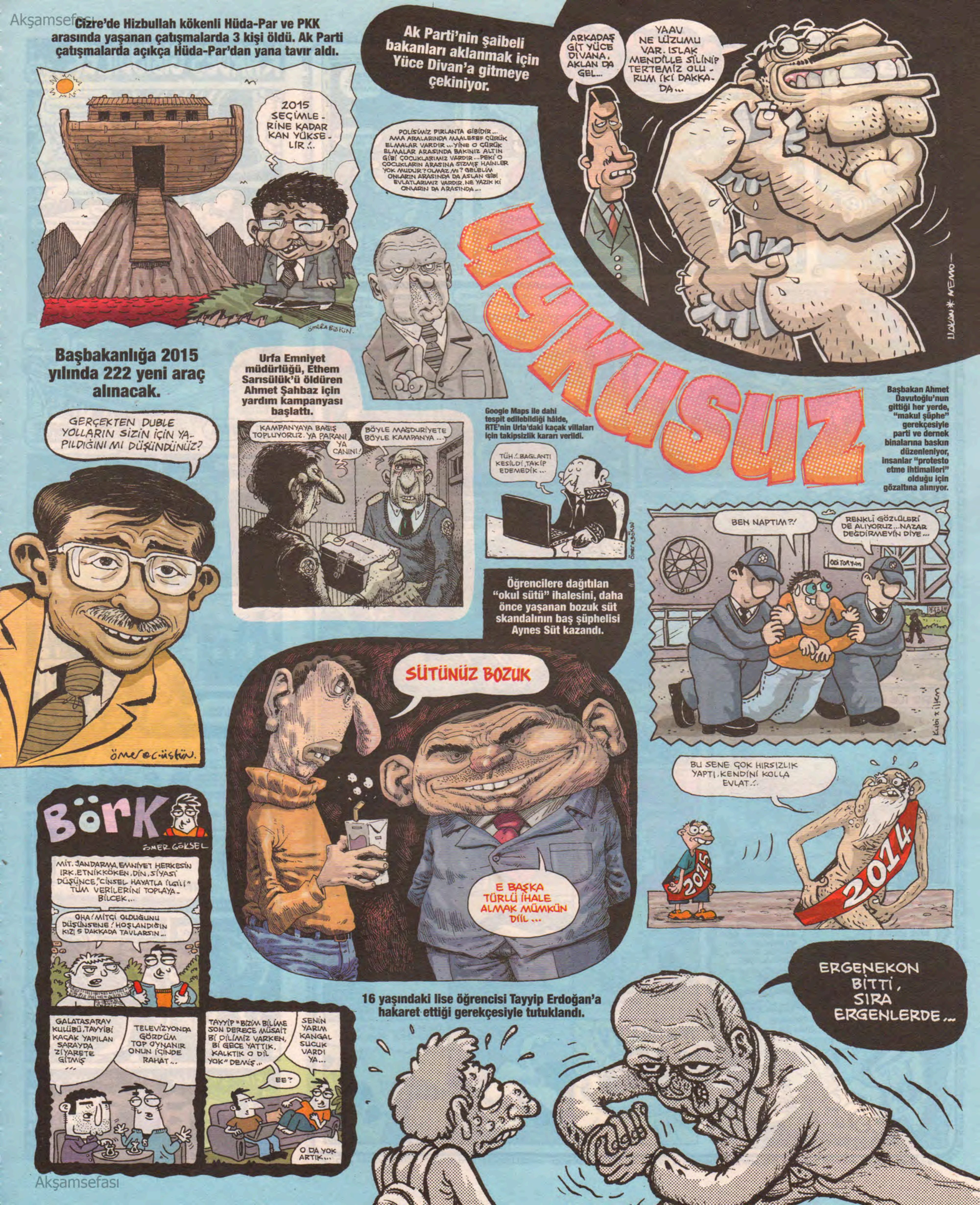

Camız GÜÇLÜCE (32): 2014 boyunca, her gün mohakkak en az bir iki tane Kim Kardaşyan g*tü gördüm. Coşup kendim de çoğıldan bakınca 20'yi 30'u buluyodu günlük.. 2015'e girdiğimiz şu noktada g*tle ilgili kriterlerim çok değişti.. 2015'ten beklentim bu kriterlerin ufalması.. öyle g*te böyle y***ı nereden bulacaz...

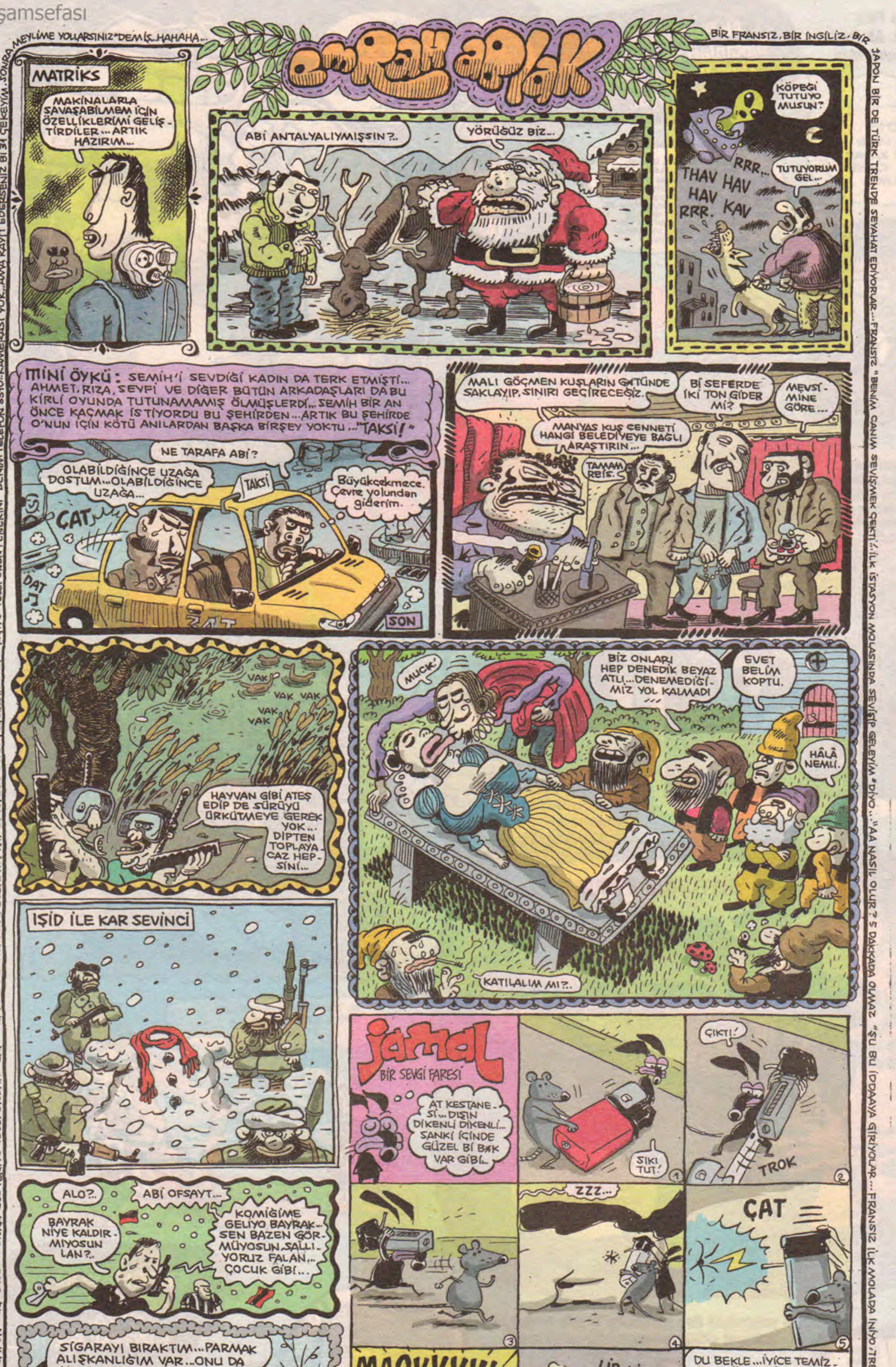
Fazıl SAY (28): Ocak şubat mart nisan derken bi yılında sonuna geldik.. Nasıl ki pazartesi salı çarşamba derken bi haftanın sonuna geliyosak, bu da öyle.. Peki haftaların niye isimleri yok diye düşünüyorum bazen.. Sonra bi de onları mı ezberlicez gerizekalı diye kendi kendime kızıp dövüyorum kendimi... Gebersin i*ne...

Akşamsefası
Akşamsefası

Akşamsefası
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir kafede içeride de dışarıda da sigara içilebildiği halde alışkanlık gereği soğukta dışarıda sigara içiyor insanlar. Alışkanlık böyle çok acayip bir şey işte.

æ Bundan yıllar önce Bahçelievler'de bahçesiz bir evde oturan bir arkadaşım vardı. Kelime şakası yapmıyorum, gerçekten öyleydi. Bu arkadaşımın insanları dövmek gibi bir özelliği vardı. Herkesi dövüyordu. Herr-kesi ama. Herkesi. Bir gün beni aradı. Alpay sana geliyorum dedi. Gelebilir miyim yok, geliyorum. Gelme deme gibi bir şansın da yok, çünkü dövüyor öyle bir şey olursa. Geldi. Ben dedi stand-up'a başlamaya karar verdim dedi. Dedim lan oğlum çok zor bir şey değil mi lan stand-up. Dinle oğlum bir önce dedi. Başladı anlatmaya. İnanamıyorum, bir mizah dahisiyle karşı karşıyorum. Ölüyorum gülmekten. Lan oğlum dedim, sen insanları niye dövüyorsun, insanları güldürsene. Onun yeri ayrı, onun yeri ayrı dedi. Ama nasıl bir komiklik. Olamaz böyle bir şey. Resmen açığa çıkmamış süper yetenek. 600 kişilik salon kiraladım ama kira ödemedim, salon sahibini de dövdüm, ilk oyunum on gün sonra, aha bu da iki biletin dedi. Biletler de öyle pahalı ki, bugünün parasıyla 100 lira, iki bilet 200 lira. Dişimden tırnağımdan artırıp o parayı verdim, sonra da günlerce ajlık çektim. Ağzımın burnumun kırılmasından iyidir yine. 600 bileti üç gün içinde zorla sattı. Oyun günü geldi salon tıklım tıklım. Bir komedyen düşünün ki ilk oyununda 600 kişiye oynuyor. Başladı anlatmaya. Salon nasıl kırılıyor ama. Oha, dünyanın en komik adamıyla karşı karşıyayız. Sonra bu böyle anlatırken izleycilerden biri fırladı ayağa, tamam da kardeşim bir saattir Amerikalı bir stand-up'çının hikayelerinin aynısını anlatıyorsun, ayıptır ya dedi. Bu zıpçıktı hemen oracıkta arkadaşımın adamları tarafından dövüldü, yaka paça salondan atıldı. Oyun öyle bitti. Arkadaşım bir daha sahneye çıkmadı. Fakat ilk ve tek oyunundan hayvan gibi para kazandı. Bu da böyle bir anımdır.

æ İndirime girer diye almadığım ayakkabıyı indirime girdiğinde de almıyorum.

æ Bazen düşünüyorum da, insanların kuyruğu olsaydı nasıl olurdu acaba. Bence güzel olurdu. Hemen de statü göstergesi olurdu. Kuyuk tüyleri dökülenler olurdu mesela. Bilhassa da erkeklerin. Kel kuyruklarıyla dolaşırlardı öyle. Kadınların kuyrukları coşum olurdu. Tüyleri kabarık, parlak, renkli, Allah'ım her şey yaparlardı kuyruklarına. Kuyruğunun bir teline kurban olunan kadınlar olurdu. Zaten bence her kadın hayatında bunu duymuştur. Saçının bir teline bir şekilde kurban olunmuştur. Ve bunu her erkek, en az bir kez, bir kadına, mutlaka söylemiştir. Bu söylemle ilgili aslında sayfalar dolusu yazabilirim ama gerek yok. Kim olursak olalım bizleri aynılaştıran bir kalıp bu. Ha kötü mü. Değil elbet ama iyi de değil. Bahsetmeyeceğim dedim ama yine durunamadım bak. Ama bahsetmeyeceğim. Ne diyordum kuyruk. Zapt etmesi zor olurdu. Kavgalarda kuyruğumuzdan çekenler olurdu. Koyacak yer de bulamazdık kuyruğumuzu. Mutlaka isyan edip kestirenler olurdu. Hem de çok insan yapardı bunu. Kestirip kuyruklarını evin en şahane köşesine asanlar da olurdu. Ben şahsen kuyruğum olacaksa tilki gibi kabarık bir kuyruğum olsun isterdim. Bunaldığımda alırdım kuyruğumu koltuğumun altına, saatlerce kuyruğumu tarardım. Yeri gelir aç ama kuyruğum dik gezerdim. Kuyruğumu öylesine sever, öylesine severdim ki, kuyruğum olmasa ne yapardım acaba diye düşünürdüm hep. Bisiklet kullanırken kuyruğumu tekere kaptırmamak için mutlaka önlem alırdım. İnsan iki ayağı üzerinde yürümeye başlayınca kuyruğu kayboldu, sokumu kaldı yadigar. İnsanın içindeki en büyük özlem, farkında olmadan, kuyruğuna duyduğu özlem aslında. Atalarımızın kuyruğu vardı. Şimdi bu kuyruksuzluk bence bizi hep eksik hissettiren.

æ Mutsuzluğu aramak diye bir şey var. Mesela hiç olmayacak bir kıza aşık oluyor, **oh, şimdi bu kız beni en az bir sene mutsuz eder** diyor. **Yaşasın lan** diyor. Bir de işte böylesi de var. Bazı da imkansız aşkların derdi de aşk değil, derdi mutsuzluk. Böyle mutsuz bir arkadaşıma sordum, **neden** dedim. **Çünkü vahşi bir tadı var, ancak aptallar mutlu olmayı ister** dedi. Etkileyiciydi.

æ Çin lokantasından çubuk aşırmayanı da anlamak zor.

æ Tırtıl olsam sanırım kelebek olmak da istemem. Yani seçme hakkım olsaydı ömrümü bir tırtıl olarak sonlandırmak isterdim. Uçmak istemediğimden, afili olmak istemediğimden değil, sadece korktuğumdan. Evet kesinlikle çok korkardım. Bir kere pupa evresine girmeyi hiç istemezdim. Düşünsenize, bir yere sabitliyorsunuz kendinizi, dışınızı atıyorsunuz bünyenizden, vıcık vıcık içiniz bir pupanın içine sabitleniyor. Ve başlıyor dönüşüm. Günlerce karanlıkta kendinizi doğuracağınız günü bekliyorsunuz. Bu riski hayatta almazdım. Bu kadar korunmasızlık, bu kadar bilinmezlik asla bana göre olmazdı. Bir tırtıl olsaydım tabii eğer. Ama işte insanım, kendimi doğurmadığım tek bir dönemim olmadı. Çünkü insan olmak böyle bir şey. Korkmayacaksın. Korkarsan olmaz.

æ Karadeniz bisiklet turumda Fındıklı'da gördüğüm sahipli atmacaları hiç unutmadım. Sanki böyle arkadaşlarımı unutmamış gibiyim.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
3, 10 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

KAMİL SEVEN ADAM

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

CAFE-KAHVEHANE

1
Cafe, menü, ödeme, tip...
Kahvehane, adisyon, veresiye, bahşiş...

2
Cafe, scrabble...
Kahvehane, tavla...

3
Cafe, esmerşeker...
Kahvehane, kıtlama...

4
Cafe, sevgilisiyle gezen kadın...
Kahvehane, karısından kaçan adam...

5
Cafede wi-fi aranır...
Kahvehanede okeye dördüncü aranır...

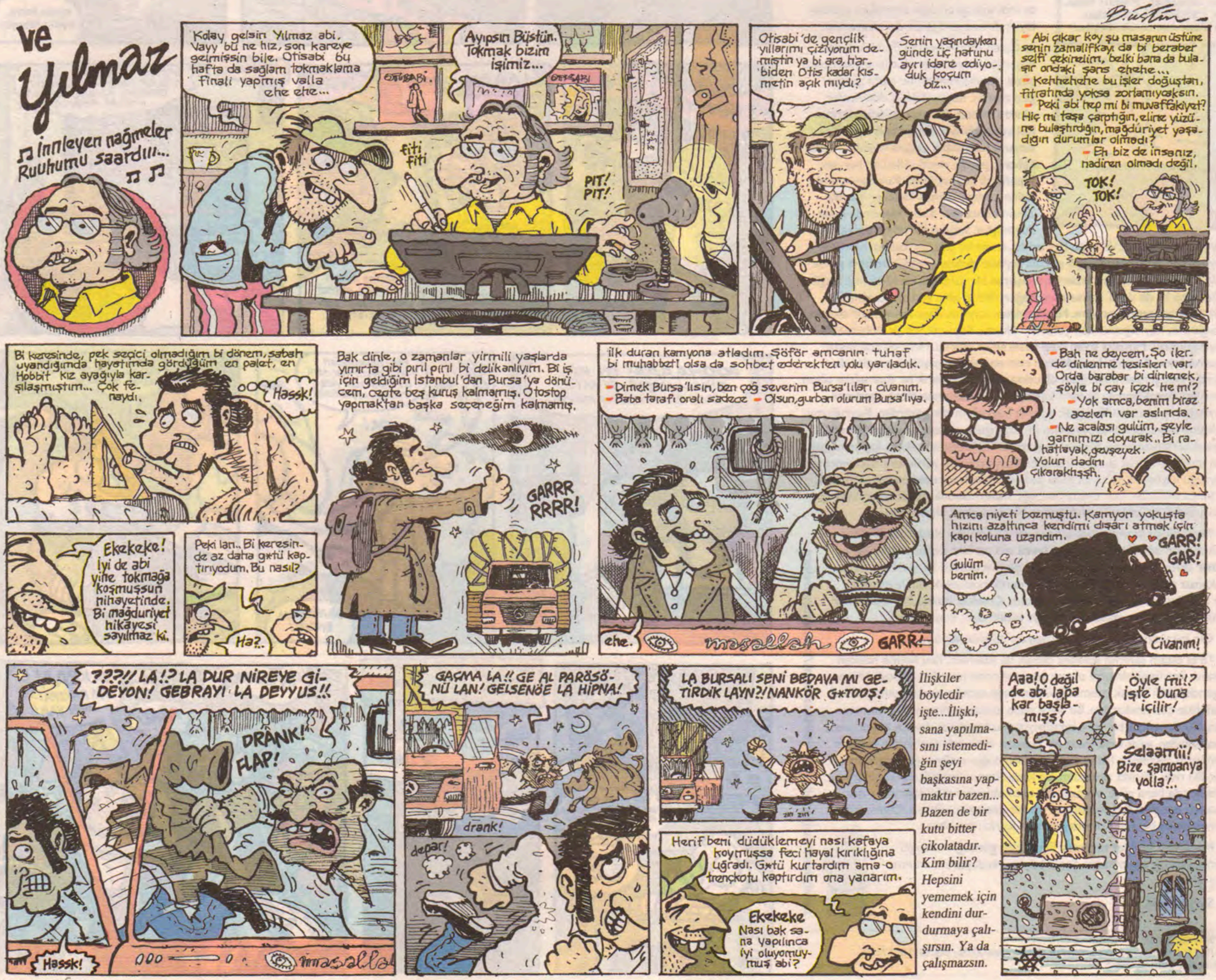
6
Cafe, National Geographic...
Kahvehane, TJK TV...

7
Cafe, Ferzan Özpetek...
Kahvehane, Zeki Demirkubuz...

(Aralık ayında Aksanat'ta dört haftalık mizah yazarlığı atölyesi yönettim. Bu yedi fark, son derste sınıf tarafından ortaklaşa yazıldı, emeği geçenlere şükran... Tüm alemin yeni senesini kutlar, bol neşe, bol sağlık temenni ederim.)

Akşamsefası

-SON-

Akşamsefası

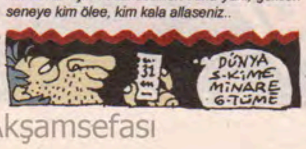

KARIŞIKSLE'DEN DEV HİZMET!

Sadece tek bir yaprağı* bulunan **TEMBEL AJANDA** sayesinde, yılın tam üç yüz altmış dört günü hiç bir program yapmayacaksınız, hiç bir toplantıya yetişmeyeceksiniz, hiç kimseyle randevunuz olmayacak, hiç bir mühim mevzuyu not almadığınız için hiç birini kafaya takmayacaksınız! Yılın tam üç yüz altmış dört günü yan gelip yatacaksınız, osura osura uyuyacaksınız, yayım yayım yayılacaksınız! Tek yapmak gereken, yukarıdaki sayfayı işaretli yerlerden kesmek!..

Dileyenler **TEMBEL AJANDA'nın mevcut tek yaprağını, bir sonraki senenin yılbaşını programlamak için kullanabilirler. Ama yani, gelicek seneye kim ölee, kim kala allaseniz..*

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yaşlı bir bilge
şu kristal lamba gibi akşam
aydınlığında
çünkü tam bilemiyor
onu aydınlatan hala güneş mi
yoksa kendisi mi yanmakta?"
-Pentti Saaritsa

• En sonunda şu Ağca'yı Papa yapın da rahatlayalım yav!!

• **Sen felsefeye mi merak saldın a benim sembolüm? Sen düşünmeye başladın ya, dilin-dişin ne önemi var?! Yeter ki felsefeye kafa yor, sanatla ilgilen; hangi dili istiyosan aşırı hızlı öğreniriz biz! Belki de bakarsın, zamanla kendi şiirlerini yazmayı da becerirsin, böylece Mehmet Akif, Necip Fazıl gibi deha taşıyan şairlerin yancısı olmaktan kurtarırsın kendini. Onlar senin metin yazarların değiller, onlar mal-mülk, komisyon, cukka kovalamadılar. Onların zamanı, tüm pahalı saatlerden daha değerliydi. Hadi, otur, yaz bakalım kendi dizelerini!..**

• Yeni yılda Fuat Avni'ye 'Suat Avni' diye bir alternatif hayalet kardeş gelecek, kesin olan tek şey bu. Dahan da yazdım buraya!

• **İlk kurulan banka olan Ziraat'te, işçiler fazla olduğunu düşündükleri parayı bir kutuya atarmış ve ihtiyacı olan işçi o kutudan nasibini alırmış.**

• Yasama'ya Recep, Yargı'ya Erdoğan bakıyo. Aradaki boşluğu doldurun.

• **Kapını sıkı sıkı kilitliyosun ve kalan tüm insanlığa bi inceden hakaret ediyosun. Velakin napacaksın? Kilitlemeye devam et, benden bilme!**

• Çok plan duydum bu hayatta fakat böylesini ilk kez duydu bu kulaklar: "Tayland'da kredi kartı dolandırıcılığı yapan arkadaşım var, gidip ona mı ortak olsam?!."

• **Gümüşsuyu'nda oturan bir arkadaşımın apartmanındaki diğer evlere çok hırsız giriyodu. "Peki senin başına hiç geldi mi" diye sordum, "Bildiğim kadarıyla gelmedi, benim evime geldiyse bile çalacak bişe bulamayıp çıkmıştır" dedi.**

• Amerikan Sineması, Kuzey Kore lideriyle dalga geçiyo ama şu ömrümde gördüğüm en aptal lider, George Bush, ABD'nin başındaydı. O kadar güçlü ve zekiler ki, aptallığı da kimseye bırakmıyolar...

> ***• Rakama, niceliğe, sayıya aldanmayın... Çok film gördüm, gişede durduğu gibi durmuyo!..***

• **Alkol ve getirdikleri: Dolu şişeyle 'şişe çevirmece' oynanmaz!!**

• 'Kara' kelimesi matematikteki 'Eksi' gibi... Neyin önüne gelse, çekiveriyo aşşalara... Allah hepimizi kara ağızlılardan korusun mesela...

• **Halis Suavi Sualp mizahı: "Ünlü sanatçı Ordan Geçti Bay!.."**

• İncecisi, meraklısı anlamıştır, Uçan Halı'ya zaafım var. Çocikliğimden bu yaşa ne bir roket merakım oldu, ne uçak, ne füze. Karşı da değilim canım, can almak, kitleleri öldürmek için kullanılmadığı sürece. İnsan zekasının nesneyi toparlayıp uçurması ne güzel. (Son yaz Amerika'ya uçarken, darlanıp tuvalette bir minik sigara içeyim dedim. Çünkü bir öncekinde içmiş idim. Bu sefer alarmlar coştu, çaldı ha çaldı. Zorbela kurtuldum cezadan, sorgudan. Daha da içmem yeminlen!) Hayal mayal, Uçan Halı'nın yeri ayrı uçanlar arasında. Süpermen'e bile basar! Adamın uçması saçma, aşırı, kibir barındırıyo, halının bi çıkarı yok ki uçmada, gönüller ve zihinler şenlensin diye uçuyo... Ayreten Süpermen'in niye kostümü var, başka kim uçuyo ki, biz onu kimle karıştırabiliriz ki?! Bi gün olacak, halıma kurulup uçucam... O vakte kadar bırakmazsam, sigaramı da yakarım!..

• **Akrep akrep diye kasılıp durdum ama Çin kafasına göre Maymun burcuyum. Olsun, o da karizmatik. Akrep, maymun, ben etle tırnak gibiyiz!**

• Bu hızla giderse bırak Pensilvanya'yı, Transilvanya bile

Akşamsefası

Akşamsefası

durduramaz bu hafızı!..

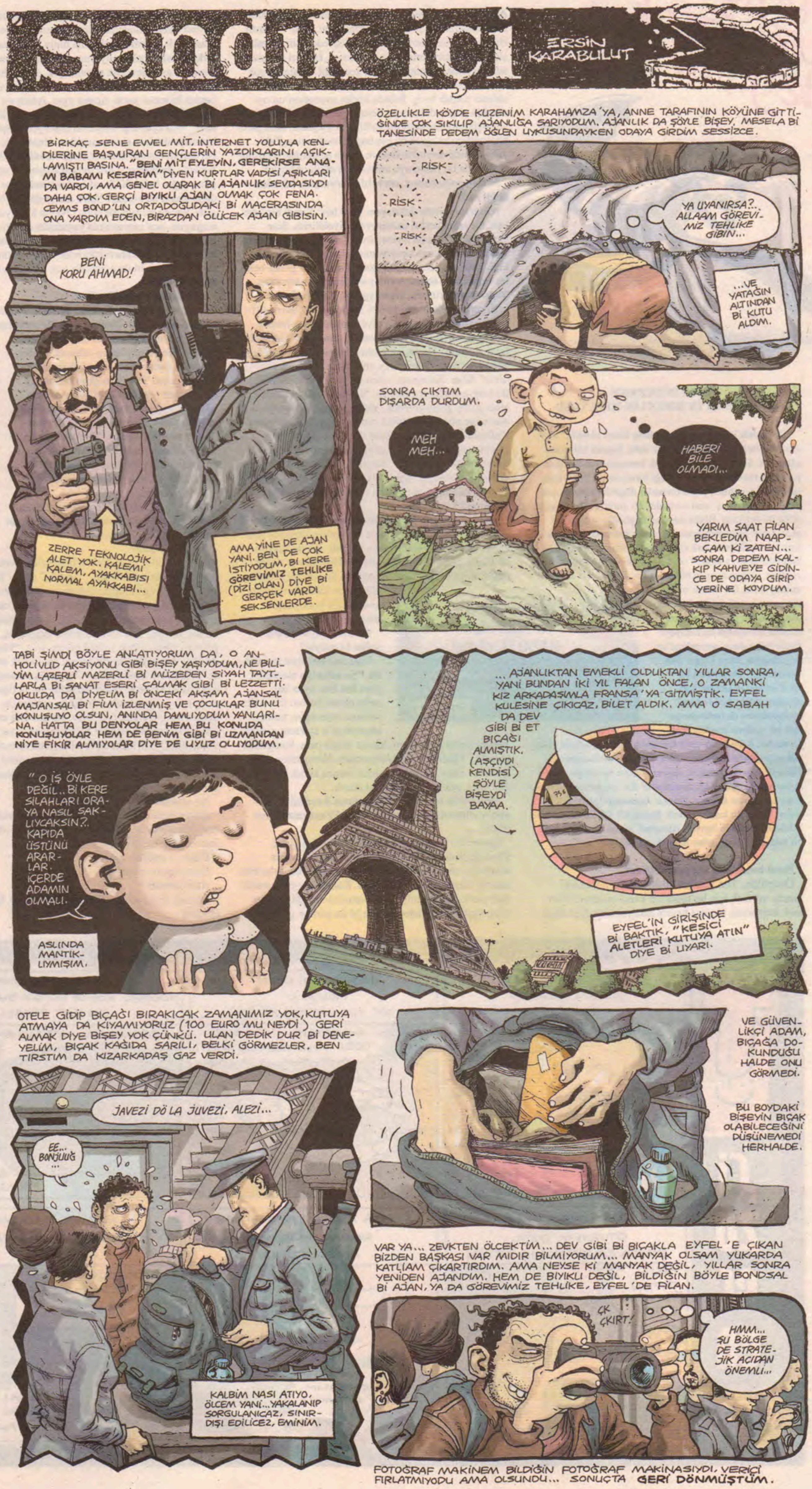
- **Azalarak Bitsin: "Telefon kapalı olsa bile, pili takılıysa dinliyolarmış!"**
- Canım anneciim, iki hafta önce belirttiğim 'Emret Hanımefendi' adlı kitap fikri için "Bunu düşündüğüm zaman ortam başkaydı, şu an haksızca üzerine gidilen bir yapıya zarar vermek istemem" özetiyle görüş bildirdi. Yorum, morum katmadan aktardım gitti. Velakin belki bir gün başka eller yazar bu kitabı, artık 'annemin' olmaktan çıktı, 'anonim' oldu!..

Gerçekleşecek diye değil, zevkli diye kurulur hayal...

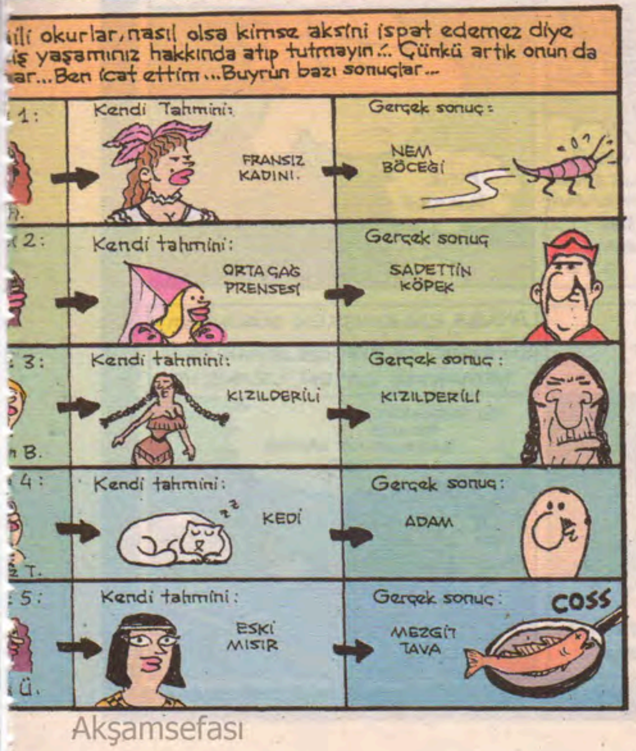
- **Aralık boyunca tepedeki alıntıları Finlandiyalı içli şairlerden yaptım. Çevirmen Kemal Özüdoğru'yu saygıyla, rahmetle anıyorum. Bir başka dünya verdi bana.**
- "Okumuyorsanız tartışmayalım" ne gıcık laf ya... Peki ben okumadanm tartışmayı savunma niyetindeysem n'olacak? Ne bu kibi? Bu nasıl bir az kentlilik, hatırla kendini, seni sevişmiş toplum mühjendisi?! Tartışma, konuşma, selam da verme, umrum musun, ruhum musun? "Cahille sohbeti kestim" de at!..
- **Çok fazla coşup, sevişirken çok hareket eden adama "Fırfır yok!" demiş kız. Geçen hafta 'hakaret' olunca tümden başka bi kafa husule gelmiş...**
- Hayal kırıklığı: Müjgan'la ağlaşmayı umarken, Müjdat'la yılışmak!

vedatozdemiro@gmail.com

Akşamsefası

Akşamsefası

“Kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

ALTIN DÜŞERKEN (DR. SEMİH'İN İBRETLİK HİKÂYESİ)

“Dr. Semih'i röportaja ikna etmem kolay olmadı,” diye yazmak isterdim, ama çok kolay oldu. Hemen kabul etti adam. Dr. Semih, doktorluğu çok konuşulmasa da sakin yapısıyla tüm hastanenin sevdiği birisiymiş. Uzun yıllar çalışmasına rağmen yaşıtı cerrahlar düşünüldüğünde çok para kazanamamış, ama normalde bu durumu dert edinen birisi de değilmiş. Bütün parasını kaybettiği o uğursuz güne kadar da çevresinden hiç kimse doktorun bu kadar para hırsı olduğunu fark etmemiş. Dr. Semih'in yaşadıklarını duyuncaya kadar “anyoption”un ne olduğunu bilmiyordum. Çoğunuzun da böyle bir şeyden haberi olduğunu sanmıyorum. Dr. Semih'in bütün parasını ve işini kaybederek inanılmaz bir trajedinin kahramanına dönüştüğü bu hikayeye başlamadan önce, anyoption'un ne olduğunu Barış Uygur'dan öğrenelim: *“Anyoption bir sürü varlığa dayanan, içinde altın, döviz, hisse senedi opsiyonlarını da bulunduran ikili bir opsiyon trading platformudur. Aslında bir çeşit kumardır. Altının, doların falan yükselip düşme durumuna göre tahminlerde bulunursun. Yükselirse gelsin paralar, düşerse batsın bu dünya. Senin anlayacağın bu işte kazanmak yok! Ha kim kazanır dersen, kasa her zaman kazanır. Velev ki kazandın. Ha keza...”* Sağol Barış. Bu kadarı yeterli. Şimdi söz Dr. Semih'te. İşte “Doktor Semih'in İbretlik Hikayesi” ya da daha dramatik bir başlıkla: Hayallerine Koşarken Düşenler:

Nasıl bulaştınız anyoption işine?

Öncelikle, ‘ben yandım başka kimse yanmasın’ mesajı vermek için bu röportajı kabul ettiğimi belirtmek istiyorum. Herkes benim hikâyemden ders alsın. Anyoption meselesine gelirsek; hastaneye yeni gelen fizyo-terapist bir çocuk bahsetmişti bu işten. Yıllardır Hürriyet'in ekonomi sayfasını takip eden biri olarak altının, doların durumunu iyi bilirim. İnişleri çıkışları tahmin etmek benim için çok zor değil. Başlarda çok ilgilenmesem de, bir gece karım uyuduktan sonra aklıma takıldı bu iş. Sabaha kadar anyoption'un oynandığı sitede dolandım. Sonra işte ufak ufak denemeye başladım. Oynadığım meblağlar küçüktü, ama para kazandıkça bu işe sarmaya başladım diyelim. Tabi, yıllar içinde mesleğimden ve başka şeylerden soğumuş olmam da bu maceraya atılmamda etkili olmuştur.

Neden soğudunuz, cerrahlık heyecanlı bir alan değil mi?

(Gülüyor) Şöyle anlatayım Fırat bey: Şimdi bir kere ben, bir safra kesesi uzmanıyım diyebilirim. Size garip gelebilir, ama birine şöyle karşıdan bir bakayım, safrası alınmış mı duruyor mu anlarım. Benden daha hızlı kese alan cerrah çok azdır. Fakat tabi, şimdi ben laparoskopik *(kapalı teknik)* ameliyat yapmıyorum. Yapsam yaparım da, yapmıyorum. Yani bu kadar hızlı safra alırken, ömrünüzü safraya vermişken, sırf laparoskopi yapmıyorum diye zamanla size verilen ameliyat sayısı azalıyorsa insanın canı sıkılır, anlatabiliyor muyum? Neymiş efendim, hastalar açık ameliyat istemiyormuş, “Semih bey artık laparoskopiye geçseniz” falan. Sevemedim ben bu yeni teknikleri, bir iki kere anlatmaya çalıştım, “Cerrah dediğin çalıştığı alanı geniş geniş görecek, alacağı safraya dokunacak, onu eline alacak, cerrahlık budur” diye, ama güldüler. Kafasına bone takmış dünkü çocuklar arkanızdan gülerse soğursunuz bu meslekten. Bunun hem maddi hem manevi boyutu var. Neyse uzatmayayım, sonuçta yıllarımı vermeme rağmen hem elime aldığım safranın hem de kazandığım paranın azaldığı bu meslekten soğumaya başladım.

Siz de laparoskopi yerine anyoption'a yöneldiniz?

Ya tabi tam öyle değil, ama anyoption zamanla beni daha çok heyecanlandırmaya başladı. Bir de baktım ki, bütün gün hatta ameliyattayken bile altını, doları düşünmeye başlamışım. İnsanlarla iletişimim azaldı. Hatta son zamanlarda safra keseleriyle konuşmaya başlamıştım.

Ne konuşuyordunuz safra kesesiyle?

Yani işte ameliyat esnasında, “Şu safradan alacağım para bin lira, ayda beş safra alsam beşbin lira eder, safraya vereceğim zamanı anyoption'a ayırsam nerden baksan onbin kazanırım, kansız temiz para, komplikasyonsuz,” falan diye düşünüyordum. Hemşireler safra kesesine dalıp gitmeme, zaman zaman kendi kendime gülmeme pek anlam veremiyorlardı.

Niye böyle hayallere kaptırdınız kendinizi? Sonuçta yılların cerrahısınız, hiç mi kazanamadınız para?

Kazandım bir miktar tabi, ama devir değişiyor. Mesleğe benden 20-25 yıl sonra başlayan, benim aldığımın onda biri kadar safra almamış arkadaşlar bile parasal olarak aldılar yürüdüler. Kafada boneler, ameliyathanede son ses müzikler, hemşirelerle gülüşmeler falan sanki ameliyathaneye değil de partiye gidiyor gibiler. Sadece doktorluk da değil, yaşadıkları sosyal hayata bazen kulak misafiri oluyorum. Neler neler... Hastanede işi biten arabasına binip hızla uzaklaşıyor. Arkalarından bakakalıyorum. Toyota'ya bin, eve git, hanımın meymenetsiz suratını çek, sosyal hayat olarak da hanımın abisiyle ara sıra rakı iç... Hanımın abisiyle benim hanımın suratı tıpatıp aynı. Adam en az haftada üç gün bizde. Düşünsenize, biri karım biri karımın abisi, ama aynı kişi karşımda oturuyor. Geçen sene hanımın abisinin safrasını aldım. Bence tek farkları bu. Bir safralı biri safrasız... *(Kendi kendine gülüp bir süre boşluğa daldıktan sonra devam ediyor.)* Yani ben bu güne değin belki 2000 safra almışımdır, eee 2000 tane daha alsam ne olacak? Safra mafra derken ömür geçti gitti. Var mı bu işin bir sonu? Neyse konuyu dağıtmayayım, son zamanlarda yaşadıklarım ağır gelince galiba bir çeşit depresyona girdim, bir takım değişimler yaşadım. Şu kafamdaki boneyi 55 yaşından sonra taktım. Bunun bi de ayıcıklısı var, ama onu takınca gülüyor gençler.

Anyoption işine dönelim?

İnsan sıkıldığında eldekiler yetersiz gelince farklı alanlara yöneliyor. Yani sonuçta bir cerrahım ben, çulsuz bir adam değilim. Bir değişiklik gibi baktım ben bu anyoption olayına. Neden olmasın, dedim. Cahillik etmişim ama iş işten geçti. Yeri gelmişken bir mesaj da vereyim (*cebinden bir kağıt çıkarıp okuyor*). Cehalet, karmakarışık işleri bir anlığına basit gösterir. “Neden olmasın?” diye dönmüyor dünya. “Neden olmasın?” diyen safların kaybettikleriyle dönüyor... *(Burada büyük bir final koymuş gibi konuşmadan yüzüme bakmaya başlıyor.)*

Devam edin...

Dediğim gibi, başlarda ufak ufak oynadım. Çok da başarılıydım. Ta ki geçen ayın 16'sına kadar... *(Susuyor.)*

Ne oldu o gün?

Bir gece önce eşimin abisi bize geldi. Yemeğe. Yedik içtik falan derken, bir ara, “Semih,” dedi, “ben bu yüzümdeki yağ bezesini aldırmayı düşünüyorum.” “Hallederiz,” falan dedim ama bir yandan canım sıkıldı. Çünkü adamın karımdan surat olarak tek farkı bu yağ bezesi, o da alınırsa zaten aynılar da, iyice ikiz gibi olacaklar. Fakat iş başkaymış. Ben, “Hallederiz” dedikçe bir sıkıldı bu. “Korkma ya, merak etme kolay iş,” falan diye üsteleyince, “Ya yanlış anlama Semih, ama şimdi bu beze yüz bölgesinde ya, iz falan kalmaması lazım, bir estetik cerraha mı yaptırsam diyorum,” demez mi. Şerefsize bak! Lan ben çok mu meraklıyım senin yağ bezene safrasız herif! Neyse, o an fazla tepki vermedim, “Sen bilirsin,” dedim, ama içimden safra, dalak, malak dümdüz gidiyorum. Gece abisi gittikten sonra hanım da abisinden yana çıkınca delirdim. O gece karar verdim büyük oynamaya.

Ne olacaktı büyük oynayınca?

Çekip gidicektim. Kendi safralarımdan kansız, komplikasyonsuz kurtulucaktım *(gülüyor)*. Son ameliyattan çıkıp basıp gidecektim.

Diğer cerrahlar gibi?

Evet, bravo onlar gibi.

Ama olmadı?

Olmadı .mını yiyim! Olmadı! Tuttu tuttu, bu defa tutmadı.

Nasıl oldu?

Ne nasıl oldu?... Ha tamam, olay nasıl oldu diyorsunuz? Nasıl olmadı desene! *(Kendi kendine gülüyor, uzun bir sessizlikten sonra anlatmaya başlıyor.)* O gün sabah bütün paramı altının artacağı tahminine yatırdım. Altın yükselirse, şimdi rakam telaffuz etmeyeyim, param yüzde yetmiş artacak ve hatırı sayılır bir birikimle cerrahlığa, eşime ve eşimin abisine veda edecektim. Bezesiz, safrasız bir hayat... Öğleden sonra üç gibi ameliyata girdim. Valla şans işte, son operasyon yine safraya denk geldi. Hemşireye radyodan bir finans kanalı ayarlattım. Kendimden emindim. Çok rahattım ve bu rahatlığım işime de yansımıştı. Tereyağ gibi kestim batını. Karaciğeri şöyle bir kaldırınca sülük gibi beni bekleyen safrayı gördüm. Usta hareketlerle safranın damarını, kanalını hop kıskaca aldım. Çok neşeliydim, aklıma eski hınzır günlerim geldi. Safrayı bırakıp adamın midesini şöyle bir dürterek en favori esprimi patlattım: “Kuru-pilav yemiş bu!” Kimse gülmedi, oysa bu espriyi ilk yaptığım 1986 yılında ekip yerlere yatmıştı. Gülmezlerse gülmesinler bana ne, diye düşünüp safraya geri döndüm. Tam kanalı kesip safrayı elime aldığımda radyodan gelen haberi duydum: “Altın son üç ayın en düşük seviyesini gördü...” Sonrasını çok hatırlamıyorum. Elimdeki safraya bakakalmışım. Kafamı hastanın açık karnına gömüp bağıra bağıra ağlayacak duruma gelmiştim, ama kendimi tuttum. Ardından büyük bir öfke nöbetine kapılınca olanlar oldu...

Ne oldu?

Keseyi dönüp duvara fırlattım.

Safra kesesini?

Evet... Sonra olduğum yere çöküp ağlamaya başladım. Paramın yüzde seksenbeşini kaybetmiştim. Tabi bu arada yanlış anlaşılmasın, duvara attığım safra zaten çöptü, ama yine de bir ameliyathanede duvara safra fırlatmak evde duvara bardak fırlatmaya benzemez (susuyor). Neyse uzatmayayım, sonuçta hem paramın yüzde seksenbeşinden hem de işimden oldum. Aslında yönetim idare ederdi belki ama zaten ameliyatları laparoskopik yapmıyorum diye pek istenmiyordum, duvarda patlayan safra da bahane oldu herhalde.

Hasta ne oldu?

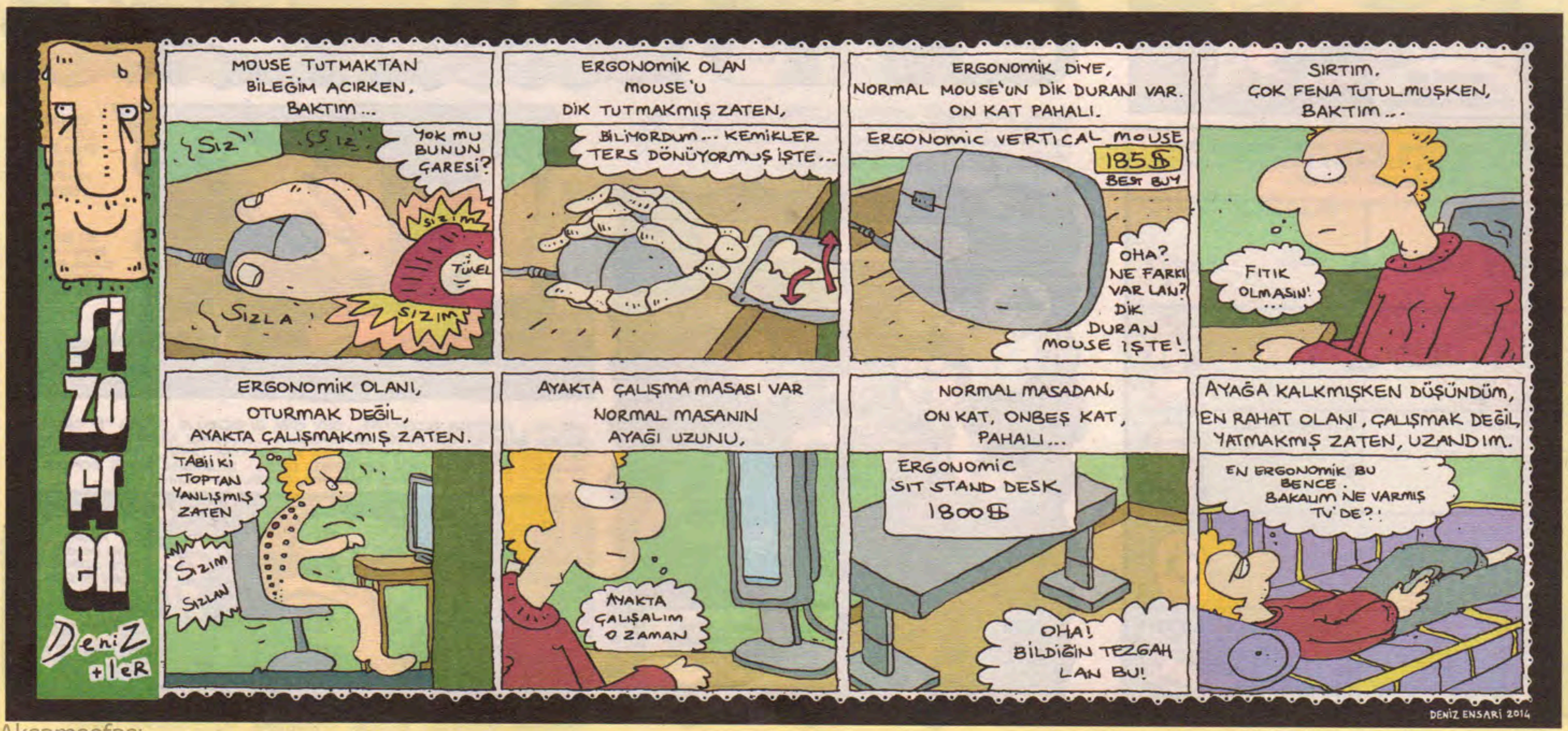
Asistan toparladı işi, dikmiş hastayı, sorunsuz kapatmış. Hasta iyi yani. Olaydan haberi yok. Biraz ara verelim mi, sıkıntı geldi... (On dakika kadar ara veriyoruz.)

Fazla uzatmak istemiyorum, bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz, var mı yeni planlarınız?

Hastaneyle ilişiğim kesilince, anyoption oynatan şirkete dolandırıcılık davası açmaya karar verdim. Onlar da herhalde olay büyümesin diye, reklam ilanlarında para karşılığı fotoğrafımı kullanmayı teklif ettiler. Karım beni terk etmişti, param yoktu, çaresiz kabul ettim, ama söz verdikleri ödemenin tamamını yapmadılar. Onları Allaha havale ediyorum...

Amin. Peki cerrahlık?

Geçen hafta Ercan Polikliniğiyle anlaştım. Acil dikişler falan oluyor, ama asıl son teknik sünnet yapıyorum. Burdan duyurmuş olayım. Ercan polikliniği butik bir klinik ve çok temiz çalışıyoruz. Yeri Zeytinburnu'nda...

Akşamsefası

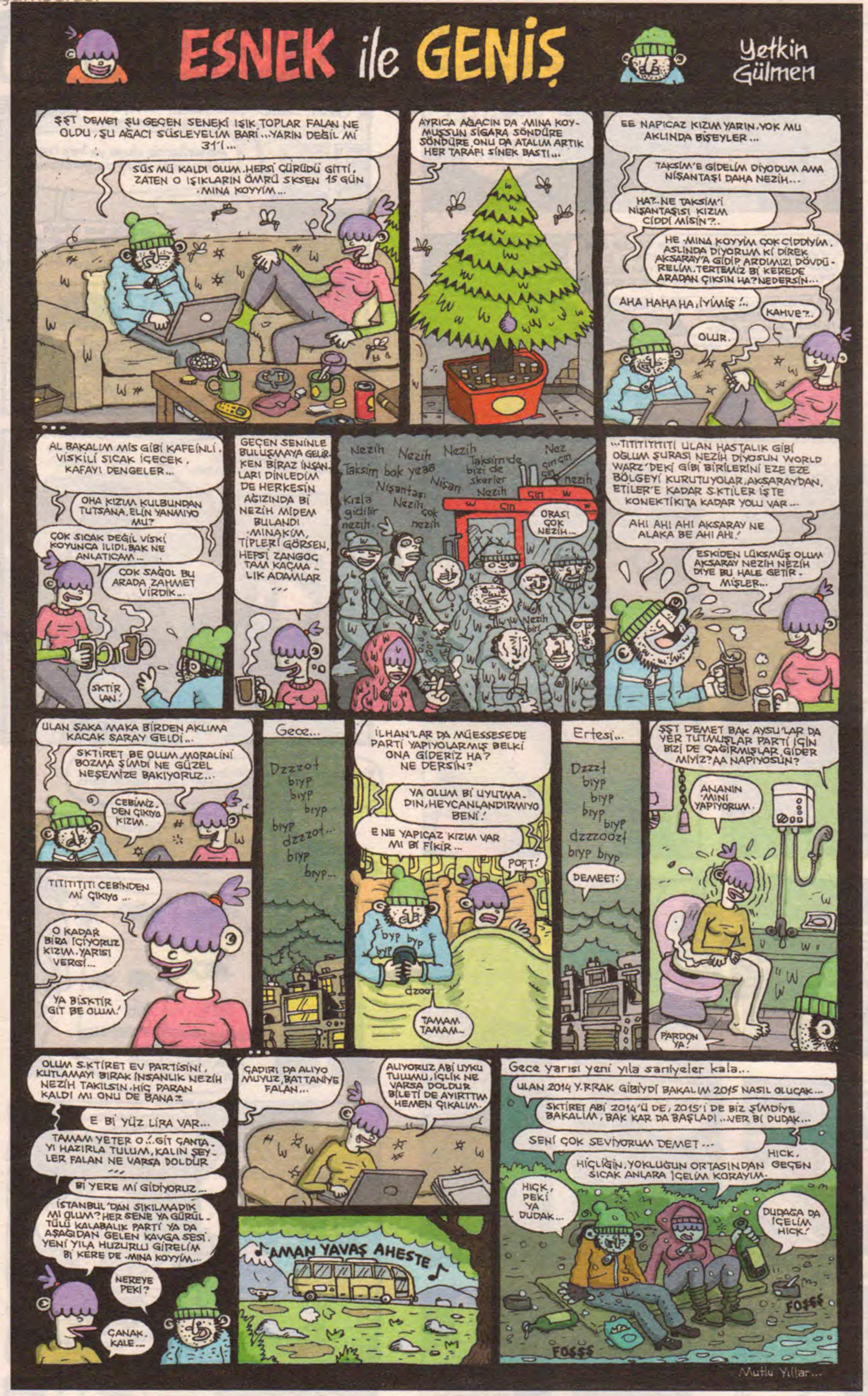
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Kalp Kırmanın Eşiğinde ya da Değer Kıymet Bilmek

Sen benim çok iyi arkadaşımsın. Az önce sana youtube'dan çok iyi şarkı açmadım mı? Sen seversin diye açtım. Çünkü sen benim iyi bir arkadaşımsın. İçeriden soğuk bira getirmedim mi sana? Üstelik almanyadan gelen aslanlı bardaklara koydum birayı. Sen seversin diye çünkü. Kaçıncı birayı içiyoruz bir düşün bakalım? Senin gelirken getirdiğin iki birayı mı içiyoruz hala sence? Onlar daha "naber ne yaptın, senin kpss forumundan konuştuğun bir kız vardı, onunla buluşacaktınız, ne oldu o iş?" konusunu konuşurken bitti, ben sana saatlerdir kendi biralarımdan içiriyorum. Çünkü sen benim yakın bir arkadaşımsın. Kafanda soru işareti kalmasın diye bu kadar ayrıntılı anlatıyorum. Kuruyemiş ha keza... Senin getirdiğin bir liralık fıstığı ben tavşana verdim. Benim özel kolleksiyonumdan lüks kokteyl karışık (kabuksuz antep fısığı + ceviz içi + kaju + tuzlu kavrulmuş badem + tuzsuz çiğ badem + soslu mısır. Kuruyemişçiye özel yaptırıyorum, eğer içinden sarı leblebi çıkarsa geri götürüyorum parasını iade ediyor) yiyoruz saatlerdir. İnan malımla övünmek için söylemiyorum. "Yedirmekle içirmekle arkadaşlık mı olur" dersen, ben başka türlüsünü bilmiyorum. İnsan çok sevdiği arkadaşına bira verir, kuru et verir, mevsiminde evde kurulmuş nefis turşu verir, eski kaşar verir. Birlikte yerler. Kuru et ve eski kaşar dolapta, zamanı gelince çıkartacağım. Çünkü sen benim iyi bir arkadaşımsın. Bunu söylüyorum çünkü altıncı defa biranı bardak altığına koy diyorum, koymuyorsun. Önünde bardak altlığı var, onun yanına sehpanın üzerine koyuyorsun, uyarınca "ha pardon" deyip bardak altlığının üstüne koyuyorsun ama beş dakika sonra yine sehpaya koyuyorsun. Sanki sevgimden şüphen varmış gibi davranıyorsun, sanki aramızda dostluk değil de çıkar ilişkisi varmış gibi davranıyorsun. Senden benim ne gibi bir çıkarım olabilir? Misafirliğe bir liralık tuzlu fıstıkla geliyorsun, seni dolandırmaya kim kıyabilir?

En güzel görsel kuruyemiştir.

Sence ben, normalde insan olarak dışarıdan baktığında, bardak altlığı kullanan bir insana benziyor muyum? Ben biliyorsun death metal seviyorum. Eskiden melodik death metal seviyordum, sonra otuz yaşımdan sonra onunla mı uğraşacağım .mına koyayım diye düşünerek normal death metal dinlemeye başladım. İnan bardak altığı da umrumda değil. Ben sehpayı ayaklarımı, televizyon kumandasını, birayı ve çerezi üstüne koyarız diye aldım. Ama bak onun dışında başka şeyler de var sehpanın üstünde. Kaktüs çiçeği var, porselen bir şeyler var, onun yanında cam heykel gibi bir şeyler var, içi bazı şeyler dolu çanak var, yoga ve sanat diye kitap var. Benim dışımda bazı güçler var bu sehpada, hissediliyor. Sehpaya yaklaşınca ortamın enerjisi değişiyor zaten, ben de inanmazdım böyle şeylere ama orada bir şey hissettim gerçekten. Şaka bir yana, bebeğim gerçekten bardak altlığı kullanılmamasına çok sinirleniyor ve bazen sehpanın yüzeyine çok dikkatli bakıyor, bardak altlığı kullanılmadıysa hemen anlıyor. Ben bu sehpa özelinde kırılgan bir ekosistemi sürdürmeye çalışıyorum, bir denge oyunu oynuyorum. Bu sehpanın üzerinde daha fazla biblo olsun ister misin? Sehpanın üzerine bardak altlığı kullanmadan koyduğumuz her bira şişesi, gelecekte daha fazla seramik biblo olarak karşıma çıkıyor. "Bütün sehpayı biblo yaparsam bira koyacak yeri kalmaz, ben de dalgama bakarım" diye düşünüyor olabilir, tam bilemiyorum. Önce biraz bağırıyor (haklı), sonra yanına çağırıp gösteriyor (bak burası ne biçim olmuş (haklı)), sonra lekenin nasıl çıkmadığını çıkartmaya çalışarak gösteriyor (çıkmıyor), beni ilkokul çocuğuna çevirmeden odama salmıyor. Sonra odamdan çıktığımda sehpanın üstünde eskisine nazaran biraz daha fazla kaplumbağa ya da baykuş vb. biblosu buluyorum. Ya da ufak sevimli bir kaktüs.

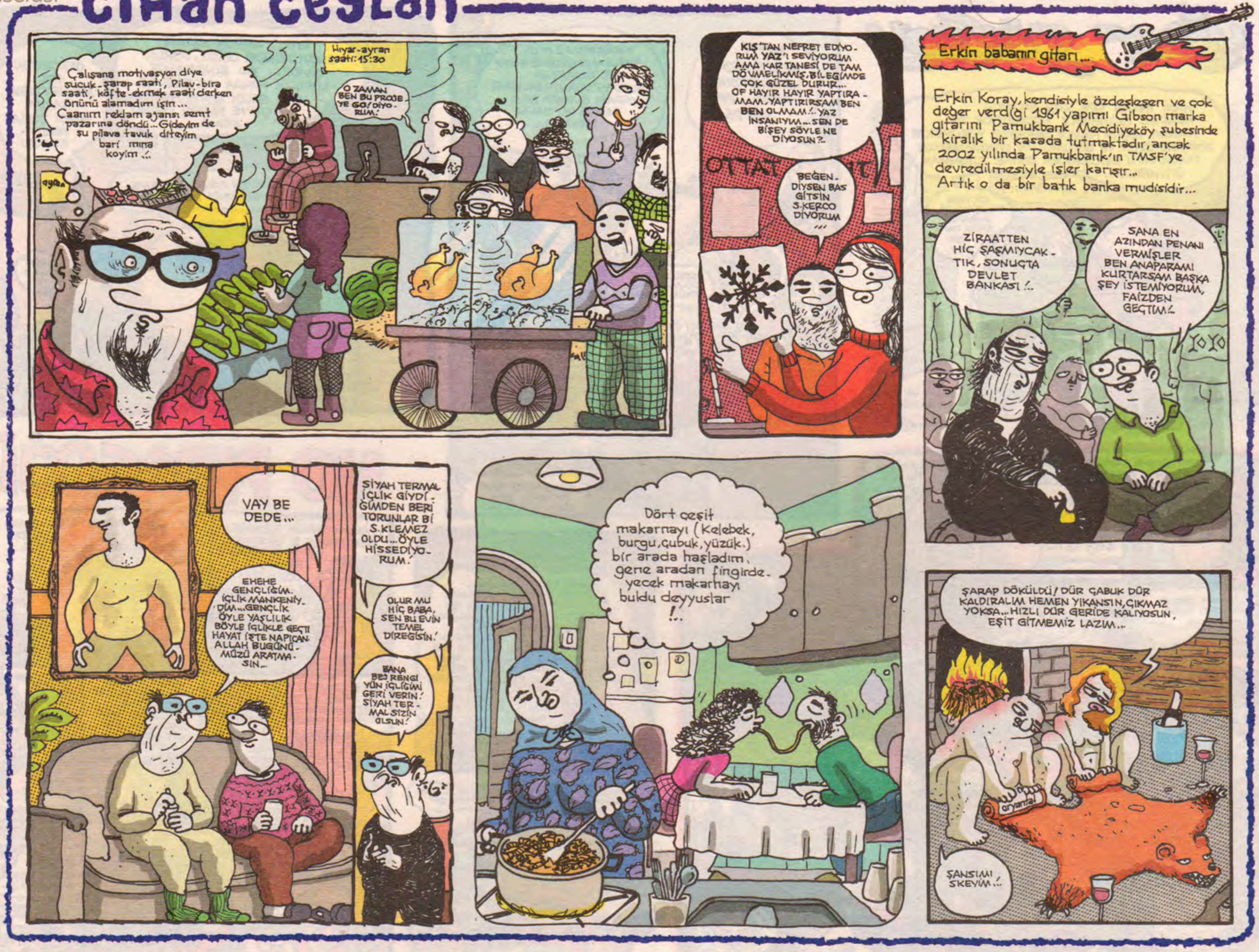
DEATH METAL

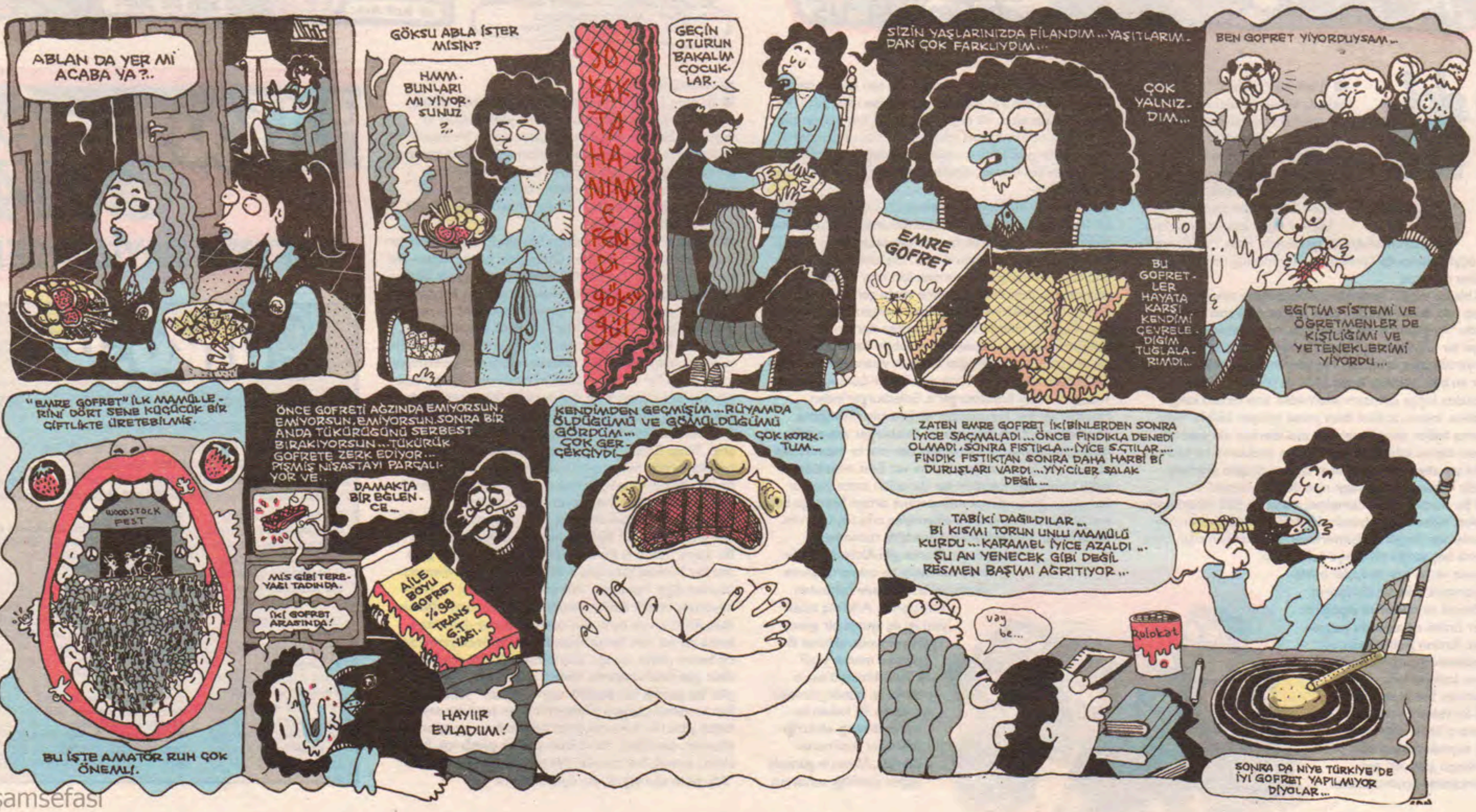
Biliyorsun, ben zamanında heavy metal gitaristi olarak da çalıştım. Solo atmışlığım falan da var. Zaten elimde bardak altlığıyla dolaşmak gururuma dokunuyor, zor geliyor, bir de sen daha da zorlaştırma. Bazı şeyleri üç kere, olmadı dört kere söyleyince anla. Sehpaya komple gazete de serebilirim, kaybeden sen olursun, kaybeden ben olurum öyle bir durumda. Herkes kaybeder. Çağdaş ortamımız biter, estetiğimiz yok olur. Sen bir şey anlatırken benim gözüm gazeteye takılır, muhabbetimiz yok olur. Muhabbetimiz yok olsun istemem, çünkü sen benim iyi bir arkadaşımsın.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

Cihan Ceylan

Akşamsefası

Akşamsefası

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ "Halk bunu istiyor," diye aslında kimsenin özel olarak istemediği kepazeliği ekrana doluşturmanın sonu Flash TV onu baştan söyleyeyim. Hatta biraz geri çekilip bakınca, Türkiye yayın sektörünün öncüsü Flash TV gibi duruyor zira Flash kaçıyor diğer kanallar kovalıyor. Televizyonculukta çıtayı resmen Flash TV koyuyor. E böyle olunca da Türkiye televizyonculuğu bildiğin limbo dansı oynuyor.

■ Ha bu yapılan rezilliklere halkı bahane etmek de çok ayıp onu da söyleyeyim. Bana kalırsa dünyanın hiçbir halkı "Ay akşam evde otursak da, maymunluk izlesek," diye bir şey istemez. Ha ama kimin önüne maymunluk koyarsan izler, orası ayrı. Ne bileyim, hayatım boyunca bir an bile "sokakta kavga çıksa da izlesem," demedim; sokakta kavga çıkmasını istemedim ama birileri kavga edince insanın acelesi falan yoksa bakıyor hâliyle. Hem ayrıca halkın hangi kesimi bir dizi izlerken altı saat reklama maruz kalmak istiyor? Halkın isteklerini bu kadar dikkate alıyorsun da, reklam tarifeni düzgün ayarlayıp halkı reklama boğmamayı niye denemiyorsun?

■ Bu arada, reklam demişken; aramızda hâlâ internetteki haber videolarına, youtube kliplerine reklam veren hayvanlar var. Sevgili reklamverenler, video başlamadan önce zorla beş saniye on saniye bekletiyorsunuz ya; ha işte ne kadar bekletiyorsanız o kadar sövüyoruz ülkecek ve reklamını yaptığınız her ürünü de aklımıza yazıyoruz. Bırakın gidip almayı, o reklamını yaptığınız ürünü alan, kullananlarla dostluğumuzu bile kesiyoruz.

■ Bu video öncesi reklama o kadar öfkeliyim ki, başında reklam olan videoyu gidip elli ayrı pencerede açıyorum, size de hiç kullanmayacağım ürün için elli ayrı izleme parası ödetiyorum. 2015'te allah kısmet ederse daha güçlü bir bilgisayar alacağım, elli değil beş yüz elli ayrı pencerede bütün gün reklamlarınızı izleyip bütçenizi sıfırlayacağım. Siz de keriz gibi "Ulan youtube'a koyduğumuz reklamı bir milyon kişi izlemiş, satışlarda tık yok," diye düşünüp duracaksınız.

■ Ülkemizde inovasyon yapılmıyor, buluş çıkmıyor diyenler hiç büfeye gitmiyor herhalde. Arkadaş ecnebide hangi büfeye gitsen sosis satar, hamburger satar; aldığı verdiği bellidir. Ama bizim büfelerin ürün çeşidini şöyle bir açın önünüze, o menüyü oluşturmak için uzay mekiği için gerekenden daha fazla malzeme stoğu gerektiğini görebilirsiniz. Goralı, Atom, Ortega Tost, Gollum Tost, Çikolatalı Tost, Drogba Sandviç, Yengen, Mengen derken ürün çeşitliliğinden başınız döner. Git ecnebiye hamburger iste, bir de çizburger seçeneğini sunacak yanına. Ama arkadaş sırf burger konusunda Falaburger'inden Lüksburger'ine, Yeburger'inden Komaburger'e, Enfesburger'inden Megaburger'ine, kurusundan ıslağına çıkarmadığımız çeşit kalmamış. Ha Yeburger ve Falaburger arasındaki farkı falan bilmiyorum ama neticede marka bazında bile olsa ortada bir inovasyon var mı var. Evet, ecnebide de farklı hamburger çeşitleri var da; onları zaten yapıyor bizimkiler. Bütün dünya milletlerinin ortaya koyduğu büfe menüsüne bir menü daha eklemişler, onu söylüyorum.

■ Çıplaklar Kampı fikrinin Kanada'da tutmamasını anlıyorum. Fransa gibi Akdeniz ülkelerinde tutmasını da anlıyorum. Ama Almanya'da tutmasını hakikaten anlamıyorum. Arkadaş zaten yılın iki üç ayında bir güneş görüyorsunuz, aklınıza ilk gelen bu mudur yani?

■ Tabii Almanya'nın, o yılın iki üç yılında gördüğü güneşten 30 Keban barajının ürettiği elektriği ürettiğini düşünecek olursak, Alman'ın güneşin yağını çıkardığı sonucuna da varabiliriz.

■ Triatlon, bildiğin dekatlon'a başlayıp üşenen adamın icadı. Hadi pentatloncu yine yarısını yapmış; kaldı ki başlamak bitirmenin yarısı olduğuna bayağı bir mesafe de katetmiş oluyor. Ama bu triatloncu bir heves başlayıp sonradan üşenmiş gibi duruyor bana. Dekatloncuya saygım sonsuz, atletizmin çilesini tek balına çekiyor. Atletizmin kerizi de olabilir tabii, on tane spor dalında yarış, bir tane madalya al.

■ Her ay oturduğunuz yerden beş altı, hatta on yirmi bin lira kazanmak ister misiniz? Önce gidin bir üç milyon lira kazanın o zaman. Bunun dışında size durduk yere böyle kazançlar vaat eden herkes, elinizdeki üç beş kuruşu indirmenin peşinde. Arkadaşım keriz misin sen? Koyacağın paraya değil sana vaat ettikleri gibi yılda yüzde beş yüz; yüzde elli kazanç sağlayan bir finansal enstrümana şimdiye kadar bütün bankaların akın akın koşması gerekmiyor muydu? Ha bir de Tanju Çolak'ın tanıtımını yaptığı hiçbir sisteme üye olmayı falan düşünmeyin. Sahte kellik gidericiden sahte avantaj kartına adamcağızınm üzerinden milletin parasını şavulladıkları kaç olay oldu hatırlamıyorum artık. Tanju Çolak'ın futbolcuyken fırsatları iyi kokluyor, sonuca şahane rövaşatalarla ulaşabiliyor olması, gerçek hayatta da onun tavsiyelerine uyup emekli ikramiyenizi devre mülk oteline yatırmanızı haklı çıkarmaz.

■ Geçen hafta "Bankalararası para piyasasındaki gecelik faizi anlamıyorum," diye yazdım, iki türde mailler aktı. Bir kısmı, "Abi o iş şimdi şöyle oluyor," diye söze girip merkez bankası karşılıklarından falan çıkan yardımsever okurlar, diğer kısmı ise "Abi çok haklısın, ben de anlamıyorum, üstelik iktisat okuyorum, düşün yani," diyenler. Valla ikinci kısma bana niye özeniyorsunuz demekten başka çarem yok. Yavrucuğum ben daha önce yazmadım mı benim ipimle kuyuya inilmeyeceğini? Yani şimdi yarın öbür gün final sınavında, dönem ödevinizde falan benim gibi "bu gecelik faiz besbelli saçma bir şey" yazarsanız ben karışmam, baştan söyleyeyim. Her şeyin bir şeyi var, lütfen yani. Ha ilk kısıma giren arkadaşların cevaplarını okudum, çan eğrisi, curve falan yüksek çıktığı için B aldılar, kusura bakmasınlar. (Ve gelecek haftanın mailleri: "Abi şimdi çan eğrisi tam öyle olmuyor.")

Akşamsefası

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Ocak 2015 | Sayı: 383

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

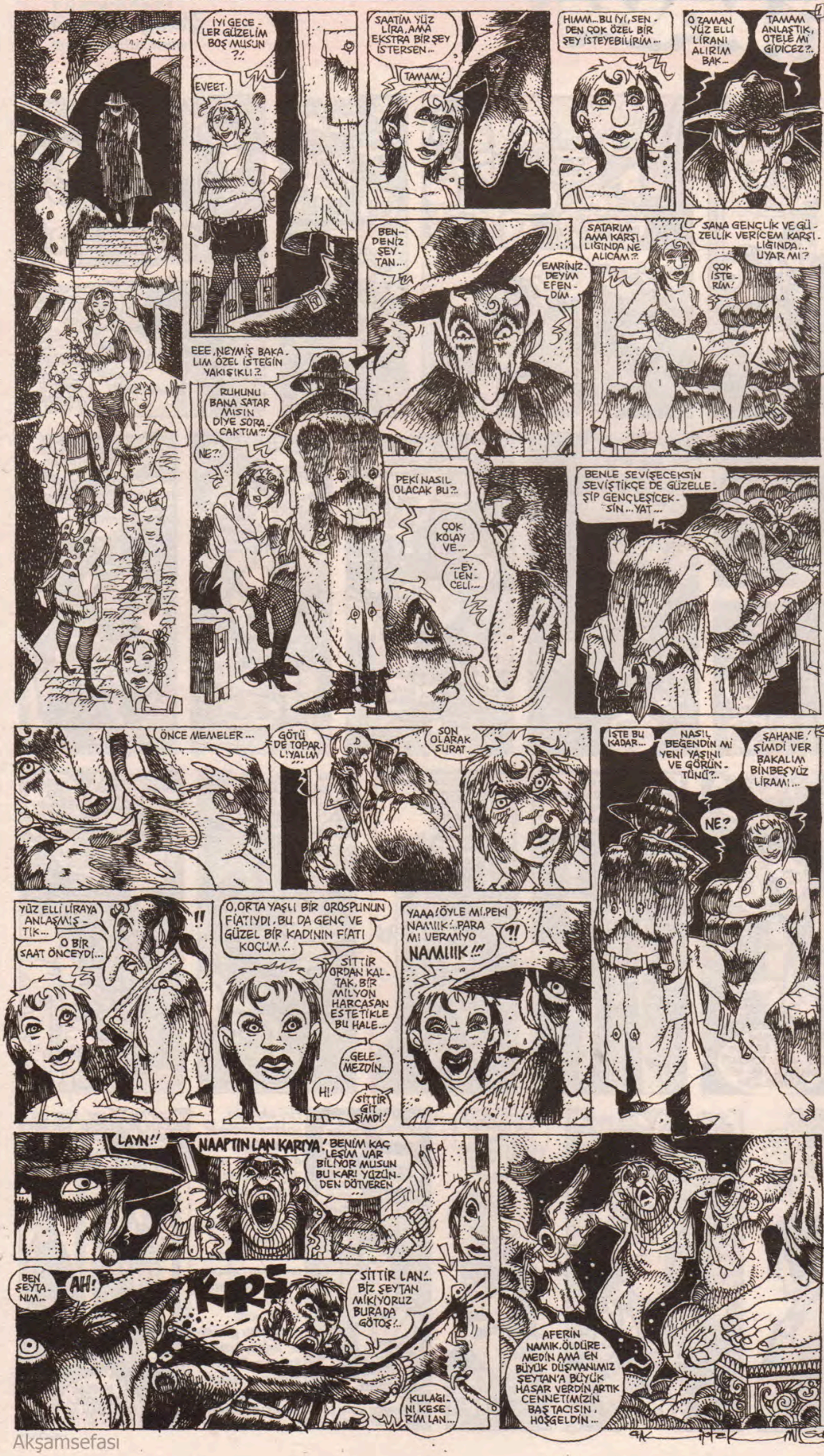
Grafik: Hakan Karataş, Utku Coşkun, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres:
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39
Fax: 0 (212) 245 63 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı:
A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul
Genel Dağıtım:
DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik:
Yurtiçi: 160 TL **Amerika:** 120$
Avrupa: 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73
EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

PEZEVENK NAMIK NASIL CENNETLİK OLDU?

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

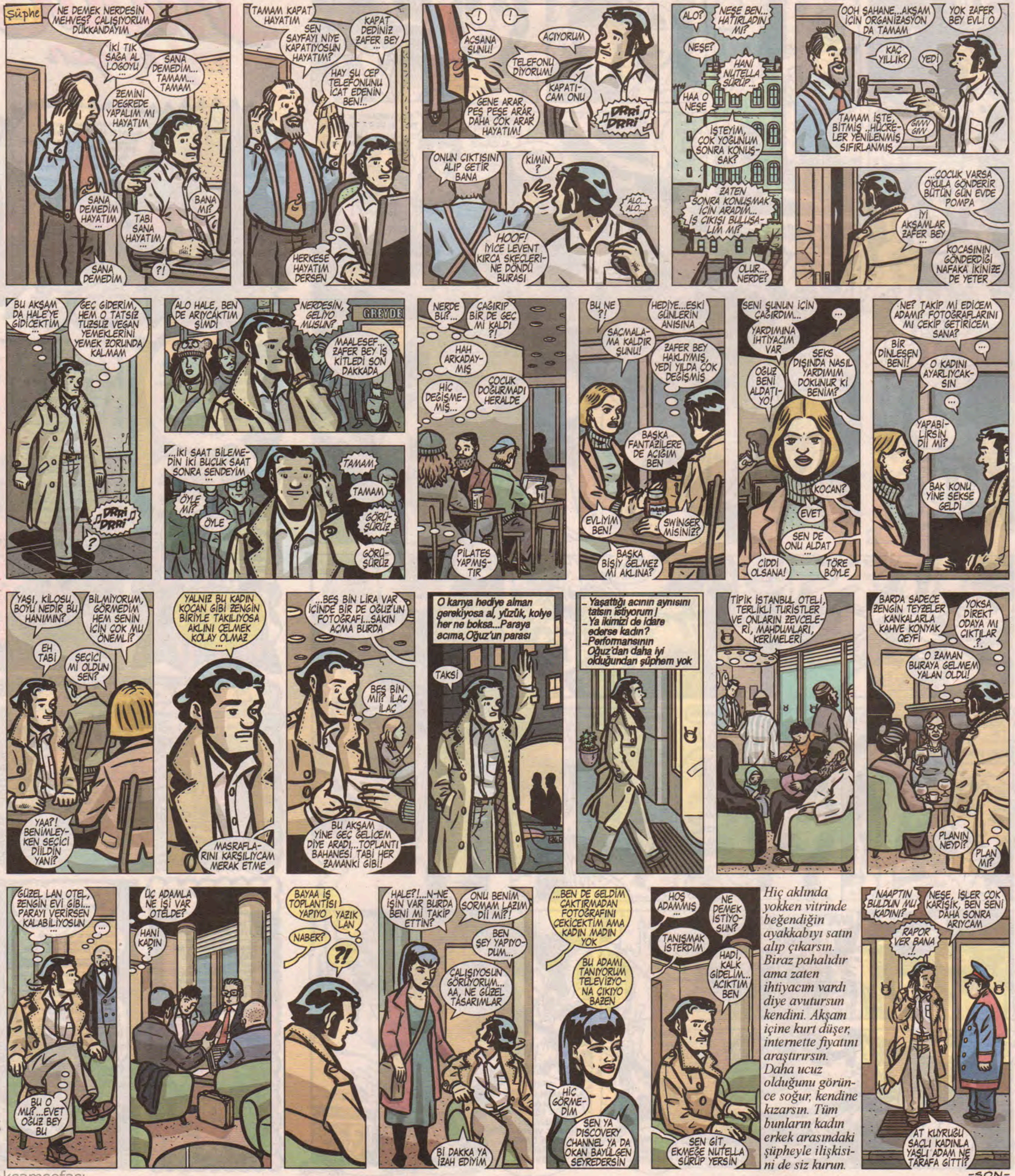
info@cengizustun.com

Akşamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

8 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2015/02 No: 384
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Yolsuzlukla suçlanan bakanların Yüce Divan'a gitmeleri engellendi.

Akşamsefası

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Saç

● Ebru Destan saçlarını köpeği Çoko'nun rengine boyatarak ahenkli bir görüntü yakalayalı 7 yıl,

● Kenan Evren, "Allah kadınların saçının görünmesini istemeseydi kadınları kel yaratırdı," açıklamasıyla başörtüsü sorununu kökten çözeli 7 yıl,

● Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, Türk Arap Ekonomik Forumu'nda yaptığı konuşmada, "Türkiye'de işler arapsaçına döndü" demeyi başaralı 7 yıl,

● Kuzey Koreli erkekler, Devlet Başkanı Kim Jong Un'un emriyle berberlere asılan 10 saç tipinden birini seçmeye mecbur edileli 2 yıl,

● Fenerbahçe kalecisi Volkan'ın bütün başarısızlığını jöle sürmesine bağlayan Adnan Aybaba, stüdyoya getirdiği jöleyi kendi kafasına sürerek teorisini destekleyeli 8 yıl,

● Saçsız muhtar adayı Selahaddin Güneş, "Oylarınız Kele, Yeşilyurtlu Elele" sloganıyla oy isteyeli 11 yıl,

● Popstar jürisi Armağan Çağlayan saçına "+, -, /, x, =" işaretlerini kazıtarak kafada dört işlemi tamamlayalı 11 yıl,

● Mahmut Tuncer "Saçı olanın kafası beyazlar," buyuralı 12 yıl,

● Ünlü çömlek ustası Galip Körükçü yaklaşık 16 bin saç örneğinden oluşan saç müzesini Avanos'ta kuralı 36 yıl,

Tanju'nun kellikle savaşı

Tanju Çolak, "kelliğe çözüm dünyası"na 1993 yılında kafanın tepesine sıkılan bir spreyin reklamıyla girdi. Reklam ilanında Çolak'ın kafasının tepesini önce ve sonra fotoğraflarıyla gördük. Spreyin foyası meydana çıkınca şirketin sahipleri paraları alıp yurtdışına kaçtı. Sonrasında uzun yıllar Tanju'nun saçlarıyla ilgili bir bilgi gelmedi. 2012'de saç ektiren Tanju Çolak, operasyondan 3-4 ay sonra, gür saçlarıyla gülümseyerek kelliğe çözüm iddiasındaki çam yağının reklamlarında oynamakta sakınca görmedi. Tanju Çolak'ın, "Altı seansta saçlarıma kavuştum" diye tanıttığı bu bitkisel yağın reklamları durdurularak ürün toplatıldı. Kendini bilime teslim edip milleti ota çöpe çağıran Tanju Çolak gür saçlarıyla mutlu bir yaşam sürüyor.

● AP Milletvekili Mehmet Zeki Adıyaman, uzun saç ve favori uzatanların bir ay hapis ve 150 lira para cezasına çarptırılmaları için kanun teklifi vereli 43 yıl,

● Kütahya'da uzun saçları yüzünden tehdit edilen Barış Manço'nun tur otobüsüne dinamitle saldırı düzenleneli 44 yıl,

● Pepsi'nin reklam çekimleri sırasında kullanılan havai fişekler yüzünden Michael Jackson'ın saçı alev alalı 31 yıl,

● "Top Enseleri Kaldırma ve Mücadele Cemiyeti", Kartal ve Tuzla civarında uzun saçlı erkeklere saldırarak saç ve favori traşı yapalı 48 yıl olmuş.

Eskişehir'de Gezi eylemleri sırasında polis tarafından dövülen bir gencin daha görüntüleri ortaya çıktı. Görüntülerde Mobese polis dayağını görünce başka yöne çevriliyor.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Dört bakanımızı akladık.. Zaten partilerinin ismi ak parti lan... Leke sökücü gibi partiyiz.. Yolsuzluk, ufak tefek hırsızlık, vesaire lekelerini anında temizliyoruz.. Neyse, sonuç itibariyle bu hikaye de böylelikle bitmiş oldu.. Gökten üç ayakkabı düştü.. İkisini bakan giydi gitti, üçüncüsü vatandaşa girdiiiii ♫♪...

Sağlık bakanımız, kadınların annelik kariyerine odaklanması gerektiğini söyledi.. Annelik kariyerinin CV'si de nakış nakış işlediğiniz o danteller değil de nedir?

Şimdilerde SOMA'lı kömür şirketini devlete taş satmakla suçluyorlar.. Ya ne olacaadı.. Taş kömürü çıkarıyo şirket.. Bazen taş bazen kömür satıyo... Bazen yağlı börek, bazen yağlı y**** gibi...

Mimarlar odası, Aksarayda tavuk üretileceğini açıkladı... Ve böylece saraydaki 1000 odanın sırrı da ortaya çıkmış oldu.. Atatürk Orman Çiftliğine sarayı boşuna kurmadık... Nuhun gemisi gibi yapacam sarayı... Tavuk, koyun, keçi, inek, sincap ve daha neler neler... Sonra büyük tufanı bekliyecem...

Aile bakanımız, kadın cinayetlerimizi sağır sultan bile duydu diye sinirlendi... Aile bakanı olduğundan, aile içinde kalsın istiyo olay... Çok anlayamadı Aile bakanlığını..

Çevre bakanımız "2014, çevre yılımız oldu" dedi.. Mesela fetocularla görüşmüyoruz artık... Kötü çevrelere girmemek lazım.. Arkadaşını düzgün seçeceksin..

2015'in ilk zammını içki ve sigaraya yaptık.. Türkiye'nin en çok kazanan barı: hükümet bar ahahahaha...

Sarıgül Şişli belediye başkanını dövdürmüş ya lan.. İktidar için böyle kavga etmezler...

Genel başkan yardımcımız "Siyaset gen işidir" dedi.. Hani bi laf vardır "Sadrazam ta**ağından mı düştün?" derler.. Onu demek istiyo.. Ama o tarihte gen bilimi bilinmediğinden ta**ağa kadar anlıyolarmış ve farklı söyleniyomuş...

Evet, "Ha, hu" derken yine bi yazımın daha sonuna geldim... Sergilerimle çok açık net kalın...

Vatandaşa Sorduk: Kar

Kuçubi KUÇUBİLAL (38): Artık kar gelmeden tatili geliyo lan memlekete.. Kuzey Avrupalı nasıl tahsil yapıyo ya? mal eşşeği gibi dolaşmaları lazım ama bakıyosun cin gibi anına kodumun çocukları... Kar yağsa da okula eğitime gitsek diye can atıyolar P***gin evlatları.. Yani kısaca, ne kadar kuzey avrupalı varsa sülaler***

Ulvi NORMANDİYAÇIKARMASI (28): Şiirlen cevap vericem.. Kışın yağmayan karlar, taylohot olup kıçından akarlar.. Ama kışın yağarsa kar, mikrobu güzelce kırar.. Mikroplu yer grip yapar; dünyanın yakışıklısı olsan, akan burundan Adriyana Lima dahi kaçar.. Hatta onu geçtim, 31'e dermanın olmaz... çekemen...

Napıyonlan BONOPART (26): Kar'ı yuvarlarken toprak taş da yapıştı ve kardan adam biraz kirli oldu.. Hanım "bu şekilde eve giremez" dedi... Duşa soktum, güzelce yıkadım... Beraber yıkanırken tuhaf duygular hissettim.. Ama halvete ermeden kardan adam eridi gitti... Geriye bi tek havuç kaldı.. Ama bazen bi havuç da yetiyo.. Kırılmazsa..

Akşamsefası

Ak Parti, yolsuzluk ve rüşvet skandalına adı karışan dört eski bakanı Yüce Divan'a gitmekten kurtardı.

Yüce Divan'a gönderilmekten Ak Partili üyelerin oylarıyla kurtulan Egemen Bağış Yüce Divan'ın "Darbe girişiminin son perdesi," olduğunu söyledi.

Ak Partili Mehmet Müezzinoğlu, yolsuzluk ve rüşvet skandalına adı karışan dört eski bakanla ilgili "Yüce Divan'a güvenmiyoruz, yolsuzlukları kendimiz temizleriz," dedi.

Yolsuzluk ve rüşvet skandalına adı karışan Ak Partili dört eski bakan için getirilen yayın yasağına uymayan gazete ve televizyonlara RTÜK'ten ceza yağdı.

Çevre ve Şehircilik bakanı: "2014 çevre yılımız oldu"

uykusuz

Sayıştay, 301 madencinin öldüğü madeni işleten Soma şirketinin devlete kömür diye çoğu zaman taş gönderdiğini ve devletin de bu taşları satın aldığını belirledi.

Tayyip Erdoğan'ın bin odalı sarayında oda büyüklüğünde zırhlı para kasaları olduğu iddia edildi.

Kastamonu'da aç kaldığı için mezarlara musallat olan ayıya ne olduğunu soran avukat Evren Karaahmet'e "ayıdan vekaletname alması gerektiği" söylendi. Karaahmet, "Ayı itlaf edildiyse Sulh hukuk Mahkemesi'nden mirasçı belgesi alıp ayının eşine ve çocuklarına ulaşmam gerekecek," dedi.

Yılın ilk zammı sigara ve alkole.

Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu "Kadınlar annelik dışında başka bir kariyeri merkeze almamalı," dedi.

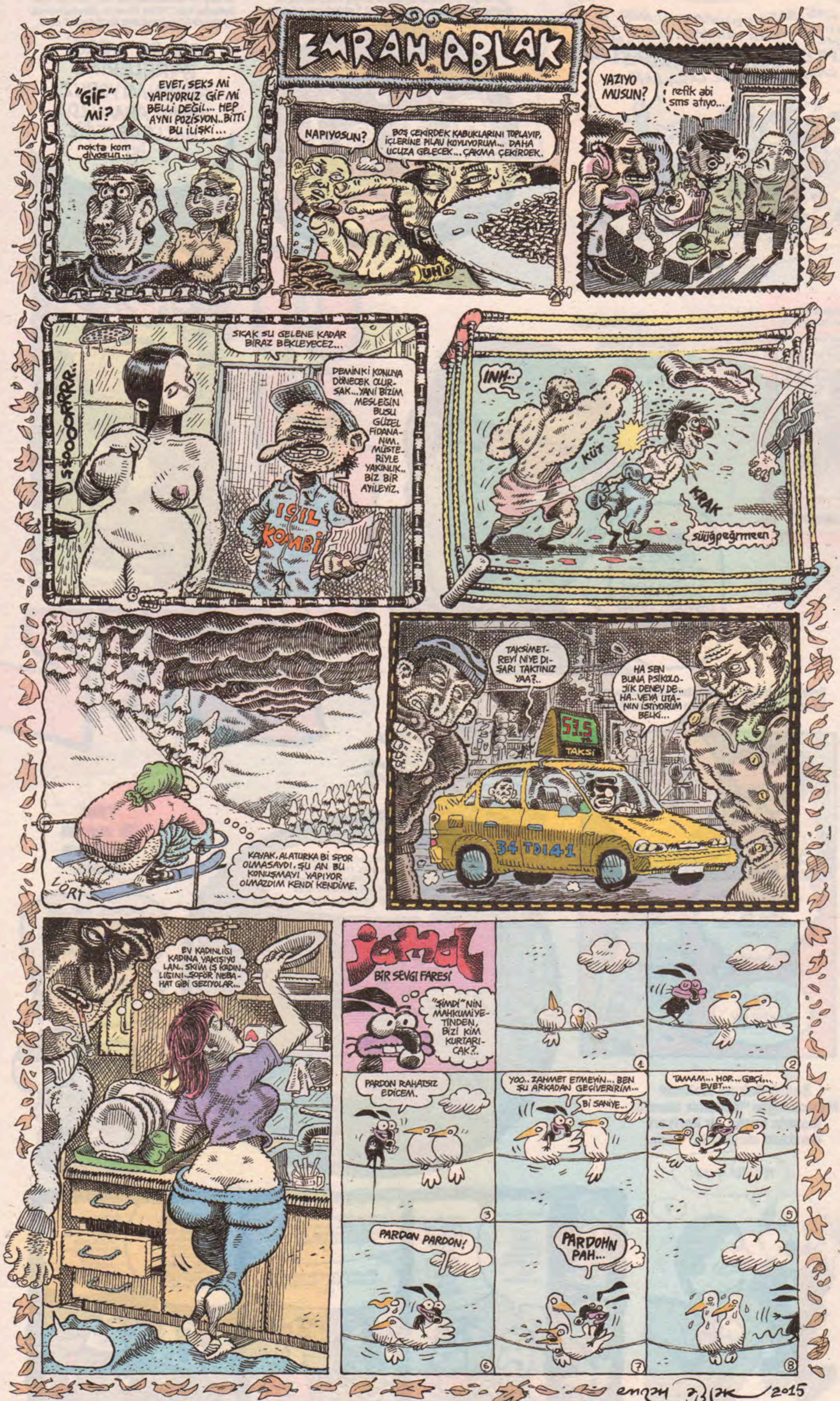

2014 yılındaki iş kazalarında, 1886 işçi öldü.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Byotell** ile **Balotelli** aynı şey.

æ Aslında hayatımı bir berber kararttı. Aklıma geldikçe sinirleniyorum. Yaş on, öyle güzel saçlarım var ki, bir çocuğun saçları ancak bu kadar güzel olabilir. Sezercik gibi, Ömercik gibi çocuğum yemin ediyorum. Parlayan siyah uzun saçlar. Evet özellikle de yazları hiç kestirmezdim saçları. Hep uzundu. Okuldayken de öyle çok kısa olmazdı saçlarım. Zaten babam saç hastasıydı. Saçlarım asla kısa kesilmedi babam sayesinde. Okula başlamadan önce zaten kız gibiydi saçlarım. Kız çocuğu gibiydim. Saçlarım ah saçlarım, zalım oy derdo saçlarım. Yaş on. Okul başladı başlayacak. Gittim berbere, ağabey dedim benim saçları biliyorsun, her zamanki gibi az kesiyorsun. Uğraşmak mı istemedi bilmiyorum, büyük ihtimalle uğraşmak istemedi, senin dedi saçlar çok güzel dedi. Gel üç numaraya vuralım, daha da güzel çıksın dedi. Daha güzel saçların olsun istemez misin dedi. Oha dedim isterim. Gerçi bu saçtan daha güzel bir saç nasıl olur, onu da hiç bilemiyorum, zannedersem beni hayallerimin ötesine taşıyacaksınız berber ağabey dedim. Oha çok merak ediyorum, bundan daha güzel saçlarım nasıl olacak acaba dedim. Vur ağabey dedim madem öyle üç numaraya, durduğun kabahat, vur. Vurdu üç numaraya. Yalnız bu bir his midir bilemiyorum, bir şeylerin asla artık eskisi gibi olamayacağını anladım, o üç numaraya vurulma esnamda. Ve sonra hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Saçlarım bir daha asla eski güzelliğinin yanına bile yanaşamadı. Bir şey oldu, şekli şemali bozuldu. O saç bir daha olmadı. Demek ki tam kırılma anıymış saçımın. O gün öyle kestirmeseymişim saçlarımı süper bir hayatım olabilirmiş. Şu anda belki de Burak Özçivit bendim. Eve döndüm topaz kafayla, babam lanet olsun dedi, koltuğuna düştü. Büyük bir hayal kırıklığı yaşadığı çok belliydi. Sonra da saçlarım hiçbir zaman tat vermedi. Olmadı bir daha. Hayatımı bir berber kararttı.

æ Van kedisi iki farklı kedi gibi. Yeşil gözü uyurken mavi gözü cin gibi. Akıllı telefonla fotoğrafını çekmeye çalışıyorsun, akıllı telefon bile şaşırıyor. İki kedi olarak algılıyor, gözleri iki farklı kare içine alıyor. Evet bizim bir de van kedimiz var artık. Daha doğrusu biz onun insanıyız. İki hafta önce geldi. İki aylık oldu şimdi. Ezincan'dan barınaktan geldi. Annesi siyam, baba tarafından Tokatlı. Karışık bir tip. Venüs'e arkadaş olarak da düşünebiliriz fakat Venüs

hala alışamadı Çiko'ya. Gördüğü yerde çakıyor tokadı. Evet yeni kedimizin adı Çiko. İyi ki geldi Çiko, hoşgeldi Çiko.

æ Buza aşık bir adam tanıyorum. Çok komik biri bu. Bici bici'ci bir insan kendisi. Bici bici yapıyor, bici bici satıyor. Bici bici'yi bilenler bilir, bilmeyenler için kısaca bici bici, Adana'ya özgü bir tür tatlı. Rendelenmiş **buz**, pişmiş nişasta, pudra şekeri ve şerbetten oluşur. Ben kendim bici bici'yi tatmış, olsa yine yerim diyen bir insanım. Bici bici'nin olmazsa olmazı buz'dur. Osman ağabey bici bici'ci. Kendi elleriyle bana bici bici hazırlarken buza ayrı bir önem verdiğini hissettim. Buzu rendelerken kendinden geçiyor gibiydi. Buz rendesinin içini açıp, rendelenmiş buzu, gördün mü der gibi bana gösterirken emin oldum. Bu adam buzu ayrı seven bir adam. Bu adama buz olsun yeter ki. Bici bici'si de bahane. Bu adam buz seviyor. Ben de picim ya, hemen ağız aradım. Osman ağabey dedim demek ki dedim, bu bici bici'nin en büyük olayı buz demek ki dedim. Aa, sen ne diyorsun dedi. Buzsuz değil bici bici, hiçbir şey olmaz dedi. Buz fabrikası kuruyorum dedi. Dedim ney? Öyle deme dedi, buz deyip geçme, çok büyük para var bu işte, fabrikayı bir kurayım, parayı koyacak yeri nereden bulacağım, ben onu düşünüyorum dedi. Tıpı bici bici gibi fabrikası da parası da bahane. Buza aşık bir insan görmek çok başka bir deneyimdi. Hiç böyle bir duygu hissetmemiştim. Osman ağabeyle o gün öyle vedalaştık. Aradan yıllar geçti. Elbet buz fabrikası falan kurmadı. Kursa haberim olurdu. En son yılbaşında whatsapp mesajı attı, gözlerime inanamadım, soyadını **Buz** olarak değiştirmiş. N'apıyorsun dedim. Bici bici'lere buz rendeliyorum dedi. Mutlusun değil mi diye sormak geçti içimden ama sormadım. Çünkü mutlu olduğunu biliyordum. Başka şeylerden konuştuk. Başka şeylerden konuşurken o ara ara yine buzdan bahsetti tabii. Çünkü buzsuz yapamaz benim tanıdığım, bildiğim Osman Buz ağabey. Kök salamaz, yeşeremez.

æ **Dış ticaret** ile **istişare** aynı şey.

æ Bence insan olmak denilen şeye fazla önem veriliyor. Çünkü insan olmak çok zor. Dünyada tam anlamıyla insan olabilecek insan sayısı bellidir. Beş ya da altı kişi. Yağmur diner dinmez, bir de üstüne rüzgarda kırıldıysa şemsiyesi, yol kenarına gönül rahatlığıyla atıveren bir insan, nasıl insan olabilir. İnsan olma çabasından bence artık vazgeçmeliyiz. Çünkü olamıyoruz. Ayrıca insan olmak ne yani. Ne özelliğin var. Kuş gibi uçaman, balık gibi yüzemen. Ne bileyim, antenin yok, gösterişli boynuzların yok, parlak tüylerin yok, hortumun yok, yok oğlu yok, dümdüz bir yaratıksın. Havan kime.

æ Eskiden internet komşuydu, arkadaştı. Çamaşır makinesi almak için komşuya soruyordun, maç sonucunu bir arkadaşına soruyordun. İnsan ilişkilerini internet bitirdi.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
10, 17 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

GENÇLİK - İHTİYARLIK

1
Gençlik neşe doludur,
ihtiyarlık dertlidir

2
Yaz sabahına benzer gençlik,
kış havasıdır ihtiyarlık

3
Gençlik görkemli yaz,
ihtiyarlık çıplak zemheridir

4
Gençlik eğlenceye doymaz,
ihtiyarlık yorulur

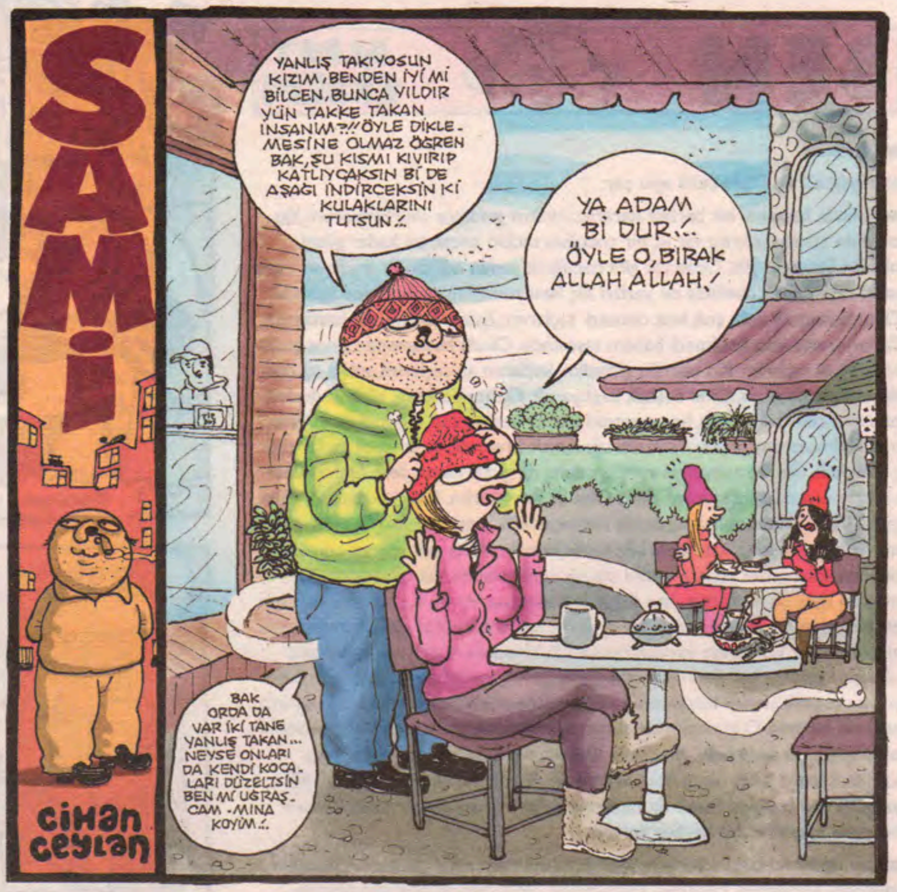
5
Gençlik tetiktir, ihtiyarlık aksaktır

6
Gençlik ateşli ve cesur,
ihtiyarlık güçsüz ve soğuktur

7
Gençlik vahşidir, ihtiyarlık uysaldır

(Dizeler W. Shakespeare'in 'Tutkun Seyyah' şiirinden olduğu gibi alınmıştır. Şiir içinde yedi fark yakalayıp paylaşan Erkan K.'ya teşekkürler...)

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bir yılda 1886 kişinin hayatını kaybettiği bir ülke ciddi bir savaş ya da iç karışıklık yaşamış demektir. Arap Baharından Sisi darbesine, Mısır'da ölenlerin sayısı dahi bunun yarısı kadardır. **Yeni Türkiye'deyse** 1886, sadece bir yıl içinde iş kazalarında öldürülen işçilerin sayısıdır.

Normal şartlar altında hemen her alanda olduğu gibi madencilik alanındaki yeni buluşlar ve keşifler de bir ülkenin ekonomisini olumlu yönde etkiler. Ancak **Yeni Türkiye'nin** madencilerinin dünyaya sundukları inovasyon, buluş, yenilik; kömür madeninden kömürle beraber taş da çıkartıp on binlerce ton taşı devlete kömür diye satmak olmuştur.

Ve yine **normal şartlar altında** bir şirket alanında çığır açıcı bir teknolojik gelişmeye, yeniliğe, üretim kapasitesini ve satışlarını artıracak bir dış etkene bağlı olarak son derece hızlı büyüyebilir. **Yeni Türkiye'deyse** sadece kömür yerine taş çıkartıp satarak ve her yıl bir kaç yüz işçiyi ölüme göndererek bir yılda 75 kat büyüyebilir, Apple'ından Microsoft'una tüm şirketlerin büyüme oranını sollayabilirsiniz.

Normal şartlar altında, 16 yaşında bir lise öğrencisi, bir kaç yıl sonra üniversiteye gidip gitmemeyi, gidecekse hangi bölümü, gitmeyecekse hangi mesleği seçeceğini düşünür. **Yeni Türkiye'deyse** 16 yaşındaki lise öğrencilerinin düşünmesi gereken, söylediklerinin kendini doğrulama ihtimali ve bu ihtimalin gerçekleşmesi hâlinde yüzleşecekleri dava ya da anayasal bir haklarını kullandıkları için verilecek hapis cezasıdır.

Normal şartlar altında, liseyi birincilikle bitiren bir öğrenci ödüllendirilir, o öğrenciyi yetiştiren öğretmenin de elleri öpülür. **Yeni Türkiye'deyse,** sadece sokak ortasında linç edilerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz'a selam gönderdiği için bir lise birincisinin elinden birinciliği alınır, o öğrenciyi yetiştiren öğretmen de sürülür.

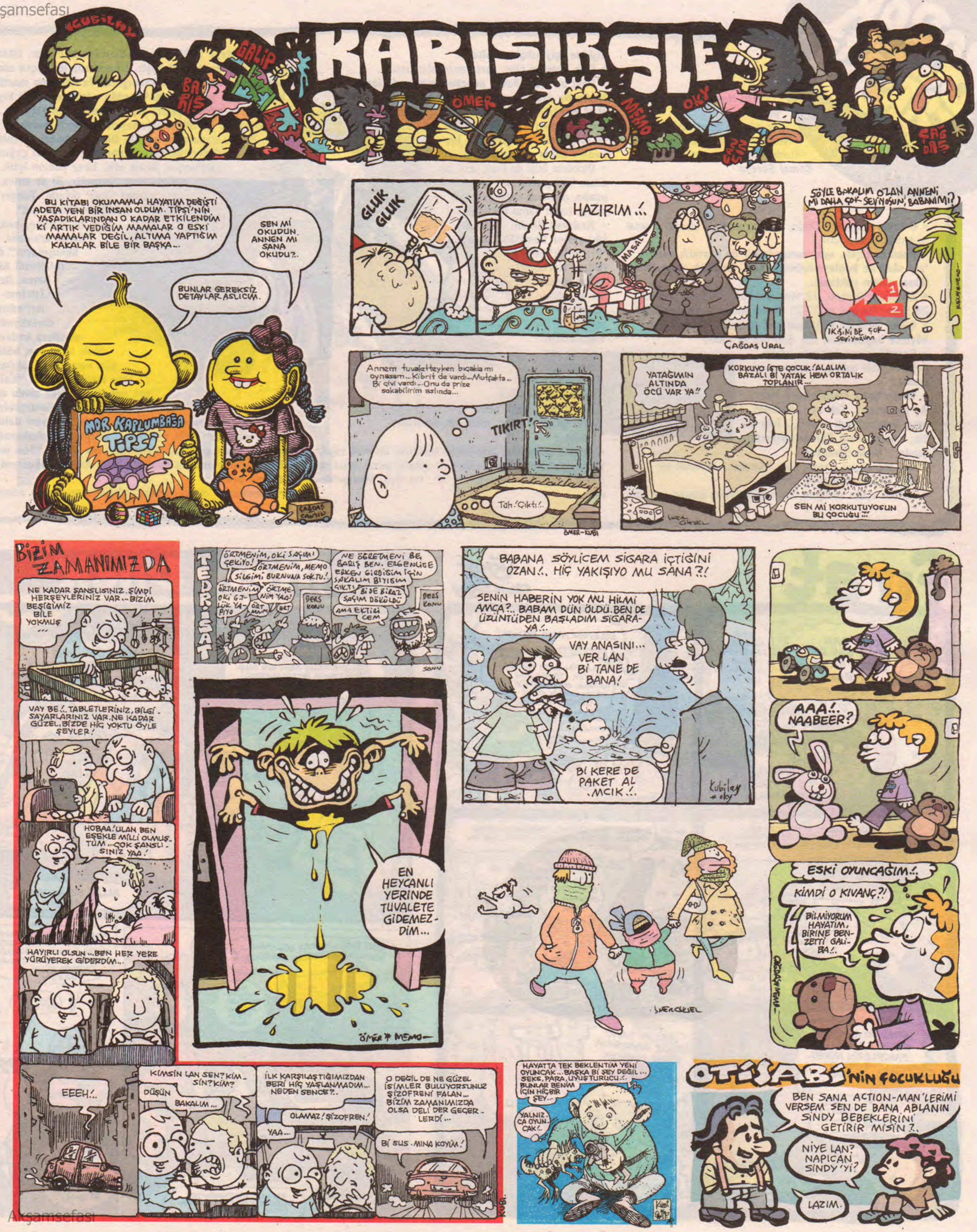
Normal şartlar altında, katillerin yargılanması ve öldürülenlerin ailesine yardım için kampanya düzenlenir. **Yeni Türkiye'deyse,** öldürülenlerin ailesinin yargılandığını ve katiller için yardım kampanyası düzenlendiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, milyarlarca dolarlık dev projeleri ihale edenlerin ve üstlenenlerin projeyi nasıl gerçekleştireceklerini uzun uzun düşünüp taşınmaları, projenin aşamalarını en küçük detayına kadar dikkatle incelemeleri beklenir. Aslını isterseniz, bu tarz bir planlama en dandiğinden bakkal dükkânı için bile şarttır. **Yeni Türkiye'deyse,** yapılan küçük hesap ve planlama hataları yüzünden devletin bir projede 4.5 milyar, başka bir projede 1.2 milyar zarara uğradığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** matematiğin vesayetinden gerçek anlamda kurtulduğuna ve artık bu hesapsızlığın zarara yol açtığını ispatlayacak matematikten akıl almak zorunda olmadığına göre milyarlarca dolarlık zararın aslında kâr olduğunu iddia edecek yalaka yazar bile bulabilirsiniz. Yaşasın **Yeni Türkiye,** kahrolsun matematik.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Divan Nazım Hikmet ikinci yeni
Kaç gündür adını düşünüyorum
Ne demiş uçurumda açan çiçek
Yurdumsun ey uçurum"
Cemal Süreya

• O kadar yüceyse o Divan, siz gitmeseniz n'olacak, o sotada-tenhada bulur sizi...

• Nasıl ki çiçek, aynı zamanda bir de hastalık adıysa, 'ak' sözü de bunlar yüzünden kirli, karanlık, kasvetli bir ikinci anlam yüklendi...

• 27 Mayıs Darbesi, 12 Mart Darbesi, 12 Eylül Darbesi, 28 Şubat Darbesi ve 17-25 Aralık Kutlu Darbe Şenlikleri...

• Gülen gelseydi Humeyni gibi olacaktı. Gelemedi ve böylece başımızdaki tip, Şah olarak kaldı.

• Sarıgül, o sarı kaşkolla adam boğacak hale gelmiş, makam yollarında...

• Tiran: Şaha özenen Türk lider... Aç parantez... Şah ayrı, Padişah ayrı, Şah'sız Padi apayrı... İşte bu tip, tam da Padi Ekrem kolpacılığında... Kapa parantez...

• Daltonlar var, anneleri değilse de babaları var, tek eksiğimiz var bizim, Red-Kit...

• Ne, alıp başını gitmek mi?.. Hmmm... Az evvel bir GENÇ DEDE görmüş olmalısınız...

• Hakiki aşkta sevişme, daha giyinikken başlar... Kolpa ilişkide, giyindiğinen biter...

• Çöle düşeyim olur, çoraplarım ıslanmasın...

• Peki bu Noel Baba, gençken n'apıyodu lan? Hediyelik eşya mı satar idi? Yanakları gene al al mıydı? Geyikler zaten mi uçuyodu, yoksa uçmayı Noel mi öğretti? Nasıl bi çocukluk geçirdi bu, hiç hediye aldığı oldu mu?

• Otobüste ikisi de kısık sesli iki adam konuşuyolar ya, camdan uçasın, göklerde kartal, olmadı martı, haydi karga olasın gelir...

• Azalarak Bitsin: 'Romantik' yerine komiklik adına 'Ormantik' demek. (Dilara Herkeser)

• 'İyi' olmadan 'en iyi' olmaya çalışan kurnaz... Yakalanman hiç de zor olmadı...

• Beyoğlu'ndaki tramvayın kötü bi çizimine denk gelmedim şu ana kadar, nesnenin omurgası güzel...

• Aptalla gezip, onu aptallıktan kurtarma ihtimali zayıf. Yaklaşık olarak (dalgalan ey im!) aptalla gezen aptal olur, aptaldan kaç! Ben demiyorum, Hz. İsa diyo, Mesnevi'de de var...

• Üniversiteye 1986'nın sonbaharında başladım. İstanbul'da geçireceğim ilk kıştı. İskenderun'da geçen son beş senede kara hasret kalmıştım. Ve ilerleyen martta, karın kralını gördüm! 80-90 yıldır görülmeyen bir kış İstanbul'u 'kardan şehir' yaptı. Okul mokul tatil. O ıssızlık ve işsizlikle, arkadaşım Tunçer'le beraber Boğaz Vapuru'na bindik. Dipte bi amca, şarapla demleniyodu. Dışarı çıkıp girerken bizi çağırdı, şarabından ikram etti, birer yudum içtik. Vallahi fena, berbattı. Bi de amca, o şaraba 'iksir' diyodu. Tunçer'in kulağına "İksire gel" diye fısıldarken, bana "Kendi aranızda konuşmayın" diy celallendi Ali Amca. Deniz İşletmeleri'nden emekliymiş, gemilere bedava biniş kartı var, bütün gün vapurlarda takılıp ince ince içiyomuş. "Evin yok mu amca" diye sordu arkadaşım. "Var ama kızkardeşimle beraber yaşıyoruz, kavga çıkıyo, bak yeni daha yoldu yüzümü" dedi, yüzündeki kırışık yoğunluğunun içinden izleri gösterdi. Vedalaştık biz sonra, "Son sefere kadar burdayım ben" dedi Ali Amca. Soğuklarda aklıma gelir.

• 'Gereksizce' diliyle yazılmış günlük: Pazartesi – Vahvet

fırat

uğur gürsoy

İltem Dilek

Akşamsefası
Akşamsefası

ve Millet adlı iki gazeteyi ilk kez satın aldım... Salı – Ballı zencefil suyu, limon dahil... Çarşamba – Kırşehirli taksicinin camı bozulmuş, kapanmaz olmuş... Perşembe – Stenograf Sulhi Bey, bana ajanda hediye etti... Cuma – Mavi mevlevi heykeli gördüm, Şirin Baba hidayete ermiş gibi... Cumartesi – Sarıkafa Selim'e kocaman 'S'li Süpermen tişörtü... Pazar – Adaşla geceyarısı Yaşar Kemal sohbeti, 'İbrahim İbo' dahi konuşuldu...

'Namaz öğreten [se]ccade' gayet iyi... [ek]sik olan yoga öğreten mat...

- **Yalnız 'URUBNJ' diye uçuş kodu mu olurmuş, Slav'a söylesen küfür sayar...**
- Anadolu'daki verem, tifo, trahom salgınlarını yenmiş bu kavim, günümüz İstanbul'unda durduk yere patlak veren 'bipolar salgını'nı da elbette yenecektir!!
- **Dedikoducunun en fena tarafı goygoyculuğu değil, dedikodu yapmayanı bildiğin aptal sanması...**
- Ankara'da taksi şoförleri kral adamlar, bir... Yerlerde çok fazla, fotolu motolu telekız kartı var, iki... Ve üç: 'Cafe ve Mantı Evi' diye mekan var, doğu-batı cereyanından üşütmüş bir müessese...
- **Havaalanında önündeki adam kemerini, bozuk paralarını falan çıkarıyo ya, bi ürkme geliyo bana, dayım gibi oldu adam, bi sonrası belini çiğnetmek diye...**

vedatozdemiro@gmail.com

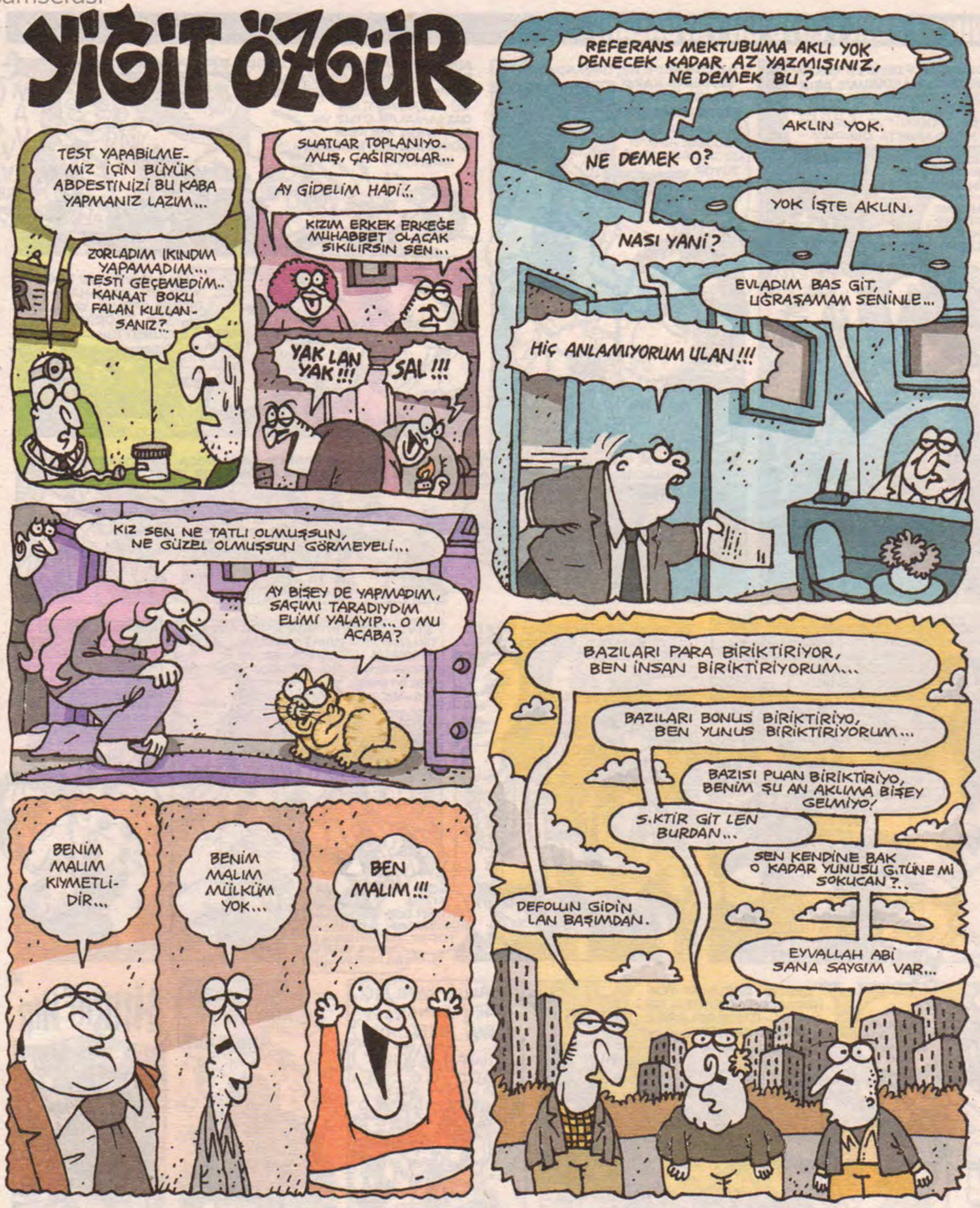

DARWIN ve PINK FLOYD'UN FAYDALARI

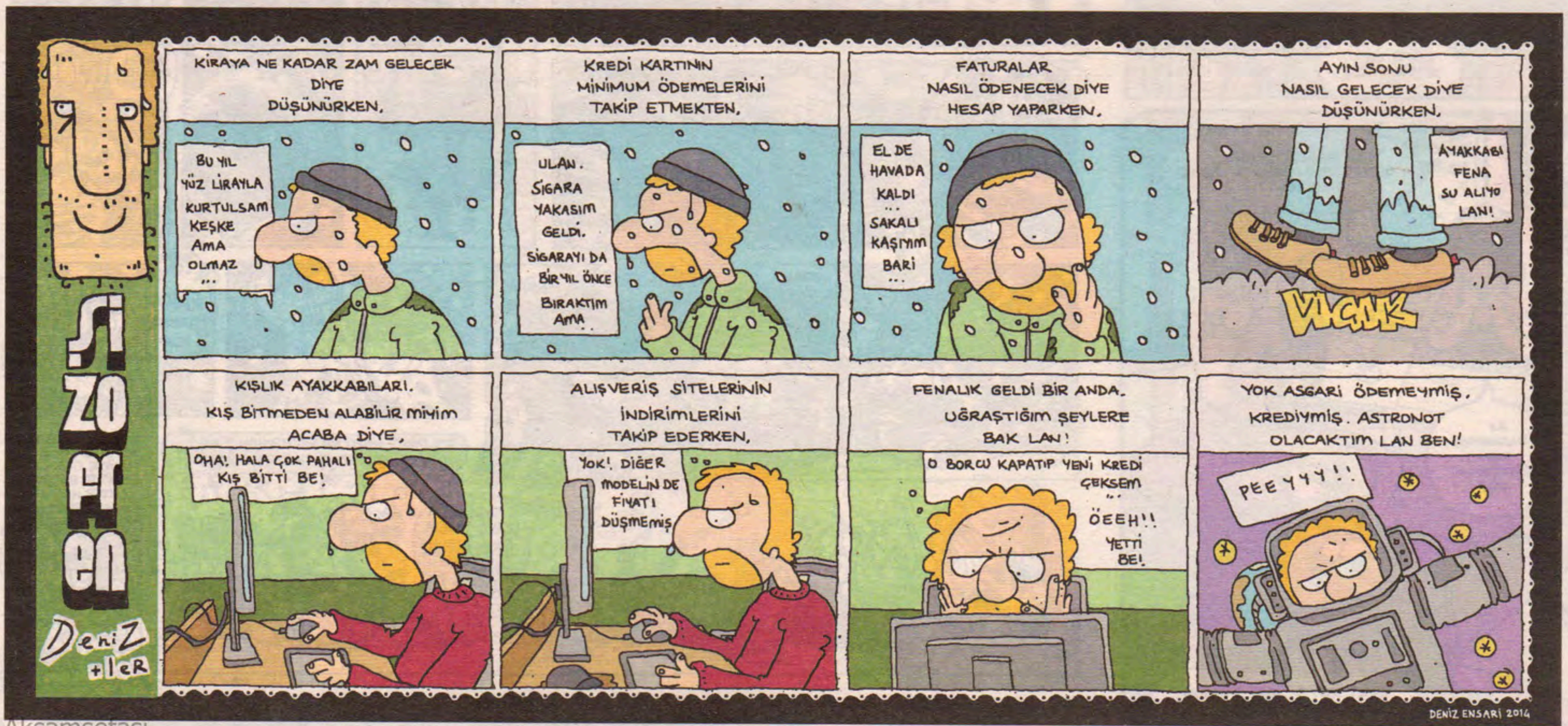

Beli yine sakatladık, köşemi çizemedim, kusura bakmayın.

Akşamsefası

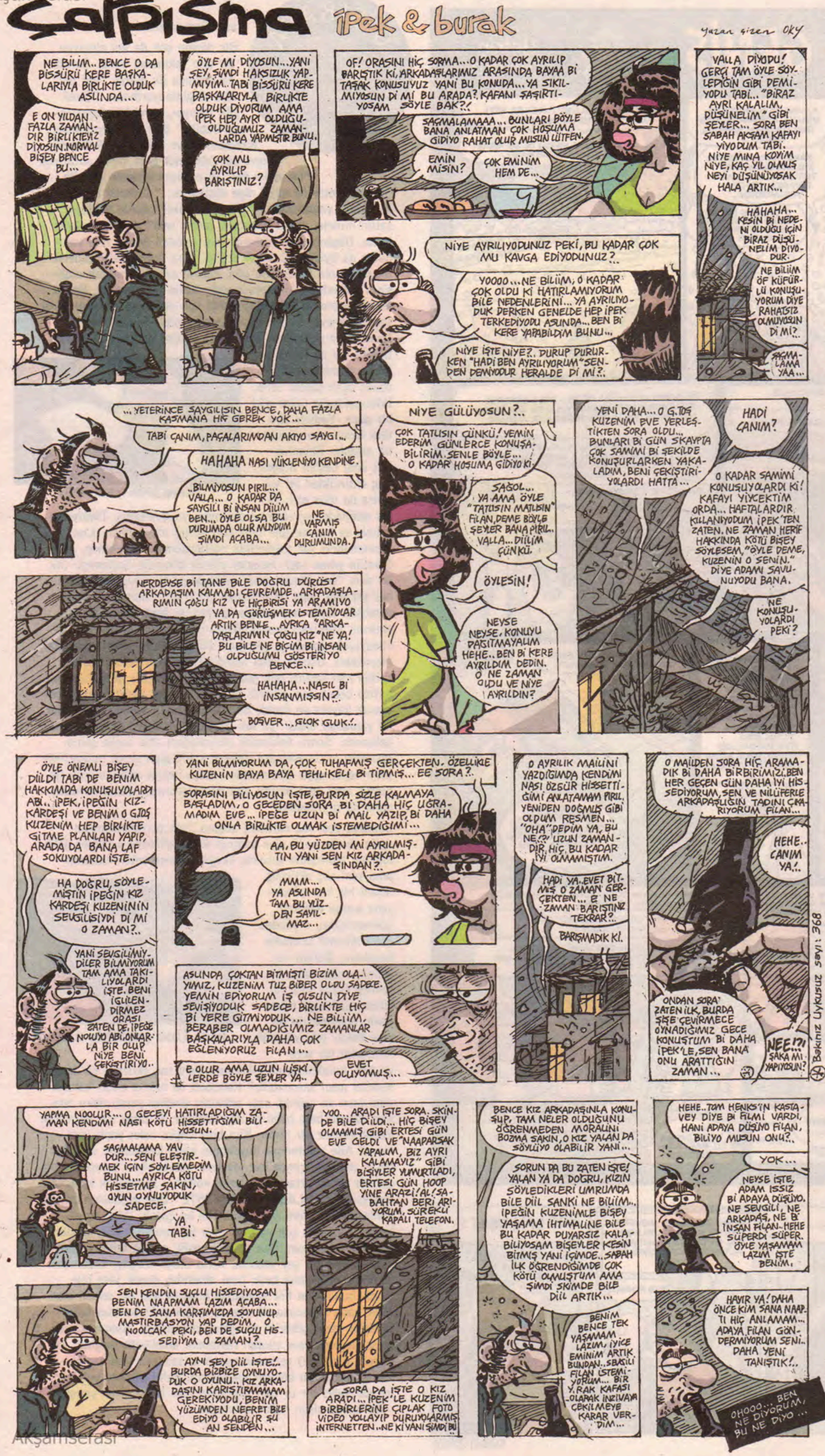

Akşamsefası

Akşamsefası

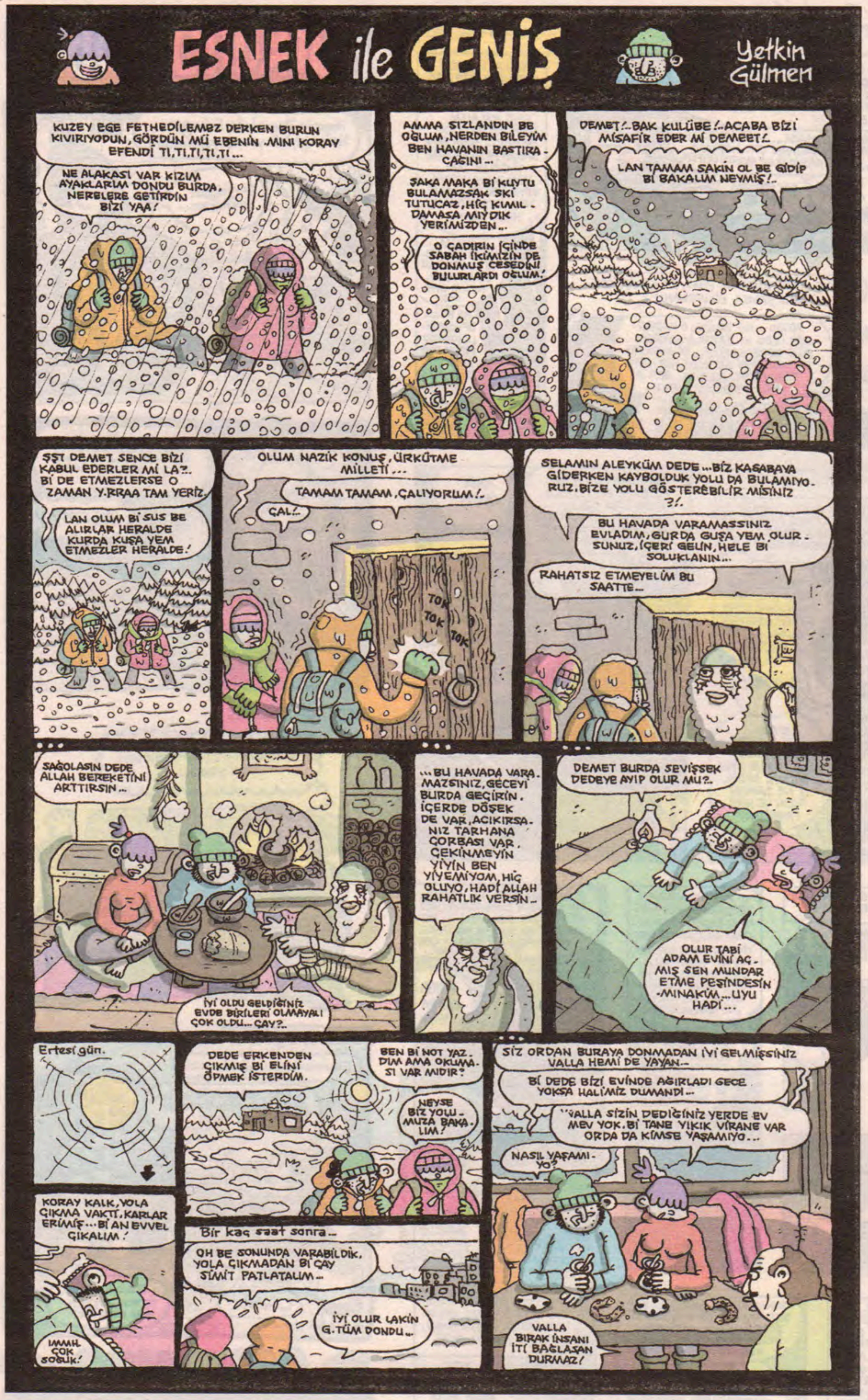

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Can Düşmanlarım

Bir dönem çok da kel olmayan bir aile yakınımız vardı. Suratına bakınca ilk olarak "kel bu" diye düşünmüyordunuz. "Sinsi gibi bakıyor, vergi kaçakçısı falan olabilir" diye düşünüyordunuz. Rahmetli Steve Jobs gibi. Rahmetli Steve Jobs'da keldi ama kimse suratınca "bu adam kel" diye düşünmüyordu eminim. "Milyar dolar he mi?" diye düşünüyor, "afrikada küçük çocuklara yaptırdığın ayfonları ne güzel takside bağlayıp sattın millete, .mına koduğum çakalı seni" diye düşünüyor insan. Düşünüyordu (rahmete karışmadan önce). Aile yakınımız da öyleydi. Çok kel değildi. Ona rağmen saç ektirme teknolojisinin bulunduğu gün, uçakla saç ektirme teknolojisinin bulunduğu memlekete gidip hemen saç ektirdi. Henüz teknoloji oturup yaygınlaşmadığı için dünyanın parasını verdi saç ektirmeye. Ev artı araba parası gibi bir para verdi. İstanbul'un dışında ev artı ikinci el opel parası gibi düşün. Üstüne bir de (İsveç'e mi ne gitmişti) gidiş dönüş uçak parası verdi. İkibinsekizyüz dolar gibi bir para. Yedibin lira türk lirası eder. Benim ilk arabam (ikinci el fiat uno) beşbin liraydı. Saç ektirdikten iki yıl sonra da iflas etti. İflas ettiğinde saç ektirme ameliyatı yaygınlaşmış, Türkiye'ye gelmiş ve hayvan gibi (yüz katı falan) ucuzlamıştı. Lise öğretmenleri yaz tatillerinin başlangıcında saç ektirip, yeni öğretim yılına saçlı insanlar olarak dönmeye başlamıştı (ilk iki ders "ooo hocam ooo" şeklinde geçti, sonra hayattaki her şey gibi onun da heyecanı solup gitti, donuk bir anıya dönüştü). Belki hayvanoğlu hayvan iki sene sabredip saç ektirme ameliyatı ucuzladığında bıçak altına yatsaydı iflas etmeyecek, çoluğuna çocuğuna bu gerizekalı sıkıntıyı yaşatamayacaktı. Üstelik daha teknoloji tam oturmadan saç ektirdiği için saçları bok gibi olmuştu, derbeder gözüküyordu, barbie bebek saçı gibiydi. O zamanlar çok sinirliydim (genel olarak hayata ve özelde bu adama karşı), içimden kafasının iki yanından tutup "ya sen gerizekalı mısın?" diye bağırmak geliyordu. Sonra üniversite okuyacağım diye başka şehre taşındım, o da eskinden dükkan sahibiyken şimdi başka birisinin beyaz eşya dükkanında kasaya bakan adam olarak işe girmiş ama hala patron gibi davranıyormuş. Bunu duyunca daha da sinirlendim.

Steve Jobs (rahmetli)

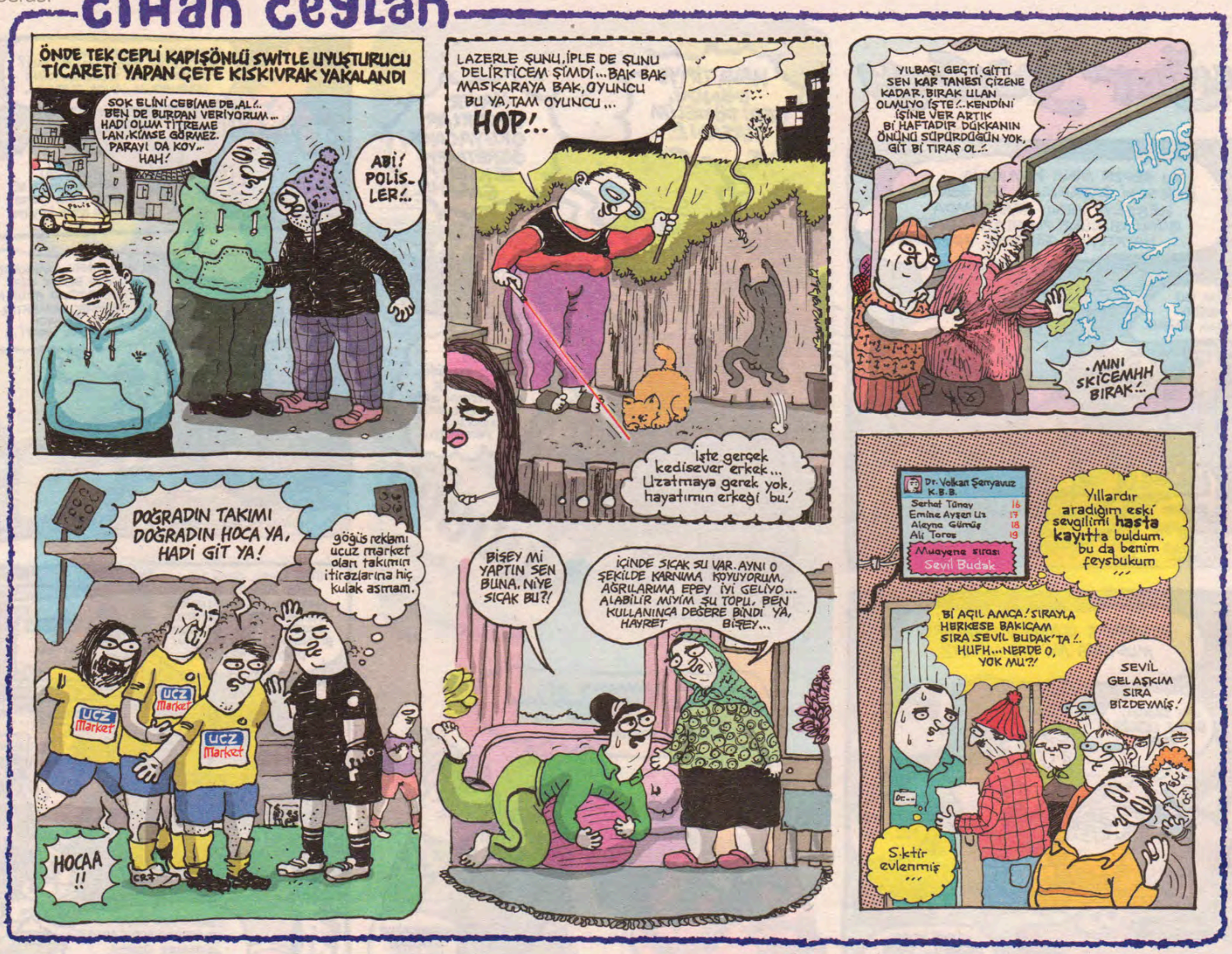
Sokakta yeni saç ektirmiş adama "sen gerizekalı mısın, senin derdin ne?" diye bağıran kadın görünce o günler geldi aklıma. Normalde sokakta kavga görünce zaten bakarım ama yeni saç ektirmiş insanı hiç kız arkadaşıyla kavga ederken görmemiştim, o yüzden daha dikkatli izlemeye başladım. Galata kulesinin orada sabit bir şekilde (sağa sola yürümeden) kavga ediyorlardı, telefonumla bir şeye bakar gibi yaparak korunaklı bir yere geçtim, kulaklıklarımı çıkardım. Yeni saç ektirmiş bir insan kendini nasıl savunabilir? Kabahati ne olursa olsun kafasındaki bant ve sağlıklı saçı aldıkları yerdeki yaralı doku adamın suçunu beşe belki de ona katlıyor. O zaten saç ektirecek kadar kurnaz bir insan. Kim bilir başka neler yaptı kıza karşı? Aile yakınımıza duyduğum karşı hissettiğim ve yıllar geçse de hala içimde kor alevlerle yanan siniri zahmetsiz bir şekilde sokak ortasında ellerini kollarını sallayarak kıza "anlamıyorsun, ANLAMIYORSUN İŞTE" diye artizlenen çocuğa yönlendirdim. Yeni can düşmanım bu çocuk. "Abi ameliyatlısın, kendini çok yorma" diye laf atmamak için kendimi çok zor tutuyorum. Ona kötülük değil, aksine iyilik yapmış olurum öyle bir şey yapsam. Kızla ettiği kavgayı kazanması mümkün değil ama belki beni dövebilir, dayak yese bile içinde bulunduğu kör kavgadan kaçmak için bir sebebi olur. Eğer bana saldırırsa ilk olarak kafasındaki banttan tutup kafasını aşağı çekerim ve ağzına diz atarım. Bunun sonucu sersemleyerek yere yıkılan rakibimin ameliyatlı (sağlıklı saç dokusu aldıkları) yerine vururum ve sonrada yeni saç ekilen tentürdiyotlu bölgeyi tokatlarım. Belki böylece yıllardır içimde habis bir ur gibi taşıdığım öfke biraz olsun yatışır, bir nebze olsun huzur bulurum.

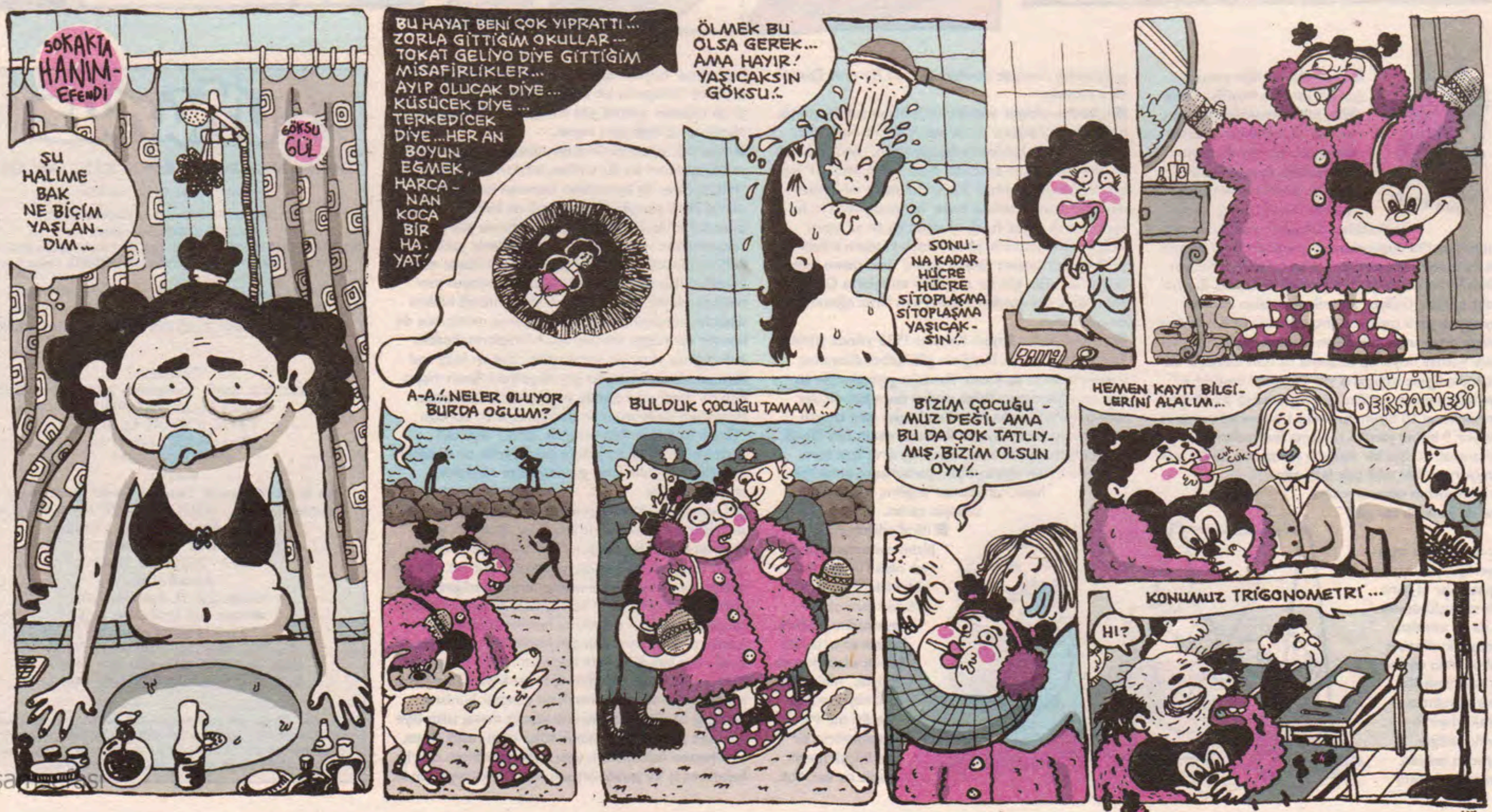

Fiat Uno (müthiş araba)

groagh@gmail.com

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

■ Emeklilik dediğin çocukluğun bir kaç boy büyüğü. Dinlediğim bütün emeklilik planları sonsuz bir çocukluk özleminden başka bir şey de değil.

■ İnsanlığa faydalı olmaya çalışan vakıflara, evet saygı duyuyorum. Ama bu vakıflar topladıkları bağışların yüzde doksanını marifetlerini duyurmaya ve yöneticilerinin maaşlarını ödemeye harcadıkları zaman asabım bozuluyor. Adam Afrika'da açlığa son vermek niyetinde. Buraya kadar tamam. Gidiyor bir milyon insanın karnını doyuracak para topluyor ama sadece yüz bin insanın karnını doyuruyor, geri kalan paranın büyük kısmıyla kendi karnını doyurup kalanıyla da tüm dünyaya "Bakın, topladığınız bağışlarla yüz bin kişiyi doyurduk," diye havasını basıyor. Yani işin matematiği şu; Afrika için toplanan 10 birim yardımın 1 birimi Afrika'ya ulaşıyor, 9 birimi yardım toplama faaliyetleri için harcanıyor. Bu işte bir yanlışlık yoksa ben de bir şey bilmiyorum. Yani tabii çok fazla şey de bilmiyorum orası ayrı ama yine de yanlışlık var gibi.

Bir de tabii bu hayırseverliğin yurtiçinde yapılanı var ki bana kalırsa güçlü devlet ya da azından gücüyle kudretiyle böbürlenen devletin hayırseverlik işine bozulması gerek. Hayırseverlik dediğin nereden baksan, devletin görevini yapamadığı noktada devreye girmek, bir nevi ağanın elini tutmak.

■ Ülkeden şikâyet edenleri anlıyorum ama geçmişin bir cennet olduğunu da zannetmeyelim. Neticede "Abi sen Rock Hudson'a benziyorsun," dedikleri için iki tane arkadaşını oracıkta çekip vuran insanlar var geçmişimizde de. Hayır Rock Hudson'a de benzemiyordu adam. Hatta o kadar benzemiyordu ki, bu benzetmeyi duysa, Rock Hudson da en az adam kadar sinirlenebilirdi. Şimdi "Rock Hudson'a benzetildiği için cinayet işleyen adam," zincirleme isim tamlaması sizin için bir şey ifade etmiyorsa Google'a sorarsanız size yardımcı olur. Hem biraz eğlenmiş de olursunuz.

■ Her ne kadar Soyadı Kanunu 1935 yılında yürürlüğe girmiş olsa da, bildiğiniz gibi futbol dünyamız soyadıyla, biraz da Kazım Kanat'ın gayretleriyle şu son on yılda tanıştı. Yoksa ondan önce futbolcular sadece ismiyle anılır, bir takımda aynı ismi taşıyan iki futbolcu varsa, diyelim iki Savaş olsun, biri Büyük Savaş diğeri Küçük Savaş diye çağrılırdı. İşte bunu düşünürken aklıma bizim parlamento geldi. Yok hayır, ruh hastası değilim, durun bir dinleyin canım.

■ İtiraf ediyorum ki bizim parlamentonun adı olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni yıllardır tam olarak anlayamadım. Kafamı karıştıran ortadaki büyük sıfatı. Burada "büyük" milleti mi tanımlıyor yoksa meclisi mi? Meclisi tanımlıyorsa bir de küçük meclisimiz mi var? Yok. E o zaman "büyük" olan millet demek. Tabii bu sefer de sanki Türkiye'de bir büyük bir de küçük millet ya da milletler varmış gibi olmuyor mu? Anlar gibi oluyorum aslında ama neyse.

■ İnternet sayesinde insanlar müziğe bedava ulaşmaya başlayalıberi bu durumdan yakınan müzisyenlere "Müzisyenler de konserden kazansın kardeşim, yıl olmuş 2015 parayla albüm almak mı kaldı?" deniyor. E bu durumda konserlerinden Madonna gibi paralar kazanamayan ve dünyadaki müzisyenlerin yaklaşık %95'ini oluşturan insanların, hayatlarını idame ettirebilmeleri için sabah dokuz akşam beş konser vermesi gerekiyor ama ne gam. E şimdi müziği bedava dinledik, konserine zaten gitmediğimiz müzisyene de konser vermesini salık verdik; e-kitaplarını bedava indirdiğimiz yazarlara vereceğimiz akıl da hazır mı? Konser olmaz, başka bir şey düşünmek lâzım. Hayır, ben de şimdi arka planda youtube'dan Cemiyette Pişiyorum dinliyorum bir yandan ama en azından "Onlar da konserden kazansın aaabi," diye akıl vermiyorum. Valla bu gidişle müzisyenlik de zamanla hallaçlık, kalaycılık falan gibi kaybolan meslekler arasına girecek.

■ Doğrusu bu kaybolan meslekler meselesi herhâlde herkesi hüzünlendirir ama beni daha çok yeni türeyen meslekler üzüyor. Misal son yıllarda etrafta nefes terapisti, ilişki koçu, numeroloji gurusu, eğlence danışmanı gibi yeni yeni mesleklerin türediğini görüyorum. Valla yetkililerin bu herifleri dolandırıcılıktan tutuklamamasının sebebi, bu herifler tuutuklansa işsizlik oranının artmasından korkmaları herhâlde. Al bunlardan biri daha: İsim koçu. İsim koçu ne iş yapar diye merak ettim okudum. Çocuğa koyacağınız ismin içindeki sesli ve sessiz harflerin dengesi, bunların yarattığı titreşimlerin evrene yaydığı mesaj falan diye ipe sapa gelmez abuk subuk laflar etmiş eşek sıpası. Hakikatten üzülüyorum ama. Artık işsizlikten delirip kendinize iş mi yaratıyorsunuz onu da bilmiyorum ki.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Ocak 2015 | Sayı: 384

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş, Utku Coşkun, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Muhasebe:** Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak

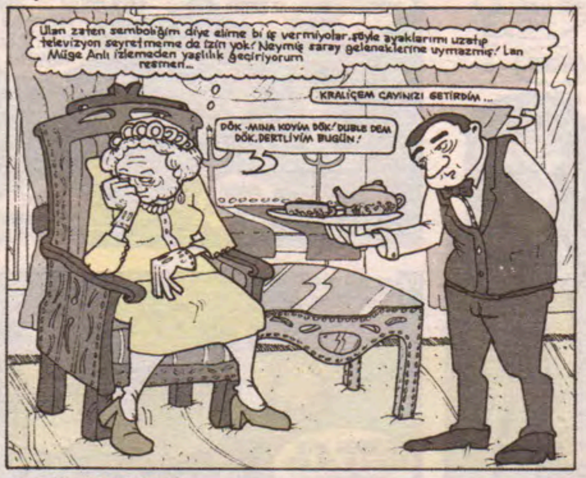
Adres:
Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39
Fax: 0 (212) 245 63 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı:
A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul
Genel Dağıtım:
DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik:
Yurtiçi: 160 TL **Amerika:** 120$
Avrupa: 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73
EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

gelen kutusu

Alper KABAKTEPE

Caner DAĞLI

Samet ALTUNTAŞ

Emir SAĞLAM

Mehmet HAYDAR

Erhan GÜNEŞ

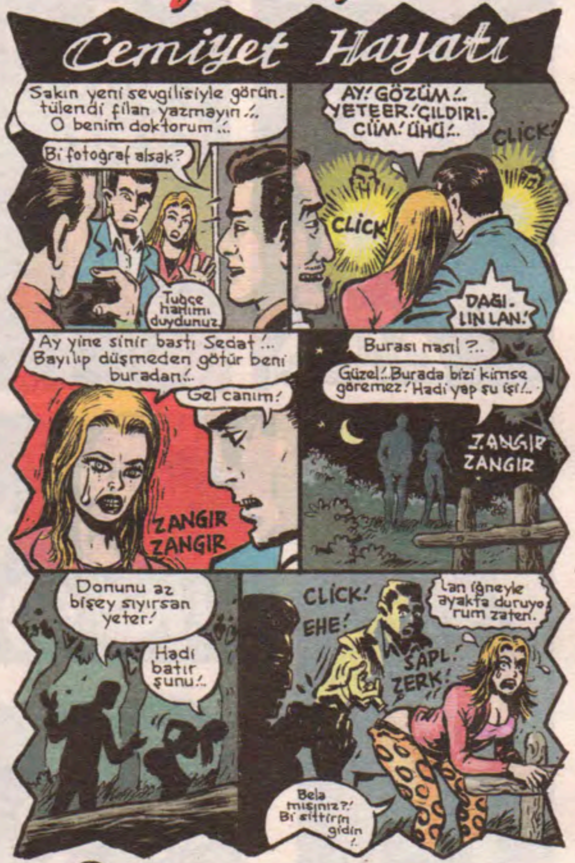
Serdar KAR

Tüyap Adana | Adana | Türkiye Yayıncılar Birliği
Tüyap Adana Fuarcılık A.Ş.
www.tuyap.com.tr
ÇUKUROVA 8. KİTAP FUARI
kitapfuari | cukurovakitap | kitapfuari
www.cukurovakitapfuari.com
13 - 18 Ocak 2015
BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TOBB (TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ) DENETİMİNDE DÜZENLENMEKTEDİR
TÜYAP ADANA
TÜYAP ADANA ULUSLARARASI FUAR VE KONGRE MERKEZİ

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

15 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2015/03 No: 385
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3,50 TL.
ISSN 1307-7619

JE SUIS CHARLIE

Akşamsefası

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

“Ama onlar da hak etti yani...”

● Korgeneral Altay Tokat, Güneydoğu'da görev yaptığı yıllar için, *“Bölgede hâkimler, memurlar hizaya gelsin diye evlerine yakın bir iki yere bomba attırdım,”* itirafında bulunalı **9 yıl,**

● Flash TV'de yayınlanan “Rüyanız Hayrolsun” programında kocasından yakınan izleyicisine “Kocan ölsün de sen de kurtul inşallah!” diyen sunucu Emine Akkaya, izleyicisinden, *“Ağzına kurban olurum, inşallah!”* cevabını alalı **5 yıl,**

● Müge Anlı Van depremi sonrası, *“Herkes haddini bilecek. Yeri geldi mi taş atacaksınız, kuş avlar gibi avlayacaksın sonra yardım isteyeceksin...”* diyerek depremzedelere hadlerini bildireli **4 yıl,**

● Tayyip Erdoğan Suudi Arabistan'da idam edilen Türk vatandaşları için, *“Suçu bile bile işliyorlar. Cezalarını çeksinler. İdam cezasına çarptırılanları kurtarmaya çalışanların asıl amacı İslam'a küfretmek,”* diyeli **20 yıl** olmuş.

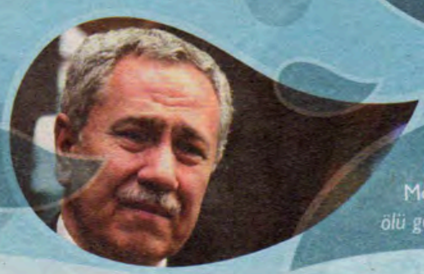

● Başkent Doğalgaz A.Ş Genel Müdürü Veysel Karani Demir, Ankara'da yılbaşı gecesi doğalgaz zehirlenmesiyle hayatını kaybeden 7 öğrenci için, *“Gençlerin her biri bir tarafa düşmüş. Kimisi yerde yüzükoyun, kimisi belden üstü yarı çıplak...”* ifadelerini kullanalı **6 yıl,**

● Uşak'ta yerel bir gazete, Uşakspor'u dolandırdığı iddia edilen bir futbolcu hayatını kaybedince, *“Alma Uşakspor'un ahini!”* başlığını atalı **8 yıl,**

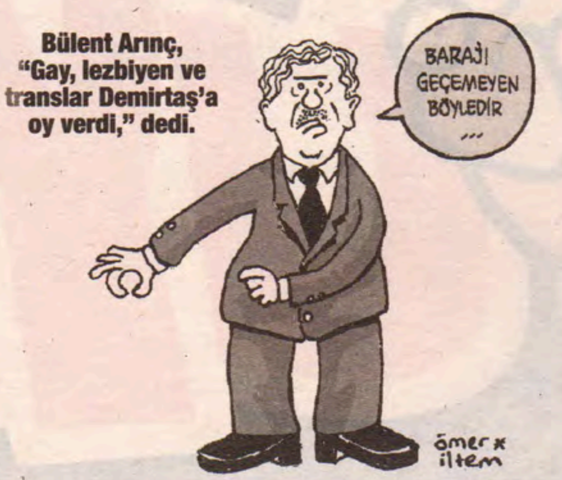
● Kaddafi, HIV virüsünün sadece homoseksüelleri etkileyen barışçı bir virüs olduğunu açıklayalı **12 yıl,**

● Resmi bir ziyaret için Moskova'da bulunan Bülent Arınç, Lenin Mozolesi'nin önünde gazetecilere, *“Lenin'i ölü görmek çok güzel!”* diyeli **9 yıl,**

● Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden Prof. Dr. Orhan Çeker, *“Kardeşim sen dekolte giyinirsen bu tür çirkinliklerle karşılaşman sürpriz olmayacaktır. Tahrik ettikten sonra sonucundan şikâyet etmen makul değildir,”* açıklamasıyla ‘dekolte giyen tecavüzü hak eder’ havası yakalayalı **4 yıl,**

UYUYUN LAN

Sevgilim uykusuz okurlarım..

Türkiyedeki en ünlü “çarli” maymun olan.. Dolayısıyla, kitleler “Hepimiz Çarliyiz” sloganıyla ayaklandığında “Ne iati la bunlar?„ diye önce bi anlayamadım olayı.. Sonra gördüm ki egemen güçler kitleleri yine maymun etmiş.. Sonuç; İbrahim'in sülalesine küfür etmeyeceksin. Dünyanın en eski ve en güçlü ailesi.

Paristeki törende, Fransız başkanı herkesi öpüp koklamış, Ahmet'in sadece elini sıkmış.. Kamuoyumuz bu duruma çok gücendi.. Ancak, bir de islamafobi tarafından bakmak lazım duruma.. Belki de adam “ahmet'in abdestini kaçırırım” diye korktu.. Malum, Fransanın öpmesi meşhur.. Freçkis diyolar.. Hayvan gibi dil damak öpüşür bunlar.. İki bardak su içmiş gibi olursun..

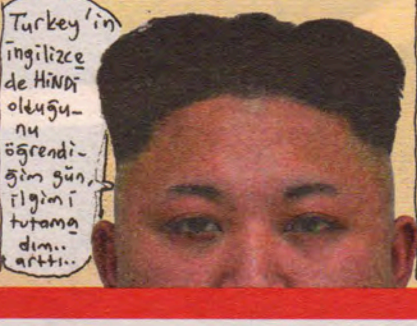
Suudiler kardan adam yapmak günah demişler.. Bak, bak... Sanki kar'ın ne olduğunu biliyolarmış gibi.. Oralara bi gün kar yağarsa, işte o zaman kutup ayısı da gelir belki bahtsız bedeviye kaymak için..

Filistin başkanını aksarayda konuk ettim.. Tören askerlerine 16 eski Türk devletinin askeri formalarını giydirdim.. Bu hafta konseptimiz buydu. Önümüzdeki hafta konsept “meslek grupları„ ♫ vaay ♪ en ♫ si ♪ ey..

Sosyal doku vakfı başkanı 6 yaşında evlenilebilinir demiş ... Nasıl bi sosyal doku arzuluyosa artık..

Başkan yardımcısı bülent, “BDP'ye geyler, lezbiyenler ve translar oy verdi demiş. BDP'nin oyları o sayede artmış.. Kaç kişi ki olum onlar? Korkutmayın lan beni..

Yazıma burada son verirken Çarlinin meleklerine rahmet, sizlere de hayırlı işler dilerim..

Vatandaşa Sorduk: İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ

Mülmin KUMAŞ (25): Yani diyor ki “Ben istediğim küfrü ederim, ana, bacı, avrat düz giderim„ Sen kendini alayla küfürle ifade ettin. E, öteki de şiddetle ifade ediyo kendisini... Doğunun gücüne gidiyo lan *mcık aazlılar.. Hassasiyet bu...

Durdu BAKOL (30): Bu tür şeyler için futbol maçına gidecen.. Anıra anıra ifade et kendini.. Karışıp edenin olmaz.. Olur olmaz yerde ifadeni edersen, ayakkabısını mayakkabısını saça saça gelip seni vururlar... manyak çok..

Lale ELDİVEN (29)? İfade özgürlüğüne “TİK” denir.. Bunların başı gözü ayrı oynar.. Belinin boşuna doğru dokanmamla bayıldı bi kere dayıoğlu... Onda da tik var.. Muhabbetinden sıkılınca bayıltıyoruz.. skerler..

Akşamsefası

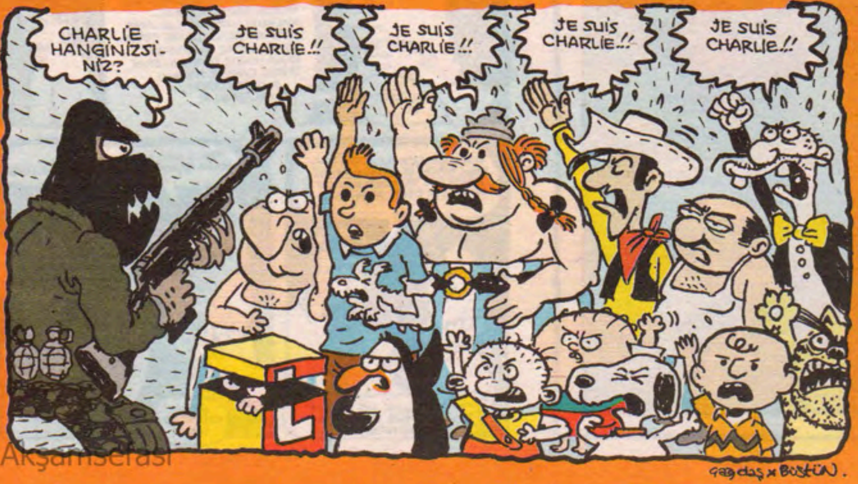
Charlie Hebdo...

Bülent Arabacıoğlu
Uykusuz için çizdi.

Dört bakanla ilgili TAPE'lerin imhası savcılığa bırakıldı.

Üsküdar'da villa inşaatında üzerine kaya düşen bir işçi öldü.

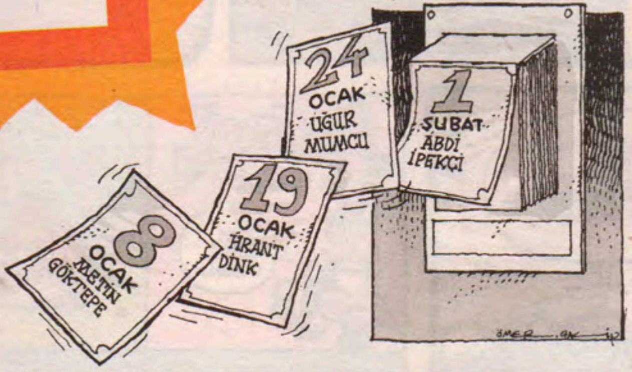
Berkin Elvan'ın ölümünü protesto yürüyüşüne katılan akademisyen Elifhan Köse'ye 11 ay 20 gün hapis cezası verildi.

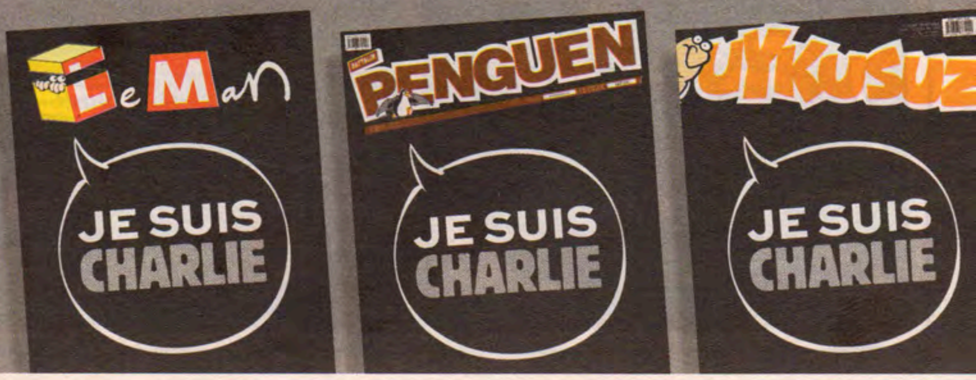
Sosyal Doku Vakfı başkanı Nurettin Yıldız, 6 yaşındaki çocukların evlenebileceğini söyledi.

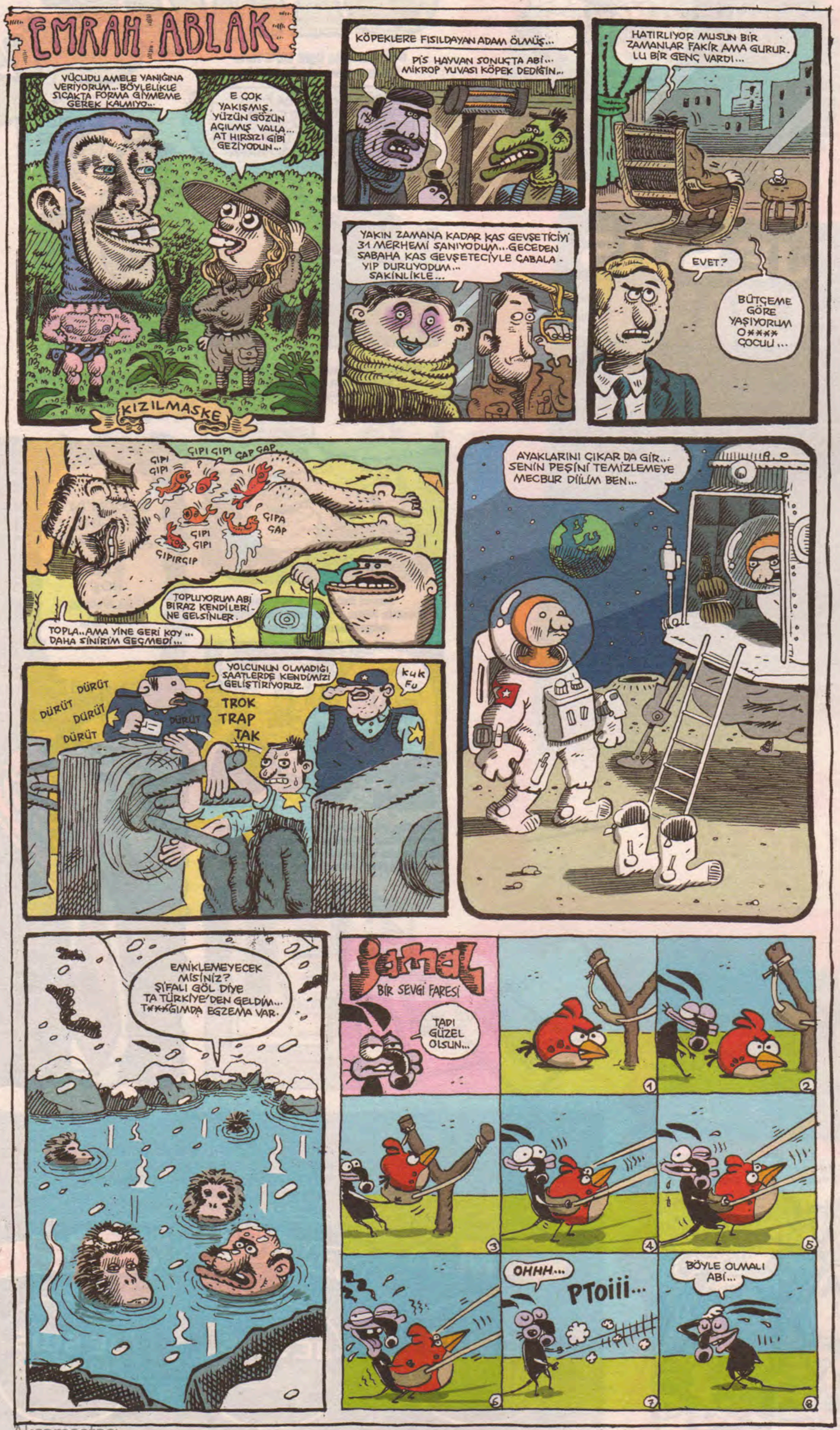
Sayıştay, 301 madencinin öldüğü madeni işleten Soma şirketinin devlete kömür diye çoğu zaman taş gönderdiğini ve devletin de bu taşları satın aldığını belirledi.

HEP BİRLİKTE "JE SUIS CHARLIE"
Bu hafta Leman, Penguen ve Uykusuz aynı kapakla çıktı. Charlie Hebdo'ya yapılan saldırıda kaybettiğimiz arkadaşlarımızı anarken, üzüntümüzü yaşarken el ele olmak istedik. Bu dayanışma bir teselli olur diye umuyoruz. Karikatürlerin karşısına silahla çıkan terörü lanetliyoruz. Düşünce özgürlüğünün baskı görmediği, basının saldırıya uğramadığı, barış dilinin hakim olduğu bir dünya diliyoruz.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde elli yaşlarında hiç tanımadığım bir adam benden elimi onun cebine sokmamı istedi. Elinde poşetleri vardı, belli ki market alışverişi yapılmış, yerler çamur, arabasının anahtarını sağ ön cebinden usul usul çıkarmamı rica etti. Baktım şöyle adama bir, sapığa da benzemiyor. Dedim kesin sapık bu. Çünkü sapıklara dikkat edin, sapığa asla benzemezler. Bir yandan da insanlara da yardım etmek lazım. Odun gibi de yaşamamak lazım. Çok pis ikileme düştüm, ne bileyim, ellerim falan titremeye başladı, "bu ellerle mi" diye sormak istedim, fakat şaka yapacak an değildi, durum oldukça ciddiydi, dedim **ağabey, valla ne bileyim, bilemedim** dedim, **takdir edersiniz ki uygunsuz bir görüntü olacak** dedim. İnsan içinde. Koşuyolu Caddesi'ndeyiz bir de. **Uygunsuz hiçbir görüntü olmaz, al gitsin** dedi. O şimdi öyle "al gitsin" deyince de ben iyice bir fena oldum. Bir ara böyle bir başım döner gibi oldu. Kulaklarımın arkasından sıcak hava vurmaya başladı. Bir yandan da kalbim sıkışırken karardım gözümü, ne olacaksa olsun artık diyerek, titreyen ellerimi soktum ağabeyin cebine, durdu zaman durdu dünya, bir yandan da nasıl dualar ediyorum ama, elime anahtarlık gelsin, elime anahtarlık gelsin, başka bir şey gelmesin diye. Elime anahtarlık geldi. Nasıl sevindim anlatamam. Sanki elime anahtarlık gelmedi, sanki bana bağ bağışlandı. Tek damlalık ağladım. Dedim **ağabey, teşekkür ederim. Siz bana neden teşekkür ediyorsunuz, ben size teşekkür ederim** dedi. Dedim **ağabey siz bilemezsiniz bazı şeyleri. Benim neler yaşadığımı siz** dedim **nereden bileceksiniz. Ben** dedim **burada, ölüp ölüp dirildim. Benim** dedim **bir ara ciğerimden hırıltılı sesler geldi.** O sesleri de sadece ben duydum. Manyak bu galiba der gibi baktı bana. Bindi arabasına, gitti öyle. El salladım giden arabanın ardından, büyük bir minnetle.

æ **Bağ bağışlanması** ile **Bağlarbaşı** aynı şey.

æ Normalde hep gördüğün bacağı kışın gördüğünde daha çok seviniyorsun.

æ Musluktan sıcak su aktığında bazen diş fırçalarken falan, veya öyle ılıştırmayı unuttuğum anlarda, ılıştırmak, yemin ediyorum, musluğun su akan borusunu şöyle elimle bir tuttuğumda yanı-yanıveriyor elciklerim. Sonra kapatıp bir atım soğuk su vuruyorum, musluğu bir tutuyorum ki buz olmuş.

İşte kalbin soğuması da bence böyle bir şey. Böyle bir hız. Vaay, nereden nereye bağladım. Musluktan akan sıcak suyun musluğu ısıtması gibi, kalbimizden geçen güzel düşünceler ısıtıyor bizi. Kalbimizden ne kadar çok güzel düşünce geçerse biz o kadar sıcak oluruz. Ve kalplerimizin soğumaması için de kötü düşüncelere geçit vermemeliyiz. Çünkü kötü düşünce o kadar kötü bir şey ki, bir anda anlamsızlaştırıyor binlerce güzel düşünceyi. Üzerinden geçiyor. Yok ediyor. İğdiş ediyor. Sanki o güzel düşünceler hiç yokmuş gibi oluyor. Hiç olmamış gibi. Hep kötüymüş gibi. Hep öyleymiş gibi. Bilemedim de bir yandan. Ne bileyim, bilemedim.

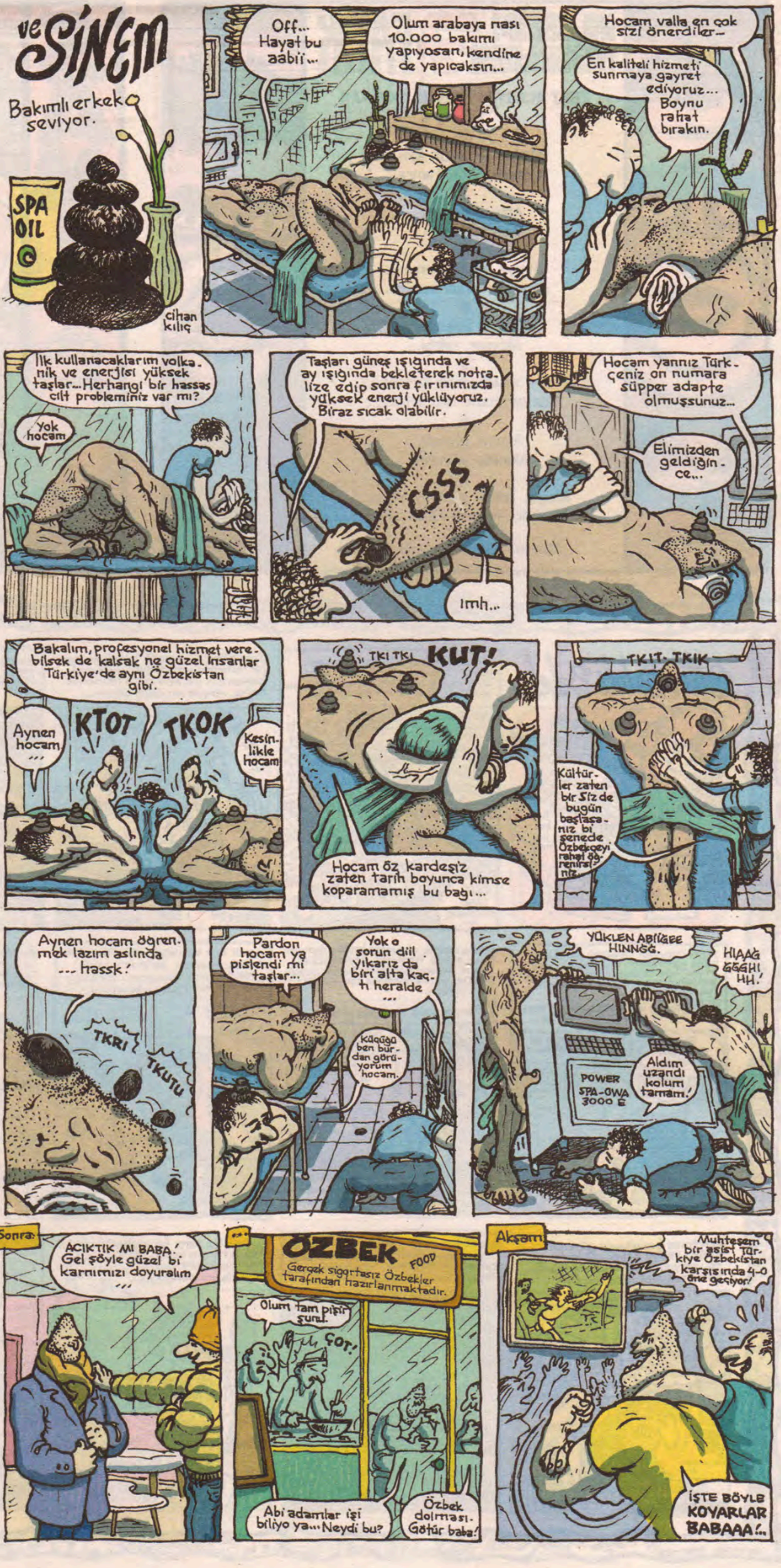
æ Geçen İstanbul'da kar yağınca dedim ki, ineyim aşağı da bir kar küreyim dedim. Çünkü kar küremek için elimize pek fazla fırsat geçmiyor. Bu kar bazen bakıyorsun, hiç yağmıyor. Bazen de bakıyorsun yağıyor ama yani ona da yağma denirse. Bu yüzden bu kar yağıp da bir de tuttuysa bu karı küremmek olmaz. Karın asıl keyfi küremektir. Kar topu, kardan adam falan, bunlar yalan. Bunlar tırışka. Aldım küreğimi elime, indim aşağı. Kara ilk küreği vurunca ağlayacak gibi oldum. Of, bu ne müthiş bir an böyle. Başladım karı küremeye. Ben öyle kar kürerken bir adam geldi izlemeye. Nasıl kar kürüyorum, ona bakıyor. Sonra bir adam daha geldi, bir adam, bir adam daha derken, bayağı adamlar tarafından kar kürerken izleniyorum. Bir an strese girer gibi oldum. Çünkü ben aslında insanlar beni izlerken kar küreyemiyorum. Konsantre olamıyorum. Terler dökmeye başladım. Fakat bir yandan da kar küremememi sonlandırmak istemiyorum, çünkü ben kar küremeyi çok seviyorum. Bıraksalar tüm Koşuyolu'nu küreyebilirim, o dereceyim. Yemin ediyorum. Derken bu kalabalık içinden çatlak sesler çıkmaya başladı. Benim resmen kar küreyişim beğenilmiyor. Kar öyle mi kürenirmiş, kürek öyle mi tutulurmuş. Ama bir gidin ama ya. Kürek benim kar benim, istediğim gibi kürerim. İstersem de küreyemem ama yine kürerim. Sanki ben karı size kürüyorum, ben karı kendime kürüyorum. Ha ben karı size küresem belki o zaman ben bu karı kürerken acaba nerede yanlış yapıyorum diye belki kendimi sorgularım, kendimde bir hata ararım, ama kusura bakmayın ben karı size küremiyorum, ben karı kendime kürüyorum. Ben bir keyif peşindeyim ki bilemezsiniz. Sonra bana bir Mehmet ağabey övülmeye başlandı. Tanımam etmem. Mehmet ağabey bir kar kürermiş, o karı kürerken çıkan **HARRŞŞ!!!, HURRRŞ!!!** seslerinden dolayı Üsküdar'daki arabaların alarmları çalışırmış. Bak ya, bir de Mehmet ağabey çıktı başıma. Lanet olsun dedim, bir kar küretmediler, aldım küreğimi, çıktım eve. Moral yerlerde. Pencereden aşağı baktım, adamlar dağılmış. İnip kaldığım yerden küresem mi karı acaba diye düşündüm, ama ı-ıh, insanın bir kez tadı kaçınca da kaçıyor. Oturdum Ütopya'yı izledim.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
17, 24 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

İki Resim Arasındaki 7 Fark

ZEKİ ALASYA - METİN AKPINAR

1
Alasya, sempatik dayı...
Akpınar, filozof amca...

2
Alasya, pekmez...
Akpınar, tahin...

3
Alasya, komik durum...
Akpınar, durum komiği...

4
Alasya, kalender...
Akpınar, çelebi...

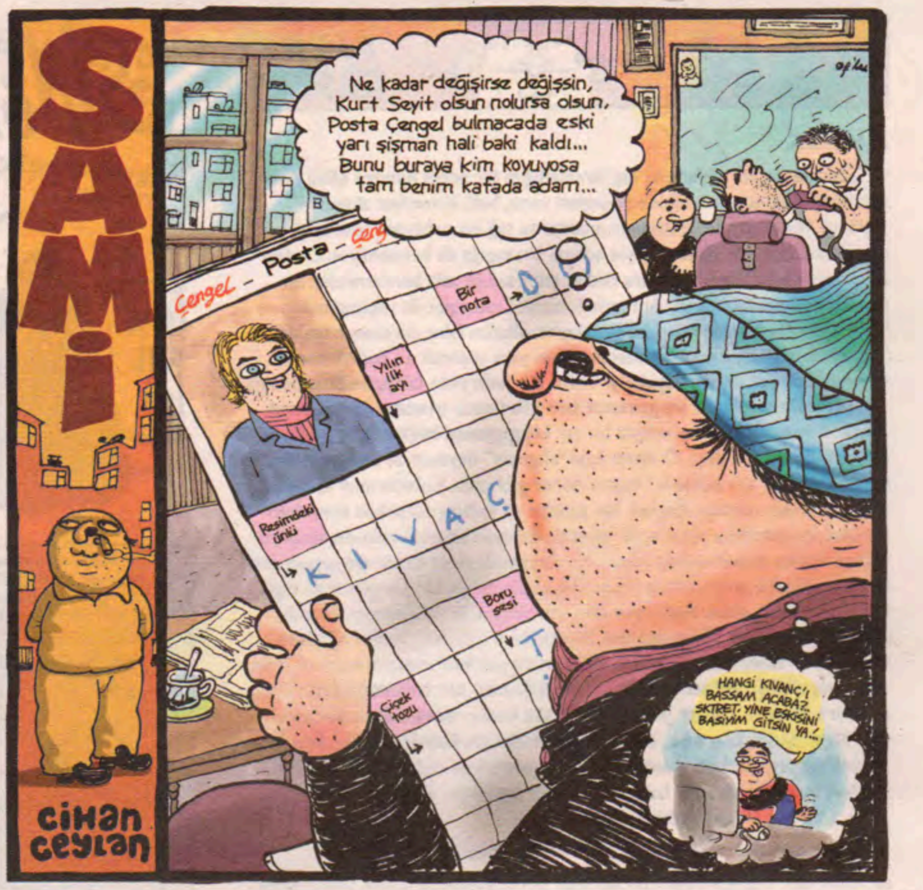
5
Alasya, neşeli sabah kahvaltısı...
Akpınar, hazin rakı sofrası...

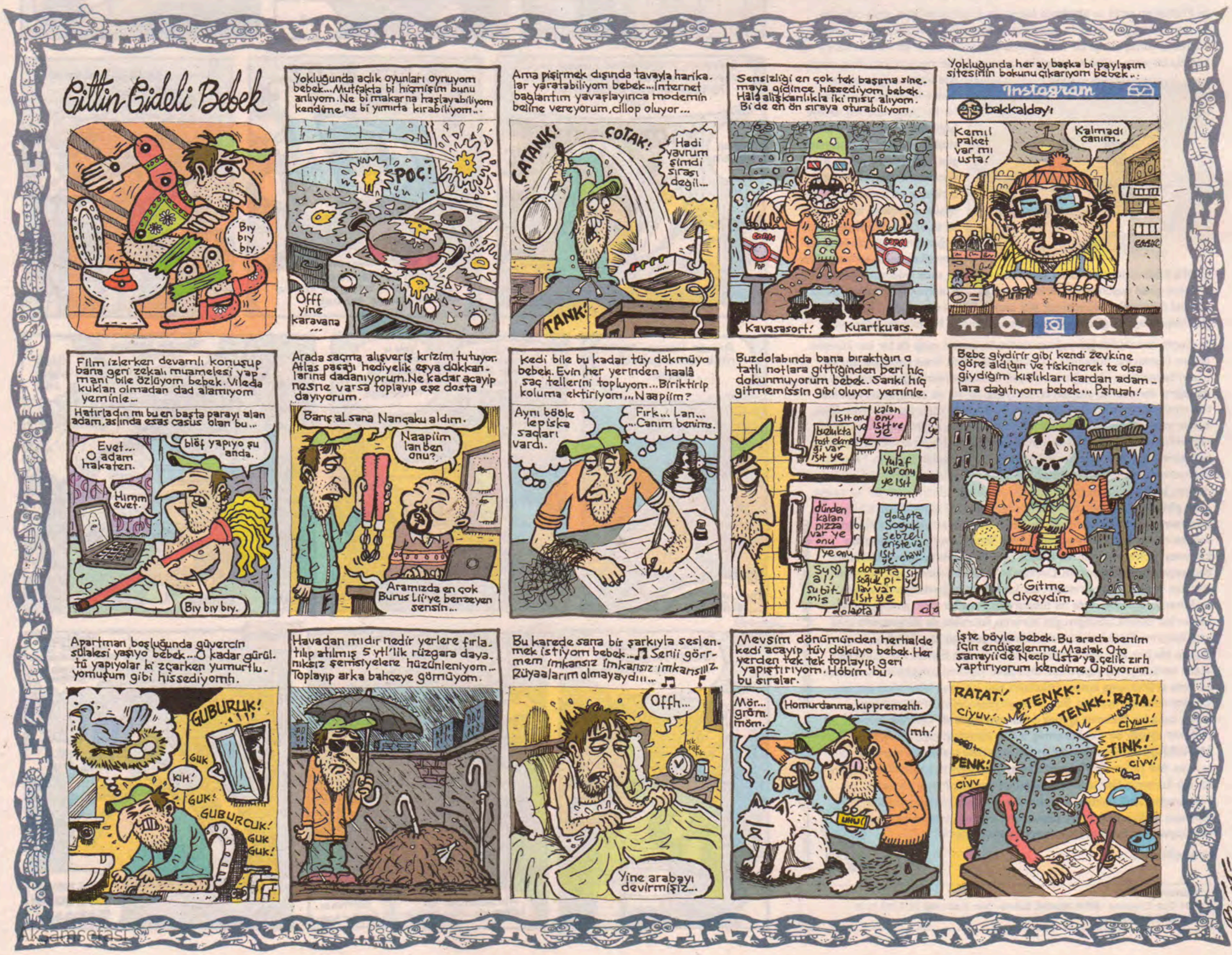
6
Alasya, alyuvar...
Akpınar, akyuvar...

7
Alasya, zekice yazılmış metin...
Akpınar, metanet sahibi zeki...

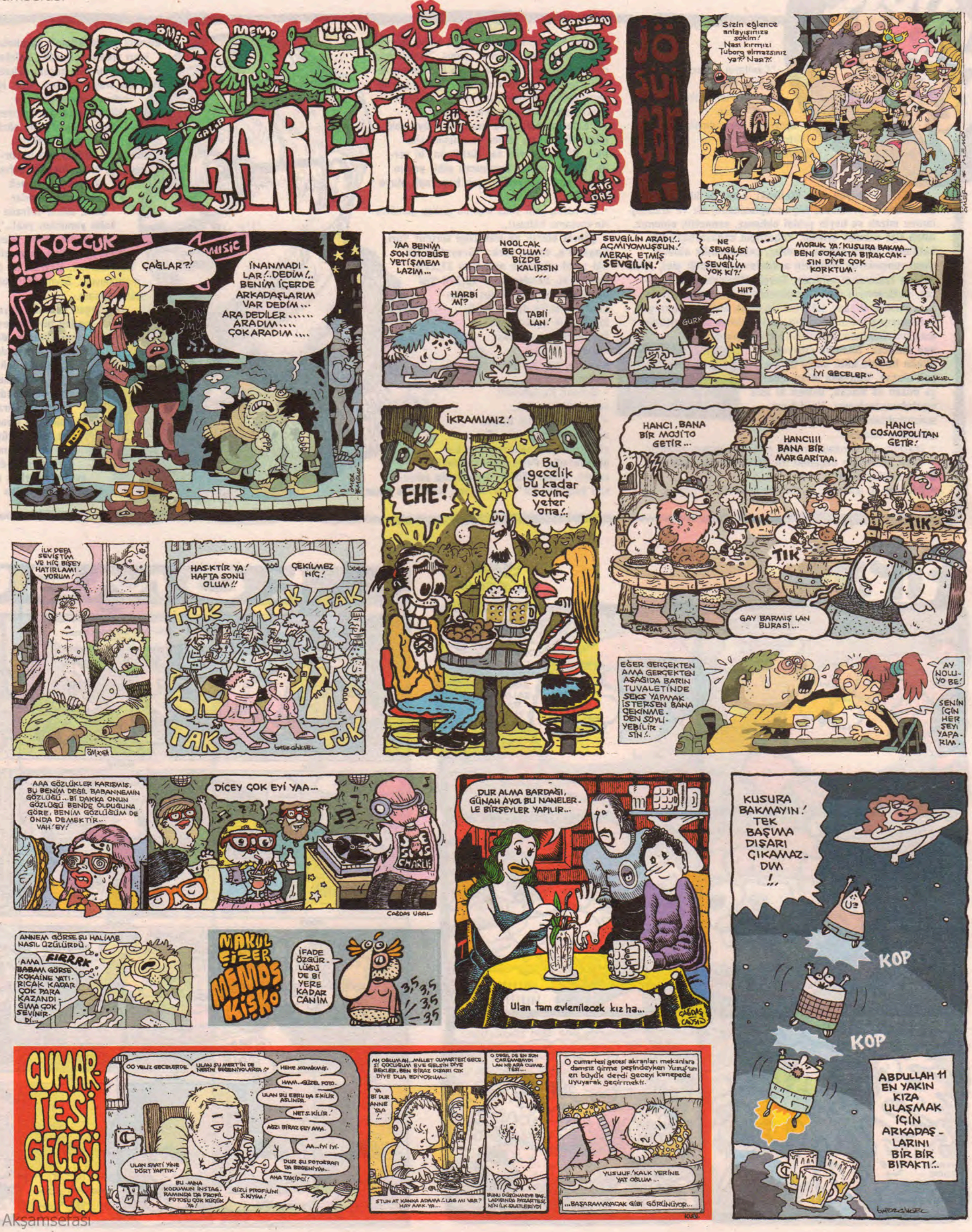
(Fikir için Kerem Arın'a teşekkürler)

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Camların üstünde
gece ve kar.
Bembeyaz karanlıkta
parlıyan raylar
uzaklaşıp kavuşulmamayı
hatırlatıyor."
Nazım Hikmet

• Büyük usta Wolinski, belki de bir kez bile aklınızdan geçirmeden, hiç hesaplamadan, siz ve arkadaşlarınız mizah ve beyin şehidi oldunuz, cennetlik oldunuz. Allah size rahmet eylesin. Yobazlığın canavarlaştırdığı katillerse, insan canına kıydılar, cehennemlik oldular. Çizgi romanlarda kötülerin ardından söylendiği gibi, Allah onların taksiratını affetsin. Sevgili Wolinski, tek tesellim, öldürenlerin değil, güldürenlerin tarafında, sizinle aynı tarafta olmam. İstanbul'da ortak kullandığımız göz damlasının şişesini uzun süre sakladıktan sonra yitirdim ama imzaladığınız albümünüz kitaplığımda hep duracak. Silah ve cinayet, günün birinde kötü anıya dönüp yok olacak. Dünyada insan oldukça mizah da olacak, demek ki asla unutulmayacaksınız. Vardığınız sonsuzluktaki tüm meslektaşlara gönülden selamlar...

• Selçuklunun son zamanları: Next Station Osmanbey!..

• Mazlum zor durumdadır ama ezik olan esasen zalimdir...

• Yüce Divan'dan kaçanlar mı öğretecek bu topluma Divan Edebiyatı'nı?!

• İrlandalı bi dostumuz, Galatasaray'da bir ev tutmuş. Ev sahibesi kadın "Temizliğe başka kadın gelmesin, yüz lira verirsen ben yaparım" demiş. "Gerek yok" demiş dostumuz. "Evime başka kadının girmesini istemiyorum" demiş kadın. "Ben yaparım temizliğimi" demiş dosto. "Erkek ne anlar temizlikten" demiş bu sefer de kadın...

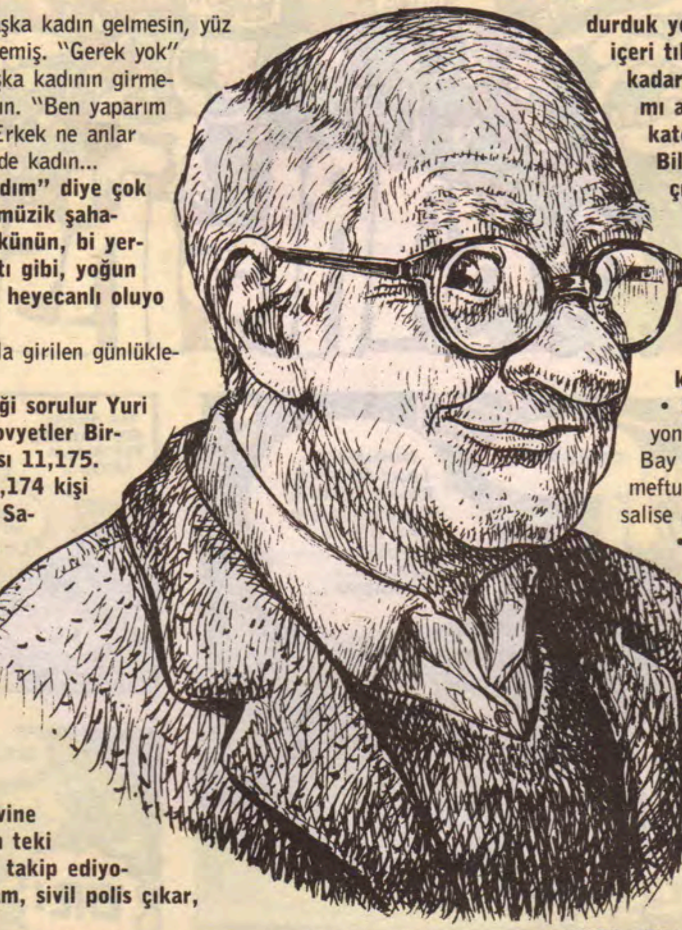
• "Evlerine vara gele usandım" diye çok güzel türkü var, sözler ve müzik şahane... Bi de sürprizi var türkünün, bi yerde, ansızın ingiliz tezahuratı gibi, yoğun "Oooo-ooo" giriveriyo, çok heyecanlı oluyo o vakit...

• Bu hafta, yeni yılda hışımla girilen günlüklerin tavsama haftası!..

• Şöhret olarak ne hissettiği sorulur Yuri Gagarin'e, cevap verir: "Sovyetler Birliği şeref yıldızının numarası 11,175. Demek ki, benden önce 11,174 kişi bu ölçüde başarılı olmuş." Sadece atmosfer dışına değil, kıçı kalkık ünlü atmosferinin dışına çıkmayı başarmış Yoldaş Gagarin, nur içinde yatsın...

• Bohem: Kütüphaneli evden çıkmış aylak...

• Bi arkadaşımın Bilgin adlı bi arkadaşı, bir gece yürüyerek Beyoğlu'ndaki evine gitmektedir. Peşine adamın teki takılır. Bilgin dönüp "Niye takip ediyosun beni birader" der. Adam, sivil polis çıkar, durduk yerde Bilgin'i karakola alıp içeri tıkarlar. Derdini anlatana kadar bi gün geçer. Arkadaşımı arayıp yardım ister. Hakkaten yardım gelir ve Bilgin'i salarlar. İçerden çıkan Bilgin'in ilk sözü şu olur: "Tam da içerdeki ağa pastırmalı, sucuklu sofra kurmuştu, yemek zamanı çıkardılar beni, aklım sofrada kaldı yeminlen yaa!.."

• Şu yaşıma kadar, televizyonda gördüğüm en yaratıcı iş Bay Meraklı. Hayranı da değil, meftunuyum. Sevmediğim bi salise olmadı...

• Geçen yılın acı kayıplarından biri de sevgili meslektaşım Murteza Gürkan'dı. Kalender, içli ve çok muhabbetli, bir beyefendi adamdı. Kirasını aksatan kiracısı, onu görüp de utanmasın, darlanmasın diye evden çıkarken ortamı kolaçan eden bir

fırat

uğur gürsoy

KOMŞU

Akşamsefası

temiz ruhlu yazardı...

• Ruhsuz modernlerimiz, batının tüm özelliklerini anında kapıyolar. Türk düşmanlığı başta olmak üzere...

• Reklamlara gel... Burak Özçivit, saçlarında kepek yok diye coşup takımın ceketini sokaklara atıyo. Niye, şampuan parayla da ceket bedava mı?.. Berna Laçin, deterjanı ankaralı gençlere denetiyo ve sonuç alıyo. Peki, eskişehirli genç, ankaralı değilim diye mesafeli mi dursun markaya?.. Nihayet Kıvanç'lı, İlker'li reklamda, bizim işadamları 'yürüyelim arkadaşlar'ı söylüyo da, bi nağme eşlik eden sakallı iskoça n'oluyo?.. O da mı bizimle beraber yürüyo bu yolu?.. Bu ağaçlardan, güzel kuşlardan iskoçya'da hiç mi yok?!

• Azalarak Bitsin: "Lavaboya gitmek..."

• Mekana girip televizyona bakan kadının "Amaaan, maç var" demesi üzerine mekan sahibinin cevabı: "Oturun yav, kafanıza top çarpacak değil ya!.."

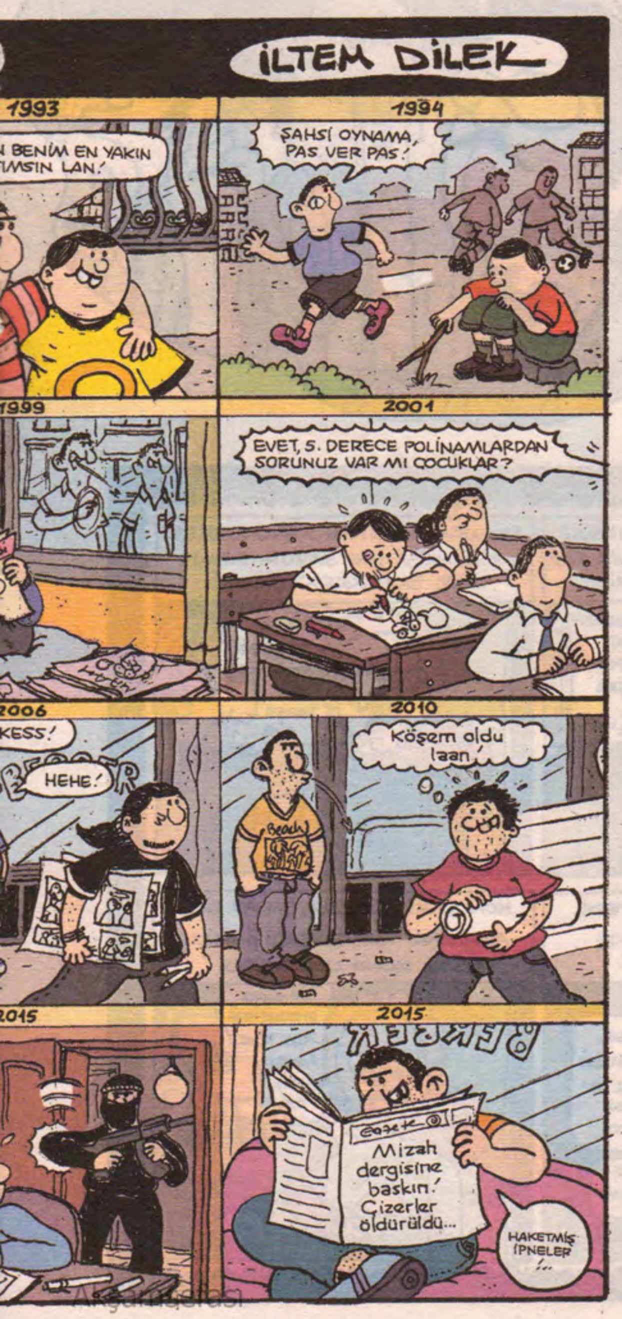
• Melodram vakit kaybıdır, dramdan çalar... Eğlencenin mizahtan çalması gibi işte...

• 'Aşk' adlı romanında "Karı koca arasındaki boşluk neredeyse elle tutulacak kadar yoğundu." Diye cümle etmiş Elif Şafak. İyi ama boşluk nasıl tutulur Elif? Boşlukta yer kaplayanı tutmak için, boşluğun tutulamaması gerekir!..

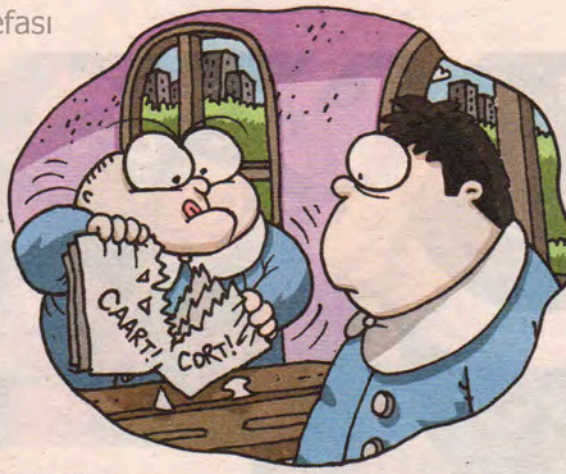
Rakı: ...yeli'yi ...lmazsa ...tarak ...abilen ...sal...

vedatozdemiro@gmail.com

İlkokulda bir teneffüs esnasında, gazetenin spor sayfalarından bakarak 6-7 tane Beşiktaşlı futbolcu resmi çizdim. Çok da özendim. Futbol manyağı bir arkadaş vardı, ona gösterdim. Bakar bakmaz aniden bütün çizimleri yırttı paramparça etti. Meğer tiksiniyomuş Beşiktaş'tan. "Ne yırtıyon lan" diye üstüne yürüdüm, kollarımız garip daireler çizdi, itiştik. Kızılay kolu Murat vardı. Ayırdı bizi. Ondan sonra birbirimize bulaşmadık.

Yirmili yaşlarda karikatür portre çizip para kazanan bir arkadaşım vardı. Bir gün parkta milli piyangocu yanaşıp "sen benim karikatürümü çiz, ben de sana piyango bileti vereyim" dedi. Arkadaş portreyi çizip verdi. Adam da bir bilet seçtirdi, verdi. Portresini aldı, birden suratı değişti. Kağıdı yırtıp attı. "Ben böyle miyim lan!!" diye bağırdı. Ne diyeceğimizi bilemedik. Arkadaş da piyango biletini yırtıp attı. Birbirlerine "has..ktir lan" gibisinden bişeyler söylediler. Bana da ortalığı yatıştırma görevi düştü. Sonra evlere dağıldık.

Bunlar tahammülsüzlük ile ilgili naif örnekler. Din ile ilgileri yok. Tahammülsüzlük dinden bağımsız bir şey.

Askerde ilk hafta herkes rüyasında makinalı tüfeklerle sağa sola ateş ettiğini falan görmüştü. Gündüzleri de yat-kalk-sürün, klasik askeri eğitim görüyorduk. Akşam uyumadan önce az biraz geyik yapmak için zaman kalıyordu. O azıcık zaman diliminde bile "seni en çok ne sinirlendirir?", "ne olursa ölümüne girersin?" gibi konulardan konuşuluyordu. "Anama küfredilmesi" dedi mesela birisi. Gündüz yat-kalk-sürün, gece rüyada makinalı tüfek kesmiyordu yani. Dinlenme molalarında da anamıza küfredildiğini hayal edip kendimizi sinirlendiriyorduk. Bu ne lan.

Geçenlerde otogarda bekliyorken bir muavin, yanındaki arkadaşına: "önümüzdeki hafta askere gidiyorum kanka, gitmeden bi kavga edelim. Birilerini dövelim" dedi. Bir sebep olmadan, sırf aksiyon olsun diye... "Bildiğin psikopatmış abi o" deyip sıyrılacak olan varsa tutmayayım. "Münferit olay" demek isteyenler de sıra numarası alsın.

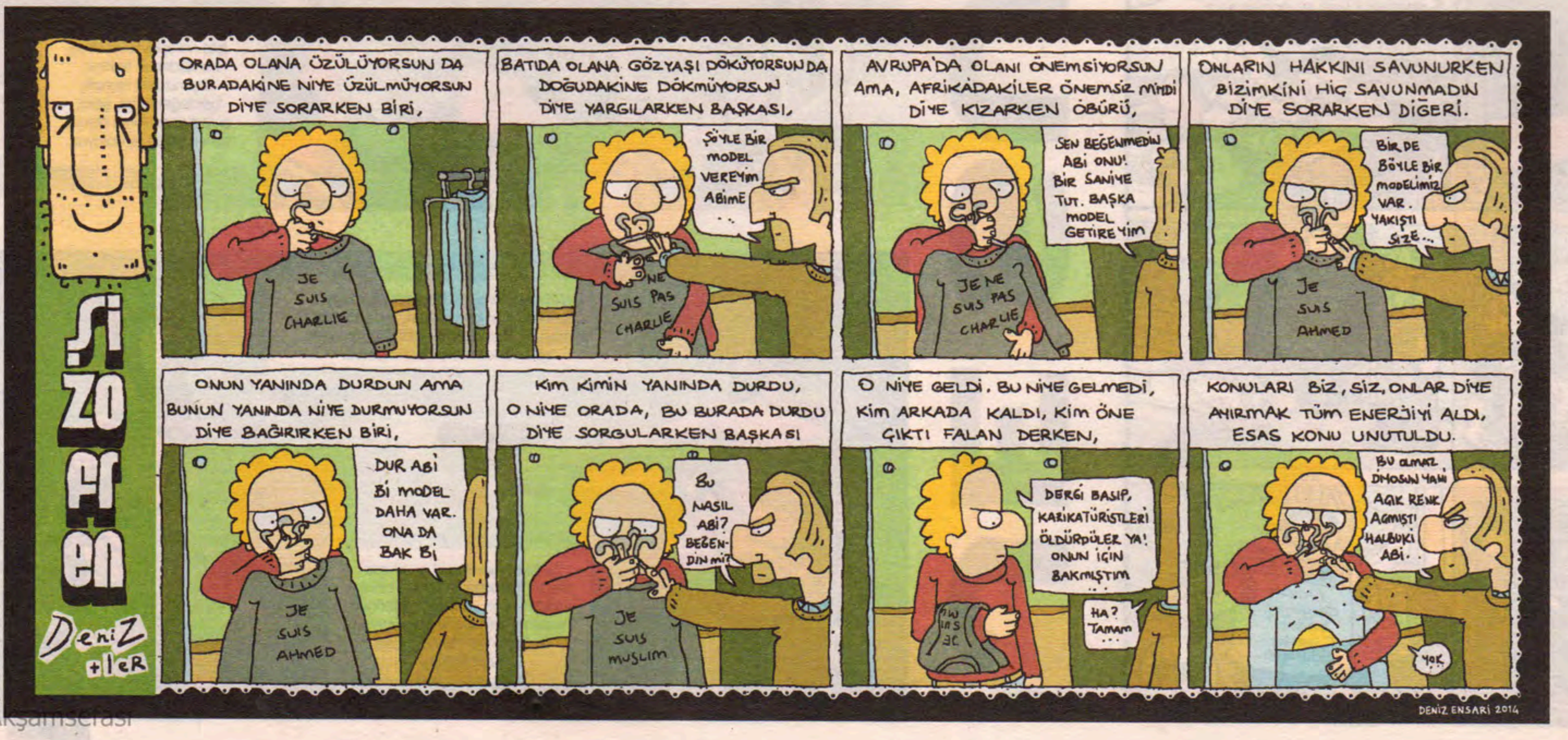
Bazen böyle çürük elmalar çıkabiliyor diyenlere de selam olsun. Elmalar bitti, ayvaya geçtik sanki.

Charlie Hebdo çizerlerini kim öldürdü tam emin olamıyoruz. Ali veli ajansının söylediğini biliyoruz sadece. Kim üstlendi, hangisi gerçek, bilmiyorum. Karikatürcüleri öldürdüler. Ben de karikatürcü olduğum için çok üzüldüm.

Özetle bu. Kaldırımda vurulan polise de, Nijerya'da ölen 2000 kişiye de üzüldüm. Oynadığı balonun patlaması sonucu vefat eden 5 aylık Eylül Duru'ya da içim yandı, bonzai içip parkta uyuyakaldığı için donarak ölen gence de. İlk aklıma gelen bunlar. Şu an aklıma gelmeyen tüm acı olaylar için kusura bakmayın. Ölümleri yarıştırıp top 10 listesi hazırlamak hiç aklıma gelmedi. "Ona üzüleceğine buna üzül, ona gelene kadar neler var lan" muhabbetini de hiçbir zaman anlamadım. Herkesin bünyesine uygun bir kaza, vahşet ve katliam mevcut. Otur istediğine ağla, sağa sola oyun davetiyesi gönderir gibi göndermenin manası yok. Ağır tembellik ve can sıkıntısı var.

Bu kadar korku, öfke ve nefreti neremize sokacağız bilemedim.

Akşamsefası

Barış UYGUR ©

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, bir ülkedeki Kültür ve Turizm Bakanlığı, o ülkede turizm potansiyelini artırmak veya kültürel faaliyetler için uygun ortam sağlamak amacıyla kimi imar planlarında değişiklik isteyebilir. **Yeni Türkiye'deyse** Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın, İstanbul'un belki de tek bir turist tarafından bile ziyaret edilmeyen ve neredeyse tamamen konut yerleşiminden ibaret Ataköy semtinde, diğer evler arasında kalan küçücük bir yeşil alan için gökdelen yapımının kolaylaştırılması için uğraştığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** sadece şehircilik değil, kültürden eneriye, turizmden ormancılığa hemen tüm bakanlık ve kurumların başlıca meşgalesinin inşaat olduğu bir emlak cumhuriyetidir.

Normal şartlar altında usulsüz ve yasadışı telefon dinlemelerini ortaya çıkartan bir yargı mensubu ödüllendirilir, en azından takdir edilir. Ancak **Yeni Türkiye'de,** yasadışı dinlenenin kim olduğuna bakılarak yeri geldiğinde, usulsüzlüğü ortaya çıkartan yargı mensubunun kınandığını da görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** hukuku öyle başka ülkelerdeki hukuk gibi bir statükoya sahip değildir; arko tıraş kremi gibi aktiftir, dinamiktir, canlıdır, heyecanlıdır. Adamına göre, duruma göre değişir, kendini sınırlamaz.

Normal şartlar altında altı yaşındaki el kadar bebelerin evlenebileceğini söyleyen kişi, yine altı yaşında el kadar bir bebe değilse müşahade altına alınır. **Yeni Türkiye'deyse** altı yaşındaki çocuklarla evlenilebileceğini ileri süren kişinin yeri vakıf başkanlığıdır. **Yeni Türkiye** başların ayak, ayakların baş olduğu değil; hiç beklenmedik bir şekilde safra keselerinin baş olduğu bir ülkedir.

Normal şartlar altında özel, devlet ya da üniversite hastanelerinde yapılan tüm ameliyatlar belirli bir denetim altında gerçekleştirilir. **Yeni Türkiye'deyse** öve öve bitirilemeyen sağlık sisteminde üniversite hastanelerinin, patlayan kalorifer borularının sızan sularından korunmak için şemsiye altında yapıldığını görebilirsiniz. Ameliyata girmeden yanınıza almanız gereken şeyler listesinde şemsiye ve yağmur çizmesi de bulunan ülkeye **Yeni Türkiye** denir.

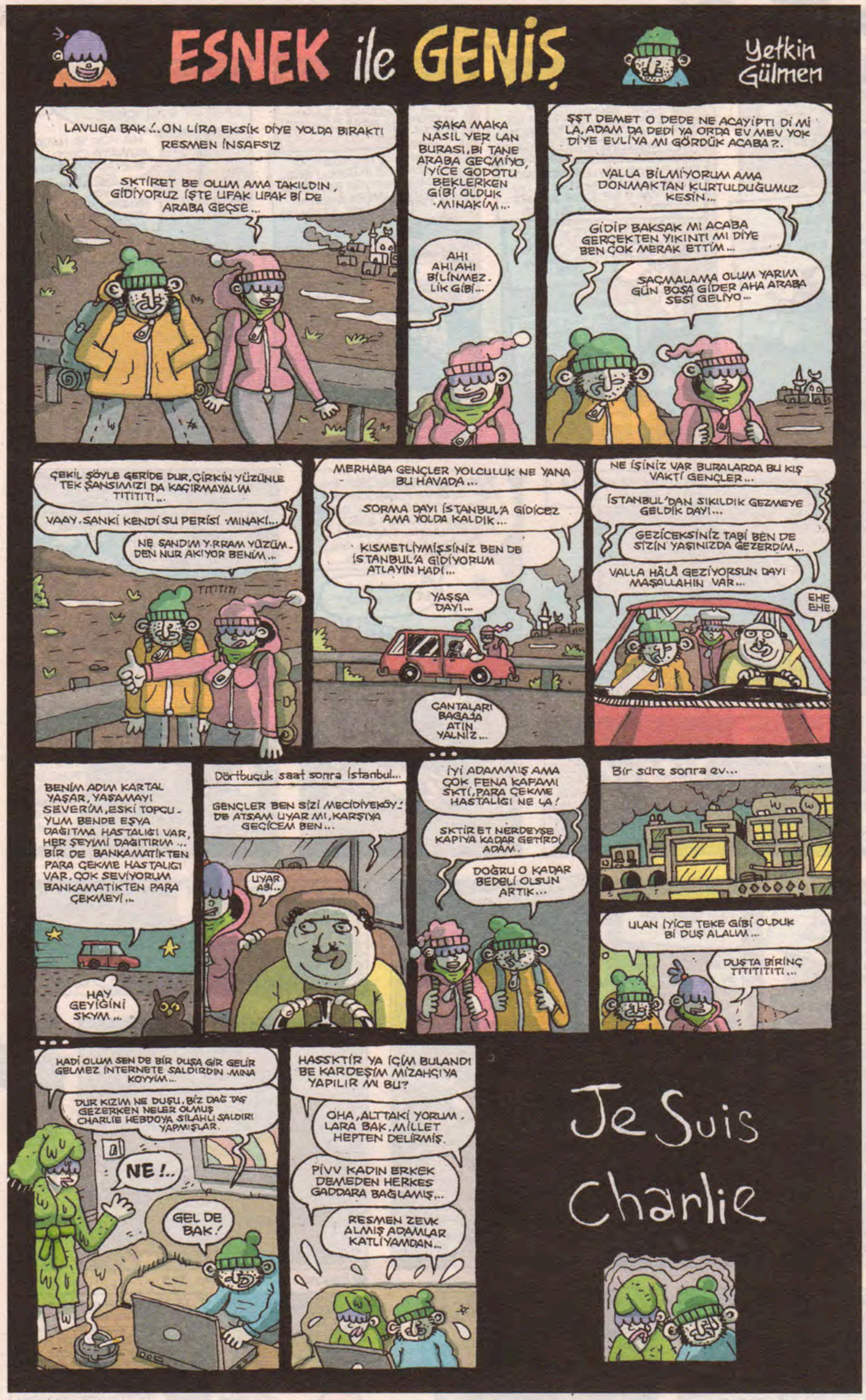
Normal şartlar altında elektriğiniz ve suyunuz eğer faturaları ödemezseniz kesilebilir. **Yeni Türkiye'deyse** sırf evinizi elinizden almak isteyen aç gözlü ve siluet düşmanı bir müteahhite satmadığınız için elektrik ve suyunuz kesilebilir. **Yeni Türkiye** arsız müteahhitlerin elinde kötü oynanan bir Sim City oyunundan farksız hâle gelmiştir.

Normal şartlar altında bir insan, diğer bir insanın, herhangi bir olay karşısında gösterdiği tepkiye ya katılır ya da katılmaz. Bunun dışında "Buna tepki gösteriyorsun, peki buna niye tepki göstermemiştin," demek ileri sürülen iddia doğru bile olsa dünyada tepki gösterilmesi ve gösterilmemesi gereken şeyleri tek başına belirleyebilme hakkı olduğunu zannetmektir. Hem **Yeni** hem de **Eski Türkiye'deyse** bir grup insanın bütün hayatını "Ona tepki gösterin, buna niye tepki göstermiyorsun?" demekle geçirmekte, "E ona da tepki göstermiştik," dediğinizde "Olsun sadece buna tepki göster," diyerek terbiyesizliğe devam etmekte ısraralı olduğunu görebilirsiniz.

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Evden işe gideceğim diye çıktım. Bizim mahalledeki evcil hayvan malzemeleri dükkanının önünden geçene kadar işe gidiyorum zannediyordum. İnsan her zaman kafasında ne olduğunu tam bilemiyor. Evcil hayvan malzemeleri dükkanının camında kendi yansımamı görünce gayri ihtiyari kendime baktım. Saçları yeni kestirdiğim için bütün yansıyan yüzeylerden kendime çok dikkatli bakıyorum bir haftadır. Alışamadım. Arabaların camından bakıyorum, marketlerin şarküteri reyonunun arkasındaki aynalardan bakıyorum, bilgisayar açılana kadar bilgisayar ekranında kendi yansımamı izliyorum. Zor bir süreçten geçiyorum, "tipini s.keyim" hissiyatını üzerinden atamıyorum. Kar da yağıyor dışarıda, duygular üst üste biniyor, sıkışma yapıyor. Evcil hayvan malzemeleri dükkanının camından kendime bakıyorum, yansımam içeride durmaksızın öterek kafa s.ken envai çeşit kuşun, suratına vuran elektrik sobası sıcağıyla cumhuriyet sucuğuna dönüşmüş elemanın, kilolarca kedi mamasının görüntüsüne karışıyor. Dünya üzerinde bu dükkanın içinden daha huzurlu bir yer yoktur gibi geliyor. Kesin vardır, düşününce bizim ev bile buradan daha huzurlu, ama bana sanki böyle bir şey lazım. Sırt kaşıma çubuğu diye bir şey olduğunu öğrenene kadar sırt kaşıma çubuğuna çok ihtiyaç duyduğunu fark etmiyor insan misal. Bu da öyle. Mesela masaj koltuğu. Üstüne oturup yirmi dakika boyunca kendini ezdirince öğreniyorsun bazı duyguların varlığını.

Tavuk dönere benziyor

Tavşanım olduğu için dükkanın sahibini tanıyorum. Göztepe'de tavşan maması, kuru yonca ve ballı kuruyemişli papağan çubuğu alan tek insan benim. O malların ekonomisini ben döndürüyorum. Tavşan mamasıyla kuru yoncayı her gün yiyor, papağan çubuğunu özel günlerde veriyoruz. Papağan çubuğuna deliriyor. Papağan çubuğu sizin benim gibi insanların da severek yiyebileceği, yanına bira açabilecekleri bir besin. İçinde fıstığı var, çekirdeği var, leblebi gibi bir şeyler var. Bunları düşünerek içeri girdim, "kolay gelsin" dedim.

"Sağolun, hoş geldiniz" deyip otomatik kuru yoncayı indirmeye kalktı eleman. Kuru yonca az satıldığı için rafların en tepesine yerleştirmiş paketeri, ben "kuru yonca lazım değil, beni bir iki saat saklar mısın?" diyene kadar sandalyenin tepesine çıktı eleman. Bütün gün elektrik sobasının ateşinde yoğrulan biri için aşırı çevik hareketleri var. Ya dövüş sporları falan yapıyor, çok dinç; ya da parayı çok seviyor. Parayı çok sevse papağan yemi satarak yaşamaya çalışmaz herhalde diye düşünüyorum. Gündüzleri bine yakın tropik kuşla birlikte dükkanda oturuyor, geceleri ise sokaklara adalet dağıtıyor, bu mahkemenin tek yargıcı ise yumrukları (birinin adı düzen, diğerininki asayiş). Dükkana gireli henüz on saniye olmuşken keyfimin bu kadar yerine gelmesi inanılmaz.

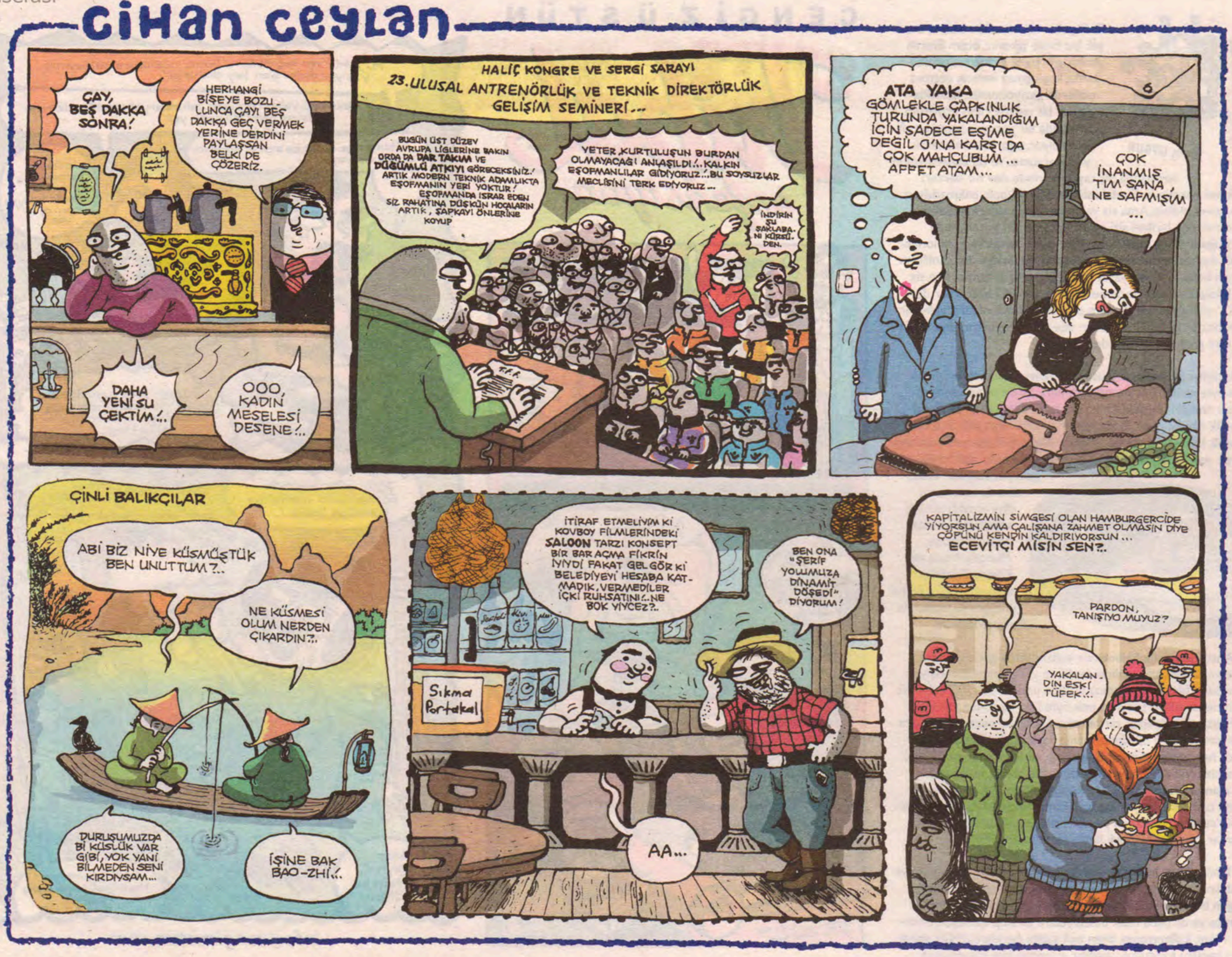

Çıldırın...

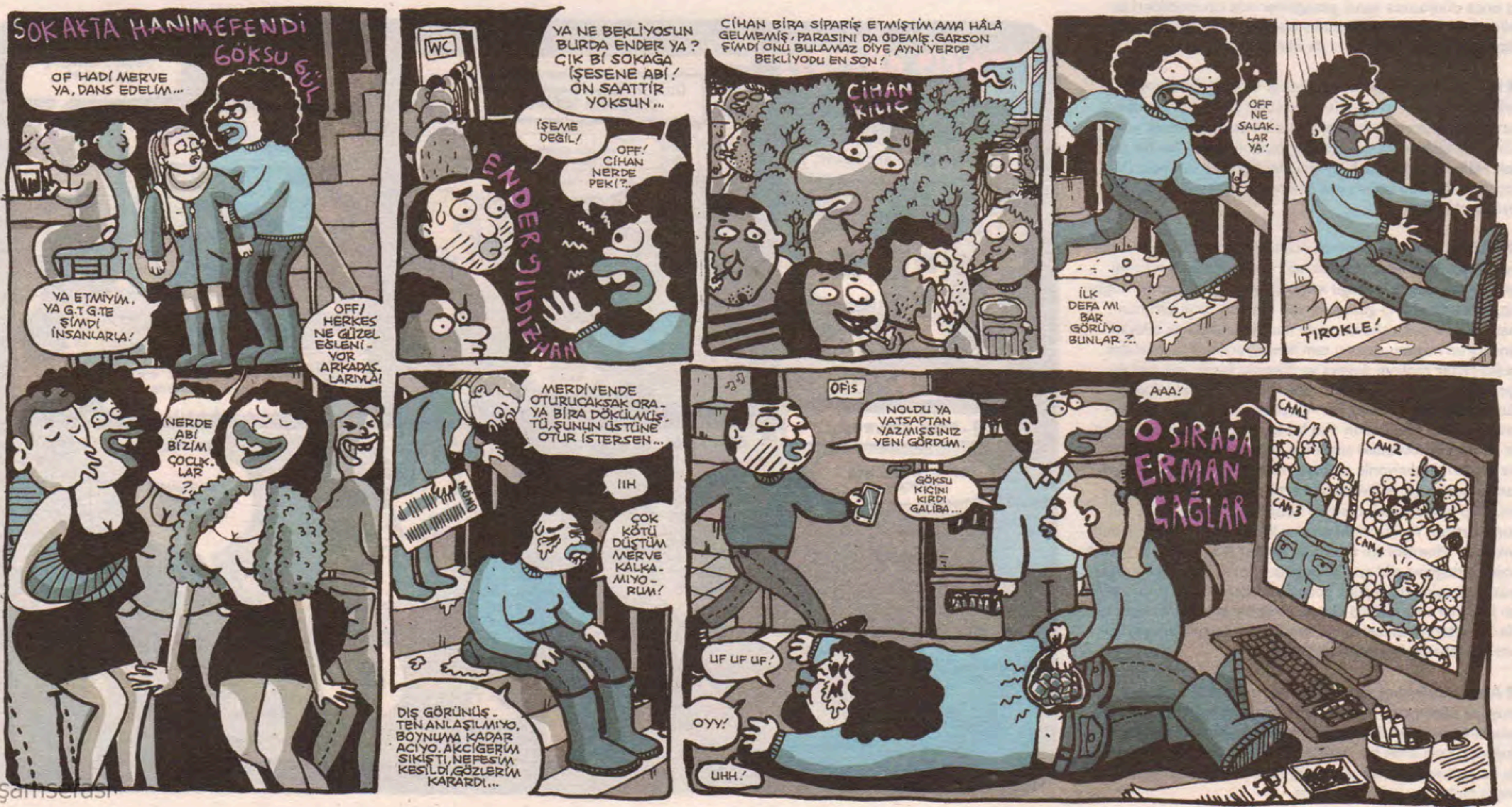
En az iki saat bu dükkanda durmak, çay ikram edilmek istiyorum. Kendime çay ikram ettirmek istiyorum. Dev çuval kedi mamalarından kendime tabure yapmak, tezgahın yanında, elektrikli sobanın yakınlarında oturmak istiyorum. Bizi ona, o duruma götürecek bir şeyler düşünüyorum. Biraz aceleye geldiği için "tavşanın yanına kuş düşünüyorum, tavşanla anlaşabilecek hangi kuş olur sence?" diye saçma sapan bir şey çıktı. Kız olsam "açıktan yazıyor bana" diye düşünür. Soruyu belli bir mantığa oturtup karşılığında makul bir cevap hazırlamaya çalışırken yüz ifadesi sarf ettiği eforla çarpıldı. Kasları çalışıyor ama beyin gitmiş elektrikli sobadan. Çok büyük bir papağan vardı, bin yaşında gibi, "bu olmaz mesela" dedi. "Neden?" diye sordum, "saldırgan hayvan, pençesi kuvvetli, oyun ederken ters bir hareket yapar yaralayabilir tavşanı" dedi. Tavşanımı yaralayacak papağanın eceli olurum. Ama kafasının içinde tavşanla tropik kuşları arkadaşlık ortamında bir araya getirmeye çalışması hoşuma gitti. İstediğim yere çektim hayvan malzemeleri esnafını. "Hint bülbülü nasıl?" diye sordum. Oradan zaten tropik kuşların çeşit çeşit huylarını saymaya başladı, çay söyledik. Kalabileceğim kadar dükkanda kalmaya karar verdim. Zira dışarıda yine s.k s.k olayar cereyan ediyordu. İçerisi iyiydi, içerisi sakindi.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

Akşamsefası

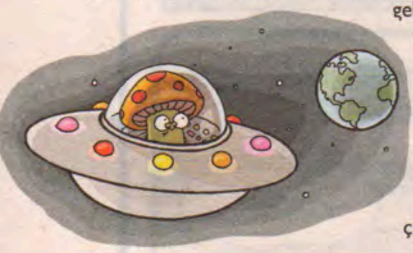
Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Diyelim ki evinizden uzakta tropik bir tatile çıktınız, bizim Emrah Ablak gibi balta girmemiş ormanlarda, kuş uçmaz kervan geçmez çöllerde geziyorsunuz. Konakladığınız bir ıssızda çıkıp, atıyorum ormanda bir yürüyüş yapıp etrafı keşfediyor, sağa sola bakınarak yürüyorsunuz. Ve bu esnada yolun kenarında bir taşın üzerinde dev bir bakteri kolonisi gördünüz. E tabii aslında mikroskopla bakmadığınız için göremediniz. Ama siz yanından geçip giderken bakteri kolonisinden birileri sizi gördü. İşte bu sizi gören ya da gördüğünü iddia eden bakteriler diğer bakterilere, kolonilerinin dışında da bir yaşam olduğunu, bu koloni dışı canlıların günün birinde yine ziyaret geleceğini anlattı durdu. İşte siz bu hikâyede uzaylı konumundasınız. Hevesli bakteriler de UFO'cularımız. Yani demem o ki, evet uzaylı olabilir, gelebilir, yanımızdan geçebilir ama sen uzaylıyı görüyorsun diye uzaylı da seni görecek demek değil ki bu?

■ Uzaylıyı da şimdi doğrusu çok abartmamak lâzım. Galip Abi öyle çizdi diye, Steven Spielberg böyle tasarladı diye uzaylı dediğin illa belirli bir şekilde ve bilhassa da antropomorfik olacak değil. Evet, olanlar oldu ve sonunda antropomorfik kelimesini cümle içinde kullandım. Fazla kafa yormaya gerek yok "insan biçiminde" demek ama bana çok havalı geldiydi, iki yıldır fırsat olsa da kullansam diye yazdığı post-it arkamdaki mantar panoda Tostçu Mustafa Amca ve Kikero Falafel'in arasında melul melul duruyordu. Sonunda çıkarıp atabilirim.

■ Antropomorfik kelimesine kullandığıma göre sadede gelelim. Uzaylı bana kalırsa binlerce yıldır aramızda yaşıyor, içimizden biri ve dünyamızı bizimle paylaşıyor. UFO'cular hiç heveslenmesin, o uzaylıda pek öyle Leonardo Da Vinci'ye gizli gizli akıl verecek, tarihin akışını değiştirecek bir numara yok zira o uzaylı bildiğiniz mantar arkadaşlar. Binlerce yıl önce her nasılsa dünyamıza gelmiş, yerleşmiş bir canlı. Bitki deseniz bitki değil, hayvan deseniz hiç olmaz, nedir peki bu mantar? Yetişmediği, üremediği, belirmediği yer yok. Bir kısmı ormanda bitiyor, bir kısmı insanın ayağında bile çıkıyor. UFO'cuların hayâllerini yıktığım için üzgünüm ama her tür mantar devasa bir uzaylı familyasının üyesi bence.

■ Tabii aslında bildiğiniz hayvan familyalarından biri de uzaylı olabilir. İlla rokete binip kendileri gelecek değil ya? Nasıl bugün belediyeler sokak köpeklerini toplayıp çaktırmadan komşu ya da daha uzak belediyelere bırakıp dönüyor, örneğin roket kullanmasını bilen akıl sahibi (ve evet UFO'cuların hep hayâlini kurduğu) uzaylılar insandan bile milyonlarca yıl önce dünyamıza kendi gezegenlerinde istemedikleri bir takım hayvanatı bırakıp kaçmış olabilirler. Bunlar belediyecilikte olan şeyler, uzaycılıkta da olması beni şaşırtmaz.

■ Hatta uzaylının dünyamıza getirip bıraktığı bu hayvan pekâlâ dinozorun ta kendisi de olabilir. Sonra hayvan dünya şartlarına uyum sağlayamamış ve sıla hasreti çekerek yok olmuş da olabilir. İlla gök taşı çarptı da öldüler diye bir şey yok. Hâlbuki keriz uzaylı bir müddet hayvana sabretse (bir kaç on milyon yıl kadar) mis gibi tavuk yiyecekti, o da bize kısmet oldu işte.

■ Tabii ne kadar düşünürsek düşünelim, aslını isterseniz pek öyle kolay itiraf edemesek de, söz konusu uzaylının, kendi gezegenine zararlı bulduğu için beğenmeyip bir gemiye toplayıp, sonra da getirip gezegenimize bıraktığı canlı türünün insan olması çok daha kuvvetle muhtemel. Yani ne bileyim dinozorun huyunu suyunu tam bilemiyorum ama insandan başka hiçbir canlının doğaya ve dünyaya zararı yok gibi geliyor bana. Bildiğin buradaki sistemle uyumsuzuz arkadaş. Buradaki sistem DOS'sa biz Windows 7 için yazılmışız, buradaki sistem Playstation 4'se biz kartuşlu atari oyunuyuz ya da ne bileyim; buradaki sistemde arabalar sağdan gidiyorsa biz sağdan direksiyonlu arabayız. Hatta geri çekilip baktığım zaman açıkça görebiliyorum ki artık bu dünyaya nereden getirtilip bırakıldıysak resmen bütün doğayla başka bir dili konuşuyoruz. Yani farklı hayvanlar kendi aralarında ne kadar anlaşıyor bilemiyorum tabii ama ağaçlar bile birbiriyle, üstelik bizim yaptığımız gibi ayı gibi bağırıp çağırmadan, kafa göz yarmadan iletişim kurduğuna göre bizim dışımızdaki tüm canlıların birbirini anlayabildiği ortaya çıksa hiç şaşırmam doğrusu. Ha biz zaten, maalesef kendi kendimizi bile anlayamıyoruz, bırakın nebatatı hayvanatı anlayalım.

■ Artık uzaylının ev hayvanı mıydık, istemediği komşusu muyduk bilemiyorum ama düşündükçe böyle usulca getirilip galaksinin bir köşesine bırakılmış olmak insana biraz koyuyor doğrusu. Ama artık bizi getirip buraya bırakın evinde ocağında ne yaptıysak, vardır bir bildiği herhâlde abilerin demekten başka da bir şey gelmiyor elden.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİR BAKIŞTA HABERLER
06.01.2015

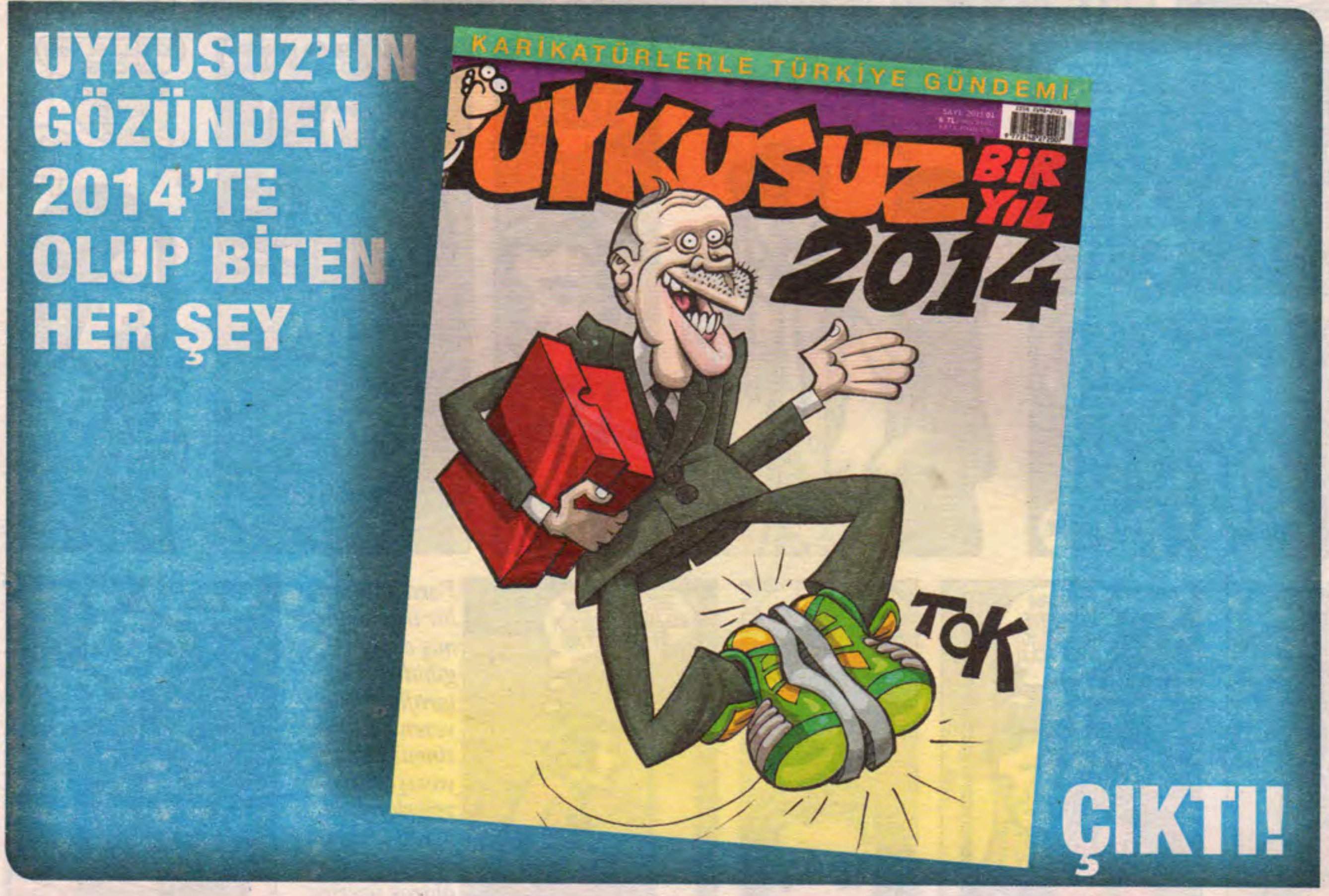
1. sayfa
Gözlerin ağrımadı mı yan bakmaktan? Bu kadar zor şartlarda haber okumaya kararlıysan neden kendine bir gazete almıyorsun paşam. Tamam, ben de bazen metroda yanımda oturanların okuduklarını irdeliyorum, ama en fazla şöyle bir gözucuyla bakıp ayıp olmasın diye önüme dönüyorum. Başkasının tuttuğu bir gazeteden en fazla başlıkları okumuşumdur, normali budur, ama sen baya sindire sindire okuyorsun benim gazeteyi. Nasıl bu kadar rahatsın? Aslında sorun değil de senin verdiğin gerginlikten ben okuyamıyorum. Sen okuyorsun diye de gazeteyi katlayıp çantama koyamıyorum. Ne durumdasın paşam? Bitti mi haber? Kızdın mı sen de Tayyip'e? Çevireyim mi sayfayı?

2. sayfa
Senin gibisini görmedim. Biraz önce, sen gazetemi okurken, hafif geriye yaslanarak profilden suratını inceledim. Tenin biraz yağlı, saçların yıkansa da temiz görüntü vermeyen cinsten, belli ki sakalını seviyorsun, ondan umudun var, ama bence kes. Kendi kendine beğenmekle yürümez sakal işi. Naptın? Nereyi okuyorsun şu an? Ürkmezsen biraz sana doğru çevirebilirim gazeteyi. Ben zaten hiç okuyamıyorum artık. Ülkemle arama yüzün girdi. Yanaktaki sakalları cımbızla mı alıyorsun sen?

3. sayfa
Sayfanın senden tarafı iyiydi de sol taraftaki haberi de okumak isteyince iyice yoruldu gözlerin. Ben okuyayım mı sana yüksek sesle? Hatta bütün vagona okuyayım. Ben "kaçak-saray" deyince siz "cık cık" dersiniz, "Kılıçdaroğlu" deyince de yarı memnuniyetsiz kafanızı sallarsınız. Vagonumuzda bir çeşit gazete-tiyatrosu oynarız. Hatta bir müzikal bile olur: Ben gazeteden kafamı aniden kaldırıp, (melodik bir sesle) "4 bakan" deyince, karşımızdaki kadın ayağa kalkıp "3 oğul" der, devamında ayaktaki yolculardan biri kollarını açarak, "bir başbakan" diye sürdürür. Senin yanındaki yaşlı amcanın, "Yahu nerde bu yüce divan?" diye devam etmesinin ardından, "ayakkabı kutuları", HES'ler", "ÇED raporları", "ÖTV" gibi sözleri tüm vagon sakinleri sırasıyla melodik bir biçimde söyler. Finalde tüm vagon koroyu oluşturarak, "Bakara-makara-bakara-makara" diye eşlik eder. Nasıl? Çok eski, ama bence fena değil. Belki de daha manidar ve daha mizahi olabilir müzikalimiz. Şöyle bir şey: *"Kampüs yerine külliye diyelim/Hep birlikte Osmanlıca bir şarkı söyleyelim/Karşı çıkan olursa anında fişleyelim/Darda kalırsak, lobilerin üzerine %50'yi ateşleyelim/ Bakara, makara, bakara/ Sen ne dersen tu kaka, tu kaka, tu kaka..."* Harika! Metro'ya Levent Kırca binmiş gibi! Kareografiyi de oturtabilirsek bence bu olur. Bu arada bitirdin sanırım, pardon dalmışım. Hemen çeviriyorum sayfayı. Sıkılmanı istemem.

4. sayfa
Noldu paşam? Ekonomi sayfasına geldik diye mi dağıldı ilgin? "Bedellide 73 bine doğru" haberi canını sıktı senin. Tutmadı mı senin yaş? Başlığı okuyunca bi asıldı suratın. Dur bak, burda Taner Yıldız var. İlgini çekebilir. "Saray'ın elektriği kaçak değil" diyor adam. Sakalı senden güzel. Eskiden Necip Fazıl'ın çaycısıymış. Düşünebiliyor musun tam 23 yıldır sakalını hiç kesmemiş. Noldu yangöz, niye bakmıyorsun artık gazeteye? Kalkıyor musun? Burda mı iniceksin? Ev burda mı senin? İyiydik be yangöz. Otursaydın biraz daha. Spor sayfasına falan bakardık. Veli Kavlak desem? Ya da olmadı kültür-sanata bakardık: "Mahsun'un Mucize'si çalıntı mı?" Bence değildir, ama şaşı gözler fena. Oyunculukta son noktayı şaşılık sanıyor adam. Körü oynamayı atlayıp direkt şaşılığa yükseldi. Kalkıyor musun? Bak, istersen yarın yine buluşalım. Sen vagona binmeden açmam gazeteyi. Birinci sayfadan başlarız beraber. Birinci sayfada büyük büyük puntolar olur, sen de rahat edersin. Aynı saatte biniyorum ben metroya, sana da uygunsa kaçırma derim. Hem yarın haberler daha bomba olacak. Gözlerini gazetemden alamayacaksın. Önce Fransa'daki gelişmeleri okur sonra diğer boktan haberlere geçeriz. Boko Haram moko haram devam ederiz.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 15 Ocak 2015 | Sayı: 385
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.
Akşamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

22 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2015/04 No: 386
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

Zafer Çağlayan'ın kardeşi Şenol Çağlayan, hesabındaki parayı "ziynet' karşılığında bozdurarak elde ettiğini söyledi. İşlemdeki "ziynetin" 24 ayar külçe altın olduğu belirlendi.

İsrail, işlediği savaş suçlarından dolayı Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde yargılanacak.

Hrant Dink cinayetinin şüphelileri, cinayetin çözülmediği sekiz yılda Emniyet, MİT, TSK, Valilik ve Yargıtay'da terfiler aldı.

Ak Parti Balıkesir milletvekili Tülay Babuşcu "Osmanlı'nın 90 yıllık reklam arası bitti, film başladı ve isteseniz de istemeseniz de 2023'te vizyona girecek," dedi.

Nihat Hatipoğlu "Banyoda çıplak yıkanılır mı?" sorusuna "Afedersiniz, göbeğinin altında, şortunu çıkarmayacak, son anda onu çıkarıp durulanır ve banyoda saatlerce öyle durmaz," cevabını verdi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım, bi millet vekilimiz "Osmanlı imparatorluğunun 90 yıllık reklam arasının sona erdiğini ve filmin 2023'te başlayacağını" söylemiş... Tabi 90 sene önce koca imparatorluğun nüfusu bugünün İstanbul'u kadar bile değildi.. Üstelik bu nüfusun yarısı araplardı... Yani imparatorluk dediğin Ankara kadardı.. Melih'i de Padişah düşün işte... Cumhuriyet, o 90 yıllık arada, Osmanlı imparatorluğu nüfusunun dört katı kadar okuma-yazma bilen insan yetiştirdi.. Osmanlıda okuma yazma oranı %5-10 gibiydi.. Ankara kadar insanı idare edicem diye evladını boğuyodu lan adamlar... Falan filan... Yani diyeceğim, muhteşem yüzyılın devamını çekeceklerdir belki, Onu diyodur bu..

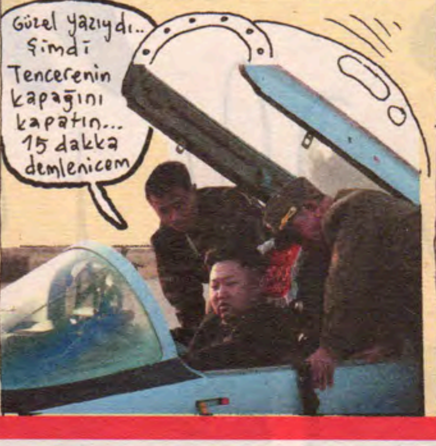
Bi uzman, televizyonda "Banyoda çıplak yıkanılır mı?" sorusuna "son anda şortu çıkarıp durulanacak... Saatlerce banyoda çıplak kalınmaz" demiş... Çünkü skerler.. Caddeye çıksan, dakikasında toplaşırlar berine... Banyoda da saatlerce beklersen, eninde sonunda bi sgen çıkar... Hamamda filan, son anda şortu çıkarmak da kar etmez.. Yani sözün kısası, kot pantol, yazlık gömlek, tokyo.. Banyo kıyafeti..

Eski ekonomi bakanı, 700 bin liralık saati aldıktan sonra, peçeteye imza attırtmış zarraf'a.. "Parasını aldım" diye.. Ekonomi bakanı peçeteyle iş yaparsa, cemaati neler yapmaz... "Ben zaten ekonomi bakanıyım, peçeteye yazsan da olur" felan diye mi düşündü acaba?..

17 aralığın dört bakanından bi tanesi "Beni sevin, ihtiyacım var" demiş.. Yani insan her durumda da nemalanmaya çalışmaz ki.. Bi şeyi de bedava yap... Bir diğer bakan "Siyasetçinin A planı, B planı, C planı olur" demiş... Anla yani, üç ülke keşfirmiş gözüne.. Bi şey olursa kaçacak.

Partinin kongre davetiyesini Türkçe ve Osmanlıca bastırdık... Osmanlı vurgusunu hayatın her alanında yapıyoruz... Da, inşalla evlatlar bu osmanlıcılık büyüsüne kapılıp birbirlerini boğdurmazlar...

Satırlarıma burada son verirken hepinizin gözlerinden öper, çok açık net dilerim...

Vatandaşa Sorduk: Nükleer Enerji

Olhutül KAMIŞ (32): Atom bombasıyla patlayan enerjiye nükleer enerji denir.. japonlara atılan bu enerjinin ışığı kuvvetli olduğundan, gözler zamanla, çekilmiş, kısılmış ve halk arasında en sonunda çekik hale gelmiştir.. japonların nükleer enerjiye çıplak gözle bakabilmesinin nedeni budur.. Kaynak gözlüğüyle de bakılır.

Aymen DÖRTCİLTDEVESER (36): Kırarsın, kıramazsın, kırarsın, kıramazsın... En sonunda kırdı, gördü ebesinin ***nı... Anştayn arkadaşlarıyla atoma rastlıyo mikroskoda... Kanırtırken kanırtırken kırıyo hayvan oğlu hayvanlar atomu ve ortaya pis bi koku yayılıyo nükleer enerji gibi.. Yıkıyıp yerine koymayolar ama nafile...

İsmail MIRILDAYANCI (28): Doğalgaz faturası bu ay 270 lira geldi... Ben böyle kombinin anına koyim.. Arabadan fazla yakıyo... Kışı arabada geçirsek daha ekonomik... Hem sağı solu gezmiş oluruz... Nükleer olayına gelecek olursak, önce bi faturasına bakmak lazım.. Nükleeri de igdaş dağıtacaksa kötü yani...

Akşamsefası

Akşamsefası

Ak Parti'nin hukuksuz icraatlarına engel olmaya çalışan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin yetkililerini iptal eden torba yasa mecliste.

Davutoğlu: "Eski Türkiye Sakarya depremine yetişemezken Yeni Türkiye Van'a hızla yetişti."

Cizre'de bir çocuk daha öldürüldü.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Ecdad

● Muhteşem Yüzyıl dizisinden hiç hazzetmeyen Tayyip Erdoğan, Gezi Parkı görüşmelerinde oyuncu Halit Ergenç'i, ***"Madem Kanuni'yi oynuyorsun bilirsin..."*** diyerek bazı Osmanlıca kelimelerden sınava çekeli **2 yıl,**

● Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Mehteran Takımı, bir AVM açılışı için Kocaeli'ye gelen Tayyip Erdoğan'ı, *"Tüm kafirler birleşmiş yıkıyorlar her yanı, karşısına dikilmiş bir Osmanlı evladı"* gibi sözleri olan kendi besteleriyle karşılayalı **2 yıl,**

● Yeni Akit yazarı Yavuz Bahadıroğlu, Muhteşem Yüzyıl dizisinde Kanuni'nin dudaktan öpüşmesi üzerine, ***"Biz dudaktan öpüşmeyi sonradan öğrendik... Osmanlı'da dudaktan dudağa öpüşme yoktu, yanaktan buse alınırdı..."*** diyerek Osmanlı'nın 600 yıl boyunca yanakla idare ettiğini iddia edeli **4 yıl,**

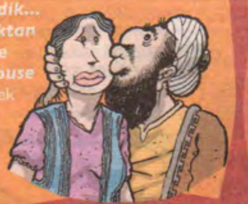
● Fotogol, Beşiktaş'ın Macc... Tel Aviv'i yenmesini ***"İsrail'e atılan bir Osmanlı tokadı"*** olarak yorumlayıp "Kol Gibi Geçirdik" manşetini kullanalı **4 yıl,**

● Muhteşem Yüzyıl dizisini protesto etmek amacıyla Kanuni kılığına giren bir Saadet partili, tok sesiyle okuduğu fermanla, Show TV yöneticilerini kanalın antenlerini kırmakla ve kafalarını televizyona sokmakla tehdit edeli 4 yıl,

● Fethullah Gülen, ***"ABD'nin Neoconlar'ı varsa Türkiye'nin de Neo Osmanlılar'ı olur,"*** diyeli **6 yıl,**

● Melih Gökçek, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen bir sergide, 16 Türk devletinin kurucusu ve Atatürk'ün yanına büyük boy fotoğrafını yerleştirerek kendini 18'inci Türk büyüğü ilan edeli **7 yıl,**

● TBMM Şiddet Komisyonu Başkanvekili AKP'li Recep Garip, Harry Potter'la büyüyen Türk çocuklarını şiddetten uzak tutmak için *(köprüde yol kesip haraç kesen, para vermeyeni döven)* Deli Dumrul'un çizgi filminin yapılmasını önereli **8 yıl,**

● Konya milletvekili Mustafa Kabakçı, Türk ordusunun gücünü dünyay... tanıtmak için Osmanlı kıyafeti giymiş askerlerle büyük şehirlerde törenle... düzenlenmesi isteyeli **6 y...**

● Takvim Gazetesi, ABD'de yapılan bir araştırmaya dayanarak 5 milyon Amerikalının atalarının Türk olduğunu ve Alabama'nın *"Allah Bamya"*, Arkansas'ın *"Ar Kan Şah"*, Niagara'nın *"Ne Yaygara"* isimlerinden türediğini iddia edeli **9 yıl,**

Takvim
HALKIN GAZETESİ
5 milyon gizli Türk
ABD'de 20 yıldır süren araştırma tamamlandı. Sonuç: En az 5 milyon Amerikalı'nın ataları Türk! Üstelik onlar Türk olduklarını bilmiyorlar.

● İstanbul'un Fethi Törenleri'nde temsili Fatih Sultan Mehmet, Necmettin Erbakan'ın elini öpeli **11 yıl** olmuş.

Çevre Bakanı İdris Güllüce, Akkuyu Nükleer Santrali ÇED raporuna imza atan mühendislerin artık santral için çalışmamasıyla ilgili olarak, "Bir tane kıytırık mühendisle olacak iş mi?" dedi.

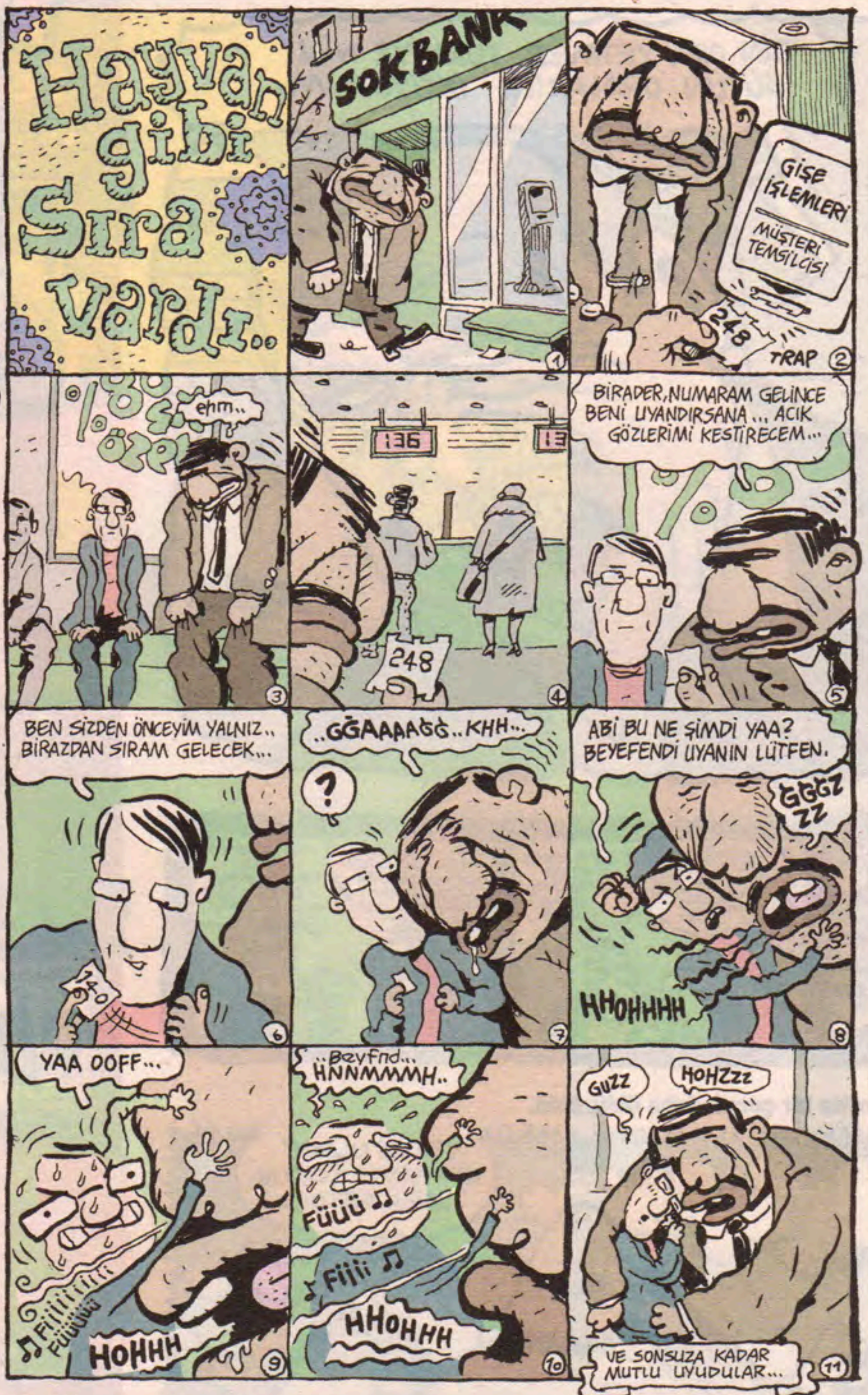

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ "O gün sana çolf çekmek istedim İsmet. Sana öyle bir çolf çekecektim ki, aklını alacaktım. Seni ağlatacaktım. Fakat sana arkandan öyle sinsi gibi yaklaştıkça yaklaştıkça, çolf çekmekten vazgeçtim. Davranmadım bile. Sanırım bazı şeyler bitti. İnsanın inanası gelmiyor ama, galiba çolf bitti. Halbuki çolf nasıl biter. Çolf'un bitmemesi lazım. Çünkü çolf biterse sonra başka bir şey biter. Sonra başka bir şey, başka bir şey daha derken, bir bakmışsın her şey bitmiş. Her şey bitince de zaten her şey biter. Çok üzgünüm. Belki sana karşı çolf'um bitmiştir diyeceğim ama hayır. Kendimi kandırmamın bir manası yok. ÇOLF BİTTİ. ÇOLF MAALESEF SONSUZA DEK BİTTİ. ARTIK HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK. TÜKENİŞ BAŞLADI." (İsmail Hasta Ruh'un hiçbir yerde yayımlanmayan bir hikayesinden)

æ **Angry Birds** ile **Angara bebesi** aynı şey. **–Utku Arslan-**

æ **Yok bir şey** ile **Yorkshire** aynı şey. **-Erhan Gökhan Aksoy-**

æ **Kat otopark** ile **Katarakt** aynı şey. **–Sevgili oyuncu arkadaşım Rüştü Onur Atilla-**

æ Nedense kedi kumu temizlerken küreğe kaka gelince daha çok seviniyorum. Bir de ayı gibi bırakıyorlar çok affedersin. Hatta pek affedersin. Bu arada yeni kedimiz Çiko, koltuğun altına giremeyecek kadar büyüse o bana yeter. Ve hala Venüs alışamadı Çiko'ya. Her gün en az bir tokadı var zavallı Çiko'ya. Zalım oy derdo Çiko'ya.

æ Bana sorarsanız uyumaların en güzeli dükkanda uyumaktır, gerisi de yalandır. O öyle tatlı bir uyku ki, yok öyle tatlı bir uyku. O bambaşka bir uyku, o insanın canına can katan bir uyku. O insana yaşamın nasıl değerli olduğunu hissettiren bir uyku. Bunu dükkanda uyumayan bilemez. İş zamanı hemi de. Geçenlerde bir çay ocağına girdim yine öyle. Çay ustası ağabeyimiz nerede diye sordum. İçeride uyuyor yanıtını aldım. Dedim ona dokunmayın, o şu anda dünyanın en güzel uykusunu uyuyor. Ben dedim kendi çayımı kendim koyarım, ona kimsecikler dokunmasın. Aklıma Marmaris'te amcamın dükkanında çalıştığım zamanlar geldi. Sabahları dükkanı ben açıyordum. Gözlerimden hep uyku akıyordu. Hayatım boyunca bu kadar uykusuz kaldığım bir dönemimi hatırlamıyorum. Allah'ım ne zordu. Sürekli uyumak istiyordum fakat uyuyamıyordum. Dükkan açmak ne zordu. Bir de hediyelik

eşya dükkanıydı, incik cincikle uğraşmak ne zordu. Amcam ise öğleye doğru uyanır aşağı inerdi. Hazır açılmış dükkanın keyfini hep o sürerdi. Bir de böyle gündüzleri dört beş arası siestası vardı. Dükkanda uyumanın büyük hastasıydı. Üst katta yatak olmasına rağmen kasanın arkasına hasırı açardı, üstünü çıkarır, tişörtünü de yastık gibi yapardı. Ver ederdi uyumayı. Dükkana müşteri gelirdi, yerde bir ölü var. Amcamın üzerinden seke seke hediyelik eşya bakarlardı. Tüm bir yaz boyunca amcamın uykusunu kıskandım hep. Öyle cazip geliyordu ki o hasır bana. Amcam hasırını açayazarken başlıyordum içime içime doğru ağlamaya. Diyemiyordum ki amca ben de uyumak istiyorum. Sigigit lan sigigit diyecekti büyük ihtimalle. Velhasılıkelam, dükkanda asla uyuyamamış biri olarak dükkanda uyumanın nasıl neşeli bir eylem olduğunu biliyorum. Çünkü en yakından izleyerek yaşadım. O mutluluğu gördüm. O sevinci bildim.

æ **Fatih Erkoç** ile **verkaç** aynı şey.

æ **Atiba** ile **hadi be** aynı şey.

æ **Al bi tanesi on lira** ile **altı tanesi on lira** aynı şey.

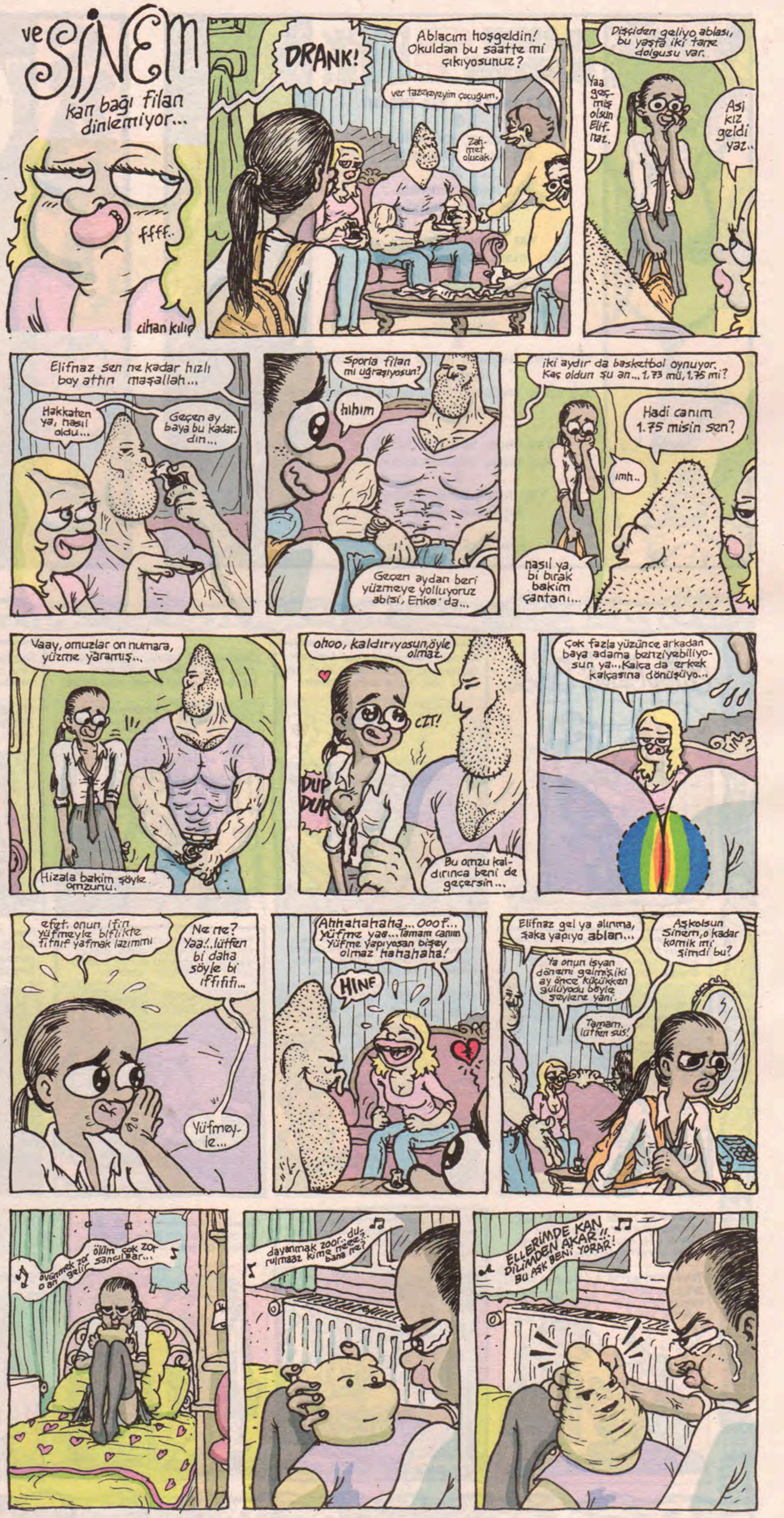
æ Geçenlerde korkunç bir rüya gördüm. İlkokuldayız arkadaşlarcanak. Arkadaşlar bana diyor ki, Alpay diyor, yarın diyor okulu kırıyoruz diyor. Ben okulu kırmayı okulu kırıp dökmek olarak algılıyorum ve çok korkuyorum. Devlet malına zarar vermek ne demek, nasıl arkadaşlar bunlar böyle diyorum. Fakat arkadaşlarıma da diyemiyorum ki ben okulu kırmak istemiyorum. Beni dışlasınlar hiç istemiyorum. Tamam lan diyorum, yarın kırıyoruz okulu diyorum. Arkadaşlarımla vedalaşıyorum o gün, ertesi gün okula gitmiyorum. Tüm gün balkonda oturup, arkadaşlarım şu anda okulu nasıl kırıyorlar acaba diye hep onu düşünüyorum. Vandallara bak ya sen diyorum. Oh ne güzel, ben ne güzel okula gitmiyorum, okulu da kırmıyorum, hiç işim olmaz anarşiklikle diyorum. Kırsınlar okulu da görsünler, mapislerde çürüsünler, sürüm sürüm sürünsünler g.tlekler diyorum. Ertesi gün okula gidiyorum, şöyle bir okula giriyorum, okulun kırılan yerlerini göremiyorum. Giriyorum sınıfa, arkadaşlarım tıpkı bir geniş gibi sıralarında oturuyorlar. Öğretmenimiz, okulu neden kırdın sen diyor bir anda bana. Nasıl ya diyorum, ben okula bile gelmedim, ben okulu nasıl kırabilirim. Şu arkadaşlar kırdı okulu diyorum. Onlar okula geldi dün diyor öğretmenimiz. Tamam işte diyorum, onlar geldi onlar kırdı, ben gelmedim ben kırmadım diyorum. Tam tersi diyor öğretmenimiz, onlar geldi onlar kırmadı, sen gelmedin sen kırdın diyor. Beni bir kaşıntı basıyor. Nasıl ya diyorum, nasıl olur böyle bir şey diyorum. Arkadaşlarım hayın gibi gülmeye başlıyorum. Öğretmenimiz masanın altından alüminyum tencere çıkarıp tahtaya vurmaya başlıyor, bir yandan da şuh kahkahalar atıyor. **Okulu kırdıın, okulu kırdıın** diye tempo tutuyor. Tüm sınıf, **Alpaaay, okulu kırmıış** diye şarkılar söylemeye başlıyor. Terler içinde uyandım. Korkunçtu.

æ Sevgilerimle.

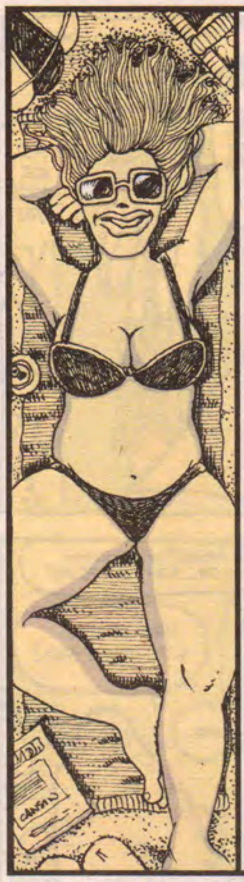
benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
24, 31 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

YAZ İNSANI - KIŞ İNSANI

1
Yaz insanı, şort-terlik...
Kış insanı, içlik-patik...

2
Yaz insanı, limonata...
Kış insanı, oralet...

3
Yaz insanı, su faturası...
Kış insanı, doğalgaz faturası...

4
Yaz berelisi, şekil peşindedir...
Kış berelisi, soğuktan korunma peşindedir...

5
Yaz insanı, saçlarını ıslatıp dışarı çıkarsa ferahlar...
Kış insanı saçlarını ıslatıp dışarı çıkarsa başı ağrır...

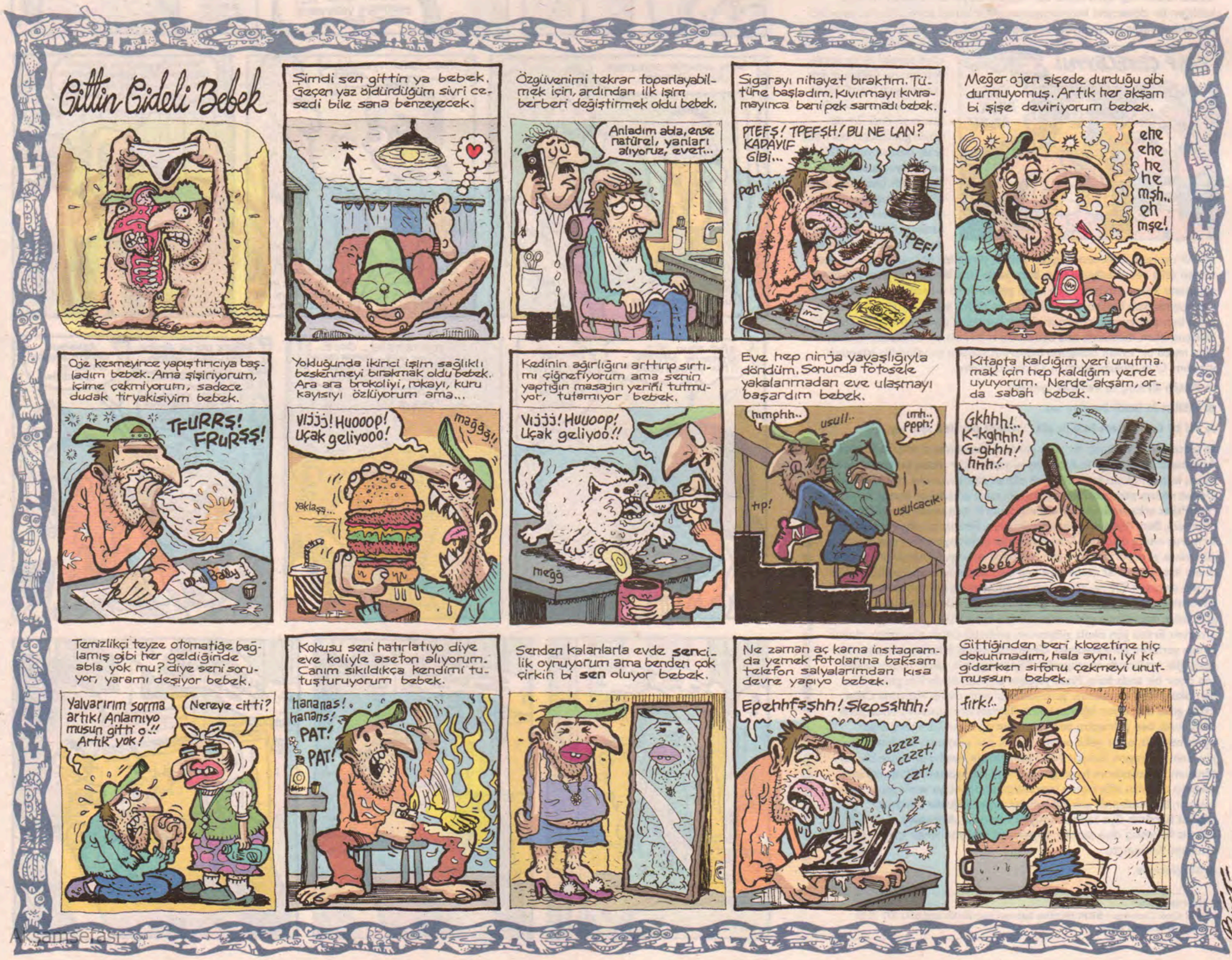
6
Yaz insanı, sonbahar hüznü...
Kış insanı, ilkbahar sevinci...

7
Yaz insanı, beraber yaşar...
Kış insanı, evlenir...

(Emre Doğan'a teşekkürler)

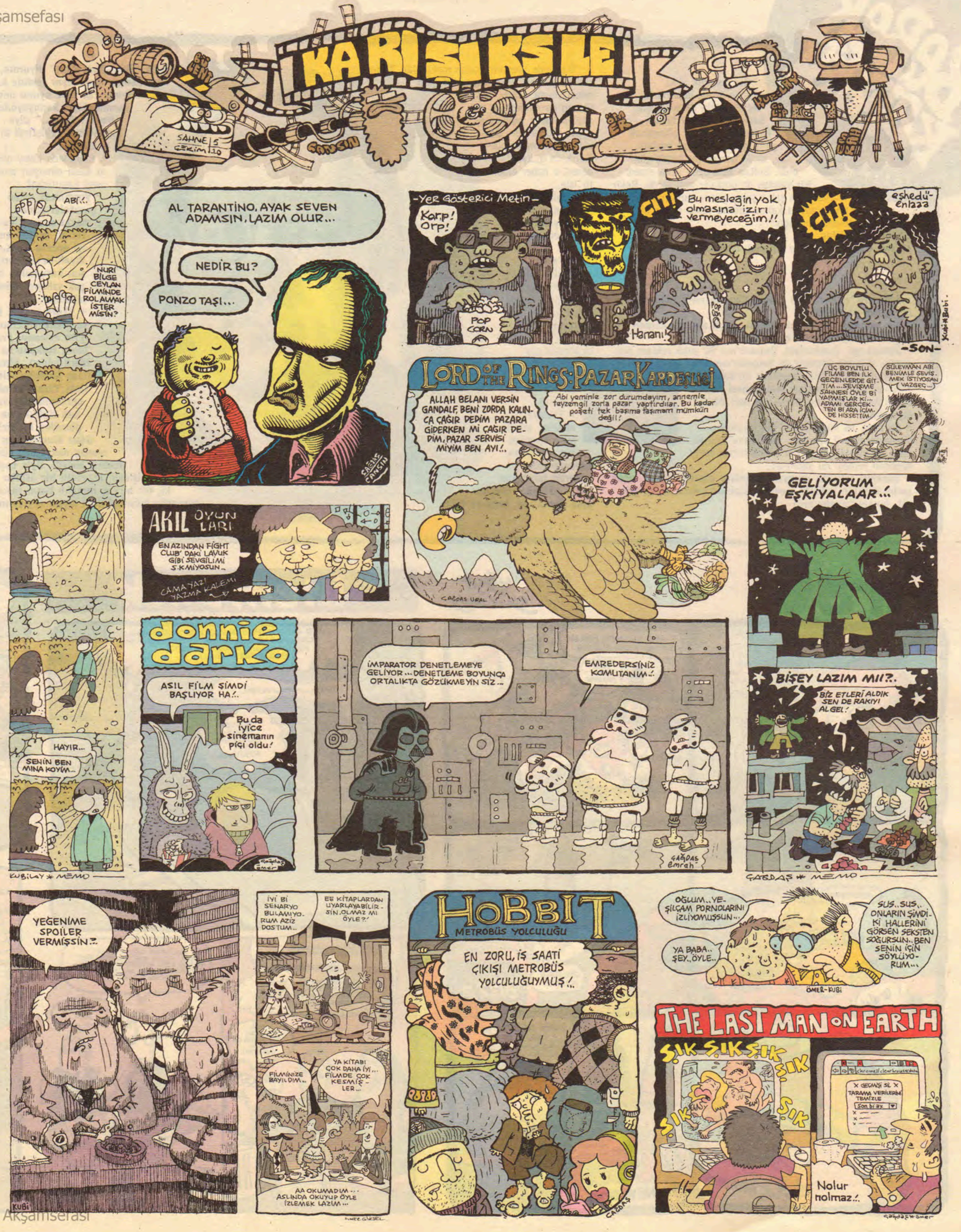

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bir sessizlik oldu. Evden dışarı hoparlörle verilen şarkı da susmuştu. Sobadaki odunlar birden harlandı, çıtırtılar çıkartarak gürül gürül yanmaya başladı. Ev, sanki gerçek bir evmiş gibi oldu. Sultan abla uzun uzun esnedi. Bir yandan da omzunu ovalıyordu. Bekir koltukta şakır şakır çayını karıştırıyordu. Elinde çayıyla kalkıp tavana yakın demir bir rafta duran televizyonu açtı."
Engin Ergönültaş
Minare Gölgesi (Genelevi anlattığı bölümden)

• Alemlere 'zahmet' gibi gelmiş olan, alemlere rahmet olarak geleni nasıl anlasın?
• Ne kabineye başkanlık etmesi, onun asıl gönlünden geçen kabileye liderlik etmek!..
• Zekaya gel, Cumhuriyet, Osmanlı'nın 90 yıllık reklam arasıymış. O halde Osmanlı da Selçuklu'nun altıyüz yıllık reklam arası sayılmaz mı babuş?!
• Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ne? İnsan haklarıysa, ne Avrupa'sı bari Dünya diyeydin...
• Sarayda 16 Türk Devleti'nin kıyafetlerini giymekle görevli personel, tabldottan aynı yemeği mi yiyolar yoksa her birine temsil ettiği dönemin yemeği mi yapılıyo?..
• Geceleri sokakta yaşayan insanlara gönüllü olarak sıcak çorba dağıtan halisler mevcut İstanbul şehrinde, ne güzel. (engelsizcorba.org)

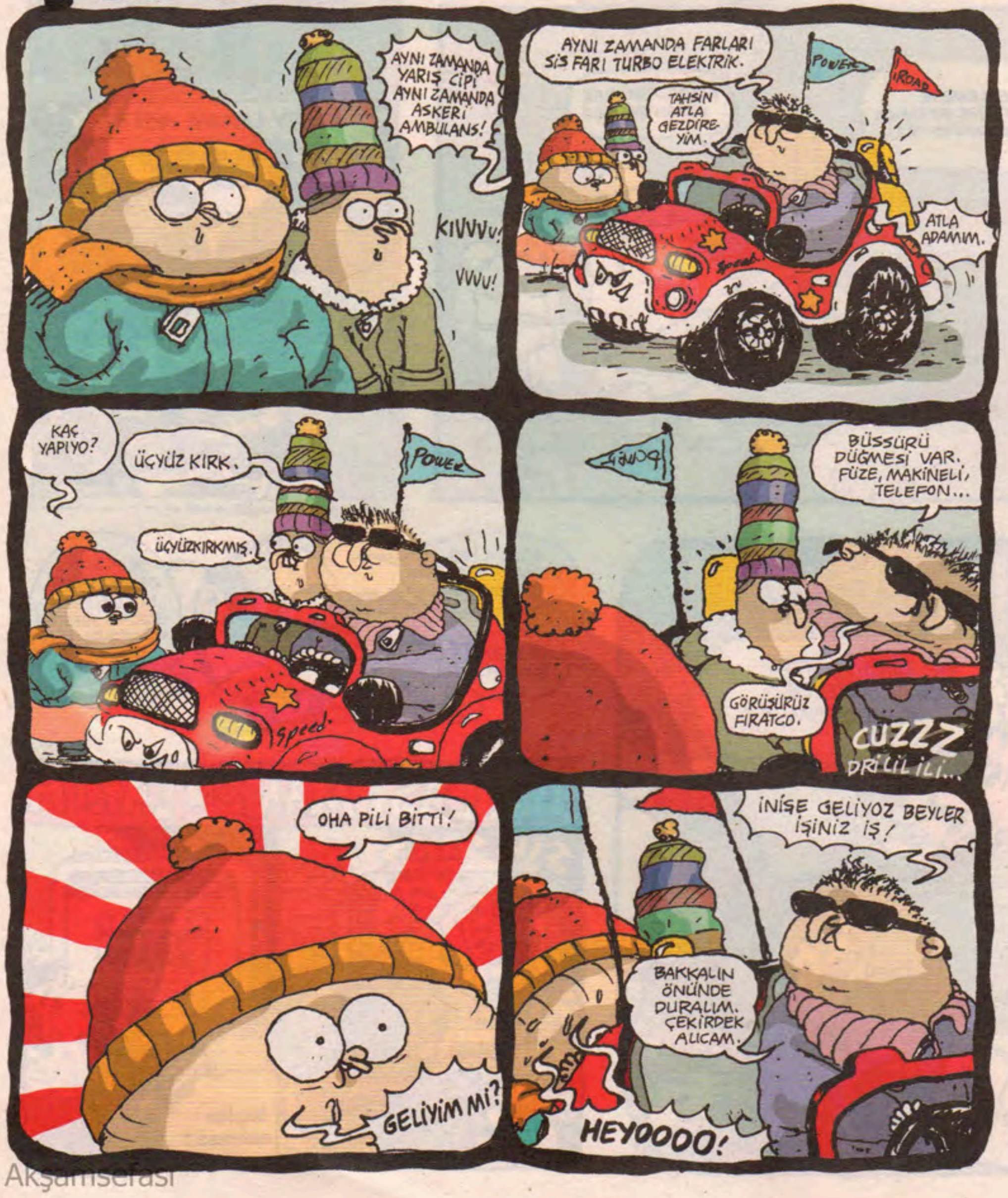
• Yorgunu anlarım da 'argın' neyin peşinde bilmem.

• "Üzerinde 'Dersim' yazan mektuplar, Tunceli'ye gidiyor" diye altyazı gördüm televizyonda. Hayır, postacı uyanıp normalleşmiş, sen şaşırıp haber yapıyosun, o var. "Üzerinde 'Dersim' yazan mektuplar, Burdur'a gidiyor" desen, o haber olabilir işte...
• Sevgilisiyle evleneceğini söyleyen arkadaşıma bir minik öğrencisinin ani tepkisi "Ama o kel!"
• Soğukta yürürken, taksi duraklarının içinde buhar buhar kaynayan çaydanlık görüyorum ya, içeri dalıp bi bardak çay istememek için her seferinde zor tutuyorum kendimi...
• Tavsiye ederim, miniklerle oyunum var. Metroda, havaalanında, vapurda falan yan yana, göz göze olduğumuz çocuklara, hızla ve biraz melodik "Bom-Bom-Bom" diyorum, hemen hemen hepsi aynı şekilde karşılık veriyolar. Bi kere oyunu unutup yanımdakiyle konuşuyodum, "Bom... Bom..." diye montumu çekiştirdi bi minimal...
• Rüyasında jokey gören at kesin olmuştur amma nasıl kanıtlıcan?
• Yurdumda çıkan gazeteler içinde sayfa düzeni, estetiği, grafiği en iyi gazete Agos. Siyah-beyaz karizmasını korumaları da çok şahane. Gönülden tebrikler...
• "Türk insanı; İsviçre Medeni Kanunu'na göre evlenen, Fransız İdare Hukuku'na göre idare edilen, Alman Ceza Muhakemeleri Usul Yasası'na göre cezalandırılan ve İslam Hukuku'na göre gömülen kişidir!" Uğur Mumcu'nun zihnimize nakşetmiş cümlelerinden biriydi. Öyle coşkulu, işlevli, mesnetli bir üslubu vardı ki, biz birkaç meraklı basın-yayın öğrencisi İstanbul'daki hiçbir söyleşisini

fırat

uğur gürsoy

iltem Dilek

Akşamsefası

Akşamsefası

kaçırmazdık. Kararlı tavrın ve saf zekanın birleşimiydi konuşmaları. Nur içinde yatsın. Yine Mumcu'nun söylediği gibi, "Sosyalistler, bir gün gül bahçesine girer gibi girecekler bu ülkenin meclisine." Girecekler, zira sosyalistlerin olmadığı bir meclis, tacirler kulübünden ibarettir...

> Kaleci
> üştü'nün
> dönem
> celona'da
> rlandığı
> lar hiçbir
> ün sıkıntı
> emiştir!..

• Bi arkadaşım, Atlas adlı çocik ile, halıda oyuncak araba yarıştırıyo. Sonra Atlas'ın bitiş çizgisine "müthiş çizgisi" dediğini fark ediyo. Hiç bozmuyo... Yalnız Atlas da Atlas ha! Anne siyah, baba beyaz, Atlas Dağkıran, Datça diyarının prensi...

• Gün gelir de bi gorille karşı karşıya gelirseniz, sakın yüzüne hapşırmayın! Valla bak, belgeselde gördük, gorillerin bağışıklık sistemi insanlarınkinden çok farkıymış, insandan kaptıkları en ufak bi virüs ölmelerine neden olabiliyomuş. Ha, tabi, o da hapşırmasın yüzünüze. Diyelim ki hapşırdı, çok yaşasın...

• Büyük meme de unutulur, bronz meme de... Lakin çilli meme zor unutulur...

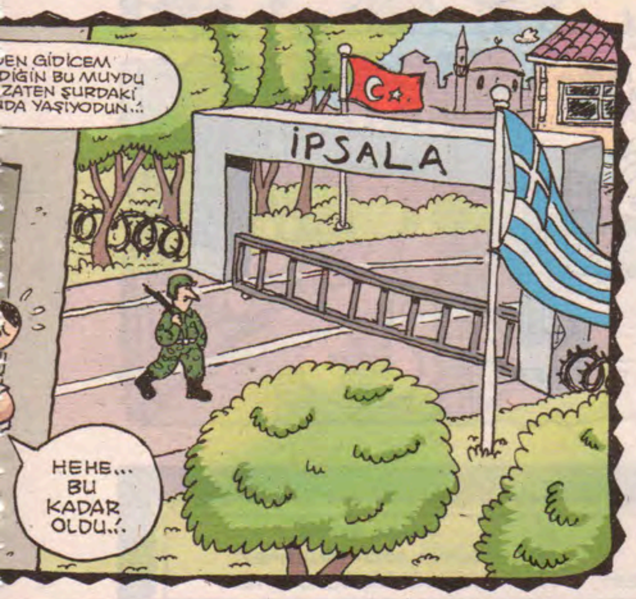
• Lahmacun yiyoduk sokağa atılmış masada. Turist kadın "O ne" diye sordu. "Türkiş pizza" dedi arkadaşım. Daha da merakla baktı kadın. Kopardım, sardım verdim bi parça. Şaşırdı ama yiye yiye de gitti...

• Azalarak Bitsin: "Bilmemne noktasında..."

• Çocuğu doktora götürmüşler "Bir lira yuttu" diye. Çocuğun midesinden iki tane elli kuruş çıkmış iyi mi?! Toplam tutar vermek ne ya?!

• Rahmetli Zeki Ökten'in Pehlivan'ı ne güzel filmdir, Meral Orhansoy ne güzel kadındır. Yalnız Tarık Akan'ın en yorulduğu set de o galiba. Elinde taşla koşma nedir ama yahu!..

vedatozdemiro@gmail.com

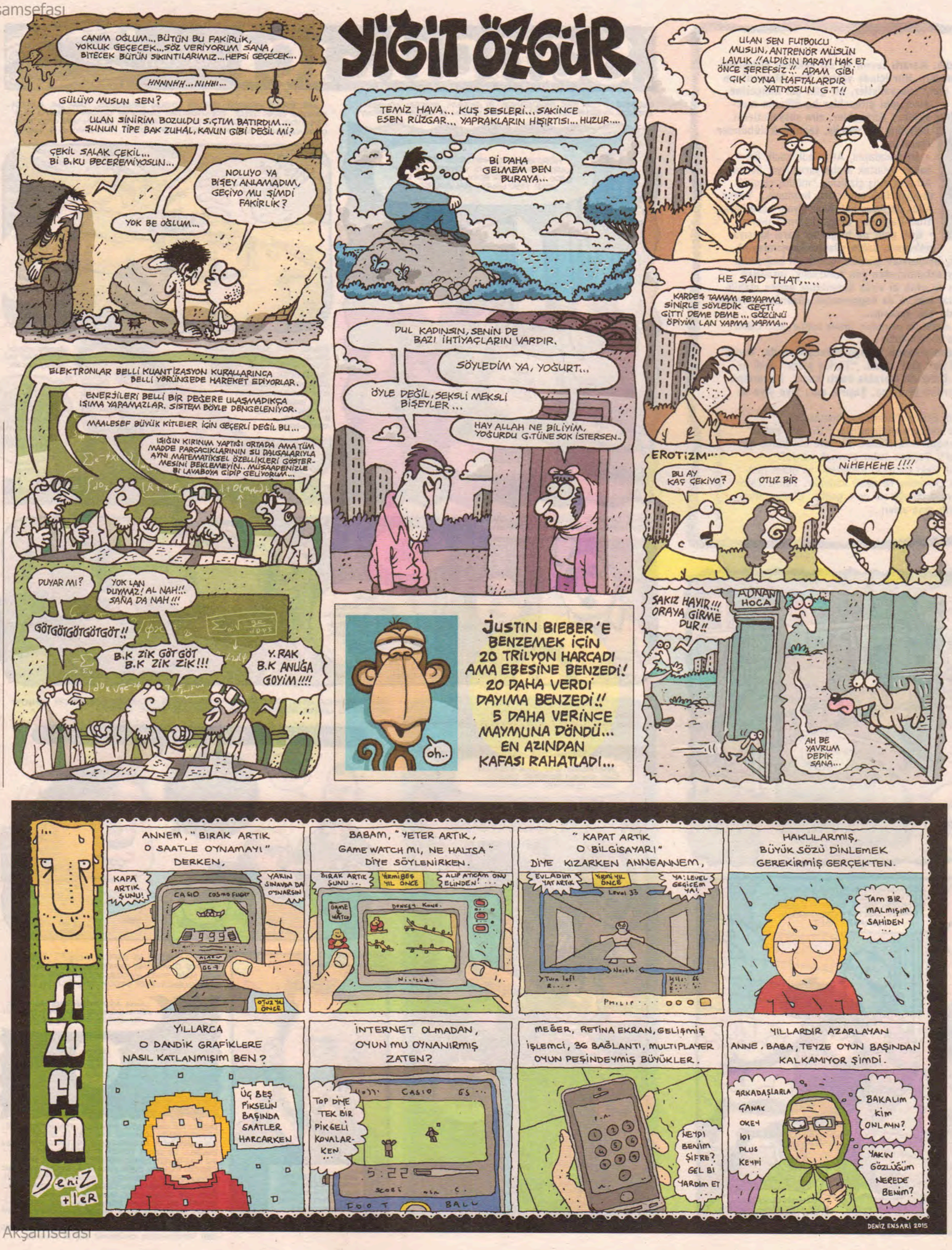

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, failleri, azmettirenleri, azmettirenlere emir verenleri kabak gibi ortada bir cinayetin çözülmesi polaroid vesikalıktan daha kısa sürer. **Yeni Türkiye'deyse** polaroid'in üzerindeki fotoğraf kabak gibi belli olduğu hâlde o fotoğraf sekiz yıldır sallanır da sallanır.

Normal şartlar altında, görev yaptığı şehirde huzur ve güven ortamını sağlayan polis müdürleri terfi eder, ödüllendirilir. **Yeni Türkiye'deyse** nerede görev yapsa faili meçhul cinayetler yaşanan, göreve başladığı yerlerde birden bire her gün bir çocuğun öldürüldüğü polis müdürlerinin terfi etmesinin ve ödüllendirilmesinin durdurulması için paralel olmakla suçlanmasını beklemeniz gerekir.

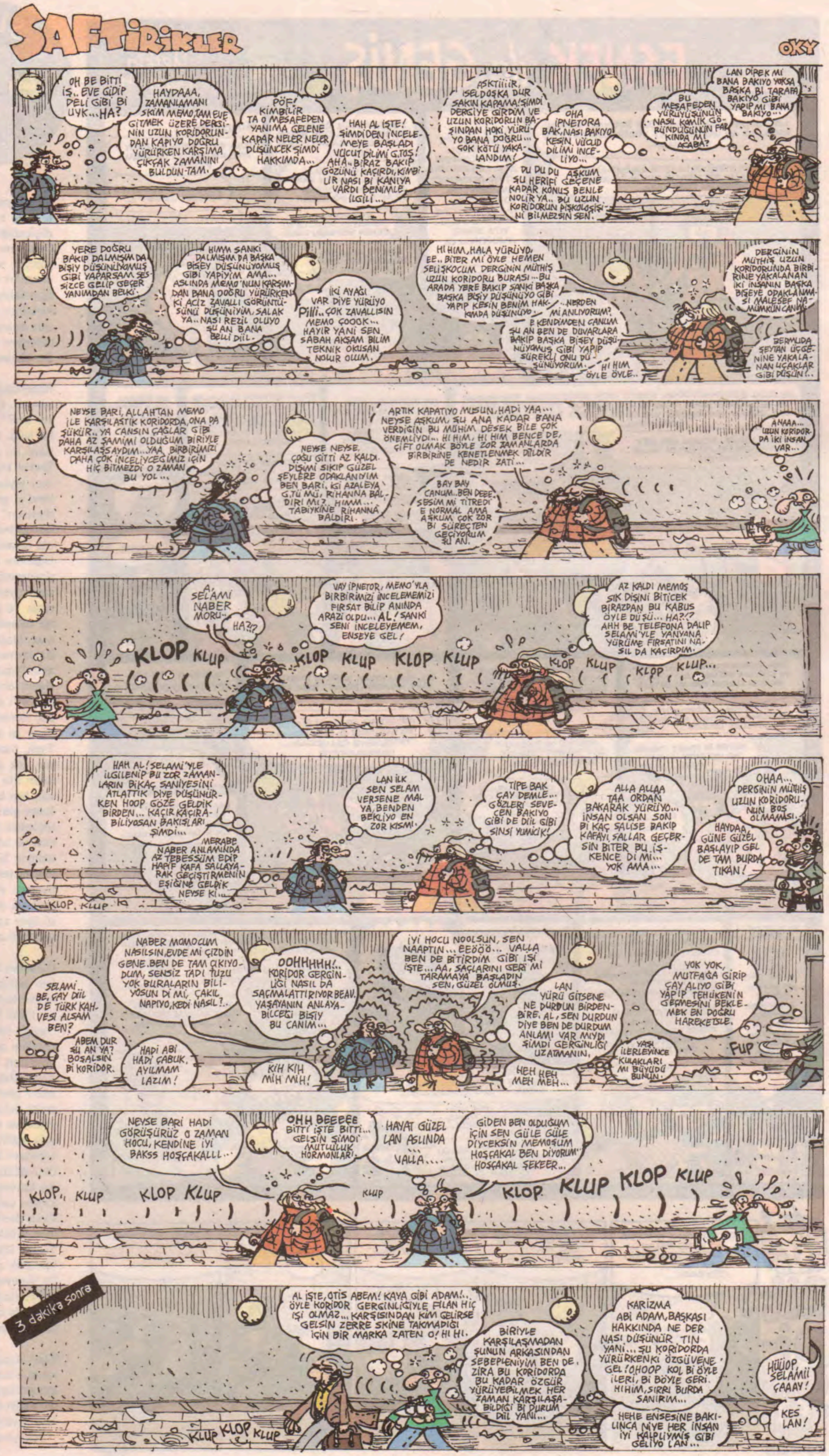
Normal şartlar altında, zamanda geriye gitmek, yani zaman yolculuğu henüz keşfedilmiş değildir ve şimdilik ancak bilim kurgu filmlerinin bir konusudur. **Yeni Türkiye'deyse** cevval bir bakanın oğlunun düğününde takılan takıları zamanda altı ay geriye giderek henüz takılmadan bozdurduğunu görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** sadece matematiğe ve istatistiğe değil, fiziğe de kafa tutan, belki diklenmeyen ama dik duran, fiziğin statükosundan ve pozitif bilimlerin vesayetinden kendisini tamamen kurtarmış bir özgürlükler ülkesidir.

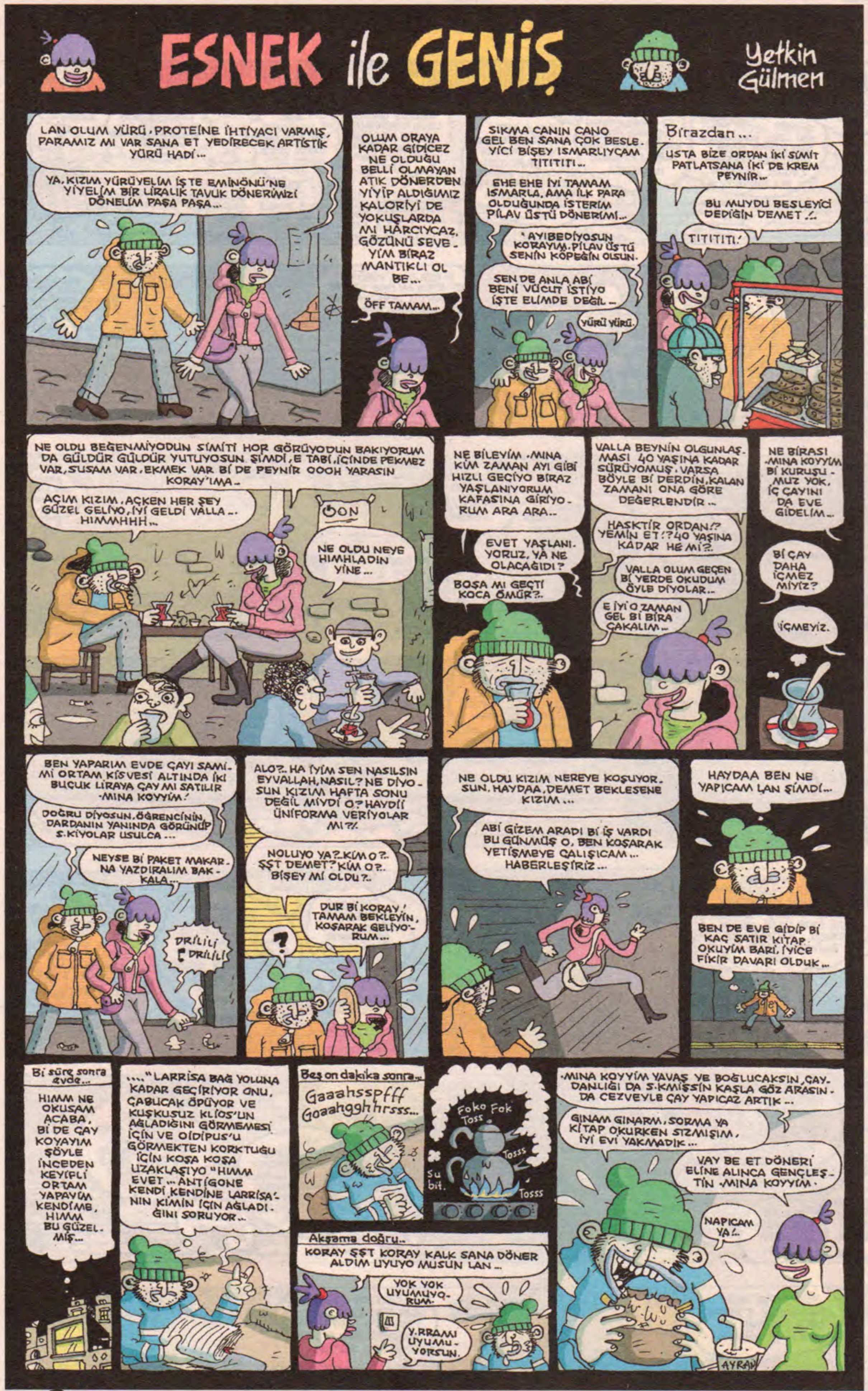
Ve yine **normal şartlar altında** ziynet eşyaları insanların bileklerine, boyunlarına, kulaklarına, parmaklarına taktığı takılardır. Ancak **Yeni Türkiye'de** bir bakan kardeşinin, herhâlde boynuna 24 ayar külçe altın takarak en pespaye rapçileri bile solda sıfır bıraktığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, reklam harcaması, hedef kitle tarafından izlenen mecralara en yüksek geri dönüşü sağlayacak şekilde dağıtılır ve orta-uzun vadede harcanan paradan daha fazlasının kazanılması hedeflenir. **Yeni Türkiye'deyse** kamu bankalarının reklam harcamaları tirajlara ve izlenme oranlarına göre değil, yalama oranlarına göre dağıtılır.

Normal şartlar altında, 12 yılda 200'den fazla çocuğun öldürüldüğü bir dönem, kara bir dönemdir. **Yeni Türkiye'deyse** bu dönem Ak Parti'nin çıraklık, kalfalık ve ustalık dönemi olarak adlandırılır.

Normal şartlar altında bir polis memurunun sıradan bir insana göre çok daha zor tahrik olması, sıradan bir insana göre çok daha serinkanlı olması şarttır. **Yeni Türkiye'nin** polislerinin ise protesto eyleminde kendilerine gösterilen ekmekten bile tahrik olmaları savcılar tarafından olağan karşılanır. **Yeni Türkiye** yanında saat sorulunca tahrik olup saldıran bakanların, kendisine ekmek gösterilince tahrik olup insan döven polislerin ve aslında kendisinin yapmayacağı, onaylamadığı her şeyden tahrik olup saldıranların ülkesidir.

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bilmiyorlar.

Yıllar önce bir gazetenin pazar ekinde ünlü caz piyanisti / kel Şevket Uğurluer'in bir röportajını okumuştum. Bazılarınız onu Trt 2'de yıllarca sunduğu "Anılarla Müzik" programından hatırlayacaksınız. Ben daha ortaokuldaydım anılarla müzik programını ilk kez izlediğimde. Caz müzikle ilk tanışmam Şevket Uğurluer'in müzisyen konuklarıyla birlikte canlı olarak yorumladığı caz klasikleri ile olmuştu. Şöyle düşündüğümü hatırlıyorum: Ne kadar y.rrak gibi bir müzik... Oysa aynı dönemde metallica ne kadar muhteşem bir müzik yapıyor, stadyum konserlerinde konseri erkek arkadaşlarının omuzları üzerinde izleyen bayan hayranlarında memelerini açıp sahneye doğru gösterme isteği uyandırıyorlardı. Sonra metallica kendini çok bozdu ama Şevket Uğurluer kendini asla bozmadı. Programı yıllarca devam etti ve caz klasiklerini müzisyen dostlarıyla en güzel şekilde icra etmeye devam etti. Bu yüzden Şevket Uğurluer'e çok saygı duyarım.

Röportajda duayen sanatçıya "yıllardır caz klasiklerini çalıyorsunuz... Çalarken hiç kendi çaldığınız şeyden sıkıldığınız olmuyor mu?" şeklinde bir soru sormuşlardı. Kötü niyetli gibi, sinsi bir soru. Caz klasikleri sıkıcı mı diyorsun, Şevket Uğurluer hep aynı şeyleri çalıyor, hiç kendini geliştirmiyor mu diyorsun? Ben olsam sinirlenirdim. Deneyimli caz piyanisti Şevket Uğurluer hiçbir şekilde sinirlenmiyor. Biraz samimiyetsiz bir insan olsan "o şarkılara belli bir sebepten dolayı klasik deniliyor, insan klasiklerden sıkılmaz, klasikleri her dinlediğinizde yeni bir şeyler bulursunuz. Bakın mesela mozart'ın eserleri sekizyüz yaşında (sallıyorum) ama "mozart sıkıcı, artık dinlemeyelim" mi diyor insanlar? Hayır, aksine mozartın adına enstitüler kuruluyor, insanlar mozart'ı daha iyi nasıl anlayabiliriz diye çaba gösteriyor" gibi pis, samimiyetsiz bir cevap verir sıyrılır. Ama Şevket Uğurluer süper ve samimi bir insan olduğu için şöyle bir cevap vermişti: Tabii, bazen haftada üç – dört gece programa çıktığımız oluyor, çok değişen bir repertuarımız da yok, insanlar bazı şarkıları illa duymak istiyorlar. Ama benim beynimin bir özelliği var, ben bütün fenerbahçe maçlarını ezbere hatırlayabiliyorum. Kaset gibi oynatıyor beynim maçları. Programda bazen çalıp söylerken beynimin içindeki adeta bir sinema salonuna gidiyorum ve izlemekten keyif aldığım bir fenerbahçe maçını tekrardan izliyorum. Program da yaklaşık doksan dakika sürüyor zaten, nasıl geçtiğini anlamıyorum.

Şevket Uğurluer

Power Rangers (efsane kadro)

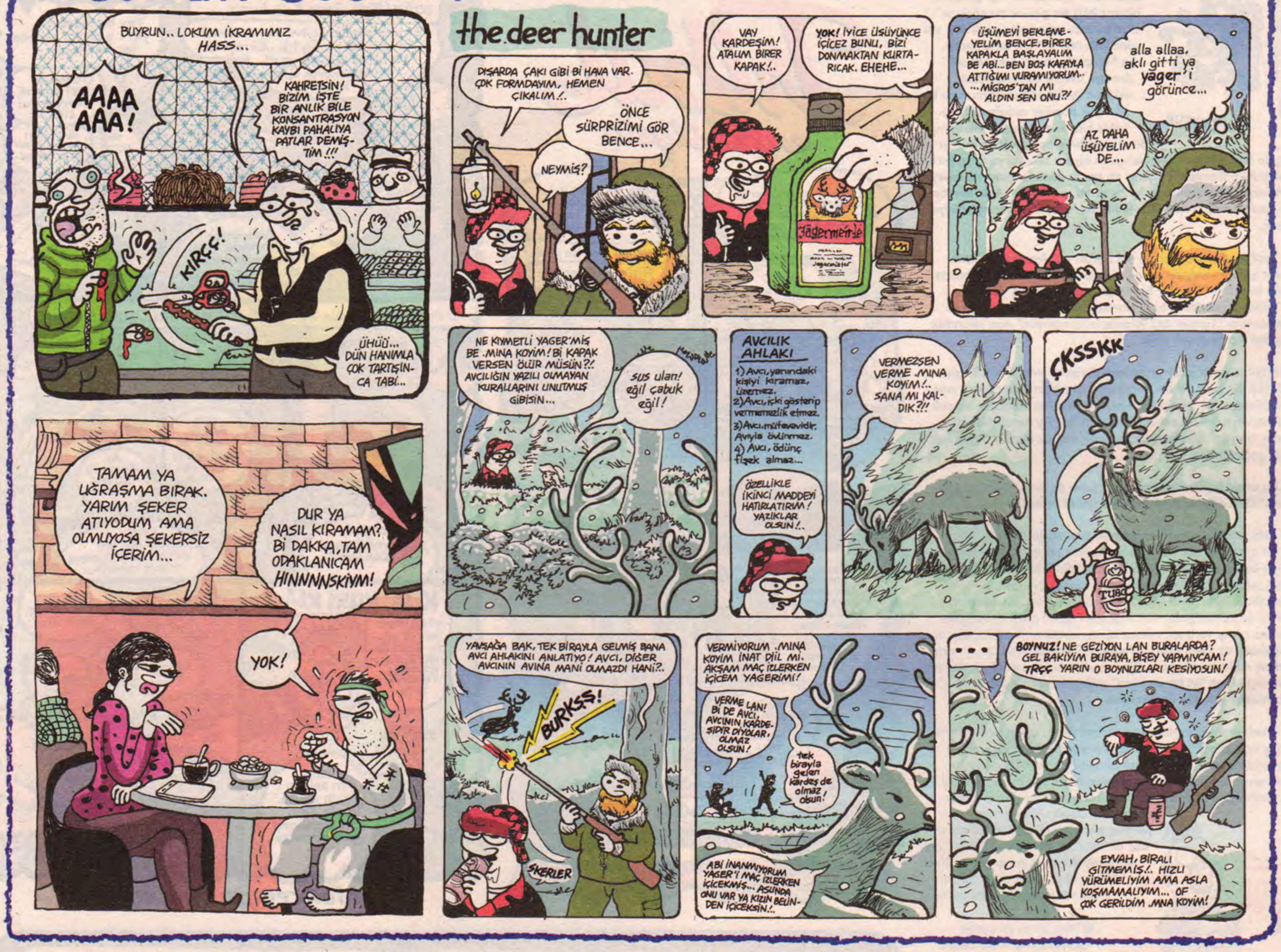
O zaman Şevket Uğurluer benim idolüm gibi, kişisel kahramanım gibi bir insan haline geldi. Yaptığı işten sıkıldığını saklamayan, üstelik bununla nasıl başa çıktığını anlatan, diğer insanlara bir yerde ipuçları veren bir müzisyen, o zamana kadar görmediğim ölçüde samimi bir insan. Üstelik beyninin içinde doksan dakikalık görüntüyü kayıpsız şekilde saklayabiliyor. Her türlü değerli madenden daha ender bulunan bir cevher. O dönem ortaokula gittiğim için çok yoğun ve devamlı şekilde sıkılıyordum. Sıkıntıdan bir kaçış yolu olabileceği asla aklıma gelmemişti. Yavaş yavaş Şevket Uğurluer'in tekniğini kendi üzerimde uygulamaya başladım. Okul dönüşü evde izlediğim power rangers programlarını zihnime kazımaya uğraştım. İlk başlarda çok olmadı ama zamanla sadece sahneleri değil diyalogları da hatırlayabilmeye başladım. Artık derslerde bambaşka bir ilgisizlik düzeyinde takip ediyordum. Gözlerimde o güne kadar görülmemiş bir boşluk vardı. Şevket Uğurluer kafasının içinde maç izlerken bir yandan da fantastik zorluktaki caz parçalarını piyanoda çalıp bir yandan da söyleyebiliyordu. Benim beynim öyle bir beyin olmadığı için power rangers bölümlerini hatırlamaya çalışırken ağzımı kapatmayı bile beceremiyordum. Ama eskisine nazaran bin kat daha az sıkılıyordum derslerde.

Eğer bugün alakasız yerlerde konuşma arasına power rangers'dan diyaloglar sıkıştırabiliyorsam ve saatler süren toplantılarda ağzım yarı açık şekilde duvarlara bakarak durabiliyorsam, bu tamamen duayen sanatçı Şevket Uğurluer sayesindedir. Kendisine saygılarımı ve sevgilerimi yolluyorum.

groaghl@gmail.com

Akşamsefası

Cihan Ceylan

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Eskiden "Avrupalılar bizi develere biniyor, hâlâ fes giyiyor zannediyor," diye yakınan arkadaşlar vardı. Ara ara yine kafa çıkarıp "Öff bunu yaptın ve Avrupalılar bizi x zannedecek," demeye devam ediyorlar tabii, eskiden dediğime bakmayın. Ama bu lafın çok popüler olduğu dönemlerde bile iki şeyi merak ederdim: 1. Bu arkadaşlar gidip de eğitim düzeyi hiç de fena olmayan Avrupa'nın en hödük adamlarını nereden buluyor? 2. Ben kendi payıma atı tercih edecek olsam da deveye binmenin, deve dışında kime ne zararı var. Bildiğin At'la beraber en çevreci ulaşım ajanı. Keşke biz de, Avrupalı da deveye biniyor olsak.

■ Tabii madalyonun bir de öbür yüzü var: Avrupalılar bizim onlar için ne yanılgılar içinde olduğumuzu bilse küllüm yanarız valla. İsveçlinin "Türkler bizim için swinger diyor," Almanın "Türkler bizim dakka başı osurduğumuzu zannediyor," ya da Flamanların "Türkler bizi Valonlarla karıştırıyor," diye yakınmak ihtimali hiç de düşük değil.

■ Hayır, onlarca yıldır gerçekten develere bindiğimizi, fes giydiğimizi düşünen bir tek Avrupalıya da rastlamadım ayrıca ama hâlâ bindiğim üç taksiciden ikisi Avrupa'yı hiç bitmeyen bir orji zannetmeye devam ediyor. Demek ki bu "Ay Avrupalılar bizi yanlış tanıyor," diye kızanlar Avrupalı olsa da bunları duysa sinir krizi geçirecekler.

■ Bu arada İngiliz kadar pis sarhoşunu da ne duydum ne gördüm. "OMG! Turks think that we are all drunk!"

■ Valla yıllardır içimde tutuyorum ama sevgili kadınlar biz ne kadar aptal olursak bizi o kadar seviyor beğeniyorlar. Hani böyle bazen düşünceli görünüyor, sizi dinlerken başımızı hafifçe aşağı sallayıp, siz bir şey sorduktan sonra uzun sayılabilecek bir sessizlikle derin derin ufka bakıyoruz ya; vallahi böyle anların %95'inde ne dediğinizi, söylediğinizin neden önemli olduğunu, size ne cevap verirsek ruhsuz bir ayı olmaktan kurtulacağımızı düşünüyoruz. Geri kalan %5'inde ise kakamız falan oluyor, zaten sizi hiç dinlemiş oluyoruz. Eğer şimdiye kadar saf saf sevgilinizin, kocanızın falan "iyi bir dinleyici" olduğunuzu zannediyorsanız adamcağıza o kadar da kızmayın.

■ Erkek egemen toplumların sorunu da bu zaten. Artık tarihin hangi noktasında "Anlıyormuş, kavrıyormuş" gibi yaparak durumu idare etme taktiğini geliştirdiysek o zamandan beri bir egemen rolü üstlenmiş durumdayız. Hayır, salt kadınlara değil birbirimize de kesiyoruz bu rolü. Hatta şu masonların büyük sırrı bu bile olabilir. Anlıyormuş, kavrıyormuş gibi yapa yapa profesör olanımız da var; CIA, Birleşmiş Milletler gibi kurumların başına geçip kurulanımız da. İnanmıyorsanız şöyle bir geri çekilin bakın bakalım dünyamıza.

■ Valla bizim cinsiyetin egemenliğinin mala davara bir faydası olmadığı ortada. O yüzden tüm radikal feministleri gönülden destekliyor, "Acaba biz dünyayı yönetebilir miyiz?" diye tereddüt eden bütün kadınlara "Ayol biz biliyoruz da mı yönetiyoruz aşkolsun," diyorum. Ha çok akıllımız, gerçekten anlayanımız yok mu? Var. Ama o da poz kesmesini bilmiyor, hatta tam tersine etrafında herkes bu kadar anlıyor gözükünce "Herhâlde ben anlamamışım," diye kabuğuna çekiliyor.

■ "Masonların büyük sırrı" dedim ya az evvel, hani bir tek bilmem kaçıncı derecede masonların bildiği sırlar falan. Öyle bir şey de yok bu arada. Anlıyor/Kavrıyor gibi görünme oyununun bir parçası sadece. Onlar da yıllar yılı sanki bir sırları varmış gibi dolanıyorlar ortada. Hayır, kafasına kukuleta takıp pijama partisi yapan ergenler gibi törenler düzenleyen adamda ne sırrı olacak allasen. İşin sırrı, sırrın varmış gibi yapmakta, o kadar.

■ Kaldı ki, varsayalım bu masonlar gerçekten büyük bir sırra vakıf ve o sır da harç yapıp duvar örmekten öte bir sır. E arkadaşım, nereden baksanız yüz seneyi aşkın bir zamandır bir sürü Türk de mason oldu. Öyle bir sır varsa bile şimdiye kadar çoktan kahvede meyhanede muhabbete meze olmuş, hele bir de "yumurtayı haşlamadan önce, suya bir iki damla sirke dök azizim," türünden bir sırsa zaten arada kaynamış gitmiştir. Neticede diğer toplumları bilmem ama biz öyle pek sır tutan bir millet değiliz. Masonluğun sırrını öğrenmemizle beraber o sırrın "FW: FW: FW: Microsoft para dağıtıyormuş" başlıklı maillerden bile daha hızlı yayılacağına kesin gözüyle bakıyorum.

■ Ha derseniz ki "Seni masonluğa davet etmediler diye böyle yapıyorsun," o konuda masonlara ben de kırgınım. Bizim, şimdi buradan adını verip hem masonları hem arkadaşı rencide etmeyeyim, bir arkadaş var mesela; bayağı yolda beraber yürürken bunu masonluğa davet eden oldu. Bizimki tabii yine az çok kafası çalıştığından kibarca reddetti falan ama yan yanayız. Bana sorsalar ben de reddedeceğim de bana sormadılar bile. Orada biraz kırıldım masonlara. Yok lan ne kırılacağım, mason olacağıma Jedi şövalyesi olurum, o bile daha mantıklı geliyor kulağa. Mesele ilginç kostümse, Jedi'lıkta da enteresan kreasyonlar var.

info@cengizustun.com

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HAVADA AŞK

Genç bir girişimci olarak yaklaşık 6 ay önce ortağı olduğum iş yüzünden sık sık uçağa binmek zorunda kalıyorum. Havaalanına mümkün olduğunca erken ulaşıp etrafta dolanmayı seviyorum. Son bir kaç aydır uçağın son çağrısına kadar hızlı hızlı bira içmek gibi bir alışkanlık edindim. Oldukça pahalı biralar bunlar. İlk başlarda ucuz bilet bulduğumda havayolu şirketine karşı bir zafer kazanmış gibi havalanırken, bira sevdamın ardından ucuz bilet ancak durumu dengelememe yarıyor. Yine de halimden memnunum. Pahalı bilet almış ve üstelik hiç bira içmemiş, boğazı kupkuru, zavallı insanlar düşünüldüğünde bu da bir çeşit zafer aslında. Bu küçük hesaplar yüzünden beni kınamayın, sonuçta insanlık tarihi bir yerden verdiğini öbür taraftan almak isteyen insanlarla doludur. Adım Kaan. 29 yaşındayım. "Ucuz bilet+bira=pahalı bilet" eşitliğinin sol tarafıyım.

Havaalanının ödülü biraysa cezası havada bastıran küçük sudur. O gün, iki yerine üç bira içerek kendimi biraz zora sokmuştum. Sık sık uçağa binen insanların "aceleye gerek yok, daha vakit var" ukalalığı yüzünden de tuvalete gidecek vaktim olmamıştı. Daha uçak hareketlenir hareketlenmez havada dara düşeceğimi anlamıştım. Uçak içi aktiviteler kolay değildir. 50 dakika içinde yolcuları hızla doyurmak ve varacakları şehre tok göndermek isteyen havayolu şirketleri, uçağın koridoruna yolu tamamen tıkayan ağır metalden bir yemek arabası salarlar. Bu engelin sımsıkı bilincinde olan genç bir girişimci olarak hızlı hareket etmem gerektiğini biliyordum. Tırmanışın bittiğini haber veren "ding" sesiyle birlikte sanki süre başlamış gibi hemen harekete geçtim. En nazik sesimle "Pardon" dedim yanımdakine, "geçebilir miyim?"

Koridora çıktığımda tuvaletin kapısının önünde benden önce davranmış gözlüklü ve kel bir adam gördüm. Tekrar yerime oturmanın bürokrasisini göze alamadığımdan, kapının önünde beklemek üzere uçağın arkasına doğru yola koyuldum. Tuvaletin oradaki küçük mutfakta gülümseyen bir hostes karşıladı beni. Gerçekten güzeldi. Kapıda beklerken tuvalete giren gözlüklü kelin benimle aynı mekânda bira içtiğini anımsadım. Benden daha hızlı içici olduğundan dikkatimi çekmişti. Epey süre bekledim, ama gözlüklü tuvaletten çıkmamakta ısrarlıydı. Yemek arabasının vakti geliyordu. O an dönersem, koltuğumda dolu mesaneyle kapana kısılacağımı bildiğimden kalmaya karar verdim. Artık çıkar herhalde, diye umutlanırken minik bir ıkınma sesi geldi içerden. Yok artık! Havada küçük su normal sayılabilir, ama sivil havacılık tarihinde kakanın yaygın olduğunu sanmıyorum. Bu teknolojik bebeğin içinde, üstelik o güzelim hosteslerden birinin hemen kapının arkasındaki alanda olduğunu bile bile ıkınmak! Tuvaletten gelen sesle birlikte hostes bana bakarak gülümsedi. Derhal gülümseyerek karşılık verdim. Hostesle duygudaşlığımızın uçakta kaka yapan bir adam üzerine gelişmesi şık değildi, ama fırsatı kaçıramazdım. Bir iki saniye içinde engellenemediği her halinden belli olan (ağız dışı) ikinci bir ses geldiğinde, "bu ne ya" anlamında bir el hareketi ilave ettim gülümsememe. İçerde kaka yapan gözlüklü sayesinde hoş bir yakınlaşma yaşıyordum hostesle. Gazı almıştım, bir sonraki sesi falan beklemeden "ne insanlar var" anlamında burundan nefes verilerek icra edilen bir gülüş daha saldım ortama. Genç bir girişimci olarak, gözlüklünün kakası üzerine inşa ettiğim flört fırsatını kaçırmak istemiyordum. Sonuçta girişimcilik biraz vicdansızlık gerektirir. Kısa bir süre sonra kapı açıldı. Gözlüklü utanç içindeydi. Güzel bir elektriğe vesile olduğunu bilmeden kafası öne eğip hızla uzaklaştı. Hostesin saklamaya çalıştığı gülüşüne, "tipe bak" anlamında bir hareketle karşılık verdim. Tuvaletin kapısından girerken yüzümde, *"Hayret vallahi, şu modern hayatta ne yakışıksız bir durum... İnsan uçağa binerken kendini bilmez mi? Bir yandan da komikti ama, bir hayli eğlendik değil mi? Yeri gelmişken, algısı yüksek, epey eğlenceli bir insanımdır. İsterseniz sevgili olup bu ve buna benzer duygudaşlıklarımızı bir ilişkiyle taçlandırabiliriz. İyi anlaşacağa benziyoruz. Öpüşelim mi?"* gibi bir anlam vardı.

Tesadüf mü bu? Tuvaletten çıktığımda yine oradaydı, bana kalırsa beni beklemişti. Derhal gülümsedim. Yüzümde, *"Normal bir ihtiyaç benimki. Uçağa binmeden biraz bira içmiştim. Evet, o pahalı havaalanı biralarından. Benim için dert değil, bastım parayı içtim. Daha param var, ortağı olduğum şirketin gidişatına bakılırsa daha da olacak gibi. Önüm açık, evlenelim mi?"* gibi bir anlam vardı. Koltuğuma dönerken gözlüklüyü gördüm. Önündeki yemek tablasına koyduğu defterine hızlı hızlı bir şeyler yazıyordu. "Kaka günlüğü" diye düşünüp kendi kendime güldüm. Bu nefis esprimi güzel hostes duysa eminim o da gülerdi. Canım benim.

Yiyecek servisinde güzel hostesin bana denk gelmesi çok iyi oldu. Karşılıklı gülümsemelerimizin devam etmesi çıkışta telefon numarasını istemem için beni cesaretlendiriyordu. Normalde, "Sandaviç mi kek mi?" sorusuna, "İkisi de" der, pis pis sırıtırken, "kola ve su da alayım" diye devam ederim, ama bu defa sadece kahve istedim. Biraz elit gözükmek lazım. Beleşe karnı tok bir şehirli! Üstelik komik ve yakışıklı! Kahvemi yudumlarken gülümseyen bir yüzün dışında da bir hayat olduğunu gördüm. Servise devam eden kadınımın kalçalarına tam not verdim.

İniş sonrası uçağın ilk duraklamasında kemerlerinden boşanan akıllılar baş üstü dolaplarına hücum edince, "Uçağımız henüz terminale yanaşmamıştır, lütfen yerlerinize oturup kemerlerinizi bağlayın," diye hafif sinirli bir anons geldi. Sanırım benimkinin sesiydi bu. Kadınım benim! Bir lafıyla nasıl da oturttu yerlerine akıllı çevikleri. Çevikler, rezil bir yenilgiyle yerlerine oturdular. İçlerinden iki kişi bozguna uğramanın verdiği inatla açtıkları kapakları bile kapatmadılar. Kapaklar açık yeniden hareketlendi uçak. İşte ben bu tiplere sinir oluyorum. Kadınım ne kadar haklı öfkelenmekte. Keşke birinin tepesine valiz düşse de şu işbilir kurnazlar cezalarını çekse. Bunu çok istiyorum. Hakediyorlar sevgilim. Oysa ben, bütün bu rezillik boyunca görgülü bir insan gibi yerimden bile kalkmadım. Beni gördün değil mi sevgilim?

Yazarın Notu: Kaan, büyük bir umutla çıkışta yolcuları uğurlayan hostese doğru ilerlerken, ben hâlâ yerimden kalkmadan defterime yazmaya devam ediyordum:

"...hostesle yakınlaşmak için benim tuvalette düştüğüm zor durumdan faydalanmasını normal karşılıyorum. Bu tür durumlarda, sosyal algıları birbirine yakın iki insanın birbirini hissetmesi ve gizlice birbirlerini onaylamalarına sık rastlanır. Ama hiçbir zaman bu tür bir yakınlaşmadan aşk çıktığı görülmemiştir. Evet, aşk havada bir kavramdır, ama kastedilen uçak değildir."

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Ocak 2015 | Sayı: 386

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul **Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

29 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2015/05 No: 387
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Ak Parti Yozgat Kongresinde, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ ve Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Soylu salona girerken havaya konfetiler ve sahte 100 Euro'luk banknotlar atılarak karşılandı.

Akşamsefası

Kobani IŞİD'den temizlendi, "Kobani düşebilir," diyen Tayyip Erdoğan yasta.

Özgür-Der başkanı Rıdvan Kaya; Cumhuriyet gazetesi yazarları Ceyda Karan ve Hikmet Çetinkaya'nın öldürülmesi hâlinde üzülmeyeceğini söyledi.

Ali İsmail Korkmaz'ın linç edilmesinin kamera görüntülerini polis zoruyla silen otelci hakkında delilleri yok etme suçundan dava açıldı.

Adalet Bakanlığı Anayasa Mahkemesi'ne görüş bildirdi: "Uludere'de 34 kişinin öldürülmesi hata da olsa, kullanılan gücü haksız hâle getirmez."

İş Güvenliği paketindeki cezalar henüz hazırlık aşamasında esnetildi.

Fuat Avni'yle beraber 30 gazetecinin de twitter hesapları engellendi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Şöyle gönül rahatlığıyla bi afrika gezdirmediler lan.. Önce Kral öldü.. Yas ilan ettik "Vaay sen bayrağı nasıl yarıya indirirsin" diye eleştirildik.. Bayrağı bükmesek, şantiyecinin, iş adamının boynu bükülecek.. Araplar adamı kovalayı verirler hemen.. Neyse döndük tekrar afrikaya, bu sefer de Yunanistanda kominstler iktidara geldi.. Hangi ara örgütlendiniz lan.. Daha 1-2 sene evvel Faşist Parti güçlenmişti, oy oranı artmıştı falan filan.. Ben komünistten korkarım.. Komünide eşitlik vardır.. O onunla eşit, bu bununla eşit, şo eşit, bo eşik derken bir de bakmışsın ki berini dövdürüyosun.. Kimki komünize olmak istiyorsa, anla ki yolunu yapıyo.. Başka şeylerin peşinde... Anlayacağınız, kraldı, kominstti derken afrika gezim zehir oldu.. Bi hava alanı açılışı yaptım, sonra aynı hava alanıyla geri döndüm.

Afrikada gözüme, paralel yapıya ait okullar çarptı.. Liderleri uyardım "Dikkatli olun, bunlar büyüyünce telefonlarınızı dinler" dedim. Çok şaşırdılar ve kendi geleneksel av kutlaması danslarını yaptılar.. Veyahutta konuyu değiştirdiler.. Zaten ne zaman önemli bi şey konuşulacak olsa otantiği sokuydar araya..

Kobaneden İŞİD çekildi.. Tuhaf bi savaş oldu.. Sivil halk şehri boşalttı ve iki tarafın savaşçıları şehirde savaştılar... Şehri yakıp yıkıp tarumar ettiler.. Madem sivillik bi durum yoktu, o zaman niye kenarda savaşmadınız da şehirde savaştınız.. Açık alanda yapsanız iki günde biterdi lan savaş...

Kemal Kılıç sosyal medyadaki fotoşolu fotorafımı gerçek sanıp attı tuttu... Bayaa evden bilgisayar başından siyaset yapıyo demek ki.. Facebukta sadece millet vekillerinin olduğu bi grup kuralım, hiç meclise gitmemize de gerek kalmasın oldu olacak.. Oylamaları da "Beğen" mevzusuyla yaparız.. Yasa tasarılarını paylaşırız.. Ana sayfadan da ülke gündemini takip ederiz.. Şimdilik aklıma bunlar geliyo.

Seçimler yaklaşıyo.. Selahattin "Seçimler yaklaşırken suikastler olabilir" demiş.. Bu ne ki şimdi... Napalım yani?. Sırtımıza kalın yelek mi alalım?.. Hava durumu yorumcusu gibi siyaset mi olur?

Yazıma burada son verirken hepinize hayırlı işler diliyorum. Çok açıknet...

Vatandaşa Sorduk: Komünizm

Dulbakir FEHMİSOY (36): Komünizm illeti kendini lojman şeklinde belli eder.. Lojman hayatı beraberinde halayı getirir ve türküler eşliğinde coşan kızlı erkekli halay ufukta emperyalizme karşı mücadele etmek için giderek kaybolur... Mücadele edilecek bi emperyalizm olmadıkça kominizm, sosyalizm, bunlar boş hayallerdir.

Yasef TELAŞKAYA (28): İşçi sınıfına komünizm denir.. Kadın erkeğin beraberce "emekleriniz özgür kalacak" vaâdiyle fabrikaya sokulduğu yönetim biçimiyle yaşayan komünizm, kadınlara güzellik katar.. Bunun en önemli kanıtı Ruslardır... Erkeklerde putine benzer..

Varyurt HOŞHAY (29): Halk arasında "Solcu" olarak bilinen kominizm, üniversitenin 1-2 sene geç bitmesine ve akabinde gelen askerlik problemi yüzünden saçların dökülmesine neden olur.. Komunizm gerçek hayatta bi işe yaramaz...

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

İsim

● Milli Eğitimi Bakanlığı'nı eleştiren Tunceli Emek Gazetesi'ne, **"Vurucu Kobra"** takma adıyla tehdit mesajları gönderen kişinin Tunceli İl Milli Eğitim Şube Müdürü olduğu ortaya çıkalı 5 yıl,

● "Hülya" filminde, *"Beni yutamayacaksın İstanbul! Bir gün o kadar büyüyeceğim ki, bana 'İbo' diyemeyeceksin, 'İbrahim Bey' diye sesleneceksin!"* diye bağıran İbrahim Tatlıses, ihalesini kazandığı Kuzey Irak Milli Piyangosu'na **"İbo Bingo"** adını vereli 5 yıl,

● Sri Lanka'nın Türkiye Fahri Konsolosu Wijeyeratbe, Tayyip Erdoğan sevgisi yüzünden bir orkide türünün adını **"Dendrobium Recep Tayyip Erdoğan"** olarak tescil ettireli 6 yıl,

● Bülent Ersoy'un et ve sucuk tüketimindeki coşkusundan ilham alan Günaydın Et, üretecekleri markalı sucuğa **"Bülent Sultan"** adını vereceklerini açıklayalı 6 yıl,

● İbrahim Erkal, 81 ilde **"Canısı"** adını vereceği ilköğretim okulları yaptıracağını açıklayalı 11 yıl,

● Seren Serengil, Emrah'tan 25 santimlik fino köpeğine isim koymasını isteyince bir süre düşünen Emrah, **"Karabaş"** diyeli 11 yıl,

● ANAP'ın en görkemli zamanlarında, sandık başında mührün yanlışlıkla basılması taktiğiyle oy toplamayı amaçlayan **"BANAP"** isimli bir parti kurulalı 29 yıl,

● Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filminde **"Arnold Strong"** adını kullanalı 45 yıl,

● Hayat pahalılığına dayanamayan Hakkı Bekçi, **"Süleyman"** ve **"Demirel"** adlı oğullarını satışa çıkardığını ilan edeli 45 yıl,

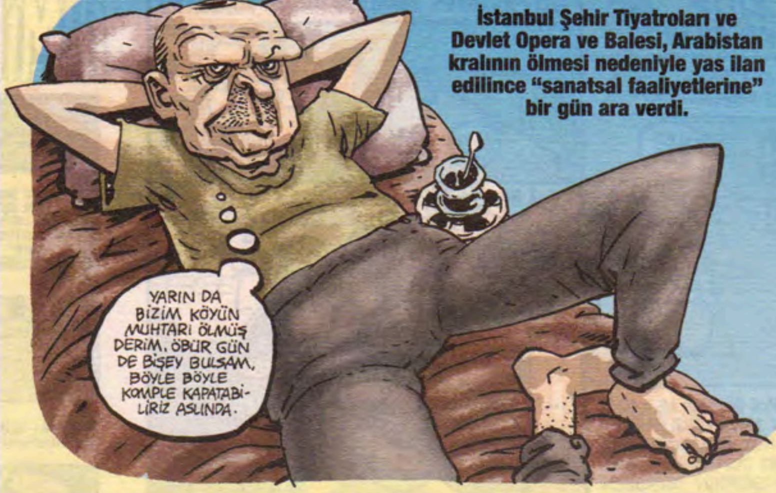
● Barış Manço ve Moğollar birleşerek **"Manço-Mongol"** adını alalı 57 yıl,

● Gazeteci Hüseyin Köycü, parti programında, *"İktidarı almak, seçim kazanmak ham hayalinde hiçbir zaman olmadığımız için programımızda devlet teşkilatına dair hiçbir madde, hiçbir mütaala kaydedilmemiştir"* yazan **"Ufak Parti"** isimli bir parti kuralı 61 yıl,

● Leblebi gibi gol attığı için "Pınar" olan soyadını mahkemeye başvurarak **"Leblebi"** yapan Galatasaraylı Mehmet, Vefa maçında 14 gol atalı 87 yıl olmuş.

Suudi kralının ölümü üzerine milli yas ilan edildi, bayrakları yarıya indi.

İstanbul Şehir Tiyatroları ve Devlet Opera ve Balesi, Arabistan kralının ölmesi nedeniyle yas ilan edilince "sanatsal faaliyetlerine" bir gün ara verdi.

Bilal Erdoğan'ın liseleri İmam Hatipleştirme planı Milli Eğitim Bakanlığı'nın 5 yıllık stratejik planına girdi.

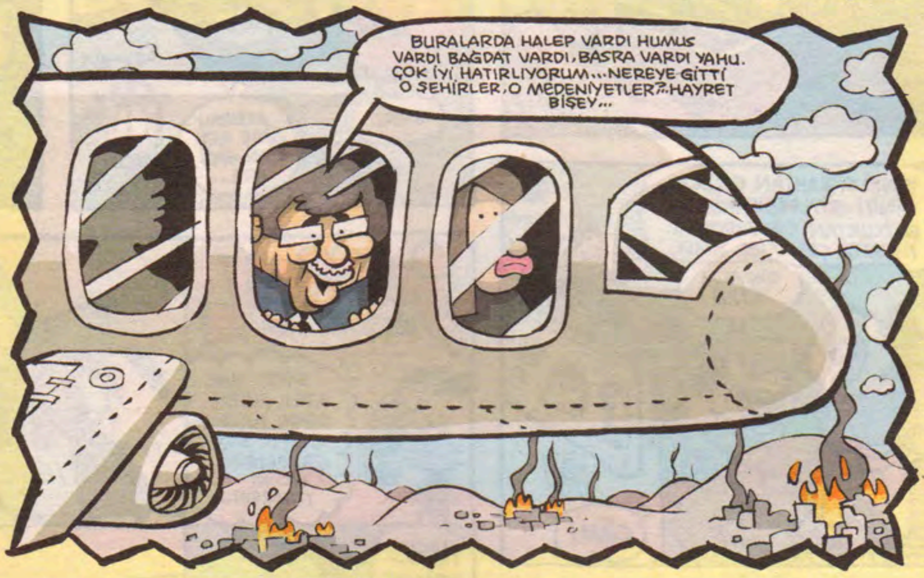

Ahmet Davutoğlu, Dışişleri Bakanı'yken uçakta aldığı notlardan oluşan "Şehirler ve Medeniyetler" adlı bir kitap hazırladığını söyledi.

Eski İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, Serap Eser adlı genç kızı molotofla öldüren kişinin MİT elemanı olduğunu iddia etti.

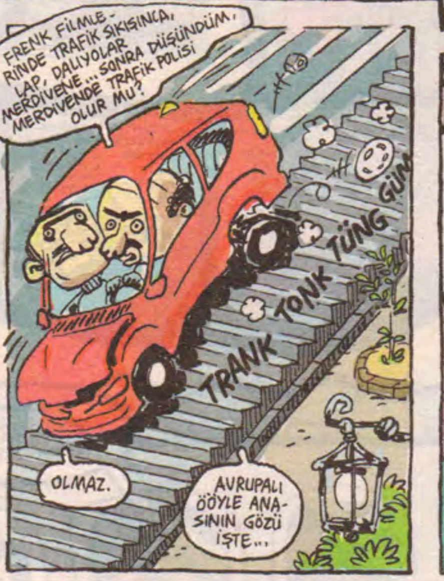
Ak Parti AR-GE Başkanlığı, bilgisayar klavyelerinin değiştirilmesi için haekete geçti. Öneriye göre klavyelerde "Enter" yerine "Giriş", "Delete" yerine "Sil" gibi kelimeler yazması öngörülüyor.

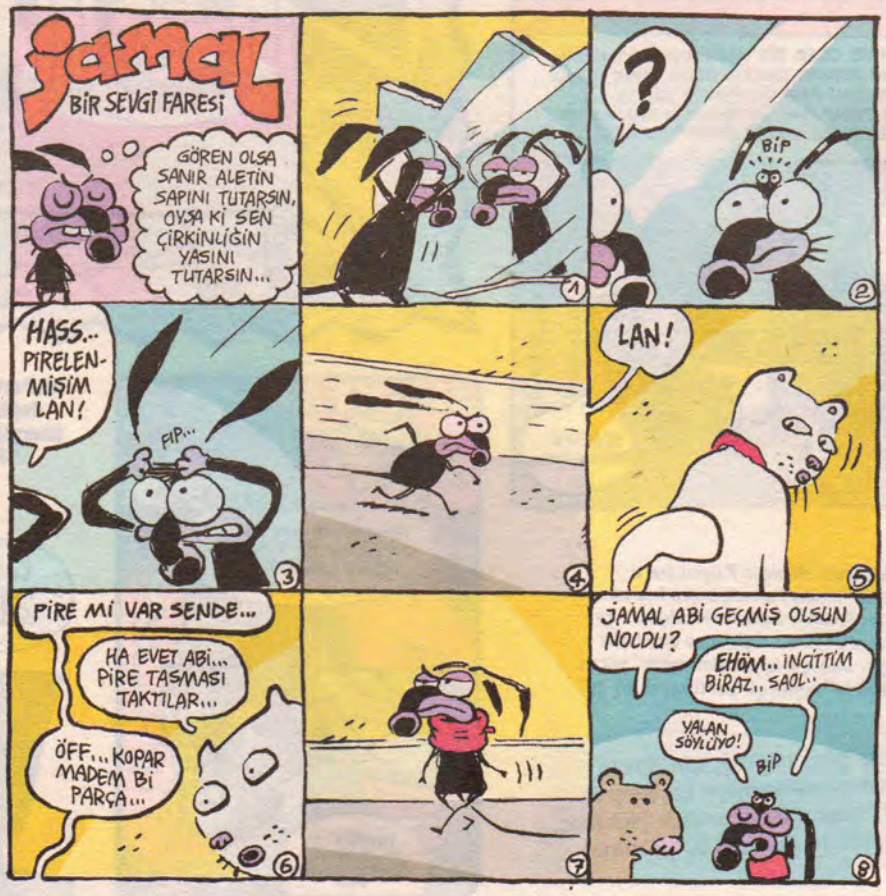
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

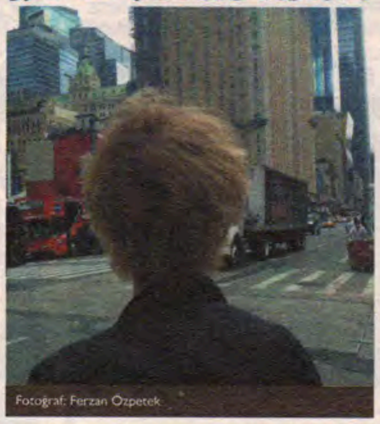
ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde duj borusu patladı, spiral diyorlar zaar, demiyorlarsa bilemem, dedim ki nalbura gideyim de, yenisini alayım dedim. Gittim nalbura, ki en mutlu olduğum yerdir benim nalbur, bilenler bilir, nalbur deyince akan sular yine akar da, ne bileyim, bilemedim yani, öyle bir durum, şiddetli bir durum, seviyorum nalbur olayını, mutlu oluyorum, bence en güzel dükkan nalbur. Adam vardı orada bir kişi olarak, dedim ağabey, durum böyleyken böyle, bana bundan lazım, evimin eksiği budur, tamam etmek lazım. Durdu bi, düşündü biraz, şimdiii dedi, ben sana buradan vereyim ama bu pahalı olur dedi, kırk lira çok şimdi dedi öyle bi zamazingo için dedi. Zamazingo'yu duymayalı çok olmuştu, iyi geldi zamazingo'yu duymak. Bir insan hiç duymasa en az bir beş senede bir zamazingo'yu duymalı. Zamazingo'yu duyan kulak neşeleniyor. Ama bunun bir sınırı var. Çok duyarsan zamazingo'yu, o kulak kan ağlıyor. Zamazingo'nun gideri üç aşağı beş yukarı belli. Hiç duymadan olmaz, çok duyarsan o hiç olmaz. Bana zamazingo'yu son bir sene içinde kaç kez duyduğunu söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim, net söylüyorum. Çok pahalı dedi, kırk lira verilmez dedi. Ama dedi ben sana şimdi bir güzellik yapacağım. Bir yerden bir set buldu, duj bajlığıyla, borusuyla. Hatta boru ne lan, hortum hortum, spiral hortum. Alüminyum ya da ona benzeri. Yemin ediyorum. Malzeme olarak, bilemiyorum. Hortumu setten çıkardı, bu sekiz buçuk lira oluyor böyle dostum dedi. Sen bunu al dedi. Eyvalla abi dedim. On lira bıraktım, üstü kalsın abi dedim. **LEAAAAAAYTTT** diye kükredi bir anda. İrkildim. **Böyle ufak paralarla beni kandıramazsın** diye de ekledi. O kadar güzellik yaptınız ama gibi laflar geveledim, şakalaşmaya çalıştım ama tam da şakalaşamadım. Ve o anlarda anladım ki, bir insan nalbur olunca, o insan esnafın da ötesinde bir esnaf oluyor. Bambaşka bir ruh haline sahip oluyor. Aldım bi buçuk lirayı, ayrıldım oradan öyle. Döndüm eve, taktım hortumu, girdim dujun altına, şampuanlanmadan sulandım.

æ Geçenlerde de kahvecide biri yanlışlıkla benim kahvemi içmiş, yani onun için hazırlandı sanmış, içmiş biraz, sonra geri getirdi, bu başkasının kahvesi galiba dedi. Ben de o an benim kahvem olduğunu anladım. Bir an neşelendim, komik geldi çünkü bana, içtiniz mi, içtiyseniz afiyet olsun dedim güler yüzlü bir şekilde. Aldığım cevaba bakınız, **"içmesem nerden bilicem!"** E be .mın evladı. Kusura bakma da yetiştiğin günleri s.keyim ben senin. Diyeceğim de bu kadar olsun, nokta. Çünkü ağzım çok bozulacak, bu kadar bozulduğuyla kalsın hadi yine. G.t ya.

KAMİL SEVEN ADAM

Fotoğraf: Ferzan Özpetek

æ Çığırtkanlık ruhta olan bir şey. Gece Üsküdar'da, deniz motorundan inen insanların bir kısmı zaten sıra sıra bekleyen taksilere doğru ilerlerken, **taksi taksi** diye bağırmak da ne ola ki. Zaten taksiye doğru ilerliyorum ben. Sen taksi desen de demesen de benim fikrim değişmeyecek, ben o taksiye zaten bineceğim. Aman ya, benim de dert ettiğim şeye bak bir yandan da.

æ Maya bile sıkıldı ile **Miami'de sıkıldı** aynı şey.

æ En kötü yarar bile yararsızlıktan iyidir.

æ İlkokuldayken en sevdiğim çizgi film sorulduğunda **Türk Filmi** demiştim. Hey yavrum hey. Ne güzel bir kafaymış o be. Şıkır şıkır bir kafaymış. Öğretmenim de şaşırmıştı.

æ Islak mendil ustası olduğum doğrudur. İçini hiç açmadan dışından parmaklarımla dokunarak, ittirerek, içeride onu kaydırarak, sıkıştırarak, ne kadar ıslak olduğunu anlayabiliyorum mesela. Ve daha ne numaralarım var.

æ Koşuyolu'nda geceleri düdük öttüren bir şerefsiz var. Tam bir manyak ve kim olduğu muamma. Saati belli. Geceleri iki ile üç arası düdük öttürüp kaçıyor. Hem ne öttürme. Defalarca ve uzun uzun. Sanırım mahallemizde kafayı yemiş eski bir hakem var. Büyük ihtimalle. Bilemedim. Hayır insanın şikayet edesi de gelmiyor. Öttürsün, demek ki o da öyle mutlu oluyorsa diye düşünüyor insan. Hiç tanımadan bir manyağı çok seviyoruz biz Özlem'imle. En azından biz çok seviyoruz. Ve bence Koşuyolu sakinleri de çok seviyor ki kimse bulaşmıyor. Yoksa normalde böyle bir manyağın mapislerde çürümemesi işten bile değil.

æ Çocukken duvardan doğru inşaata atlamıştım, ayağıma çivi batmıştı. Nedense yıllar sonra ayağıma çivi battığında giydiğim ayakkabıyı merak etmeye başladım. Nasıl bir ayakkabıydı acaba, keşke hiç atmasaydım. **Anısı var ayakkabısı**'ymış resmen, bilememişim.

æ Çığ altında kim bilir bugüne kadar kaç hayvan kaldı, duymadık bile. Belki de kalmamıştır hiç, onlar hissediyor ya, belki de öyle olmuştur, insan gibi mal değiller bir yerde de. Umarım öyle olmuştur. Hissedip hep kaçmışlardır öyle.

æ Kedi Çiko, geçenlerde sen telefonun şarj kablosunu dişle, ıskartaya çıkar. Yenisini alayım diye girdim dükkana, ve o anda bir anda resmen sanki böyle dilim dönmedi, olmadı yani, **şarj** diyemedim ya, diyemedim. Doğrusunun şarj olduğunu elbette bile bile, ve her yerde buna şarj diyen biri olarak, şarj diyemedim, **şarz** dedim ya **şarz** dedim, **şarz kablosu var mı sizde** dedim. Kendime inanamadım. Zaten o gün saçma bir gündü. Otobüste ücretsiz taşıma kartı basıyorum diye banka kartı bastım uzun uzun.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
31 Ocak, 7 Şubat Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)
10 Şubat Salı / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

Akşamsefası

Akşamsefası

İki Resim Arasındaki 7 Fark

KALIP SABUN - SIVI SABUN

1
kalıp sabun, retro...
sıvı sabun, postmodern...

2
kalıp sabun, doğu...
sıvı sabun, batı...

3
kalıp sabun, maço...
sıvı sabun, romantik...

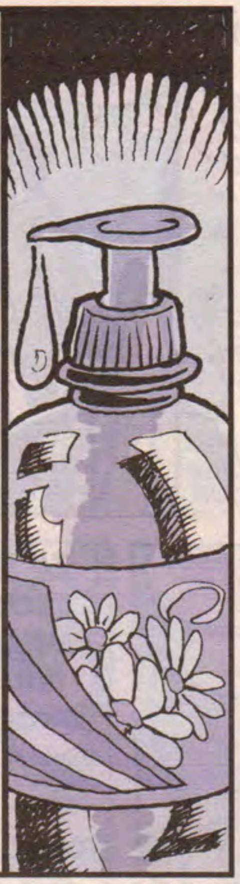
4
kalıp sabun, amcaoğlu...
sıvı sabun, kuzen...

5
kalıp sabun, kuru-pilav...
sıvı sabun, hamburger-patates...

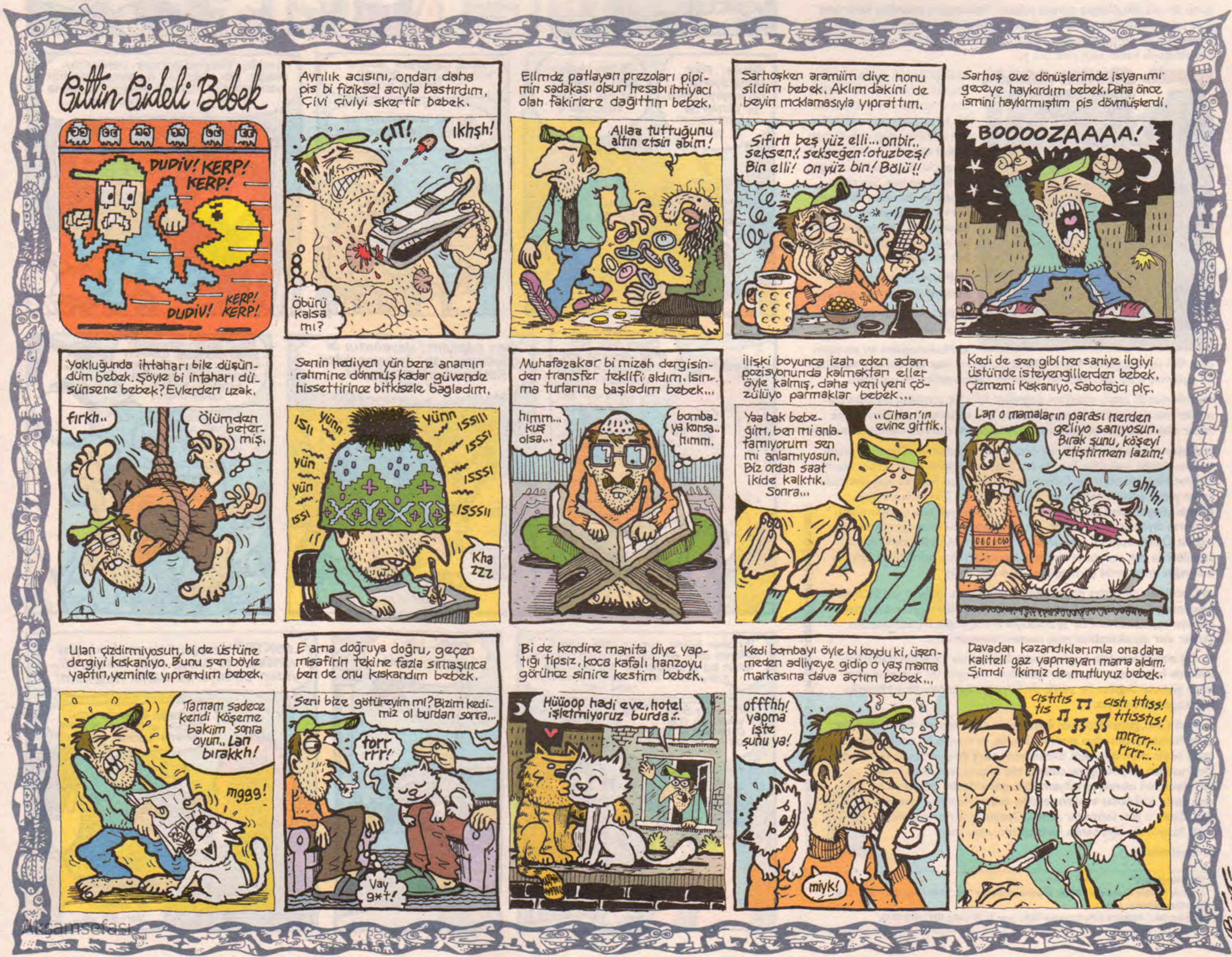
6
kalıp sabun, fight club...
sıvı sabun, p.s. I love you...

7
kalıp sabun, fes...
sıvı sabun, fötr...

(Sağol Burak Tüter)

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yalancı değildi ama
doğruyu da söylemezdi."
Ali Deniz Uslu,
'Girdap Balıkçısı' kitabından

• Bir ırka en büyük hakareti, hayattaki en üst kimliği olarak o ırkı gösterenler yapar. İnsana insanlığını unutturan ırk değil, ırkçılık...

• Ocak ve Mart çok uzun geliyo insana, çünküleyim ki Şubat pek kısa!..

• TRT'nin Moskova temsilcisi Barış Mutlu, bi gün ofiste haberleri izliyomuş, Devlet Bahçeli'nin konuşması varmış. Alt kattaki eczacı kadın "O nasıl agresif, kavgacı bi sesti, depresyona girip dükkandan uzaklaştım" demiş sonradan Barış'a...

• Ahmet Çakar'ın çok izlenmesinin sebebi, konuşurken çıkardığı seslerin ritmiyle vücudunun da sallanması. Dikkat edin, bedenini gevşek bırakıp konuşma ritmine göre sallayanlar, daha ikna olmuş sayılıyolar, bu yüzden ikna da ediyolar!

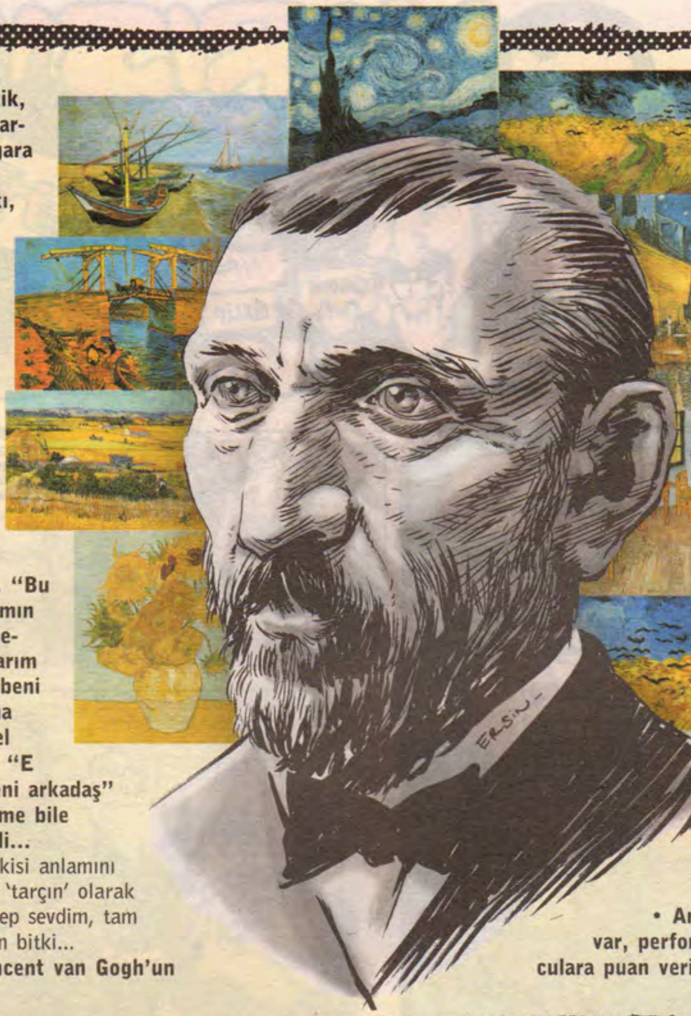
• Zımparanın arkasındaki minik görselde, kel kafasını zımparalayan adam var. Ne anlatmaya çalışıyo hiç bilemedim...

• Niçin 'tanpınarvari' kelimesi yok bu dilde? Yazdım işte, var artık! Hususi başlattım küçük harfle!

• Yunanistan'da 'Birleşik Sol' iktidarda... Bizde 'Birleşemeyen Sol' muhalefette bile değil...

• Tipin biri girmişti hayatıma, arkadaşın arkadaşı olarak. "En zeki benim, gerekirse tek zeki benim" havasında, kibirli, tam kaçılacak bi tip. Güzel güzel kaçıyoken aradı beni bi gün, bi iş var dedi, görüştük. Adını gizli tuttuğu bi marka, kampanya için metinler istiyomuş, yazar mısın diye sordu bana. "Sen metin yazarısın, sen yazsana" dedim, "Tam senlik bu metinler" dedi, "Tamam, görüşelim" dedim. Gittik, bi kadınla görüştük. Marka, bildiğin en ünlü sigara markası çıktı. Yetkili kadın, işi detaylı anlattı, notlar aldım, iki gün sonra kadına yolladım yazdıklarımı. Kadın çok beğendiğini söyledi. Durduk yerde iş yapcam, para gelcek diye sevindim. Ertesi gün kılkuyruk tip uğradı, çok tedirgindi. Dudağının kenarında tükürükler birikerek "Çok beğenmişler işlerini" dedi. "İyi ya, sen niye üzgünsün" dedim. "Bu işi bana bağlayan babamın arkadaşlarını aradım, benim daha önce yazdıklarım beğenilmemişti, beni çiğneyip işin sana verilmesine engel olacaklar" dedi. "E sen götürdün beni arkadaş" dedim. Tek kelime bile etmedi. Edemedi...

• 'Dar-u Çin', Çin'in bitkisi anlamını taşıyor, giderek dilimize 'tarçın' olarak yerleşiyor. Tarçını ben hep sevdim, tam da Çin'in gizemine uygun bitki...

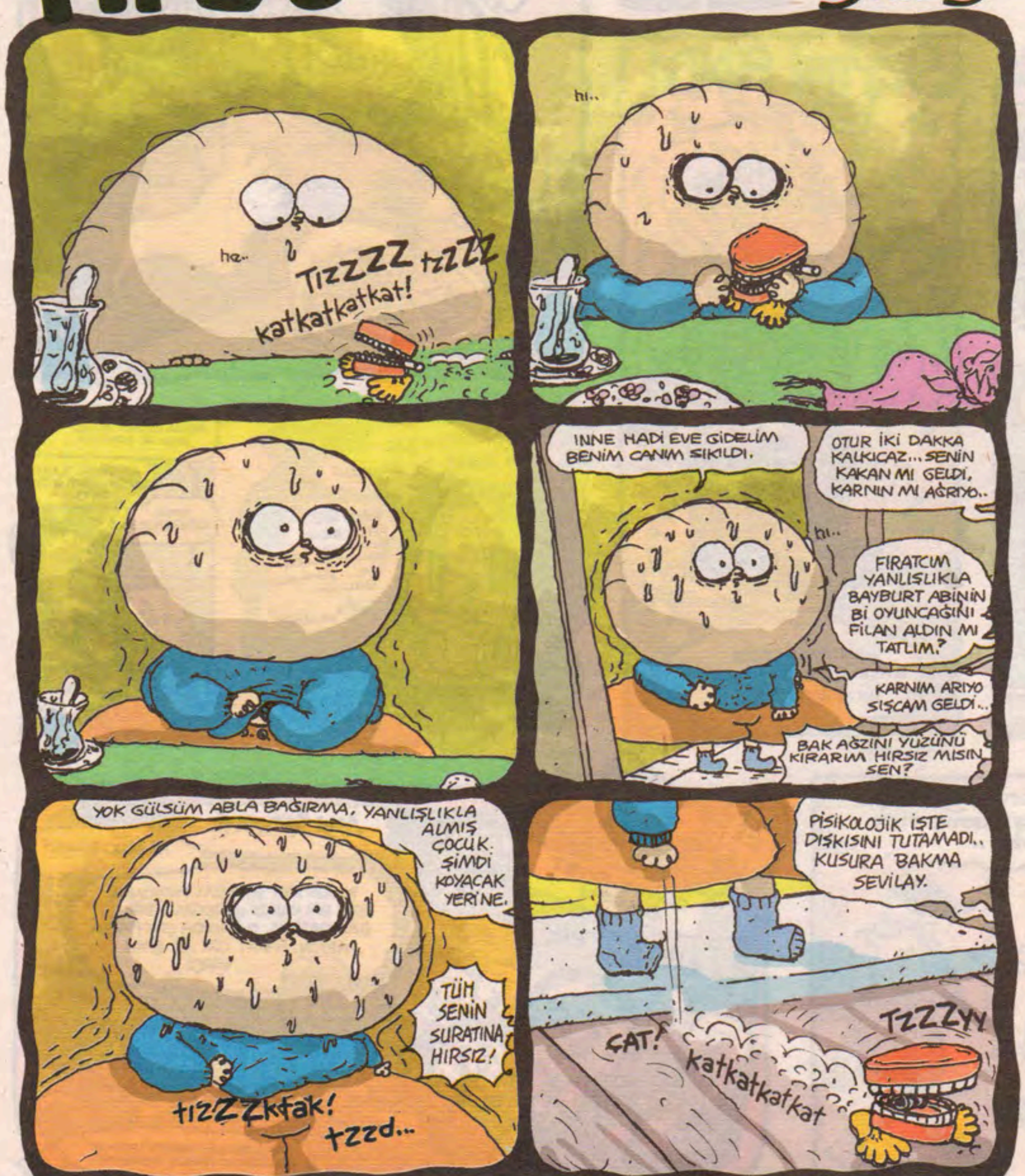
• Ne kadar saçma, Vincent van Gogh'un tablo taciri olan üç amcası varmış. Resimlerden ticaret yapan üç kardeş ve diğer yanda tablo satmakta zorlanan dahi ressam yeğenleri! Nasıl olabilir? Belki de zamanen denk gelmediler, çünkü 37 yıllık ömrünün son 11 yılında resim yapmış van Gogh. O kadar çok, her biri de harika resim için sadece 11 yıl! Mucize bu değilse ne? (Vincent'ın tablo tacirliği yapmayan Jan adlı tek amcasının deniz amirali oluşu bambaşka detay. Babası tam ne iş yapardı bu da size ödev olsun!)

• Azalarak Bitsin: "Şu ana kadar, hakemler hakkında hiç yorum yapmadım. Ama bu maçın hakemi..."

• Artistik patinajda sekiz hakem var, performans sonrası bu hakemler sporculara puan veriyolar. Bu puanların ortalaması

fırat

uğur gürsoy

iltem Dilek

Akşamsefası

alınıyo fakat sekiz hakemin tamamının değil, aradaki altı hakemin puanlarının ortalaması. En yüksek ve en düşük oy verenler hariç tutuluyo! Nedendir, nasıl başladı bilmem, beni ikna eden bi kural yalnız. Hayata da uyarlanabilir!..

• Beni 'karga tulumba' götürseler, isyan mı ederim yoksa bu deyimin hatrına sineye mi çekerim, bilemedim...

• **Nakarat gibi insanlar var, hep bi sürecin, bi işlemin sonunda karşıma çıkıyolar, kaçsan kaçılmaz...**

• Ne zaman 'Kırım Türkü' dense, aklıma Girit'te kırıma uğrayan Türkler geliyo...

• **"Sosyal yönü güçlü , öğrenmeye aç, tuttuğunu koparan" eleman arıyomuş bi reklam şirketi. Eleman mı alacak, virüs mü sokacak belli değil. Yetmemiş, kimleri aramadıklarını da eklemişler: "İçine kapanık olanlar, ne istediğini bilmeyenler, 'bir de reklamcılığı deneyelim' diyenler..." Hayır, aramadıkları adam daha cevherli gibi sanki!**

• Bi yandan da sesimizi hiç karmayalım; Zalim Köşk'e çıkacak sanırken, kendini saraya hapsetti!

• La Fontaine'in Kuzey Kıbrıs'a özel çevirisi: "Kurnaz tilki, hellim kullim etti ve kargadan peyniri kaptı!"

• **Gene Vincent! 13 Mart 1853'te doğmuş Vincent van Gogh. Ama ailenin ilk çocuğu Vincent Williem, tam bir yıl önce, 13 Mart 1852'de ölmüş. Yas ve mutluluk karışmış. Okuduğum kaynak, "Ömür boyu içinde taşıdığı, büyük bir suçluluk duygusu, yerini ve adını aldığı küçük ölünün mezarıdır" yazıyor. Altını çizdim, çünkü benim de iki abimden küçük olanının (Fethi) ölüm tarihi 7 Kasım 1967. Benim doğum tarihim 7 Kasım 1968...**

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

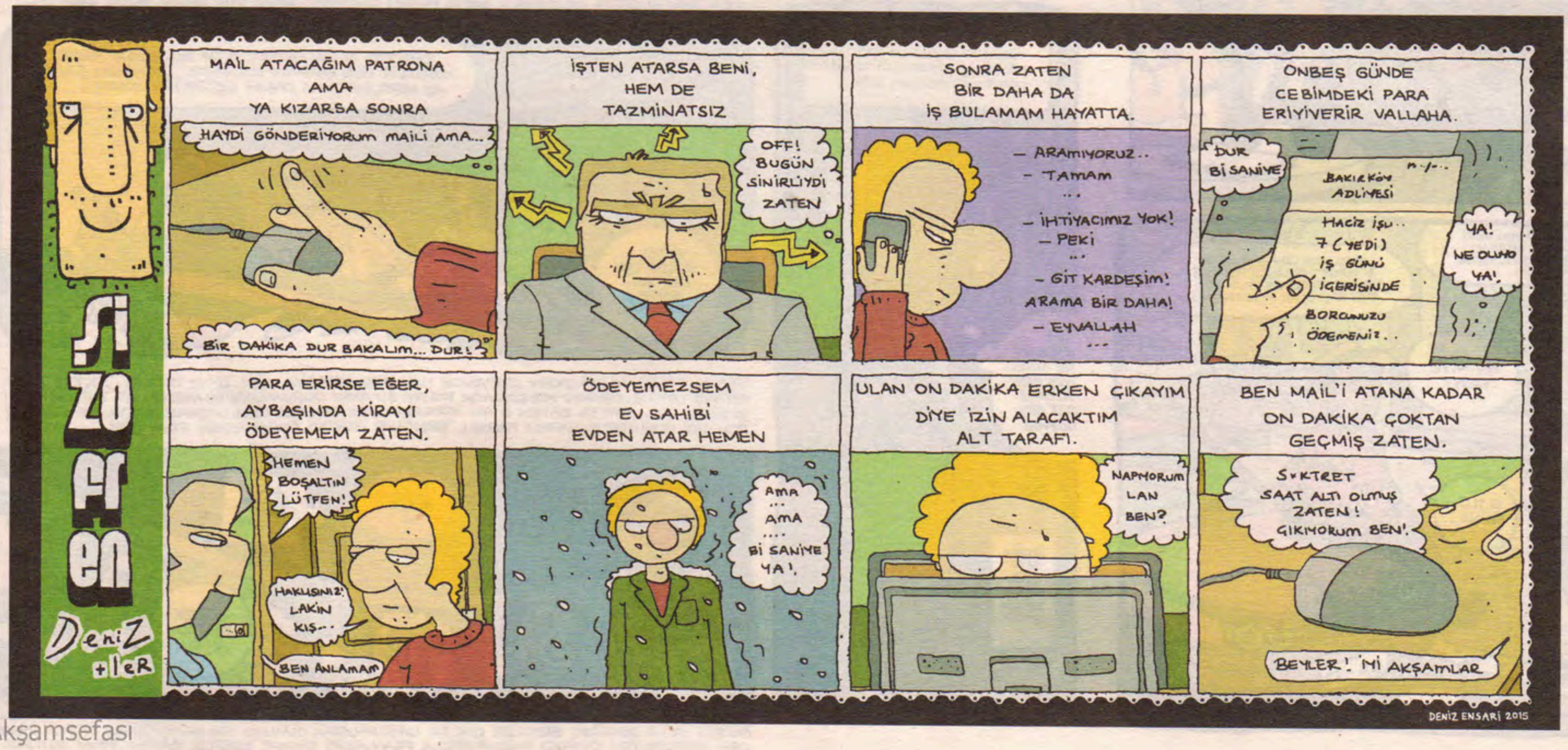
KÖFTELERİNİZ HARİKA!.. KİMSENİN AKSİNİ SÖYLEMESİNE İZİN VERMEYİN!!
KİM DİYO LAN AKSİNİ!!! DALAĞINI S.KERİM!!!
ORASI MUHAKKAK...
TELEFONDA KENDİLERİNİ EMNİYET MÜDÜRÜ OLARAK TANITAN KİŞİLERİN ASLINDA TELEVİZYONDA KENDİLERİNİ EMNİYET MÜDÜRÜ OLARAK TANITAN KİŞİLER OLDUĞU ORTAYA ÇIKTI!!!....
NE DİYOSUN BE!!!
BENCE SANA KADAR GELMİYCEK...
EYVALLAH
ESKİDEN BÜTÜN DÜNYA BANA KARŞIYMIŞ GİBİ HİSSEDİYORDUM. MEĞER SADECE BABAMMIŞ...
NABIYON LAN DİNGİL...
KOMŞUNUN OĞLU VEFAT ETTİ... MÜZİĞİ KAPAT.
BU ÇALAN KOMŞUNUN OĞLUNUN ALBÜMÜ ZATEN...
AYY YAZIK, KAPAT ACILARI DEPREŞMESİN.
NİYE DEPREŞSİN, GURUR DUYARLAR BENCE OĞULLARIYLA..
YOK YOK AYIP OLUR KAPAT.
MÜZİĞİ SEVMEDİM NİYE DEMİYOSUN?
GIYGIYGIY KAFAM SKİLDİ LAN...
AYIP AYIP...
ÇOCUK DOĞDUĞUNDA ERKEK Mİ KIZ MI OLDUĞU NASIL ANLAŞILIYO?
BÖYLE ŞEYLERE KAFANI FAZLA TAKMA DELİRİRSİN...
ALLAH ALLAAH HEMEN NİYE DELİRİYORUM YAV?
DELİRİRSİN!!!!
SEN ÖYLE Mİ DELİRDİN?
BEN HİÇ DELİRMEDİM Kİ...
ERKEK Mİ KIZ MI OLDUĞU NASIL ANLAŞILIYO?
İRFAN VE ORHAN GİBİ OLANLAR ERKEK, TUĞÇE YA DA PIRILLAR KIZ.

UYKUSUZ'UN GÖZÜNDEN 2014'TE OLUP BİTEN HER ŞEY
KARİKATÜRLERLE TÜRKİYE GÜNDEMİ
UYKUSUZ BİR YIL 2014
TOK
ÇIKTI!

UYKUSUZ POSTER KİTAP
14,50 TL
BU SAYIDA
UYKUSUZ 2015
2015
UYKUSUZ
KARTPOSTAL TAKVİM
2 POSTER VE NOT DEFTERİ HEDİYELİ
MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

ŞİZOFREN
DENİZ +lER
MAİL ATACAĞIM PATRONA AMA YA KIZARSA SONRA
HAYDİ GÖNDERİYORUM MAİLİ AMA...
BİR DAKİKA DUR BAKALIM... DUR!
İŞTEN ATARSA BENİ, HEM DE TAZMİNATSIZ
OFF! BUGÜN SİNİRLİYDİ ZATEN
SONRA ZATEN BİR DAHA DA İŞ BULAMAM HAYATTA.
– ARAMIYORUZ..
– TAMAM
...
– İHTİYACIMIZ YOK!
– PEKİ
...
– GİT KARDEŞİM! ARAMA BİR DAHA!
– EYVALLAH
...
ONBEŞ GÜNDE CEBİMDEKİ PARA ERİYİVERİR VALLAHA.
DUR Bİ SANİYE
BAKIRKÖY ADLİYESİ
Haciz işu.. 7 (YEDİ) İŞ GÜNÜ İÇERİSİNDE BORCUNUZU ÖDEMENİZ..
YA! NE OLUYO YA!
PARA ERİRSE EĞER, AYBAŞINDA KİRAYI ÖDEYEMEM ZATEN.
HEMEN BOŞALTIN LÜTFEN!
HAKLISINIZ LAKİN KIŞ...
BEN ANLAMAM
ÖDEYEMEZSEM EV SAHİBİ EVDEN ATAR HEMEN
AMA ... AMA ... Bİ SANİYE YA!
ULAN ON DAKİKA ERKEN ÇIKAYIM DİYE İZİN ALACAKTIM ALT TARAFI.
NAPIYORUM LAN BEN?
BEN MAİL'İ ATANA KADAR ON DAKİKA ÇOKTAN GEÇMİŞ ZATEN.
S-KTRET SAAT ALTI OLMUŞ ZATEN! ÇIKIYORUM BEN!
BEYLER! İYİ AKŞAMLAR
DENİZ ENSARİ 2015

Akşamsefası

Barış UYGUR

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, komşu olduğu bir bölgeye yönelik canice saldırıya karşı günlerce kılını kıpırdatmayan ve komşusuna saldıranları dolaylı ve dolaysız olarak destekleyen, hiç utanmadan komşusu için "Düştü düşecek, bitti bitecek," diye konuşan ve on binlerce insan yerinden yurdundan edilirken zil takıp oynayan bir hükümet; karşı çıkmak için aylardır ayak dirediği insanlık düşmanları komşusu tarafından tepelenip kovalandığında hiç olmazsa susar oturur. **Yeni Türkiye'ninse** hükümetin ansızın "Biz de sizi destekliyorduk zaten, selam olsun size!" diye 180 derece döndüğünü ve aylardır sergilediği tavrı unutturarak bütün dünyayı keriz yerine koymaya çalıştığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, yılda iki bine yakın işçinin hayatını iş yerinde kaybettiği, iş kazalarında öldürüldüğü bir ülke, iş güvenliğini sağlamak adına ciddi ve kararlı adımlar atmak durumundadır. **Yeni Türkiye'ninse** binlerce işçinin ölümünün ardından hazırladığı iş güvenliği paketini öncelikle en çok iş cinayetinin yaşandığı maden ve inşaat sektöründe olmak üzere derhal sulandırdığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** görünen o ki hakimiyet kayıtsız şartsız sermayenindir.

Normal şartlar altında, bilhassa bir bilim kurumunda yöneticilik yapmak için kayda değer bir üniversiteden diplomanız, kayda değer akademik dergilerde yayınlarınız olması gerekir. **Yeni Türkiye'deyse** ülkenin en önemli bilim kurumunda bir yöneticilik koltuğuna oturmak için sahte diplomanızı yapacak bir fotokopici ve bu fotokopiyi onaylayacak sahtekâr bir noter yeterlidir.

Normal şartlar altında, annesinin diz kapağını görünce tahrik olan bir insanın Oedipus kompleksinden mustarip bir zavallı olarak tedaviye alınması kaçınılmaz. **Yeni Türkiye'deyse** annesinin diz kapağından tahrik olan adamları kanaat önderi olarak dinleyebilirsiniz.

Normal şartlar altında, aşırı kâr hırsının yol açtığı denetimsizlik ve tedbirsizlik yüzünden 301 kişinin ölümüne neden olan bir işadamı hakkında dava açılır. **Yeni Türkiye'deyse** 301 kişiyi ölüme gönderen işadamının sorumluluğunu belirten bilirkişilere dava açtığını görebilirsiniz.

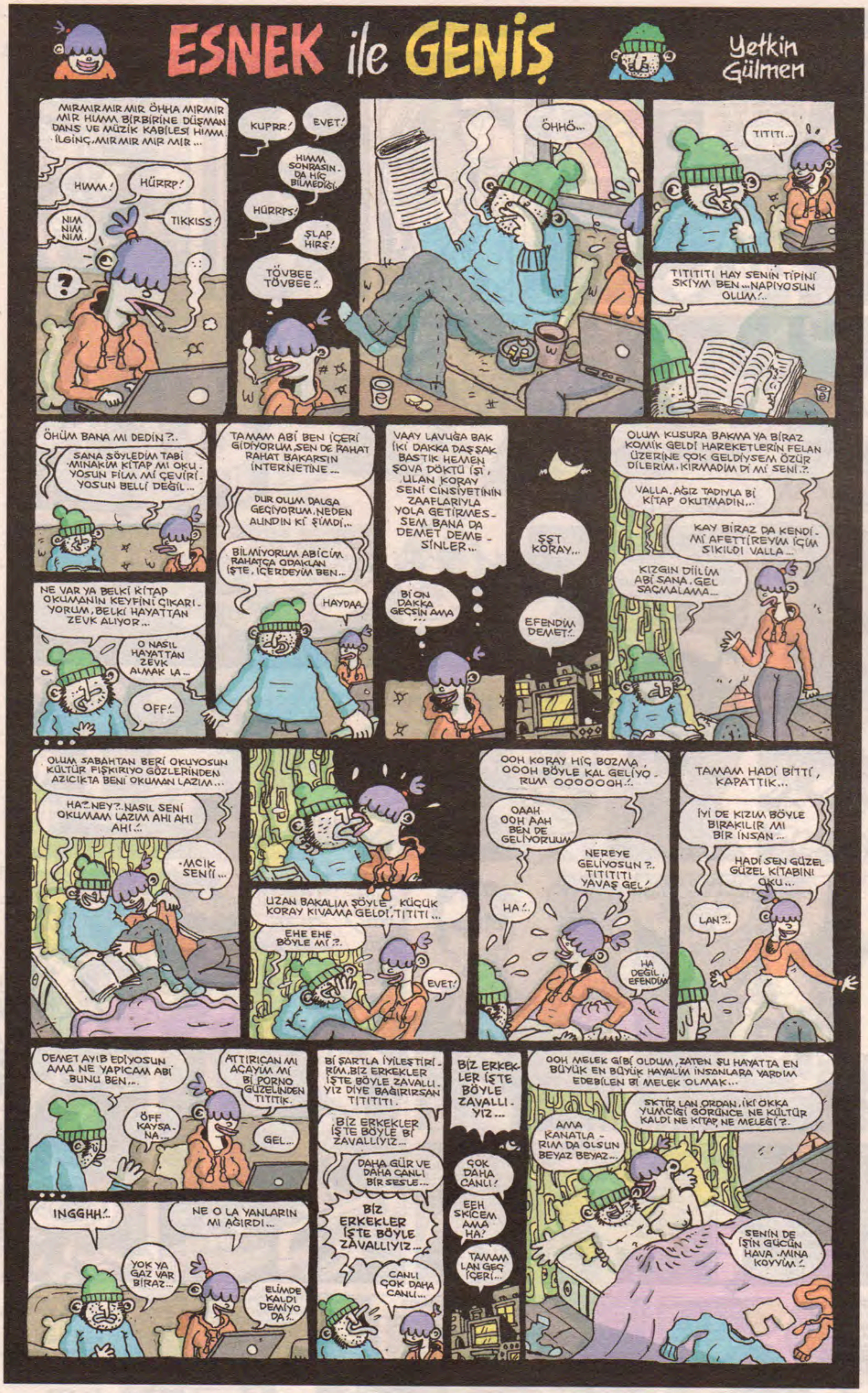
Normal şartlar altında, hükümetinden muhalefetine herkesin kınadığı ve lanetlediği bir askeri darbeyi, o darbenin yıl dönümünde protesto eden insanlara çok çok teşekkür edilir. **Yeni Türkiye'deyse** hükümet on yıldır 12 Eylül'den yakınır, 12 Eylül'ü lanetlerken, 12 Eylül'ü protesto eden gençlerin 3 yıl hapis istemiyle yargılandığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** mağdur olma ve mağduriyetini dile getirme hakkının sadece ve sadece hükümetin hakkı olduğu, hükümetin kendi mağduriyetleriyle bile yetinmeyerek başkalarının mağduriyetlerini dahi çalmaya çalıştığı bir ülke olmuştur.

Normal şartlar altında, araştırma geliştirme yani Ar-Ge faaliyetleri yeni teknolojiler geliştirmek, varolan teknolojileri iyileştirmek için yapılır. **Yeni Türkiye'deyse** hükümet partisinin Ar-Ge komisyonunun, bilgisayar klavyelerindeki bazı tuşların kaldırılması, klavyelere yeni harfler eklenmesi için çalışma yaptığını ve bu çalışmaları için klavye üreticisi firmaların Ar-Ge departmanlarından yardım istediğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye**, uzun Ar-Ge çalışmalarını bilgisayardaki "enter" tuşunu "giriş" olarak değiştirme fikriyle noktalayan bir bilim ve teknoloji yıldızıdır.

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

Her şeyin çaresi doğada var ama ormanda gece yalnız kalırsan ölebilirsin.

Benim ilk gençliğim Edirne'de, nehir kenarında ormanlık yerde bira içerek; pink floyd dinleyerek ve yakın arkadaşlarıma zorla pink floyd dinleterek geçti. Dünyanın en zararsız eziyeti, dinlemek istemeyen insana zorla pink floyd dinletmek. Boş bulunanın, gerekli önlemleri almayanın kulağına takıveriyordum tek kulaklığı. Bir kere aşırı kararlı bir şekilde üstüme doğru gelen dere kurbağasından kaçarken nehire düştüm, bir kere de Yunanistan sınırı yakınlarında piknik yaparken jandarma havaya ateş açmıştı, onun dışında ormanla ilgili hep güzel, ferah şeyler var anılarımda. O yüzden olacak "bahçıvanlık kursu var, sen de gel" dediklerinde çok olumlu düşündüm, "botanik bahçede olacak" dediklerinde aklıma sadece ağaç gölgesinde bira içen neşeli insanlar geldi. Bahçıvan ve botanik kelimelerinin çağrışımlarına fazla odaklandım, kurs kelimesinin anlamına çok takılmadım. Bahçıvan mesela, benim tanıdığım sadece bir bahçıvan var, Altınoluk civarında zeytin bahçesiyle ilgileniyor, ne zaman yanına gitsem masaya dolaptan rakı, bahçeden yeşillik, köyden taze yoğurt çıkartan bir insan. Bahçede başıboş dolaşan kirpi bulunca avuçlayıp rakı masasına getiren bir insan. Bahçıvanlıkla ilgili olumlu şeylerden başka hiçbir şey yok aklımda. O yüzden olur dedim.

Cennet vatan Edirne.

Önce kursun parasını yatırdım, sonra saat kaçta başladığını sordum. Oysa tam tersini yapmak lazım. Sabah dokuzda başlıyor, akşam beşe kadar devam ediyor dedi görevli adam. Hiçbir şey söylemeden baktığım için keyfimin kaçtığını anlamış olacak, "iki kez devamsızlık yaparsanız programdan atılıyorsunuz, para iadesi de yapmıyoruz" dedi. Umarım küresel ısınma en yakın zamanda tabiatın .mına koyar da hepiniz işsiz kalırsınız. Sabah erken kaldırılma olayına çok aşırı tepki gösteriyorum. Çocukluktan beri böyle.

Yine de gittim kursa. Botanik bahçenin her yerine "piknik yapmak yasaktır" yazmışlar. Sabahın o saatinde bile ellerinde piknik sepetiyle sinirli dolaşan aileler vardı. Bir "piknik yapmak yasaktır" tabelasından diğerine sekerek dolaşan, yerçekimsiz boşlukta amaçsız sürüklenen nesnelere dönmüş, yapısal bütünlüklerini kaybedip dağılmak üzere olan aileler. Tabelaların onları göremeyeceği bir yer bulup oturmuş, sinsi gibi piknik yapmaya çalışan tedirgin aileler de vardı. Sincaba dönmüşler, bir yandan getirdikleri yiyecekleri yiyip bir yandan da devamlı çevreyi kontrol ediyorlar. Değer mi .mına koyayım, öyle piknik mi olur?

Kurs merkezini bulana kadar biraz dolaştım botanik bahçeyi. Botanik bahçe olarak fena değil, içinde gerçekten çok bitki var. Gel gör ki konum itibariyle İstanbul'un ortasında olduğu için sağından, solundan, altından ve üstünden otoban geçiyor. Ortada çok büyük bir refüj gibi kalmış. Yakınlarda bir de dev inşaat falan var, gürültüden ve tozdan iyice tinerci gibi olmuş bitkiler. Bizim göztepede apartmanın bahçesine apartman yöneticisinin ısrarıyla dikilen ve sevgisiz büyüyen güller bile daha sağlıklı gözüküyor. Sevgi bitki bakımında çok önemli. Bahçıvanlığa dair tek bilgim bu.

Bitkiler ve doğa.

Kurs dershane gibi bir odada oluyor. Daha tanışma esnasında bana çok yoğun bir sıkıntı geldi. İnsanlardan değil, hocadan değil ama bu tahtaya dönük oturma düzenine geçince sinir krizi geçirecek gibi oldum. Ortaokul ve lisede hissettiğim bütün sıkıntı tekrardan içime yüklendi. Beşinci dakikada benden genç hocadan "dikkatimizi tahtaya verelim" lafını da duyunca olmayacağını anladım. "Şimdi bir haber aldım, çok yakın bir aile dostumuzu sağlık nedeniyle hastaneye kaldırmışlar hocam, ona benim gidip mutlaka bir bakmam, orada olmam lazım" gibi saçma sapan bir bahaneyle dışarı attım kendimi.

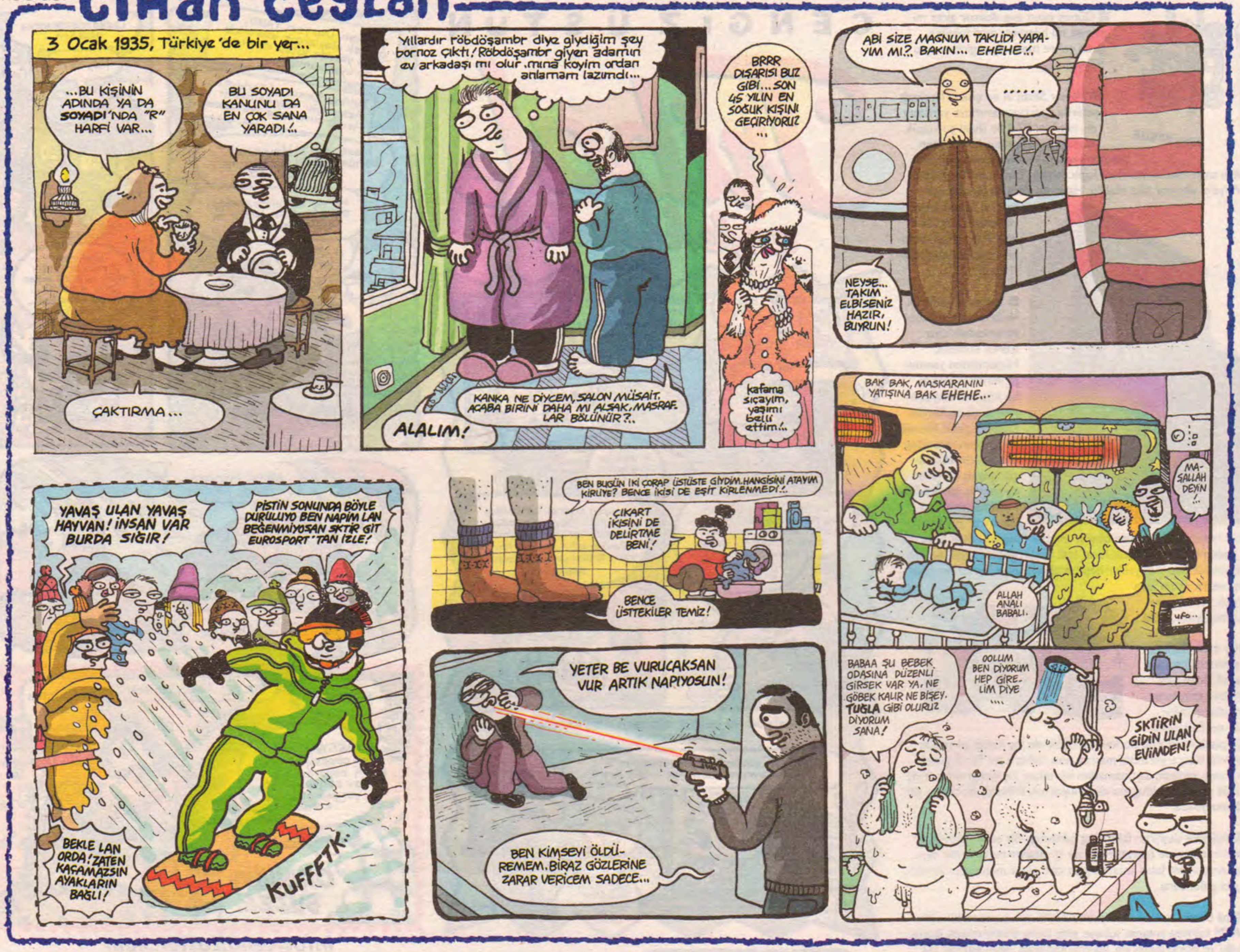
Biraz sakinleşmek için botanik bahçeyi dolaşmaya karar verdim. Beş dakika dolaştıktan sonra yolumu kaybettim. Aslında çok büyükmüş. Hiçbir görevlinin olmadığı yerlere gittim. Bayağı bir dolaştıktan sonra fotoğraf çekimi için botanik bahçeye gelmiş bir gelin ve damada rastladım. Mutluluk diledim, çıkışı sordum. Onları da arabayla getirip bırakmışlar, onlar da bilmiyormuş, fotoğrafçıyı bekliyorlarmış ama onbeş dakikadır falan gelmiyormuş. Gelin zaten çok sinirliydi, ben "belki sizi nereye bıraktıklarını unutmuş olabilirler" deyince iyice çıldırdı. "AYH! İstemiyorum ya! Bu gün böyle şeyler istemiyorum!" falan diye sinir krizi geçirmeye çalıştı. Damat da "aşk olsun" der gibi bana bakmaya başladı. Benimle ne alakası var .mına koyayım, ne kadar garip her şey. İki seçeneğim vardı, ya sinir krizi geçiren gelin ve sıkıntılı damatla fotoğrafçıları bekleyecek, fotoğraf çekiminden sonra onlarla birlikte medeniyete dönecektim; ya da doğada şansımı tek başıma deneyecektim. "Olur böyle şeyler, bunlar tatlı heyecanlar, işin tuzu biberi, nazar boncuğu, canınızı sıkmayın" dedim ve genç çiftin yanından ayrıldım. Bitki yiyip kendi çişimi içerek hayatta kalırım ama sinir krizi geçiren gelinle uğraşamam. Yarım saat dolaşınca buldum zaten çıkışı. Unutmayın, doğa sizin dostunuzdur ama ona gereken saygıyı göstermezseniz sizi öldürmekte bir an bile tereddüt etmeyecektir.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

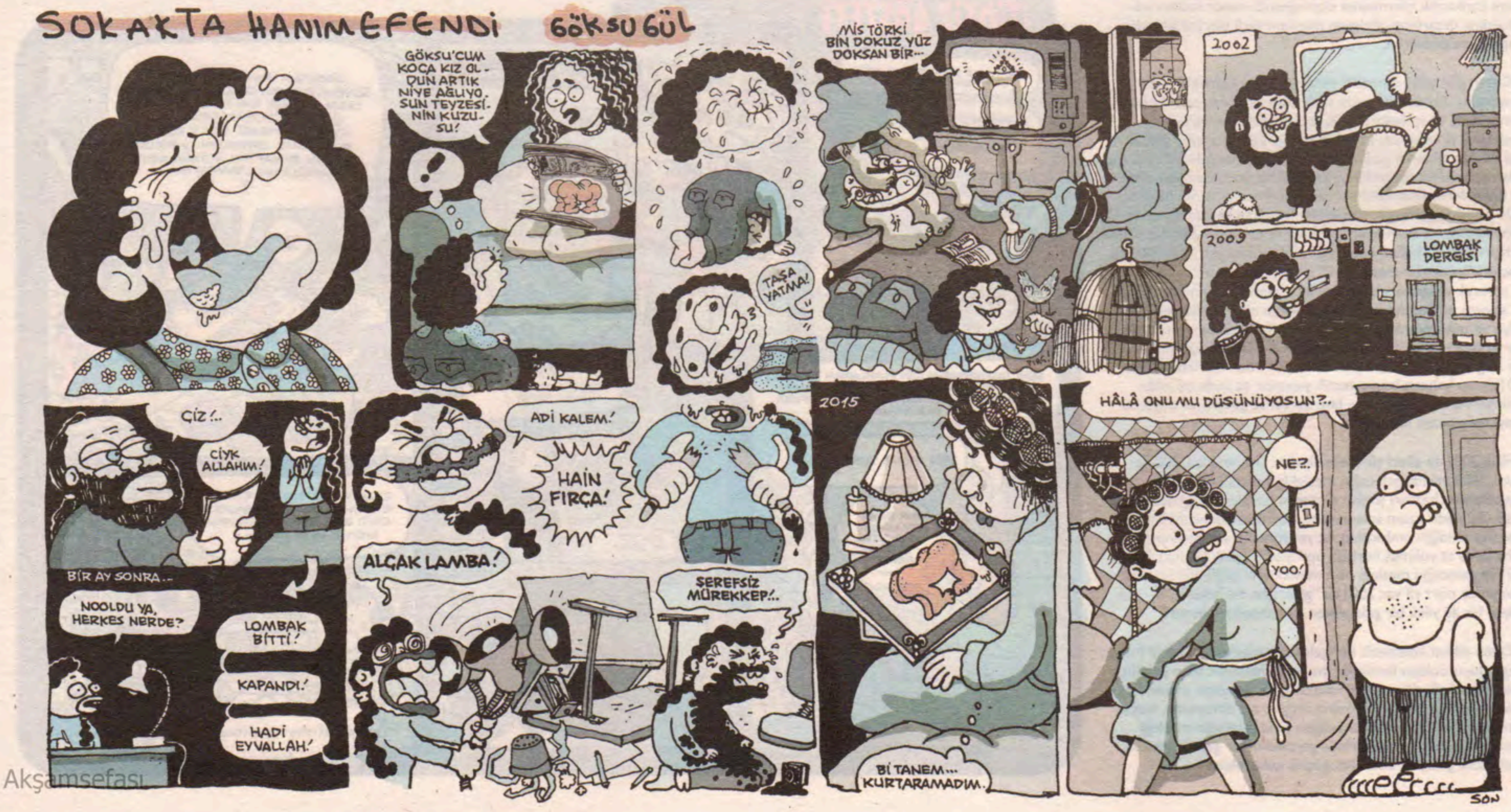
Akşamsefası

Cihan Ceylan

SOKAKTA HANIMEFENDİ

GÖKSU GÜL

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Güneş giren eve doktor girer mi girmez mi bilemem ama minibüs giren şehre medeniyet girmez onu biliyorum.

■ Mimar Sinan'ın en çok iz bıraktığı şehirde apartmanlarımızın yarısının dış cephesi BTB ile (hani şu küçük küçük gibi döşenen, kimi zaman şekiller yapılan, yazılar yazılan, balıklar çizilen cam mozaik kareler) kaplı. Avrupa Birliği sırf bu yüzden Türkiye'yi almıyor bile olabilir. Hayır bu konuda fasıl da açamazsın ki apartman yöneticisi gibi: "Son olarak bir de şu sizin binaların dış cepheleri vardı."

Aferin çok güzel yapmışsınız

■ Syriza'nın zaferini Vedat abiyle beraber birer kadeh Uzo içerek kutladık. Neşemizden yanımıza varılmıyordu ki, bu köşenin vinyetlerini de çizen Ahmet Cambaz geldi. Ahmet Yunanistan vatandaşı olduğu için babalar gibi gitmiş Syriza'ya oy vermiş gelmiş. Bizi kutlama yaparken görünce "Abi biz bu kadar sevinmedik, size ne oluyor anasını satayım," dedi. Ona da bir kadeh Uzo doldurduk, itiraf etti: Bütün gece davullu zurnalı eğlenmişler Batı Trakyalılar hep beraber. Onlar İsyriza mı diyor diye merak ettim ama durduk yere keyfini kaçırmayayım dedim.

■ Kış mevsiminin en sevmediğim yanı masrafı. Yazın aklımıza bile gelmeyen masraflar çıkıyor başımıza. Paltoydu, doğalgazdı, kömürdü derken şimdi bir de kış lastiği çıkardılar başımıza. Bence gereksiz masraf. Ama baktım bir firma güzel kampanya yapıyor, dayanamadım bir takım kış lastiği aldım. Yine de hâlâ gereksiz olduğunu düşünüyorum. Bilhassa da benim gibi arabanız yoksa.

■ Senelerdir duyarım faktoring faktoring. Bir sürü faktoring şirketi var, ben de merak ettim ne iş yapıyor bu şirketler diye biraz araştırdım falan ama; bildiğin çek senet mafyasının kravatlısı gibi geldi bana.

■ Tabii benim bankalarla ilişkim ATM'de işlem yapmaktan bir de ATM kartımı yutarsa şubeye girip bunu bildirmekten ibaret olduğu ve böyle faktoring, leasing, kambiyo, swap, gibi bir üst seviye bankacılık işlermlerini duyduğumda süper iletken teknolojisinin detaylarını dinleyen maymun çarli gibi baktığımdan yanılıyor da olabilirim.

■ Geçen gün yıllar sonra ilk defa bir "insan kaynakları" eki karıştırdım. Zamanında yirmi sayfa olan ek, bulmaca eki gibi kalmış, onda da iş ilanları değil, kişisel gelişim ve geleceğin meslekleri zırvaları var. Neredeyse hiç eleman arayan yok. E hani bir kaç yıl evvel gazladığınız "geleceğin meslekleri?" Yok mu onları arayan? Garip gurebayı kandırdınız, çocukları olur olmadık bölümlere yönlendirdiniz. Valla üşenmedim gittim baktım. 2001 yılındaki geleceğin meslekleri listesinin tepesinde çevre mühendisliği, AB ile ilişkiler, sosyoloji ve en büyük bomba, benim de bitirdiğim ilk bölüm olan radyo TV sinema var. Evet, 2001'de gençlere "geleceğin meslekleri!" diye kaktırılan bölümler bunlar. Ha severek okuyana sözüm yok ama allasen, Türkiye'de radyo TV sinema bölümünden bir yılda mezun olanlar ülkedeki tüm radyo ve televizyonların hâli hazırda çalıştırdığı personelin iki katı ve zaten onlar da insanları genellikle sadece öğrenciyken stajyer olarak çalıştırıyor. Bakın 2001'den bahsediyorum, 2001'de bu kolpaya inanıp tercih yapanlar şu anda on yıldır bölümlerinden mezunlar ve bire on bahse girerim ki çoğu, bu listeyi hazırlayana küfrediyor.

■ Hadi 2001'de elleri sürçmüş diyelim. Üşenmedim, 2005'e gittim. 2005 yılında geleceğin meslekleri olarak duyurulan mesleklerden bazıları şunlar: Gezegen bilimleri, Vergi mühendisliği (Bu nedir zaten anlamadım), Gayrimenkul hizmetleri ve yönetimi (bildiğin emlakçılık), At yetiştiriciliği ve antrenörlüğü (daha önce at yokmuş herhâl), optisyenlik (gözlükçülük). Bakın, 2001'de geleceğin mesleği olan mesleklerin çoğu 2005'te yok. Ulan arada dört yıl var, 2001'de "geleceğin meslekleri" derken sadece bir iki yıllık bir gelecekten mi bahsediyordunuz?

■ Zaten dikkat ederseniz bu "geleceğin meslekleri!" diye bangır bangır duyurdukları listelerde avukatlık, hekimlik falan yok hiç. Sanki onlar hallaçlık, sakalık, kalaycılık gibi geçmişin meslekleri, sanki gelecekte avukata, doktora ihtiyacımız olmayacak. Neyse arkadaşlar, benim bundan anladığım şu ki geleceğin mesleği gazetecilik çünkü günün birinde gerçekten bir gazete çıkarsa, çalıştıracak gazeteci bulmakta güçlük çekecekler.

CENGİZ ÜSTÜN

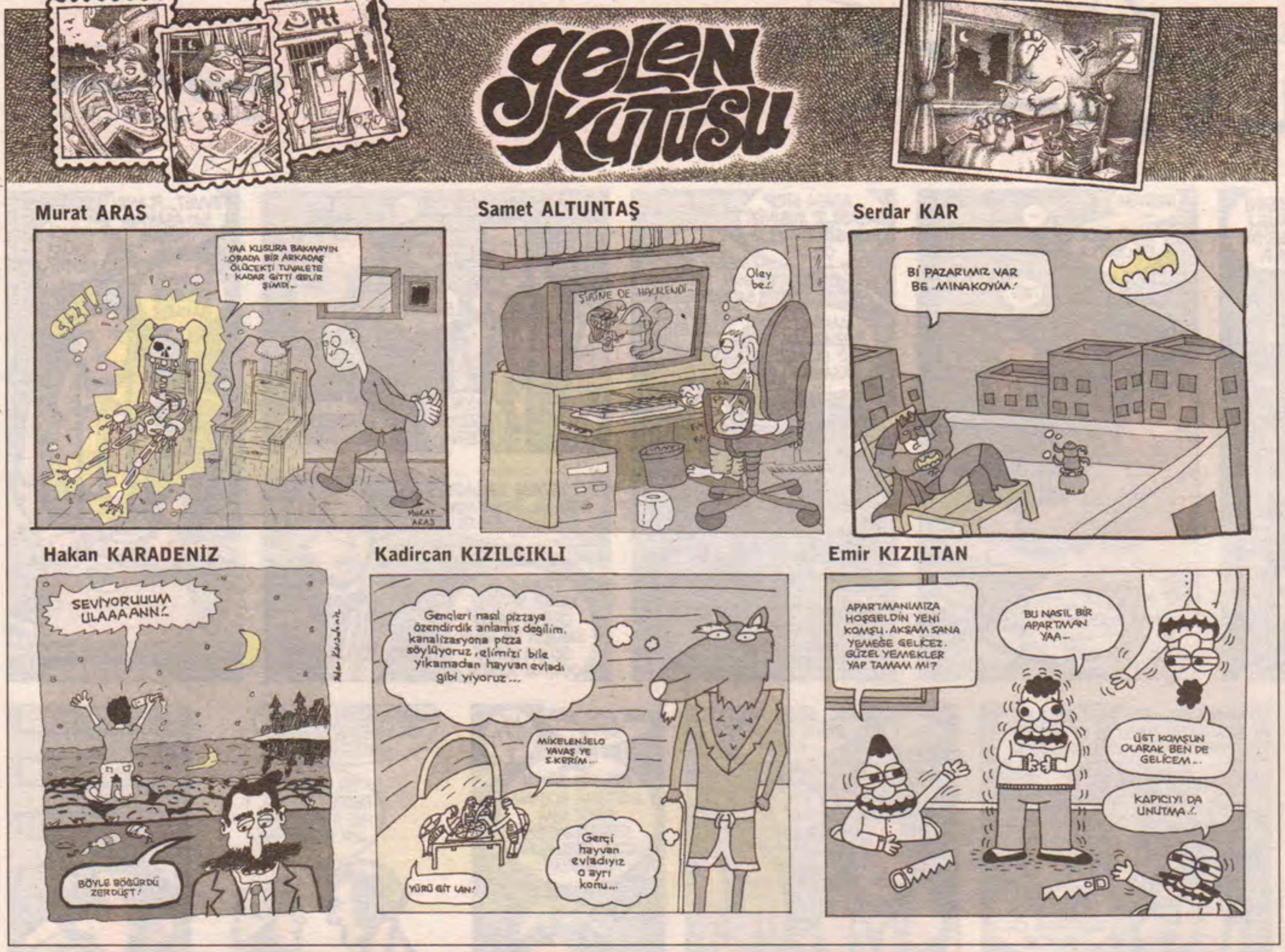
Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Ocak 2015 | Sayı: 387

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Utku Coşkun - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

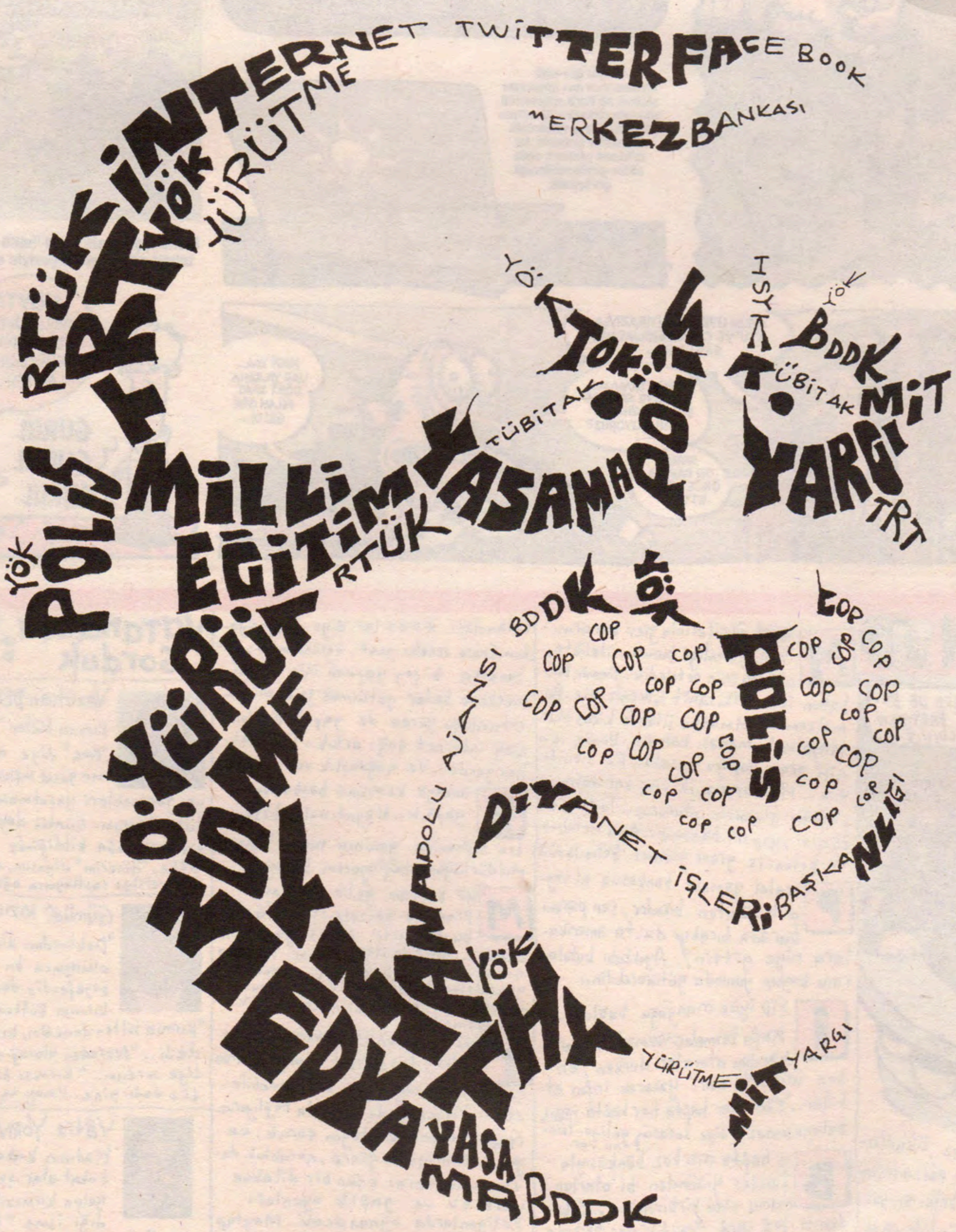

Akşamsefası

UYKUSUZ

5 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2015/06 No: 388
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Akşamsefası

Akşamsefası

BAŞKANLIK SİSTEMİ

Akşamsefası

UYKUSUZ

Yeni iç güvenlik yasa tasarısına göre polis taş atan göstericiyi vurabilecek.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

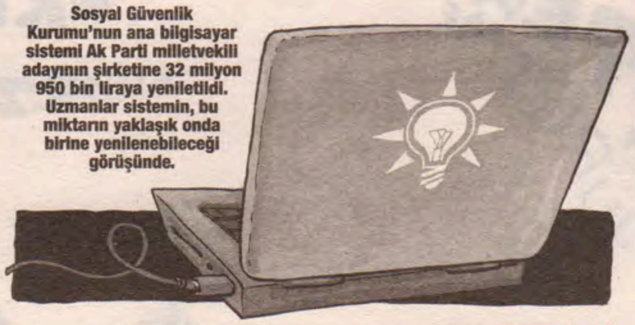
Normal şartlar altında, son on yılda yüzlerce bakanlar kurulu kararının gerekçesinde "vatan savunmasında aciliyet" ya da "milli güvenlik riski" bulunuyorsa, o ülke korkunç bir savaşın içinde demektir. Ama **Yeni Türkiye** için "vatan savunmasında aciliyet," yandaşlara peşkeş çekilecek arazi ve konutların halkın elinden zorla alınması, "milli güvenlik riski" ise hakkını alamayan işçilerin grev yapması demektir. **Yeni Türkiye**, vatan savunmasının AVM, santral, rezidans ve TOKİ; milli güvenliğin ise işçilerini sömüren patron örgütleri anlamına geldiği yerdir.

Normal şartlar altında, para biriminden altı sıfır atılan bir ülkede geçmişle bugün arasında bir karşılaştırma yapılırken bu atılan altı sıfır dikkate alınır ki vahim bir hata yapılmasın.

Ama **Yeni Türkiye'de** koskoca bakanların bile bu düzeltmeyi yapmadan karşılaştırmalara girerek zamanında 9 bardak çay içilecek paraya bina yaptıklarını söylediğini görebilirsiniz. Tabii aynı mantıkla bir zamanlar alınan asgari ücretle bugün baraj inşaatı yapmak ve ayın sonunda kadar da kalan parayla Afrika'da bir kaç milyon insana bakmak da mümkündür ama bu destursuz cinlikler nedense işçilerin aldığı para söz konusu olduğunda kimsenin aklına gelmez.

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun ana bilgisayar sistemi Ak Parti milletvekili adayının şirketine 32 milyon 950 bin liraya yenilettidi. Uzmanlar sistemin, bu miktarın yaklaşık onda birine yenilenebileceği görüşünde.

Metal işçilerinin grevi "milli güvenliği tehdit ettiği" gerekçesiyle ertelendi.

ATV'de yayınlanan bir dizide, karakterlerden biri, diğerine rahatlaması için bonzai ikram etti. Ak Partili üyeler RTÜK'ün kanala ceza vermesini engelledi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz Okurlarım.. Başkanlık mücadelem sürüyor... ismimi belki en başta yanlış koyduk.. "Müdürlük sistemi" koysaydık ismimi, şimdiye çoktan müdür olmuştum belki de.. Türkiye müdürü.. Kısa, çok açık, net...

Metal işçilerinin grev kararını "milli güvenliği bozucu nitelikte" olduğu için erteledik.. Demir bir, beton iki... Mütahit ülkeyiz biz.. Bu malzemeler olmadan ülkede kaos olur. Hayatın bi manası kalmaz.. Kömür işçisi grev yapıyo mesela.. Bi sıkıntı yok.. Ha naparız, iki-üç kat daha sağlam giyiniriz, otururuz.. Tersane işçisi, yapsın banane.. Ama metal-iş ve beton-iş greve gidemez.. Beton-iş mi?

Paralel yapının bankasına el koyduk.. Zaten birader, sen paranı burada bırakıp da, ta amerikalara niye gittin?.. Ayakkabı kutularına koyup yanında götürecektin...

İŞİD iyice manyağa bağladı.. Kafa kesmeler, vurmalar, apartmandan atmalar derken, en son ürdün'lü esiri yakarak infaz ettiler.. Yani her hafta her hafta nasıl buluyosunuz? diye sorasım geliyo.. Telefonu var...

Bu hafta merkez bankasıyla faizler yüzünden bi atarlanmamız oldu birbirimize.. Eskiden bi laf vardı "Götürürler merkeze, ****ler herkese" diye.. Ben işte o merkezi, merkez bankası sanıyodum çocuk aklımla.. Ve ne zaman bi şeylere zam olsa, merkez bankasında vatandaşı ****lar diye düşünüyodum. Sonra seneler geçti, öğrendim ki, vatandaşa bi şey yapmak için illaki merkeze kadar götürmek gerekmiyo... Oturduğu yerde de yapabiliyosun.. Çağ internet çağı artık.. Dijital heryerde... Ve çağdaşlık var sonuçta..

Çankaya köşkünü başbakanlık yaptık.. Hayırlısıyla başkanlık sistemine geçince mezarlıklar müdürlüğüne bağlayacam burayı...

MHP başkanı gelir dağılımını pramite benzetmiş ve "Gelin bu pramiti elips yapalım" demiş... MHP'de ilerleme var.. Toplama çıkarmayı bitirmişler, geometriye geçmişler.. Nasıl müfredatsa anasını satiim, 20 senedir bi mezun verdiklerini görmedim..

Yeni iç güvenlik paketine göre polis, taş, misket ve maytap atanlara tabancayla geri ateş edebilecek.. Misketi de ruhsata bağlıyoruz.. Çaflik oynamak isteyen çocuk, en yakın emniyete gidip, çocukluk durumunu ibraz eden bir dilekçe verecek ve çaflik oyunları poligonlarda oynanacak.. Maytap da aynı şekilde, bomba imha ekiplerinin nezaretinde patlatılmak suretiyle eğlenilecek...

Haydi hayırlı işler..

Vatandaşa Sorduk: Kırmızı Bülten

Vezirhan DEMİRDÜBÜR (31): Kırmızı bülten "Dur", dayak buldun "Kaç" diye atalarımızdan gelme güzel laflar var.. Bu tür gelenek ve görenekleri yaşatmamız lazım diye düşünüyorum.. Çünkü dayak ansızın hayatta karşılaşa bildiğimiz birşey.. Bi anlık öfke, "döverim" diyosun, ama zaman zaman kuvvetliye rastlayınca ağzını kırar adamın..

Gümüşi KIZILŞİMŞEK (40): "Doktordan alma kırmızı bülten olmayınca bu ilacı veremiyorum beyefendi" dedi.. "Nasıl yani kırmızı bülten?" diye sordum.. "Kırmızı bülten demedim, kırmızı bülten dedim" dedi.. "Nereden alacağım bu kırmızı bülteni" diye sordum.. "Kırmızı bülten değil beyefendi" dedi yine.. ilacımı da almadığımdan kafalar iyice karıştı benim.

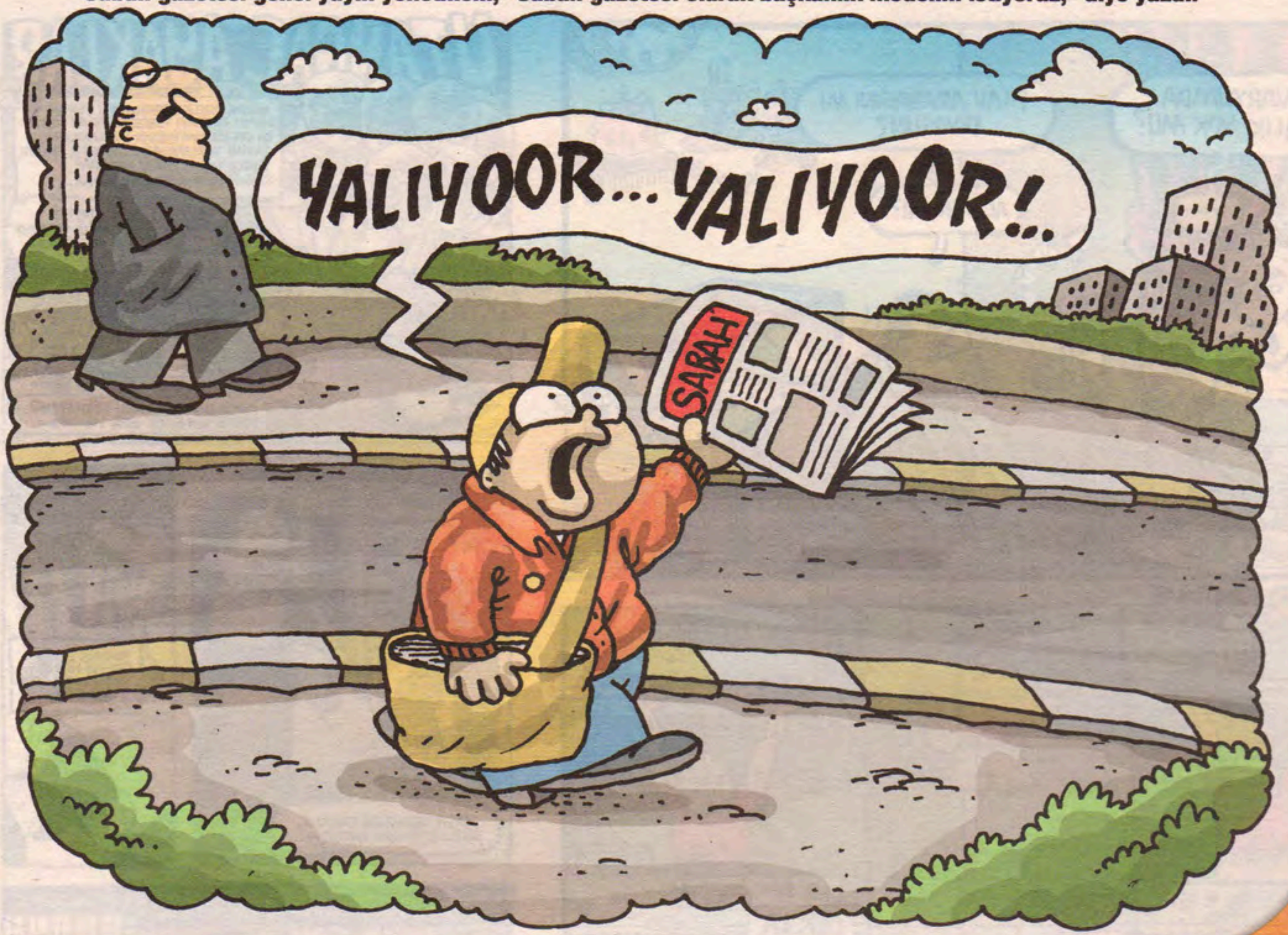

Vâtiz YORNEM (28): Kadının kabasına doğru hafifçe tokat atar şekilde vurunca gelen kırmızılıkla beraber aldığı isme "Kırmızı bülten" denir.. Bu kızarıklık zamanla geçer ve bildiğin g*te dönüşür yine... Kırmızı bülten insana deşarjlık verir.. İdeal bir kırmızı bülten "Çat çat çat" diye şaklar...

Akşamsefası

Akşamsefası

Sabah gazetesi genel yayın yönetmeni, "Sabah gazetesi olarak başkanlık modelini istiyoruz," diye yazdı.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Kış

● Sevim Emre, ***"Bu kürkleri Kanuni Sultan Süleyman'da giymişti. Niye kimse Kanuni Sultan Süleyman'ı eleştirmiyor..."*** sözleriyle giydiği kürkü tarihsel açıdan savunalı **2 yıl,**

● Erzurum'da düzenlenen Kış Sporları Festivali'nin kapanış töreninde geleneksel değerlerimiz konusunda ısrar edilince, buz pistinde sahne alan folklor ekipleri düşe kalka oynayalı **3 yıl,** *(Tören, bir sanatçının üzerinde Türk bayrağı olan bir kutup ayısının göğsüne vura vura "Sarı Gelin" türküsünü söylemesiyle devam etti.)*

● Ordu ziyaretinde AKP'nin dağıttığı kömürle övünen Enerji Bakanı Hilmi Güler şehri bir sonraki ziyaretinde burnuna gelen kömür kokusundan utandığını söyleyeli **6 yıl,**

● Bodrum Belediye Başkanlığı için MHP'den aday olan Cengizhan Sancar suni makineyle kar yağdırarak Bodrum'da kış turizmini canlandırma vaadinde bulunalı **11 yıl,**

● Tayyip Erdoğan, ***"Bas bas bağırıyorsunuz, yahu git Manhattan'a orada da aynı şeyleri görürsün, ABD'sinde de bunu görürsün, Avrupası'nda da bunu görürsün,"*** sözleriyle kar yağışıyla birlikte İstanbul'da yaşanan trafik rezaletine tepki gösterenlere dünya çapında ders vereli **3 yıl,**

● Gülşen, ***"Kış sezonunda aşık olmak istiyorum,"*** diyeli 13 yıl,

● Star gazetesi, yurdun çeşitli yerlerinde eriyen kardan adam fotoğrafları kullanarak yaptığı dev habere **"Maalesef Hepsi Öldü!"** manşetini atalı **13 yıl,**

● İstanbul boğazı tamamen buz kütleleriyle kaplanalı **61 yıl,**

● İstanbul sokaklarında kartopu oynanması yasaklanalı **80 yıl,**

● Eti muhafaza etmekle ilgili bir deney yapmak amacıyla çetin kış koşullarında elindeki tavuğun içini karla doldurmak için dışarı çıkan filozof, yazar, ressam Sir Francis Bacon, 1 ay içinde zatürreden hayatını kaybedeli **389 yıl** olmuş.

İstanbul'da 5 yaşındaki Ece Su ve anneannesinin öldüğü arabalı vapur kazasında, ikinci bilirkişi raporu, ölen kızın annesini, "kazayı önleyici manevra yapamadığı için" %45 kusurlu buldu.

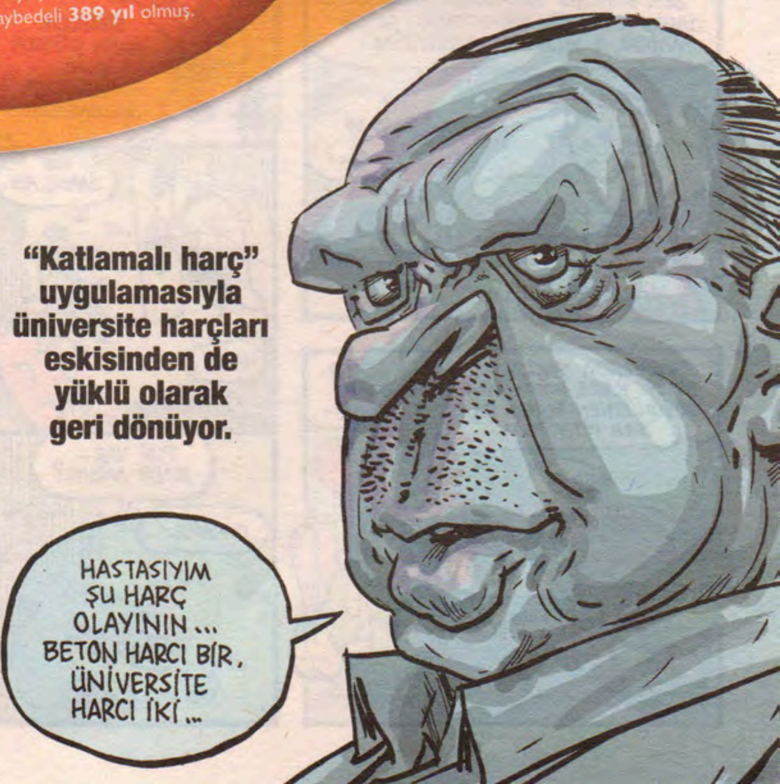
17 Aralık operasyonunda oğlunun evinden paralar, para kasaları ve para sayma makinesi çıkan Muammer Güler; "Ne bir kuruş kamunun kaynağına ne bir kuruş yetimin hakkına tenezzül etmedik. Tenezzül eden alçaktır, namussuzdur, şerefsizdir," dedi.

Soma faciasını protesto eden 43 kişinin yargılandığı dava sırasında, mahkeme salonuna silahla giren polis, avukatların uyarısı üzerine dışarı çıkartıldı, dışarı çıkarken de avukatları "İlla ki karşılaşacağız," diyerek tehdit etti.

"Katlamalı harç" uygulamasıyla üniversite harçları eskisinden de yüklü olarak geri dönüyor.

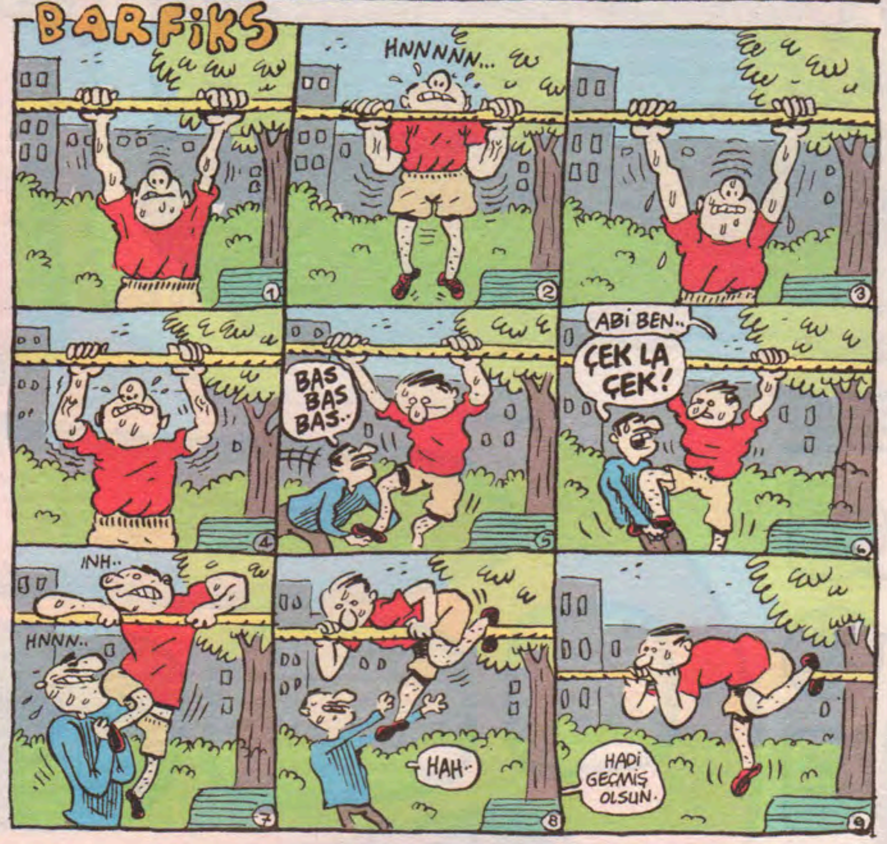

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

ALPAY ERDEM

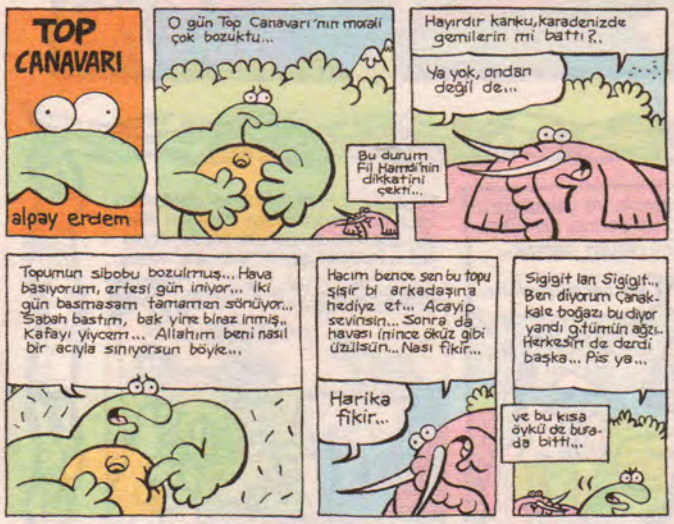
æ Merhaba.

æ **Bi ileti** ile **bilet** zorlasan aynı şey. **–Ece Gökduman-**

æ Kedi ilginç hayvan. Hayata bakışı farklı. Mesela diyelim bir yerden bir şey sarkıyor, bakıyor ona öyle bir, "atlasam mıı, atamasam mı" diye düşünüyor, daha sonra diyor ki "üç günlük dünya, neyi düşünüyorum" diyor, atlıyor. Hem de ne güzel atlıyor. Bir de kedinin insana oyun oynaması var. Bu biraz klasiktir, böyle bir yere bakıyor tamam mı, ulan diyorsun bu hayvan nereye bakıyor böyle. Sen de onun baktığı yere bakıyorsun ve orada hiçbir şeyin, HİÇBİR ŞEYİN ama, olmadığını görüyorsun. Kedi seninle oyun oynuyor, bundan mutlu oluyor. Hani, "nasıl baktırdım, kerizime gel". Bir de kedinin kendisini teyze gibi yere atması var. Teyze gibi. Yani sen normal insan olarak sakin sakin oturuyorsun ya. O kendini "**hiiiyyyh**" diye hafif yana yatarak hızlıca bırakıyor. Bu sesi de çıkarıyor, "ne gündü be, o son kısırı yemeyecektim". Biz kedi sevenler olarak, daha doğrusu hayvan sevenler olarak azınlıktayız. Ben bunun çok farkındayım. Çoğunluğun kediye bakış açışıyla ilgili minicik bir anımı paylaşmak istiyorum. Şimdi biz geçen bayram tatile çıkacak gibi olduk. Kedimiz Venüs'ü de, o zaman sadece Venüs vardı, Çiko gelmemişti henüz, Venüs'ü bırakacak yer aradık. Sosyal medya sağ olsun, Çekmeköy'de bir arkadaş bizi buldu, biz onu bulduk, kedimizi Çekmeköy'e bıraktık. Hazır da bayram öncesi ya, anne ziyareti yapalım dedik. Anne ziyareti yaptık, anneme dedim ki, "kedimizi Çekmeköy'e bıraktık" dedim. "Geri gelir" dedi. "Çekmeköy olmamış" dedi. "Şile'ye bırakaydınız" dedi. Budur. Bu arada Çiko ilginç bir tip. Erzincan'dan barınaktan geldi. Van kedisi. Annesi Siyam, baba tarafından Tokatlı. İlginç bir tip. Bir de bazen buzdolabı kedi gibi torluyor. Öyle anlarda bence buzdolabını da sevmek lazım.

æ Telefonun cebinde değilken bile elin telefonuna ulaşmak için cebine gidiyorsa geçmiş olsun sana arkadaşım. Senden gayrı sana bile hayır gelmez, kusura kalma.

æ Vay be. Bangi Camping yapmayı çok istediğim zamanlar vardı. Bir türlü cesaret edememiştim, bir de param da yoktu ama çok istiyordum. Muhteşem bir şey olabilirdi. Metrelerce yükseklikten kendimi aşağı bırakmayı delice arzuluyordum. Bunu çok istiyordum. Birkaç gün önce fark ettim ki bu isteğimi unutmuşum bile. Hiçbir

şekilde Bangi Camping yapmak istemiyorum. Geçmiş gitmiş o istek. Bir kez bile denemeden, nasıl bir şey olduğunu bilmeden resmen soğumuşum Bangi Camping'den. Zaten bir ara çok popülerdi Bangi Camping. Bangi Camping yapmamak ayıp gibi bir şeydi. Yazılı ve görsel medya halka hayvan gibi Bangi Camping'i pompalıyordu. Bangi Camping yapmayan kendini eksik hissediyordu. Bangi camping yapanın havasından geçilmiyordu. Şimdi düşünüyorum da iyi ki yapmamışım lan Bangi Camping. Resmen az kaldı ben de oyuna geliyormuşum bak. Hem iyi bir şey olsaydı şimdi de yapmak isterdim. İyi ki yapmamışım. Ha ileride bir gün yapar mıyım, onu da bilemem. İnsan çünkü böyle bir şey. Bir bakmışsın öyle, bir bakmışsın böyle.

æ Ayağımın sertleşmiş derilerini benden kimse alamaz. Reklamını görüyorum, bir alet var da, ayağımın sertleşmiş derilerini böyle alıp götürüyormuş. Hiç işim olmaz. Ben ayağımın sertleşmiş derilerini bir gün dert etmemiş bir insanım. Ayağımın sertleşmiş derileri var mı, onu da bilmiyorum aslında. Eğilip bakmadım çünkü. Ha ayağımın sertleşmiş derileri varsa da boşuna mı sertleşmiş. Sertleşmesi gerekiyormuş ki sertleşmiş. Sertleşmesi gerekmese niye sertleşsin. Demek ki bu ayağın derilerinin bir yerden sonra sertleşmesi gerekiyor ki sertleşiyor. Aynı şeyi söylüyorum belki ama sağlık lan bu. Sağlıktır ayakların sertleşmiş derileri. Bazı deri vardır serttir, bazı deri vardır, sert değildir. Vücutta da deriden deriye fark var. Bacak derisi kol derisine nazaran daha serttir mesela. Neden, çünkü doğa böyle bir şeydir de o yüzden. E sen şimdi deyyus, benim sağlık fışkıran ayağımın sert derilerini neden yok etmek istiyorsun. En ufak bir rahatsızlık duymadığım ayağımın sert derilerinden ne istiyorsun. Benim sorun etmediğim bir şeyi sen neden sorun ediyorsun. Sigigit lan sigigit.

æ Cüneyt Arkın zamanında filmlerinden arta kalan zamanlarda hamlamamak için eve trambolin almış. Ve gerçekten de filmlerinden arta kalan zamanlarda hamlamamak için evde zıplıyormuş. Şimdi Cüneyt Arkın'ın hanımı evladı olmak da zordur. Evin direği evde zıp zıp zıplıyor. Yeri geliyor neşesine göre beş dakika zıplıyor, yeri geliyor beş saat zıplıyor. Sonuçta zıplıyor mu, zıplıyor. Yüksek tavan ev tabii. Gerçekten çok acayip, ben Cüneyt Arkın'a çok büyük hayranım. O kafaya erişebilmek için neler vermezdim. Bazen de eve gelen misafirlerin kafasına elma koyarmış, o noktadan sonra da ok yaydan hem mecazi hem de gerçek anlamda çıkarmış. Karşında Cüneyt Arkın var, ağabey yapma etme de diyemen. Bir şey söyleyeyim mi, bence Cüneyt Arkın'ın bu misafirlerinin arasından birkaç leşi var. Ama bence üstü örtüldü. Kanun karşısında herkes eşittir ama Cüneyt Arkın biraz daha eşittir. Sakatlık çıkmamış olması mümkün değil. Sana çok büyük hayranım Cüneyt Arkın.

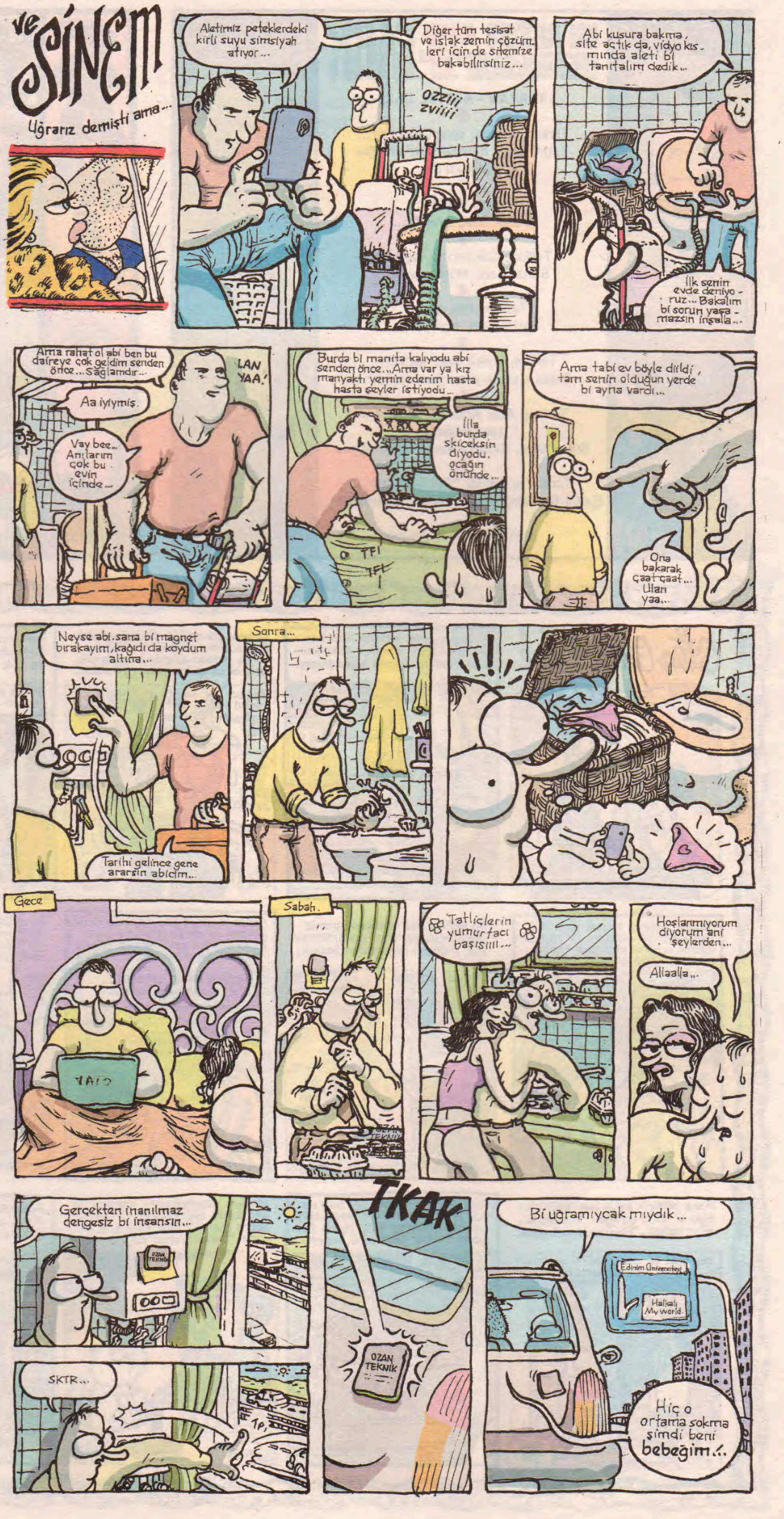
æ **Trambolin** ile eski İsveçli bebek yüzlü futbolcu **Tomas Brolin** aynı şey.

æ Sevgilerimle.

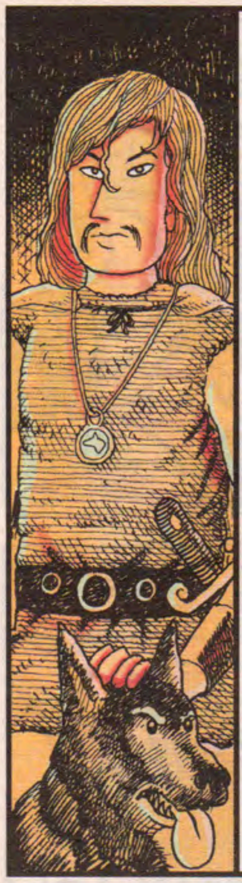
benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
7, 14 Şubat Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)
10 Şubat Salı / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06
13 Şubat Cuma / **İzmir Alsancak** Bios / Saat: 21.30 / bilgi: 0530 575 23 96

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

TARKAN - BATTAL GAZİ

1

Tarkan, Altar'ın oğlu Tarkan'dır...
Battal Gazi, Hüseyin Gazi'nin oğlu Battal Gazi'dir...

2

Tarkan, Hun'dur...
Battal Gazi, Arap'tır...

3

Tarkan, Göktanrı'ya inanır...
Battal Gazi, Müslümandır...

4

Tarkan, etek giyer...
Battal Gazi, tayt giyer...

5

Tarkan, bıyıklı uzun saçlıdır...
Battal Gazi, bıyıksız kısa saçlıdır...

6

Tarkan, Alan Kralı Kostok'a karşı savaşmıştır...
Battal Gazi, Bizans'a karşı savaşmıştır...

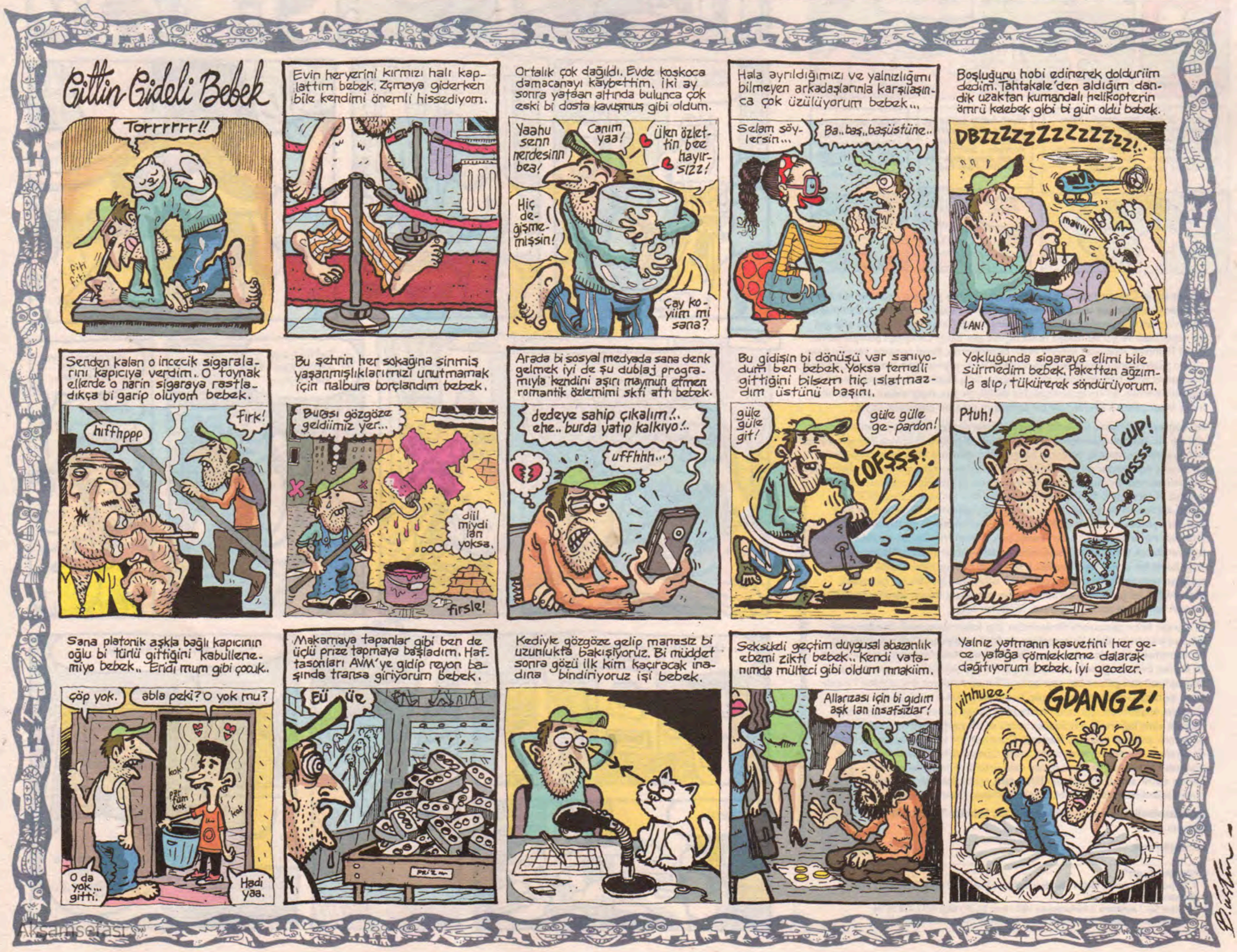
7

Tarkan'ın, repliği "Atıl kurt!"tur...
Battal Gazi'nin, repliği "Kahpe Bizans!"tır...

(teşekkürler H&Z Karabacak)

Akşamsefası

Akşamsefası

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

MEMLEKET ETKİSİ

Memleket, yıllar önce ayrılıp senede bir iki defa ziyaret edenler için değişik bir yerdir. Şehirde yaşanan değişimler karşısında, saflığı azaltılmış, fotoğraf makinesi elinden alınmış bir tür turiste dönüşebilir insan. Son ziyaretimde Denizli'de iki gün kaldım. Memleket biz yokken neler yapar, ziyaretimiz sırasında bize nasıl davranır, dönüş yolunda başlıklar halinde kaleme aldım:

Yaşlanır:
Hastalıklar iyice belirginleşmiş. Anneannem manayı tam tutturamayan bakışlarıyla beni yakalayıp geçmişten bir yerlere adapte etmeye çalışıyor. 1985'le 2015 arasında bir bağlantı yakaladığı an, dudaklarını uzatıp öpüyor. Dudakları tonusunu kaybettiğinden bedeninin aksine oldukça hareketli, oturduğu yerden istediği kadar uzatabiliyor. Geçmişle bağlantı kuramazsa ilgisini televizyona vererek Seda Sayan'la bağlantı kurmaya çalışıyor. Seda'nın benden daha başarılı olması çok üzücü. Binlerce yaşlı kadının geriye kalan aklını sabah saatlerinde emmesinin hesabını verecek Seda. Yaşlı insanların içini tamamen boşaltıp koltukta kuru deriler halinde bırakmak büyük suçtur.

Annem, "Midelerim ağızlarıma geldi", "Şuramdan bir bıçak sokuyorlar sanki" gibi fantastik ağrı tariflerine kanlı tedavi planları da eklemiş. "Şu bacağı şurdan kesivermeli," diyor. Bir çeşit ruhani amputasyon. Annem için farmakoloji bilimi iki ana dala ayrılır: Ağrı kesiciler ve tarihi geçmiş ilaçlar. Her ikisini de yıllarca denedi ama bıçaklar peşini hiç bırakmadı. "Çok mu ağrıyor anne?" diye soruyorum. Kim olduklarını bilmediğimiz ama yıllardır kendilerinden bahsedilen birilerini kastederek, "Bıçak sokuyorlar sanki..." diyor. "Kim onlar anne?" diyorum. "Kim kim? diyor. Konuyu uzatmadan, "Ovayım mı bacağını," diyorum. Hemen koltuğa yüzükoyun yatıyor. Yoğuruyorum annemin bacağını. Bu bacak kesilmeyecek!

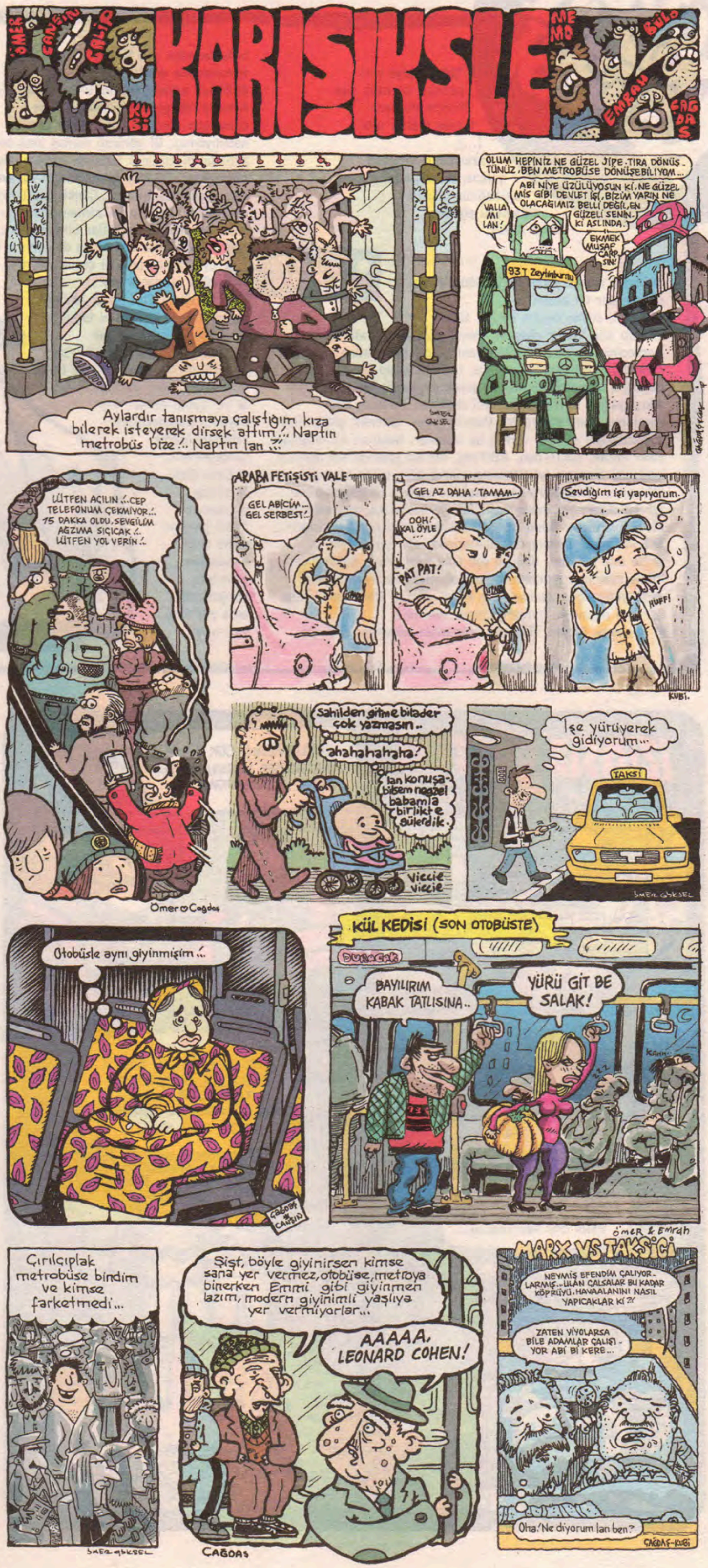
Babam bir tür basın emekçisi. Tek bir satır atlamadan tamamını okuyabildiği gazeteyi bir paravan olarak kullanıyor. Yıllar geçtikçe gazeteden yapılmış yuvasına daha çok kapanıyor. Evde olduğunu gazeteyi tutan parmakları ve altta görünen bacaklarından anlıyoruz. Paravanın boyutlarının yarıya indiği ilk ve son sayfalarda biraz tedirgin oluyor. Açık vermek istemiyor. Onun hep orada, gazetenin arkasında olduğunu bilmek güven verici. Herhangi bir şikayeti yok, bol bol ilaç var yalnızca.

Süzer:
Komşular, epey yaşlanmalarına rağmen süzmek konusunda hâlâ keskin gözlere sahipler. Tek bir kelime söylemeden kafadan ayağa süzüyorlar. İstanbul'dan geldiğim için değişik bir şey arıyorlar bedenimde. Süzmeler sonucu fiziksel bir anomali bulamayınca, yıllar içinde artan dozda kelleşmemi öne sürüp biraz eğleniyorlar. Kellik yaygın, kellik bana has değil, kellik çabuk bitiyor. Mecburen İstanbul'a geri dönüyorlar: "Eee İstanbullu oldun iyice, memnun musun İstanbul'dan?" Bu bir soru değil aslında, büyükşehirlere göçen kendi yakınlarına lafı getirme çabası. "Alıştık artık," diyorum. Sesimde "aslında yaşanmaz o nalet şehirde" gibi bir anlam var, çünkü benden beklenen İstanbul'u kötülemem. Sağ olsunlar, bana gerek kalmıyor, lafı benden alıp ver ediyorlar İstanbul'un beline: *"Gezmeye iyi de yaşamaya zor, benim yeğen de orda şimdi, evden işe iki saatte gidiyormuş, gel halacım gezidireyim seni diyor da, ne işim var orda? Hüseyin amcan bir yumurta kıramaz bensiz, nereye gitcen?"* Teyze yapma, gerçek bir davet olsa, seni bir bıraksalar Hüseyin amcayı tavuk çiftliğine bırakıp koşarak gidersin. Sorun değil, ben de sizin evladınızım, ben gezdiririm, gel sen.

Büyütür:
Arkadaşlar işyerlerinde ziyaret edilebiliyor. "Oooo naber ya?" Giriş coşkulu, ama devamı biraz kesikli ilerliyor muhabbetin. Sonuçta orası işyeri, sık sık telefon geliyor: *"Ya arkadaşım ben sana salı günü çekcem malı demedim mi? Nası depoda yer yok, o benim sorunum mu kardeşim! 15'liklerde sıkıntı yok zaten..."* Çocukluk arkadaşım mı bu? Aynı yaşta mıyız? Gerisini dinleyemiyorum, telefon konuşması devam ederken sadece seyrediyorum: Gözlüğü yüzüne uyumlu, belli ki vizyoner bir gözlükçünün tavsiyesiyle alınmış. Aşırı organik ve "çok yararlı" anti-refle camlar titanyum bir çerçeveyle tamamlanıyor. Bütün bu görkeme karşın sağ 1, sol 0,75, azcık da astigmat. Gömleği eşinin zevkiyle uyumlu. Saati gözlüğün aksine ağır metalden yapılmış ve dev gibi: Saatin kaç olduğu dışında ayın evrelerini, havanın nemini ve basıncını oturduğum yerden ben bile görebiliyorum. Evlilik yüzüğü, "Dünyanın en kalın yüzüğünü getirin bana!" diye haykırmışçasına kuyumcu sevindiren gramajda. Kaan 3, Yusuf Mert 7 yaşında. Büyük oğlan ismi dededen yemiş. Dede ruhu taşıdığından olacak Yusuf Mert iyi de, Kaan çok yaramaz. Denildiğine göre hiperaktif. Bu arada "Süper Dadı" çok iyi bir program. Ve işte biraz da Instagram...

Yedirir:
Memleket yedirir. Sonra bir daha yedirir. Memleket her öğünde peşinden koşar. Memleket, anne olur dolma sarma yedirir, meşhur Köfteci Adem olur yarım ekmek ayran yedirir, Pideci Arif olur iki porsiyonun üzerine bir de ortaya tahinli yedirir, sanayideki kokoreççi olur "Acı olsun mu?" diye sora sora yedirir. Memlekette herşey ucuza benzer. Hesapları ödeme arzusuyla dolup taşarsın. "Aynı yemeği İstanbul'da yesen..." diye senin yerine hesap yapar Denizliler. "En az iki katı..." diye destek verirsin toprağına. Hep beraber neşelenirsin. Yaşlı teyzeler ev baklavasıyla hayattaki son kozlarını oynarlar. Karşı komşu haklı bir ün edindiği içli köftesiyle kapıda belirir. Ye, der sürekli. Zaten kalacağın iki gün bak bunu da ye. Bir ayda yiyeceğini iki güne sığdırmak ister memleket. Karşı koyamazsın. Tuvalet rengin değişir. Midende süreklilik kazanan şişkinlik mekân tanımaz. "Git şurdan terbiyesiz!" der annen, sanki kendi çok terbiyeliymiş gibi babana dönüp ilave eder, "Oğlun zarıl zarıl osuruyor." Gazetenin arkasında bir tebessüm yayılır. "Ne yemeği ya, yok artık!" dersin, sonra yine yersin.

Gönderir:
Uçağın kaçta senin? / Sekiz kırk. / Telefonunu falan aldın mı? /Aldım. / İyi hadi varınca ara. /Ararım tamam. /Bu şarj cihazı kimin, senin mi? / Yok aldım ben benimkini. / E kimin bu? / Seninki o. / İyi hadi varınca ara. / Tamam. / Hadi oğlum gidince dinlen. / Tamam, siz de iyi bakın kendinize. / Bakarız biz kendimize. Varınca ara. / Tamam.

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"bir türkiye şiiri
yazmak isterdim size
incecik dizeleri
gümüş dizeler gibi
(...)
yazamadım üzüldüm
yalancı da değildim
ak kağıdın önünde
ağlamaklı eğildim"
Yaşar Miraç

● *Kahya: Tarihin ilk CEO'su...*

● Dünya olarak yapamadık, Güneş'e geri dönsek alır mı acaba?!
● Zalim, zulme devam ediyor. Gezi direnişi için 'darbe girişimi' demek vicdansızca atılmış iftira. Darbecinin elinde silah olur, hani nerde; hangi silah? Şiirle, şarkıyla, duayla kentin yeşiline, tarihine sahip çıkmak, aklı başından gitmemiş ve kibrine yenik düşmemiş bir yöneticinin alkışlayacağı davranış. Darbeci dediğiniz insanlar kimi yaralamış, kimi öldürmüş? Üstelik 'şanlı' güvenlik güçlerinizin kurşunlarıyla şehitler vermiş bu insanlar. Gücünüz bu insanlara yeter ancak. NATO'nun, ABD'nin, AB'nin yanında süt dökmüş kedi gibi durmayı iyi bilirsiniz, çünkü güce tapan bir ruha sahipsiniz. Ortadoğu'yu kan denizine çeviren emperyalistlere tek laf diyemeyip, savunmasız kitleye hayasızca saldırmanızdan belli. Bu iftiracı üslup, siyaseti bilmem, insanlığa yakışmıyor...
● Sahil şeridi sevmiyolar, akıllarında sahil şeriatı var...
● Ne faiz indirimi, tümden yok edin faizi. Veda hutbesinde "Faiz ayağımın altındadır" demedi miydi Hz. Muhammed?
● 'Semtlere göre dualar' diye kitap gördük. Nasıl yani? 'Ben karşının duasıyım, burda geçmem' gibi mi?
● Azalarak Bitsin: "Tiyatro seyircisiyle televizyon seyircisi, birbirlerinden çok farklı!" (Bi de bunu televizyonda diyolar ya...)
● Bi kız arkadaşım, ömrünün ilk üç yılını Almanya'da geçirmiş, sonra ülkeye dönmüşler. Orayla ilgili çok az şey hatırlıyomuş. Bi görüntü varmış ama hep aklında, bi küçücük kutunun içinden çıkan oyuncaklar. "Galiba gördüğüm bi rüyaydı" diye düşünmüş yıllarca. Çünkü gayet rüyavari görüntüler. Ta ki uzun zaman sonra, şu oyuncak çıkan sürprizli çukulatalar ülkeye gelince anlamış durumu. Rüya değilmiş o küçücük oyuncaklar ama bi çocuk için tam da rüya sanılacak şey...
● Oğlum Can Ilgaz, 'dolayı' yerine 'ötürü' kelimesini tercih ediyo. Hatta o kadar çok kullanıyor ki, geçen gün "Yeter lan, ötürü ötürü diye, Yunus Emre gibi evin içinde" dedim...
● Ve 'yutup ayıları' kış boyunca dinleyecekleri şarkıları özenle stokluyorlar!..
● Gene Can Ilgaz'dan duydum, bi metal paranın sahte olup olmadığını. Yazı-tura attığımızda, ama yüz kere, yazı-tura dengesi 53-47'den şaşıyosa o para sahteymiş! Yani 58 ve üstü, yazı veya tura gelirse, o metal sahte. Nasıl anlaşılmış bilemedim.
● Hazır sosyalist olmuşsanız komünizme buyrun! Niye? Çünkü 'nasyonal sosyalizm' var fakat 'nasyonal komünizm' yok!..
● 'Ormancı' türküsündeki Bay Mustafa'dan daha çok kafama takılan bir hayali tip varsa, o da 'Arda Boyları'ndaki "O gıymatlı İsmail"dir... En korktuklarım ise "İşte hendek işte deve"deki, kuyu başında bekleyen dayı ve emmi: "Dayı, emmi hep orda!" Siz, niye geldiniz be arkadaş? Yakaroğulları gibi...
● Kafede duydum, biri diğerine "Alevi deyişi bu, bi dinle" diye kulaklığı uzattı. "Umrumda diil" dedi diğeri. "Olsun, sen onların umrundasın!" dedi bizimki. Aldım ben de notumu...
● Devin Özgür Çınar anlattı, Ankara'da tiyatro öğrencisiyken, bi grup arkadaş ev tutmuşlar. Naci

Akşamsefası

isimli, kafa dengi bi de ev sahipleri varmış. Naci, askere gitmiş. Derken, bi gece evde oturuyolar, Naci anahtarıyla kapıyı açıp belirmiş! "İzinli geldim, n'apıyosunuz" diye. Şaşırmamışlar değil, şaşırmışlar ama belli etmemişler. Klas muhabbete dadanan Naci, zamanla olur olmaz eve damlamaya başlamış, 'atsan atılmaz' kıvama gelmiş. "Sevimli adamdı, ses etmiyoduk" diye anlattı Devin. En saçması da, yeri değiştirilen eşyaya Naci'nin bozulup eski haline döndürmesi!..

● Plastik bulaşıklık oluyo, çatal bıçağın konulduğu. Niye her seferinde o simetrik bölümlere çatalları ayrı, bıçakları ayrı, kaşıkları-tatlı kaşıklarını ayrı ayrı koyarız ki? Görünce anlamıyo muyuz hangisinin ne olduğunu? Yazarken iyice soğudum o plastik nesneden. Yenisini almadan atma lan, ahşabı var mı acaba? Çay kaşığı yıkamak, en zevklisi! Sayıklamaya geçtim, tam burada kesiyorum...

ana'da rakının ince bardakla yolluk biraya ap' deniyo...

● 'Aktif Balıkadamlar Derneği' duydum. Pasif olanlar da örgütlü mü acaba? Deniz kıyısında çilingiri kurup, "Aslında şuralara şuralara dalmak vardı hacım!" diyerek...

● Bi arkadaşım, babasının sıkı bi kolpasını anlattı. Amca, darbe dönemi az bi girip çıkmış kodese. Yıllar sonra, evli barklı, bi gece çok çıkmak istiyo dışarı, arkadaşlar var, sofra var ama karısından tırsıyo, çıkamıyor. Bulduğu çözüme gel: İki polis geliyolar, eski davayla ilgili durum var diye Amca'yı alıp götürüyolar! Polislerden biri Amca'nın arkadaşı, Amca takılıyo, sabaha karşı dönüyo eve!

Not: 12 Şubat ve 26 Şubat Perşembe, 21:30'da, BKM Mutfak sahnesindeyim...

vedatozdemiro@gmail.com

Akşamsefası

Sandık•içi

ERSİN KARABULUT

Başınıza gıcık bişey gelse üzülmüş gibi gözüküp aslında sevinicek tanıdıklarınız var biliyosunuz di mi? Hemen sadece size yapılıyomuş gibi düşündüğünüze eminim, kesin sizin mutluluğunuzu çekemiyolardır.

Ama bu duyguyu içinizde ararsanız, acı da olsa çoğunuzun bulabileceğini düşünüyorum. Başına bi dert gelse umursamanın ötesinde "şimdi napıcak bakalım" diye keyifle izleyeceğiniz insanlar vardır ya da olabilir. Kendimden biliyorum, herkesin iyiliğini isteyemiyosun. Primat günlerimizden beri böyle bu, daha fazla muzu olan maymun diğerlerini yutkundurur. Fakat tabii şimdi modern hayat falan, insanın bunu kendine bile itiraf etmesi çok zor. Ölse sevineceğiniz insanlar bile olabilir, benim olmuştu.

Üniversitede her sabah birbirine **"naber canım muck günaydın"** diye sarılan can ciğer dost kızlar vardı. Ama minik minik bakışlarından tavırlarından anlıyodum ki ortada büyük bi rekabet ve nefret dönüyo. Ayıplıyo değilim, en azından belli etmediğiniz sürece içten içe olması galiba normal. Ama bi de bunun bi ileri seviyesi var. **"Kötü hissettirmeye çalışmak".**

Yıllar önce dergiye gelen bi kız vardı, bütün köşeleri nasıl seviyodu anlatamam. Dergide zaten imza almış, herkesle fotoğraf çektirmiş, bi de üstüne imza günlerini de kaçırmıyodu, çok büyük okurdu yani sağolsun. Yaşça da küçük değildi, bana yakındı. Neyse aradan zaman geçti, bigün baktım mail atmış, bi sonraki imza gününü sormuş. Ben de sevinçle **"Ne tatlısın, yıllardır takip ediyosun, çok sevinç duydum"** deyip imza gününün tarihini yazdım. Cevap geldi, şöyle: **"Yok yaa, ne işim olur ahaha, normalde zaman harcamazdım da benim ergen yeğen tutturdu kitap fuarına götür diye. Sizin ergenlerden biri işte çok saçma ama farkında değil. Neyse sağol".**

Yani şimdi bu açıkça incitme amacıyla yazılmış bişey. Eski kendine kızmış, herhalde **"ne salakmışım"** demiş ve değiştiğini söylemek için mail atmış. Ben büyüdüm siz kimsiniz ki diyo yani.

Zaten bişey olduğumuzu sanmıyoduk be ablacım. Maalesef hayatımın hiç bir döneminde inanılmaz mutlu biri olmadım, olmuyorum. Ama bi çok kişiye göre de mutluyum. Sağdan soldan duyduğum kadarıyla dışardan bakınca olduğumdan daha da mutlu gözüküyomuşum. Çiziyo ediyo, kızlar **"çok şeker"**, erkekler **"aynı ben"** falan. Kedileri var, sabahladım ettim bilmem ne, anlıyorum yani, havalı durduğuna eminim. Oysa çok az arkadaşı olan, manitasal konularda büyük sıçışlar yaşamış, başını yastığa koyduğunda mali problemler ve gelecek endişeleri yüzünden bazen saatlerce uyuyamayan orta yaşlı bi insanım. Rahat olun yani benim de fazla muzum yok. Dolayısıyla ekstra muzsuz ya da mutsuz edilmeye de ihtiyacım yok. Fakat nedense önüne gelen çakıyo arkadaş. Üstelik hep aynı yöntemle. Tarz her zaman **"sizin yaptığınız iş nedir ki ahaha"**

Bi arkadaşımla karşılaştım, kendisi illüstrasyon çiziyo grafik tasarım yapıyo. Napıyosun falan muhabbetinden sonra bana **"Abi seni çok takdir ediyorum ya ben senin yerinde olsam beş dakika tahammül edemezdim, leş gibi ergenlere hitap etmek harbi sabır işi"** dedi. İyi yaa memnunum ben işimden filan diye geçiştirdim ama yetmedi elemana, **"helal olsun caz yapmak isteyen adamın pop albüm yapmaya zorlanması gibi bişey herhalde seninki. Ben bi dakka duramazdım abi o ortamda, inatla kıroya hanzoya iş üretmeye devam ediyosun harbi zor iş"** diye devam etti.

İşte bu var ya en tiksindiğim şey. **Sözde güzel bişey söylermiş, seni övermiş gibi yaparak nefret kusmak.** Kızsan haksız çıkıcaksın, ne dedim ki ben diycek. Bu adam her fırsatta bunu yapar. Normalde çok karşılık vermiyorum ama artık dayanamadım, dur dedim ben de o dilden konuşucam.

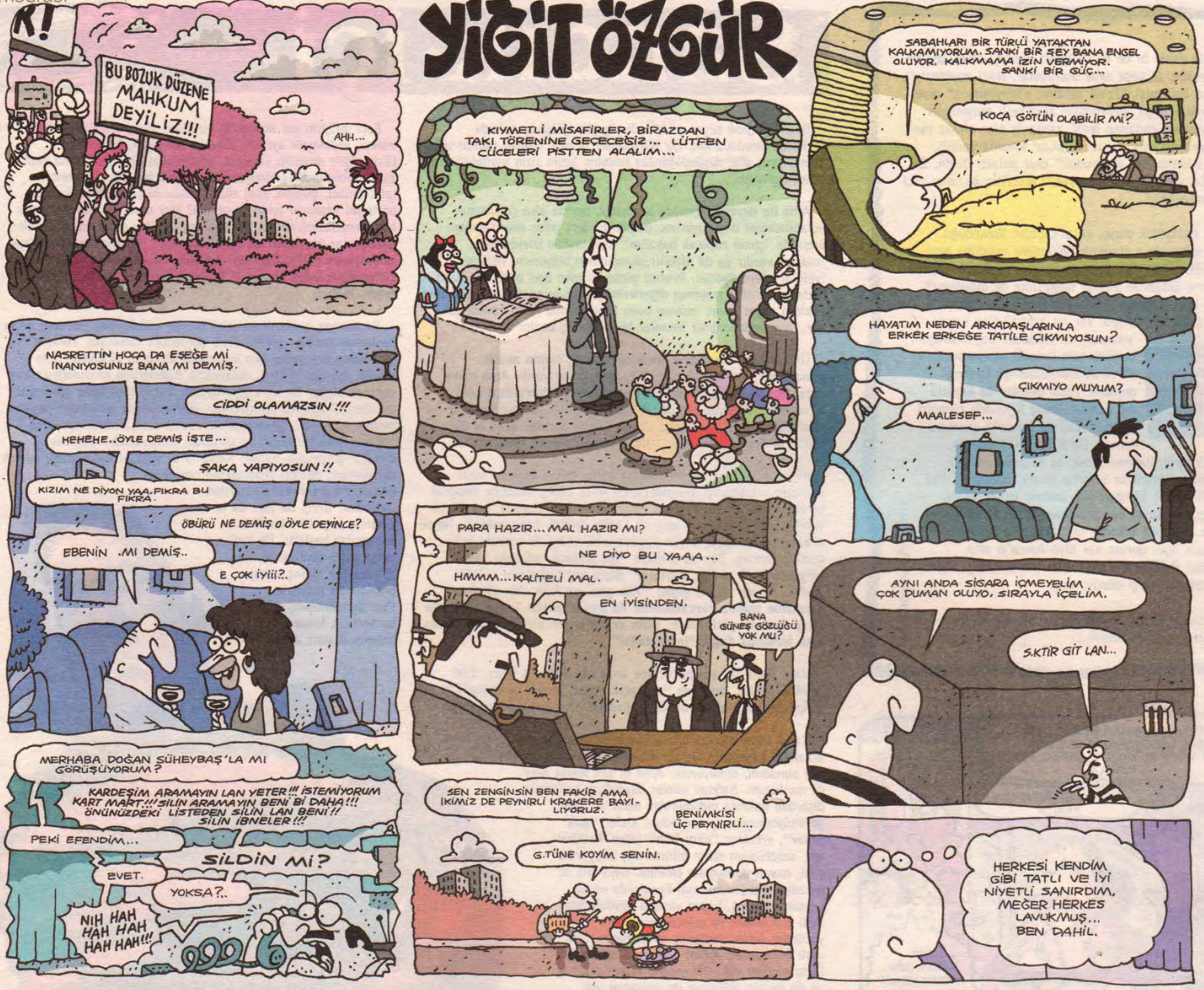
"Ben de seni takdir ediyorum" dedim sırıtarak, **"Keşke ben de mesai saatleri olan bi ajansa girip çalışabilsem, ama ordaki yavşak ilişkileri kaldıramıyorum, keşke senin gibi kaldırabilsem, seni çok takdir ediyorum, popüler olmadığı için beğenilen, sanat gibi naif illüstrasyonlar yapsam, böyle dirseksiz dizsiz kolu bacağı uzayan minik elli, kırmızı burunlu falan, o tarz bi yaşantıyı çok isterdim ama katlanamıyorum, sen ne güzel çözmüşsün o işi, ajans dedikodularına o pis ilişkilere nasıl katlanıyosan hayranlık duyuyorum".**

Feci giriştim abi acımadım bu sefer. Herif bozuldu mozuldu utandı, vedalaştık ayrıldık. Ben bi yenmişlik, bi haddini bildirmişlik duygusu yaşadım, yaşamadım diyemem. Ama beni zorla dönüştürdüğü kimlikten de midem bulandı. İlla restçi, laf sokmacı, gülerek kötü söz söyleyen bi yavşak mı olucaz, böyle mi yaşanıyo şehir hayatında? Her mutluluk duyuşumuzda kendi mutsuzluğumuzla mı kıyaslıycaz? Her duygumuzu statüler pozisyonlar üzerinden mi şekillendiricez? Ne diye alttan aldıkça saldırıyosun göt?!. Okursan oku bunu da. Ergene hanzoya çiziyomuşuz yeter be. İyi ki bi ergen lafını öğrendiniz, her boka ergen, kezban.

Ya aslında bunların evrensel dertler olduğundan eminim, insan canlısının zaafları çünkü. Ama gördüğüm kadarıyla, Türkiye gibi ruhen her geçen gün boku yemekte olan bi ülkede iyice coşuyo. Herkes mutsuz, dolayısıyla diğerlerinin mutluluğuna izin vermiyo kimse. Bi rüya görmüştüm. Bütün insanların gövdesine sarılmış sülüğümsü canlılar var. Herkes diğer insanların canlısını besliyo hızlı hızlı. Çevremdekiler tarafından beslendikçe iyice semiren benim canlı'm da göğsümü sıkıştırıyodu. Çok net metafor görmüşüm yalnız. Kendimi de köküne kadar dahil ederek söylüyorum, herşeyi kınamaktan gerçekten bıktım, **"o ne yeaa"**cılıklardan tiksindim. Gerçi bu yazı da bi kınama, ama ilk olarak o kınayıcılar başlattı. İlk kın'ı onlar akıttı diyerek de, bu iç karartıcı iğrenç konuyu bitiriyorum izninizle. Feci darlanmışım, bu haftalık kusura bakmıycaksınız artık.

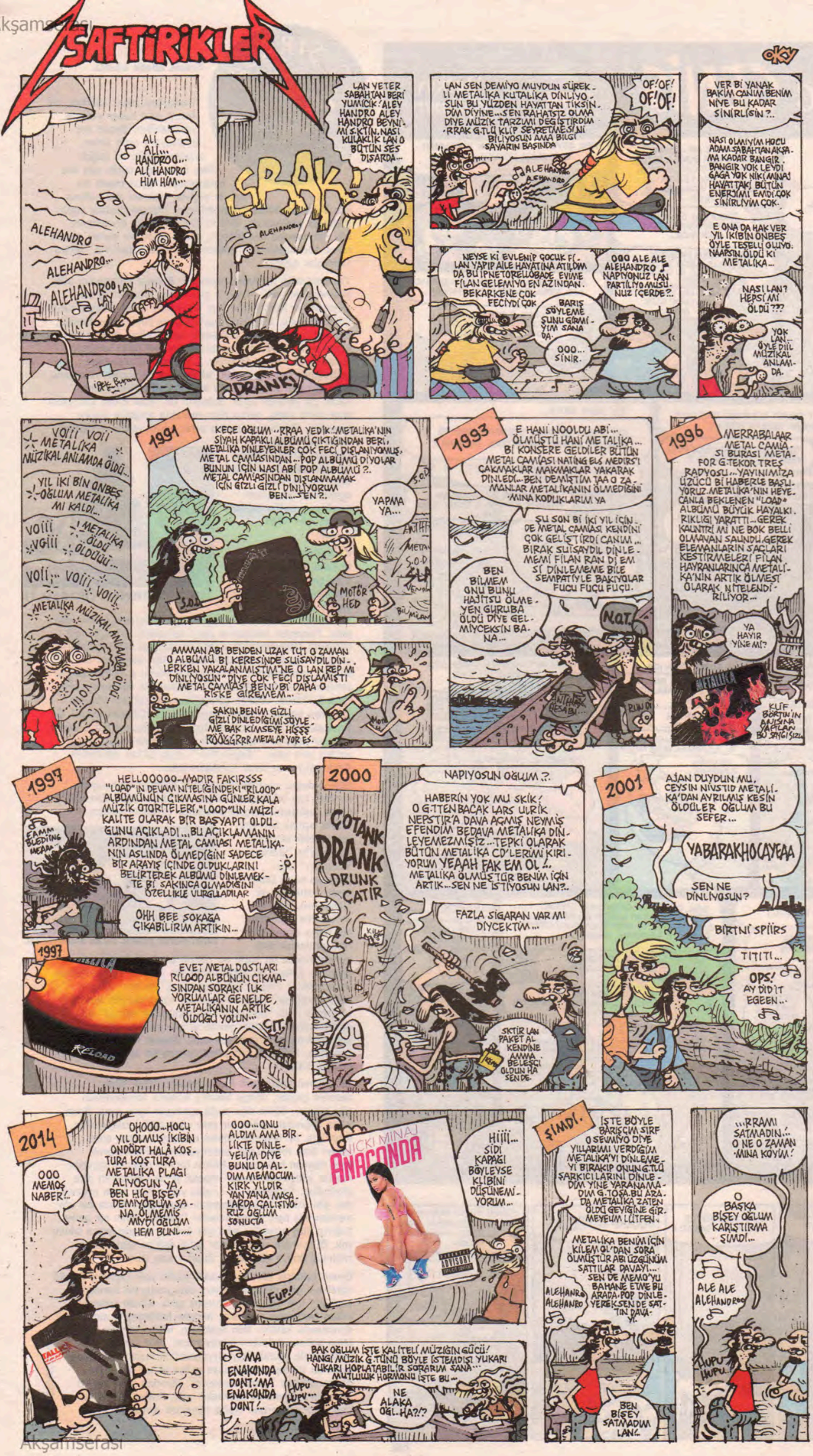
Akşamsefası

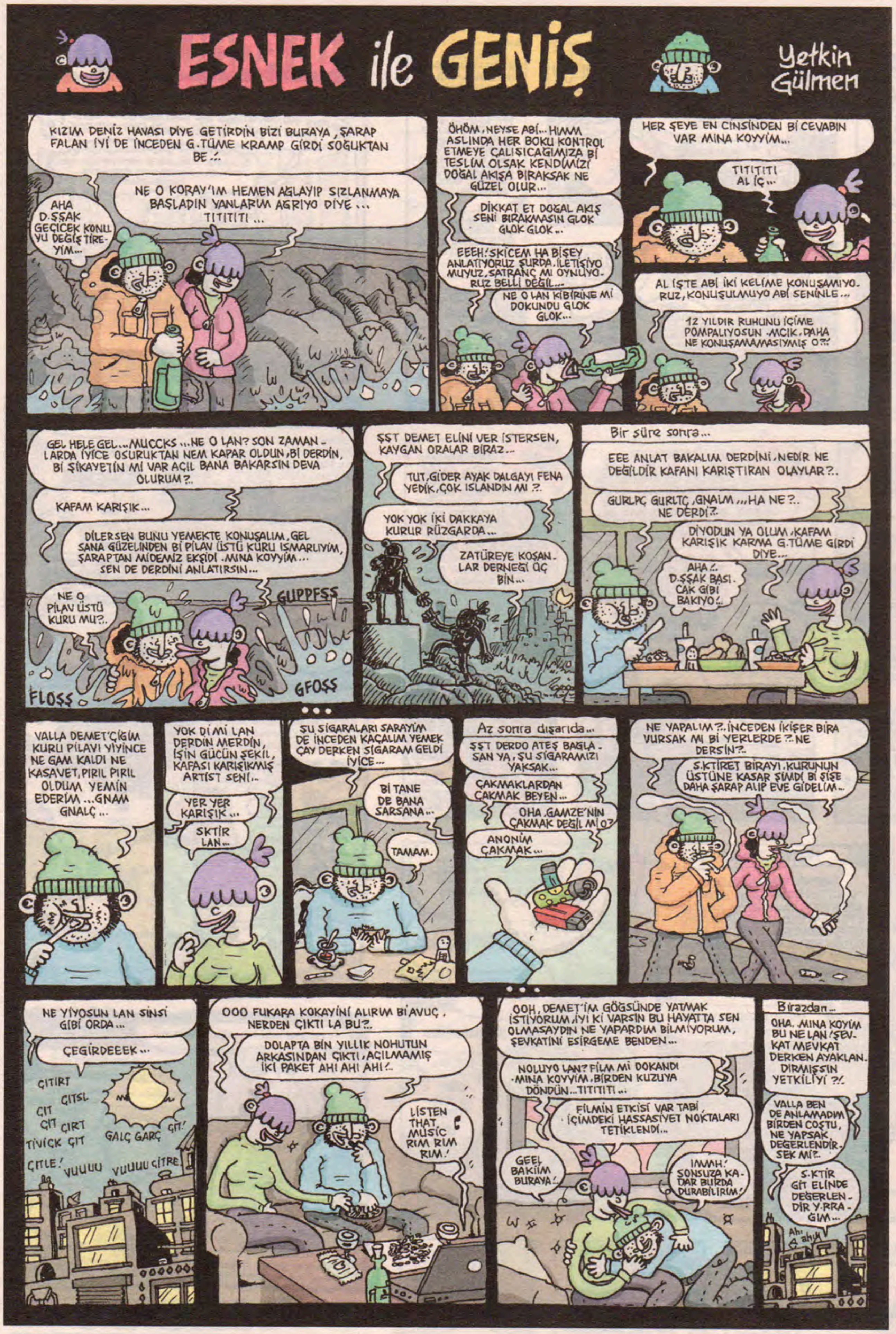
Akşamsefası

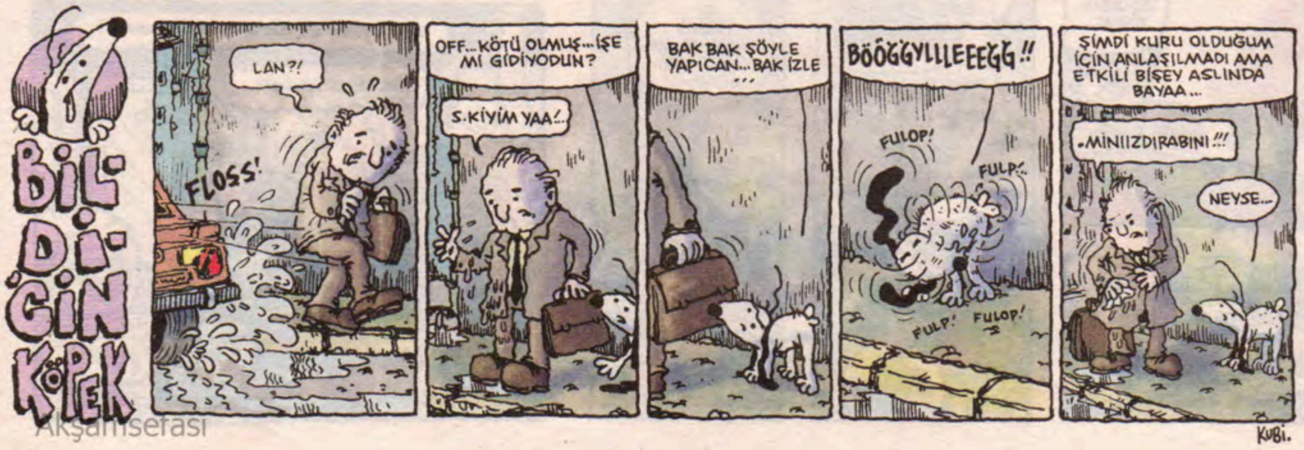
Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Tropik adada sıkıntı.

Cumartesi sabah kalktım, bir buçuk saat kadar yatakta yuvarlandım. Bugün boş. Bilgisayara oyun aldım, ortaokullu gibi iki buçuk litre fanta açıp bütün gün onu oynayacağım. Oyun tropik bir adada geçiyor, istersen ada halkına kan kusturan iktidarı devirebilirsin, istersen denizde yüzüp arabayla gezebilirsin. Ada halkına merhaba diyebilirsin, köy meydanında durabilirsin, canını sıkan bir durum olursa roket atıp tüfekle ateş ederek müdahale edebilirsin. Serbest yapmışlar oyunu.

Yıkanmaya ve giyinmeye üşendim. Aslında üşenmedim bile, aklımdan geçmedi. Yıkanıp giyinirsem vücudum iş var zanneder ve keyfi kaçar diye düşündüm. İyice anlasın vücut tatil olduğunu. Kurbanlık hayvanda da böyledir bu mesela, bilimsel bilgi, hayvan (mübarek) kesileceğini anlarsa kendini kasar ve eti semsert olur, bütün sinirleri falan sertleşir ve bu sinirler etine de geçer... Sonrasında pişirmeye kalktığında çok uğraşırsın, sıkıntı olur. O yüzden vücudumu ürkütmemeye çalışarak onu mutfağa götürdüm, dünden kalan çiğ köfteler vardı. Bebeğim de sabah evden çıkmadan önce simit almış, yerim diye mutfakta tezgahın üstüne bırakmış. Simitlerin arasına biraz beyaz peynir ve dünden kalan çiğ köfteleri koydum. Beklediğimden iyi oldu kahvaltı olarak. Mutfakta insanın sezgilerine güvenmesi gerekiyor, tarifle ölçüyle olacak işler değil bunlar.

Rock efsaneleri (Radyo 3)

Kahvaltıdan sonra tavşana bakmaya gittim, o da çok iyi uyuyordu. Tuvaletini falan üstüne yapsın diye yere serdiğimiz hasta bezini değiştirmeye uğraşırken uyanır gibi oldu. Tavşanlar kakalarını yiyen hayvanlar oldukları için (sindirim sistemleri öyle çalışıyor, bilimsel bilgi) kakalarına karşı bir hareket yapınca sinirleniyorlar, koruyucu ve bölgeci davranıyorlar. Biraz yem koydum, o karışık tavşan yeminin arasından sevdiklerini ayıklamaya uğraşırken ben işimi hallettim. Odadan çıkacakken çok dikkatli yüzüme bakmaya başladı. Odanın kapısını açıp "Çıkacak mısın? Ne yapacaksın?" diye sordum. Biraz daha yüzüme baktı, sonra kakalar saçarak odanın başka bir köşesine koştu, sonra aniden yere yattı. "Keyfin bilir" diyip çıktım odasından. Artık anlıyorum biraz hareketlerinden.

Öğlene doğru mutfakta kuruyemiş buldum, sonra oyunu kurmak için bilgisayarın başına oturdum. Oyun kurulana kadar kuruyemiş yiyerek bilgisayar ekranına baktım. Müzik açmak bile çok sonra geldi aklıma. Radyo 3'te "Rock'ın Yıldızları" diye program vardı (adını yanlış hatırlıyor da olabilirim), tabii ki de tematik program, her hafta efsane bir rock grubunun tüm albümlerinden bir şarkı mı çalıyorlarmış, öyle bir şey anladım. Efsane bir rock grubundan (Jethro Tull haftasına denk geldim) "moruk adamlar aşmış" ya da "abi çok değişik kafalar" şeklinde değil de, süper düzgün türkçeyle ve grupla ilgili "hep esrar içip yapıyorlar müziği" gibi götten sallama bilgiler yerine gerçek bilgiler eşliğinde konuşulduğunu duymak çok tatlı. Oyunun müziklerini kapattım, Radyo 3 dinleyerek oynuyorum oyunu. Radyo 3 kalbimi kazandı.

Turist olarak geldim, sorun istemiyorum.

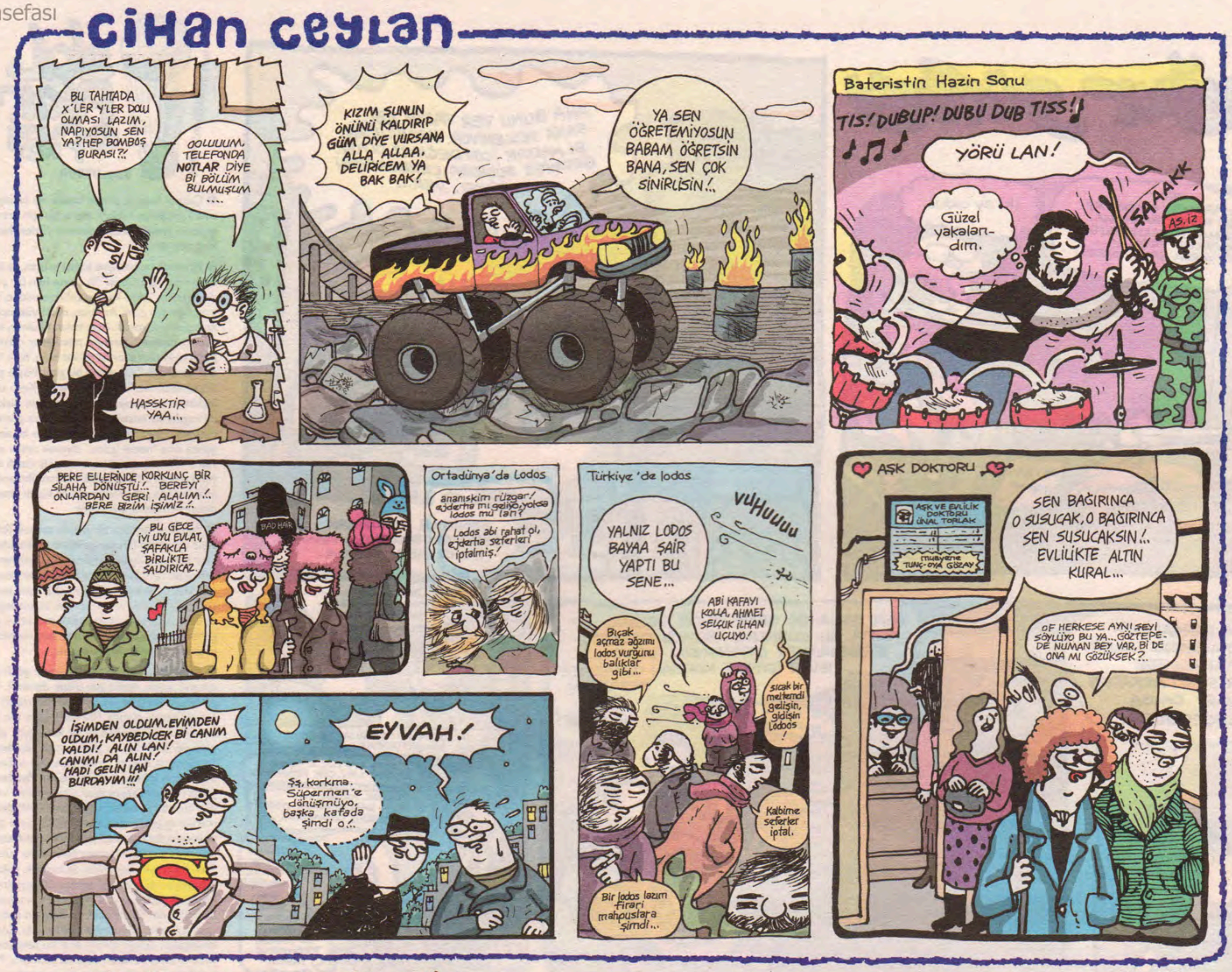
İlk bölümü kontrolleri öğren, insanları tanı, silah nereden çıkıyor, nereye basınca kızlarla konuşuyorsun gibi bilgileri öğren diye zorla oynatıyor oyun sana. Bana kalsa doğrudan dağlık bir yere çıkıp denizi izleyeceğim. Ama işte, ilk bölümde adanın ordusuyla sıkıntı oluyor, askeri üssü roketatarla patlatıyorum, normal olarak beni düşman belliyorlar. Bölüm bitince dağlara kaçarım, olaylar yatışıncaya kadar ağaçlık yerde saklanırım diye düşündüm. Gerçekten de aradan yarım saat falan geçince dev gibi askeri üssü patlattığım unutuluyor. Arada bir köy meydanında beni gören askerler "vamos" falan bir şeyler bağırıp ateş açıyorlar ama göz önünde dolaşmayınca sıkıntı yok. Bir yerden vespa motor çalıp dağları geziyorum, sıkılınca denize giriyorum. Güzel ortam var.

Oyunu yaklaşık dört saat kadar yazlık yere taşınmış emekli öğretmen gibi oynadım. Sonra yine yanlış bir hareket yaptığım için çok büyük çatışma çıktı. Günün sonunda askeri helikopter kaçırdım, herkese helikopterle ateş etmek durumunda kaldım. Ben uçakları, helikopterlerin falan kullanılabildiğini bilmiyordum. Dört saat de helikopterle uçarak, köy meydanındaki kızları helikopteri alçaktan sürerek korkutmaya çalışarak geçti. Geriye dönüp bakınca "çabamı s.keyim" diyorum ama çok iyi dinlendim. Oyuna on üzerinden yedi, Radyo 3'e ise on tam puan veriyorum. Hafta sonundan termemiz kafayla ayrıldım.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

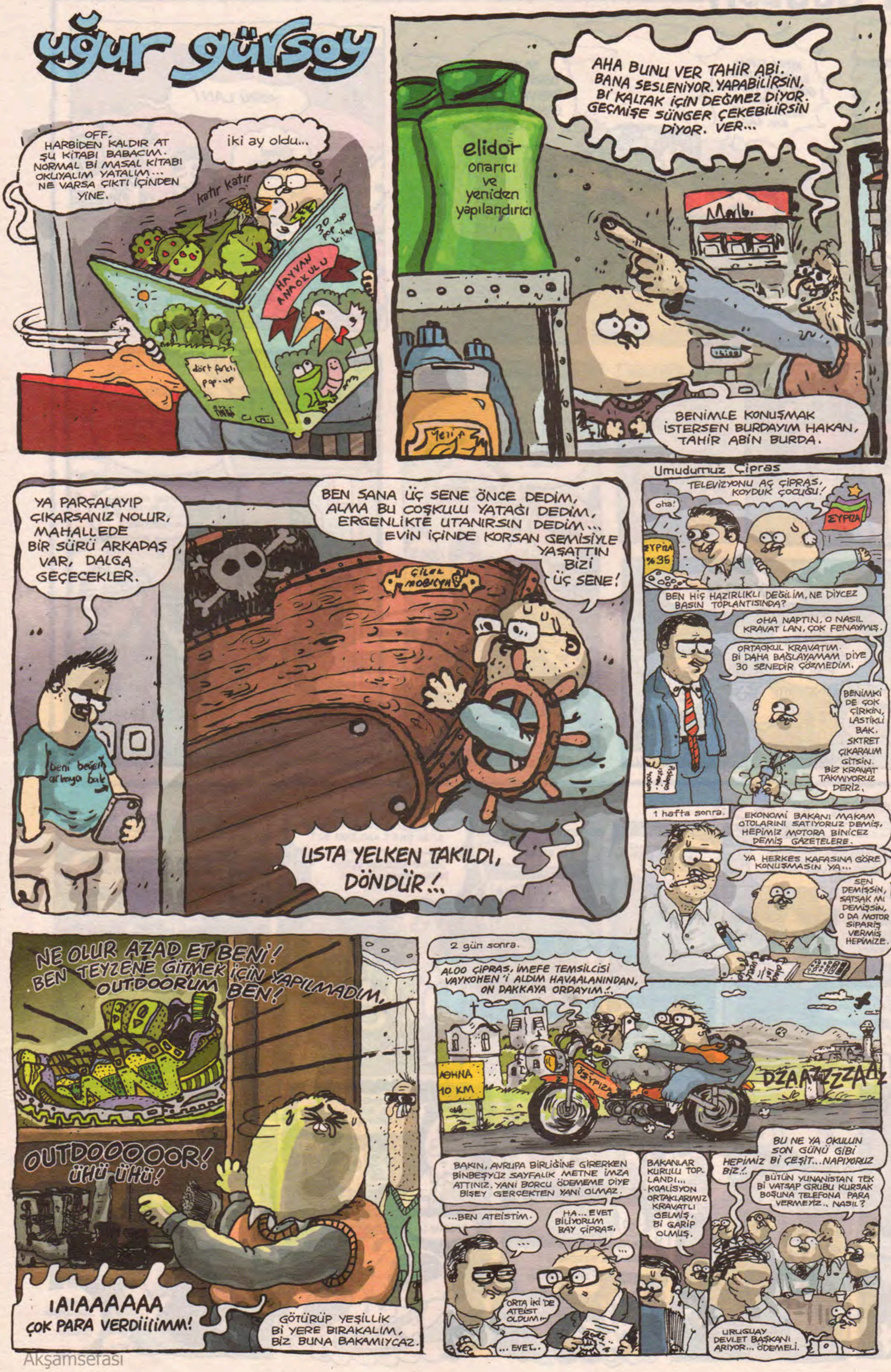
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

● Çalışan başarır, elması kızarır mı bilmiyorum ama Türkiye'de hakkını alamadığı için greve giden işçilerin grevini yasaklayanların yüzleri hiç kızarmaz ona eminim.

● Başımıza ne geldiyse kafası çalışan, az buçuk bilen eden adamların "Ya neyse ben bir şey demeyeyim," diye kenara çekilmesinden, nemelazımcılığından geldi. Arkadaş, misal yüzüncü yılını kutlayan sinemamız. Açın bakın filmlere, baş rol oyuncusundan figüranına misal gitar çalarken gitarı nasıl tuttuklarına dikkat edin. Yahu kimse mi dur dememiş, "Abi yalnız bu gitar böyle çalınmaz, böyle tutulmaz," diye uyarmamış? Koca sette hiçkimse mi bilmiyormuş, koca sette hiçkimse mi hayatında enstrüman çalan adam görmemiş? Mümkün değil. Eminim ki her sette bu abukluğu gören ama "neme lazım," diyerek sesini çıkartmayan birileri var. Hadi başlarda ekip dardı diyelim yahu son yirmi otuz yılda çekilen filmlerde bile adamlar bas gitarla solo atıyor, klasik gitardan distorşınlı sesler çıkartıyor.

● Bu bir sektörden bir örnek sadece. Yoksa bunu gitar çalmadan fabrika işçiliğine, sinemadan siyasete her yere uyarlayabiliriz. Misal eminim ki koca kabinede de ülkeye milyarlarca dolar ucuz kredi akarken, bu kredilerle bina yapıp borç parayı betona gömmek yerine sürekli katmadeğer ve istihdam sağlayacak uzun vadeli yatırımlar yapmak gerektiğini düşünen olmuştur ama nemelazımcılıktan susup oturmuş anlaşılan.

● Ekonomik kriz demişken aklıma geldi (demedik mi? neyse, demiş gibi olduk diyelim). 1994 yılında, Tansu Çiller'in 5 Nisan kararlarını aldığı gündü, benim elimde 100 mark para var, kasetten kasete kayıt yapabilen iyi bir kasetçalar almak niyetindeyim. Sirkeciye gittim, önce elimdeki markı bozdurayım dedim. Döviz büfesinin önünde bir sürü insan kafalarını kaldırmış kur fiyatlarını at yarışı izler gibi seyrediyor. Önce anlam veremedim ama biraz bakınca gördüm ki elimdeki 100 markın değeri arttıkça artıyor, bir türlü de satamıyorum. Biraz yükseliyor, "Hah şimdi satayım," diyorum, gişeye ilerlerken biraz daha yükseliyor. Tabii bakmayın, benimkisi de kerizlik, yükseliyor yükseliyor da elimdeki paranın değeri lira olarak bugünün parasıyla çok çok iki lira artıyor. İki saat büfenin önünde dikildim durdum en sonunda dayanamadım bozdurdum 100 markı. Koşa koşa kasetçaları almaya gittim, ama bu sefer de onun fiyatı artmış, elimdeki para da yetmiyor. Markı bozdurmadan götürüp versem alacağım hâlbuki. Kasetçalar da alamadım döndüm. Aslını isterseniz fiili olarak ekonomiyle o gün tanıştım diyebilirim.

● Kimseyi tanımadığım ve insanların da birbirini pek tanımadığı bir ortama girdiğimde lafı döndürüp dolaştırıp taksicilere getiriyorum, ortam bir anda coşuyor. Herkes ağız birliği ederek taksicilere sitem ediyor. Az evvel birbirini pek tanımayan, mesafeli mesafeli konuşan insanlar eski açık tribünü gibi anında tezahürata girip taksicilere verip veriştirmeye başlıyor. Aslını isterseniz benim de taksicilerle çok öyle bir sorunum da yok. En fazla gitmek istediğim yere değil de başka bir yere götürmek istiyor ya da fazla paramı alıyorlar. Ama ne yapayım, şimdiye kadar anladığım kadarıyla birbiriyle hiçbir ortak noktası bulunmayan insanları birleştirmek için onlara ortak bir düşman göstermek gerekiyor. Bu da nasıl ki beyefendi için paralelse benim için de taksici oluyor. Bu yüzden taksici arkadaşlardan özür dilerim. Ama tabii onlar da bir düşünsün, zira taksiciye sitem etme özelliği, taksicilerin bizzat kendilerinde bile var.

● Evet, saçma ama, bu taktik takside bile işe yarıyor. Misal yol uzunsa ister istemez taksiciyle muhabbet ediyorum ve arada bir taksicilere de taksici bahsi açıyorum. Arkadaş, sanki kendileri taksici değilmiş gibi (ki zaten onlar da nedense hep "Abi ben aslında ticaretle uğraşıyordum, kontörlü telefoncumuz vardı, sonra battı," diyen sonradan olma taksici çıkıyor) başlıyorlar diğer taksicilere verip veriştirmeye. Bir seferinde, "Taksici milletine güven olmaz abi, bakma sen ben mecburiyetten yapıyorum bu işi," diyen bir taksici yol boyu kimi taksicilerin ne de dolandırıcı olduğunu anlattıktan sonra kırk liralık yol için elli lira almıştı hatta da, inerken adama bayağı bir hak vermiştim.

● Bu arada şu hayatta kontörlü telefoncu bir su istasyonu iki; bunların olduğu yerde medeniyetten söz etmek çok iddialı. Haberleşme ve temiz içme suyu gibi iki temel hizmeti halkına veremeyen bir yerden söz ediyoruz burada, lütfen medeniyet kelimesini daha dikkatli kullanalım.

Akşamsefası

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 5 Şubat 2015 | Sayı: 388

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş, Utku Coşkun, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul **Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

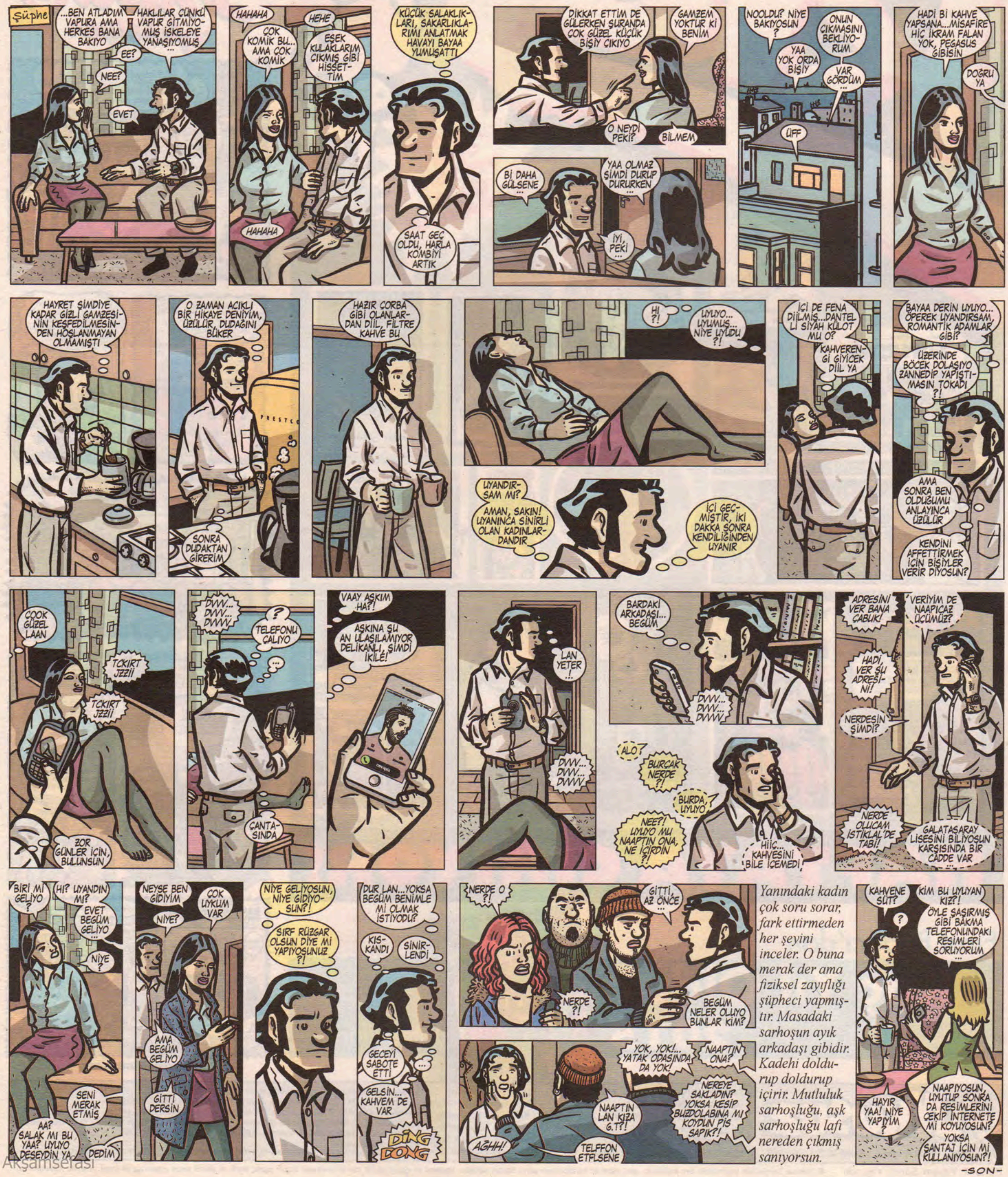
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

-SON-

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

12 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2015/07 No: 389
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan faiz kararıyla ilgili görüş bildiren eski Merkez Bankası Başkanı Durmuş Yılmaz'a "İşine baksın," dedi. Durmuş Yılmaz "İşime bakıyorum, en iyi bildiğim konuda konuşuyorum," diye cevap verdi.

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

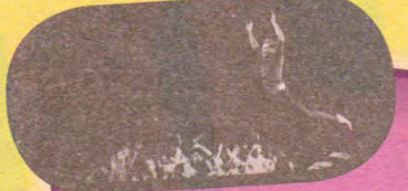
Kafa

● Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan, İsviçreli ünlü saat üreticisi Patek Philippe'in fabrikasını ziyaret ettikten sonra, *"Türkiye'den de saat markası çıkmasını kafaya takmış durumdayım"* kisvesi altında markayı bol bol överek, kendi Patek Philippe'inin ilk sinyallerini vereli **4 yıl,**

● Twitter'da Barış Güler'in ailesine küfrettiğini iddia eden MHP Milletvekili Lütfü Türkkan'ı arayan İçişleri Bakanı Muammer Güler, *"Eğer o hesap oğlumunsa kafama sıkarım"* diyeli **2 yıl,**

● Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, **"çevrim içi bilgi dağıtımı"** anlamına gelen **"bulut bilişim"**i anlatmaya çalışırken aklına bir şey gelmeyince, *"Bu bilişime fazla kafayı yorarsan sıyırırsın. Hikmetini fazla şey yapmamak lazım,"* diyerek bahsi kapatalı **4 yıl,**

● Brezilya'nın Chapeco kentinde düzenlenen festivalde, **"Kafamı Kontrol Ettirdim"** isimli şarkıyı söylerken gaza gelip seyircilerin üzerine atlayan solist yüzüstü yere çakılalı **4 yıl,**

● Tayyip Erdoğan'ın ziyareti öncesi İstanbul Kongre Merkezi'ndeki fuarda bulunan çıplak cansız mankenler kaldırılırken, üzerinde ürün olan mankenlerin kol, bacak ve kafaları kesilerek bütün ayıplar yok edileli **3 yıl,**

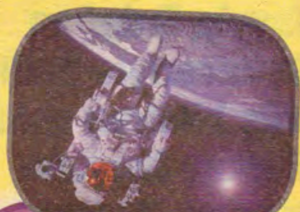
● "Çocuklar Alemi" dergisi Nasrettin Hoca'nın "Maya" fıkrasına, *"Hoca eşeği suyun kenarına çekmiş. Kendisi de kenara oturmuş, esrarlı sigarasını sarmış, kafayı buluyor..."* diye giriş yapalı **5 yıl,**

● Kendisini çekmek isteyen magazin muhabirleriyle kavga eden Levent Kırca muhabirlerden birinin kafasına hamam böceği koyduğunu iddia edeli **6 yıl,**

● Oktay Kaynarca sevdiği insanların kafasını ısırdığını açıklayalı **5 yıl,**

● Milliyet gazetesi Kaddafi'nin devrilmesi üzerine, *"Kıvırcık kafadan kurtulduk!"* manşetiyle neşeleneli **4 yıl,**

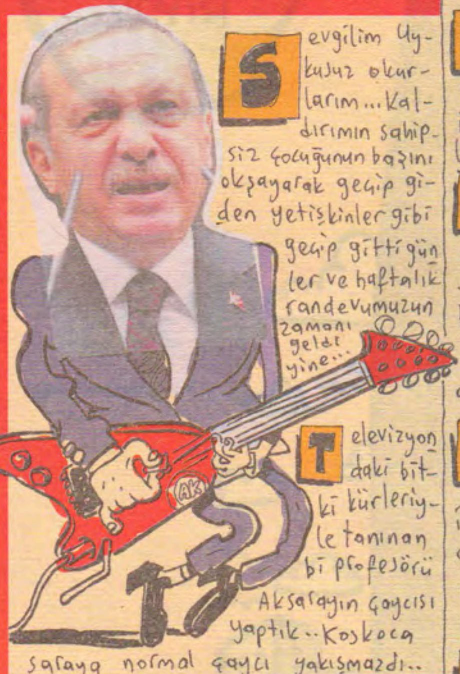

● Kenan Doğulu, Trabzon konseri sırasında Beşiktaş'ın Galatasaray'ı 2-1 yendiğini öğrenip sahnede *"Şampiyon Beşiktaş!"* diye bağırınca kafasına taş yiyeli **6 yıl,**

● Uluslararası Uzay İstasyonu'nun güneş panelini tamir etmek için uzay yürüyüşüne çıkan astronot Heidemarie Piper'in alet çantasını elinden düşürmesi, Türk medyası tarafından **"Kafanıza çekiç düşebilir!"** manşetiyle verileli **7 yıl** olmuş.

UYUYUN LAN

Sevgilim uykusuz okurlarım... Kaldırımın sahipsiz çocuğunun başını okşayarak geçip giden yetişkinler gibi geçip gittiğünler ve haftalık randevumuzun zamanı geldi yine...

Televizyondaki bitki kürleriyle tanınan bi profesörü Aksarayın çaycısı yaptık.. Koskoca saraya normal çaycı yakışmazdı.. Bitki kürü deyince benim aklıma rize çayı, içine biraz tomurcuk; geliyo.. Kışında ıhlamur, limon.. Gerisini salla..

Melih "Belediye başkanlığına aday olmayacağım bu seçimde" demiş.. Ankaradan olmuyosa istanbuldan olur, duramaz o.. Yüzyıl, seçmen esnaflığı yüzyılı.. Müşteriyi bırakmaz..

2014'te, 365 günün 224'ünde biber gazı kullanılmış.. Acılı seven milletiz.. Gelenekselleşti biraz.. Sigara içmeye balkona çıkar gibi gidiyo insanlar gösterilere.. Dumansız, gazsız duramadık

Aksarayın bahçe düzenlemesine senelik 108 milyon lira harcanıyo diye eleştiriler geldi.. Valla biz de şaşırdık.. Bunun aynısı bizim memlekette bedava lan.. Orman çiftliğinin ortasında bahçeye dünya para harcadık.. Bu orman çiftliğini kaça yaptırdılar acaba..

Küba ziyaretim öncesi, küba basını coşmuş.. "Oraya bi cami yakışır" demiştim, cami sayısını ikiye çıkarmış basın... Adanın yarısı guantanamo, amerikanın askeri hapisanesi.. Mahkumlar hep müslüman.. Bi tane de onlar için istiyolar zaar..

7 Haziran seçimlerinin sloganları belirginleşmeye başladı.. MHP'ninki "Bir millet uyanacak". Orjinali "Bir millet uyanıyor" aslında.. Ama demek ki daha uyanmasına var ki "uyanacak" diyor...

CHP, aş-iş-özgürlük sloganıyla geliyor.. Kafiyeye uyması açısından "aş-iş-**iş" diye olsaymış daha iyi olurmuş...

AKP ise kutsal dava, kutsal kavga kavramlarına yer vermeyi düşünüyor sloganında.. Güzel makara...

AKP'li başkan vekili, "iç güvenlik Yasa Tasarısı"na karşı çıkanların terörist yada vatan haini olduğunu söylemiş.. Aslında yasa tasarısını bi anlamda özetlemiş de olmuş..

MHP başkanı, AKP için "Nefesimiz ensenizde olacak" demiş.. Bu ne lan? Erotik gibi... Nefesi filan ne karıştırıyosun.. Bi abdosti bozmaya bakar, alacak nefes bulamazsın...

AKP millet vekili "Bi başbakanla bi çoban arasında fark yok" demiş.. Meclis binası eskidi demek ki iyice... Ahır gibi oldu..

Mektubuma burada son verirken hepinizi gözlerinizin beyazından öpüyorum..

Vatandaşa internet fenomeni sorduk:

Izdırhan KUMSAL (40): Büyük penisli adamlara internet fenomeni denir.. Ama artık bu fenomenlere erişim engellendiği için, nihayet kendi yörel fenomenlerimizi takip etme fırsatı bulduk.. Çavuşu yine tokatlıyorsun ama zevki az.. Yine de güzel, çünkü tamamen yerli malı...

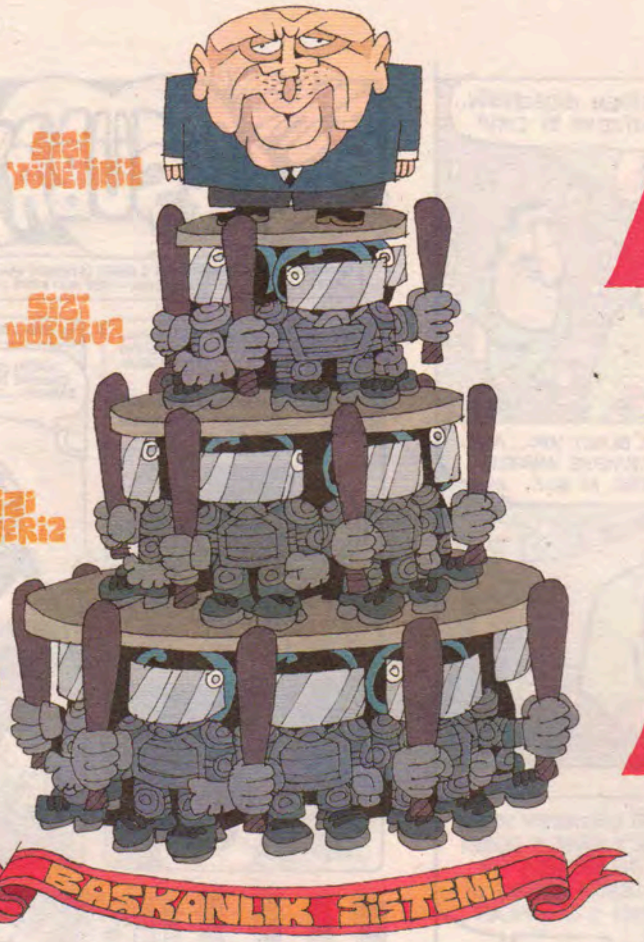
Muavin BACAK (34): Bir internet inanışıdır.. Kurucusu "internet Mahir"dir. Bir Türk geleneği olan internet fenomenliği, zaman zaman şahin K şeklinde denizin buz gibi sularından çıkar, bazen de sudan kediciklerliyle beraber çıkar..

Nevin EDVIRT (38): Hükümet sırlarını açıklayan internet fenomenimiz var lan... Bayaa bildiğin ajan, tivitırdan çalışıyo.. Polis baskınlarını filan haber veriyo..

- Ay kiss yu -

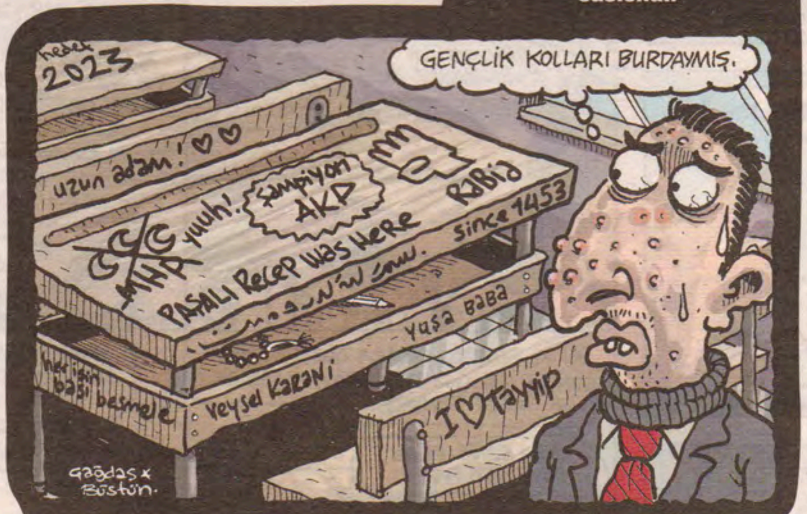
UYKUSUZ

Yüksek Seçim Kurulu Tayyip Erdoğan'ın siyasi faaliyetlerinin seçim yasakları kapsamına alınması isteğini reddetti.

Ak Parti Bolu İl Gençlik Kolları, kongresini Bolu Sosyal Bilimler Lisesi'nin toplantı salonunda yaptı, salon parti bayraklarıyla süslendi.

Tayyip Erdoğan "İnsanları sokak ortasında vurmak, öldürmek, yazarlara, çizerlere şiddet uygulamak, bizim medeniyetimizde asla kendisine yer bulamamıştır," diye twit attı.

Ak Parti Konya milletvekili Cem Zorlu, yöneticilik açısından bir çoban ve başbakan arasında fark olmadığını berliterek "Biri sürü yönetiyor diğeri halkı yönetiyor," dedi.

Yeni iç güvenlik yasa tasarısına göre polis, tehlikeli bulduğu kişileri kendi kendine gözaltına alabilecek ve kişinin eylemi suç oluşturmadığı için cumhuriyet savcısına bile bildirmeyecek.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bir insanın ortalama olduğunu ve ülkedeki diğer insanların çoğunluğuyla aynı özellikleri taşıdığını ileri sürmek, hele ki bahsedilen kişi milleti temsil etmek iddiasındaki bir siyasetçiyse o insan için ancak bir iltifat olarak görülebilir. Halkın ortalaması olduğu ileri sürülen kişinin buna karşı çıkması ya halkı ya da bizzat kendi kendini beğenmeyğip aşağıladığına işarettir. Ama **Yeni Türkiye'de** Cumhurbaşkanının "cumhurla" aynı ortalamada olduğunu belirtmek 2 yıl hapis istemiyle yargılanmanıza neden olabilir. **Yeni Türkiye** milleti temsil eden kişinin millet gibi olduğunu söylemenin, o kişiye hakaret kabul edildiği bir ülkedir. Halbuki bu kıyaslamada hakarete uğrayanın millet olduğu açıkça görülebilir.

Normal şartlar altında, evde çiğ köfte partisi düzenlemeniz fazla gürültü yaparsanız komşularınızı, çiğ köfteleri olmuş mu, diye tavana atıp tutarsanız ev sahibini ve abartıp fazlaca yerseniz midenizi rahatsız edebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** çiğ köfte partisi vermeme hakkına sahipsiniz ve evde yapacağınız bir çiğ köfte partisi, aleyhinizde delil olarak kullanılabilir, bu çiğ köfte partisi delil gösterilerek altı yıl hapis cezasına çarptırılabilirsiniz.

Tayyip Erdoğan konuştukça doların yükselişi hızlanıyor.

Tayyip Erdoğan'ın halktan, seçimlerde 400 milletvekili vermelerini istemesini yorumlayan Bülent Arınç, cumhurbaşkanının parti ismi söylemediğini ve tarafsızlığını koruduğunu ileri sürdü.

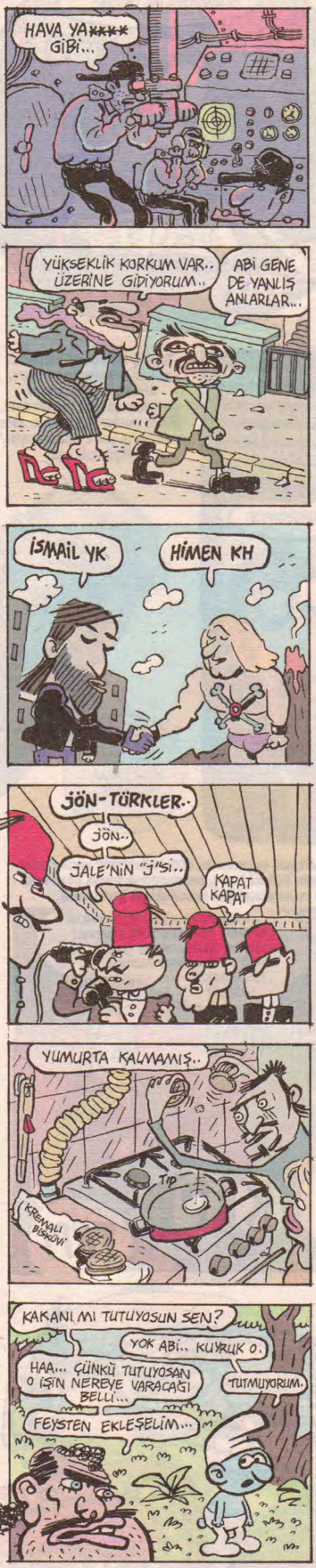

14 üniversite öğrencisinin KCK üyeliği iddiasıyla yargılandığı davada, öğrencilerin düzenlediği çiğköfte partileri "örgütsel" olduğunu iddia edilerek delil sayıldı ve öğrencilere altı yıl üç ay hapis cezası verildi.

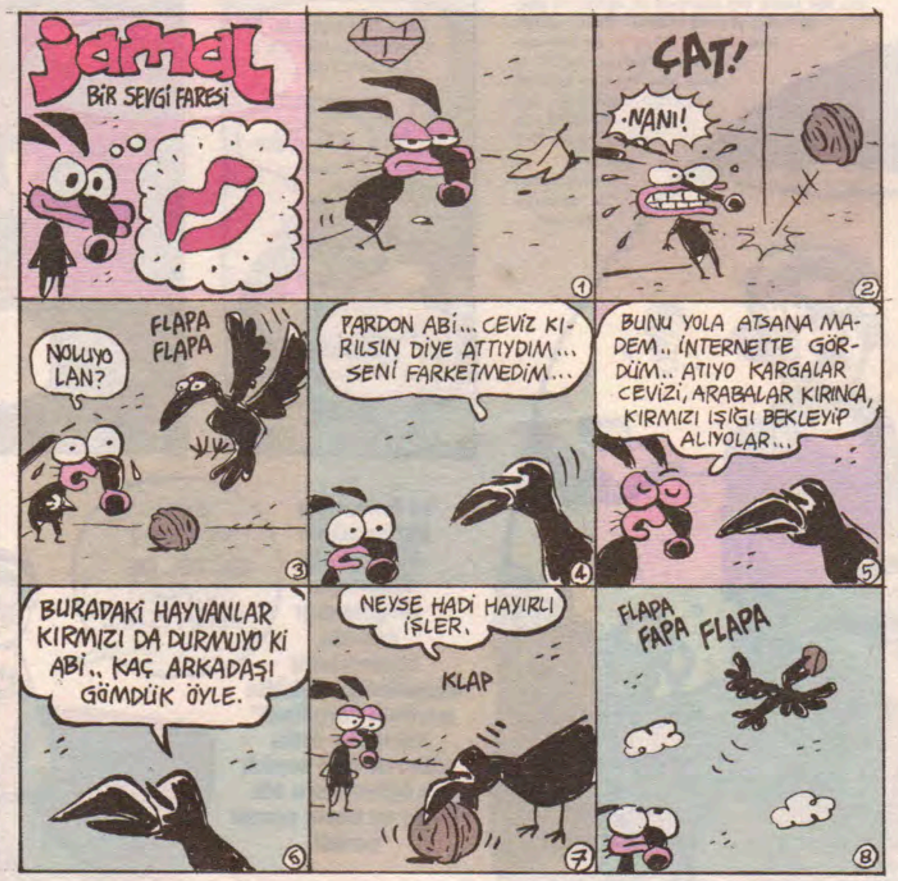
Akşamsefası

EMRAH ABLAK

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Cansın Çağlar** ile **çalsın sazlar** aynı şey. **–Özgün Can Karaburun–**

æ Karadeniz insanının en büyük özelliği net olmasıdır. Lafı hiç dolandırmaz, söyleyeceğini hemen söyler. Sanki hiç vakti yok gibidir, her şey hemen olsun ister. Cemal Gülas ağabeyimizi biliyoruzdur. Belgeselci, ayısı vardı, "DATVİ". Rize Çamlıhemşin'de yaşıyor, Twitter'da kendisini takip ediyorum, o da beni takip ediyor. Çok da neşeli de bir evi var. Hep dostlarıyla. Ve acayip iştah açıcı da paylaşımlarda bulunuyor. İşte, "arkadaşlarla çay keyfi", "kestane kebap yiyoruz", "mısır tüketiyoruz". Ben de böyle salyalarım aka aka bu fotoğraflara bakıyorum. En sonunda dayanamadım, DM'den Cemal ağabeye yürüdüm. Ben de DM'den Cemal ağabeye yürüyebiliyorum. Uzun uzun yazdım. İşte, "ağustos gibi o taraflara gelmeyi düşünüyorum, in'ine uğrayıp, (evine de in diyor bu arada), bir çayını içmek isterim, sevgiler saygılar" diye uzun uzun yazdım. Aldığım cevaba bakınız, "nasip". **Nasip yani Alpay'cığım gelirsen bir çayımızı içersin ama gelmezsen de aramam yani.** Karadeniz insanı nettir ve dünyanın da en güzel insanıdır.

æ Bu arada Cemal ağabey kadar olmasa da bizim de ayı beslemişliğimiz var. Şükürler olsun, o duyguyu da tattım. Veteriner hekim bir arkadaşım yavru bir ayıya bakıyordu. Ben bunu öğrenir öğrenmez yanında bittim. "Ben de bakacağım, kendimi keserim yoksa" dedim. Baktı ki rezillik çıkardım çıkarmak üzereyim, "e bak madem" diyerek beni kabul etti. Özel bir karışım hazırladık. Doldurduk biberonun içine. Nasıl huysuz ama, aç ya, yerinde duramıyor, sürekli homurdanıyor. Güç bela aldım kucağıma, biberonu hemen kaptı zaten, o zapt edilemeyen hayvan bir anda kuzuya dönüştü. Bir yandan sevdim, bir yandan da besledim. Hayatımın en güzel anlarından biriydi galiba. O duyguyu hala o anki gücüyle hissederim ara ara. Andıkça. Sonra karnı doyunca da sıra çiş yapmaya geldi. Pis işlerden hep kaçtığım gibi o işten de kaçtım elbet. Arkadaşıma kaldı o iş. Karnını ova ova yaptırdı hayvana çişini. Off yaa, çok özledim ama ben şimdi o ayıyı. Son aldığım haberlere göre büyümüş iyice. Ve çok mutluymuş.

KAMİL SEVEN ADAM

æ **İpana Pro-Expert** ile **İvana Sert** aynı şey.

æ Kendisine **dişçi** diyen **diş hekimi** bir arkadaşım var.

æ Sevdiğin bir şarkıyı başkalarıyla da paylaşmak istiyorsun, sanki o şarkıyı onlar da sevecekmiş gibi hissediyorsun, fakat kimse reaksiyon vermiyor ya, hüzünlendiğini o kadar iyi biliyorum ki. Ve hatta kızıyorsun da. Sanki sen sevdiğin için sevmemişler gibi. Sanki aslında sevmişler de sen mutlu olma diye söylemiyorlarmış gibi. Kim bilir, belki de öyle. Şarkı paylaşmak, film paylaşmak, kitap paylaşmak hep risktir. Aslında filmi değil de seni sevmemiştir. Doğrudan, "y.rrak gibi filmdi" der. Sana bu denli kabalaşamadığı için filme ağız dolusu söver. Bu işler böyle.

æ Rakamların hepsinin aslında en azından yanındakilerle eşit mesafeli olması gerekirken, sanki 2, 1' hep daha yakın, 4 ise hep 5'e daha yakın gibi. 2 ile 4, 3'ten hep biraz uzak gibi. Rakamların içinde bir tane dışlanmış varsa o da hep 3 gibi. En sevilen ise hep 7. 6, 7'ye hep 5'ten daha yakın, 8, 7'ye hep 9'dan daha yakın. 9 ise 8'e muhtaçmış gibi gözükse de sırf 8'in 7'ye yakın olmasından dolayı 8'den de uzak. 9 öyle tek tabanca gibi. 5 ortacı. 4'e de 6'ya da aynı mesafede. 1, 2 kendisine yakın olduğu için 2'ye yakın. Ha bir de 0 var ama 0'ı sevmiyoruz.

æ Zamanında bizim mahalleye Bülent Ecevit gelmişti meydana konuşma yapmaya. Ana baba günüydü. Çıktı otobüsün tepesine, çıkardı tarağını cebinden, başladı saçlarını taramaya. Çocuktum. Bana sorarsanız, o noktadan sonra konuşma yapmasına da gerek yoktu. Saçlarını taramasını samimi bulanlar zaten Bülent Ecevit'teydi. Oylar Bülent Ecevit'eydi. Saçlarını taramasını uygunsuz bulanlar ise asla Bülent Ecevit'in tarafında olmazlardı. İki saat kadar konuştu. Ama yine bana sorarsanız hiçbir fikri değiştiremedi o iki saatte. Değiştiremezdi de. O tarak o cepten çıkıp o saçı taradıktan sonra dünya yansa yine hiçbir şey değişmezdi. Hiçbir şeyden bahsediyorum.

æ Daha sonra ise Necmettin Erbakan en şaşaalı günlerinde geldi bizim mahalleye meydana konuşma yapmaya. Yanında ise genç Recep Tayyip Erdoğan var. Recep Tayyip Erdoğan'ın Necmettin Erbakan'dan çok daha fazla ilgi çektiğini rahatlıkla söyleyebilirim.

æ İğrenç bir sarı tişörtüm var. İğrenç ama. Hayatta da giymem ama bir iş için lazım olmuştu, almak durumunda kalmıştım. Hoş, o iş için de giymedim. Aradan bayağı bir zaman geçti, "giyeyim lan ben bu tişörtü" dedim, "giyeyim ama üzerine de daha geniş yakalı bir siyah tişört giyeyim, kendi içinde içler dışlar çarpımı, onu da öyle dengeleyeyim". Öyle giydim, öyle çıktım dışarı. Allah'ım kendimi nasıl değersiz hissettim anlatamam. Eniştemin g.tüne dübel çaksalar aynı şey.

æ Geçmiş, siyah beyaz canlandırılıyor. Çünkü renkler kayboluyor.

æ Bir keresinde de bir gazetede röportajım çıkmıştı. Arkadaşım, "sırf senin röportajın var diye aldım o gazeteyi, bir daha da almam" demişti. Sanki gazeteye değil de bana atarlanır gibiydi.

æ Sevgilerimle.

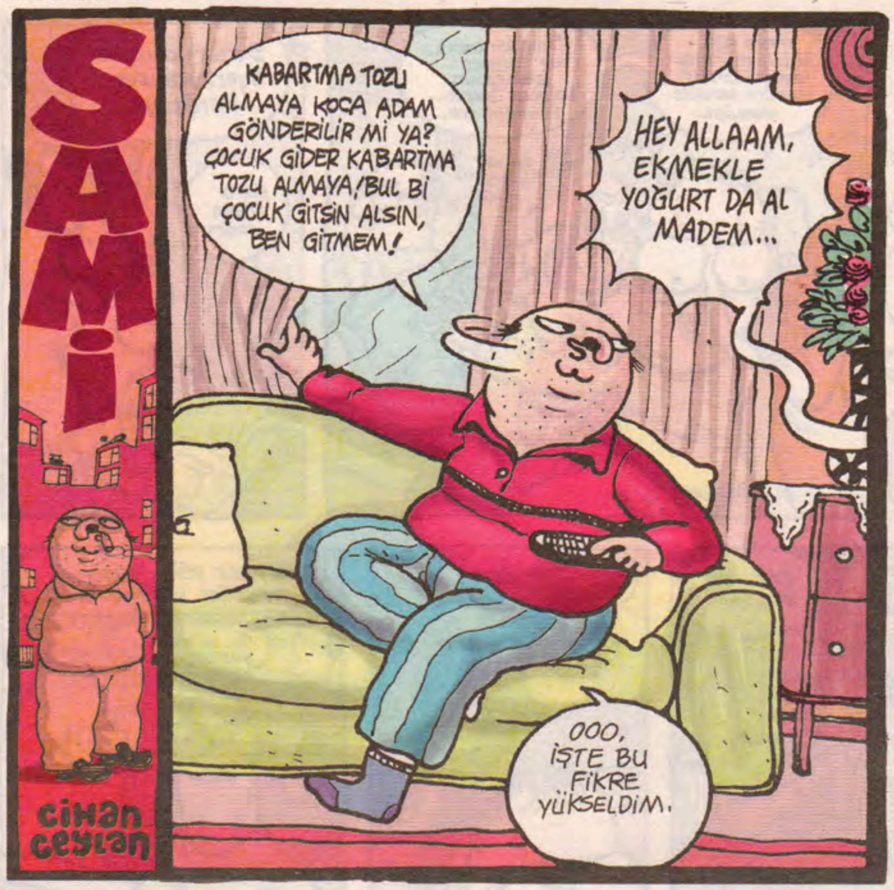
benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
13 Şubat Cuma / **İzmir Alsancak** Bios / Saat: 21.30 / bilgi: 0530 575 23 96
14, 21 Şubat Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

Akşamsefası

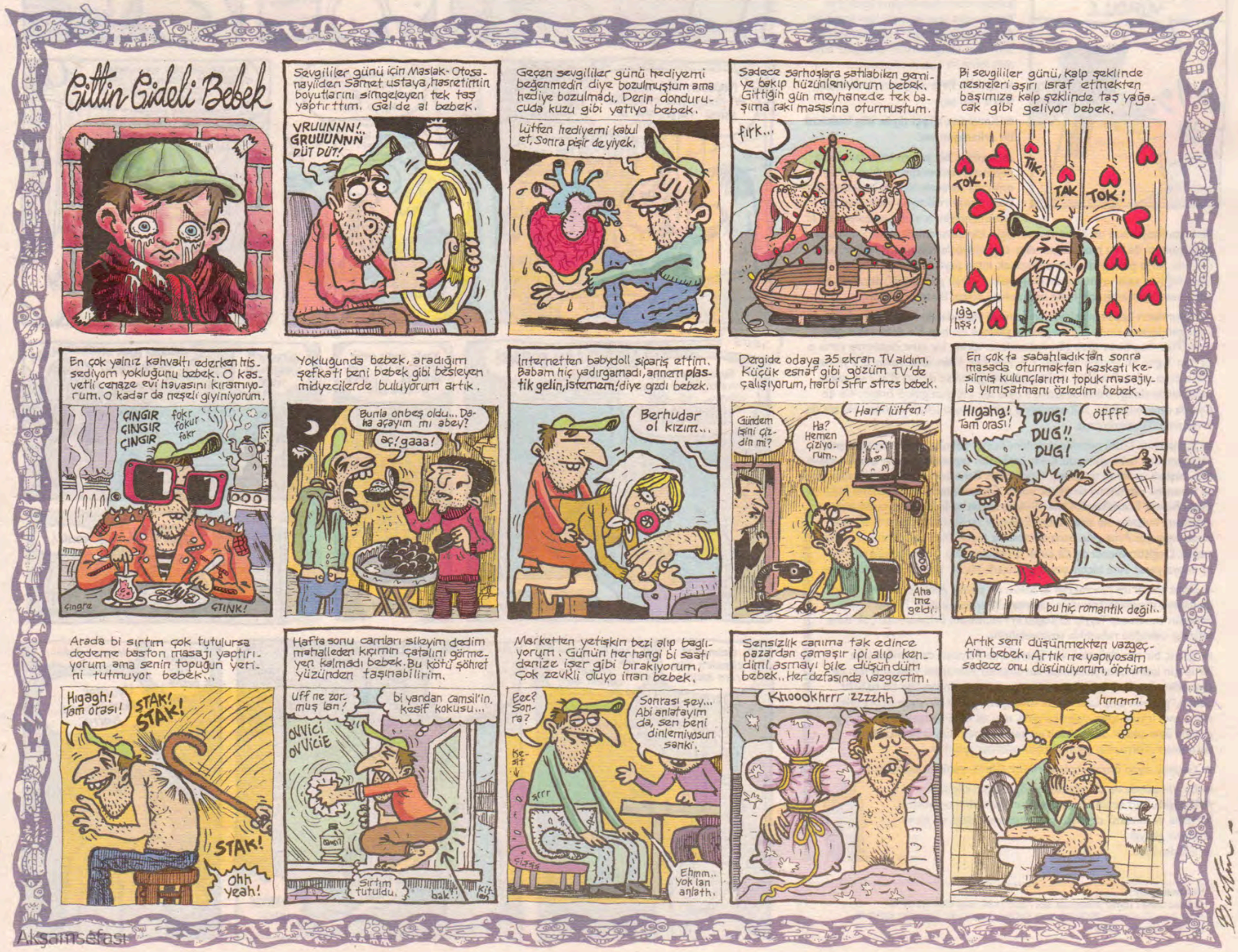
2014 yılında yaşanan ve Uykusuz'da yer alan her şey

UYKUSUZ BİR YIL: 2014'te!

Akıllara durgunluk veren yolsuzluk dosyaları... Hayırsever işadamları, makara sever bakanları... Kendi jandarmasına yakalanan istihbarat tırları... Tape savaşları... Alo Fatih'ler... Milletin bir yerine bir şeyler yapmalar... Babacımlar... Urla'daki tuvaletlerine kadar ortalığa saçılan villalar... Yuhalanan analar... Yasaklanan kitaplar... Ablukaya alınan meydanlar... Akıllara zarar beyanlar... Gerilim dolu iki seçim kampanyası... Yayın yasakları... İş kazaları ve Türkiye işçilerinin bir türlü kurtulamadığı fıtratları...

ÇIKTI! 52 SAYFA GAZETE BAYİLERİNDE VE MARKETLERDE

Akşamsefası

Akşamsefası

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

MEMLEKET ETKİSİ-2

Geçen hafta memleketimdeki aile yapısına, yemek kültürüne, komşuluk ve arkadaşlık ilişkilerine değinmiştim. Bu hafta, doğduğu topraklara karşı sorumluluk hisseden her yazar gibi memleketimin ekonomisini ve şehircilik anlayışını irdelemek niyetindeyim.

Denizli'nin gelişen ekonomisi:
Memlekete gidince algısı azalıyor insanın. Yemeğin sürekli hazır olması, gidilen her yerin "arabayla 5 dakka" derecesinde yakın olması, konuştuğun herkesin bir şekilde tanıdık gelmesi gibi rahatlıklar sayesinde herhangi bir çabaya girmeden dümdüz yaşanabiliyor memlekette. Tarihte, "Aşırı güven zekâyı düşürür" diyen olmuştur mutlaka. Katılıyorum. Beyin, memleket şartlarını görünce, herhangi bir sorunu çözmek zorunda olmadığından kendini yarı yarıya kapatıyor. Akşamları eve çöken yerli diziler ve insanın üzerine gelen tabak tabak meyveler sayesinde bir tür güven duygusu kaplıyor insanın içini. Televizyon hâlâ çocukluk yıllarımdaki düzende seyrediliyor. Kanallar arası geçiş sadece 4-5 kanal arasında ve çok yavaş gerçekleşiyor. Annem, "Star'da Özcan Deniz'in dizisi var, aç," diyor. Amaç doğrultusunda bir sefer basıyorsun tuşa. Ulaştığın yerde bir saat kadar kalıyorsun. Özcan Deniz'in türlü dertlerini seyrederken diğer kanallara ulaşım imkanı kısıtlanıyor. Diziyi seyrederken "kim bu?" diye sorduğumda, "peki o kim?" diyebileceğim başka bir karakter üzerinden tarif veriliyor. Normalde kendi televizyon algım ilk 30 kanalı pas geçmek üzerine geliştiğinden benim için bütün dizilerin adı "Kim bu?". Sonsuza giden bir bilememezlik hali. Oysa televizyonun içinde bir yerlerde (Özcan Deniz'den aşağı yukarı 20 kanal ötede) bu eve kendisini hiç gösterememiş bazı kanallar var. Mesela Bloomberg TV, dolarda fırtınaların koptuğu bugünlerde orada öylece atıl duruyor. Demek ki bizim evde dolar yok. Gördüğüm kadarıyla komşuların evinde de yok. Ekonomi adına sadece küçük altın var Denizli'deki evlerde. Mesela altın fiyatları, annemin, "O sizin düğünde size küçük altın taktı, sen de bi küçük tak geç," açıklamasıyla bir anda düşebilir. Gerçek bir reel ekonomi. Bu durum güzel bir tez çalışması konusu olabilir aslında: *"ATV'nin Acar Muhabirlerinin Kapalıçarşı'dan Yaptığı Haberler Işığında Küçük Altın Fiyatları Üzerinden Yürüyen Ekonomi Algısı ve Bu Algıya Bağlı Olarak Orta Sınıf Ailelerde Görülen Bilinçsiz Bloomberg Reddi."* Memlekette algısı gerçekten azalıyor insanın.

Denizli'de şehircilik anlayışı:
Belediye Başkanı yokluğumda şehrimiz için bir çeşit lego mantığı oturtmuş. Anladığım kadarıyla bütün şehri kısa sürede söküp takabiliyor. Mesela şehir merkezindeki (24 saatte bir kendi etrafında bir tur dönen) horoz heykelini başka bir yere takma vaadiyle sökmüş. Fakat horoz uzun süre ortadan kaybolunca halk biraz huzursuzlanmış. O dönem yerel gazeteler, "Horoz Nerede?", "Horoz Depoda Çürüyor mu?" gibi sert manşetlerle horoz yokluğundan yakınınca, Başkan camdan yapılmış yeni bir horozun müjdesini vermiş. Sözünde de durmuş Başkan; "Denizli, Horozuna Kavuşuyor" gibi manşetler eşliğinde görkemli bir açılış yapılmış. Ama ne yazık ki eski horozun akibeti meçhul kalmış. Zaten halk da yenisini görünce eskisini sormaz olmuş. Çünkü bu yeni horoz Türkiye'nin en büyük horozuymuş ve sabah 08.00'den akşam 22.00'ye kadar iki saate bir ötüyormuş. Bir başka özelliği de akşam 22.00'den sabah 08.00'e kadar ötmeyerek halkı rahatsız etmemesiymiş. Belediye Başkanı bu başarının ardından büyük bir coşkuya kapılmış ve şehri söküp takma işine hız vermiş. Horozdan sonraki ilk işi şehirdeki bazı ağaçları sökmek olmuş. Sökmüş ama söktüğü ağaçların karşılığı olarak refüjlerin ortasına minik ağaçlar takmış. Kesilen büyük ağaçlar için tepkiler artınca minik ağaçların altına çiçekler ilave etmiş. Tam işler düzeldi derken, minik ağaçlar ve çiçeklerle bezeli refüjleri tamamen söküp yerine ferforje korkuluklar takmış. Takmalar ve sökmelerin ardı arkası kesilmiyormuş. Şehri, evdeki halının üzerine koyup 6 yaşındaki bir çocuk gibi oynuyormuş Başkan. Tarihte "Aşırı belediye zekâyı düşürür" diyen olmuştur mutlaka. Katılıyor ve devam ediyorum.

Belediye Başkanı yokluğumda alttan girip üstten çıkmış, farklı kavşak şekilleri denemiş. Şehirden göçüp yıllar sonra ziyarete gelenleri şaşırtmak istemiş adeta. Biz göçmenler, "Aaa buralara nolmuş böyle?" dedikçe, makamındaki kameralardan bizleri takip edip, "Daha dur sen, kafamda öyle bir proje var ki bir daha gelişinde şehrin çıkışı bulamayacaksın, mecburen Denizli'de yeni bir hayat kuracaksın!" dermiş gibi bir hali var Başkan'ın. Bir şartla kalırım Denizli'de Başkan! Bana yerel bir gazetede köşe ayarlayacaksın. Orada sert yazılar kaleme alacağım: *"Geçen hafta Denizlili Genç İşadamları Derneği'nden bir kaç arkadaşla yemek yedim. Ekonomi, politika, kültür, sanat derken konu Denizli'yi delik deşik eden alt yapı projesine geldi. Hani şu yüzyılın alt yapı projesi! İşadamının da, sıradan vatandaşın da derdi aynı: "Yüzyılın alt yapı projesi" yüzünden üst yapıyı kullanamayan Denizlililer evlerine ulaşmak için Başkan'ın tünel ve kavşaklarında debeleniyor. Eve giderken kaybolanlar var! Eğri oturup doğru konuşalım. Denizlili labirentlerde dolaşmak değil evine gitmek istiyor Başkan! Bunu sıradan vatandaş değil, ben değil, Denizli'nin genç işadamları söylüyor..."*

Not: Bu aşırı yerel ve sıkıcı yazı için kusura bakmayın. Malum yaşlanıyorum ve yerel bir gazetede köşe istiyorum. Yerinde latifeler, zeki nükteler, dozunda fıkralarla herkese haddini bildirmek istiyorum.

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"ölenleri saymazsak
şimdilik herkes hayatta
herkes dediğim,
büyüyünce çocuk olmayı
arzulayan birer kahraman.
kahraman dediğim,
güneşe tapan belki bir kardanadam."
Göksel Bekmezci, Eski Cesetler'den

● 'Türk-İslam Sentezi' faşistlere ve yobazlara bırakılmayacak kadar değerli, ağır bir konu...

● **Yoksul ama cömert olmayı abartan bir halka sahibiz: Hırsızlığı ve yolsuzluğu gün gibi ortada olanlara iktidarı teslim edecek kadar cömert!..**

● En yüce ruh sahibi yazar, Yaşar Kemal, bu toprakların evladı. Bu gerçek de Batı yalakası kişiliksizlere kapak olsun...

● **Kılıçdaroğlu, Tuncelili. Tunceli'nin ilçesi Ovacık da bu ülkenin tek komünist belediyesine sahip. Fakat CHP'den herhangi bir kişi ya da heyetin şu ana kadar Ovacık'ı ziyaret etmişliği yok. Bununla birlikte CHP, Hocaefendi'nin beyin takımından ilgisini, ziyaretini esirgiyor. Giderek sağcılaşarak, hakiki sağcıları nasıl sollayabilirsiniz? Çakma olarak kim birinci olabilmiş?!**

● Karakolda ayna varsa 'aynasız' ne?!

● **"İstiklal Caddesi'nde yürümek çok zorlaştı, insanın üstüne üstüne geliyolar!" diyen var, sanki bunu diyen onların üstüne üstüne yürümüyomuş gibi. Galiba dünyada 'diğerlerinden' şikayetçi yedi milyar insan yaşıyo...**

● **Portakala tuz döküp yiyeni ilk görünce yadırgadıydım. Ama yedikten sonra da meftunu oldum!**

● Bi grup çocuğun, kahramanca bi olayı çözdükleri filmleri çocukken de sevmezdim, şimdi de hazzetmiyorum. Hele bi de köpek varsa ortamda, hızla kaç ordan!..

● **Lisedeydim, bi pazartesi sabahı hocanın biri, öğrenciye "Ne lan bu saç, ben sana kestir demedim mi" dedi, öğrenci "Cuma günü kestirmiştim hocam, hafta sonu çok yağmur yağdı, ondan uzadı" dedi. Mahsul gibi yaa...**

● Azalarak Bitsin: Duraklaya duraklaya penaltı atmak...

● **Yıllar yıllar önce, bi cuma akşamı, tek kanallı ekranda Kennedy Suikasti'nin belgeseli vardı. Ertesi gün, yarım günümü tiyatroyla ilgili bir eğitimde geçirdim. Eve dönmek için dolmuşa bindim. Arkamdan güpegündüz sarhoş olmuş bir adam bindi dolmuşa. "Ulan, nasıl vurdular be başkanı" dedi. Ne diyo anlamadım. "Suikast yaptı adam başkana yav" dedi. Dün geceki belgeselden bahsediyo sandım, "Kennedy'yi mi diyosun" dedim. Yüzüme tuhaf tuhaf baktı. Sarhoş alınganlığı sandım. Sonra "Ne Kennedy'si birader, Özal'ı vurdular" dedi. "Ne diyosun abi sen" dedim. "Yav ne inanmıyosun, valla billa Özal'ı vurdular" dedi. O zaman inandım. O ne saçma rastlantıydı öyle...**

● Bi apartmanda ağır tartışma yaşanmış, Yaşar adlı kapıcıyla o apartmanda oturan travestiler kapışmış. Nihayetinde Yaşar, kendini kaybedip "Yeter lan, illallah sizden, mınıza koyacam haaa" diye avaz avaz küfür etmiş. Kapıda duran travesti, gayet sakin bi şekilde "Amaan Yaşar, sende de hep laf, hep laf!" deyip kapıyı kapatıvermiş.

● **'Beton çeker' lafı çok korkutuyo beni. Cansız, dilsiz nesnenin huy sahibi olması pek fena. Nerdeyse betonun çekmesinden bu laf daha fena. 'Kıl küser' ya da 'Kıl döner' de var. 'Metal yorgunluğu'na hiç girmiyorum...**

● Seneler önce Brezilya'da bir futbol maçı. Top süzülerek, orta hakeme doğru geliyo. İzleyenler ve futbolcular, hakemin yana çekilmesini beklerken, hakem sen tut, gelen topa voleyi çak, top

fırat

uğur gürsoy

İltem Dilek

Akşamsefası

Akşamsefası

gidip gol ol. Karışmış ortalık, hafızın hakemliğine son vermişler. Savunması da şöyle ha: "N'apiim, çok güzel geliyodu top!"

● **Teneffüslerde öğrencilerin hızla yandaki denize girip çıktığı ilkokul var Datça'da. Güneşli havalarda...**

● Mazhar çatal, Fuat kaşık, Özkan da bıçak... İtiraz hakkı saklıdır!..

● **İkisi de üç yaşında iki minik. Kız olan, erkekten iki hafta büyük. Annesine soruyo: "Ben hala ondan büyük müyüm?! Annesi "Evet, o hep öyle kalacak" diyo. Bunun üzerine kızın cevabı: "İyi, o zaman söylicem ona, bi daha bana şakalar yapmasın!"**

...çında
..." diye
...dana'da
...bağıran
...uş...

● Veteriner Niyazi Gül tipinin uzun metraj filmi çekiliyo İzmir'de. Sete gittim bu hafta, şu cümleye kulak misafiri oldum: "Çekimde gözlük parlaması problemini Woody Allen bile çözemedi! (Niyazi Gül: Dörtnala filminin senaryosunu Öğünç Ersöz ve Cihan Ceylan'la birlikte yazdık, bu bahar sinemalarda!)

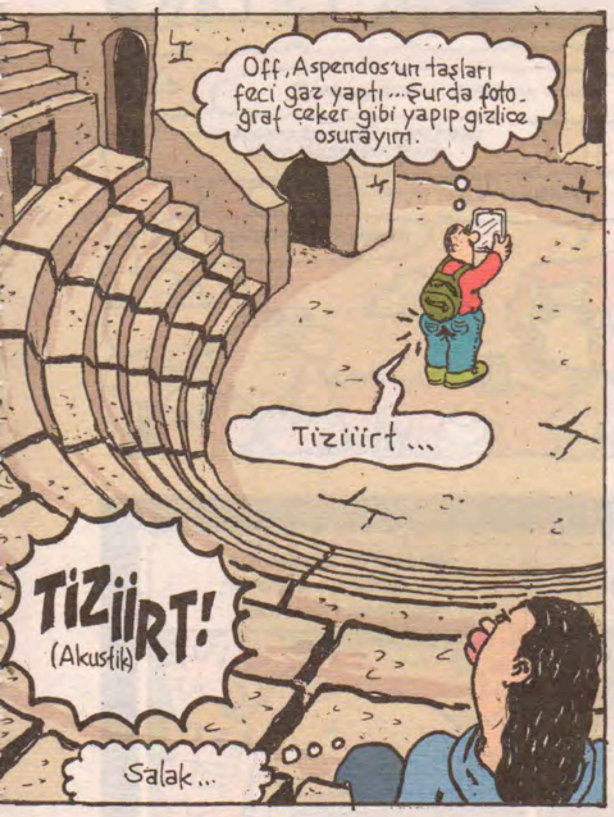
● **"Sevdim üç genç kadını / Ansam kendi adımı" diye tango olsa ya, romantik mi ağır hasta mı belli değil.**

● Kiralık ev bakınan birine muhitten bi kadının "Evladım oturma bu mahallede, buranın çakalları gürültü yaparlar, paranı çalarlar, sevgilini s.kerler" demesi. Donukluğu çözüldükten sonra hızla kaçmış ev arayan...

● **Bakalım ne zaman okuycaz selfi çubuklarıyla birbirlerine dalanların haberini?**

● Bi şarapçı, arkadaşımın Tamer adlı bi arkadaşına "Allah'a inanıyo musun sen?" diye soruyo, Tamer "İnanıyorum, peki sen?" diyo. Şarapçı, bitirdiği şişeyi yere çarptıktan sonra şöyle diyo: "Ben ona inanıyorum ama o bana inanmıyor!!"

vedatozdemiro@gmail.com

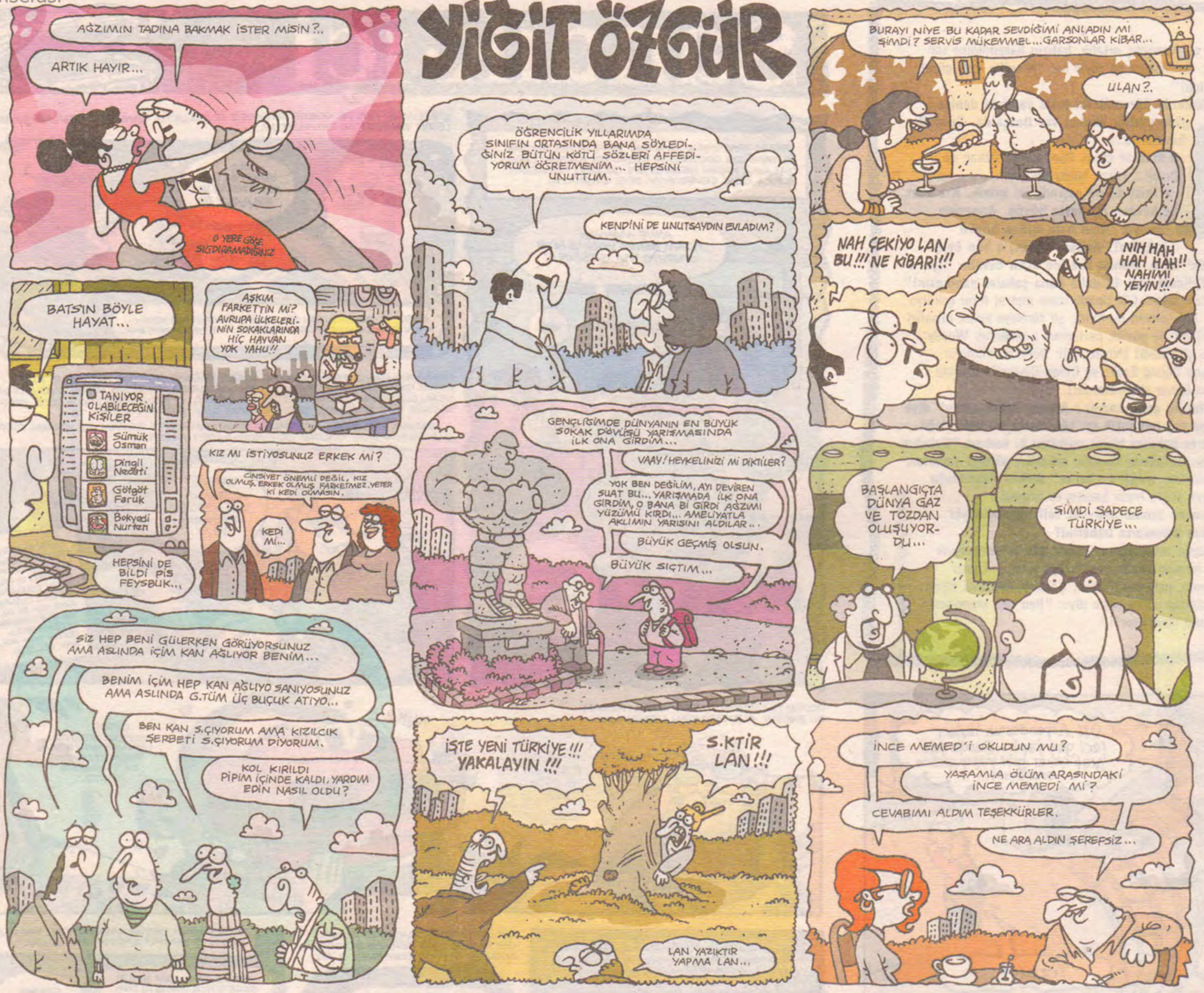

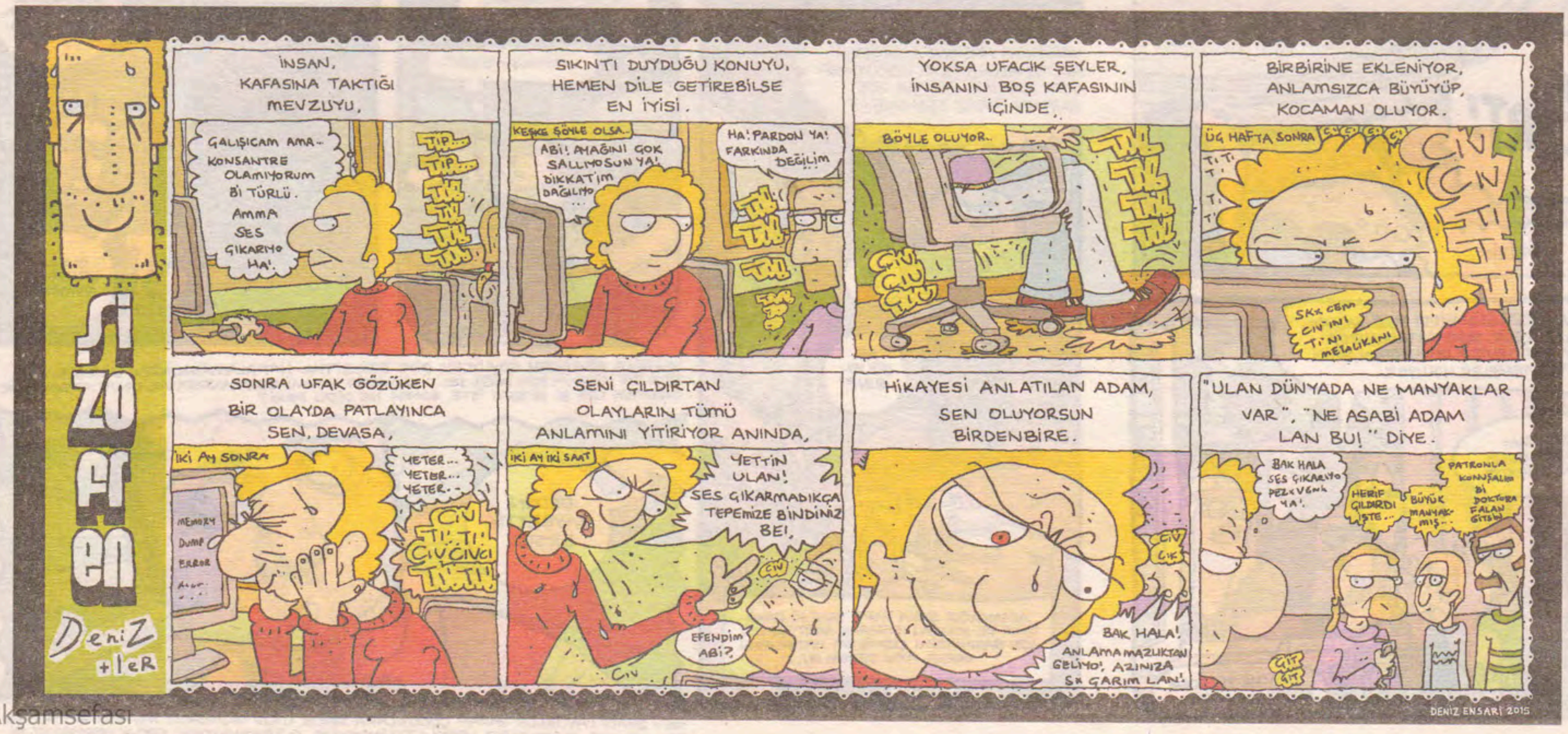

Akşamsefası

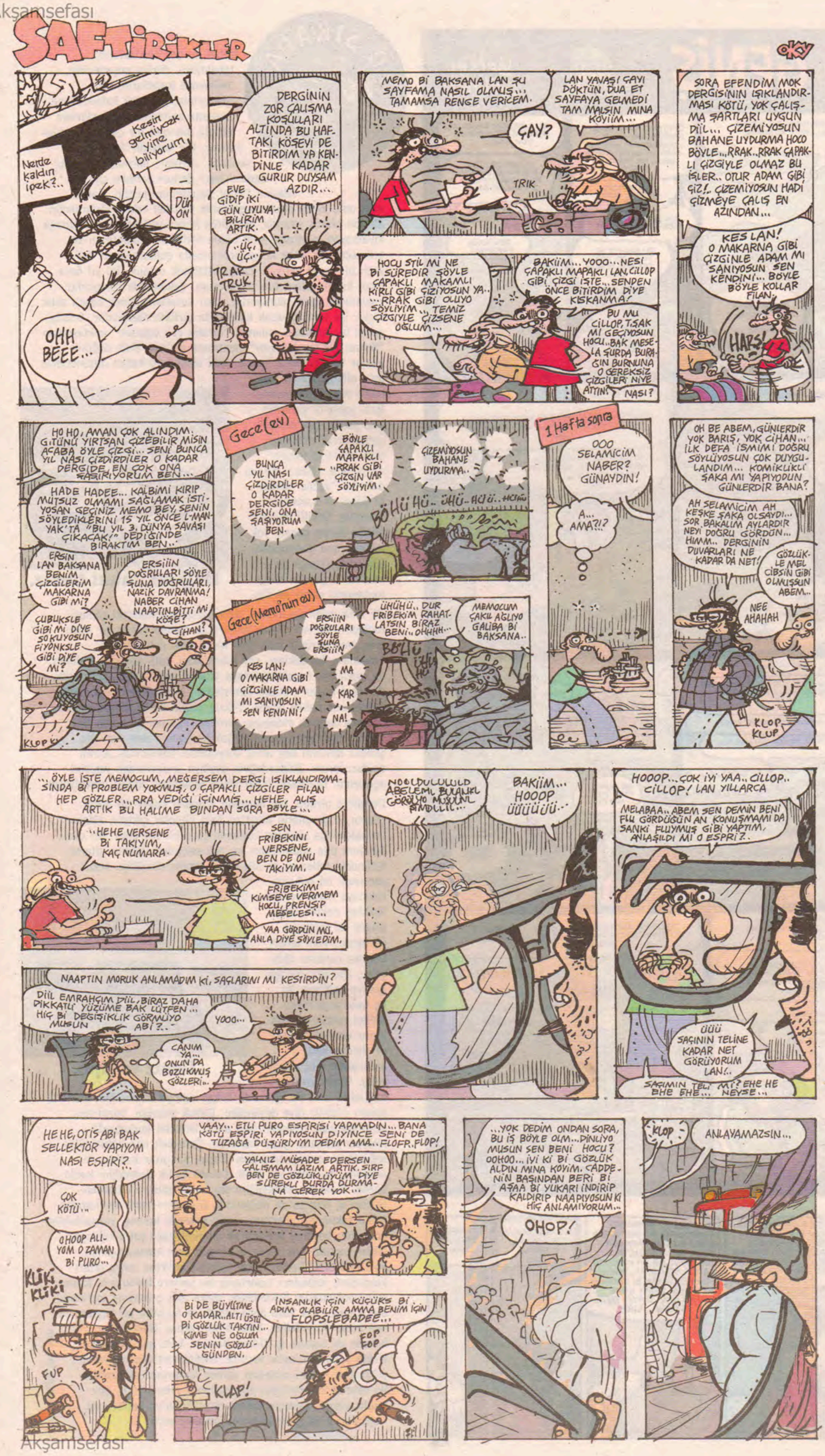
Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bütün bu boş bardakların, tabakların, dürüm poşetlerinin, müsvedde kağıtların, bira şişelerinin, çekirdek kabuklarının, alakasız kullanma kılavuzlarının altında mis gibi bir çalışma masası yatıyor. Bir haftadır falan kış sayısıydı, derginin normal sayısıydı, başka işlerdi derken yordum çalışma odasını. Doğal sınırlarına ulaştım. Zaten ufak oda, zaten otuzlu yaşlarında yarı kel erkek görüntümün altında altmış yaşında, eve giren hiçbir şeyi atmayan, atmaya kıyamayan, o yüzden evin bütün odalarını, dolaplarını ve çekmecelerini eline ne geçerse onunla dolduran yarı deli yaşlı bir teyze yatıyor. Zaten kalabalık ortalık. İki yıl önce biten kalem pilleri bile atmıyorum. Çekmecede duruyorlar, kalemliğin içinde duruyorlar, bazı kutuların içinde başka artık hiçbir işe yaramayacak kablolarla birlikte duruyorlar. Odada geçen bir haftanın sonunda "ortalık çok dağınık" noktasından "burası bir şey kokuyor" noktasına gelindi. Bazı dağınık odalar var, bakınca "yazar dahi olduğu ve kafası düşüncelerle dolu olduğu için burası böyle olmuş" diyorsun. Bazı yabancı yazarlar çok şekilli, çok düzgün dağıtıyorlar odalarını. Öyle odaların tozunu alsan yeter. Bazısı da var bakınca "yazık, demek ki ailesi de bakmıyor" diyorsun. Şekilli dağınık odada dürüm poşedi yok mesela, onu göremezsin. Çekirdek kabuğu da hakeza. O yüzden odayı toplamaya karar verdim.

Dağınık fakat temiz.

İlk akla gelen şey olarak önce masanın üstündeki çöpleri topladım. Hijyen olarak muhakkak olumlu yönde bir adım oldu ama görüntü açısından hiçbir şeyi değiştirmedi. Tabakları, bardakları, çay tabaklarını, tatlı kaşıklarını falan da topladım, hepsini mutfağa yığdım, mutfak çok kötü oldu. Bir saat kadar mutfağı temizledim. Mutfak ben dağıtmadan önceki mis haline döndü. Tekrar odaya döndüğümde odanın çılgınca dağınık olduğunu gördüm. Yavrum ama ben iki saattir neyle uğraşıyorum? Çok yorgunum ama ben. Üç gündür devamlı boş word dosyalarına bakıyorum. Birini dolduruyorum, doldurduğum sayfaya sevinemeden yenisini açıyorum. Buraların biraz olsun toplanmış olması gerekiyordu.

Dergilere girdim, her derginin altından başka bir dergi çıkıyor, o dergilerin altından bazı kitaplar çıkıyor, kitabı da kaldırınca altından kullanılmamış bir set gitar teli çıktı. Altıgımı bile unutmuşum ya, çok sevindim. Benim gitarın üstündeki teller en az altı aylık, eşşeğe döndüler. Hazır yepsiyeni tel bulunca takmaya karar verdim. Kırkbeş dakika falan gitara tel takmaya uğraştım. Yeni telleri takınca canavar oldu gitar, kutlama amaçlı amfiye bağlayıp iki üç tane acılı metal ballad solosu atmaya karar verdim (winds of change gibi, unforgiven gibi üzücü solo). Gitarı amfiye bağladım ama ses gelmedi. Gitarı amfiye bağladığım kabloda sıkıntı olabilir diye düşündüm. Çabuk bozulan, bozulunca keyif kaçıran, insnanın solo atma hevesini kursağında bırakan parçalar gitar kabloları. Denemek için bütün gitar kablolarını ortaya çıkardım. Başka bir gitar kablosuyla denedim, bu sefer ses geldi. Demek ki ilk denediğim kablo bozuk. Evde en sevmediğim şey bozuk gitar kablosudur. Birinci o, ikincisi de dağınıklık. O yüzden tamir çantamdan lehim takımımı çıkarttım, susuz şekersiz kalmış, yorgunluktan buruşmuş beynimi kullanarak ellerimi yaka yaka kabloya lehim yaptım. Çok temiz iş olmadı ama kabloyu çalışır hale getirdim. Gerekli gitar soloları attıktan sonra gitarı kaldırdım, kabloları toparlayıp bir yerlere kaldırdım, lehim setini soğumasını bekledikten sonra alet çantasına topladım, alet çantası çok kötü durumdaydı ve içi bitik pil kaynıyordu, onu biraz düzenledim, bitik pilleri attım. Neresinden baksan iki saatlik iş. Odaya baktım, hala çok dağınık. Kablo yapmaya karar verince dergileri odanın bir yerine yığmıştım, onları yığdığım yerden kaldırınca altlarından iki senedir ellemediğim playstation 2 cihazı çıktı, çok mutlu oldum. Gecenin kalanı playstation'un kablolarını, oyunlarını ve joyistiklerini aramakla geçti.

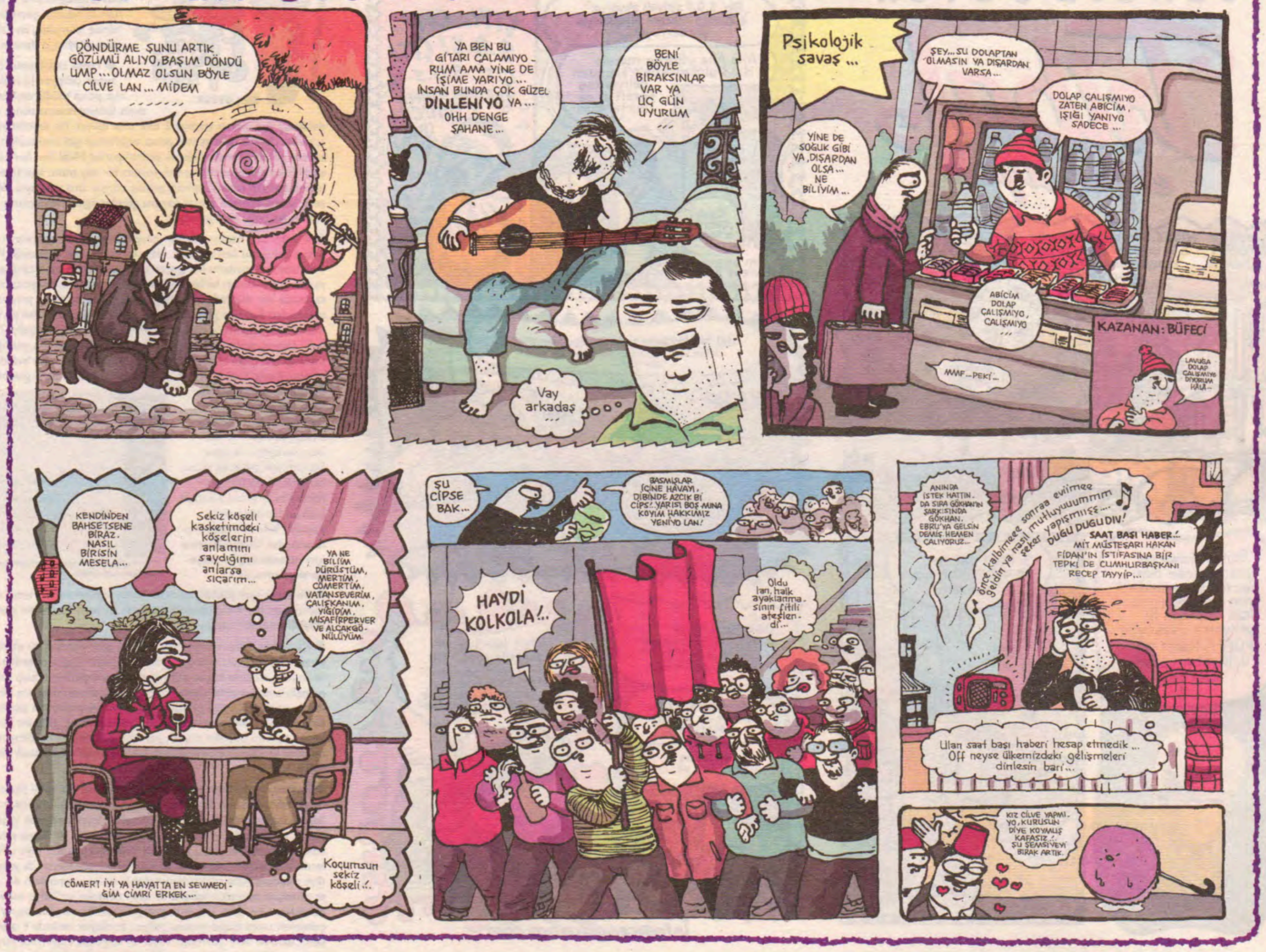

Temiz ve çipli.

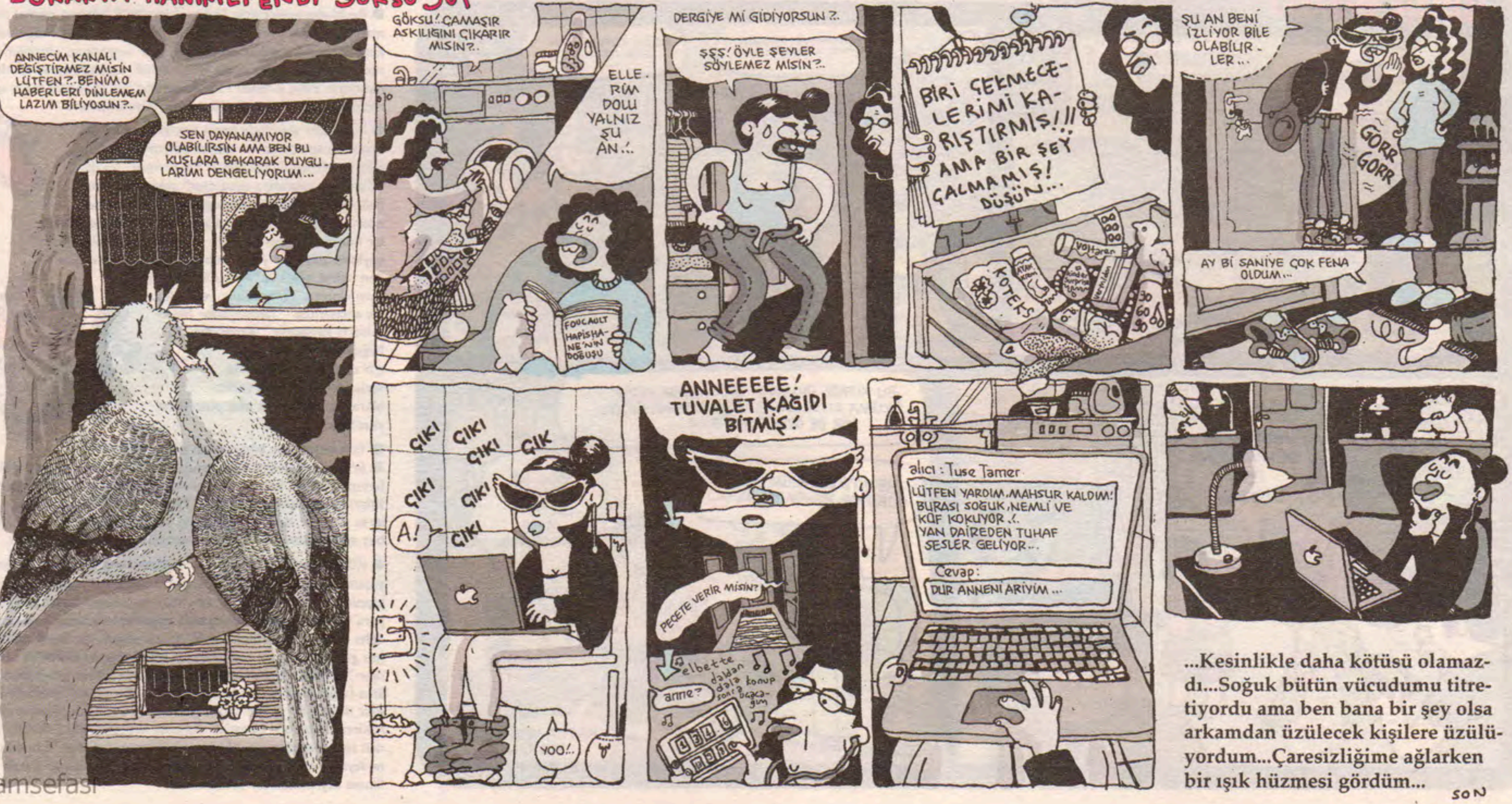
groagh@gmail.com

Akşamsefası

Cihan Ceylan

SOKAKTA HANIMEFENDİ göksu gül

Akşamsefası

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

● Bülent Arınç iyi de çevresi kötü diyeceğim ama bakıyorum da adamın çevresinde kimse kalmamış, en yakını ben gibiyim, o derece.

● Posta teşkilatımız öyle süper çalışıyor ki, malumunuz posta müdürünü önce tenis federasyonuna sonra da danıştaya üye olarak atadılar. E tıkır tıkır işleyen bir teşkilat yarattı arkadaş. Üstelik öyle ecnebi posta teşkilatları gibi mektupları adrese götürüp bırakmakla da yetinmiyorlar. Misal ben her sabah apartmana gelen postalara bakıyorum, bir alay bizim apartmanda hiç oturmayan insana mektup gelmiş oluyor ama yine aynı şekilde şehir dışına çıktığım zaman karıma gönderdiğim mektupların da yarısından çoğu bize gelmiyor.

● E şimdi bazı istemezükçüler çıkıp bunun posta teşkilatının bir hatası olduğunu ileri sürecek. Hâlbuki kazın ayağı öyle değil. Posta teşkilatımız, insanların her geçen gün birbirinden uzaklaştığı şehir yaşamında insanları birbiriyle yakınlaştırmak, tanışıp kaynaşmalarını sağlamak için dünyada bir örneği daha bulunmayan bir yöntemle, mektupları kafasına göre dağıtıyor. Ali'nin mektubunu Veli'ye, Veli'nin mektubunu Zeynep'e götürüyor ki Ali gidip Veli'yi, Veli gidip Zeynep'i bulsun, dostluklar doğsun. Örneğin benim karıma yazdığım mektupların çoğu kimbilir kime gidiyor ama şehrimizin belediye başkanı Kadir Topbaş'ın telefon faturası da pekâlâ bana gelebiliyor. Buyrun aşağıda fotoğrafı: Kadir Topbaş'ın telefon faturası! Ve hayır, Beyoğlu Belediyesi Ana Bina'da oturmadığıma da gayet eminim, fön çekecek saçım bile yok. (Gençlere not: Kadir Abi, İstanbul belediye başkanı olmadan önce Beyoğlu Belediye Başkanıydı, anlaşılan telefon faturası için adresini değiştirmeye gerek görmemiş.)

Arkadaşlar, bir zahmet elden ele Kadir Abi'ye faturasını uzatalım.

● Bu arada aynı şekilde, kıymetli posta teşkilatımız karıma yazdığım mektupları her kime ulaştırdıysa onlar da bana iletirlerse sevinirim. Hadi abicim, seri olalım.

● Küçükken, bilhassa siyasette o biçim işler döndüğünü düşünür, siyasi olayları analiz edip yorumlayan insanlara gıpta ederdim. Belki de bunun etkisiyle küçük yaşlardan itibaren gündemi takip etmeye, o analizlere, yorumlara kafa yormaya başladım. Ama sonra büyüydükçe ve az çok siyasi olaylara kafa yormaya başladıkça gördüm ki kimse bi b.k bilmiyor anacığım. İkna olmadıysanız, girin bir kütüphaneye, seçin en popüler siyaset yorumcularından birini, okuyun son on yılda yazdıklarını. Beyoğlu'nda fal cafe açsalar batarlardı şimdiye kadar.

● Benzer bir durumu borsa tahminleri yapan ekonomi yazarlarında da yaşadım. Bilhassa borsanın inişli çıkışlı grafiğinin orasına burasına hayali çizgiler çizip "Burada bir ikiz tepe oluşmuş, demek ki şimdi piyasa yükselecek," ya da "Bu grafiğin burasında bir flama şekli belirmiş, demek ki piyasada büyük düşüş görülecek," diye tahminlerde bulunanları "Herhâlde bu herifler bir şey biliyor da yazıyor," diye okudum. Ama sonunda anladım ki onların yaptığının da "A bak at çıkmış, at murattır, hanene de deve çökmüş kız," diye kahve falı bakmaktan bir farkı yok. Aynı grafiğin başla bir tarafına başka çizgi çekersen zaten başka anlama geliyor, at oluyor isminde Y olan bir şahıs; haneye deve çökmesi oluyor ay doğması. Hayır, ben yandım siz yanmayın diye söylüyorum. İkiz tepeler oldu diye zamanında parayı Fin markkasına gömmüş adamım, hepsi elimde patladı.

● Reddedemeyeceğiniz kadar iyi bir teklif, bilhassa derhal reddetmeniz gereken bir tekliftir. Bu cümleyi bol bir dosya kâğıdına yirmi kere yazın, iyice ezberleyin. Varsın size "vizyonsuz," desinler. Size reddedemeyeceğiniz kadar iyi bir teklif yapıldığında bu cümleyi hatırlayın. Hele ki teklif Fadıl Akgündüz'den geliyorsa zaten cümleyi hatırlamanıza bile gerek olmadığını düşünüyorum.

● Hayvanlar aleminde besin zinciri kaynaklı olmayan husumet var mı merak ediyorum. Yani ne bileyim "Orangutanlar filleri hiç sevmez," ya da "Zürafalar zebralara uyuz olur," şeklinde. Hele hele "Ren geyikleri, pampa geyiklerinden nefret eder," gibi aynı cins hayvanların farklı türlerine yönelik bir husumeti varsa bu daha da ilgimi çeker. Bilen varsa söylesin zira eğer yoksa sebepsiz yere kendi türünden nefret eden ve "Ay bu Suriyelileri hiç sevmiyorum," "İrlandalılar ve siyahlar hiç anlaşamaz," "Tanzanyalılar Nijeryalılarla kavgalıdır," "Konyalılar Niğdelileri hiç sevmez," gibi cümlelerin rahatlıkla sarfedilebildiği insan canlısı olarak hanemize bir eksi puan daha yazacağım.

● Tam koşullarını bilmiyorum ama kısmetse ilk fırsatta bir İsviçre bankasında artık 50 dolar olur, 100 dolar olur, hesap açtırmak istiyorum. Maksat "Paramın bir kısmını İsviçre bankalarında saklıyorum," demek. Hatta hesap işletim ücreti almıyorlarsa yirmişer dolardan beş tane hesap açsam, "İsviçre bankalarında beş ayrı hesabım var," derim atacağım havayı beşe katlarım.

● Köşeyi tam bitiriyordum ki wikileaks benzeri büyük bir sızdırma yaşanmış, afacanın biri İsviçre'deki bir bankada hangi ülkeden kaç kişinin ne kadar parası var onu sızdırmış. Kimin hesabında ne kadar para var falan açıklanmamış ama doğrusu İsviçre bankalarında daha önce 20 dolarlık hesaplar açtırmadığım için hayıflandım. Şimdi mis gibi "İşte İsviçre bankalarında açıklanmayan miktarda hesabı olan Türkler!" başlıklı listeye "Barış Uygur. Üniversite öğrencisi ama İsviçre'de 5 banka hesabı var! Kim bu adam!" şeklinde konuk olur devasa bir gizem haresi yaratırdım etrafımda. Resmen benim hakkımda da soru işaretleri doğardı, millet "Acaba," der; komplodan teorilerinden teori beğenirdi. Kısmet değilmiş. "E bunun sana ne faydası var?" diye merak ediyorsanız Kemal Sunal'ın talih kuşu filmini seyretmemişsiniz demektir.

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 12 Şubat 2015 | Sayı: 389

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş, Utku Coşkun, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tanirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

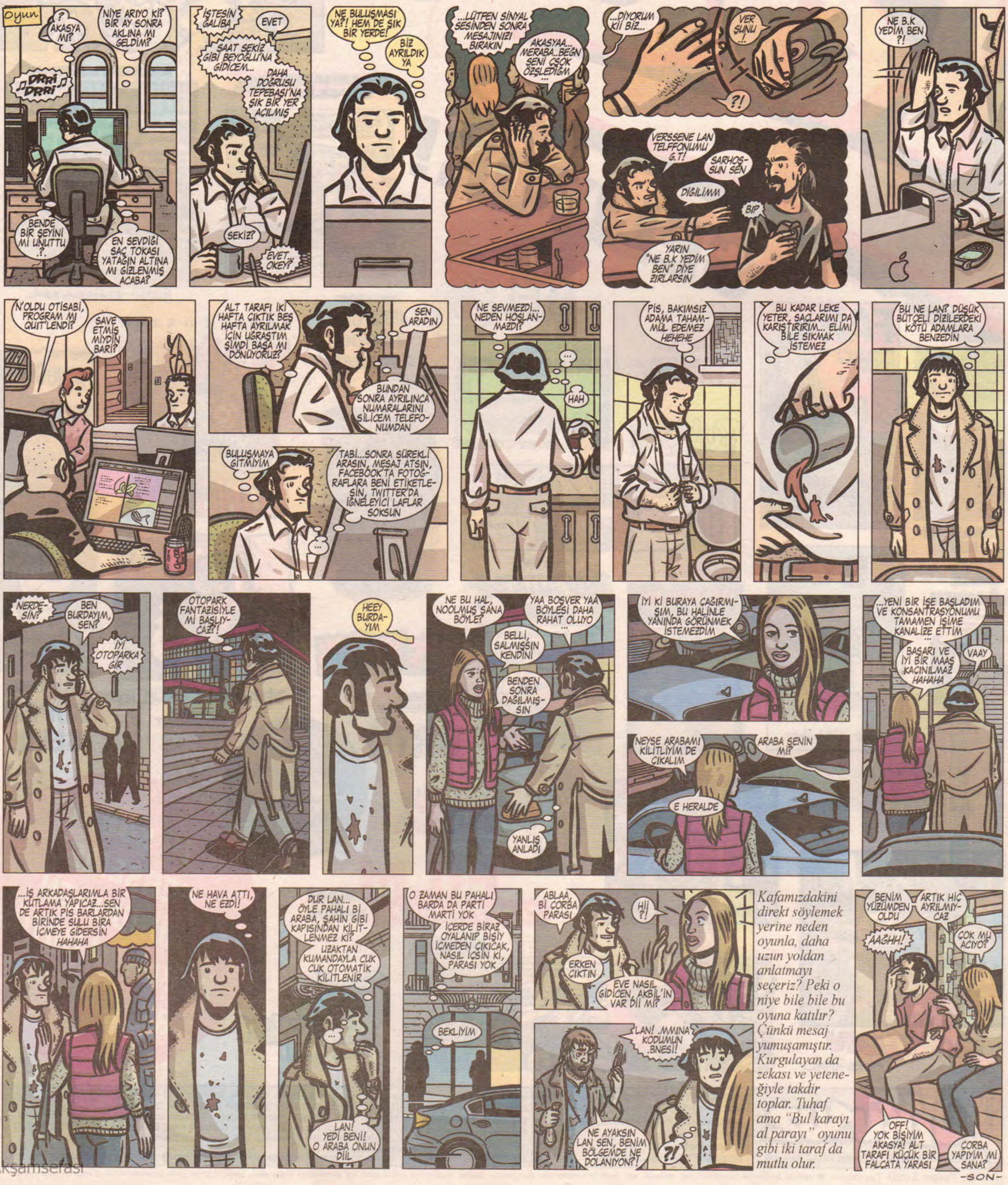
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

OTİSABİ®

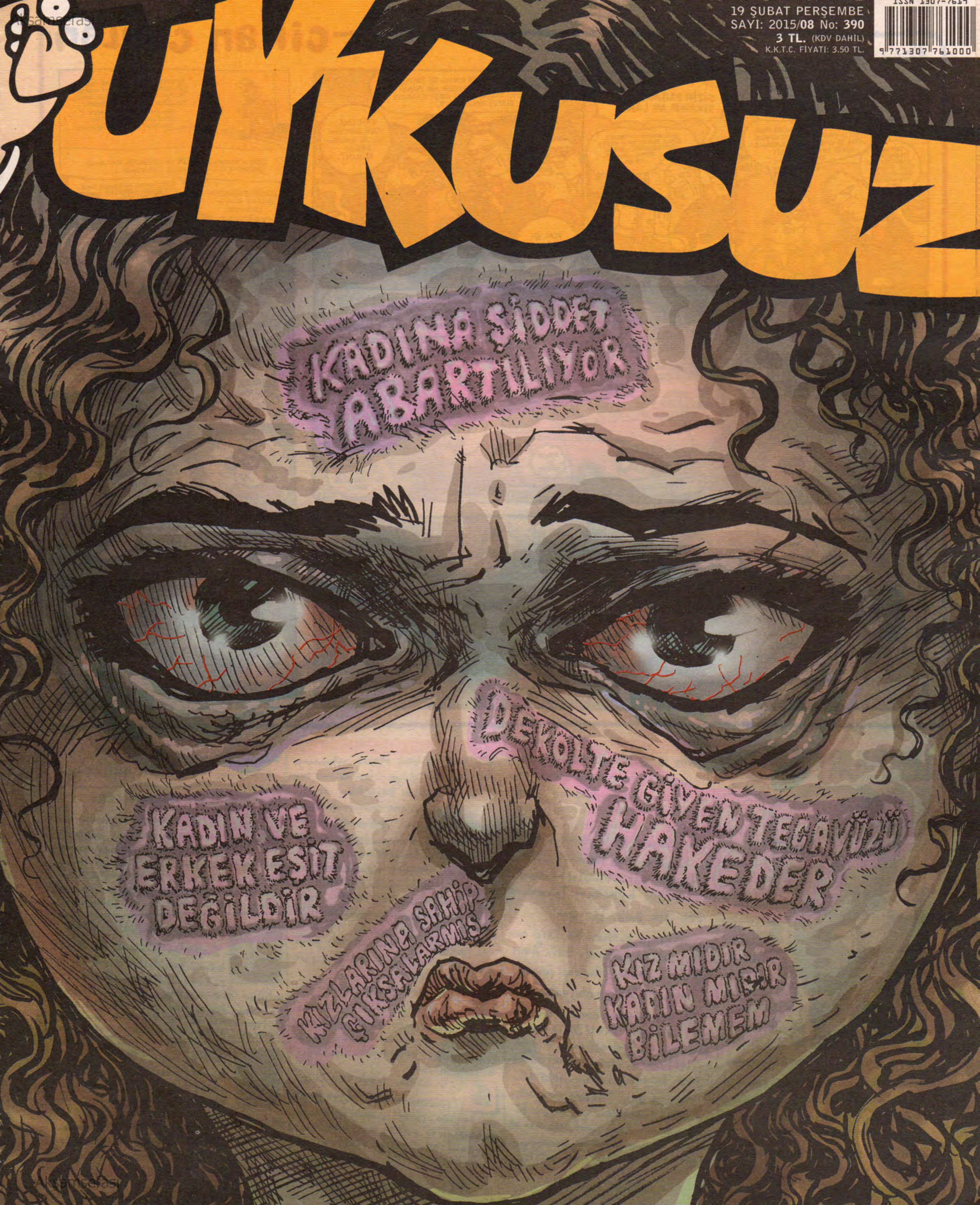
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

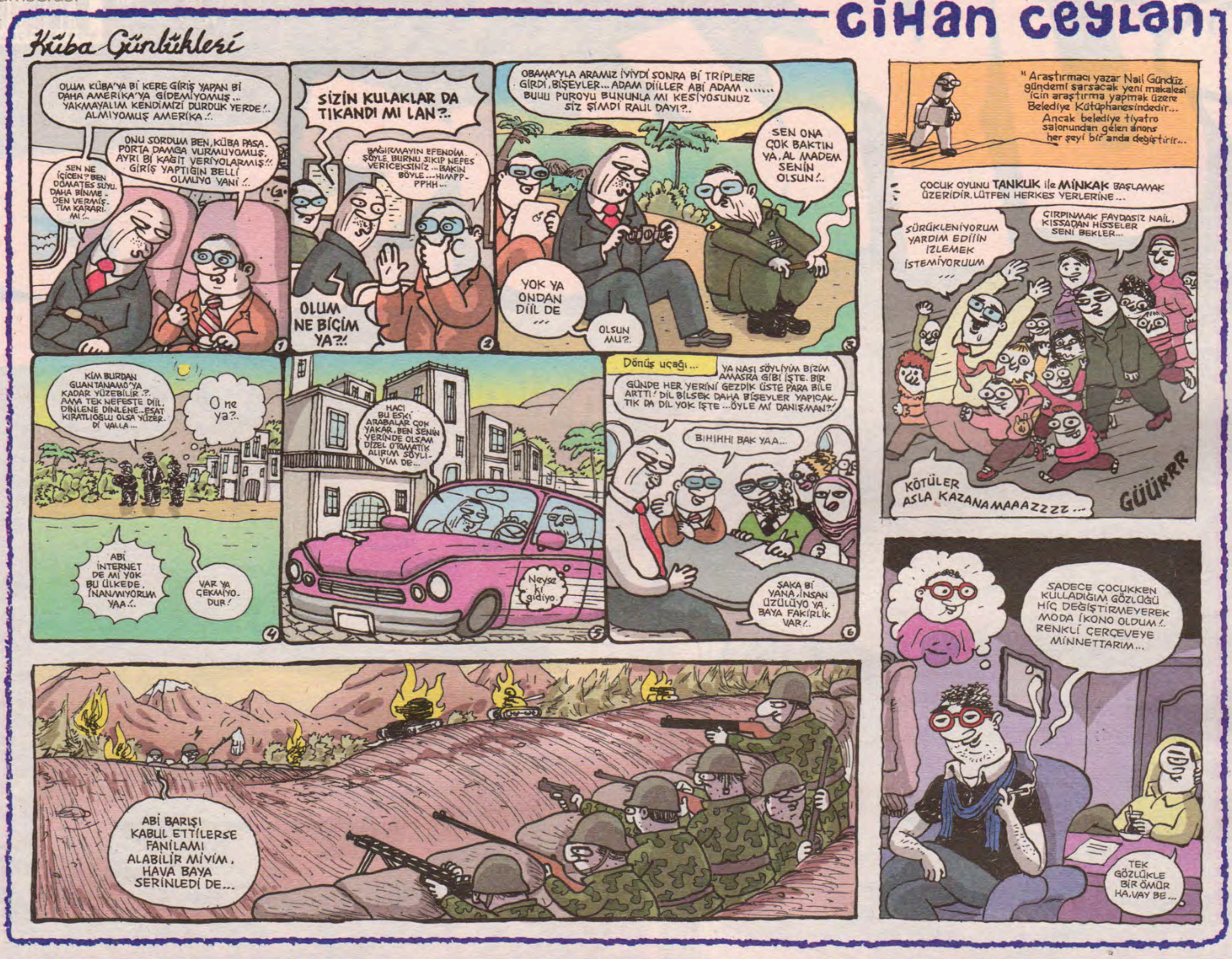
Akşamsefası

19 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2015/08 No: 390
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Akşamsefası

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz okurlarım... Hani düğünden önce, baterist saundçek yaparda, dışarıdan güp-tas, güp-tas diye, boğuk boğuk sesi duyulur ya, işte "iç güvenlik yasa paketi" görüşmelerini izlemek için meclise girerken aynı o seslerden duydum.. "Kim ulan bu baterist" diye salona girdim ki kavga kıyamet... Bi tanesi meclis başkanının tokmağını almış, öteki oturum çanını kapmış, bunlar vurdukça mehteran takımı gibi güp-tas lıyorlar ve ortam coştukça coşuyor... Kafalar yarıldı, kaburgalar kırıldı.. Pakette silah tanımıyla ilgili şeylerde var... Molotoftu, misketti bi sürü şey kullanılıyo.. Tokmak ve çan yok ama.. Devam..

Küba'ya gittim.. Kastaro'nun kardeşi karşıladı bizi.. "Abin nerde?" dedim (Kardeşi ünlü değil (avuğun).. "Abim hasta, yatıyo" dedi.. "Abin ruh hastası, kominist oluşundan belli" dedim.. "Nasıl? Anlamadım?" diye kulağını yaklaştırdı... O öyle yaklaştırınca, işaret parmağımı hafifçe kulağına soktum, irkildi... "İşte" dedim "Ağzıma puro sokşalar hissedeceğim şey bu".. Bi süre bakıştıktan sonra devam etti "Puroya, sigaraya, bonzayiye niye özendiriyosunuz milleti, yaşınız kaç olmuş, utanmıyo musunuz?" diye sitem edince ben, "Biz bir devrimi başardık" dedi.. "Silahla yapılana devrim deniyosa ortadoğuya gel, sabah akşam devrim oluyo" dedim... Lafları soku soku verdim anlayacağınız... Yani düşünün ki Heybeli adada devrim oldu.. Bunların ki o hesap..

Yalova'da taş ocağı için 192 bin ağaç kesilecekmiş.. Nasıl bi taş çıkarıyolar ki 192 000 ağaçtan daha pahalı... Astarı yüzünden daha kıymetli lan.. Taş için ağaç mı kesilir..

Bu "kanal istanbul projesini" yapıyorum olum... Lozandı montröydü kafamız bulanmasın içimiz rahat olsun, Yapalım kendi boğazımızı, hukuğu bizim olsun..

Sağlık bakanı, biber gazı için "Normalden fazla elma yemek de sağlığa zararlı" demiş... Elma yedirmiyo ki polis, gaz sıkıyo.. Modem söyliyetim şeyetsin... Bueno Vista (Yani "Sevgiler" demek)

Vatandaşa Sorduk : LOZAN ANTLAŞMASI

Yusuf NOKTAKO (28): Gizli maddelerle yapılan anlaşmalara LOZAN denir... Anlaşmanın tarafları maddeleri bilmez.. Başka da kimse bilmez bu maddeleri.. Bu bi his yani.. Cümle içinde kullanmak gerekirse "Ahmet'e karşı çok Lozanım"... "Lozanya"

Dürdânel TONBALIĞI (40): 2023'te yüzüncü yılı dolunca köprü geçişleri ve vapur hatları bedava olacak... Egedeki adalar 100 seneliğine bize verilecek 100 sene sonra yine 100 seneliğine yunanistana verilecek ve bu böyle 800 sene sürecek.. Ondan sonra suskun bi bekleyiş olacak.. 300 sene..

Biriki ÜÇ (36): Müttefik devletleriyle, ittifak kuvvetleri arasında imzalanan anlaşmaya LOZAN anlaşması denir.. Ayrıca itilaf... 1900-800.. Muhtelif kuvvetleri bu anlaşmayla bozguna uğramış ve ihtimaş devrekleriyle ustaca politakalar izlemiştir.. Oluyo..

Akşamsefası

Akşamsefası

UYKUSUZ

ÖzgecanAslan

İstanbul Şehir Üniversitesi öğretim üyesi Nurullah Ardıç, kadına yönelik cinsel şiddetin önüne geçmek için "Kadınlara özel pembe otobüs" önerisini tekrar gündeme getirdi.

Ak Parti Genel Başkan Yardımcısı Öznur Çalık, Ak Parti döneminde kadın cinayetlerinin değil, bu cinayetlerin görünürlüğünün arttığını iddia etti.

Sağlık Bakanı Müezzinoğlu biber gazı kullanımını savunurken, biber gazının sağlığa zararı ile ilgili herhangi bir bulgu olmadığını söyledi.

KAÇ YIL OLDU? Erkek

FIRAT BUDACI

● Ankara 4'üncü Ağır Ceza Mahkemesi, Gençlik Parkı yakınlarında yaşanan cinsel taciz olayında, **"Bir kadının elbisesini aşağıya çekerek göğüslerini açmak, göğüslerini sıkmak, göğüslerine tırnak geçirmek, vücudunu vücuduna yapıştırarak göğüslerini sıkmak ve 'Sizinle köprünün altında görüşelim, sizinle işimiz var' cümlesini kurmak"** eylemlerinin "objektif olarak şehevi nitelik taşımadığına" kanaat getirerek olayı cinsel saldırı saymayalı **1 yıl,**

● Sağlık Bakanı Recep Akdağ kürtaj konusunda, **"Annenin başına kötü bir şey gelmişse ne olacak, gibi şeyler söyleniyor. Gerekirse öyle bir bebeğe devlet bakar,"** açıklamasıyla "öyle bir bebek"leri kurtarıp tecavüze uğrayan kadınları rahatlatalı **3 yıl,**

● Hrant Dink cinayeti davasından beraat eden Zeynel Abidin Yavuz, 14 yaşında bir kız çocuğuna yanındaki 3 kişi ile beraber bıçakla zoruyla tecavüz ettiği suçlamasıyla tutuklanalı **3 yıl,**

● Selçuk Üniversitesi İlahiyat Bölüm Başkanı Prof. Orhan Çeker, **"Dekolte giyinirsen bu tür çirkinliklerle karşılaşman sürpriz olmayacaktır. Tahrik ettikten sonra sonucundan şikayet etmen makul değildir,"** diyeli **4 yıl,**

● Tecavüz iddiasıyla yargılanan G.K.'nın avukatı Nazmi Küçükosmanoğlu, tecavüze uğradığı iddia edilen kadının olay günü kot pantolon giydiğini ve kot pantolon varken tecavüz etmenin mümkün olmadığını ileri sürerek müvekkilinin beraatini isteyeli **4 yıl,**

● Kadın müsteşara cinsel tacizde bulunduğu iddiasıyla görevden alınan Roma Büyükelçisi Ali Yakıtal, **"Teselli amacıyla yanağından öptüm. Taciz değil gelenekseldi,"** açıklamasıyla kamuoyunu 'teselli geleneği'yle tanıştıralı **5 yıl,**

● Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Hâkim Fazlı Aksoy 10 yaşındaki tecavüz mağduru Z.T.'ye, **"Önden mi, arkadan mı? Acı oldu mu?"** diye soralı 6 **yıl,**

● Cübbeli Ahmet Hoca, **"Öyle bebekler yapıyorlar ki, saçlarını tarıyorlar, uzun bacaklı falan, bunlara izin yok. Çünkü normal insanı tahrik edecek gibi. Tıpatıp bebekler, tıpa tıp benzetim var, sanki resim gibi, üstelik çıplak gibi,»** açıklamasıyla erkekleri Barbie'ye karşı uyaralı **6 yıl,**

● İstanbul Eski Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın Münevver Karabulut cinayeti için sarf ettiği **"Kızlarına sahip çıksalarmış,"** yorumunu Tayyip Erdoğan, **"Kendi başına bırakılan ya davulcuya ya zurnacıya"** diyerek genişleteli **6 yıl,**

● Vakit yazarı Abdurrahman Dillipak, Hüseyin Üzmez'in taciz olayını eleştiren Müjde Ar ve Aysun Kayacı için, **"Bunlar pornocu değil mi? Grup seks yapıp, ensest ilişkiye giren lolita takımından değiller sanki..."** diyerek had bildireli **7 yıl,**

● Devlet Bakanı Güldal Akşit, "Kadına Karşı Şiddete Son" kampanyasının tanıtımı için İbrahim Tatlıses'i düşündüğünü açıklayalı **10 yıl,**

● Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in başdanışmanı Prof. Dr. Doğan Soyaslan, **"Tecavüze uğramış kadın olsam, tecavüzcümle evlenirdim. İnsan zamanla alışır,"** diyerek tecavüzcülerin ceza almasını engelleyen yasayı savunalı **12 yıl,**

● Prof. Dr. Osman Zümrüt tecavüze uğrayan bir kadının orucunun bozulmayacağını söyleyerek yüreklere su serpeli **13 yıl,**

● Nihat Doğan, **"Benim olmazsan taciz ederim, bana gelmezsen yer bitiririm..."** sözlerine sahip **"Taciz"** isimli şarkısı için , **"Topluma mesaj vermek istedik. Sanırım başardık. Albüm satışları beklediğimizden iyi,"** açıklamasını yapalı **17 yıl** olmuş.

Mahkeme, Ali İsmail Korkmaz'ı linç ederek öldürenlerin, öldürme kastı olmadığını açıkladı.

Gaziantep'te esnaf eyleminde gruba gaz sıkmak istemeyen polis memuru, amiri tarafından "Sık lan sık!" denilerek tartaklandı.

Recep Tayyip Erdoğan, dış politikadaki yalnızlaşmayla ilgili olarak "Dünya liderleri beni kıskanıyor," dedi.

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

BEN

ALPAY ERDEM

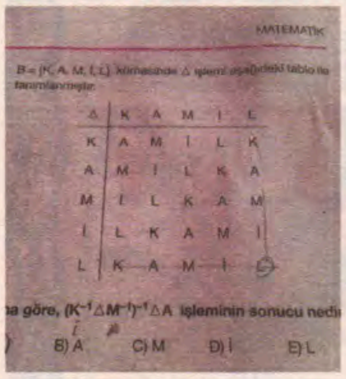
æ Merhaba.

æ Bana sorarsanız dünyanın en iyi oyuncusu Cüneyt Arkın'dır. Bir filmde ayakta ölüyor mesela. Şimdi bunu Robert De Niro'ya anlatamazsın. "Robert'çığım, filmimizde ayakta öleceksin". Robert der ki, "s.ktir git!, ben ayakta nasıl öleyim, ayakta ölünür mü, ben ayakta öleceğime nasıl inanayım, ben bu role nasıl gireyim, ayakta nasıl öleyim, böyle bir saçmalık olamaz" der. Cüneyt Arkın'a söylüyorlar "ayakta öleceksin" diye. "Ölürüm" diyor, "sorun değil", "ben" diyor "bir ayakta öleyim de, millet de görsün, ayakta da nasıl ölünüyormuş". Ve gerçekten de ayakta ölüyor. Şimdi sorarım, dünyanın en iyi oyuncusu Cüneyt Arkın değilse kimdir acaba? Ve bence dünyanın en uyumlu oyuncusu bir de. Bir filmi var mesela, bütün film okyanusta geçiyor, filmin adı ne biliyor musunuz, "Çöl". Şimdi bunu Robert De Niro'ya anlatamazsın. "Robert'çığım filmimiz okyanusta geçecek, adı Çöl olacak". Robert der ki, "e ebesinin .mı artık" der. "Kusura bakmayın ama siz bu işin cılkını iyice çıkardınız, meslekten mi soğuyalım arkadaşım, onu mu istiyorsunuz" der. Cüneyt Arkın'a söylüyorlar, "tamam" diyor. "Bir şaşırtalım izleyiciyi" diyor. Mükemmel bir insan.

æ Bu arada aslında **Çöl** filminin adı **Mavi Çöl**'müş. Okyanus'u tanımlamak için güzel bir isim bence. Fakat afişi hazırlayan adam, **mavi çöl mü olur lan** diye doğrudan inisiyatif kullanarak onu Çöl yapmış. Yukarıda ben bu bilgiyi size vermeyerek şaka gibi olsun istedim. Önce şakamı yaparım, sonra bilgimi veririm. Biliyorum da şaka yapıyorum. Bazen zaten ben burada bir şey yazıyorum, yanlışımı düzeltmek için sıraya giren pek sevgili okurlar oluyor. Ara sıra gerçekten gözden kaçırdığım şeyler oluyor, yeri geliyor yanlışımı bulanlara teşekkür de ediyorum ama aslında biliyorum da şaka yapıyorum.

æ Bu arada şu anda köşe yazmak için oturduğum kahvecide tam karşımda bir tip var. Yarım saattir burada. Bir şey içtiğini görmedim. Ellerini dizlerinin üzerine koyup birleştirmiş, sürekli uzaklara bakıyor. Çantası da var. Tam "acaba patlatacak mı lan burayı" diye düşünürken aha şimdi kalktı gitti ya la. Kalkmasaydı daha da neler yazacaktım. Ne tasvirlerim vardı. Beresi pek başkaydı, koyu renge düşkün gibiydi. Yazık oldu. Ayrıca da patlatmadı burayı.

KAMİL SEVEN ADAM

æ **Safinaz** ile **safi naz** aynı şey.

æ Bir bütün olarak yutulmayı hiç istemem.

æ Daha bir gün **venti** dememişim.

æ **Kavacık kavşağı** bir küfür gibi.

æ Bence öğrenmemek de ayıp değil.

æ Evinin penceresinden martılara simit atan İzmirli kadın, ne şahane bir görüntüydü o be, teşekkür ederim.

æ Geçenlerde Beşiktaş'ta o an için hiç aklımda yokken salep sokuldu gözüme. Evet etkili bir yazı ile salep sokuldu gözüme. Dükkanın camında "dünyanın en güzel salepi burada" yazıyordu. Aklım çıktı. Ben ki yıllar yılı dünyanın en güzel salepini aramış, o uğurda resmen koçyiğitliğimi tüketir gibi olmuşum ama tam da tüketmemişim. Aklım çıktı. Olabilir mi lan böyle bir şey gerçekten dedim, olabilir mi. Sonra biraz daha inceledim yazıyı, **her şey doğalmış**. Hass.ktir dedim, resmen dünyanın en güzel salepini içebilirim ben burada, galiba böyle bir şey bugün olabilir. Hem-men oturdum, salepimi söyledim. Nasıl heyecanlıyım ama. Belki de yaşamımda zirvemi yaşayacağım. Evet benim de zirvem salep olabilir, ne var bunda. Az mı bekledim mükemmel bir salep için. Dünyanın en fantastik lezzetinin en güzel olduğu yerdeyim. Aklım çıktı çıkacak. Derken geldi salep. Geldi ama bardağı mı küçüktü ne. Küçük bir fincan. Şimdi bu salepin ölçüsü bellidir. N'oluyoruz yahu, n'oluyoruz. Özensiz alelade küçük bir fincan. **Neyse** derdim yine ama en önemli şey unutulmuş. Tarçın. Lan tarçınsız olur mu. Nasıl sinirlendim anlatamam. Dünyanın en güzel salepini, ki artık kuşkularım vardı, içemiyorum bir türlü. Çünkü tarçın yok. **Tarçın yok ama** dedim. **Getirelim ağabey** dedi oradaki çocuk. Yok getirmeseydiniz dedim bir de içimden. Dünyanın en güzel salepini, ki artık neredeyse emindim dünyanın en güzel salepi olmadığından, tarçınsız mı içeceğidim. Tarçınsız bir salep **işçeğime** öleyim daha iyi. Tarçın geldi ama dünyanın en güzel olmayan salepinin hafiften soğuduğunu da biliyordum artık. Tarçını döktüm, tarçını dökme esnasında iyice soğudu salep. Allah'ım zaman nasıl da çabucak akıyor. Bu zaman'ın aceleciliği, hep bir yere yetişmek ister gibi halleri beni delirtecek. Beni çıldırtacak. Nihayet kavuştum **dünyanın eh işte yani ne bileyim güzel ama beklenti de çok yüksek olunca ne bileyim keşke beklentiyi yükseltmeselerdi insanda daha iyi olurdu bilemedim yani salepi**'ne. Mutsuz ayrıldım oradan. Kendimi kirletilmiş hissettim. O akşam bir kaplumbağa gibi yavaş hareketlerim oldu hep. Çok az konuştum. Fazla fazla sustum. Ertesi gün biraz daha iyiydim. Her gün biraz daha iyiye doğru gidiyorum ama ben artık eski ben değilim. Olamam. Yaman darbe yedim.

æ Geçenlerde Koşuyolu'nda iki çocuk arkamdan koştura koştura geldiler. **Ağabey, ağabey** diye. Dedim **hayırdır genşler**. **Sen Yetenek Sizsiniz'de mi çıkıyorsun** diye sordular. Dedim **yok, Güldür Güldür'dür o, ara ara. Haa, tamam o zaman** dediler, gittiler. Ne yapmak istediklerini hiç anlamadım.

æ Sevgilerimle.

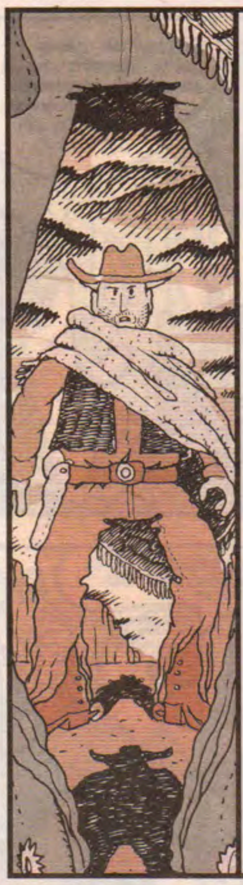
benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
21, 28 Şubat Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, kapı)

Akşamsefası

Akşamsefası

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Düello - Rus Ruleti

1
Düello, yapılır...
Rus Ruleti, oynanır...

2
Düello, daha çok romanlarda işlenmiştir...
Rus Ruleti, daha çok filmlerde izlenmiştir...

3
Düello, ilk kılıçla yapılmıştır...
Rus Ruleti, hep tabancayla yapılmıştır...

4
Düello, işsiz aristokrat...
Rus Ruleti, lümpen proleter...

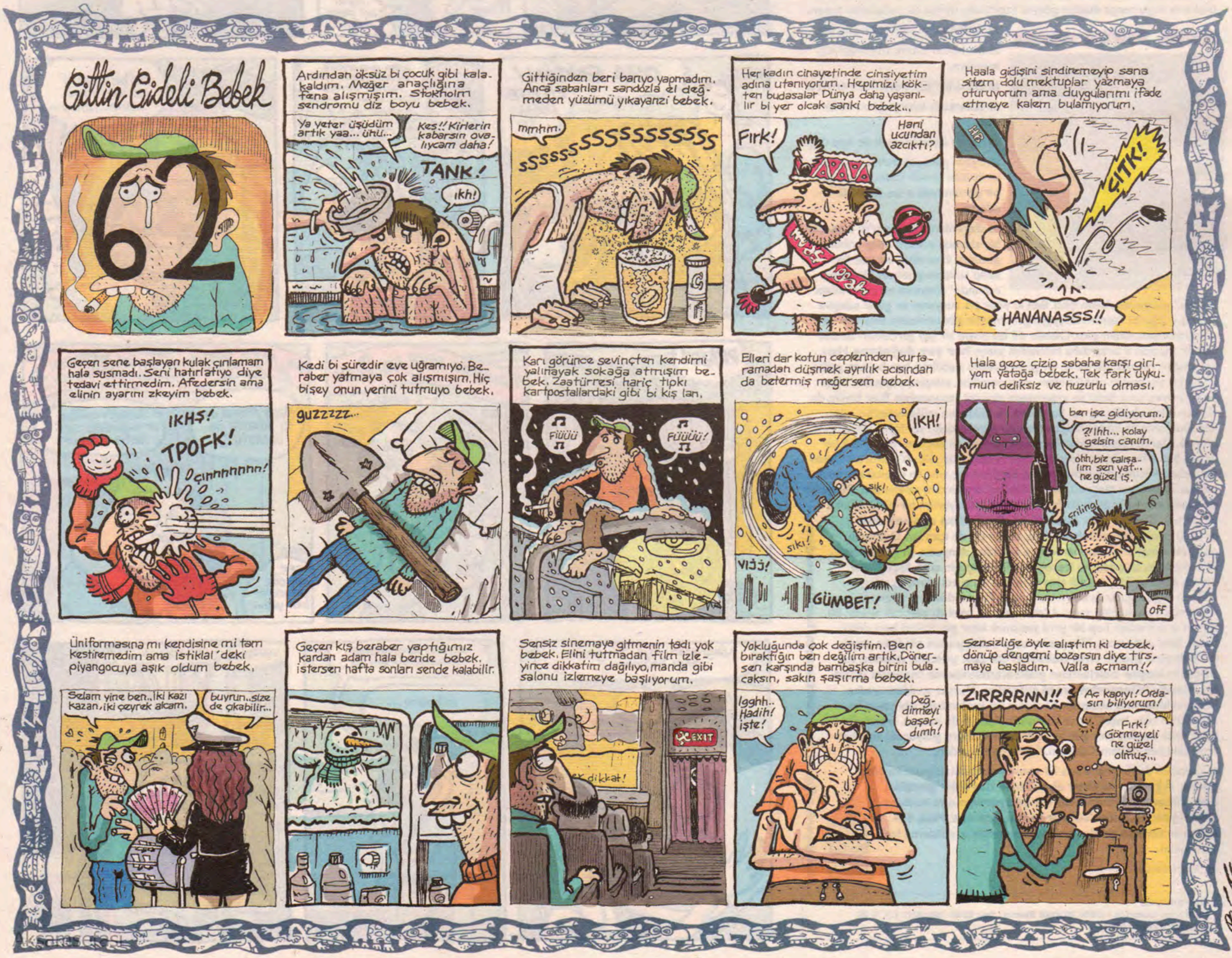
5
Düello, iki kişiyle yapılır...
Rus Ruleti, daha kalabalık olabilir...

6
Düello, onur içindir...
Rus Ruleti, para içindir...

7
Düello, zaman zaman legaldir...
Rus Ruleti, hep illegaldir...

Akşamsefası

“Kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

ÇİÇEK NAKLİYATI

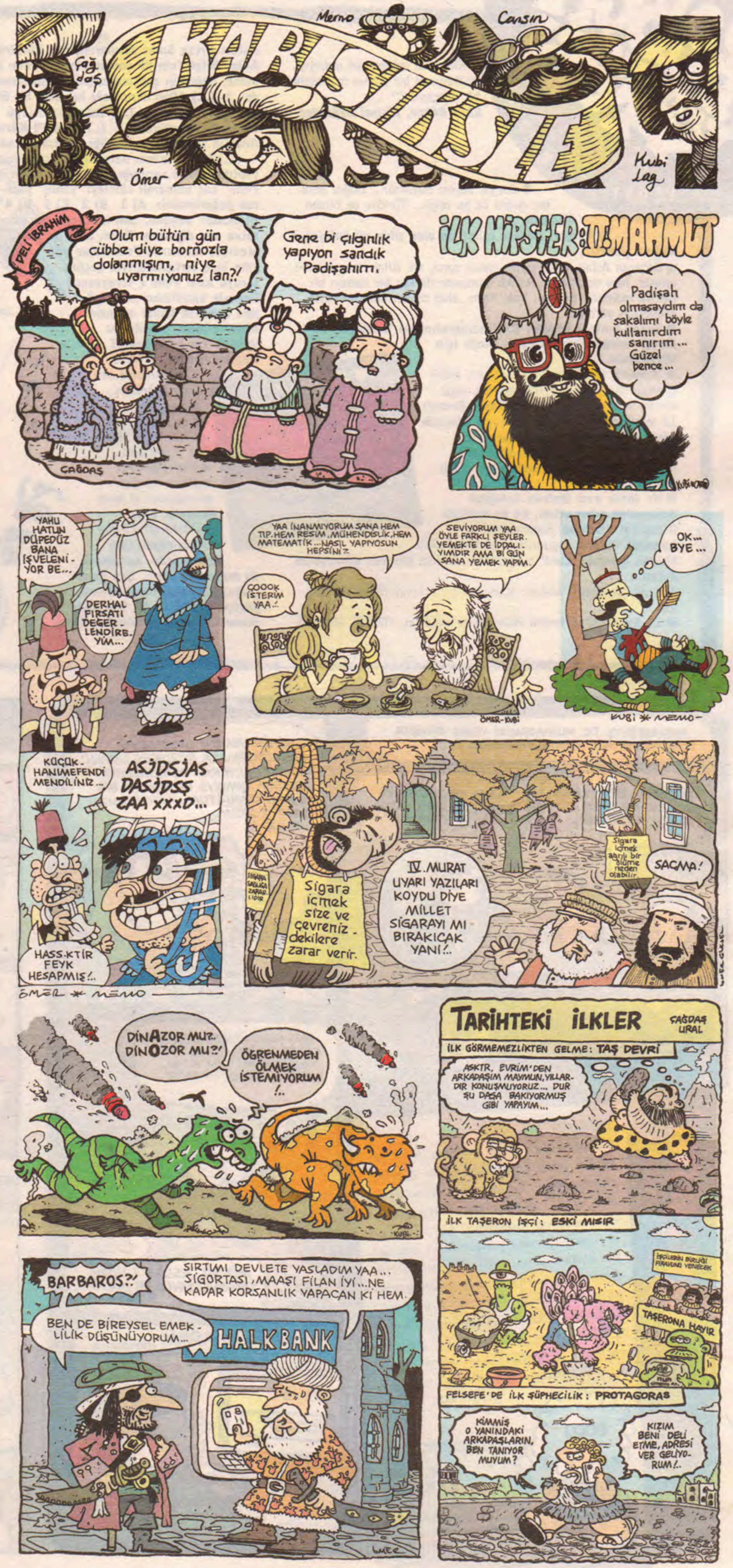
İşyerimin yakınındaki çiçekçiye giriyorum. Sevgililer günü vesilesiyle içerisi çeşit çeşit adam dolu: Bu anlamlı günde art arda patlayacak süprizlerini bir de çiçekle taçlandırmak isteyenler, “böyle günlere inanmıyorum” felsefesini son dakikada bir çiçekle yumuşatmaya çalışanlar, “ne vercem o kadar para” sinsiliğiyle tek gülün daha estetik olduğunu savunan akıllılar ve güllerini eğreti otlarıyla destekleyerek kapı açıldığında dev buketin arkasına saklanmak isteyen insan vücutlu çiçek kafalılar… Bir tanesi nedense sesini alçaltarak, “Siyah gül var mı?” diye soruyor. İlişkide ölüm! . Farklı olmaya çalışırken komik olmak kolay değil. Modern hayat, manayı bilmeden sadece hislerle yürüyenleri olmadık yerlere savuruyor. Belki de siyah gülü sevgilisine verirken “Benimki Kara Sevda” isimli yarı mizahi bir performans planlıyor. Bilemezsiniz. Bu adamla birlikte evine gidip siyah gülü veriş anını görmek için bu gece kendi sevgilimi feda etmeye hazırım. Kara sevdalı adam bakışlarımı yakalayınca dönüp çiçeklere bakmak zorunda kalıyorum. Ne almak lazım hiçbir fikrim yok. Papatya türü bir buketle ilişkimde bir kır havası yaratabilirim, ama bu tür buketler daha çok hastane ziyaretlerinde kullanılıyor. Hastalıklı bir ilişki istemem, yine en mantıklısı gül. Çiçekçi, “Size şöyle bir şey verelim,” diyerek içine gül yatırılmış dikdörtgen bir kutu gösteriyor. Kutudaki güle bakıyorum. Tabutta yatan takım elbiseli bir Hristiyan'a benziyor. “Yok, kutusuz olsun, normal gül,” diyorum. Tek gül fazla ucuz, çok gül fazla pahalı gelince iki gülde karar kılarak güller dünyası için en manasız dizayna ulaşıyorum. Siyah gülün olmadığını duyunca diğer çiçekleri dudağını bükerek irdeleyen adamı hayal kırıklığıyla başbaşa bırakıp dükkandan çıkıyorum. Önümde zorlu bir yol var.

Sokaklarda çiçek taşımak kolay değil. Mecidiyeköy'ün işten çıkan yorgun ve asık suratlı insanlarla kalabalıklaştığı saatlerde elimde bir çift gülle yürüyorum. Hava puslu ve soğuk. Siyah beyaz bir fotoğrafta sadece güllerin kırmızı olduğu kötü bir fotoşop dizaynı gibi hissediyorum kendimi. Yol boyunca karşılaştığım kadınlar tarafından manidar bir tebessümle karşılanırken, dik dik bakan erkeklerin gözlerinde “ha benim salağıma” gibi bir anlam seziyorum. “Yürü be gözlük!” diye bakanlar var. Aldığım bakışlar yoğunlaşınca gülleri baş aşağı alarak romantik görüntümü yok etmeye çalışıyorum. Bu halde bir süre ilerledikten sonra sırt çantam geliyor aklıma. Bir kenarda epey uğraşıyorum, ama güllerin kafaları sığmıyor çantaya. Böyle olmaz, gül kafaları sırt çantamdan taşarken bir aşk gezgini gibi yoluma devam edemem. Belki saplarını kırıp gülleri kısaltmak bir çözüm olabilir, ama sonrasında bodur güllerle sevdiğinin karşısına dikilmek nasıl olacak? Gülleri çantaya tepmeye çalışırken bir kadın kaşlarını çatıp bana bakınca vazgeçiyorum. Yolum, eli çiçekli bir adam için çok uzun, ama bir taksi için kabul edilemeyecek kadar kısa. Yine de sıkıntıyı göze alarak gördüğüm ilk taksiyi durduruyorum.

Çiçeği yanıma oturttuktan sonra, dikiz aynasından beni seyreden taksiciye, “Gayrettepe,” diyorum. Mesafeyi duyunca kafasını ‘çattık’ anlamında yana çevirerek vitesi ensesinden tokatlıyor. Araba gazı aldıkça vitesi tokatlamaya devam ediyor. Vites bir simge, enseden tokatladığı benim aslında. Attığı tokatlar yaşadığı öfkenin hararetini kesmeyince, “Ya arkadaş,” diyor, “şu kadar mesafe için taksiye binilir mi?” Taşıma psikolojisi düşünüldüğünde ağır bir valizden daha zorlu bir eşyam (çiçek) olduğunu anlatmam mümkün değil. “Acelem var, kusura bakma,” diyorum. “İki dakkalık yol için şu .mına kodumun trafiğine sokulur mu insan!” diyerek direksiyona vuruyor. Bu kadarı fazla! Nezaketimin onu sakinleştireceğini sanırken bir anda kapıldığı bu inanılmaz öfke nöbeti karşısında çok şaşırıyorum. Daha önce böylesine dolaylı bir taksiciye rastlamadım; vitesten tokatı, direksiyondan yumruğu, yoldan küfrü yiyorum. Belli ki başka bir şeye sinirlenmiş, ama yine de eli çiçekli bir adama bu kadar yüklenilmez. “Doğru konuş,” diyorum, devamında sertleşmek için gerekli kelimeleri bulamayınca, “çek kenara inicem ben,” diye devam ediyorum. Sonrasında gelişen olaylar çok hızlı: Hızla sağa yanaşıyor, sert bir frenle arabayı durduruyor, arkasına dönüyor, elini bana doğru kaldırıyor ve bir soru soruyor: “Doğru konuşmazsam naparsın?” Yüzüne doğru bir el kalktığında aklına başka bir şey gelmeyen her erkek gibi, “İndir şu elini!” diyorum. Benimkisi erkeksi bir içgüdüden çok öğrenilmiş bir davranış. El kalkarsa böyle deniyor diye biliyorum. Ardından cevabını bilmediğim bir soru daha soruyor: “İndirmezsem naparsın?” Ben buraya kadar biliyorum, şiddetin dili konusunda bir iki kelimeden öteye gidemeyen bir turist gibiyim. Nereye varacağı gittikçe belirsizleşen bu kavgayı yanımda duran çiçeği uzatarak sonlandırmak belki de en mantıklısı. Eli hâlâ havada. Bu eli tokatlayarak, “Sana indir dedim şu eli!” diye üstelemek mümkün, ama arabayı döven bir adamın beni de rahatlıkla dövebileceği gerçeğini unutmamak lazım. “Bakın beyefendi!”, “Bu yaptığınız terbiyesizlik!” gibi çıkışlarla yürütülmeye çalışılan modern bir ağız dalaşının çok uzağındayız. Şimdi aslında yapmam gereken çiçeği böceği bırakmak ve ağzımı bozarak onunla ortak bir dilde buluşmak. Sonuçta kimseye çıkıp, “Biraz empatik ol lan!” diye bağıramazsınız. Belki de birazdan hâlâ havada olan eliyle suratıma vuracak, hatta bu kadar kısa sürede bu kadar öfkelenebilen bir adamın dayağa arabanın dışında da devam etmesi mümkün. Belki birazdan bıçak çıkaracak. Bıçağa karşı çiçekle savaşarak ironik bir defans sergilemek zorunda kalacağım. Derken işler büyüyecek; güllerimin kafasını koparan o bıçak eninde sonunda beni bulacak. Taksici cansız bedenimi yere yatırdıktan sonra, elleriyle göz kapaklarımı örtüp çiçeği göğsüme koyacak. Şimdi anlıyorum; meğer tabutta yatan benmişim, meğer siyah güller benim içinmiş. “Söyle lan indirmezsem naparsın?” diye tekrar soruyor. Ne yapabilirim? Elimdeki çiçekleri sıkıyorum. Çiçekle hasmıma vurarak tarihe geçmem an meselesi. “Noluyo ya hasta mısın sen?” diyorum. “Çık lan arabadan,” diyor. Apar topar çıkıyorum. Gazı kökleyerek uzaklaşıyor. Elimde çiçeklerle arkasından öylece bakakalıyorum. Kavgalarıyla, restleşmeleriyle, çekip gitmeleriyle tutkulu bir aşk bizimki. Yağmur yağıyor. Sahne tamamlansın diye elimdeki çiçeği yere düşürüyorum.

Akşamsefası

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Kimsenin mükemmel olmayışı, mükemmel bir planın mükemmel bir parçasıdır."
Ebru Gökçe, Kişisel Değil'den

● Dünya, beşten büyüktür... Doğru ama tek doğru da bu değil... Türkiye de birden büyüktür...

● Küresel şiddete eşbaşkan olan zihin mi önleyecek kadına şiddeti?!

● Özgecan Aslan, nasıl kıyılır canım sana, ah. Allah sana rahmet eylesin, beni de affetsin, çünkü ömrümde ilk kez bir baltayı bir kafaya indirmek istedim. Yok, hayır, ölüp de kurtulmasın böyle canileşmiş yaratık...

● Geçen haftaki köşede, CHP paragrafındaki 'esirgiyor' kelimesi 'esirgemiyor' olacaktı. Arşiv için düzeltmece...

● 'Aynasız' hakkında bilgi sağolsun, Nebil Erensoy'dan geldi. 1970'li yıllarda, ucuz olması nedeniyle, polis aracı olarak Renault 12 tercih ediliyor, bu arabaların o dönemde fabrika çıkışında sağ aynası bulunmuyormuş. Özellikle 80 öncesi sivil polis araçları, sağ aynasız oldukları için tespit ediliyormuş...

● Ne sözde yeni Muhsin Ertuğrul Sahnesi'ne adım attım, ne de Atatürk Olimpiyat Stadı'na. Galatasaray'da, tıynetsiz tiplerin soyunma kabinlerini dikizlemeye çalıştığı 'Zara' mağazasına da hep beraber gitmeyelim derim...

● Azalarak Bitsin: Mehter Marşı'yla gidip İzmir Marşı'yla dönmek...

● 13 Şubat 2015 tarihli Hürriyet'te gördüm. 'TEOG' Merkezi sistem Ortak Sınav sorularını, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi'nin ilk sorusu şöyle: "Pelin öğretmenin dağıttığı çalışma kağıdını doldurmaktadır. 1- (...) Allah evrendeki her şeyi bir ölçeğe göre yaratmıştır. 2- (...) İnsan özgürlüğü oranında sorumludur. 3- (...) Ayete'l Kürsi'de Allah'ın sıfatları ve yüceliği anlatılmaktadır. 4- (...) Kader inancı dolayısıyla hiçbir insan yaptıklarından sorumlu tutulamaz. Buna göre Pelin, kaç numaralı cümleyi 'yanlış' yazarak değerlendirir. A) 1 B) 2 C) 3 D) 4" Ulemadan değilim, tam bilmem tabii ama zaten onu diyorum! Pelin, alim mi peki? Medrese mi kurdu Pelin? Kaç yüzyılın ince tartışmalarıyla geçmiş soruyu nasıl Pelin'e soruyosun? Deneyle kanıtladın mı ki şıklara ayıracak kadar eminsin? Allah'ın senin yancılığına ihtiyacı var mı bakalım? Hepsini geçtim, Pelin'le Allah arasına sen niye giriyosun hacıdayı?!

● Parasız, işsiz, sevgilisiz olmak kötü. Ama en kötüsü cibiliyetsiz olmak. Mazlumla, güçsüzle, yoksulla uğraşıp alay eden vizzo tipler var. Cezaları, kendileri olmak...

● Stopaj Vergisi, adı üstünde, 'durduk yerde' lan!..

● Fener'in eski başkanı Ali Şen'i görmüştüm bi kere ekranda. Bodrum'daki çiftliğinde yapılan röportajda konuşuyodu, kucağında da maymunu vardı. Şen konuşurken maymun hareketlendi, yüzüne tırmandı. Ali Şen, maymunu tek eliyle suratından ittirerek "DU BAGAYIM!" dedi...

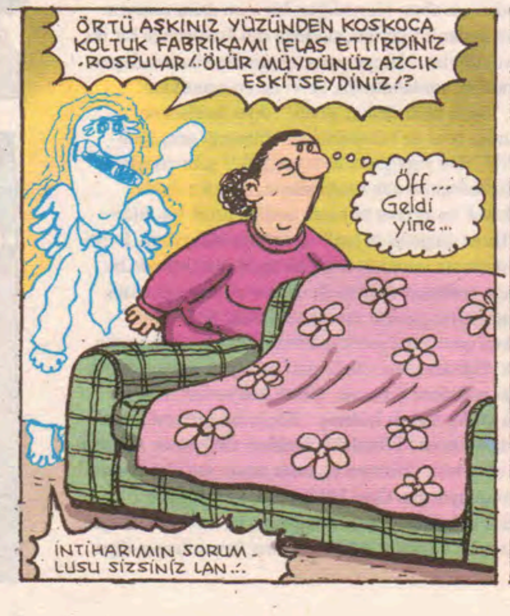
● Conrad adlı yazar, yazarken kalemi yere düştüğünde küsüyomuş ve yazmayı bırakıyomuş! Umut Sarıkaya anlattıydı.

● Daha önce bahsetmiştim Miles Davis'in otobiyografi kitabından. Orada 'Bird' lakaplı efsane alto saksafoncu Charlie Parker'ı anlatıyor Davis. Bir gece programa yepyeni beyaz elbisesiyle geliyor Bird, şahane çalıyor. Ara olunca kayboluyor, uyuşturucu karşılığında gıcır takım elbiseyi rehin bırakıp, eski mi eski bir takım elbiseyl beliriyor ve daha da şahane çalıyor! 21 Şubat 2015 Cumartesi akşamı, Şişhane Salon'da 'Charlie Parker Gecesi' yapıla cak. Bu 'Caz Ağacı' ge cesinde sunucu benim, meftunları kaçırmasın. Çok ufakken, sırf gece Art Tatum'u dinlemek için bir caz kulüpte bulaşıkçılık yapan, 1949'da bi geceyi gidecek yeri olmadığı için metro istasyonları arası gidip gelerek geçiren , Ömer Hayyam hayranı bir dahi Charlie Parker. 35 yaşında ölmüş, iddiaya göre son dönemlerinde İslama ilgi duyup 'Salut Hakim' diye ikinci bir isim edinmiş. Ustayı dinlemeden olmaz! (Bird gecesinden önce,

Akşamsefası

Akşamsefası

20 Şubat Cuma, 21:30, Kamayor Sahnesi'ndeyim...)

Yeni
rkiye'nin
ni aydını:
Okumadan
m, yazmadan
hattat...

● Erkeksen eve kız atarsın. Kızsan, erkek alırsın. Galiba tüm farkımız da atma ve alma üzerine zaten!..

● **St. Valentine, manastırı vererek aşıklara kıyak mı yapıyo yoksa bi inceden kendine, sürece yayarak alem ortamları mı hazırlıyo, tam bilemedim!..**

● "Biz 'zınnab' deriz, sapı, yoğurtla yenir." türünde bilgilerden, her nedense azıcık ürküyorum!.. (Zınnab, temsili örnek)

● **Ödeve bolca yanıt geldi: Vincent'ın babası rahipmiş, çok sert biriymiş, bu yüzden ona 'küçük protestan papa' derler imiş...**

● 'Kış Bahçesi' lafını duyunca, tatlı bi uyku çöküyo bana...

● **Ressam arkadaşım Altuğ Demirel, "Zeka, aklı hızlı kullanmak." dedi. Bi sergide resmi satılmış Altuğ'un. Önce sevinmiş, akabinde kafasına takılmış, resminden ayrı kalmaya tahammül edememiş. Gitmiş aynı parayı ödeyip resmini geri almış!..**

● Hikaye yazamıyosan, hikaye yaşaman gerekir...

● **Gayet gıcık bi adammış arkadaşımın ev sahibi. Gıcıklığı da kiracılarıyla sınırlı değil. Karısıyla arası limoniymiş adamın. Bi gün evdeler. Kapı çalınıyo, kadın açıyo. Hop, boşanma tebligatı! O an, orda öğreniyo kadın, hayat arkadaşının ayrılmak istediğini...**

● "Gülme efekti, onuruma dokunuyor, biz neye nerde güleceğimizi bilmiyor muyuz?!" demişti bi zaman Bülent Ecevit...

● **Kaleci olsam, top diğer taraftayken, çizgi hakemiyle bi inceden muhabbetim olurdu kesin... "Shameless'ı izliyo musun hoca, kaçırma ha!.. Dur, top döndü!!"**

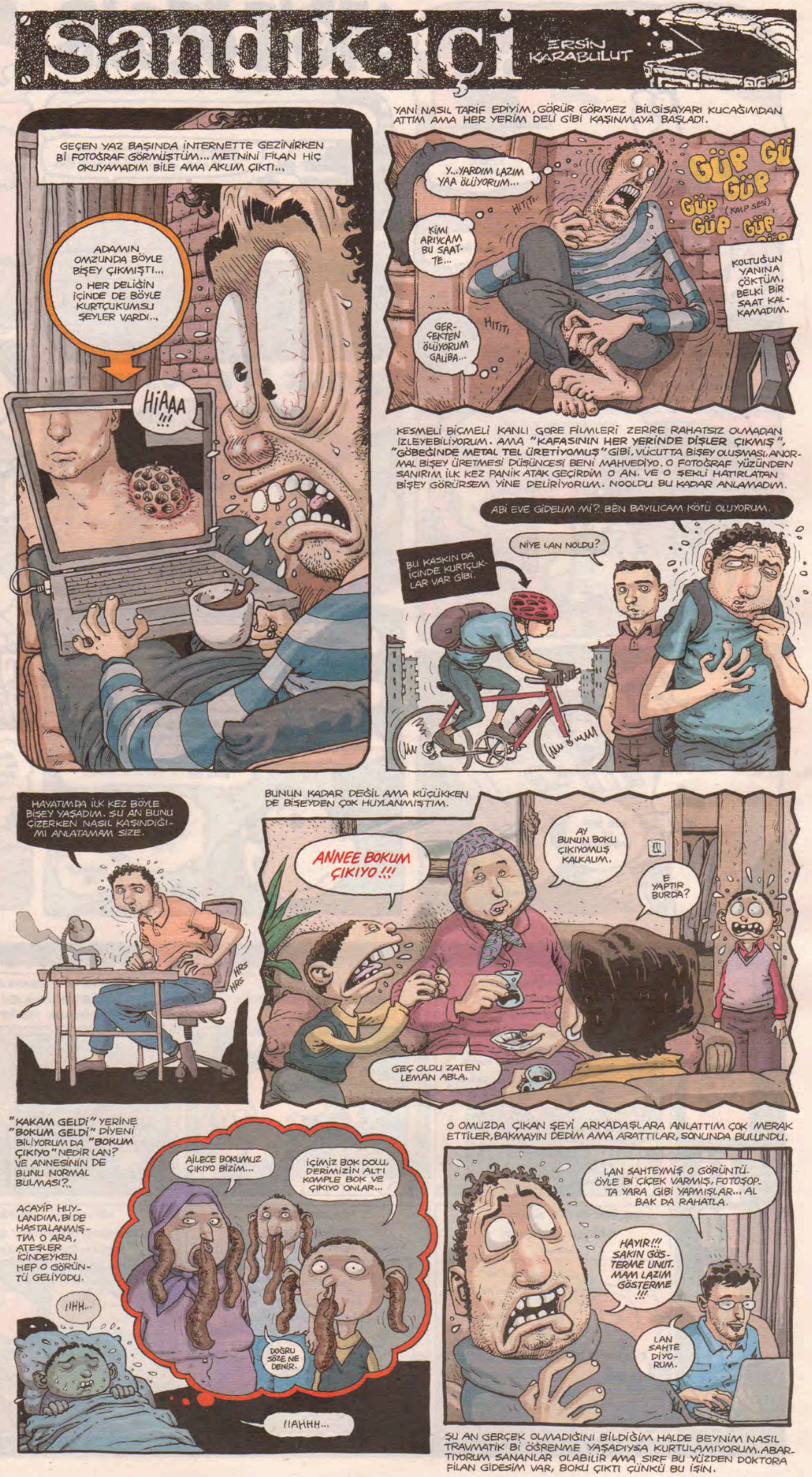
● Bir rivayete göre, Yavuz Sultan Selim atıyla beraber barfiks çekermiş. Atın üstünde, ayaklarıyla hayvancağızı iki yandan sıkıca kıstırarak, çekermiş barfiksini. Eğer doğruysa Yavuz'a pes, yok yalansa uydurana pes!..

● **Bu yazının yazımı sırasında, hiçbir bitkiye zarar verilmedi! Hangi yazım sırasında hangi bitkiye zarar verildi, onu da bilmezem...**

vedatozdemiro@gmail.com

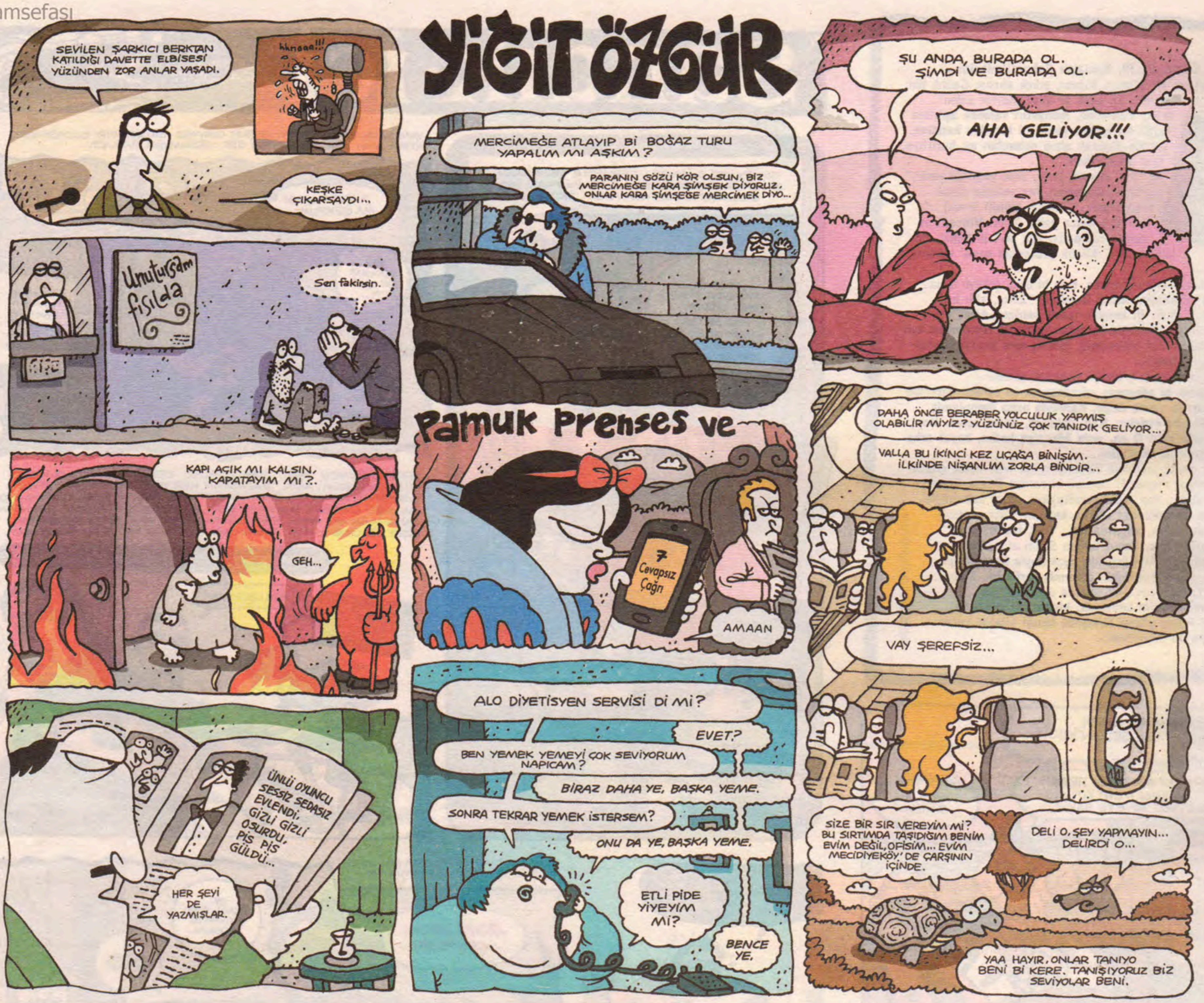

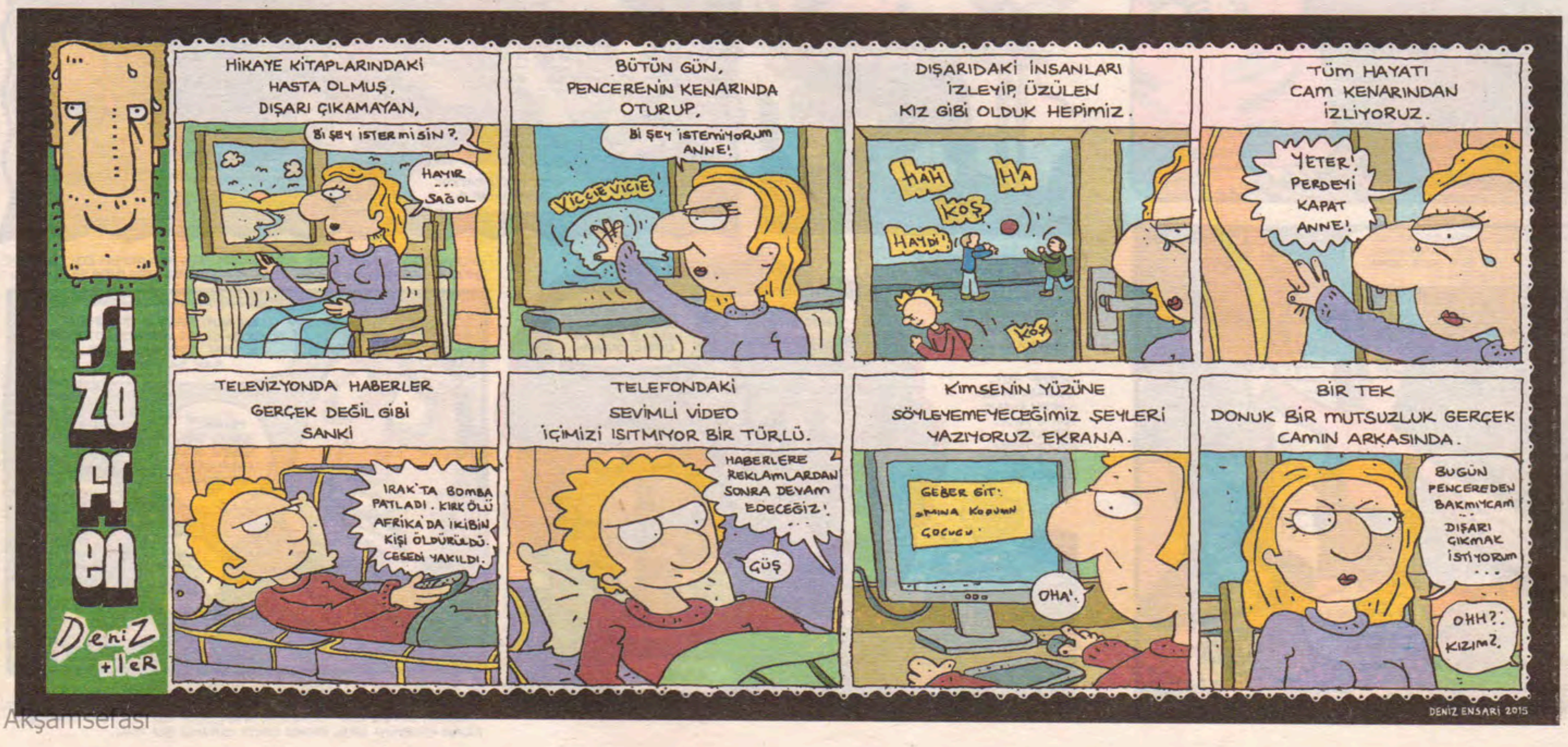

Akşamsefası

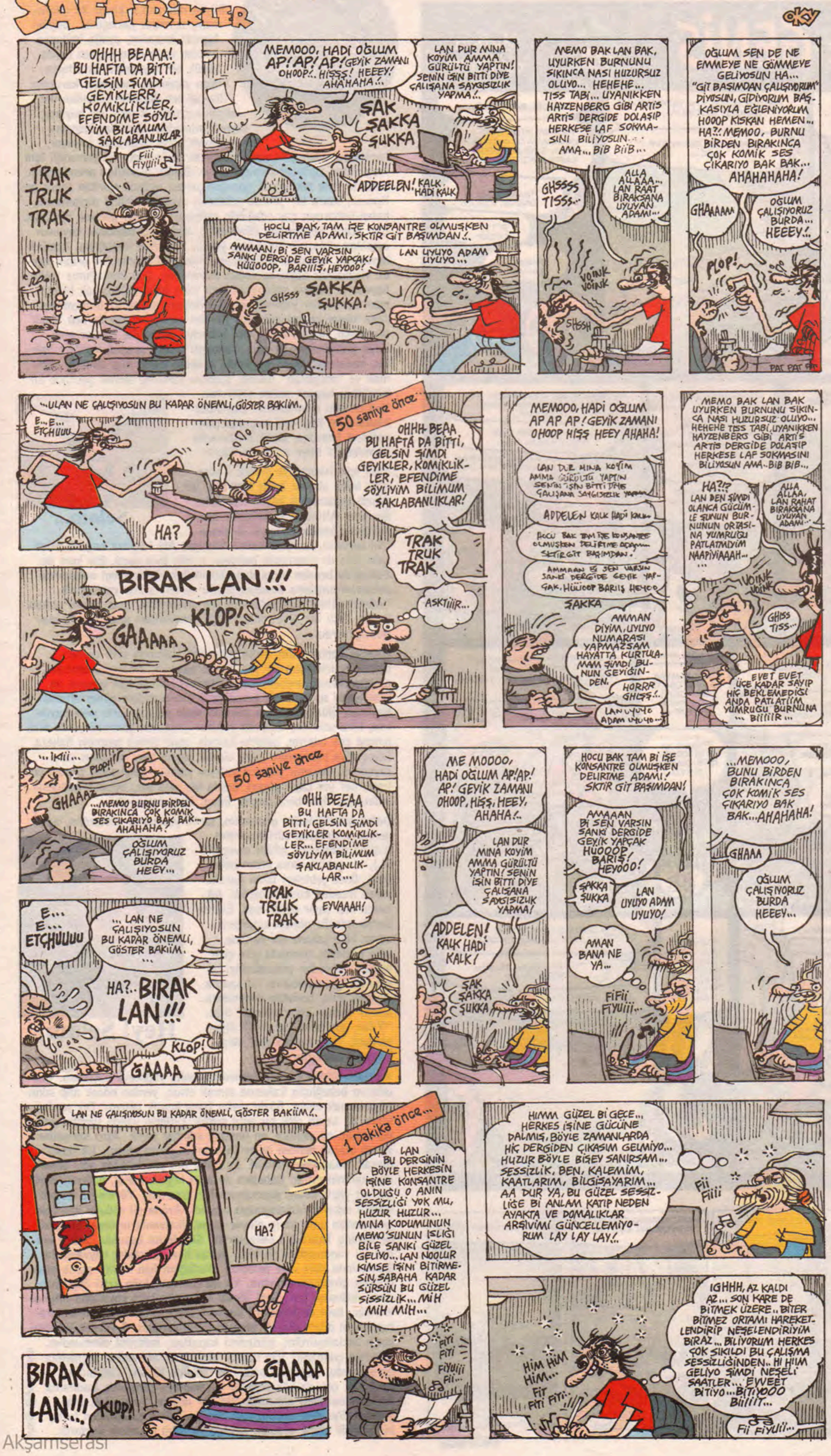
Akşamsefası

Akşamsefası

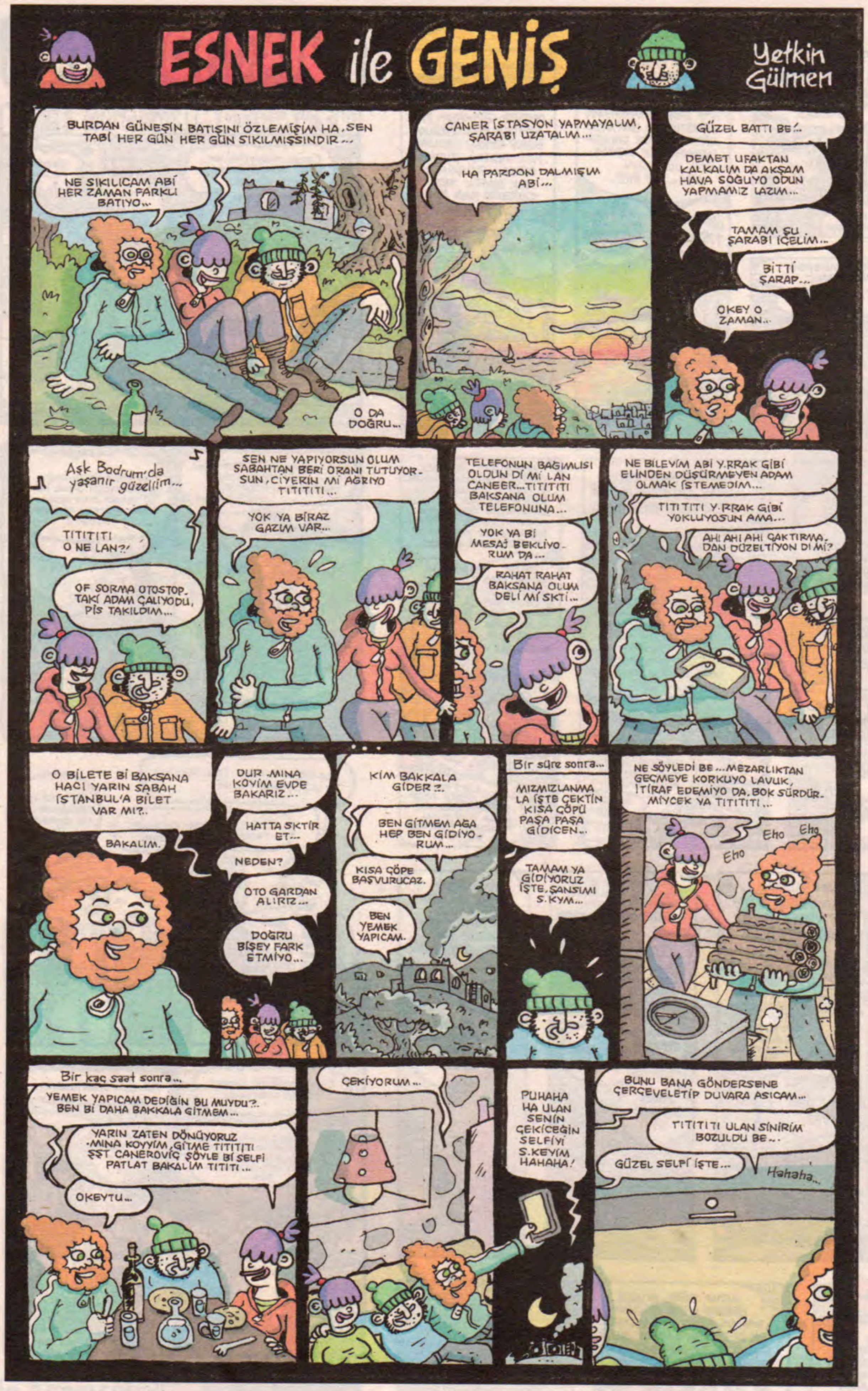
Akşamsefası

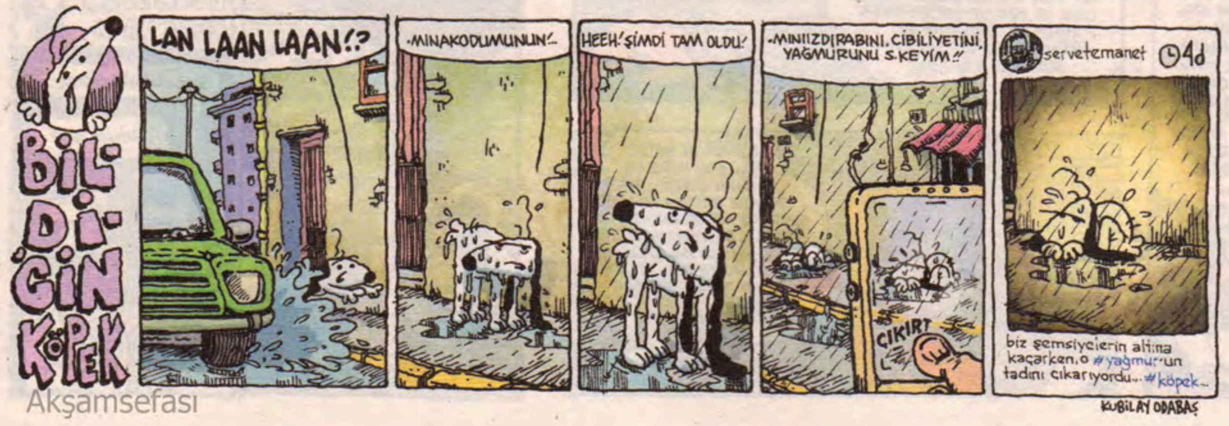

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

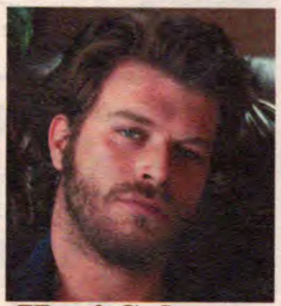
Büyük hayvana o kadar da güvenmem, temkinli yaklaşırım. Büyük hayvan kıstasım, ayağa kalkınca benden uzun olan hayvan bence büyük bir hayvandır. Ona fazla oyun yapmam, mesafemi korurum. İlla gel sev derlerse yalandan iki okşar kaçarım. Kimisi var huyunu suyunu bilmediği büyükbaş hayvana "canım benim" diye bağırarak koşuyor, sarılmaya falan çalışıyor, internette görüyorum. Et yemediği için ineği falan zararsız zannediyorlar. Benim ilkokulda arkadaşımın kafasını inek tekmeledi, çocuğun zekası üçüncü sınıftan sonra gelişmedi, sonra bir şekilde yalandan verdiler ilkokul diplomasını, halen babasının çay ocağında çalışıyor. Bunları görerek büyüdük. Ben ilçede yaşıyordum (Babaeski), büyükbaş hayvanın koyunun ortalıkta dolaştığı bir ortam yoktu. Hükümet konağıyla, Atatürk heykeliyle, belediye gazinosuyla muazzam çağdaş bir ortam vardı. Hayvanlar köylerde yoğun olarak var. Çok kontağımız yoktu hayvanla, huyunu suyunu bilmem yani, nasıl yaklaşmak lazım, nasıl hareketler yapınca sinirli olduğunu anlıyoruz bilmiyorum. Ama köyde oturan çok dost akraba vardı, oradan da hep "inek tekmeledi, boğa vurdu" gibi haberler geliyordu, ölenler oldu. Köye gittiğimizde de işte, -rahmetli dedem severdi ineklere baksın, danalara baksın bayılırdı- uzaktan bakıp kilo tahmini yapmak ve "maşallah" demek, hayvanı sahibine övmek şeklinde bir büyükbaş hayvan sevme şekli var. Ben de onu benimsedim. Büyükbaş hayvana ve keçi gibi koç gibi mücadeleci hayvana, bırak o hayvanla başetmesini bilen adam yanaşsın.

Selam...

Tatil için İskoçya'ya gidene kadar ufak tefek olaylar hariç herhangi bir sıkıntı yaşamadım büyük hayvanla. Bir kere Altınoluk'ta bahçede beslediğimiz koçlar bahçeye girmeme izin vermedi, bahçeye bakan Mehmet Abi koçlara bağırdı falan ama yine de giremedik bahçeye, o gün öyle geçti. Bir kere de Edirne'de benden biraz daha büyük bir köpek sevgi anlamında patilerini omzuma koyarak ağzını suratıma çok yaklaştırdı. "Aferin oğlum"dan başka bir şey diyemedim, ama sıkıntı olmadı bıraktı gitti bir süre sonra. Büyük hayvandan uzak durma planım işliyordu.

İskoçya benim aklım erdiğinden beri kafamda tatil cenneti olarak belirlediğim bir yer. Sıcak sevmem, kalabalık sevmem, plajda yatmak sevmem, denize herkes girdiği için girerim ve ekseriyetle su yutarım, beyaz tenli olduğum için güneş altında kalırsam ölürüm. Bunun yanında serin ve yağmurlu yere bayılırım, bira severim, dışarıda yağmur yağarken şömineli yerde bira içmeyi çok isterim, bulutlu havada çayır çimen gezmeyi hakeza. İskoçya'ya bakıyorum, ülke olarak beş milyon nüfusları var, sayıyla 5, devamlı yağmur yağıyor yağmur yağmadığı zaman bulutlu, her yer çayır çimen, arada bir şato var, botanik bahçenin kafeteryası bile bira satıyor falan. Ismarlama gibi.

Doğal güzelliklerini gösterdim, tarihi yapılarını gösterdim, bazı gerçekçi olmayan sözler verdim (balina göreceğiz, midlli seveceğiz vs.), bir şekilde ikna ettim bebeğimi. Önce şehirleri falan gezdik, sonra inceden kırsala kaydık. Aklımda hep çayır çimen var. Evinde paralı misafir olarak kaldığımız adam bize şahane bir yürüme yolu gösterdi, haritada çize çize anlattı "buradan gireceksiniz, bu yolu takip edeceksiniz, iki saatlik yürüyüş yolu, buradan dönerseniz tekrar buraya çıkacaksınız" diye. "Yılan, ayı falan var mı?" diye sordum, "yok tavşan var" dedi. Tavşana bayılırım.

Hey! Selam...

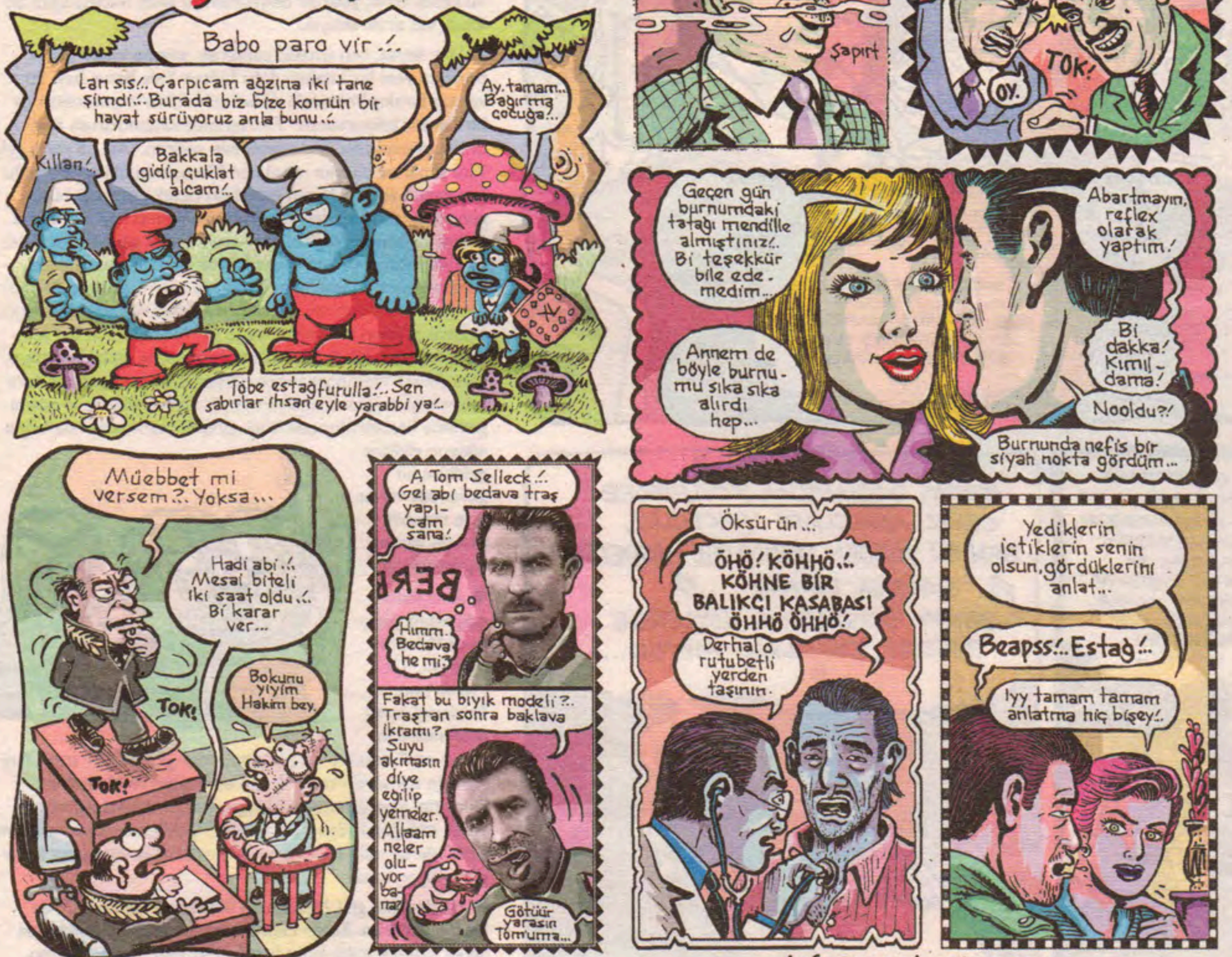
Yürüyüş yoluna çıkınca hemen taşkınlık yapmaya başladım. Pisi otlarını bebeğimin kafasına atmak olsun, yerden böcek alıp sıkıntı yaratmak olsun. Böyle şeyler bana komik geliyor. Bir yerden sonra iki tarafı çitli bir yola girdik. Çitlerin içinde şimdiye kadar gördüğüm en sağlıklı, en başarılı sığırlar vardı. Aşırı sarışınlar ve tip olarak benden iyiler (resmini koyarım zaten). İlk tepki olarak "maşallah" dedim. En ufağı beş yüz kilodan ağır çeker diye tahmin ettim. Bebeğim de aşırı heyecanlandı, bağırdı, eliyle gel gel yaptı falan, yapmaması için uyardım. Yürümeye devam ettikçe sığırlar fazlalaşmaya başladı. Arada çit olduğu için çok gerilmedim ama garip oluyor insan. Hayvanların hepsi bir şekilde Kıvanç Tatlıtuğ'a benziyorlar. Sinirlerim bozuldu. Sonra aniden iki yanımızdaki çit bitti, burun buruna kaldık hayvanlarla. Zamanında dört sene psikoloji okuduğum için hemen panik atak olayına girdiğimi anladım. Ya da çok tatlı kalp krizi geçiriyordum, ikisinden biri. Geri dönüp koşarsam hem kovalama ihtimalleri var, hem de kayıtlara kadınını İskoçya'nın tepelerinde bırakıp kaçan adam olarak geçmek istemiyordum. O yüzden kendimi zorla sakinleştirdim, gözlerimi kapattım, nefesimi düzenledim. Açıklığa çıkmamız için bayağı bir sığırın arasından geçmemiz gerekiyordu. Kafamda onları bir şekilde Kıvanç Tatlıtuğ'a çevirdim, çok da göz kontağı kurmamaya çalışarak, kadınıma korktuğumu belli etmemek için her nefeste "maşallah, maşallah" diye diye geçtim yanlarından. Allah da elimden tuttu, bir şekilde çıktık oradan. Kıvanç Tatlıtuğ hayatımı kurtardı.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

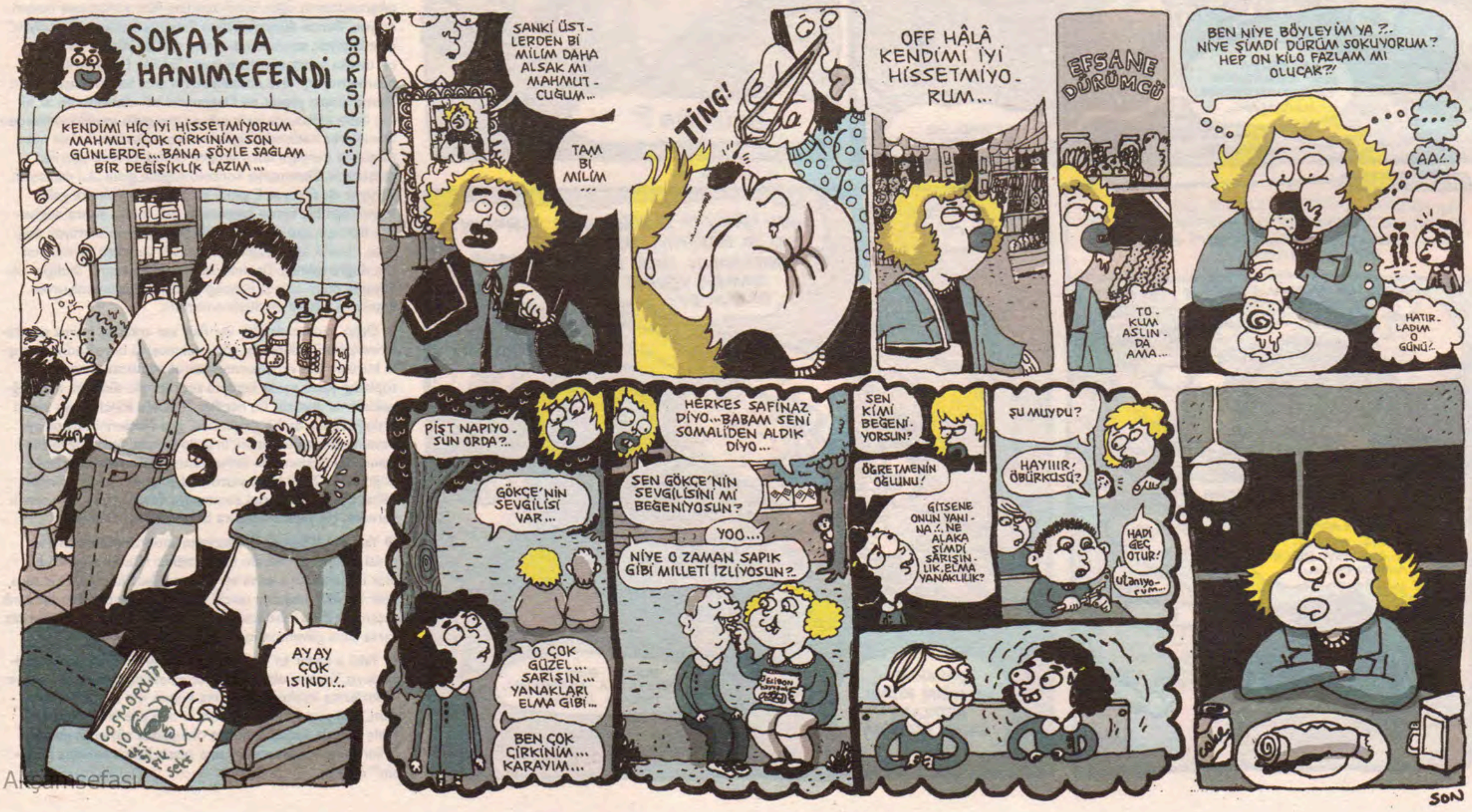
info@cengizustun.com

2014 yılında yaşanan ve Uykusuz'da yer alan her şey UYKUSUZ BİR YIL: 2014'te!

Akıllara durgunluk veren yolsuzluk dosyaları... Hayırsever işadamları, makara sever bakanları... Kendi jandarmasına yakalanan istihbarat tırları... Tape savaşları... Alo Fatih'ler... Milletin bir yerine bir şeyler yapmalar... Babacımlar... Urla'daki tuvaletlerine kadar ortalığa saçılan villalar... Yuhalanan analar... Yasaklanan kitaplar... Ablukaya alınan meydanlar... Akıllara zarar beyanlar... Gerilim dolu iki seçim kampanyası... Yayın yasakları... İş kazaları ve Türkiye işçilerinin bir türlü kurtulamadığı fıtratları...

ÇIKTI! 52 SAYFA GAZETE BAYİLERİNDE VE MARKETLERDE

Akşamsefası

Akşamsefası

uğur gürsoy

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

● Biliyorsunuz Voltaire, zamanının Stephen King'i gibi, bir hayli üretken bir arkadaşımız. Benim hatırladığım yazdığı kitap, risale vesaire sayısı 2000'i geçmiş. Voltaire'in yanında bizim Enis Batur bile pek az üretken bir insan kalıyor ki yıllardır Enis Batur okuyorum, ben okurken Enis Batur iki tane daha kitap yazmış oluyor. Zenon paradoksundaki tavşan gibi, bir türlü yakalayamıyorum kaplumbağayı. Enis Batur okumaya başladığımda, adamın okumadığım 40 kitabı vardı, yıllardır okuyorum şu anda okumadığım 80 kitabı var, artık anlayın.

● Her neyse, ben üstteki paragrafı yazana kadar muhtemelen yeni bir kitabını daha bitiren Enis Batur beyi bir kenara bırakıp Voltaire'e dönelim. Voltaire'in enteresan da bir lafı var biliyorsunuz: "Fikirlerinize katılmıyorum ama onları savunmanız için canımı bile veririm." Abi az yavaş gel. Yani şimdi ne bileyim misal ben Memo'nun fikirlerine çoğu kez katılmıyorum; bütün insanlığın çıplak gezeceği, bütün gün yatıp şarkı söyleyip tamamen hippileşeceği bir dünya fikrini savunuyor kendisi. Bir kere patates gibi vücudum bu fikri desteklememi imkansız kılıyor ama dinlemesi güzel. Yani evet, ben Memo'nun fikirlerine katılmasam da, Memo bu fikirlerini savunsun isterim ama şimdi Voltaire de kusura bakmasın, yarın biri gelip Memo'ya "Ne diyorsun lan sen öyle değişik değişik, anamız bacımız var, ne çıplaklığıymış o," diye çıkışsa Memo'yu ancak çıkışan adamın cüssesiyle ters orantılı olarak savunabilirim. Hatta temin ederim ki adamı gözüme kestirirsem çok kötü girişirim ama adam da böyle efelene efelene geldiyse bir güvendiği vardır, diye tırsabilirim de, garanti veremiyorum.

● Ama iddia ediyorum, yaşasa da Voltaire'i çağırsak, "Gel Memo'nun fikirlerini savunabilmesi için canını ver," desek o da tereddüt eder gibi geliyor bana. Yani yiğitliğe b.k sürdürmemek için evet, gelir ve Memo'nun fikirlerini yaymasını engellemeye çalışan adama yaptığının yanlış olduğunu söyler ama adam "Çekil önümden vururum seni," derse valla topukları o Fransız kıçına vura vura kaçar gibi geliyor bana.

● Ha dediğim gibi, Memo'nun fikirlerine katılmasam da keyifle dinlerim. Zaten Memo'nun Görevimiz Tehlike'deki kendi kendini imha eden bantlar gibi fikirleri var: Memo, durduk yere bir şey iddia etme başladığında hiç sesinizi çıkartmazsanız eğer, kendi kendine fikir yürütmeye devam ediyor, "Bence dünyaya gizlice Danimarkalılar hükmediyor," diye başlıyor, sonra kendi fikrini yürüte yürüte en fazla on dakika sonra çürütüveriyor, "Tabii ki Danimarkalılar hükmetmiyor," diye noktalıyor. Ha ama bak en başta "Ulan Memo amma yaptın, ne Danimarka'sı?" derseniz en az bir kaç hafta iddiasında ısrar ediyor, eve gidip ansiklopedilerden Danimarka hakkında bilgiler toplayıp Danimarka'nın nasıl da gizlice dünyaya hükmettiğini destekleyecek teoriler geliştiriyor, Danimarka konsolosluğuna gidip akıl danışıyor, sürüyor da sürüyor. E şimdi bu durumda, Voltaire gelip Memo'nun hiç kimse hıştınmasa beş dakika sonra değişecek fikri için can verecek, valla benim içime sinmiyor doğrusu. Üstelik adamcağız son nefesini verirken Memo'nun "Ya doğru aslında, Danimarka niye hükmetsin," dediğini de duyarsa ölüm anında edeceği küfürleri düşünemiyorum. Fransızca bilsem de düşünemezdim.

● Diğer yandan da fikir var fikir var arkadaş. Havuz gazetelerinde; bütün dünya işi gücü yokmuş da beyefendiye komplo kurmak için yarışıyormuş temalı yazılarını, internetten topladığı yalan yanlış komplo teorileriyle süsleyen mal değnekleri var mesela. Bu herifler "Aslında ikinci dünya savaşı Erdoğan'a bir darbe girişimidir," gibi fikirlerini savunmaya devam etsin diye Voltaire'in gelip kendini feda edeceğine inanmamı beklemeyin lütfen. Yahu düşünsenize, eğrisiyle doğrusuyla 2000 kitap yazmış adam gelecek, vay efendim Nihat Doğan fikirlerini savunmaya devam etsin, diye canını verecek. Ha yaparsa kusura bakmasın, kendi kerizliği.

● Yani şimdi ben de fikirlerinize katılmasam bile fikirlerinizi savunmaya devam edebilmenizi isterim ama illa bir fikir uğruna tatlı canımı vereceksem bu fikrin bari ipe sapa gelir bir fikir olmasını tercih ederim. "Dinozor diye bir canlı yaşamadı, dünya sadece 5000 yaşında," türünden fikirleriniz varsa bana güvenmeyin, en baştan söyleyeyim.

● Tabii o kadar laf ettik ama maalesef hâlâ Voltaire'in gerisindeyiz. Toplum olarak şu anda gelebildiğimiz en üst seviye "Fikirlerine katılmıyorum ama bunun için seni dövmüyorum, hadi yine iyisin," şeklinde ki onu bile bnulamıyoruz. Hele bizimle konuşan devlet olduğunda söylediği genelde "Fikirlerine katılmıyorum ama sessiz kalma hakkına sahipsin," oluyor.

Akşamsefası

Akşamsefası

UĞUR GÜRSOY
CİHAN KILIÇ
ERSİN KARABULUT
YİĞİT ÖZGÜR
BÜLENT ÜSTÜN
OKY
MEMO TEMBELÇİZER
CİHAN CEYLAN
BEHNAN SHABBİR
ALPAY ERDEM
İLTEM DİLEK
CENGİZ ÜSTÜN
EMRAH ABLAK
ENDER YILDIZHAN
FIRAT BUDACI
ERMAN ÇAĞLAR
GÖKSU GÜL
ANIL DUMAN
GALİP TEKİN
BARIŞ UYGUR
YETKİN GÜLMEN
VEDAT ÖZDEMİROĞLU
KUBİLAY ODABAŞ
ÖMER GÖKSEL
CANSIN ÇAĞLAR
ÇAĞDAŞ URAL

ÇIKTI!
BÜTÜN BAYİLERDE

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 19 Şubat 2015 | Sayı: 390

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş, Utku Coşkun, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99 Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul **Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

Akşamsefası